ပိပဿနာ

လုပ်ငန်းစဉ်တရား

(အမှတ်စဉ် ၅)

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရား

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဘဏ္ဍား၊ ခ ၂-ပါး၊ ထင်ရှားပေါ်ထွင်-ဒေတိအစဉ်

အမရပူရမြို့၊ မဟံလာတိုက်ဟောင်း၊ မိုးကုတ်ဆရာတော် ဦးဝိမလဓံ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြတ်လမ်းကြည့်ရှုစရာ စက်ဝိုင်းဒေသနာ။

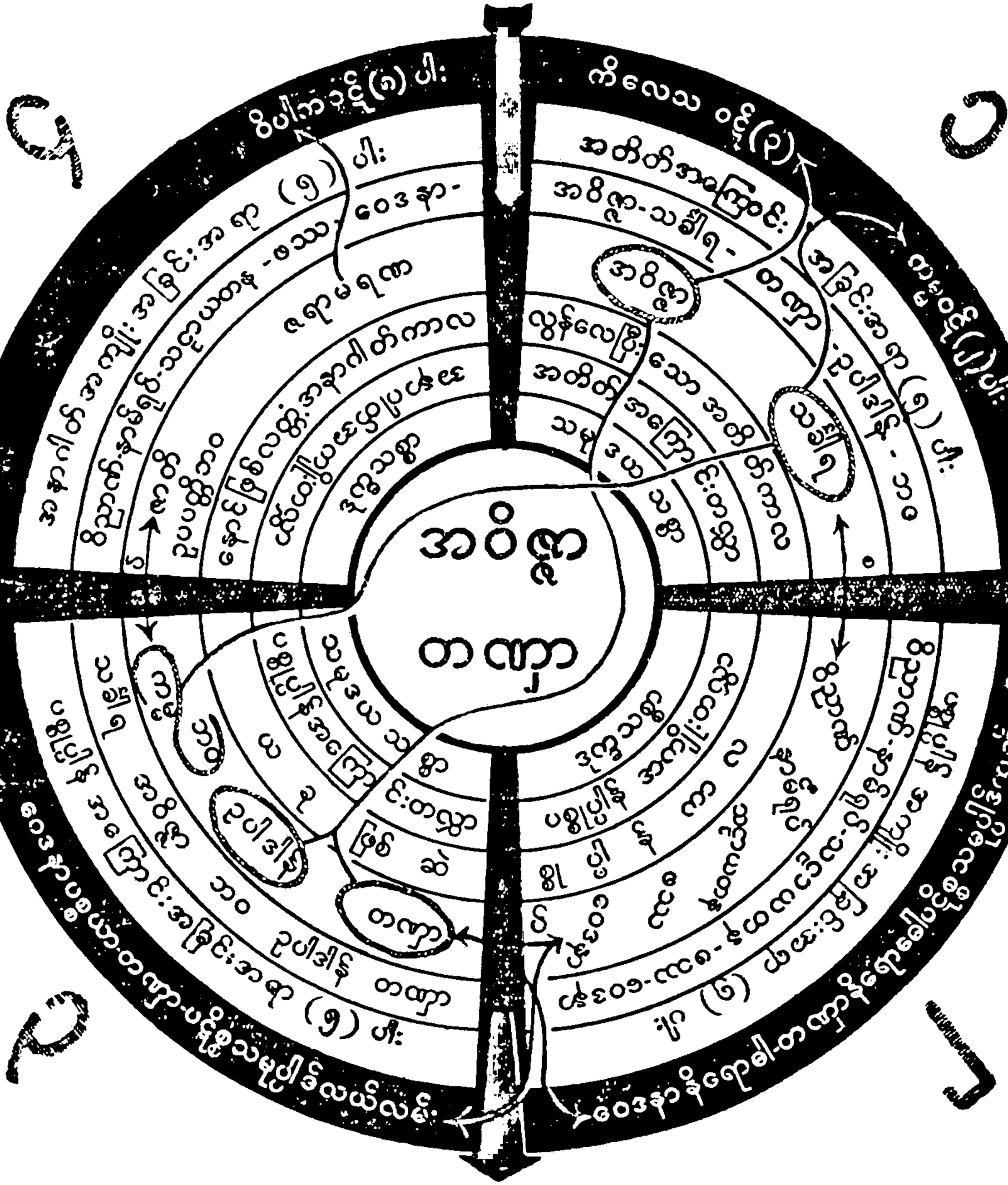
ဝိပါက်ခဏ်ဦး(၈)ပါး
ကိလေသ ဝဋ်(၃)ပါး
အဝိဇ္ဇာ
တဏှာ
ဥပါဒါန်
ဘဝ
ဇာတိ
ဇရာမရဏ
ဒုက္ခသစ္စာ
သင်္ခါရ
ဝိညာဏ်
နာမ်ရူပ
သဠာယတန
ဖဿ
ဝေဒနာ
ဒုက္ခသမုဒယသစ္စာ
ဒုက္ခနိရောဓသစ္စာ
ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါသစ္စာ
ဒုက္ခသစ္စာ (၅) ပါး
သမုဒယသစ္စာ (၅) ပါး
နိရောဓသစ္စာ (၅) ပါး
မဂ္ဂသစ္စာ (၅) ပါး
ဒုက္ခသစ္စာ (၅) ပါး
ဝဋ်(၃)ပါး
ဝိပါက်ခဏ်ဦး(၈)

၇၊၇၊၃၀

ကျေးငှားတော်ရှင်

အင္ဂမဟာပဇ္ဇိတ မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရား

မန္တလေးမြို့ ဦးချစ်ဆွေမမွာရုံဌှ်

ဟောတော်မူသော

ခန္ဓာ ဉာဏ်ရောက်

စိပ်သံနာ

လှပဒင်္ဂန်းစည်တရား

(ဗုဒ္ဓဝင်) ဆရာထွန်း ကြည့်ရှု တည်းဖြတ်သည်။

(အမှတ်စဉ် ၅)

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား၏
ဝိပဿနာ တရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့၏
မူပိုင် ဖြစ်သည်။

၇၇၃၀
မည်သူမျှ ကူးယူထုတ်ဝေခြင်း မပြုရ

အဖွဲ့ကိုယ်စား ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချီသူ
ဦးဘသောင်း- (အတွင်းရေးမှူး) မှတ်ပုံတင် (၀၅၉၀)
အမှတ် ၃၃-ဆင်းဒဝစ်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

★

ယောဂီပုံနှိပ်တိုက်
ဦးတင်-မှတ်ပုံတင် အမှတ် (၀၀၃၇)က
အမှတ် ၂၄၅—လွှစ္စလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်
ရိုက်နှိပ်သည်။

ပဌမနှိပ်ခြင်း၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၀
(၂၃-၄-၆၄)

နိဒါန်း

နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ

၁။ ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ၁၃၂၂-ခုနှစ်အတွင်း ဆောင်းရာသီ၌ မန္တလေးမြို့တွင် (၂)လ နီးပါး တရားဟောတော်မူခဲ့ရာ ပရိသတ်များအလွန်ပင်စည်ကားလှုပါသည်၊ ညစဉ်ပရိသတ် ၅၀၀၀-ကျော် ၆၀၀၀-လာရောက် နာကြားကြပါသည်၊ ဤကဲ့သို့ဟောကြားတော်မူခဲ့သောတရားများကိုစာအုပ်အဖြစ်သို့အမှတ်စဉ် (၃)မှ စ၍ အမှတ်စဉ် (၆) အထိ ဖြန့်ဖြူးရန် အစီအစဉ် ရှိခဲ့သည့်အတိုင်း ယခုအမှတ်စဉ် (၅)ကိုလည်း ရန်ကုန်မြို့ရှိ မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့်အလုပ်စဉ်ပြန့်ပွားရေး အဖဲ့ကြီးက ကမကထပြုလုပ်လျက် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်ရာ စက္ကူ အခက်အခဲအမျိုးမျိုးနှင့် တွေ့ရပါသော်လည်း ဆရာတော်ကြီး ဤမျှဝေနေယျတွေ့အပေါ်၌ ဆောင်ရွက်ပြီး သယ်ယူကယ်တင်ပို့ ဆောင်တော်မူခဲ့သည်များကို ကိုယ်တိုင်နာကြားရသလို ဖြစ်ပါစေ ဟူသော အဖဲ့ကြီး၏ ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၂။ ဆရာတော်ကြီး၏ဆန္ဒတော်မှာ ၇-ရက်သားသမီး အားလုံးတို့အား တရားနာနိုင်ကြပါစေ၊ နာသည့်အတိုင်း နားလယ်

ကြပါစေ၊ နားလယ်သည့် အတိုင်း ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် တရား အားထုတ်နိုင်ကြပါစေ ဆိုတဲ့ စေတနာ မေတ္တာကို ရှေ့ထား၍ ကြီးမားလှသော ကရုဏာတရားဖြင့် ဟောကြား ဆုံးမတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ဤတရားစာအုပ် ဘတ်ရှုသူတိုင်းအား စာဘတ်ရင်း ခန္ဓာ ဉာဏ်လှည့်ထားပါမှ ခန္ဓာအရှိကို ဉာဏ်နဲ့ မိအောင် နှလုံး သွင်းနိုင်ကြပါမည်။

ဆရာတော်သည် စာအုပ်ကို အဓိကမထားမူ၍ ခန္ဓာအရှိကို ဖြစ်စဉ်ကိုက် ဟောပြောဆုံးမခြင်းဖြစ်ရာ မိမိသန္တာန်မှာ ရုပ်နာမ် နှစ်ပါးမျှသာရှိတယ်၊ ၎င်းရုပ်နာမ် နှစ်ပါးကလဲ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ တရားမျှားသာ ကောန်မုချဖြစ်တယ် ဆိုတာ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဟောပြောတော်မူခြင်းဖြစ်၍ ခန္ဓာကို ဉာဏ်နဲ့ လှည့်ဖြစ်အောင် လှည့်ကြပါရန် တိုက်တွန်းပါသည်။

၃။ ဆရာတော်ကြီးသည် ရုံဖန် ရုံခါ သံဝေဂဉာဏ် ရမ္မကို ရှေးရှုပြီးဟောတော်မူသဖြင့် အနည်းငယ်ကြမ်းသည်ဟု ထင်ချင် ထင်ကြပေလိမ့်မည်၊ တကာရင်း ဆရာရင်းပြီပြီ ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်၍ တကာတကာမများအလိုကိုနဲ့နဲ့မှမလိုက်ဘဲ မညှာမထောက် သြတ္တပ္ပ သံဝေဂမှစ၍ ဓမ္မသံဝေဂအထိရစေခြင်းငှာ ဟောတော်မူ ခြင်းဖြစ်သည်ဟုနားလယ်တော်မူကြရန်ဖြစ်ပါသည်၊ ဤမျှသံဝေဂ ဖြစ်အောင် ဟောတော်မူသည်ကိုပင်အိမ်အရောက်ပါကြသူများ အရေအတွက် များခြင်မှများပေလိမ့်မည်။

(၄) ဆရာတော်ကြီးသည် တကာတကာမတို့အား တဘဝ တည်းနှင့် ကိစ္စပြီးစီးအောင်အထိ အတော်ပင် အပင်ပန်းခံကာ သယ်ယူကယ်တင်ပို့ဆောင်တော်မူရှာပါသည်။မိမိဘက်မှလိုလေ

သေး မရှိရအောင် ကယ်တင် ပို့ဆောင်ဝေါ်မူပါသော်လည်း တကာတကာမတွေဘက်က လိုနေကြသေးရှိသာ ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သားရေး သမီးရေး စီးပွားရေးနှင့် တဏှာခိုင်းသမျှ တဏှာကျွန်အဖြစ်နှင့် အချိန်တွေ ဖြုန်းတီးနေခြင်းကို အထူး ကဲ့ရဲ့တော်မူခဲ့ပါသည်၊ ဆုံးမတော်မူခဲ့ပါသည်၊ သား မယား ခြေရင်း တဏှာကျွန်အဖြစ်နဲ့ ခေါင်းစင်းပြီး သေတာလောက် အရှုပ်ဆိုးတာ မရှိဘူးက ဟု စာရေးသူအား မကြာခဏ ဆုံးမတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ပြောဆိုဆုံးမခြင်းအားဖြင့် ဆရာတော်သည် စီးပွားရေး အလုပ်မလုပ်ရဘူးဟု မဆိုလိုပါ၊ မိမိကိစ္စကို ရှေ့ထားပါ၊ သားသမီးရေး စီးပွားရေး နောက်ထားပါဟူ၍ ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါသည်၊ မိမိတို့ရဲ့ အပါယ်ဘေးကို စိတ်ချရအောင် အရင်လုပ်ပါဦး၊ အပါယ်စိတ်ချရသည့်အခါ သားရေး သမီးရေး စီးပွားရေးကို လုပ်ပါဟု အထူးသတိပေးတော်မူပါသည်။

(၅) လူတိုင်းလူတိုင်းဆိုသလို အခွင့်သာလျှင် အပါယ် အကျိုးပေးမည်ဆိုတဲ့ ကံတွေအနန္တက နောက်ကြောကတန်းလန်းကြီး ပါနေတော့ ဒါန- သီလ- သမထအစုံမ်းကြောင့် နတ်ပြည် ဗြဟ္မာပြည်အကျိုးပေးပြန်ယင်လဲ အထက်မြောက်လိုက်တဲ့ခဲလုံးပမာ အရှိန်သေတော့ပြန်ကျပြန်ပါသေးတယ်ဆိုတာ အားလုံးသိရှိတော်မူကြပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း အပါယ်ဘေးကိုစိတ်ချရလောက်အောင် ပဌမအဆင့်အနေနှင့် ကြိုးစားတော်မူကြစေလိုပါသည်။

၆။ ဆရာတော်ကြီးက အပါယ် အကျိုးပေးနိုင်တဲ့ ကံတွေ အနန္တရှိတယ်ကွ၊ ဒါကို ဝိပဿနာတည်းဟူသောဆေးတလျက်နဲ့ ကြေပါတယ်ကွာ- လုပ်ကြစမ်းပါဟု မျှားစွာ တိုက်တွန်းတော်မူသည့်အတိုင်း နည်းလမ်းမှန်သော ဝိပဿနာတရားကိုရှာဖွေစီစစ် တော်မူကြပြီးလျှင် ရုပ်နာမ် ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်သစ္စာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစရှိသော ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံတရားကို နားလယ်အောင် လေ့လာအားထုတ်ပြီးလျှင် သတိပဋ္ဌာန် (၄)ပါးတွင် မိမိတို့သန္တာန် အနုပဿနာ တပါးပါးဖြင့် ရုပ်ဆိုလျှင် ရုပ်၏ဖြစ်ပျက်- ဝေဒနာဆိုလျှင် ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားတာ စိတ်ဆိုလျှင် ပေါ်လာတဲ့ စိတ်တွေ ပေါ်ပေါ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားတာတွေကို ပဌမ မြင်အောင်ရှုပါ၊ နောက် ဖြစ်ပေါ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားသည့် တရားတွေကို မုန်းလာသည်အထိ ငြီးငွေ့လာသည်အထိ ကြိုးစားရှုပါ၊ နောက်ဖြစ်ပျက်တွေဆုံးသွားသည်အထိရှုပါဟု တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

(၇) သို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးက ဖြစ်ပျက်မြင်အောင်ရှု ဖြစ်ပျက်မုန်းအောင်ရှု- ဖြစ်ပျက်ဆုံးအောင်ရှုဟု ဟောကြားဆုံးမတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဖြစ်ပျက်သမျှ- သင်္ခါရ- ဒုက္ခသစ္စာမှတ်၊
ဖြစ်ပျက်မှုပင်- ငါကောင်ထင်- ခင်မင်သမုဒယမှတ်၊
ရုပ်နာမ်အားလုံး- ဖြစ်ပျက်သုဉ်း- ချုပ်ဆုံးနိဗ္ဗာန်မှတ်၊
ချုပ်ဆုံးမှုတွင်- ဉာဏ်သက်ဝင်- သိမြင်မဂ်ဟုမှတ်၊

အထက်ပါ လက်ဘကလေးကိုလည်း နှုတ်ငုံ့ဆောင်ထားလျှင် ကောင်းပါမည်၊ ၎င်းပြင် ဆရာတော်ကြီးဟောခဲ့တဲ့ အောက်ပါလက်ဘကလေး တပုဒ် ကိုလည်း ဤနေရာတွင် ဘော်ပြလိုပါသည်၊ အားထုတ်မည့် ယောဂီများ ဒဿတွက် သင့်လျော်ပါသည်။

ယုံကြည်ကျမှာ— ဖြောင့်မှန်စွာနှင့် - လွန်စွာ အားထုတ် နာမ်နှင့်ရုပ်ကို—ဖြစ်ချုပ်သိမြင်-ဤငါးအင်—မှန်ပင် မဂ် ရကြောင်း၊

ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံခဲ့လျှင် အမှန်ပင် မဂ်ရနိုင်သည်ဆို တာ-ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် ခန္ဓာငါးပါးပေါ်၌ အနိစ္စလက္ခဏာ ဒုက္ခလက္ခဏာ-အနတ္တလက္ခဏာ-တင်၍(ဝါ)ဖြစ်ပျက်တွေ့ မြင်လာအောင် အားထုတ်လျှင် အမှန် မဂ်-ရနိုင်သည်ဟု-ယုံကြည်စွာနှင့် အားထုတ်ကြပါ ဟု - တိုက်တွန်းပါသည်။တစတစနှင့် ဖြေးဖြေးမှ အားထုတ်ရတာပေါ့ဆိုတဲ့ဟာမျိုးနဲ့တော့ ဝေးပါသေးရဲ့. ဟု-ဆရာတော်မကြာခဏ ဆုံးမတော်မူခဲ့ပါသည်။

(ဂ) ပဋ္ဌမဂ်သည် သိပ်အရေးကြီးပါသည်၊ ပဋ္ဌမမဂ်ကို ပေါက်မြောက်အောင် အားထုတ်ထားပြီး နောက် မိမိတို့ သားရေး သမီးရေး စီးပွားရေးစသည်တို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်၊ ပဋ္ဌမမဂ် အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်မှသာ၊ အပါယ် ဒုဂ္ဂတိ ဘေးက လွတ်မြောက်ကြမည် ဖြစ်ပါသောကြောင့် သောတာပတ်မဂ် ရတဲ့သူသည်၊ သိကြားမင်း - ဗြဟ္မာမင်း—စကြဝတေးမင်းတို့၏ အဖြစ်ကို ရတာထက် ပိုချမြတ်သည်

ဟု-ဘုရားရှင် ဟောကြားထားခဲ့ပါသည်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆို ၎သင် သိကြားမင်း-ဗြဟ္မာမင်း-စကြဝဠာတမင်း အဖြစ်ဆိုတာ ဝိနိပါတဘေးက မလွတ်ကြကုန်သေးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါသောကြောင့် ဝိပဿနာ နည်းမှန် နည်းစစ်များကို သေသေချာချာ စုံစမ်းပြီးလျှင် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ ကယ်တင်တဲ့ အလုပ်ကိုဖြင့် လုပ်ကြပြီးလျှင် သံသရာဒုက္ခီးသည် အမြုပ်သမား အမျောသမားဘဝမှ-အဆန်သမားဘဝသို့ ရောက်အောင် အားသစ်ကြိုးစားတော် မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဦးသံဒိုင်

(၂၄-၄-၆၄)

မာတိကာ

ဦးစရ	အစကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ။
၁။	ဝိပဿနာလုပ်သင့်ကြောင်းတိုက်တွန်းခြင်း တရားတော်		၁
၂။	အချိန်မဖြုန်းသင့်ကြောင်းတိုက်တွန်းခြင်း တရားတော်		၅၄
၃။	ဝေဒနာနုပဿနာ ပုနည်း အလုံပ်ပေး တရားတော်		၁၀၇
၄။	အဖုံးငါးပါးဖွင့်နည်း	။	၁၅၆
၅။	သမ္မသန	။	၂၀၃
၆။	မင်ဉာဏ်သို့ကူးပြောင်းပုံ	။	၂၁၅
၇။	ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ် သုံးသပ်ပုံ	။	၃၁၀
၈။	ပဗ္ဗတူပမသုတ်	။	၃၆၁
၉။	ခန္ဓာဓေါ်ရာဉ်ဝဏ်သွားရမည့်	။	၄၁၂
၁၀။	ခန္ဓာဝန်ထမ်းခရီးကြမ်းသွားရပုံ	။	၄၆၄
၁၁။	အဓိပတိထား၍အားဆုတ်ရမည့်	။	၅၁၁
၁၂။	တရားနာနည်းနိဿဉ်း	။	၅၅၈

(မှတ်စုရေးသားရန်)

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ကျေးဇူးတော်ရှင် အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း

မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့

ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

အိုဘေးမစောင့်ဘဲ ဝိပဿနာ လုပ်သင့်ကြောင်း

တိုက်တွန်းခြင်း တရားတော်

(၂၅-၂-၆၁)

တကာ တကာမတွေ အိုဘေး နာဘေး စောင့်နေကြတာနဲ့ တူလွန်းလို့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အနာဂတ်ဘေးတွေကို ဟောလိုက်ပါတယ်လို့ မှတ်ရမယ် နော်.... (မှန်းဘုရား)။

ဝိပဿနာအလုပ် အားမထုတ်မီ ရှေး အဘိုးကာလ၌ တကာ တကာမတွေ ဝိပဿနာမျှား အားမထုတ်ဘဲ နေခဲ့ကြသည်ရှိသော် (၀၅) လုံ့လစိုက်ပြီးသကာလ လုပ်ရမည့်အလုပ်ကို မလုပ်ဘဲ နေခဲ့ကြသည်ရှိသော် ဒီ တကာ တကာမတွေ ဘာဖြစ်နေကြပါလိမ့်မလဲလို့ ဘုရားက သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကြီးနဲ့ ကြည့်လိုက်

တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် လုပ်သင့်တာ မလုပ်ဘဲနဲ့ မလုပ်သင့်တာ လုပ်နေကြလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဘေးတွေစောင့်ပြီးသကာလ ဘေးလွတ်ချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘေးစောင့်နေတဲ့အလုပ် အမြဲတမ်း လုပ်နေပါကလား....လို့ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကြီးနဲ့ (ပဥ္စကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာ) မြင်တော်မူတယ်လို့ မှတ်ရမယ် နော်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

တကာ တကာမတွေ သူတော်ကောင်းအလုပ်- မလုပ်ဘဲနဲ့ သားရေး သမီးရေး စီးပွားရေးနဲ့ အချိန်ကုန်နေကြတာသည် ဘေးစောင့်နေတာလို့ ဘုရားက မြင်တော်မူတယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

သူတော်ကောင်းအလုပ်-မလုပ်ဘဲနဲ့ တကာတကာမတွေသည် သားရေး သမီးရေး စီးပွားရေး တဏှာခိုင်းတာနဲ့ အချိန်တွေကုန်ပြီးသကာလ နေကြလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီတကာတကာမတွေ ဘာလုပ်နေတာတုံး.... မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြပါ့မလဲ.... (ဘေးစောင့်နေကြတာပါဘုရား)။

ဘေးစောင့်နေတာလို့ မှတ်ပါ။ ဘေးဆိုတာ စောင့်ရမှာလား.... တကာ တကာမတို့ မတွေ့ခင်ကဲ့ ကိုယ့်ကိစ္စပြီးအောင် လုပ်ထားနှင့်ရမှာလား....(မတွေ့ခင်ကဲ့ ကိုယ့်ကိစ္စ ပြီးအောင် လုပ်ထားရမှာပါဘုရား)။

မတွေ့ခင်က ကိုယ့်ကိစ္စပြီးအောင် လုပ်ထားရမှာကို ဘေးစောင့်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ခဲ့လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ အမိုက်ဖြင့် ကမ်းကုန်နေပေါ့လို့ ဆိုယင် မလဲဘူးပေါ့ဗျာ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ဦးဇင်မောင်တို့ ငါ ဘယ်အခြေအနေတွင် နေပါလိမ့် ငါ ဘာလုပ်နေပါလိမ့် ငါ လူတကာလိုဘဲလား.... ဘေးစောင့်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဏဲကာဘဲလားလို့ ရှေ့ပိုင်းမှာ တကာ တကာမတွေ့ မှတစရာကလေး ဘုရားရှင်က ဟောလို့ ဝရုယ လျှော့နေမှာစိုးလို့ ဘုရားက ဟောရှာတယ်၊ အမြင်အတိုင်း ပြောတယ်လို့လဲ မှတ်ကြစမ်းပါ (မှန်လှပါဘုရား)။

တကာ တကာမတို့.... ဒီခန္ဓာကြီးသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် ဘယ်အရောက်သွားနေသတုံးလို့ မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေကတည်းက အမိဝမ်းခေါင်းထဲက ထွက်ကာညီးက စ-ပြီး အိုဘေးရှိရာ ပြေးနေတယ် (မှန်လှပါ)။

ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ပဋိသန္ဓေနေပြီး ဘယ်အရောက် ပြေးပါလိမ့် (အိုဘေးရှိရာ ပြေးပါတယ်ဘုရား) ဒါကြောင့် ၁-နှံပါတ် အိုဘေးရှိရာ ပြေးသည် (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ့ ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ကြေသွေ.... သူတစ်ဝန်ဝတ္တရား ဘာများ အလုပ်- လုပ်ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးဘဲ့ အခါကျတော့ အိုဘေးရှိရာ အရောက်ပြေးတာဟာ- ခန္ဓဝတ္တရားလို့ ဆိုယင် လဲပါ့မလား....(မလဲပါဘူးဘုရား)။

ခန္ဓဝတ္တရားဟာ ဘယ်များ အရောက်သွားနေပါလိမ့်.... (အိုဘေးရှိရာ အရောက်သွားနေပါတယ်ဘုရား) ဒီဘေးရှိရာ အရောက်သွားနေတယ်ဆိုတာဖြင့် ရှင်းကြ လင်းကြလောက်ပါပြီ (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီသူတော်ကောင်းအလုပ် ကိုယ်ချမ်းသာဘို့အလုပ် ကိုယ် နိဗ္ဗာန်ရောက်ဘို့အလုပ် ကိုယ် ဒုက္ခသိမ်းတဲ့အလုပ် ဆိုဘာ တကာ တကာမတို့ ဆံပင်ကောင်းတုန်း သွားကောင်းတုန်း

အသားအရေကောင်းတုန်း ဝေဒနာကင်းရှင်းတုန်း လုပ်လိုက်ရမှ သာလျှင် ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ ချမ်းသာစစ် ချမ်းသာမှန်ကို လက်ဆုပ် လက်ကိုင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ရနိုင်ပါတယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

အိမ္မ လုပ်မယ်ဆိုတော့ တကာသစ်တို့ ရဘိုရာ လွယ်ကြပါ့မလား.... (မလွယ်ပါဘူးဘုရား) နို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဒို့သည် ဖြေးဖြေးမှ လုပ်မဟ.... အသက်ကလေးကြီးမှာဘဲ၊ အခု အချိန်တော့ဖြင့် သားကိစ္စ သမီးကိစ္စ ဆွေကိစ္စ ကိုယ် ခန္ဓာကိုယ် ကိစ္စတွေနဲ့ နေရဦးမှာဘဲလို့ ဆိုလို့ရှိယင် နည်းနည်းကလေးကြီးမှ ကြိုးစားရမယ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် ကြိုးစားမယ် ပြောတာလား....၊ အိုဘေးစောင့်တာလား.... (အိုဘေး စောင့်တာပါဘုရား)။

ဦးခင်မောင်.... ဘယ်စောင့်ပါလိမ့်.... (အိုဘေးစောင့်တာပါဘုရား) တကာ တကာမတို့ အင်မတန် မဆိုးဝါးဘူးလား.... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား) နက်ဖြန်လုပ်မည့် လူတောင်မှ နက်ဖြန်ဟာ ယနေ့ထက် အိုတယ်ဆိုတာ သိပြီးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နက်ဖြန်မှ လုပ်မယ်ဆိုတာတောင်မှ နက်ဖြန် ပိုအိုတာသေသေချာချာ သိရတဲ့အတွက် အိုဘေးစောင့်တာပါဘဲ (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲ.... ဒါဖြင့် စောင့်ကောင်းတာလား၊ အိုဘေးမလာခင် ကိစ္စပြီးအောင် လုပ်နှင့်တာ ကောင်းသလားဆိုတာလဲ ရှေးခြယ်ကြပါ (မလာခင် ကိစ္စပြီးအောင်လုပ်တာ ကောင်းပါတယ်ဘုရား) ဒါက တကာ တကာမတွေ့ ဘုရားသခင်က ဆုံးမတာနော်.... (မှန်လှပါ)။

ဘုရားသခင်ဆုံးမတာ မင်းတို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဆံပင်ကောင်းတုန်း သွားကောင်းတုန်း အစာ ကျေကျေက်တုန်း အားအင်ဗလရှိတုန်းကို လေးဆယ် ငါးဆယ်အတွင်း မြန်မြန်ကြီး တခါတည်း အိုဘေး နာဘေး သေဘေး လွတ်ရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီး အရယူဘို့ အလုပ်ကို ဒီတခါတွင် တွေ့တော့မယ်၊ နောက်ဖြင့် အတွေ့အကြုံမရှိရအောင် ကြိုးစားပါတော့မယ် ဆိုတဲ့ စိတ်ထားရှိကြအောင် တကာ တကာမတွေ့ အိုဘေးစောင့်ပြီး သကာလ မနေဘဲနဲ့ မအိုခင် မြန်မြန်လုပ်လိုက်ပါလို့ တိုက်တွန်း လိုက်တယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဘယ်သွားနေလို့ ဒီလောက် ကာကွယ် နေရတာပါလိမ့်.... (အိုဘေး နာဘေး သွားနေပါတယ်ဘုရား) ပဋိသန္ဓေ နေကတည်းက အမိဝမ်းခေါင်းတွင်းက ထွက်ကတည်း က သူ ဘယ်ပြေးနေပါလိမ့်.... (အိုဘေးရှိရာ ပြေးနေပါတယ် ဘုရား)။

အိုတဲ့ဆီ အမြဲ ပြေးပြီးသကာလနေတော့ အိုမှ- သူတော် ကောင်းအလုပ်-လုပ်ပြီးသကာလ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီး ရှာပါတော့မယ်ဆိုတော့ သွားကမကောင်း ခါးက မကောင်း အစာက ကျေကျက်မှုမရှိ အားအင်ကလဲ ချိနဲ့ အဲဒီ အချိန်ကျမှ တကယ်လိုရင်းအလုပ်ကြီး ရှာမယ်ဆိုလို့ တွေ့နိုင်ကြ ပါ့မလား.... (မတွေ့နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့်အလုပ်မလုပ်ဘဲနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များအနာဂတ်ဖြစ်တဲ့ဘာ ကခေါ်ခေါ်ခေါ်

ကောင်းပါဘုရား)အားလုံး တကာ တကာမတွေ့စောင့်ကောင်းသလား မစောင့်ကောင်းဘူးလား ဝေဘန်ကြပါဦး.... (မစောင့်ကောင်းပါဘူး)။

မစောင့်ကောင်းလို့ ရှိယင်ဖြင့် အိုဘေးမရောက်ခင် သွားမကျိုးခင် ဆံမဖြူခင် အားအင်ဗလ မချိနဲ့ခင် မြန်မြန် တခါတည်း ဒုက္ခခပ်သိမ်းငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီးကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်အောင် မရသေးတဲ့ဓမ္မကြီး အရယူရမည်ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ မွေးပြီး သကာလ ကြိုးစားကြပါလို့ -မင်းတို့တွေ့ရမည့်ဘေးဟာ အိုဘေးဟာ ကောင်ရှိ တကယ်ရှိဖြစ်နေလို့ မလွတ်တန်း တွေ့ရမှာဖြစ်လို့ အိုဘေးမစောင့်ပါနဲ့၊ အခုလုပ်ပါလို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

မတိုက်တွန်းသင့်ဘူးလား....(တိုက်တွန်းသင့်ပါတယ်ဘုရား) သားကလေးကြီးမှ သမီးကလေး လူလားမြောက်မှ သားကလေး ပညာပြည့်စုံမှ သူတို့တန်းကုန်တော့မှဘဲ ကိုယ်ကြိုးစားမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်သာ ထားမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် အင်း....ဟင်-အိုဘေးစောင့်တဲ့ အသံတွေက တယ် ထွက်ပါကလား ဦးခင်မောင်ရေ.... (မှန်ပါ့)။

အိုဘေးစောင့်တော့ မလုပ်ဘူးဆိုတာနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အနစ်နာ ခံတော့မယ်ဆိုတာနဲ့ ဒီနှစ်ချက်ဟာ တသားတည်း မသွားဘူးလား....(သွားပါတယ်ဘုရား) တယ်လဲဆိုးဝါးပါကလား.... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား) သူက မဆိုးဝါးဘူးလား....(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီဘေးဟာ ရှောင်ရမည့်ဘေးလား.... စောင့်ရမည့်ဘေးလား.... (ရှောင်ရမည့်ဘေးပါဘုရား)

ရှောင်ရမည့်ဘေးကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီတကာ တကာမတွေ စောင့်နေပါလိမ့်မတုံး မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် တဏှာလှည့်စားမှုကို ခင်ဗျားတို့ ယောင်နေလို့ဘဲ....(မှန်လှပါဘုရား)ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ....(တဏှာလှည့်စားမှုကို ယောင်နေလို့ပါဘုရား)။

တဏှာလှည့်စားမှုက ယောင်တယ်၊ တဏှာက နင့်သားကလေး လူလားမမြောက်သေးဘူး၊ နင့်မောင်ကလေး လူလား မမြောက်သေးဘူး၊ နင်တို့ဘဲ လုပ်ကိုင်ကျွေးနေရသေးတာ၊ အဲဒီတော့ သူတို့ အခြေကလေးကျတော့ သူတော်ကောင်း အလုပ်ကို ကိုယ်လုပ်တာပေါ့ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘယ်သူက ဝင်လှည့်လိုက်တာပါလိမ့်....(တဏှာက ဝင်လှည့်လိုက်တာပါ)။

ဩော်....ခင်ဗျားတို့က နဂိုရိုက အဝိဇ္ဇာတဏှာကြောင့် ဒုက္ခရောက်နေတာ သိလျက်သားနဲ့ သူလှည့်စားတာ နောက်တခါခံပြန်တယ်ဆိုတော့ တကာတကာမတို့ တခါမိုက်လား....နှစ်ခါမိုက်လား.... ဆိုတဲ့မေးခွန်းဟာ ပေါ်လာတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်လိုဖြေကြမယ်.... (နှစ်ခါမိုက်ပါဘုရား)နှစ်ခါမိုက် ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)အဲ....ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေကတဲ့....တဏှာလှည့်စားတာ မခံနိုင်ကြဘဲ ဖြစ်ပြီး သကာလ နေသောကြောင့် အချိန်တွေကုန်ပြီး အိုဘေးစောင့်နေတဲ့အလုပ်ကြီး မစောင့်ချင်ဘဲနဲ့ စောင့်နေတယ်ဆိုလို့ရှိယင်လဲ လဲပါ့မလား.... (မလဲပါဘူး)တယ်လဲဆိုးပါကလား....(ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား) ဦးဇင်္ဂံရင်တို့.... ဘာစောင့်နေတုံးဆိုယင်....(အိုဘေး စောင့်နေပါ

တယ်ဘုရား)ဩော်....အိုဘေးဆိုတာ တကာ တကာမတို့ တွေ့ကောင်းတဲ့အလုပ်လား....ဇရာပိ ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဘုရားက ဟောခဲ့လျက်သားနဲ့ ခင်ဗျားတို့က ဒါကို စောင့်ဆိုင်းပြီး တွေ့ချင်လို့ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေကောင်းမို့ တွေ့ချင်တာလား....မိတ်ဆွေဆိုးမို့ တွေ့ချင်တာလား....(မိတ်ဆွေဆိုးပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ မိတ်ဆွေဆိုးမှန်းမသိလို့ တွေ့ချင်တဲ့အဓိပ္ပါယ်မရောက်ဘူးလား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)အဲဒီတော့ ဇရာပို့ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ တကာ တကာမတို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးနှင့်တက္ခ တကယ် အမြင်ကျယ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှောင်သွားတဲ့လမ်းပါကလား.... (မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့က စောင့်ပြီး အတွေ့ယူကြမယ်ဆိုတော့ ကိုယ်ကျိုး မနည်းသေးဘူးလား .... (နည်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒီနေ့က စ,ပြီးသကာလ တခါတည်း အိမ်ကျတော့ ဆရာဘုန်းကြီး ဆုံးမတဲ့အတိုင်း ဟုတ်လား....ခုန တဏှာက နေပြီးသကာလ သားကလေးလူလားမြောက် သမီးကလေး နေရာချထားရေး အစရှိသည်ဖြင့် မင်းလှည့်စားတာသည် ငါ့ကို—အိုဘေး အစောင့်ခိုင်းတာ။

တော်ပြီ မင်း ညာတာ မင်း လိမ်တာ များလှပြီ၊ ငါ့အလုပ် ငါလုပ်တော့မယ်၊ အိုဘေး နာဘေးရှောင်တဲ့အလုပ် လုပ်ပါတော့မယ်ဆိုပြီးသကာလ အတင်းဇွတ်တွန်းလှန်ပြီး ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်ပစ်ပါ....(မှန်ပါ့) ဝိပဿနာအလုပ်ကို လုံ့ပစ်ကြပါနော်....(မှန်လှပါဘုရား)။

စောင့်တော့စောင့်တာ ဆိုးဆိုးပါဆိုတာ သေချာကြပလား (သေချာပါတယ်ဘုရား)အိုဘေးဟာ ဘာပါလိမ့် တကာတကာ

မတို့....(ဆိုးဆိုးပါဘုရား) ဆိုးဆိုးစောင့်တာနဲ့ မတူဘူးလားဗျာ-(မှန်ပါဘုရား) အဲ....ဆိုးဆိုးဟာ စောင့်ကောင်း-မစောင့်ကောင်း သတိထားကြစမ်းပါ....(မစောင့်ကောင်းပါဘူးဘုရား) မစောင့်ကောင်းပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့က မိတ်ဆွေမှတ်ပြီးသကာလ စောင့်နေတာ အတော်မဆိုးဝါးဘူးလား....(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

အေး....ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ ဖေါ်မပြောတော့လဲမသိဘူး(မှန်ပါဘုရား) ဦးခင်မောင်-ဖေါ်မပြောတော့....(မသိပါဘူးဘုရား) ဒါကြောင့် ဘုရားက ဒါအနာဂတ်ဘေးကွ-မင်းတို့စောင့်နေတာ....(မှန်ပါ) ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ-(အနာဂတ်ဘေးပါဘုရား)။

အနာဂတ်ဘေးဆိုတာ ရှောင်လဲသွားရမှာလား.... တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ တွေ့ကြုံတာ ကောင်းသလား....ရှောင်လဲရတာ ကောင်းပါသလား....(ရှောင်လဲရတာကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲ....ခန္ဓာကြီးက အမြဲသွားနေတော့ အနာဂတ်ဘေးတွေမှ အိုဘေးကြီးတွေမှ တကာ တကာမတွေက အင်း....ဟင်....သူ့ကောင်းကောင်းအလုပ်·လုပ်မယ်၊တကယ့်အဘိုးတန်တဲ့မအိုမသေအမြဲနေတဲ့နိဗ္ဗာန်ကြီး အရယူမယ်ဆိုတော့ ကံမဲ့ ဥာဏ်မဲ့ ကြိုးစားရလိမ့်မယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုဆိုးဖြတ်ချက်ချကြမလဲ.... (ကံမဲ့ ဥာဏ်မဲ့တွေနဲ့ ကြိုးစားရလိမ့်မယ်)အံမာလေး....ကံကောင်း ဥာဏ်ကောင်းနဲ့တောင် အတော်ကြိုးစားယူရတာ အဝိဇ္ဇာထုက ထူလွန်းလို့....(မှန်ပါဘုရား) ကံမဲ့ ဥာဏ်မဲ့မျှား ကြိုးစားတော့မယ် ဆိုလို့ ရှိယင်

ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေလဲ သေအောင်လုပ် မရတော့ပါဘူး....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကံကောင်း ဥာဏ်ကောင်းတုန်းကို အရယူကြပါဆို တာ တိုက်တွန်းလိုက်ပါတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ဒါဖြင့် ယနေ့ ၁-နံပါတ် ဘာကိုမစောင့်နဲ့လို့ ပြောပါလိမ့်.... (အိုဘေးကို မစောင့်ပါနဲ့ဘုရား)။

ကိုင်း....အိုဘေးမစောင့်နဲ့ဆိုတဲ့ အိုဘေးမလာခင် မြန်မြန် ဝိရိယစိုက်ပြီး ကြိုးစားလိုက်ပါလို့ ဦးခင်မောင်ကြီးတို့ ဦးဇင်ရင် တို့ကို တိုက်တွန်းတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ကိုမြရွှေ သားတွေ သမီးတွေ ကြီးမှ ဆိုလို့ရှိယင် အိုဘေးစောင့်တာနဲ့ မတူဘူးလား....(တူပါတယ်ဘုရား)။

စောင့်သင့်- မစောင့်သင့်....(မစောင့်သင့်ပါဘုရား)မစောင့် သင့်တာကြီး စောင့်ပြီးသကာလ နေလို့ရှိယင် မပေါင်းကောင်း တာကြီး ပေါင်းချင်လို့ စောင့်နေတယ်၊ မတွေ့ကောင်းတာ ကြီး တွေ့ချင်လို့ စောင့်နေတယ်ဆိုတာလောက် အသိနည်းတာ ဥာဏ်မဲ့တာ ရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

တယ်လဲ ဆိုးဝါးပါကလား.... (ဆိုးဝါးပါတယ် ဘုရား) အင်မတန် ဆိုးဝါးတယ်ဆိုတာ သဘောပါကြပလား....(ပါပါ ပြီဘုရား) ကိုင်း.... ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ယနေ့ကစပြီး သကာလ အိုဘေး မလာခင်- ကိုယ့်အရေး သိအောင်လုပ်ပါ (မှန်ပါဘုရား)။

ဘာပါလိမ့်.... (အိုဘေးမလာခင် ကိုယ့်အရေး သိအောင် လုပ်ရပါမယ်) အိုဘေး မလာခင် ကိုယ့်အရေး သိအောင် လုပ် လိုက်ကြပါ ဆိုတာကိုဖြင့် တကာတကာမတွေ တွေ့ရမည့်ဘေး

က သေချာနေလို့ ဘေးမလာခင် ပြီးအောင်လုပ်ထားနှင့်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘေးတွေ့ယင်လဲ အို....ဒီတခါ တွေ့တော့မယ်၊နောက်ဖြင့် လွတ်ပဟ-ဆိုပြီး ဝမ်းမြောက်ပြီးသကာလ မနေရဘူးလား (နေရပါတယ်)။

အဲဒါကြောင့် အိုဘေးလဲ မစောင့်ကြပါနဲ့.... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား) အကယ်၍ အခု အချိန်မှာ တကာတကာမတွေက မလုပ်ပြန်ဘူး ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် သူတော်ကောင်းအလုပ်ကြီး အိုဘေး နာဘေး သေဘေး လွတ်ရာ ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အလုပ်ကြီး မဂ်အလုပ်ကြီး မလုပ်ကြဘူးဆိုလို့ရှိယင်လဲ တခါ နာဘေးဆီလဲ ခန္ဓာက အရောက်ပြေးနေတော့ ဦးခင်မောင်.... တွေ့ရဦးမှာဘဲ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

တကာတကာမတွေ့ ခန္ဓာက ဘယ်ပြေးနေသတုံး....(နာဘေးပြေးနေပါတယ်ဘုရား) နာဘေးဆီ ပြေးနေတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) ပြေးနေတော့ သူကလဲ သူ့အလုပ်တော့ သူလုပ်မှာဘဲ (မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့က ဒီ-နာဘေးလွတ်ရာဖြစ်တဲ့ အလုပ်ကို အစောကြီးကဲ့ ကိုယ်ပိုင်ကိုယ်ဆိုင်ဖြစ်အောင် လုပ်ထားလို့ရှိယင် ကိုစ္စပြီးကြလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့်နာဘေးကိုလဲ စောင့်နေဘို့ရာ ခင်ဗျားတို့ ဝတ္တရားရှိပါရဲ့လား.... (မရှိပါဘူး ဘုရား) မရှိတဲ့ အခါကျတော့ မောင်မြတို့ ကိုမြရွှေတို့.... နာဘေးမလာခင် ကိုယ့်အလုပ် ပြီးအောင်တခါတည်းဒုက္ခချုပ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီး အမြင်ရပြီးသကာလ သွားရအောင် ကြိုးစားလိုက်ပါဆိုတာ တိုက်တွန်းရပြန်တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) မတိုက်တွန်းသင့်ဘူးလား.... (တိုက်တွန်းသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘာ့ကြောင့်တုံးလို့ မေးတဲ့အခါ မတွေ့မှာဖြင့်လဲ ဘုန်းကြီးက အထူးတိုက်တွန်းဘို့ မလိုပါဘူး.... (မှန်ပါ့) သို့သော် ခန္ဓာလမ်းစဉ်က ဒီနေရာကို အမြဲ သွားနေတယ်ဆိုတာလဲ သေချာနေတယ်.... (သေချာပါတယ်ဘုရား) မသေချာ ဘူးလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာသည် ဘယ်အမြဲ သွားနေပါလိမ့်.... (နာဘေးဆီ အမြဲသွားနေပါတယ်) နာဘေးရှိရာ အမြဲပြေးနေတာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ နာဘေးဆိုက်မှ သြော်.... ဘုရားက ဟောထားဒို့ဆရာ ဘုန်းကြီးက ဟောထား- တကယ် မအို့မသေ အမြဲနေတဲ့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း အလုပ်-လုပ်ဘို့ရာသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် နာဘေးဆိုက်မှ လုပ်လို့ မဖြစ်ဘူးလို့ ပြောသွားတဲ့အထဲမှာ ငါ· နာဘေး စောင့်နေလို့ နာဘေးတွေ့ပြီ၊ အခု အချိန်ဖြင့် ငါသည် အရှုံးကြီး ရှုံးပေါ့ဆိုတဲ့ ညည်းလုံးတွေနဲ့ သေသွားရလို့ရှိယင်ဖြင့် တကာတကာမတို့ ယနေ့သေ· ယနေ့ သာသနာ အဆုံးအမ ကွယ်ပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ယနေ့သေယင်.... (ယနေ့ သာသနာ အဆုံးအမ ကွယ်ပါတယ်ဘုရား) ယနေ့ ဘုရားနဲ့ အိုးစားကွဲတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ယနေ့ တရားနဲ့ကော.... (အိုးစားကွဲပါတယ်ဘုရား) တယ်လဲ နစ်နာပါကလား တကာတကာမတို့....(နစ်နာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒါတွေနဲ့ နစ်နာသွားတော့ ဘုရားကွယ်၊ တရားကွယ်ဆိုတဲ့ အဝိပ္ပါယ် ဆိုလို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့မှာဖြင့် ဆင်းရဲနဲ့သာ အမြဲဘဲတွဲစပ်နေဘို့ ရှိတော့တာပေါ့.... (မှန်လှပါဘုရား) ကြောက်စရာ မကောင်းဘူးလား.... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

အေး.... ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ အရင်း အခြာတွေ့မို့ တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ သားကိစ္စ သမီးကိစ္စ ဆွေကိစ္စ မျိုးကိစ္စနဲ့ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ကိစ္စတွေက ဘယ်တော့မှ ပြီးမည့် ကိစ္စတွေလဲ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီကိစ္စ မပြီးတာ ကိစ္စမရှိဘူး၊ ခင်ဗျားတို့က ဒီကိစ္စလုပ်ရင်းနာဘေးကြီးစောင့်နေတာက အရှုပ် ဆိုးလှတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဦးခင်မောင်....ပြောထိုက်-မပြောထိုက် (ပြောထိုက်ပါတယ် ဘုရား) ဒါဖြင့် နာဘေးမလာခင် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမ တွေ့သည်ကား ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ခုနက သူတော်ကောင်း အလုပ် ကြီးကို အလျင်အမြန်လုပ်မဟဲ့....ဆိုတဲ့စိတ်ကို မွေးလိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါဘုရား)။

ခေါင်းမကိုက်ခင်၊ ရင်မနာခင် လျင်မြန်စွာ လုပ်လိုက်မဟ။ တော်တော်ကြာ ခေါင်းကိုက် ရင်နာလာယင် ခက်လိမ့်မဟ၊ ဝမ်းနာလာယင် ခက်လိမ့်မဟ၊ နောက်ကြာတက်လာယင် ခက် လိမ့်မဟ၊ သူမလာခင် မြန်မြန်ပြီးအောင်လုပ်မဟဲ့ ဆိုတဲ့ စိတ်ကို ဖြင့်နေ ကောင်းတိုင်း ကောင်းတိုင်း မြန်မြန်တွေးပြီး လုပ်လိုက် စမ်းပါ.... (မှန်လှပါဘုရား)သဘောကျကြ ရဲ့လား.... (ကျပါ တံ့ယ်)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် အိုဘေးလဲ မစောင့်သင့်၊ နာဘေးလဲမစောင့် သင့်....နော်.... (မှန်ပါ့)တခါ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဦးခင်မောင်ရဲ့ နာပြီးသည်၏ အခြေးမဲ့၌ သေတဲ့ဆီကိုလဲ သူ့ဝတ္တရားအတိုင်း အရောက် မပြေးဘူးလား.... (ပြေးပါတယ်ဘုရား) ဩ....ပြေးလို့ ဗိုင်းကနဲလဲမှတော့ တကာတကာမတို့ ဘယ်သူတော်နိုင် သေးတုံး.... (မတော်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အခု မလုပ်ဘဲနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အခု ဝိပဿနာ အလုပ် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ရအောင် လုပ်တဲ့ အလုပ်ကို မလုပ်ဘဲနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ ဩဿော်.... ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သေဘေးစောင့်နေပြန်ပြီ၊ ပုထုဇန်မိုက်နှယ် ခက်လိုက်လေခြင်းဆိုပြီး ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မြင်တော်မူတယ်.... (မှန်လှုပါဘုရား)။

ဘာစောင့်နေတာနဲ့ တူသလဲ.... (သေဘေးစောင့်နေတာနဲ့ တူပါတယ်) တယ်လဲ အရှုပ်ဆိုးပါကလား တကာတကာမတို့ စောင့်ကောင်း—မစောင့်ကောင်း.... (မစောင့်ကောင်းပါဘုရား)

ခင်ဗျားတို့ ဆေးလိပ် သောက်ပြီး စကားပြောချင်တာလဲ သေဘေးစောင့်နေတာ.... (မှန်လှုပါဘုရား) ဖီးလိမ်းပြီးနေတာကော.... (သေဘေး စောင့်နေတာပါဘုရား) အင်း.... ဟင်.... သူတော်ကောင်းအလုပ် မလုပ်ဘဲနဲ့ သာ နေကြမယ် ဆိုလို့ ရှိယင် ဩဿော်.... သေဘေး ဖီးလိမ်းပြီး စောင့်နေတာဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ထမင်းကောင်း— ဟင်းကောင်းတွေ ချက်စားပြီး သကာလ သူတော်ကောင်းအလုပ် မလုပ်ဘဲ နေပြန်တော့ကော.... (သေဘေးစောင့်နေတာပါဘုရား) ဩဿော်....ခင်ဗျားတို့က စားရင်းလဲ စောင့်၊ ဖီးလိမ်းယင်းလဲစောင့်၊ ဆေးလိပ်သောက်ယင်းလဲစောင့်တဲ့ စောင့်ကောင်းတာ စောင့်တာလား.... မစောင့်ကောင်းတာ စောင့်တာလား....(မစောင့်ကောင်းတာစောင့်တာပါဘုရား)။

တကာတကာမတို့ မိတ်ဆွေမဟုတ်တာ မိတ်ဆွေ ဖဲ့ချင် တုံးဟာ တယ်အရှုပ်ဆိုးသဗျာ.... (မှန်လှုပါဘုရား) မရဏမှုံ ဒုက္ခသစ္စံ....ကိုး.... (မှန်လှုပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ပိုင်းခြား

ပြီး သကာလ ဟဲ့....နေရစ်တော့ဆိုပြီး သကာလ မင်္ဂနဲ့ပိုင်း ခြားပြီး ထားပစ်ခဲ့ရမှာ....(မှန်လှုပါဘုရား)။

မင်းနယ်ထဲက ငါထွက်ပြီဆိုပြီး သွားရမည့် အလုပ်ကြီး ခင်ဗျားတို့ကများ မိတ်ဆွေပဲ့ပြီး စောင့်နေလိုက်သေးတယ် ဆို တော့ တယ်ဆိုးလိုက်ပါကလား....(ဆိုးပါတယ်ဘုရား) မဆိုးကြ ဘူးလား....(ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ သံဝေဂရအောင် ဟောတာမဟုတ်ပါဘူး တကာတကာမ တို့ ခင်ဗျားတို့ အလကားနေတာဟာ အလကားနေတာမဟုတ် ပါဘူး၊ ဒါတွေကိုစောင့်တာပါလို့ ဖေါ်ပြောတာပါ (မှန်ပါ့ ဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ) အလကားနေတာလား ခင်ဗျားတို့ ဒါတွေစောင့်နေတာလား....(ဒါတွေ စောင့်နေတာ ပါဘုရား)။

အိုဘေးစောင့်လိုက်၊ နာဘေးစောင့်လိုက်၊ သေဘေးစောင့် လိုက် (မှန်ပါ့) ဘယ်နှယ်ချက် ရှိသွားပလဲ.... (သုံးချက်ရှိသွား ပါပြီ)ဒါဝင့် မကသေးဘူးတဲ့ သူတော်ကောင်းအလုပ်-လုပ် ဆို ကဲ့ဥစ္စာ အခု တိုင်းနိုင်ငံမှာ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ဝါဒတွေက ရှိကြ တယ်နော်....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီ ဝါဒတွေ လူတွေသင်းကဲ့သွားပြီဆိုမှဖြင့် ကိုယ်ကလဲ တဖက်ဖက်မှာ ပါရမီမှာဖြစ်နေတော့ သင်းကဲ့တဲ့အခါ ဟယောက် တယောက် မကြည့်နိုင် မရှုနိုင် သတ်ကြုံဟယ်....ဖြတ်ကြဟယ်.... ဆိုမှ သူတော်ကောင်းအလုပ် လုပ်မယ်ဆိုလို့ရှိယင်လဲ ဖြစ်နိုင် ကြသေးရဲ့လား....(မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြတော့လဲ တကာ တကာမတွေ အလကားနေတာ မဟုတ်ဘူး ကဲ့ဘေး စောင့်နေတာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာမျှား

စောင့်နေတာလဲ.... (ကဲ့ဘေးစောင့်နေတာပါဘုရား) ဩဿ်.... ဦးခင်မောင် စောင့်ကောင်း မစောင့်ကောင်း (မစောင့်ကောင်း ပါဘုရား)။

ကိုယ် အလုပ် ပြီးနှင့်တာ မအေးဘူးလားဗျာ(မှန်ပါဘုရား) ဘာစောင့်နေတာလဲ....(ကဲ့ဘေးစောင့်နေတာပါဘုရား) လူသင်း ကဲ့တဲ့ဘေး စောင့်နေတာ....(မှန်ပါဘုရား) တယ်လဲ ဆိုးဝါးပါကလား....(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

တကာ တကာမတွေ့ ဆေးလိပ်သောက်နေတာ ဘုန်းကြီး မကြည်ညိုလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖဲ့းလိမ်းနေတာကို ခင်ဗျားတို့ အတွက် ဝမ်းမသာလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ အလကား စောင့်နေတာက မဟုတ်တာတွေ့ စောင့်ပြီးသကာလ လွတ်ရေး ကျတ်ရေး မလုပ်ဘဲနဲ့ စောင့်နေလို့ ဘုရားက ဒီအမြင်ကြီးကို အနာဂတ် ဘေးဆိုပြီး ဟောရခြင်းဖြစ်ပါတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) သဘော ပါကြလား....(ပါ-ပါတယ်)။

တကာ တကာမတွေ့ ဒီဘေးတွေ့ဟာ တွေ့ရမည့် ဘေးလား၊ မတွေ့ရမည့် ဘေး လား.... (တွေ့ရမည့်ဘေးပါဘုရား) ဟော.... လူသင်းကဲ့ပြီ ဆိုတော့ လူသင်းကဲ့တဲ့ဘေး စတုတ္ထဘေး သင့်ပြီး တော်တော်ကြာတော့ လူကသင်းကဲ့တော့ သံဃာတွေ့ကလဲ ကဲ့ ရပြန်တယ် (မှန်ပါ) မကဲ့ပါနဲ့ဆိုလို့ ရသေးရဲ့လား-(မရပါဘူး) အဲဒီ သံဃာတွေ့ သင်းကဲ့တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်လဲ တကာ တကာမတွေ့က ဘယ်ဆရာတော်ဆီသွားပြီး တရားတောင်းမယ် ဆိုတော့ ဆရာတော်တွေ့ကလဲ အလုပ်တွေ့ကရှုပ်။ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံဖြစ်နေတော့ (ကိုယ်ကလဲ ဝိတက်တွေ့က လူသင်းကဲ့တဲ့ဘေး ကလဲ သင့်ထားပြန် ဆိုတော့ တကာ တကာမတွေ့ ဒီကျတော့

ဝိပဿနာလုပ်သင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းခြင်း တရားတော် ၁၇

လဲ တရားထူး တရားမြတ် အားထုတ်ချင်ပြန်တယ် ဆိုတော့လဲ ဖြစ်နိုင်သေးရဲ့လား....(မဖြစ်နိုင်ပါဘုရား)။

ဒီလို မဖြစ်နိုင်ပြန်တော့လဲ ကိုယ်ကျိုးမနည်းဘူးလား- (နည်းပါတယ် ဘုရား)အဲ တကာ တကာမတို့ ဒါဖြင့် ဒီဘေး ငါးဘေး ဟာ ရှောင်ရမည့်ဘေး....(မှန်ပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဒီဘေး-ငါးဘေးဟာ ဘာ လုပ်ရမယ်....(ရှောင်ရမည့် ဘေးပါဘုရား)ရှောင်ရမည့်ဘေးဆိုတာ သေချာ ကြပသား (သေချာပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ပြန်ပြီး နိဂုံးချုပ်ပါမယ် ဝဒနာနုပဿနာ မဟာခင်....(မှန်ပါ) တကာ တကာမတွေ့ ဒီအတိုင်းနေယင် ၁-နှံပါတ် ဘာဘေးစောင့်နေသတုံး....(အိုဘေးစောင့်နေပါတယ်) အိုဘေး စောင့်နေတယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား.... (သေချာ ပါတယ် ဘုရား) ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ စောင့်ကောင်း မစောင့်ကောင်း.... (မစောင့်ကောင်းပါဘုရား)။

တခါ ဒီကနေပြီးသကာလ တက်သွားပြန်တော့ တကာ တကာမတွေ့ နောက် မလုပ်ဘဲ နေပြန်ပြီ၊ တော်တော်ကလေး အိုနေတာတောင်မှ မလုပ်ပြန်ဘူးဆိုတော့ ဘာစောင့်ပြန်တုံး (နာဘေး စောင့်ပါတယ်ဘုရား) ဩော်.... ခင်ဗျား ဟို ဟာ အစောင့်လွဲချည်း ကျနေပါပေါ့ကလား.... (မှန်လှပါဘုရား) တကာတကာမတွေ့ ဘယ် နှယ်တုံး....(အစောင့်လွဲချည်း ကျမှန်ပါတယ်ဘုရား)။

အစောင့်လွဲချည်းဖြစ်နေကြပြီဆိုတော့ အင်မတန် မနစ်နာဘူးလား....(နစ်နာပါတယ်ဘုရား) အဲဒါကြောင့် ငယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် များကလဲ စောင့်နေတယ်။ ကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကလဲ အိုဘေး

နာဘေးတွေ စောင့်နေတယ် ဆိုတော့ စောင့်ကောင်း မစောင့်ကောင်းလဲ ကိုမြရွှေ့စဉ်းစားပါ....(မစောင့်ကောင်းပါဘုရား)။

မစောင့်ကောင်းပါဘူးဗျ(မှန်ပါဘုရား)ဒါတွေ ရှောင်ကွင်းရမည့်အလုပ်တွေမဟုတ်လားဗျာ(မှန်လှပါဘုရား)ကိုင်း- တကာတဲ့ကာမတွေ နာဘေးလဲ မစောင့်ကောင်း၊ သဘောကျရဲ့လား (မှန်ပါဘုရား) တခါနာဘေးသင့်လာယင် နာဘေးက လာယင် မလုပ်ဘဲ နေပြန်တော့လဲ ဘာစောင့်တာပါလိမ့်.... (သဘေး စောင့်တာပါ ဘုရား)။

ဩော်....ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ ခင်ဗျားတို့ဥစ္စာကလဲ လွန်ကုန်ပြီ.... (မှန်ပါဘုရား) ဆိုထိုက် မဆိုထိုက်.... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ဒီကြားထဲ နာလန်ကလေး ထလာတယ်ဆိုလို့ ရှိယင်လဲအရောင်းဘက်လှည့်သွား အဝယ်ဘက် လှည့်သွားနဲ့ ကိုမြရွှေ ဘာဘေး စောင့် ပြန်တာတုံး....(သဘေး စောင့်တာပါဘုရား)။

ရော....တကာ တကာမတွေဟာ ခင်ဗျားတို့ဟာ မစောင့်ကောင်းတာတွေချည်း စောင့်ပြီးပြီ- ဒါတွေ ဘေးတွေမှန်း သိလျက်သားနဲ့ စောင့်နေတာ ခင်ဗျားတို့ဟာ အမိုက်က တူးချစ်နေပြီလို့ ဆိုယင် ဦးခင်မောင်....လွဲပါ့မလား....(မလွဲပါဘူးဘုရား)။

ခန္ဓာ မသေသေးဘဲနဲ့ လွှတ်သွားပြန်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင် ဖြင့် တခါ တကာ့တကာမတွေ အင်း.... ဟင်.... နှိုင်းရေးနဲ့ သင်းကွဲတော့ကကော မလာဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား)ဒီဟာတွေ လာပြန်တော့လဲ ကိုယ့်အလုပ်-ကိုယ်လုပ်နိုင်သေးရဲ့လား.... (မလုပ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)

အဲဒီ ကဲ့သေားသင့်နေတာကိုလဲ စောင့်နေတာနဲ့ မတူဘူးလား (တူပါတယ်ဘုရား) သူတို့မလာခင် သိအောင်လုပ်ရမယ်(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား(ရှင်းပါပြီ) နောက်ကျတော့ လူသင်းကဲ့တဲ့ ဘေးသင့်ပြီးယင် သံဃာသင်းကဲ့တဲ့ ဘေကလဲ သင့်နိုင်သေးတယ်(သင့်နိုင်ပါတယ်ဘုရား) မသင့်နိုင်ဘူးလား....(သင့်နိုင်ပါတယ်)။

အဲ....တကာတကာမတွေလဲကဲ့ပြီဆိုယင် ဆရာတွေလဲ ကဲ့ကုန်ကြတာဘဲ ဆိုဘာလဲ ငြင်းဘို့ လိုသေးသလား.... (မလိုပါဘူးဘုရား) အဲ့ဒါကြောင့် ဒီဘေးငါးဘေးဟာ အနာဂတ်ဘေး ဆိုပြီး ဘုရားဟောလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ) ဒါဖြင့် သူဒဂ်ကောင်းအလုပ်မလုပ်ကဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘေးငါးဘေး စောင့်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်.... (မှန်လှပါ)။

ဘယ်လိုဆိုးဖြတ်ချက် ချမလဲ.... (ဘေးငါးဘေး စောင့်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား)ဝိပဿနာအလုပ် မလုပ်ဘဲနဲ့နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဘာလုပ်နေကြပါလိမ့်.... (ဘေးငါးဘေး စောင့်နေပါတယ်ဘုရား) ဩော်....ခင်ဗျားတို့ကလဲ တော်တော်ကြာ ညာကျတော့ ရာဇတောဝါ· မင်းဘေးမသင့်ပါရစေနဲ့၊ စောရဇတောဝါ ခိုးသူဘေး မသင့်ပါရစေနဲ့ဆိုပြီး ညာကျလုပ်ကုန်ပြီ....(မှန်လှပါဘုရား)။

ခန္ဓာကတော့ ဘာစောင့်နေကုံး.... (ဘေးငါးဘေးစောင့်နေပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာကတော့ ဘေးစောင့်နေတယ်၊ တော်တော်ကြာကျလို့ ရှိယင်ရှတ်ပြီ၊ သဘောကျရဲ့လား.... (မှန်ပါ့ဘုရား) နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ဘေးများဘုရား၊ဘေးမသီရန်

မခပါရစေနဲ့ ဘုရား၊ ပြီးတော့ ဘာလုပ်နေသလဲ.... (ဘေးငါးပါး စောင့်နေပါတယ်) ရော....ခင်ဗျားတို့ဟာ အပြောနဲ့ အဟာ မညီပါကလား.... (မညီပါဘုရား)။

ကိုမြရှေ.... ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသလဲ.... (မညီပါဘုရား)ဦးဇင်ရင်ကြီး ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသလဲ.... (မညီပါဘုရား) မညီပါဘူး (မှန်ပါ့)ဦးဝကြီး-ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသတုံး (မညီပါဘူးဘုရား) ကိုယ်တောင်းတာကတော့ဖြင့် နှစ်ဆယ်ငါးပါးသောဘေး ဝေးနိုင်သမျှဝေးပါရစေ—ဆိုပြီး ဦးခင်မောင်.... မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာကိုယ်နေပုံထိုင်ပုံကတော့ ဘာစောင့်နေသလဲ....(ဘေးငါးပါးစောင့်နေပါတယ်)။

ရော.... ခင်ဗျားတို့ဟာ ဘုရားရှေ့ကျတော့ လွတ်ပါရစေတဲ့၊ တပည့်တော် ကိုယ်တိုင်တော့ တ္တုပါရစေ၊ ဒီ-အဓိပ္ပါယ်ရောက်နေတယ်.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားဆီသွားပြီး ဆုတောင်းတဲ့အခါကျတော့ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားမျှား တောင်းတဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျားတို့က နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ဘေးတွေ၊ ဘေးမသီရန်မခပါ့ရစေနဲ့ဘုရားလို့-မတောင်းကြဘူးလား.... (တောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ် ကတော့ ဘာလုပ်နေသလဲ.... (ဘေးငါးပါးစောင့်နေပါတယ်ဘုရား) ရော....ဘုရားလဲ မတတ်နိုင်တော့ဘူး ခင်ဗျားတို့ လက်လျှော့ရပြီ.... (မှန်လှပါဘုရား) ဦးခင်မောင် ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသလဲ.... (လက်လျှော့ရပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားကို လက်လျှော့ရမယ်၊ ဘုရားရှေ့ကျတော့ မတ္တုပါရစေနဲ့၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကတော့ ဘယ်ကလာပါ့မတုံး စောင့်နေ

တယ်....(မှန်လှပါဘုရား)ဘယ်လောက် အရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်တယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ဆေးလိပ်သောက်ပြီးသကာလ ဇနတဲ့အခါ စဉ်းစားကြ၊ သြော်....ငါသည် ဆေးလိပ်သောက်နေတဲ့ဘလား- သူတော်ကောင်းအလုပ် မလုပ်နိုင်အောင်လို့ အိုဘေး စောင့်နေတာလားလို့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေးပစ်လိုက်.... (မှန်ပါ့) သဘောကျရဲ့လား.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဝတ်ကလေးလဲပြီး ရေကလေး ချိုးပြီးသကာလ ရေချိုးတုန်း နှလုံးမသွင်းဖြစ်ဘူး၊ အဝတ်လဲတုန်းလဲနှလုံးမသွင်းဖြစ်ဘူး၊ ဒါ.... နှလုံးသွင်းလိုက်တော့ ဘယ်အချိန်မဆို သတိပဋ္ဌာန်ကို ရတယ်မဟုတ်လား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

"သံဃာဋိပတ္တိစီဝရဓာရဏော သမ္မဇာနကာရီ ဟောတိ"ဆိုတော့ အဝတ်လဲတဲ့အခါလဲ နှလုံးသွင်း နိုင်တာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်တဲ့အခါကော.... (နှလုံးသွင်းနိုင်ပါတယ်ဘုရား) "ဥစ္စာရပဿာဝဂမေ သမ္မဇာနကာရီ ဟောတိ" ဆိုတော့ ဘယ်အချိန်နေနေ နှလုံးသွင်းရမှာဘဲ၊ ဒီအတိုင်း ရေချိုး၊ ဒီအတိုင်း အဝတ်လဲနေတာသည် မင်းဘာလုပ်နဲတာတုံး မေးလိုက်စမ်းပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘေးငါးဘေး စောင့်နေတာလို့ ခန္ဓာက ပြောရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သေချာကြပလား.... (သေချာပါတယ်)။

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ နည်းနည်းကလေးအားယင် စိတ်ထဲမှာ ဝိပဿနာ မရှုမိတဲ့ အချိန်ကျယင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေးလိုက်စမ်းပါ-မင်းဘာလုပ်နေတုံး... (မှန်ပါ့)

တကာတကာမတွေ့ မင်း· ဘာလုပ်နေတာတုံးမေးနော်.... (မှန်လှုပါ့ဘုရား) မေးယင် ခန္ဓာက ဘယ်လို အဖြေထွက်လာမလဲ.... (ဘေးငါးဝဲဘေး စောင့်နေပါတယ်)။

သြော်....မိုက်လှချည့်လားလို့ တခါဆပ်ပြီး မေးဦး၊ မမေးသင့်ဘူးလား.... (မေးသင့်ပါတယ် ဘုရား) မိုက်လှချည့်လား.... မင်းဟာ ဒီလိုစောင့်ရမှာလား၊ ရှောင်ရမှာလား မေးတဲ့အခါ ရှောင်ရမယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါတယ် ဘုရား)။

ဦးခင်မောင်ရေ.... ကိုယ်မိုက်တာ ကိုယ်သိပလား.... (သိပါပြီဘုရား) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဒါဖြင့်တကာတကာမတွေ့ မစောင့်ကောင်းတာ စောင့်နေတယ် ဆိုလို့ရှိယင် ဖြင့် ခက်တယ်နော်....(မှန်ပါ့)။

အင်း.... ဒီလိုနဲ့ အချိန်ကုန်နေပြန်လို့ရှိယင်လဲ မင်းဘာလုပ်နေတာတုံး မေးလိုက်စမ်းပါဦး.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ.... (ဘေးငါးဘေး စောင့်နေပါတယ်ဘုရား)။

သားနဲ့ခင်ပွန်းသည်ဝတ္တရားနဲ့ အချိန်ကုန်နေပြန်ယင်ကော (ဘေးငါးဘေး စောင့်နေပါတယ်ဘုရား) သားမယားဝတ္တရားနဲ့ အချိန်ကုန်နေပြန်ယင်ကော.... (ဘေးငါးဘေးစောင့်နေပါတယ်ဘုရား)။

ရော.... ဦးခင်မောင်.... ခင်ဗျားတို့ဟာ အနေလဲ မတတ် အထိုင်လဲမတတ် ဖြစ်နေပါပေါ့ကလား.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ကိုယ့် အရေးကို ပါရဲ့လား.... အသေချည်း စောင့်နေတာဘဲလား.... (အသေချည်းစောင့်နေပါတယ်ဘုရား) စောင့်ကောင်း-မစောင့်ကောင်း.... (မစောင့်ကောင်းပါဘုရား)။

တော်တော်ကြာ သေပါတော့မယ်ဆိုတော့ ဆရာဝန်ကူပါဦး၊ ဒီ-ဝေဒနာကို ကျုပ်ဖြင့် ဘယ်လောက်ကုန်ကုန် ကုစမ်းပါဦး၊ လာပြန်ပြီ စောင့်လဲနေသေးရဲ့. သူ့ဟာက ဟင်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ အသေလွတ် တရားတွေ့လဲ ရှိလျက်သားနဲ့ အသေလွတ်တော့ မရှာဘူးဆိုတော့ အတော်မဆိုးဝါးဘူးလား.... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ဒီနေ့ ဘယ်အချိန်မှာ အားလပ်ခွင့်ကလေး နေလိုက်နေလိုက် ဥာဏ်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်ပျက်-အနိစ္စကို နှလုံးမသွင်းလို့ ရှိယင် ဘေး ငါးဘေးစောင့်နေတာလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ.... (မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လိုဆုံးချက်ချမလဲ....(ဘေးငါးဘေး စောင့်နေတာပါဘုရား)။

ဘေးငါးဘေးကို စောင့်နေတာလို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်စမ်းပါ တကာ တကာမတို့....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဩော်....ကျုပ်တို့တော့ဖြင့် ခပ်အေးအေးကလေး နေလိုက်တာပါဘဲ၊ အို-အေးတာမဟုတ်ဘူး-ဆွေးနေတာ(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ခန္ဓာကြီးက အိုဘေးစွန့်ပြီး ဆွေးနေတာ ဆိုတာကော ငြင်းဘို့လိုသေးသလား(မလိုပါဘူး)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ ကိုယ်မိုက်တာ ကိုယ် တယ်-သိခဲပါကလား....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဘယ်ဟာသိခဲပါလိမ့်....(ကိုယ်မိုက်တာ ကိုယ်သိခဲပါတယ်ဘုရား)။

ဟော....ကိုယ်မိုက်တာ ကိုယ် အသိခဲဆုံးဘဲ တကာ တကာမတို့ ဘုရားက ဟောတယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပြီးတော့ကို ကိုယ့်.ကိုယ်ဟာ အဆုံးအမ အခက်ဆုံးတဲ့.... (မှန်လှပါဘုရား)။

တကာ တကာမတွေ့ ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်....(ကိုယ့် ကိုယ်ဟာ အဆုံးအမ အခက်ဆုံးပါဘုရား) ကိုယ်မိုက်တာကော.... (ကိုယ် အသိခဲဆုံးပါဘုရား) ကိုယ့် ကိုယ် အဆုံးအမမှာ ဘယ်သူအခက် ဆုံးလဲ....(ကိုယ်အခက်ဆုံးပါဘုရား)။

"အတ္တာဟိ ကိရ ဒုဒ္ဒမော" ဓမ္မပဒပါဠိတော်က အတ္တာဟိ အတ္တာဝေ=မိမိကိုယ်သည်သာလျှင်၊ဒုဒ္ဒမောကိရ=သူတပါးထက် ပိုလွန်၍ ဆုံးမခက်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏တဲ့.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

အဆုံးမ အခက်ဆုံး ဘယ်သူတဲ့တုံး (ကိုယ့် ကိုယ်ပါဘုရား) ကလေးကို ဒုတ်ပြလိုက်ပြီး ဟင်း- ဆိုလိုက်ယင် ဦးခင်မောင် ငြိမ် ထွက်သွားတယ်(မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့က ငြိမ်ရဲ့လား(မငြိမ်ပါဘူး ဘုရား) ဘာဖြစ်ဖြစ် လုပ်မယ်ကွ၊ တိုးပြီး တက်လာတယ်.... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘယ်သူဟာ အဆုံးမ အခက်ဆုံးပါလိမ့်.... (ကိုယ့် ကိုယ်ဟာ အဆုံးမ ခက်ဆုံးပါဘုရား)။

အဲ–သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကြီးနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ကျွတော့မှ အဆုံးအမဟာ ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် အခက်ဆုံး....(မှန်ပါ ဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ခက်လို့ပေါ့ တကာ တကာမတို့ အိုဘေးမစောင့်သင့်ဘဲနဲ့ စောင့်နေတာလဲ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်.... (ဆိုဆုံးမ ခက်လို့ပါ ဘုရား)ဆုံးမခက်လို့ စောင့်နေတာ....(မှန်ပါဘုရား)။

နာဘေး မစောင့်သင့်ဘဲနဲ့ စောင့်နေတာကော....(ဆုံးမခက် လို့ပါဘုရား) ဆုံးမခက်လို့ စောင့်နေတာဆိုတာ သေချာကြ ပလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

သဘေးစောင့်နေတာကော.... (ဆုံးမခက်လို့ပါ ဘုရား) ဆုံးမခက်လို့ စောင့်နေတာ ဆုံးမသာ လွယ်မယ်ဆိုယင်ဖြင့် ကဲ ဒီသဘေး နီးပြီကွ၊ မြန်မြန်လုပ်ကွာ မဿဟန်လဲ နေရဲအောင် ဆိုပြီး မြန်မြန်မလုပ်ပေ ဘူးလား....(လုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် အဆုံးအမ အခက်ဆုံး ဘယ်သူ ပါလိမ့်.... (ကိုယ့်ကိုယ်ပါ၊ ဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အဲဒီတော့ ဦးခင်မောင်ရေ ဒီကရှေ့ မူပြောင်းကြဦးစို့နော်-(မှန်လှပါဘုရား)။

အေး....ကလေးတွေတော့ဖြင့် လိမ်မာ ယဉ်ကျေးဘို့ မိဘစတွာရားတော့ ပြောရမှာဘဲ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ဆုံးမဘို့ ကြံသေးသဟေ့ဆိုပြီးတော့ ကိုယ့်အရေး ကိုယ်လုပ်ကြစမ်းပါ.... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ)။

ကလေးတွေက လူလားမမြောက်သေး မလိမ်မာသေးတော့ အပြောမတတ် အဆိုမတတ် အနေမတတ် အထိုင်မတတ်နဲ့ ခက်လိုက်တာလို့ သူမျှား အပြစ်သာ သွားမြင်တယ်၊ ကိုယ် သူတော်ကောင်း အလုပ် မလုပ်ဘဲနဲ့ တကာ တကာမတွေက အိုဘေး နာဘေး စောင့်နေတာတော့ ကိုယ်အဆုံးမ ခက်တာတော့ ဘယ်သူမှ မသိလိုက်ဘူး.... (မှန်လှပါဘုရား) တယ်လဲ ဆိုးဝါးပါကလား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ....ယနေ့ကစပြီး တကာ တကာမတို့ ဘယ်သူ့ကို ဆုံးမဘို့ အရေးတကြီးထားရမယ်....(ကိုယ့်ကိုယ်-ဆုံးမဘို့ အရေးတကြီး ထားရပါမယ်ဘုရား)မဆုံးမယင် ကိုယ်က ဘာစောင့်နေတာတုံး (အိုဘေး နာဘေး စောင့်နေပါတယ်ဘုရား) ဘေးငါးဘေး စောင့်နေတယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

အိုဘေး နာဘေး သေဘေး လူသင်းကွဲဘွဲ့ဘေး သံဃာသင်းကွဲတဲ့ဘေး....(မှန်လှပါဘုရား)ဒါတွေ အကုန်စောင့်တာဘဲ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

အိုဘေး နာဘေး သေဘေး တနည်းအားဖြင့်လဲ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးတဲ့ ဘေးလဲ သူစောင့်တတ်ဘယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (မှန်ပါ့) ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးတဲ့ ဘေးလဲ တော်တော်ကြာ လာချင် လာပစ်လိုက်တာကိုး.... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒါနဲ့ အဲဒီ ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးတဲ့ ဘေးစောင့်လိုက်၊ သံဃာသင်းကွဲတဲ့ဘေး လူချင်းကွဲတဲ့ဘေး စောင့်လိုက်....(မှန်ပါ့ဘုရား)သူက မလုပ်ဖြစ်တဲ့ဘက်ဆီ မသွားလား....(သွားပါတယ်ဘုရား) အင်မတန် မဆိုးဝါးဘူးလား-(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ ခင်ဗျားတို့ စောင့်လာတာ ဘယ်လောက်ကြာကြပလဲ....(သံသရာနဲ့ အမျှပါဘုရား)။ သံသရာနဲ့ အမျှ စောင့်လာတာ အခုထက်ထိလဲ မလိမ်မာသေးဘူး။ စောင့်တုန်းဘဲ ဆိုလို့ရှိယင် လွဲပါ့မလား(မလွဲပါဘုရား)။

ကဲ....ယနေ့ကစ၍ မူပြင်ကြပေတော့....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လို ဆိုးဖြတ်ချက်ချမလဲ....(မူပြင်ရပါမယ်ဘုရား)။

ယနေ့ကစပြီး မူပြင်ကြပါတော့ဆိုဘာ ဦးထွန်းကျော်တို့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေကို ယဉ်ကျေးသထက် ယဉ်ကျေးအောင်လို့ ဆိုးမပါတယ်ဆိုတာ သဘောကျကြပလား.... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘုန်းကြီးက ဆုံးမတာလား— တကာ တကာမများ ကဲ့ဒီဘေး ငါးဘေးရှိတာကို မင်းတို့ သူတော်ကောင်းအလုပ် မလုပ်ယင် စောင့်နေတယ်လို့ ပြောတာလား.... (စောင့်နေတယ် လို့ ပြောတာပါဘုရား) ရှင်းပြီနော်....(မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ—ဒါဖြင့် ဦးခင်မောင် အလုပ်-လုပ်ကြစို့ (မှန်ပါဘုရား) ဒီဘေးတွေ သိပြီနော်-(မှန်ပါ)ဒီဘေးတွေ သိတဲ့အခါကျတော့ အလုပ်-လုပ်ကြပါစို့တဲ့။

သတ္တဝါအစ အဝိဇ္ဇာ တဏှာက ဆိုပြီးသကာလ အဝိဇ္ဇာ သန်္ခါရကြောင့် ခန္ဓာ မဖြစ်လားဗျာ.... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာဘယ်နှစ်ပါး-ဖြစ်ပါလိမ့်.... (ငါးပါး ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား) ဩော်....ပဋ္ဌဝေါကာရဘုံဆိုတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်ဘယ်နော် (မှန်ပါ)။

ပဋ္ဌဝေါကာရဘုံဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါးက ဖြစ်တယ်၊ အဝိဇ္ဇာ သန်္ခါရကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်တယ် (မှန်ပါ)။

လူမိုက်မျဉ်းကျတော့ ခန္ဓာငါးပါး နောက်ကနေပြီး အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ လာပြန်တယ် (မှန်လှပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)လူမိုက်မျဉ်းကျတော့ ဘာလာပြန်သတုံး.... (အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ လာပြန်ပါတယ်)။

ဩော်.... အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာ ခန္ဓာကြီး ဖြစ်တယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာခန္ဓာကြီး ဖြစ်ပြီးသကာလ တင်းမတိမ်တာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာခန္ဓာ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ ပြန်အားထုတ်တယ် (မှန်ပါဘုရား)မထုတ်ဘူးလား....(ထုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ထုတ်လဲထုတ်-လုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဘယ်သူက ဘာရမယ် ထင်ကြသတုံး.... (ခန္ဓာငါးပါး ရပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဘာသစ္စာတရားပါလိမ့်.... (ဒုက္ခသစ္စာတရားပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ ပြန် အားထုတ်လိုက်လို့ ရှိယင် ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာ ရတယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား.... လဲအုံးမဟေ့.... (မလဲပါဘူးဘုရား)။

ကဲ.... အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကြောင့် ဦးခင်မောင် ဘာဖြစ်ကြပါလိမ့်.... (ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဘာသစ္စာတရားပါလိမ့်.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဩော်....တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားလို့ ဘုန်းကြီးက ဟောချင်လို့ ဟောရတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘုရားက ဟောချင်လို့ ဟောရတာမဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့အထဲမှာ ဇာတိက လာသောကြောင့် ဇာတိကတက်လာတဲ့ ခန္ဓာဖြစ်သောကြောင့် ဇာတိကလဲ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ (မှန်လှပါဘုရား)။

ရင့်ကျက်တဲ့ ဇရာကကော.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘဲဘုရား)။

ဒီအထဲ အနာတွေကပါလာလို့ ဗျာဓိကကော (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဒီအထဲ သေတတ်တဲ့အဆိပ်တွေက ပါလာလို့ မရဏမပေါ် ဒုက္ခသစ္စာကလဲ ပါတယ် (မှန်လှပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ဘာသစ္စာပါလိမ့်.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) အင်း.... ဟင်.... ဒုက္ခသစ္စာကြီး ဘယ်သူ တည်ထောင်လိုက်ပါလိမ့်.... (အဝိဇ္ဇာ တည်ထောင်တာပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာ တဏှာနဲ့ သင်္ခါရတွေက တည်ထောင်လိုက်တဲ့ အတွက် ခန္ဓာငါးပါး ရပြီးသကာလ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာမှန်း မသိပြန်တော့ ဒီခန္ဓာကြီးကို မသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာက ကိုယ့် ကိုယ်-ကိုယ်ပြန်မသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာက ဦးခင်မောင် လာပြန်တယ် (လာပါတယ်ဘုရား)။

မသိတော့ ခင်လာပြန်တယ်တဲ့ ကိုယ့် ကိုယ်- ကိုယ် (မှန်လှုပါဘုရား) ဘာပြန်လာပြန်ပါလိမ့်.... (တဏှာပြန်လာပါတယ် ဘုရား) အဝိဇ္ဇာနှင့်.... (တဏှာပြန်လာပြန်တယ်)။

အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာ ပြန်လာပြန်တော့ သူကတော့ဖြင့် ဒီခန္ဓာ ဖြစ်ကြောင်းကိုက အရင်ခန္ဓာကြီးကို မသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာနှင့် တဲ့တဲ့ တဏှာကြောင့် နောက်ခန္ဓာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး မောင်ထွန်းလှိုင် တို့ တကာဝတို့ မလာရပေဘူးလား.... (လာရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီမျိုးစေ့ကြောင့် ဒီအပင်ပေါက် (မှန်ပါ့) မပေါက်ကြဘူးလား.... (ပေါက်ပါတယ်ဘုရား) ဒီမျိုးစေ့ကြောင့် (ဒီအပင် ပေါက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာ တဏှာ မျိုးစေ့ကြောင့် ခန္ဓာဒုက္ခသစ္စာအပင်ကြီး ပေါက်လာတယ် (မှန်လှုပါဘုရား) ဦးခင်မောင် ဘာပေါက် ပါလိမ့်.... (ခန္ဓာမျိုးစေ့အပင်ကြီး ပေါက်လာပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာ ဒုက္ခသစ္စာ အပင်ကြီး ပေါက်လာတော့ ဘာတွေများ သီးပါလိမ့်မတုံးလို့ အကဲခတ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာ ပြန်သီးတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါတွေက မျိုးစေ့ကျပြီး ဘာပင်တွေများ ပေါက်မှာပါ လိမ့်.... (ခန္ဓာပင်တွေ ပေါက်မှာပါဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားဘဲ ပေါက်ပွားလာတယ်ဆိုတာ မသေချာပေဘူးလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်.... ဒါ လူမိုက်၏ လမ်းစဉ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိကြပလား....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဘယ်သူ၏ လမ်းစဉ်ပါလိမ့်....(လူမိုက်၏ လမ်းစဉ်ပါဘုရား)။

ကိုင်း....တကာ တကာမတွေ့ လူမိုက်၏ လမ်းစဉ်ဆိုတာသည် အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားကြီး ပေါက်ပွားလာပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ခန္ဓာငါးပါးဆဲ သေသေချာချာကြည့်၊ ဒုက္ခသစ္စာ သူ့ထဲမှာ ဇာတိကကော မစ-ဘူးလား.... (စ-ပါတယ်ဘုရား) ဇာတိပိ ဒုက္ခသစ္စာ သူရှိတယ်၊ ဇရာပိ ဒုက္ခသစ္စာကော.... (လာပါတယ်ဘုရား) ဗျာဓိပိ ဒုက္ခသစ္စာကော.... (လာပါတယ်)အနာတွေလဲ အပြည့်အစုံရှိတယ်၊ မရဏမွိ ဒုက္ခသစ္စ ကော.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်.... အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာခန္ဓာပင်ကြီး ပေါက်လာတယ်၊ ဦးခင်မောင်ရ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီခန္ဓာပင်ကြီးက လူမိုက်မှာတော့ ဘာတွေများ သီးလာပါလိမ့်ဗျာ၊ (အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာ သီးပါတယ်) အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာ သီးပြီး မြေပေါ်ကျပြန်တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကျပြန်တော့ ဘာပင်တွေများ ပေါက်ဦးမယ် ထင်ကြပါလိမ့်.... (ဒုက္ခသစ္စာပင်တွေ ပေါက်ပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားဘဲ ပြန်၍ ပေါက်ပွားဦးမယ် ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတွေ့ ဒီဘဝ ဒီသား သမီး၏ ကျွန်ခံ၊ ဟိုဘဝကျတော့ကော.... (ဟို–သားသမီး၏ ကျွန်ခံရပါမယ်)။

ဒီဘဝ၊ ဒီလင်၏ ကျွန်ခံ၊ ဟိုဘဝကျတော့....(ဟိုလင်၏ ကျွန်ခံရပါမယ်) တကာတွေ့မှာလဲ ဒီဘဝ ဒီခင်ပွန်းမ၏ ကျွန်ခံ.... (ဟိုဘဝ ဟိုခင်ပွန်းမ၏ ကျွန်ခံ)။

နို့....ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျွန်ဇာတ်ခုံညီး ခင်းနေတယ်ဆိုယင်လဲ လွဲပါ့မလား(မလွဲပါဘုရား)တော်တော်ကြာ အိုဘေး နာဘေး နဲ့ဘဲ တကာ တကာမတွေ့ အချိန်ကုန်၊ တော်တော်ကြာလဲ အိုဘေး နာဘေးနဲ့. အချိန်ကုန်ဆိုတော့ ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ဒုက္ခလမ်းကိုမှတပါး အခြားလမ်းခဲ့ကို မတွေ့တော့ပါကလား.... (မတွေ့ပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် လူလိမ်မာနဲ့ လူမိုက် ဘာထူးတုံးဆိုတော့ ဦးခင်မောင် ဖြေကြည့်ပါတဲ့.... လူလိမ်မာက အဝိဇ္ဇာတာကွာ မလာဘဲနဲ့ ဝိဇ္ဇာနဲ့ အလောဘ လာတယ်၊ လူမိုက်က ဝိဇ္ဇာ အလောဘ မလာဘဲနဲ့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ တကွာလာတယ်၊ ရှင်းပလား....(မှန်လှပါဘုရား)။

လူမိုက်တုန်းကတော့ ဒီနေရာ ဘာတဲ့ဗျာ-(အဝိဇ္ဇာနဲ့ လောဘ လာပါတယ်) လူလိမ်မာကျတော့.... (ဝိဇ္ဇာနဲ့ အလောဘ လာပါတယ်) ဝိဇ္ဇာနဲ့ အလောဘ လာတယ်ဆိုတော့ မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ချော်.... သူ့ကျတော့ ဒီဘက်ခန္ဓာပင် ပေါက်စရာရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘူး) သားတွေ သမီးတွေ၏ ကျန်သပေါက်ဖြစ်စရာကော.... (မရှိပါဘူး) သေချာကြပလား.... (သေချာပါတယ်)။

ချော်.... ဒါဖြင့် ဒို့သည်ကားဆိုယင် လူလိမ်မာ ဖြစ်ချင်လို့ရှိယင် ဒီခန္ဓာကြီးကဝိဇ္ဇာနဲ့ အလောဘအသီး-သီးမှသာလျှင် လိုရာခရီး ပြီးတော့မယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဘာအသီး- သီးရမယ်....(ဝိဇ္ဇာနဲ့ အလောဘအသီး—သီးရပါမယ်)။

အဲ.... မဂ္ဂင်သီး-သီးမှ ကိစ္စပြီးတော့မယ် (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)တကာ တကာမတို့ ဘာသီး-သီးမှ ကိစ္စပြီးကြမယ်....(မဂ္ဂင်သီး-သီးမှ ကိစ္စပြီးမှာပါ) ဒါဖြင့် ဒီအချိန်မှာ ဒီဆရာသမားတွေနဲ့ ဒီသာသနာကြုံတုန်းကို ဒီအပြောကလေး ပြောရဲတာနော်....(မှန်လှပါဘုရား)။

နောက်ကျတော့ ကိုယ်ဉာဏ်ကဲမှာလဲ ပေါ်မယ်မဟုတ်ဘူး; ပြောပေးမည့် သာသနာကြီးကလဲ ကွယ်တော့မယ် ဆိုတာကလဲ သိပ်မဝေးကြတော့ပါဘူး (မှန်လှပါဘုရား) သာသနာက ကျန်နေပြန်လဲ ကိုယ်က အသေစောလို့ ကွယ်ရမှာကလဲ ရှိပါသေးတယ် (မှန်လှပါ) မရှိဘူးလား.... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ ယခုအချိန်သည် အစာလဲ ကျေကျက်တုန်း၊ အရှယ်ကလေးကလဲ ရှိကြတုန်း၊ အအိုလဲ မစောင့်ပါနဲ့၊ အသေလဲ မစောင့်ပါနဲ့၊ ဝိဇ္ဇာသီး— သီးအောင် လုပ်ပါ (မှန်လှပါ ဘုရား)

ဝိပဿနာလုပ်သင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းခြင်းတရားတော် ၃၃

တိုက်တွန်းပြီနော်.... (မှန်လှပါ) ဝိဇ္ဇာသီး-သီးအောင် မလုပ်သင့်ဘူးလား.... (လုပ်သင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် လုပ်ကြပါစို့ တကာ တကာမတို့ ဒီခန္ဓာကြီးမှာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးနဲ့ ခဲ့လိုက်တော့ ခန္ဓာငါးပါးပေမဲ့ သတိပဋ္ဌာန်နဲ့ ခဲ့လိုက်တော့ လေးပါးဘဲ ရှိပါတော့တယ်၊ ရုပ်နာမ်နဲ့ ခဲ့လိုက်တော့ နှစ်ပါးဘဲ ရှိပါတော့တယ်၊ (မှန်ပါဘုရား) သေသေချာချာ ရုပ်နာမ်ကိုဘဲ တခါအနိစ္စနဲ့ ခဲ့လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ တခုသာ ရှိပါတော့တယ် (မှန်ပါ) အနိစ္စနဲ့ ခဲ့လိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်တခုဘဲ ရှိတော့တယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတလုံးဘဲ ရှုရမှာပေါ့ (မှန်ပါဘုရား)ဘာရှုကြမယ် (ဖြစ်ပျက်တလုံးဘဲ ရှုပါမယ်) ဖြစ်ပျက်တလုံးဘဲ ရှုရမယ်(မှန်ပါဘုရား) ဝေဒနာ ရှုဆိုတာလဲ.... ဖြစ်ပျက် (မှန်ပါဘုရား) စိတ်ရှုဆိုတာကော.... (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား) ကဲ.... ဒါဖြင့် နိဂုံးချုပ်လိုက်တော့ တကာတကာမတို့ ဒီတလုံးတည်းမျှားတော့ ခင်ဗျားတို့က ဝန်လေးစရာမျှား ရှိသေးလား.... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

ဒီထက်လဲ ချုံးပြီးပေးစရာလဲ မရှိတော့ဘူး၊ ဒါမှ မရှင်းလို့ ရှိယင် အိပ်နေခုံရှိတော့တယ်၊ အိုဘေး နာဘေး သေဘေးစောင့်ခုံ ရှိတော့တယ် (မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)ကဲ-ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ့ ဒီအလုပ်-အရေးတကြီး လုပ်ကြစို့ ရဲ့နော်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် ဦးခင်မောင်ရေ.... မနေ့က ဝေဒနာမှာ သစ္စာဏ်သာ ပြောခဲ့ရတယ်၊ ကိစ္စာဏ် မပြောခဲ့ရဘူးနော်.... (မှန်ပါ)မနေ့က ဝေဒနာ ဘယ်ဥာဏ်ပြောခဲ့သတုံး....(သစ္စာဏ်

ပြောခဲ့ပါဘယ်) ကိစ္စဉာဏ် မပြောခဲ့ရဲဘူး (မှန်ပါ့) ကိုင်း.... တကာ တကာမတို့ ဝေဒနာ ရှုရာဌာနကလေး- သူ့သခ်ၤါင်းရှိတဲ့ ဌာနကလေး တခေါက်တော့ ပြောကြဦးစို့.... နော်.... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

မျက်လုံးဘဲ မြင်တာကလေး ဟူသ၍ ဘာဝေဒနာလဲ.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာဘုရား) နားထဲ ကြားတာကလေး ဟူသ၍.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား) နှာခေါင်းထဲ နံတာ မွှေးတာကလေးဟူသ၍.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား) အင်း.... ဟင်.... လျှာပေါ်မှာ စားတာ သောက်တာကလေး ဟူသ၍ (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား)၊

အဲဒါ ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ဒါ- ဥပေက္ခာဝေဒနာကလေး ဟာသူ့နေရာနှင့်သူ ဒီလေးခုကို ဆိုတဲ့ဥစ္စာ·ပေါ်တိုင်းပေါ်တိုင်း ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ သခ်ၤါင်းဆိုတာ ဒါကိုမှတ်ရမယ် (မှန်ပါ့ ဘုရား) သခ်ၤါင်းဆိုတာ ဒီနေရာမွှေး ဒီနေရာသေတာ (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

သခ်ၤါင်းဆိုတာ ဘာပါလိမ့်.... (ဒီနေရာမွှေး— ဒီနေရာသေတာပါဘုရား) ဒီနေရာမွှေး- ဒီနေရာသေတာ သခ်ၤါင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်....နော်....(မှန်ပါ့) ကဲ.... ဒါဖြင့် ဥပေက္ခာဝေဒနာလေး နေရာတော့ သိသွားပြီ....တဲ့၊ ကိုယ်ပေါ်ကျလာတော့.... တခါတလေ ခံသာတဲ့အခါ သုခဝေဒနာပေါ်တယ် (မှန်ပါ့ ဘုရား) တကိုယ်လုံးမှာ သူပေါ်ချင်တဲ့နေရာ ပေါ်တယ်(မှန်ပါ့ ဘုရား)။

အဲဒါ သုခဝေဒနာ၏ သခ်ၤါင်းဟာ ဦးခင်မောင် ဘယ်နေရာပါလိမ့်.... (ကိုယ်ပေါ်မှာ ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) တကိုယ်လုံး

ဆိုကြပါစို့၊ သူပေါ်ချင်တဲ့နေရာ ပေါ်လိမ့်မယ်....နော်(မှန်ပါ့) သုခဝေဒနာ ဘယ်နေရာ ပေါ်ပါလိမ့်.... (တကိုယ်လုံးမှာ ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်ချင်တဲ့နေရာ ပေါ်တယ်၊ တကိုယ်လုံး ဆိုပေမဲ့လဲ တကာတကာမတို့ ပေါ်ချင်တဲ့နေရာ ကွက်ပေါ်တာနော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်နိုင်တဲ့ ဌာနသာပြောပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒုက္ခဝေဒနာဆိုဘာလဲ တကာ တကာမတို့ တကိုယ်လုံးဘဲ မှတ်ပါ (မှန်ပါ့ဘုရား) အဲဒီတော့ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ မွေးရာဌာန သေရာဌာန ဆိုတာကော သိပလား.... (သိပါတယ်ဘုရား) သုခဝေဒနာ၏ မွေးရာဌာန-သေရာဌာနကော....(သိပါတယ်ဘုရား) ကိုယ်ပေါ်ပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့) ရိပ်မိကြပြီနော်.... (မှန်ပါ့)။

ဒါကလေးတွေကို ကိုမြရွှေဘို ဦးဇင်္ဂရင်တို့ သူ့နေရာနဲ့သူ သိမှသာလျှင်လဲ သန်ဂျိုင်း အသုဘ အရှုမှန်သလိုပေါ့ဗျာ(မှန်ပါ့ဘုရား) အသုဘရှိရာကို ဉာဏ်ထဲမှာ အသုဘ ဖြစ်သလိုပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီမှာလဲ သူ အနိစ္စရှိတဲ့ နေရာကို အနိစ္စဉာဏ်နဲ့ တည့်နေမှ အနိစ္စ မိတော့မှာပေါ့(မှန်လှပါဘုရား) အနိစ္စရှိဘဲ့ နေရာ ဉာဏ်နဲ့ မတည့်လို့ရှိယင် မိကြပါ့မလား....: (မမိပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြောင့်လဲ သေရာဌာန အနိစ္စနေရာကလေးကိုလဲ ရှေးဦးစွာ ရှင်းလင်းပြီး ပြောနေသေးတယ်ဆိုဘာကိုလဲ ဦးခင်မောင်မပျင်းနဲ့၊ မှတ်ရလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) မမှတ်သင့်ဘူးလား.... (မှတ်သင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ.... တကာ တကာမတို့ အခု ငါးနေရာနားလည်သွားပြီ၊ (မှန်ပါ့) ချမ်းသာတဲ့ ဝေဒနာဟာ တကိုယ်လုံးမှာ ပေါ်တယ်

နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်ပြန်ယင်ကော.... (တကိုယ်လုံးမှာ ပေါ်ပါတယ်) အဲ.... ပေါ်ရာကို ကျုပ်တို့က လိုက်ရလိမ့်မယ်, (မှန်ပါ့)။

ကဲ....တခါ သွားလိုက်ပါဦးတဲ့၊ သောမနဿဝေဒနာဆိုတော့ ဝမ်းသာတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ဝမ်းထဲက သာတာ (မှန်ပါ့) အဲဒီတော့ ဟဒယဝတ္ထုပေါ်မှာ ဝမ်းသာတဲ့ စိတ်ကလေး ပေါ်တော့ ချော်.... သောမနဿကလေးဟာ ဝမ်းသာတာကလေးဟာ ဝမ်းထဲမှာ ဖြစ်ပြီး ဝမ်းထဲမှာ ပျက်ဘို့ဘဲလို့ နေရာကလေး မှတ်ထားလိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကျုပ် ဒေါမနဿ ဖြစ်လိုက်တာဆိုတာကော မရှိဘူးလား.... (ရှိပါတယ်) အဲ.... ဒေါမနဿဝေဒနာကလဲ အတူတူဘဲ တကာတကာမတို့၊ ဝမ်းထဲမှာဖြစ်ပြီးတော့....(ဝမ်းထဲမှာ ပျက်ပါတယ်) ဝမ်းထဲမှာဘဲ ပျက်တယ်၊ သူတို့ကို ဖြစ်ပျက်ရှုမယ် ကြံလို့ရှိယင် ဝမ်းထဲဥာဏ်ကလေး လှည့်ရမယ်(မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တခါ ဝမ်းထဲမှာလဲ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်တာကလေး ရှိသေးတယ်....တဲ့၊ တကာတကာမတွေ အားလုံး ဒီကမ္မဿကာထားတဲ့ အခါတွေကော မပါဘူးလား....(ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... ကမ္မဿကာထားတဲ့ အခါကျလို့ရှိယင် ကံသာလျှင် အမိ- ကံသာလျှင် အဖ၊ အို.... ဘယ်သူသေပြန်သတဲ့၊ ချော်....ကံ အမိ- ကံအဖဘဲ မတာဘ်နိုင်ဘူး၊ ကံ စီမံသလို ခံရုံဘဲ၊ ဘယ်လို စိတ်မှ မပေါ်ဘဲနဲ့ ဒီအသံကလေးချည်း ထွက်နေလို့ရှိယင်ဖြင့် ဥပေက္ခာစိတ်ကလေးလို့ သေသေချာချာ မှတ်ထားစမ်းပါ.... နော်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကမ္မဿကာ ထားနိုင်တဲ့ ဝမ်းထဲမှာ ပေါ်တဲ့ စိတ်ကလေးဟာ ဘာပါလိမ့်.... (ဥပေက္ခာစိတ်ပါဘုရား) ဥပေက္ခာဝေဒနာလို့ မှတ်လိုက် (မှန်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဝမ်းထဲမှာ သောမနဿကော မပေါ်ဘူးလား.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒေါမနဿကော....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။
ဥပေက္ခာကော.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း—ဟင်....ဒါဖြင့် သောမနဿပေါ်ယင် ဝမ်းထဲမှာ ရှုရလိမ့်မယ်၊ ဒေါမနဿပေါ်ယင်.... (ဝမ်းထဲမှာ ရှုရပါမယ်) ဥပေက္ခာ ပေါ်ယင်.... (ဝမ်းထဲမှာရှုရပါမယ်) ဝမ်းထဲမှာလဲရှုရမယ်၊ အခုနက ပြောခဲ့တဲ့ ငါးနေရာမှာကော....(ရှုရပါမယ်)။

အဲ....ပေါ်ရာလိုက်ရမှာပေါ့ဗျာ(မှန်ပါဘုရား) ဦးခင်မောင်ရေ သုခဒုက္ခကျတော့ ဘယ်လိုက်ကြမယ်....(ကိုယ်ပေါ်လိုက်ရပါမယ် ဘုရား)။

အဲ....သိထားတော့ သြော်....ဝေဒနာပေါ်ရာဌာန သိပြီလို့ ဆိုတော့မှ ဝေဒနာ ချုံးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဝေဒနာသည် ပေါ်ရာဌာနသာ ပြားတယ်၊ ချုံးပြီးသကာလ တကာ တကာ မတွေ့ ဟောကြပါစို့ဆိုတော့ သောမနဿနဲ့သုခ ပေါင်းလိုက်တော့ အဲဒါ သုခဝေဒနာ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒေါမနဿနဲ့ဒုက္ခ ပေါင်းလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒုက္ခဝေဒနာ....(မှန်ပါဘုရား) ဥပေက္ခာတွေ့ ထပ်ပေါင်း လိုက်တော့.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား) ဝေဒနာဟာ သုံးမျိုးဘဲရှိပါတယ် (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ) ဝေဒနာ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါလိမ့်....(သုံးမျိုးရှိပါတယ်ဘုရား)။

အင်း....ပေါ်ရာဌာနနဲ့ ခန္ဓာတွေ ပြောလိုက်တော့ အခုနက ဘုန်းကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း နားလည်ထားလိုက်တာပေါ့ (မှန်ပါ့ဘုရား) ချုံးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဝေဒနာ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိသတုံး....(သုံးမျိုးရှိပါတယ်ဘုရား) သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်နှစ်မျိုးပါလိမ့်....(သုံးမျိုးပါဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဒါဖြင့် ဒီဝေဒနာသုံးမျိုး တခုခုအမြဲရှိတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ဦးခင်မောင်ရေ တခုခုတော့ဖြင့်.... (အမြဲရှိပါ့တယ်ဘုရား)တခုခုရရှိမယ်ဆိုတော့ ဘယ်အချိန် လက်ညှိုးထိုးထိုး ဝေဒနာကင်းကြရဲ့လား....(မကင်းပါဘုရား) ဘယ်အချိန် ခန္ဓာကိုယ် လက်ညှိုးထိုးထိုး ဝေဒနာကင်းကြပါရဲ့လား....(မကင်းပါဘုရား)။

သြော်....ဒါဖြင့် ဒီတကာ တကာမတွေ အန္တရာယ်ကင်းလို့ ဘေးရှင်းကြရဲ့လားလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေမလဲ....(မကင်းပါဘုရား)။

အန္တရာယ်မကင်းပါဘူး....၊(မှန်ပါ့ဘုရား)
ဝေဒနာတွေနဲ့ချည်းဘဲ....၊(မှန်ပါ့ဘုရား)
တကာ တကာမတွေ ဘာတွေနဲ့ နေကြရသလဲ....
(ဝေဒနာတွေနဲ့ နေရပါတယ်ဘုရား)။

ဝေဒနာတွေနဲ့ နေကြလို့ပေါ့ တကာ တကာမတွေ ခုစဉ်းစားကြည့်ပါလား....၊ တရားနာတာ နာရီသုံးမတ်လောက်ရှိပြီဘဲ ထားပါတော့၊ဝေဒနာထတာနဲ့ ဟိုနေရာကလေး စောင်းလိုက်ရ-ဒီနေရာကလေး ပြောင်းလိုက်ရ၊ လက်ကလေး ငြိမ်ငြိမ်မနေနိုင်လို့ ဟိုဖျောက်လိုက်ရ၊ ဒီဖျောက်လိုက်ရ၊ ဟိုအထည်ကလေး ဆဲ

ချုံလိုက်ရ၊ ဒီ အထည်ကလေး ဆွဲခွာလိုက်ရ၊ မလာဘူးလား....
(လာပါတယ်ဘုရား)။

ဟ....တကာ တကာမတွေ ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်းပါ ဘာဖြစ်လို့ တုံးမေးတော့ ဝေဒနာကြလို့ဘုရား....(မှန်ပါ) ဘယ်လိုဆိုကြပါ့ မလဲ....(ဝေဒနာကြလို့ပါဘုရား)ဒါဆဲ ဘယ်သူမှ ငြိမ်ငြိမ်မနေနိုင်ဘူး၊ ရိပ်မိကြပလား.... (မှန်ပါ့ ဘုရား) ဘာဖြစ်လို့တုံးလို့ မေးတော့.... (ဝေဒနာသည်တွေမို့ပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)ဘာဖြစ်ကြပါလိမ့်(ဝေဒနာသည် တွေမို့ပါဘုရား)။

အဲဒါတကာ တကာမတွေအားလုံးရယ်ဖြစ်လို့သာ ယပ်တောင်ကလေး ခတ်ကာ ခတ်ကာနဲ့ နေတာ မကောင်းလို့ ခတ်နေတာ သိလျက်သားနဲ့....(မှန်ပါ) မကောင်းလို့ခတ်နေတာ မဟုတ်လား (မှန်ပါဘုရား) ခတ်တော့ ဒုက္ခဝေဒနာ ရောက်နေတာနဲ့ ယပ်တောင် ခတ်ရတာ.... (မှန်ပါဘုရား) ကျုပ်တို့ ဒီလို နေနိုင်တာ တော်သေးရဲ့၊ ဟ....ဒီလိုမနေနိုင်လို့ ခတ်နေတာချည်း ဘယ်နယ်ဖြစ်နေရတာတုံး.... ရိပ်မိကြပလား....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီနားကနေပြီး ဟိုနား ခဏထိုင်လိုက်ပါဦးလား....ကျုပ် ဟိုနား ခဏသွားလိုက်မယ်၊ လူတော့ကျန်းမာပါတယ်၊ဘယ် ကျန်းမာရမတုံး.... တကာ တကာမတို့ ကုဋီသွားချင်တဲ့ ဝေဒနာ ပေါ်နေတယ် (မှန်ပါဘုရား) ကျင်ငယ်စွန့်ချင်တဲ့ဝေဒနာ....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ထိုင်လိုက်ပါဦးတဲ့ ကျုပ်ကတော့ ကျန်းမာတော့ ကျန်းမာပါတယ်၊ သို့သော် မလဲသာတာကလေး ရှိနေလို့တဲ့.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါ- ကျန်းမာတာလား....မကျန်းမာတာလား ပြော-ပြော ပါဦး....(မကျန်းမာတာပါဘုရား) မကျန်းမာတာဆိုတာ သေ

ချာပလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား) ကဲဗျာ ဒီညည့်သည်နဲ့ဘဲ တော်တော်ကြာကျတော့ ခေါ်ပြီး ကာဖီကလေး သောက်ကြဦးစို့ ဆာလောင်ကုန်ကြရော့မယ် အချိန် လွန်သွားပြီဆိုတော့ နေကောင်းတုန်း စားနိုင်တာနော်.... ဆိုပြီး နေကောင်းတုန်း ပြောလိုက်သေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဟိုဝေဒနာ ရောက်နေတာ သူ သိမှ မသိဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား) နေကောင်းလို့လား- မကောင်းလို့စားရတာလား (မကောင်းလို့စားရတာပါဘုရား) သဘောကျပလား(ကျပါပြီ)ကောင်းလို့စားရတာလား-မကောင်းလို့ စားရတာလား.... (မကောင်းလို့စားရတာပါဘုရား)။

မကောင်းလို့ပေါ့ ဆာတဲ့အနာ ပေါက်လာလို့ ဆာတဲ့အနာကို ကုရတဲ့ အလုပ်ကြီးတခု ဒါကို နေကောင်းတုန်း စားနိုင်ကြတာ မင်း ဒါကလေးစားလိုက်စမ်းပါ များတောင် လောက္ခတ် ချော်လိုက်သေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) တကယ့်ကိုခက်တဲ့ တကာ တကာမတွေ ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ဒီအထဲ ဘယ်သူ ဝေဒနာကင်းသတုံး.... (မကင်းပါဘူးဘုရား) အခု အိမ်က ဆေးကုပြီးလာခဲ့ကြရတာ ဟုတ်ကဲ့လား....(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား) တချို့ပြန်မှ ကုကြရမယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) တချို့ပြန်မှ ကုရမှာ ထမင်းကမစားရသေးဘူး ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)တချို့ကျတော့လဲ ကုပြီးလာခဲ့ရတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဦးခင်မောင်ကြီး ကုပြီးခဲ့ပလား....(ကုပြီးခဲ့ပါပြီ) ကုပြီးခဲ့ပြီ ဟုတ်လား....(တင်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘယ်အခါမှ ဝေဒနာမကင်းဘူးဆိုတာ တကာတကာမတွေ သိကြပလား....(သိကြပါပြီ) အဲဒီတော့ အဲဒီဝေဒနာကလေးတွေဟာ တကာ တကာတွေက ဗိုင်းဗိုင်းလဲမှ ဝေဒနာဆိုတာ ခွေးသိဝက်သိ ဝေဒနာလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ....(မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဗိုင်းဗိုင်း လဲလာတော့လဲ ဦးခင်မောင် ခွေးလဲ အော်နေတာဘဲ.... (မှန်ပါ) မအော်ဘူးလားဗျာ.... (အော်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒီကျမှ ကျုပ်ဖြင့် ဝေဒနာရောက်နေလို့ ကယ်ကြပါဦး ယူကြပါဦးဆိုတော့ ဩော်....ဒါကတော့ ခက်ပါသေးတယ်။ဝိပဿနာရှုလို့ရတဲ့ ဝေဒနာလား၊ အနာဘေးစောင့်လို့ အနာတွေတာလား.... (အနာဘေးစောင့်လို့ အနာတွေတာပါဘုရား)။

အနာဘေးစောင့်လို့ အနာတွေတာ တကာတကာမတွေ လိုရင်းမဟုတ်ဘူးနော်.... (မှန်လှပါ) အဲဒီတော့ ဉာဏ်နဲ့ရှုရမည့် ဝေဒနာက ဆာယင် ဆာတဲ့နေရာမှာ ဒေါမနဿ ဝေဒနာပေါ်တယ်.... (မှန်ပါ) ဝမ်းထဲက ဟာလာပြီဆိုမှဖြင့် စိတ်ထဲဘယ်.နှယ်ဖြစ်လာသလဲ.... (ဒေါမနဿဖြစ်လာပါတယ်)။

ထမင်းကလဲ မကျက်နိုင်သေး၊ ချက်တဲ့လူကလဲခပ်နှေးနှေးနဲ့ဆိုယင် ဘယ်.နှယ်မျှားဖြစ်လာကြသလဲ.... (ဒေါမနဿဖြစ်လာပါတယ်) အဲဒါ ဘာလုပ်ရမလဲ.... (ဒေါမနဿဝေဒနာရှုရပါမယ်) ဒေါမနဿဝေဒနာကို တခါတည်း မြန်မြန်ဖြစ်ပျက်ရှုရမယ်.... (မှန်ပါ့)။

ဒီဝေဒနာ မရှုလိုက်လို့ရှိယင် ဒေါမနဿဝေဒနာ မရှုလိုက်လို့ရှိယင်သောက၊ ကျုပ်တော့ မစားရယင် ကျုပ်က လေနာ

တတ်တယ်၊ လာပြီ သောက-ကား မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား) သောကဟာ လာပြီဆိုတာ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကျုပ်ဖြင့် ငိုမျဉ်းငိုချင်တယ်ဆိုပြီး မျက်ရေသုတ်ကာ သုတ်ကာ လာသေးတယ်၊ ပရိဒေဝ....(မှန်ပါ့) မလာဘူးလား....လာသလား.... (လာပါတယ်ဘုရား) ဟော.... သောက-ပရိဒေဝကိုယ်ကလဲ လွဲအိပ်ချင်တဲ့သဘောကလေး မလာဘူးလဲ ဒုက္ခ (လာပါတယ်ဘုရား) ဒီလိုဖြင့် ခက်ရချည်ရဲ့. ဆိုတဲ့ ဒေါမနဿကော.... (လာပါတယ်)။

ဒါတွေဟာ တကာတကာမတို့ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ ဆိုတာတွေ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်) အဲဒါ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဖြစ်ပျက်မရှုလို့. ခင်ဗျားတို့ အပါယ်သွားတော့မလို့. တန်းလိုက်တာ.... (မှန်လှပါဘုရား) ထမင်းမစားရတာနဲ့. ထမင်းမစားရတဲ့သူ အပါယ်သွားပါတော့မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီအဓိပ္ပါယ် မရောက်ဘူးလား.... ရောက်သလား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) ဒီအထဲမှာ မသိလို့ဖြစ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာကပါပြီးသား မနေဘူးလား....(နေပါတယ်ဘုရား)ဒါဖြင့်အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ (သင်္ခါရပါဘုရား) သင်္ခါရပစ္စယာ အပါယ်လေးပါး.... (မှန်လှပါဘုရား) ဒါဘဲရှိတော့တယ်၊ ဒီ့ပြင် ဘာရှိသေးလဲ.... (မရှိပါဘူး)။

ဒါ့ကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ထမင်းမစားရတာသည် ကျုပ်ဖြင့် စိတ်မျှားပျက်ပါပေါ့လို့.— စိတ်ပျက်မနေနဲ့. အပါယ်သွားတာ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)ဒါဖြင့် ဆာလောင်

လာတဲ့ဒေါမနဿ ဖြစ်လာယင် ဘာလုပ်ကြမယ်....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်) ဝမ်းထဲရှုနော်....(မှန်ပါ့) မျက်လုံးက ဆာတာမဟုတ်ဘူး ဦးခင်မောင်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဝမ်းထဲကဆာတာ— ဝမ်းထဲက ဒေါမနဿ ဖြစ်တာမို့ ဘယ်ရှုရမလဲ....(ဝမ်းထဲရှုရမှာပါ)

မရှုလို့ရှိယင်ဖြင့် သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ လာမလား၊ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား) သံသရာတောက်လျှောက် မသွားသေးဘူးလား (သွားပါတယ်ဘုရား)အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ထမင်းဆာတာ ကျုပ်ဖြင့် စိတ်များ ပျက်ပါပေါ့....လို့ တချို့ မပြောဘူးလား.... (ပြောပါဘယ်ဘုရား)။

ဦးခင်မောင် ခင်ဗျားကလဲ ပြန်လာတဲ့အခါ အိမ်ကလဲမချက်ရသေးဘူးဆိုယင် ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသလဲ.... (စိတ်ပျက်ပါတယ်ဘုရား)ဒေါမနဿ မဖြစ်ဘူးလားဗျာ.... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ်က ဒေါမနဿ ဖြစ်တာ ကိုယ့်ဒေါမနဿ ကိုယ်မရှုမိလိုက်တဲ့အခါ ကျလို့ရှိယင်ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်မှာလဲ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ အရုပ်တွေအကုန်ပျက်ပြီး အရုပ်မဆိုးဘူးလား (ဆိုးပါတယ်ဘုရား) ဒီစိတ်တွေကလဲ အပါယ်မပို့ကြဘူးလား....(ပို့ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ- ဝေဒနာ မနိုင်တဲ့အတွက်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပါလား.... (ရှင်းပါ့ပြီ) ဒါဖြင့် ဆာလောင်တိုင်း၊ ဆာလောင်တိုင်း ဘာလုပ်ရမလဲ.... (ဝေဒနာရှုရပါမယ်ဘုရား) သဘောကျပြီနော်.... (မှန်ပါ့) ဆာလောင်ယင် ဖြစ်ပျက်ရှုရလိမ့်မယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပါလား....(မှန်ပါ့) ဆာလောင်တော့ ဒေါမနဿဝေဒနာ ပေါ်တယ်....(မှန်ပါ့) သဘောကျပါလား.... (ကျပါပြီ)

ဆာလောင်တော့ မကျက်ခင် ဘာဖြစ်ကြသလဲ.... (ဒေါမနဿ ဝေဒနာ ပေါ်ပါတယ်)။

တခါ ဆာလောင်ပြီးသကာလ လာပြန်တဲ့အခါကျလို့ ရှိယင် ဖြင့် ထမင်းကလေးဆာလာတယ်၊ကျုပ်ထမင်းဆာလာတဲ့ စိတ် ကလေးရှိလာတယ်၊ အရင်မျှား ထမင်းစားချင်တဲ့စိတ် မရှိဘူး ခုတော့ဖြင့် စားချင်တဲ့စိတ်ကလေးရှိတော့ ဝမ်းသာရသေးတယ် ဆိုတာကော မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ ပဋိုလ်ကျတော့ သောမနဿ လာပြန်တယ်.... (မှန်ပါ့ ဘုရား) သောမနဿဝမ်းထဲမလာပေဘူးလား.... (လာပါတယ် ဘုရား)အဲဒါ ဘာလုပ်ရမလဲ....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)အကယ်၍ သောမနဿ မှုမိလို့ ရှိယင်လဲ စားရလို့ သဘောကျတယ်ဆိုတဲ့ တဏှာ ဥပါဒါန်.... (မှန်ပါ့) အင်း....ဟင်....ကာယကံ-ဝစီကံ နဲ့ ထမင်းလုပ်ကြီးကြီး လွှဲတာလေ....(မှန်ပါ့ဘုရား)မလာဘူး လား.... (လာပါတယ်ဘုရား) လာတော့ ကမ္မဘဝပစ္စယာ.... (ဇာတိပါဘုရား)။

သွားပါပြီကောဗျ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ထမင်းဆာလိုက်တာ အပါယ်ရောက်ကရော.... (မှန်လှုပါဘုရား) ရိပ်မိပလား....(ရိပ် မိပါပြီ)ထမင်းဆာလိုက်တာဘယ်ရောက်သွားသတုံး....(အပါယ် ရောက်သွားပါတယ်)ခုနက ထမင်းမကျက်လို့ လဲအပါယ်တခါ ရောက်ခဲ့ပြီ....(မှန်ပါ့)။

အခု ထမင်းဆာလို့ မြိန်တာနဲ့ ဘယ်ရောက်သွားပြန်သတုံး (အပါယ်ရောက်သွားပါတယ်)ဩော်....ခင်ဗျားတို့ ထမင်းစား တာ သနားစရာကြီးပါကလား.... အပင်းမျိုနေတဲ့....(မှန်ပါ့ ဘုရား) ဒီအဓိပ္ပါယ် မကျဘူးလား.... ကျသလား.... (ကျပါ

တယ်ဘုရား) သေသေချာချာ စဉ်းစားမှနော်....ဦးခင်မောင်.... (မှန်ပါ့) ဒါက သဘောပါတဲ့တရားဆိုတော့ ဦးဝရိပ်မိရဲ့လား (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား) မောင်ထွန်းလှိုင် ဒီစိတ်စဉ်တန်းက လွဲပါ့မလား.... (မလွဲပါဘူး)။

မလွဲတော့ ဒီအတိုင်း အကျိုးပေးရမယ်၊ ဒါဟာ ဒီခန္ဓာပြီး ဒီခန္ဓာ....ဒီခန္ဓာပြီး-ဒီခန္ဓာ....ရမှာဘဲ....(မှန်ပါဘုရား) ခန္ဓာတွေ တန်းမသွားဘူးလား....(သွားပါတယ်ဘုရား) ဟောဒါက တဏှာ သခ်ါရက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်-သခ်ါရက္ခန္ဓာ၊ ကံ-သခ်ါရက္ခန္ဓာ၊ ဟော-ခန္ဓာတွေ တန်းတန်း မသွားဘူးလား....(သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဟော....ခန္ဓာတွေ တန်းပြီးသကာလ စုတေမနေ သေလွန်တော့ အပါယ်ခန္ဓာ မပေါ်ဘူးလား....(ပေါ်ပါတယ်) ခန္ဓာ အဆက်ပြတ်သေးရဲ့လား....(မပြတ်ပါဘူး) ဒါဖြင့် ဒုက္ခတန်း သွားတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ထမင်းစားလို့ကောင်းတဲ့ သဘောကလေးဟာလဲ တကာ တကာမတို့ မဆိုးဝါးဘူးလား.... (ဆိုးဝါးပါတယ်) အို....ကျုပ်ဖြင့် မြိန်တာနဲ့ ဘေးကပုဂ္ဂိုလ်က ဝမ်းသာတာက တမျိုး၊ စားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ပြုံးတာကတမျိုးဆိုတော့ နှစ်ယောက်စလုံး စုံသွားမလို့ ဆိုကြတာ၊ ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) သဘောပါကြပလား....(ပါ-ပါပြီ)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ကလဲ ညှဉ်ခံကောင်းပေါ့ဗျာ၊ ဟိုကလဲ လောကုတ်ကောင်းပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) ဦးခင်မောင်....ဒီလိုမှ မတဲ့လို့ ရှိယင် လောကကြီးဟာ စုံတဲ့အပါယ်သွားစရာ မရှိဘူး (မှန်ပါ့) အတော် မဆိုးဝါးဘူးလား....(ဆိုးဝါးပါတယ်)။

အဲဒါ ဥာဏ်နဲ့မှ သိတာနော်.... (မှန်ပါ့) အဲဒီတော့ တယောက်တည်းစား၊ တယောက်တည်းနေ၊ တယောက်တည်း စိတ်ကူး၊ တယောက်တည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုတာ၊ကောင်းတယ်ဆိုတာ မပေါ်သေးဘူးလား....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) လောက္ခဝတ်မလုပ်ယင်လဲ လောကကြီးဟာ တော်ပါ့မလား.... (မတော်ပါဘူး) လုပ်လိုက်ပြန်တော့ အပါယ်ကျတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

မလုပ်ဘဲ နေပြန်တော့လဲ မျက်နှာမကောင်းဘူး....(မှန်ပါ့) အဲဒီတော့ မျက်နှာမကောင်းတာနဲ့ အပါယ်ကျတာ ဘယ်ဟာကြိုက်သတုံး.... (မျက်နှာမကောင်းတာ ကြိုက်ပါတယ်) ဟာ.... မျက်နှာမကောင်းတာ ကြိုက်တယ်လို့ လာပြန်ပြီ။

တော်တော်ကြာ မျက်နှာမကောင်းလို့ ရှိယင် လင်နဲ့မယားရန်ဖြစ်မှာက ရှိသေးတယ်၊ မင်းကိုက-ည့ဲခံက သိပ်ည့ံတာကိုး၊ ဒီကျတော့လဲ လောကဘေးက သင့်နေပြန်တယ်(မှန်ပါ့) မသင့်ဘူးလား....(သင့်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်မတန် ကြမ်းပါတယ်၊ ဒါကြောင့် တယောက်တည်းနေ၊ တယောက်တည်းစား၊ တယောက်တည်းကျင့်၊ တယောက်တည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမရတာ—အကောင်းဆုံးလို့ ဘုရားက ဟော တော်မူတာ၊ ဦးဝ....ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား) ကဲ....အခု ထမင်းဆာတာနဲ့ ဘဲ စားလို့ကောင်းတော့ သာယာတာ တဏှာ၊ စဲလမ်းတော့ ဥပါဒါန်၊ ကာယကံ ဝစီကံနဲ့ များများကလေး ယူမိတဲ့အခါကျတော့ ဦးခင်မောင်....ကမ္မဘဝ....(မှန်ပါ့)။

စုံတေမနေ သေလွန်တော့.... (အပါယ်ဇာတိပါဘုရား) အပါယ်ဇာတိ မလာဘူးလား....(လာပါတယ်ဘုရား) မဆိုးဝါးဘူးလားဗျာ....(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)· အဲဒါ ဝေဒနာလမ်းက

သွားနေတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါ့ကြောင့် ဝေဒနာနောက်က တဏှာလိုက်တယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ အင်မတန် သေချာပါတယ် အပါယ် သွားတာနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ....တခါ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်လာတဲ့ အခါကျတော့ တကာ တကာမတွေ့ စဉ်းစားပါ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဆိုတာက မျက်လုံးမှာ ပေါ်တယ်၊ မြင်တော့မြင်လိုက်တာဘဲ၊ မြင်တာကလေးကို ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖြစ်ပျက်မရှုမိဘူး....(မှန်ပါ့) မရှုမိတဲ့အခါကျတော့ ဥပက္ခာဖြစ်တာ ဖြစ်ပျက်သိလိုက်သေးရဲ့လား....(မသိပါဘူး)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာမသိတော့ အဝိဇ္ဇာ....(မှန်ပါ့)ဖြစ်ပျက်ကို မသိလိုက်ဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဥပေက္ခာဝေဒနာဟာ ကိုယ့် ခန္ဓာမဟုတ်လား၊ဟျာ....(မှန်လှပါ)ကိုယ့် ဝေဒနာကခန္ဓာ-(မှန်ပါ့) အဲဒါ သိလိုက်သေးရဲ့လား....(မသိလိုက်ပါဘူး) ဒါဖြင့် ကိုယ့် အသေ ကိုယ်မသိတဲ့အခါကျတော့ သူ့ကို ဘာခေါ်ကြမယ်-(အဝိဇ္ဇာပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ...(သင်္ခါရာပါဘုရား)။

သင်္ခါရပစ္စယာ....(ဝိညာဏ်ပါ့ဘုရား)။

ဟော....ခန္ဓာငါးပါးဆိုတဲ့ ဇာတိ ဇရာ မရဏ လာထိုက်-မလာထိုက်....(လာထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒီ ဝေဒနာသုံးပါးကို ခင်ဗျားတို့ အသုံးမချတတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီ ဝေဒနာတွေသည် ခင်ဗျားတို့ကို အပါယ်ပို့တဲ့ ဝေဒနာတွေ....(မှန်လှပါ)သဘောကျပလား....(မှန်လှပါ)။

အသုံးချတတ်တော့လဲ လွယ်လိုက်တာ တကာ တကာမတို့။ ဝေဒနာနောက်ကနေပြီး မဂ္ဂင်သာ လိုက်ပေး-ပညာသာ လိုက်

ပေးပါဆိုတော့ သုခလာလဲ ဘာလုပ်ရမလဲ.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။

ဒုက္ခလာလဲ ....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။

ဥပေက္ခာလာလဲ....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။

ဖြစ်ပျက်ဆိုတော့ ဖြစ်ပျက် မဂ်-ဖြစ်ပျက် မဂ်-ဖြစ်ပျက် မဂ် ဆိုတော့ တန်းနေတယ်....(မှန်ပါ့)မတန်းဘူးလားကဲ.... (တန်းပါတယ်ဘုရား)သံသရာဆက်သေးရဲ့လား....(မဆက်ပါဘူး)။

အေး....ဒါ့ကြောင့် တကာ တကာမတို့ အင်မတန် အာဘိုးတန်ပါတယ်နော်....(မှန်ပါ့)။

ဒါထက် ဝေဒနာနုပဿနာက ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ ဆဆက္ကသုတ်တို့မှာ သုခဝေဒနာနောက်က တဏှာမသေဘဲနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်လို့ ငါတခါမှ မဟောဘူးဘူးတဲ့....(မှန်လှပါ)။

ဒုက္ခဝေဒနာနောက်က ဒေါသရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ်တော့မှ နိဗ္ဗာန် မရောက်ဘူးကွတဲ့....၊ နိဗ္ဗာန် ရောက်လိမ့်မယ်လို့လဲ ငါတခါမှ မဟောဘူးဘူးတဲ့....(မှန်ပါ့)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာနောက်က တကာ တကာမတို့ အဝိဇ္ဇာလိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ်တော့မှ နိဗ္ဗာန် ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ငါတခါမှ မဟောဘူးဘူးတဲ့....(မှန်ပါ့) သေချာကြပလား.... (သေချာပါပြီ) အင်မတန် မဆိုးဝါးဘူးလား.... (ဆိုးဝါးပါတယ်)ဒါဖြင့် သုခဝေဒနာနောက်ကလဲ တဏှာ မလိုက်အောင် လုပ်ရလိမ့်မယ်..... (မှန်ပါ့) ဒုက္ခဝေဒနာနောက်က ဒေါသ မလိုက်အောင်.... (လုပ်ရပါမယ်)ဥပေက္ခာဝေဒနာနောက်က.... (အဝိဇ္ဇာ မလိုက်အောင် လုပ်ရပါမယ်)။

အဝိဇ္ဇာ မောဟ မလိုက်အောင် လုပ်ရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒီဝေဒနာနောက်က လောဘ ဒေါသ မောဟ မလိုက်အောင် လုပ်ရလိမ့်မယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) ဒါဖြင့် မင်္ဂလိုက်အောင်လုပ်ပါ မဂ္ဂင်ငါးပါးလိုက်အောင် လုပ်ကြပါ.... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒီဝေဒနာ မည်မျှလောက်ဆိုးတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ခင်ဗျားတို့ကို ရှင်းပါမယ်ဘဲ့၊ တကာတကာမတို့ ဝေဒနာ ချဖြစ်အောင် ရှုရလိမ့်မယ်နော်.... (မှန်ပါ့) ရှုတဲ့နေရာတွေလဲ ဘုန်းကြီး ပြောပြီးပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ မမေ့ကြနဲ့နော်....(မှန်ပါ့)။

မေ့လို့ရှိယင် မတော်ဘူး၊ အတော်ဆိုးဝါးသွားလိမ့်မယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) ဇရထဲကငါး ကုန်းပေါ်သေတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာတဲ့ဝကာဘကာမတို့.... (ရေထဲကငါး ကုန်းပေါ်သေပါတယ်ဘုရား) ရေထဲကငါး ကုန်းပေါ် သေတယ်....(မှန်ပါ့) ရေထဲကငါး ရေထဲသေရယင် တော်တယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သောင်ကြီးထဲမှေးတဲ့အခါ သေတော့ ဘယ်နေရာ သွားသင့်သလဲ.... (ရေထဲသေဘို့ သင့်ပါတယ်) မဟုတ်ဘူး ဦးခင်မောင်ရဲ့ ရေထဲကငါး ကုန်းပေါ်သေတယ်ဆိုတော့ ဝေဒနာသတ်တာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရေထဲကငါး ကုန်းပေါ်သေတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ သတ်တာပါလိမ့်.... (ဝေဒနာသတ်တာပါဘုရား) မယုံယင်စဉ်းစားကြည့် ဒီက တံငါသည်က ငမျောက်ရုပ်ကလေးနဲ့ ငါးစာ ချထားတာ

ဒီက ငါးစာကလေး ချထားတယ်ဆိုပါ၊ တော့ ဦးခင်မောင်ရယ် (မှန်ပါ့)။

ငါးက ကူးခက်လာပြီး သူ့မျက်လုံးကဲလေးနဲ့ မမြင်ဘူးလား.... (မြင်ပါတယ်ဘုရား) မျက်လုံးထဲ ဘာဝေဒနာ ပေါ်သလဲ.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်ပါတယ်)။

ဟာ.... ဥပေက္ခာဝေဒနာက ပြတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ငါးစာကိုပြတာ ဘယ်သူက ပြသလဲ.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာက ပြပါတယ်)။

ဒီငါး ကုန်းပေါ် သေချင်ပြီ၊ စိတ်သာခဲ့တော့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဥပေက္ခာဝေဒနာ သတ်တော့မယ်....(မှန်ပါ့)ဘယ်သူက မြင်တာပါလိမ့်....(ဥပေက္ခာဝေဒနာက မြင်တာပါဘုရား)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာက မြင်တော့ကို ဥပေက္ခာဝေဒနာက မြင်ရုံဘဲမြင်တယ်၊ စားချင်တာက တကာတကာမတို့ သောမနဿဝေဒနာ တဏှာက စားချင်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) မစားချင်ဘူးလား....(စားချင်ပါတယ်ဘုရား)။

စားချင်တော့ကို ဒီငါးမျှားချိတ်ကလေးကိုသွားပြီးမမျိုမိပေဘူးလား.... (မျိုမိပါတယ်ဘုရား) တကတဲ့ မျိုမိတော့ ဒီတဏှာသောမနဿဝေဒနာကြောင့် စားရယင် ကောင်းမှာဘဲဆိုတဲ့ သောမနဿဝေဒနာကြောင့် မျိုမိပါတယ်....(မှန်ပါ့)။

မျိုမိတော့ကို ပြတဲ့ဥပေက္ခာဝေဒနာရယ် စားတဲ့သောမနဿဝေဒနာရယ်တဲ့ ဒီငါးမျှားချိတ်မျိုမိတော့ အာခေါင် ချိတ်တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ချိတ်တဲ့အခါကျတော့ တံငါသည်က ကုန်းပေါ်ဆွဲတင်တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) မတင်ပေဘူးလား....(တင်ပါတယ်ဘုရား)ကုန်းပေါ်ဆွဲတင်တဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် အရိုက်ခံပြီး မသေရဘူးလား.... (သေရပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါဒုက္ခဝေဒနာ သတ်ပစ်လိုက်ကာ (မှန်ပါ့ဘုရား) သူ့သန္ဓာန်မှာ အလကားသေတာလား.... သူ့ဒုက္ခဝေဒနာကြောင့် သေတာလား.... (ဒုက္ခဝေဒနာကြောင့် သေတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာသုံးပါးဟာ တံကာတကာမတို့ လူသတ်ယောကျ်ား သုံးယောက်... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လိုဆိုကြမယ်.... (လူသတ်ယောကျ်ား သုံးယောက်ပါဘုရား)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာက ပြ-သမား.... (မှန်ပါ့)။
သောမနဿဝေဒနာက မျိ-သမား....(မှန်ပါ့)။
ဒုက္ခဝေဒနာက သတ်သမား.... (မှန်ပါ့)။

ရှင်းကြပါလား.... (ရှင်းပါပြီ) သဘောပါရဲ့လား.... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာက.... (ပြ-သမားပါဘုရား)။
သောမနဿဝေဒနာက.... (မျိ သမားပါဘုရား)။
ဒုက္ခဝေဒနာက.... (သတ်သမားပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဝေဒနာသုံးပါးဟာ သဘောတူငါးတရောင်ကို သတ်တဲ့အထဲမှာ သူတို့သုံးယောက် ဝိုင်းသတ်တယ်...(မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့လဲ....တဲ့ ဒီဝေဒနာသုံးပါး သတ်လို့ သေခဲ့ရဘဲ့ ဘဝချည်း မှတ်ပါ....(မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) ရှင်းပြီနော်.... (ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ....သဘော်ဘနဲ့ ဘယ်နေရာမှာ ဘာပစ္စည်းတွေရှိတယ်ဆိုပြီး မျက်လုံးက မြင်ခဲ့တဲ့အခါ ကျလို့ရှိယင်ဖြင့် သဘော်ဘနဲ့ သွားလို့ ဆိုလိုက်ပါစို့....(မှန်ပါ့)။

မျက်လုံးကြောင့် သွားဖြစ်တာပေါ့၊ကျုပ် ဒီကုန်တွေ မြင်ခဲ့ဟယ်၊ သောမနဿကလဲ သွားသာသွား.... ဝယ်ချီ ဝယ်ချီ.... ဟုတ်လား.... (မှန်လှပါ) ဒေါက်လျှောက် ကျတော့ သဘော်ပျက်တယ်၊ လှေပျက်တယ်ဆိုတော့ ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့ မသေရဘူးလား.... (သေရပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ....လူတွေမှာလဲ ကုန်းပေါ်နေတဲ့လူတွေ ရေထဲဘာပြုလို့ သေတုံး.... (ဝေဒနာ သုံးပါးကြောင့်ပါ) ဝေဒနာ သုံးပါးကြောင့် သေရတယ်၊ သဘောကျပလား....(မှန်ပါ့)ကုန်းပေါ်နေတဲ့လူတွေ ကောင်းကင်သေရတာလဲ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်....(ဝေဒနာသုံးပါးကြောင့်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ဒီ ဝေဒနာ သုံးပါးရှိတဲ့ နေရာမှာ နေဘို့ မတော်ဘူး၊ ဒါနိဗ္ဗာန်မဟုတ်ဘူး.... (မှန်လှပါ) အသေလွတ်တာက သူမရှိတဲ့နေရာမှ (မှန်ပါ့ဘုရား)ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဝေဒနာကုန်အောင် ရှုရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဝေဒနာနဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ အိုးစားကွဲအောင် လုပ်ရမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီ အိုးစားကွဲအောင်လုပ်လို့ ဝေဒနာ ကျုပ်တို့သန္တာန်မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့တနေ့ကျတော့ သူနဲ့တဲ့ဘက်ဖြစ်တဲ့ နာမကွန္ဓာ

ဝိပဿနာလုပ်သင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းခြင်းတရားတော် ၅၃

တွေကော ရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘုရား) ရှုပက္ခန္ဓာကော....
(မရှိပါဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ မရှိလို့ရှိယင်ဖြင့် သူသတ်ယောကျ်ားနဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ အိုးစားကဲ့မယ်....(မှန်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဝေဒနာ ဆုံးအောင် လိုက်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာကော သဘောပါကြရဲ့လား.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)ဆုံးအောင်လိုက်ဘို့ရာနည်း မနက်ဖြန်မှ ပေးရမယ် (မှန်ပါဘုရား) ကိစ္စညာဏ်နဲ့မှ ရောပေးမယ်။

ယနေ့နာရီစေ့ပြီ တော်ကြဦးစို့....။

သာဓု.... သာဓု.... သာဓု....

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဒေမရပုံရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း
မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့
ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

ဒုလ္လဘတရားနဲ့ ကြုံခိုက် အချိန်မဖြုန်းပါနှင့်
တိုက်တွန်းခြင်း တရားတော်

(၂၆-၂-၆၁)

ကိုယ့်ကိုယ်ကလေးကို အဘိုးတန်ပြီးသကာလနေလို့၊ အခါကာလလဲ ကောင်းလို့၊ဒါကလေးကို ဒုလ္လဘတရား ခြောက်ပါးကလေးကို နားထောင်ကြည့်ပါဦးတဲ့....။

ဒါမှ ကိုယ့်ကိုယ်-ကိုယ် အလဲသုံးစားအချိန်တွေနဲ့ မဖြုန်းကြဘဲနဲ့ အဘိုးတန်တဲ့ အချိန်တွေနဲ့ ဖြုန်းပြီးသကာလ အဘိုးတန်တဲ့ အချိန်တွေ သုံးပြီးသကာလ တကာတကာမတွေ ကျွတ်တမ်း ဝင်ရလို့ ရှိယင်ဖြင့်....တဲ့ အင်မတန် ကောင်းမှာဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုယ်-ကိုယ် အဘိုးတန်မှန်းသိမှ- ဩဿာ.... ငါသည် အချိန်တွေ အလကားဖြုန်းလိုက်တဲ့ အချိန်ပါကလား၊ အဲသလိုဘဲ ပြောကြစို့....ရဲ့။

လိစ္ဆဝီမင်းသားတွေသည် အယူမှားပြီးသကာလ သူတို့သည် ရခဲ့ကဲ့ ဒုလ္လဘတွေ တွေ့ပြီးသကာလ နေကြတယ်၊ ဆင်ရတနာ ရခဲတယ်၊ မြင်းရတနာ ရခဲတယ်၊ သတို့သမီးရတနာ ရခဲတယ်၊

ပတ္တမြားရတနာ ရခဲတယ်၊ သူဋ္ဌေးရတနာ ရခဲတယ်လို့ ရခဲတဲ့အကြောင်းတွေ သူတို့အချင်းချင်း ငြင်းခုံပြီး နေကြတဲ့အခါ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကွလာလို့၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ငါလာတဲ့အခါ သင်တို့ ဘာမျှား အတွင်း စကား အပြင်စကား ဆိုတာမျှား ပြောဆိုနေကြသလဲလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ တပည့်တော်တို့ ဒုလ္လဘတရားတွေ– ရခဲတဲ့တရားတွေ ရွေးခြယ်ပြီးသကာလ ပြောဆို နေကြပါတယ်ဘုရားဟု လျှောက်ကြတယ်။

ဘာမျှား သင်တို့က ရွေးခြယ်နေကြသတုံးလို့ မေးတယ်။

အရှင်ဘုရား.... ဆင်ရတနာဆိုတာလဲ ကောင်းကင်ပျံနိုင်တဲ့ ဆင်ရတနာ အလှူန်ရခဲတယ်၊ မြင်းရတနာ ရခဲတယ်၊ ပတ္တမြားရတနာ ရခဲတယ်၊ ဣတ္ထိဆိုတဲ့ မိန်းမရတနာမျှားလဲ ရခဲတယ်၊ သူဋ္ဌေး သူကြွယ်ဆိုတဲ့ ကိုယ့် အခြံအရံ ရတနာတွေလဲ ရခဲတဲ့အကြောင်း တပည့်တော်တို့ ပြောဆိုနေကြပါတယ်။

ဩော်.... ဒါ သင်တို့သည် ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး တွေးချင်တာတွေ တွေးပြီး ပေါ်ချင်တာတွေ ပေါ်နေတာကိုးကွာ၊ ဒီဟာ မဟုတ်ဘူးကွ ဒုလ္လဘအစစ်က ရခဲတာသင်တို့ သေသေချာချာ မှတ်ကြစမ်းပါ၊ တကာ တကာမတို့.... ဘုရားဟောတော်မူတော့မယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာ-ရခဲသတုံး ဆိုလို့ရှိယင် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပွင့်ဘို့၊ ပွင့်တဲ့အခါနဲ့ကုံဘို့၊ ပွင့်တဲ့သာသနာနဲ့ကုံဘို့ရာ အင်မတန် ရခဲပါသတဲ့၊ တကာ တကာမတို့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘုရားသာသနာ ဘုရားပွင့်တာနဲ့ ကြုံဘို့ ဘုရားသာသနာနဲ့ ဆုံဘို့ရာ ဘယ် နှယ်တုံး.... (ရခဲပါတယ်ဘုရား) ဩော်.... ရခဲတယ် ရခဲတယ်.... နော် (မှန်ပါ့)။

စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါလား တကာ တကာမတို့ ....အသေ အချာ စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ ဘုရားငါးဆူပွင့်တာတောင်မှ ဘုရား တဆူ ဟူ ကြားမှာ မြေကြီး ဖျမ်းမျှကြား တဆယ် သုံးမိုင် တက်မှ တဆူပွင့်တယ်ဆိုတာ့ ဖျမ်းမျှကြား တဆယ် သုံးမိုင် တက်ဘို့ ခဲယဉ်းလိမ့်မယ်၊ ဦးခင်မောင်တို့ ဖျမ်းမျှကြား တဆယ် သုံးမိုင် အကုန်ဘက်ရမယ်ဆိုတော့ လွယ်ကူပါ့မလား.... (မလွယ် ကူပါဘူးဘုရား)။

အင်မတန် ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ရှိလိမ့်မယ်ဆိုတာ တကာ တကာမ တွေ သိထားနှင့်ပါလိမ့်မယ်....တဲ့။

အဲဒီတက်ပါမှ ကျုပ်တို့က- အဲဒီ တဆယ် သုံးမိုင် တက်ပြီး တော့ ရာတမ်းပွင့်သွားတော်မူတဲ့ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၊ ဒီ သာသနာကို ထားပစ်ခဲ့တာက နှစ်ထောင် ငါးရာ၊ နှစ်ထောင်-ငါးရာကျော်ကာလေးမှာ ဒီ တကာ တကာမတွေနဲ့ ဒီသာသနာ တွေ့ရတယ်ဆိုတာ ဩော်.... နောက်တုန်းက တော်တော် ကို ကြိုးစားမင်းစား ဒါနဲ့ ကြုံအောင် ဆုအမျိုးမျိုးတောင်း ကုသိုလ် အမျိုးမျိုးတွေလုပ်ပြီး တက်ခဲ့ကြရတဲ့အဖြစ်ဟာ ကိုယ့် အဖြစ်ဘဲ ဆိုယင် လဲပါ့မလား.... (မလဲပါဘူး)။

ဒါ့ကြောင့် ကိုယ့် အဖြစ်ကလေးက အင်မတန် အဘိုးတန်ပြီး သကာလ နေခြင်းကြောင့် တကာသစ်တို့ မောင်မြတို့ အလဲသုံး စား မလုပ်-လိုက်ပါနဲ့ (မှန်ပါ့) ကိုယ့် အဖြစ်ကလေးဟာ ခဲယဉ်း လှန်းလို့ နော်.... (မှန်လှပါ)။

မြေကြီး တဆယ့်သုံးမိုင် ဖျမ်းမျကြေးတက်မှ ဘုရားတဆူ တဆူ ပွင့်တယ်ဆိုတော့ ဒီကြားထဲမှာ အနှစ်တရာတမ်းကလေး အတွင်းမှာ ဘုရားပွင့်တယ်။

ဒီက-နေ သာသနာထားခဲ့တော့ ငါးထောင်၊ ဒီ ငါးထောင် နှစ်ကလေးဟာ မြေကြီး တဆယ့်သုံးမိုင်- တယူဇနာ ဖျမ်းမျကြေး တက်ဘို့ဆိုတော့ ဒါကလေးဟာ ဖြစ်လောက်ပါ့မလား.... (မဖြစ်လောက်ပါဘူး)။

မဖြစ်လောက်တဲ့အထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ အကြုံကြီးကြုံ၊ အဆုံကြီးဆုံပြီး နေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဒီ တကာ တကာမ တွေဘဲဆိုယင် လဲပါ့မလား.... (မလဲပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီတော့ သာသနာနဲ့ ကြုံပြီးသကာလ နေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ အင်မတန် ခဲယဉ်းလှန်းလို့ ဩဩ်....တကာ တကာမ တို့ မိမိစိတ်ကလေးကို မိမိ အလဲသုံးစား- သားရေး-သမီးရေး-စီးပွားရေးနဲ့ အချိန်မဖြုန်းဘဲနဲ့ အတက်ကြီး တက်လာခဲ့ရတာ အဆုံးဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခကိုဖြင့် ဒီတခါ နောက်ဆုံးပိတ် သိမ်းပါတော့ မယ်ဆိုပြီးသကာလ မြန်မြန်သာ ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ ဖြစ်ပျက် ဝိပဿနာဉာဏ်ကနေပြီး မဂ်ဉာဏ်ကူးအောင် လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါ၊ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း တက်ခဲ့ရလို့-လို့ မှုတ်လိုက်ကြစမ်းပါ နော်.... (မှုန်လှပါဘုရား) ဦးဝ....လွယ်ကူကြရဲ့လား (မလွယ်ကူ ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာ တကာမတွေ ဒါ ၁-နံပါတ် ခဲယဉ်း တာကို ဘုရားက ဟောလိုက်တယ်။

၂-နံပါတ်ကလဲ.... ကွာတဲ့၊ သင်တို့အပေါ်မှာ နားလယ်ပါးလယ်နဲ့ ငါဘုရား၏ တရားတော်ကို ဟောဘတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ကြုံဘို့ရာကလဲ ၂-နံပါတ်ခဲယဉ်းသကွာ....တဲ့ (မှန်လှပါဘုရား)။

ကဲ.... တကာ တကာမတွေ ယခု ဆရာဘုန်းကြီးကလဲ တကာ တကာမတွေကို သယ်ယူပို့ဆောင် ကယ်တင်နေတော့ နားမလယ် လယ်အောင် တည်မှ တလုံးနှစ်လုံးဘဲ ပြောပြီးသကာလ နေတော့ တကာ တကာမတွေမှာ နားမလယ် လယ်အောင် ပြောဘတ်တဲ့ ဆရာသမား နဲ့လဲ ယခုလာပြီး သကာလ တွေ့ပြန်တော့လဲ ဩော်....ဒါလဲတော်တော်ခဲယဉ်းတဲ့အလုပ်မှာ ခဲယဉ်းတဲ့အထဲမှာ ဒို့လာကြုံတာပါကလား ဆိုယင်လဲ လဲ့ပါ့မလား.... (မလဲ့ပါဘူးဘုရား) ဘယ်နှစ်ချက် ရှိသွားပြီလဲ.... (နှစ်ချက်ရှိသွားပါပြီ)။

ဘုရား သာသနာနဲ့ကြုံဘို့ ဟောတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ကြုံဘို့၊ အခု နှစ်ခါ ကြုံတာသေချာနေပြီ....(မှန်လှပါဘုရား) တကာ တကာမတွေ နှစ်ခါကြုံတာ မသေချာသေးဘူးလား....(သေချာပါတယ် ဘုရား)။

တခါ ဘုရားပွင့်တာနဲ့ ကြုံပါရဲ့ ဟောတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့လဲ ကြုံပါရဲ့ ကြုံပင် ကြုံငြားသော်လဲ ကိုယ်မှာ ဆောင်တတ်တဲ့နားကလေးနဲ့ ကြုံဘို့ရာက ၃-နံပါတ်ခဲယဉ်းတယ် (မှန်လှပါဘုရား) ကိုယ်နား-ကိုယ်နား....(မှန်ပါ့)။

တကာ တကာမတို့ ဒီမှာ အခု အချိန်အရှယ် မရောက်သေးတဲ့ ကလေးသူငယ် လူငယ်လေးဘက်သွား ကလေးတွေကိုတကာ တကာမတို့ ဘယ်လိုပင် ပြောနေငြားသော်လဲ ရပါ့မလား.... (မရပါဘူးဘုရား)။

ဒါလဲဘဲ အမိဝမ်းထဲမှာ ရှိတဲ့သူတွေ့ တိရစ္ဆာန်တွေ့ ဘာတွေ့ကို ဘယ်လိုပင် ပြောနေကော....(မရပါဘူးဘုရား)။

တချို့လူထဲကဘဲ တကာ တကာမတွေ့က စဉ်းစားတာပေါ့ သူတို့မှာ ဘာမှလဲ ဗဟုသုတကမရှိ သားရေး သမီးရေး စီးပွားရေးတွေ့ကလဲ အရေးကြီး ဆိုတော့ ထောင်တတ်တဲ့ နားပါဘို့ ဗဟုသုတ ရှိဘို့ရာကလဲ လွယ်ပါ့မလား....(မလွယ်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာ တကာမတွေ့မှာတဲ့ အခု ရက်ပေါင်းလဲများစွာဆိုသလို ဆရာဘုန်းကြီးက သင်ပြပြီးလာတဲ့ အတွက် ပြောလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဝေဒနာဆိုတာ ဘယ်မှာ·ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ နားလယ်တဲ့.ညာဏ်ကလေး ရထားတာလဲ တကာ တကာမတို့ လွယ်ကူပါ့မလား....(မလွယ်ကူပါဘူး)။

အဲဒါလဲ ဒုလ္လဘတမျိုး၊ ထောင်တတ်တဲ့နားရှိဘို့ကလဲ ဒုလ္လဘတမျိုးလို့ လိစ္ဆဝီမင်းသားတွေ့ကို ဘုရားဟောပါတယ်နော်-(မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်နှစ် မျိုး ရှိသွားကြပလဲ.... (သုံးမျိုးရှိသွားပါပြီ)။

ဘုရားသာသနာနဲ့ကြုံဘို့ရာလဲ ဒုလ္လဘ၊ဟောတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ကြုံဘို့.... (ဒုလ္လဘပါ ဘုရား) ထောင်တတ်တဲ့ နားရှိဘို့ရာ....(ဒုလ္လဘပါဘုရား)။

အဲ....ဘုန်းကြီးဘက်ကလဲ လို၊ ခင်ဗျားတို့ ဘက်ကကော....(လိုပါတယ်ဘုရား)။

လိုတဲ့အထဲမှာမှ အခုအပြည့်ဖြစ်နေကြတဲ့ အတွက် တကာ တကာမတွေ့ ဩော်....တော်တော်အရေးကြီးပြီးသကာလ တော်တော်နေရာကျနေတဲ့ခေတ်ကြီးပါကလား၊ ဒီအချိန်ကလေးသည်

ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် ဒီခဏကလေး လွန်သွားမယ်ဆိုယင် ဒို့ကိုယ်ကျိုး နည်းရချည်ရဲ့ မဆိုနိုင်ကြဘူးလား....(ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ကံကောင်းတွေကို ဇာကာ တကာမတို့ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ကံတွေကို တဏှာခိုင်းတာနဲ့ အချိန်တွေအလကားမဖြုန်းလိုက်ပါနဲ့ ဆိုတာ ပြောချင်လို့ ဘုရားက ဒီဒုလ္လဘငါးပါးကို ဦးခင်မောင် ဟောတော်မူတယ် (မှန်လှပါဘုရား) အခုဘယ်နှစ်ချက်ရှိသွားကြပလဲ....(သုံးချက်ရှိသွားပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် အခုလာတဲ့ တကာ တကာမတွေ့ ဘုရားသာသနာနဲ့ကြုံကြပါရဲ့လားလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ....(ကြုံပါတယ်ဘုရား) ဩော်....အတက်ကြီးတက်ခဲ့ရတယ်နော်....(မှန်ပါ) လွယ်လွယ်ကူကူဘဲလား တကာ တကာမတို့ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ဘဲလား....(ခဲခဲယဉ်းယဉ်းပါဘုရား)။

သေသေချာချာ ပြောမယ်ဆိုလို့ရှိယင် တကာ တကာမတို့ ခုနစ်ရက် ခုနစ်လီ မိုးမှောင်ကြီး ကျနေတဲ့အထဲ လျှပ်စစ်ကလေးလင်းသလောက်သာ ဘုရားပွင့်တဲ့ အချိန်ကလေးက ရှိတယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီအချိန်ကလေးထဲမှာ ကျွေးပ်တို့လာပြီးအကြုံကြိုးကြုံ-အဆုံကြိုး ဆုံကြပြီ၊ ဒို့ပါရမီမှ ရှိလေရော့လားလို့မျှား ဆုတ်နစ်တဲ့စိတ်တွေနဲ့ မတွေးလိုက်ပါနဲ့လို့ တောင်းပန်တယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဩော်....ဒို့မှာ ပါရမီမှရှိကြရဲ့လား.... ဆရာဘုန်းကြီးကလဲ ဟောလိုက်ရတာ အာပေါက်လို့ ဒို့ကလဲ သိချင်၊ကျင့်ကြံ ကြိုး

ကုတ်ထာလဲ ထိုက်တန်သလောက် အားထုတ်သားဘဲ ဆိုပြီး သကာလ ဒီဘဝနေရာမှကျပါ့မလားဆိုတဲ့ ဆုတ်နစ်တဲ့စိတ် တကာတကာမတို့ ဘယ်သူမှ မထားလိုက်ပါနဲ့....(မှန်ပါဘုရား)။

မထားလိုက်ပါနဲ့ အလဲသုံးစားကလေးပဲခုတော့ ကြောက်ပေးပါနော်....(မှန်ပါ့)အလဲ့ သုံးစားကလေးတခုတော့ ဘယ်နှယ် မှာပါလိမ့်....(ကြောက်ပေးပါ)။

ကြောက်ပေးပါတဲ့- ဒီအချိန်သည်ကားလို့ ဆိုယင် တာဏှာခိုင်းတဲ့ အချိန်နဲ့ ညာဏ်ခိုင်းတဲ့အချိန် ခဲလိုက်စမ်းပါလို့ ဆိုတာသတိပေးပါတယ်....(မှန်ပါဘုရား) ပရိယေသန ရှာတာကတော့ တဏှာခိုင်းတဲ့ အချိန်ကလေးနော်....(မှန်ပါ့)။

အလကားနေရင်း ထိုင်စကားပြောပြီး မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတွေနဲ့အချိန်ကုန်တာကတော့ ဘယ်လိုဆိုကြပါ့မယ် (တဏှာခိုင်းတာပါဘုရား)တဏှာခိုင်းတဲ့ အချိန်ချည်း မကျဘူးလား....(ကျပါတယ်ဘုရား)။

အဲ....တဏှာခိုင်းတဲ့အချိန်တွေနဲ့ အတက်ကြီးတက်လာရတာကို တဲကာ တကာမတွေက အင်မတန် ရခဲတဲ့ ပတ္တမြားရတနာကြီး ဆားနဲ့လဲစားလိုက်တဲ့ အဓိပ္ပါယ်မျိုးရောက်သွားမှာ ဘုန်းကြီး အင်မတန်စိုးရိမ်တယ်(မှန်လှပါဘုရား)မစိုးရိမ်သင့်ဘူးလား(စိုးရိမ်သင့်ပါတယ်)။

ဒါကြောင့် ကိုယ်အဘိုးတန်မှန်းသိမှ.... ကိုယ် အဘိုးတန်မှန်းကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် သိပါမှလဲ တကာတကာမတို့ ကိုယ်တက်လာတဲ့ခရီးက မလွယ်သဖြင့် တက်လာခဲ့ရတာကို အလွယ်နဲ့ဖြုန်းပစ်ကြမယ် ဆိုယင်ဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီတခါ လဲသွားယင် ကျောက်ခဲရေကျဖြစ်လိမ့်မယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုဖြစ်တတ်ပါလိမ့်.... (ကျောက်ခဲ ရေကျ ဖြစ်တတ်ပါတယ်) ကျောက်ခဲ ရေကျဖြစ်တတ်ပါတယ်ဆိုတာ ကျောက်ခဲရေကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာသစ်တို့သူ ဘာသာသူပေါ်စရာမြင်ဖေးသလား....(မပေါ်နိုင်ပါဘူးဘုရား) ဦးဇင်ရင် (မပေါ် နိုင်ပါဘူးဘုရား) အားလုံး တကာ တကာမတွေ့(မပေါ်နိုင်ပါဘူးဘုရား) ကံကောင်းလို့ ပေါ်သေးရဲ့လို့ ဆိုစရာများ မြင်ဖေးနဲ့လား (မမြင်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒီ-တကာ တကာမတွေ့ ယခုဒုလ္လဘသုံးခုဟာ သေသေချာချာ ကြုံနေပြီဆိုတာကော-သတ်ကောက်ကြရဲ့လား-(ကျပါတယ်ဘုရား) ဘုရားသာသနာနဲ့ ၁-နှံပါတ်ကြုံကြပါလား (ကြုံပါပြီဘုရား) ဖေဘာတတ်တဲ့ ပဋိလ်နဲ့လဲ ခင်ဗျားတို့ ကြုံကြပလား....(ကြုံပါတယ်ဘုရား) ဆောင်တတ်တဲ့ နားရှိတာကော-ခင်ဗျားတို့မှာ ဇကန်တကယ်ရှိကြပါရဲ့လား(ရှိပါတဲ့ယ်ဘုရား)။

သြော်....သုံးချက်ကြုံနေပြီဆိုတာ- ဦးခင်မောင်ရေ ကျုပ်တို့ ပါရမီဟာ ဒါကိုခိုနိုင်ပေတော့(မှန်လှပါ)သြော်....ငါ ပါရမီ ရှိလိမ့်လေသလား....မရှိလေသလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ ကူးခတ်ပြီး ဒီနေရာတက် လာနိုင်ကတည်းက တကာ တကာမတွေ့ စဉ်းစားတော့- သြော် ပါရမီပြည့်တဲ့ ဘဝကြီးပါကလား....(မှန်လှပါဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ ပြည့်တဲ့ ဘဝကို ခင်ဗျားတို့က ဖြည့်ရုံကလေး နောက်ထပ်ရှိတာမှ မဖြည့်တော့ဘူးဆိုယင် ဒီပါရမီ အစပျောက်သွားလိမ့်မယ်....(မှန်လှပါဘုရား) မပျောက်ပေဘူးလား (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒါ ဘုန်းကြီးများကအထူးတလည် စိုးရိမ်ပါတယ် ဆိုတာ တကာ တကာမတို့ မှတ်စမ်းပါနော်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကဲ....ဌ-နံပါတ် ပြောပါဦးမယ် တကာတကာမတို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက လိုစ္ဆဝိမင်းသားတို့ ဌ-နံပါတ်က ကွာတဲ့.... ထောင်တတ်တဲ့ နားပင်ရှိငြားမသော်လဲ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိဆိုတဲ့ ခန္ဓာကဖြစ်ပျက်နဲ့ ကိုယ်ရှုတဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်အောင် လုပ်တတ်ဘို့လဲ ဒုလ္လဘတရားကြီး ခဲယဉ်းသတဲ့(မှန်လှပါဘုရား)။

အနိစ္စတလုံးကို မြင်ဘို့ရန်လဲ အတော်ဘဲ ခဲယဉ်းတယ် ကွတဲ့ ဟောလို်က်ပြန်တယ်....(မှန်ပါဘုရား) ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်ဘို့ပေါ့လေ၊ ဘုန်းကြီးတို့ အပြောမျိုးဆိုယင်နော်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘာနဲ့ဘာ ကိုက်ဘို့ ခဲယဉ်းပါလိမ့်.... (ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်ဘို့ ခဲယဉ်းပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်ဘို့ရာလဲ အတော် ခဲယဉ်းတယ်ကွဆိုတော့ ဓမ္မနုဓမ္မပဋိပတ္တိအလုပ်ဟာလဲ အတော် ခဲယဉ်းတယ်လို့ ပြောတာပါဘဲ-(မှန်ပါဘုရား) သဘောကျကြပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ.....ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်အောင်လဲ တကာတကာမတွေ့ ဒီအရေးဟာက နားပါငြားသော်လဲတဲ့ တကာတကာမတို့ ထောင်တတ်တဲ့နား ပါငြားသော်လဲ အလုပ်ကြတော့ ခရီးမပေါက်မှာလဲ စိုးရတယ်(မှန်လှပါ)စတုတ္ထအချက်က အလုပ်ကို ပြတာ....(မှန်ပါဘုရား)။

တတိယကတော့ဖြင့် ပါရမီကံကောင်းလို့ အကြောင်းသင့်တာတွေ့ ပြပါတယ်....(မှန်ပါ)တစ်-နှစ်-သုံး၊ပါရမီကံကောင်း၍ အကြောင်းသင့်ပြီး အတက်ကြီး တက်လာခဲ့လို့ အောင်မြင်မှု

သုံးခု ပြပါတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဘုရားသာသနာနဲ့ ကြုံတာလဲ ခင်ဗျားတို့ အောင်မြင်မှုတခု (မှန်ပါ့)။

ဟောတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ကြုံတာလဲ....(အောင်မြင်မှုတခုပါ ဘုရား)။

ထောင်တတ်တဲ့နားနဲ့ တွေ့ကြုံတာလဲ....(အောင်မြင်မှုတရပ် ပါဘုရား)။

ဒဲ့ဒီ အောင်မြင်မှုဟာ့ အကုန်ပါပြီးသကာလ နေတဲ့ အတွင်းမှာ တခါ ခမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ်ဆိုတဲ့အတိုင်း စာလိုပြောနေ ယင် ခက်နေမှာစိုးလို့၊ ကိုယ်.ခန္ဓာဖြစ်ပျက်နဲ့. ကိုယ်.ဉာဏ်နဲ့. ရှုလိုက်တဲ့အခါမှာ တန်းကနဲ တန်းကနဲ မဂ်ကလေး ပေါ်သွားလို့ ရှိယင်လဲ မဂ်ကလေး ပေါ်သွားဘို့ အလုပ်ဟာလဲ အတော် ခဲယဉ်းတဲ့ အလုပ်တဲ့၊ တကာဝတို့နော်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

မောင်ထွန်းလို့....ဒါကော မခဲယဉ်းဘူးလား.... (ခဲယဉ်းပါ ပါတယ်ဘုရား) တကဲ့ တကာမတွေ ဒီအထဲကသာဖြင့် တစ်-ဒုတိ-သုံးကတော့ဖြင့် ကံကောင်းအကြောင်းသင့်ယင် ဖြစ်နိုင်ပါ တယ်တဲ့....၊ ၄-ကတော့ဖြင့် ကိုယ်တိုင် အားစိုက်ရလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

၄-က ဘယ်လိုပါလိမ့်-(ကိုယ်တိုင်အားစိုက်ရပါမယ်ဘုရား) ဖြစ်ပျက်နဲ့. မဂ်နဲ့.ကိုက်အောင် ဘာလုပ်ကြရမယ်.... (ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ရမှာပါ)။

ဒါကတော့ ဆုတောင်းနဲ့. မဆိုင်တော့ဘူး (မဆိုင်ပါဘူး) ဆိုင်သေးရဲ့.လား....(မဆိုင်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တကာ တကာမတို့ အခု ဘုန်းကြီးနေ့တိုင်း ပြောနေတာသည် ၄-နံပါတ်ကို အရေးတကြီးပြောနေပါတယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား)။

၃-နံပါတ်ကတော့လဲ ဒီဆရာနဲ့ ဒီတကာ တကာမတွေနဲ့ ဒီ သာသနာတော်ကြီးနဲ့ဖြင့် အကြုံကြီးကြုံ အဆုံကြီးဆုံလို့ ဘာမှ အားငယ်စရာမရှိတဲ့ သုံးခုကတော့ ပြည့်စုံပြီးသား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ရမည့် အလုပ်ကလေး ချို့ယွင်းချက် ရှိနေမှာကိုဖြင့် ဦးဝတို့ မောင်ထွန်းလှိုင်တို့ အတော် စိုးရိမ်လို့ ပြောတာ....(မှန်လှပါဘုရား) ၄-နံပါတ်က ဖြစ်ပျက်နဲ့ မက်နဲ့ ဘာဖြစ်ရမလဲ....(ကိုက်အောင်လုပ်ရပါမယ်)။

အဲဒါ ကိုယ့်ခန္ဓာထဲမှာရှိတဲ့ တကာတကာမတွေ ဖြစ်ပြီး ပျက်နေတဲ့ ကိစ္စတရားကလေးနဲ့ ကိုယ့်ဉာဏ်ကလေးနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ကိုက်ကိုက်-ကိုက်ကိုက်ပြီး သကာလ သွားဘို့ ဒီအရေးကလေးဟာ တကာ တကာမတို့၏ အရေးလို့ သေသေချာချာ မှတ်ကြစမ်းပါနော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီအရေးက ဦးခင်မောင်....သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်၊ ဒီအရေး မပါလို့ရှိယင် ဝိပဿနာမဂ်ကို မဖြစ်တော့ဘူး....(မှန်လှပါ)။

၄-နံပါတ် မအောင်မြင်လို့ရှိယင် ဝိပဿနာမဂ် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား.... (မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား) မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးဆိုဟာ သေသေချာချာ မှတ်ပါ....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ ဒီ၄-နံပါတ် မအောင်မြင်တော့ဘူး ဆိုလို့ရှိယင် ၁-၂-၃-နံပါတ်တွေက အကုန်ပျက်စီးနိုင်တာချည်း မှတ်ရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) တစ်-ခုစ်-သုံးက ဘာ ဖြစ်နိုင်သတုံး.... (ပျက်စီးနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ပျက်စီးနိုင်တာတွေချည်း ဖြစ်နေတော့ အလုပ်ကြီး လုပ်လာရတာတွေက ၄-နံပါတ် မအောင်မြင်တာနဲ့ တစ်-ခုစ် သုံးတွေ ပျက်ရတော့မယ်ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ ကိုယ်ဖျင်းမှုနဲ့ ကိုယ်ပျင်းမှုအပေါ်မှာ သတ္တုချကြပါ့တော့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်ဟာ သတ္တုချကြမယ်.... (ကိုယ်ဖျင်းမှုနဲ့ ကိုယ်ပျင်းမှုအဓပေါ်မှာ သတ္တုချရပါ့မယ်)။

ဒါဖြင့် ကိုယ်ဖျင်းမှု-ကိုယ်ပျင်းမှုကြောင့် တကာ တကာမ တို့ နောက်က ၃-ပိုင်တယ်ဆိုပေမဲ့ ၄-မပိုင်လို့ကတဲ့အတွက် တစ်-ခုစ်-သုံးတွေပါ အကုန် အပျက်ကြီး ပျက်သွားရတော့ သိပ်နာသွားမှာဘဲ....(နာပါတယ်ဘုရား) မနာပေဘူးလား (နာပါတယ်)။

အဲဒါကြောင့် ဦးဇင်းရင်တို့ ဒီ ၄-နံပါတ်ဟာ ကိုယ့်အရေးဆိုတာ သိကြပါ့မလား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

၄-နံပါတ်က ဘာပါလိမ့် တကာတကာမတို့....(ကိုယ့်အရေးပါဘုရား) ကိုယ့်အရေးဆိုတာက ကိုယ့်သန္တာန်ရှိတဲ့ အနိစ္စနဲ့ ဖြစ်ပြီးပျက်နေတဲ့ အနိစ္စနဲ့ ပေါ့လေ-ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ သွားသွားတွေ့ရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုယ့်သန္တာန်ရှိတဲ့ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့တရားနဲ့....(ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ သွားတွေ့ရပါ့မယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိပါဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား) တရားနဲ့ လျော်အောင် သိတဲ့အကျင့်ကိုး....(မှန်လှပါဘုရား)။

တရားနဲ့လျော်တဲ့ အကျင့်ဆိုဘာ တရားကဖြစ်ပျက်၊ ဥာဏ်ကလဲ ဖြစ်ပျက်လို့သိယင် တရားနဲ့လျော်တဲ့အကျင့် မဖြစ်သေးဘူးလား.... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီဥစ္စာကလေးဖြင့် တကာ တကာမတို့ တရားတပဲ့လုံး အရေးအကြီးဆုံးဘဲ၊ ဒီအလုပ်ကလေးဟာဖြင့် သြော်.... ဒါကလေးနဲ့ ငါတို့ ဒါကလေးမှ မမြင်လို့ ပြန်လျှောက်ရမယ်ဆိုယင်ဖြင့် ဟေ....နောက်ဘုရားတော်ကလဲ တော်ချင်မှတော် ကြုံချင်မှကြုံကြရမယ်၊ အခုကြုံတုန်းမှ အပိုင် မယူလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ကိုယ်ကျိုးဖြင့် လှလှကြီးနည်းပေါ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား.... (ဆိုနိုင်ပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ကိုယ့်ကိုယ်-ကိုယ် တကာတကာမတွေ အထူးတလည်ဘဲ အဘိုးတန်တာသိပြီး ဒီဘိုးတန်တဲ့အလုပ်-လုပ်ကြစမ်းပါ (မှန်လှပါဘုရား)။

အဘိုးတန်ကာက တစ်-နှစ်-သုံး ဆိုတဲ့ဥစ္စာ တကာတကာမတို့ သာမညတက်ခဲ့ရတာလား၊ အလွန်အလွန် ကြိုးစားခဲ့ကြရတာလား.... (အလွန်အလွန် ကြိုးစားခဲ့ရတာပါဘုရား)။

အဲဒီ ကြိုးစားတာ အထမြောက်ပြီးသကာလ အဲဒါက ဆုတောင်းနဲ့ အထမြောက်ပြီးသကာလ ဥာဏ်ကောင်းနဲ့ အလုပ်-လုပ်ရမည့် ၄-နံပါတ်မှာ ရှောသွားမှာ စိုးရတယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

တစ်- နှစ်- သုံးက ဆုတောင်းနဲ့ ပြည့်စုံနိုင်တယ်.... နော်.... (မှန်လှပါဘုရား)၄-နံပါတ်ကျတော့ တကာ တကာမတို့ ကိုယ့်

အပျက်နဲ့ ကိုယ် မဂ်နဲ့ ကိုက်ဘို့ဆိုတော့ ဆုတောင်းနဲ့ ဆိုင်သေးရဲ့လား.... (မဆိုင်ပါဘုရား) လုပ်ယူရမည့်တရားလို့ မှတ်ကြပါ (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လို့မျှား မှတ်ကြမယ်.... (လုပ်ယူရမည့်တရားပါဘုရား) လုပ်ယူရမည့်တရားကို ဒါကလေးမလဲကြပါစေနဲ့ (မှန်ပါဘုရား) သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါတယ်)။

၄-နံပါတ် ဘာတဲ့ဗျာ.... (လုပ်ယူရမည့် တရားပါဘုရား) လုပ်ယူရမည့်တရား။ ဘာနဲ့ဘာ ကိုက်ရမှာပါလိမ့်.... (အပျက်နှင့် မဂ်နဲ့ ကိုက်ရဲ့ပါမယ်) အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကိုက်အောင် လုပ်ရမယ်နော်.... (မှန်လှပါ)။

အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကိုက်အောင် လုပ်ရမယ်ဆိုတော့ တကာတကာမတို့က စဉ်းစားတာပေါ့၊ ဘုန်းကြီးက ဥပမာကလေးတခုပြလိုက်ပါတယ်၊ ဥပမာ– ကိုယ် လက်ဖမိုးကလေးကို ကိုယ် လက်ညှိုးထဲမှာရှိတဲ့ လက်သည်းနှင့် ဆိတ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒုက္ခဝေဒနာကလေး မပေါ်ဘူးလား.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အနာကလေး ဥာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဒုက္ခဝေဒနာကလေး ရှိ-မရှိ ဥာဏ်နဲ့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘူးဘုရား) မရှိတော့ ဟိုကပျက်စီးမှုနဲ့ ဒီက မရှိတာ သိမှုနဲ့ သွားကိုက်တယ် (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ သွားကိုက်တယ် (မှန်လှပါဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ဘာနဲ့ဘာ သွားကိုက်သလဲ (အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ သွားကိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ....အဲဒီလို အခုပယောဂနဲ့ လုပ်ပြီးသကာလ– ဥပမာ လက်ဖမိုးကလေး လက်သည်းကလေးနဲ့ ဆိတ်လိုက်တဲ့အခါ ဦးခင်မောင်ရေ နာလုံးကလေး မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်) နာလုံးကလေးကလဲ ဒီနေရာမှာ ပေါ်ပြီး ဒီနေရာမှာ မပျက်လား (ပျက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... သူပျက်တာ သူ့ဟာသူ ပျက်နေတာလို့ ခင်ဗျားတို့က ဒီလိုမထားဘဲနဲ့ ဒီဟာကလေးဟာ ဘယ်လိုသဘောပါလိမ့်မတုံး ဆိုပြီး ဥာဏ်ကလေးနဲ့ကြည့်လိုက် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဉာဏ်ကလေးနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ခုနက ဝေဒနာကလေးက ကျုပ်ကို ခင်ဗျားတို့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ အပျက်ဘဲ့တွေ့ပါလိမ့်မယ်လို့ ပြောမသွားဘူးလား.... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... အပျက်တွေ့သွားတဲ့ အခါကျတော့ တကာ တကာမတွေ့ လက်ဖမိုးပေါ်မှာရှိတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာက အပျက်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဉာဏ်နဲ့တွေ့လိုက်တာက (မင်္ဂပါဘုရား)။

အဲ.... တွေ့တဲ့ဉာဏ်ကလေးကမင်္ဂ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှေ့က အပျက်ပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့) တွေ့တဲ့ဉာဏ်ကလေးက.... (မင်္ဂပါဘုရား) အဲဒါ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ (မှန်ပါ့ဘုရား) သူက....ဓမ္မ၊ ဒီက....ပဋိပတ္တိ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီ ဓမ္မနဲ့ ဒီ ပဋိပတ္တိနဲ့ လျော်ရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

အဲဒီ လျော်သွားလို့ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ သည်ကားလို့ဆိုယင် ၄-နံပါတ် ဝိပဿနာမင်္ဂ အောင်သောကြောင့် ဘာမှပူစရာ မရှိတော့ပါဘူး (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ့် အရေးကဘယ်နှပါတ်ပါလိမ့်....(၄-နှပါတ်ပါဘုရား) ၄-နှပါတ်ဟာ ဘာနဲ့ဘာ ကိုက်ရမှာပါလိမ့်.... (ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်ရပါမယ်)။

အဲဒီတော့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထဲမှာတော့ ဟိုနေရာက ရှုရှု-ရှုရှု၊ ဒီနေရာက ရှုရှု-ရှုရှု၊ ဝမ်းထဲကလဲ ဟိုစိတ်ကလေး ပေါ်လာလိုက်၊ ဒီစိတ်ကလေး ပေါ်လာလိုက်၊ အာရုံနဲ့ တိုက်ရာတွေ့ ပေါ်ပေါ်လာပြီး၊ ဒါကလေးတွေ့ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ နောက်က လိုက်—လိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ရှေ့က အပျက်၊ နောက်က ရှုတဲ့မဂ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရှေ့က .... (အပျက်ပါဘုရား)။
နောက်ကရှုတာက.... (မဂ်ပါဘုရား)။
ရှေ့ကဘာပါလိမ့်.... (အပျက်ပါဘုရား)။
နောက်ကရှုတာက.... (မဂ်ပါဘုရား)။

အဲဒါကိုက်နေလို့ရှိယင် ဒီရှေ့ကခမ္မာ၊နောက်ကအနုပဋ္ဌိပတ္တိ၊ (မှန်ပါ့) အနုက-လျော်တာ၊ ပဋ္ဌိပတ်က-အကျင့်၊ နောက်ကလျော်တဲ့အကျင့်ကို ကျင့်နေတာ (မှန်လှပါဘုရား)။

ရှေ့က ဓမ္မက.... အပျက်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အပျက်ကို အပျက်မှန်းသိတော့ နောက်က လျော်တဲ့အကျင့်ဆိုယင် လွဲပါ့မလား.... (မလွဲပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋ္ဌိပတ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ရမည့်အလုပ်၊ ဒါကြောင့် ဆုတောင်းယူရမှာက သုံးခု၊ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ယူရမှာက....(တခုပါဘုရား) လေးခုဆိုတာ သဘောကျကြပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘုရားသာသနာကြုံဘို့ ဆုတောင်းလို့ရှိယင် ရခဲ့ကြတယ်....နော်.... (မှန်ပါ့) ဟောတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ကြုံဘို့....(ရခဲ့ကြပါတယ်) ထောင်တတ်တဲ့နားနဲ့ကြုံဘို့.... (ရခဲ့ကြပါပြီ)။

ဒီဟာကျတော့ အခု မရ-ရအောင်လုပ်ကြပါ(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီဟာကျတော့....(မရ-ရအောင် လုပ်ရမှာပါ) အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်အောင်တော့ မရ-ရအောင် လုပ်ရမယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ ဘာလုပ်ရမှာပါလိမ့်.... (မရ-ရအောင် လုပ်ရမှာပါဘုရား) ဘယ်ဟာနဲ့ ဘယ်ဟာ ကိုက်အောင်လဲ.... (အပျက်နဲ့မဂ် ကိုက်အောင်ပါဘုရား)။

အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကြားထဲမှာ ကိလေသာ မခြားဘူးဆိုလို့ ရှိယင် တကာ တကာမတို့ ဟောဒါကအပျက်၊ နောက်ကတခါ တည်း ဝိပဿနာက ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ မဂ်ထဲမှာ ဒီကြားထဲမှာပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့) ကိလေသာ မခြားလို့ရှိယင် ညနေအားထုတ်ယင် နံနက် မဂ်ဖိုလ်ရမယ်(မှန်ပါ့ဘုရား) နံနက် အားထုတ်လို့ရှိယင် ညနေရမယ်တဲ့....၊ကိလေသာ ကြားခြားယင်တော့ မရဘူးဘဲ့ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီလိုဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ ဒီအကြောင်းတွေလဲ သိရပြန်တော့ ဩဿော်....ဒို့အရေးဟာ ၄-နံပါတ်ပါကလား (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လိုဆိုကြမယ်.... (ဒို့အရေးဟာ ၄-နံပါတ်ပါဘုရား)။

၄-နံပါတ် ဦးခင်မောင်ရယ်.... တရားတပဲ့လုံးဘဲ ရှင်းကြစမ်းပါ၊၄-နံပါတ်ဆိုတာဘာနဲ့ဘာ ကိုက်ရမှာတုံး....အပျက်နဲ့မဂ် ကိုက်ရမှာပါဘုရား)။

ကိုယ့်ခန္ဓာကြီးကတော့ သဗ္ဗေသခ်ါရာအနိစ္စာ ဆိုတော့ ဘယ်အခါမဆို သူပျက်နေတာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) စိတ်ကြည့်လိုက်လဲ ပျက်မှာဘဲ၊ ဝေဒနာ ကြည့်လိုက်ယင်လဲ.... (ပျက်မှာဘဲ) ရုပ်ကြည့်လိုက်လဲ....(ပျက်မှာပါဘဲ)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ သူကပျက်နေပေမဲ့ကိုယ်က မင်္ဂနဲ့မလိုက်တဲ့အတွက် မင်္ဂ မရကြဘဲဖြစ်နေတယ်....(မှန်လှပါဘုရား)သူကတော့ပျက်နေတာဘဲ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ကျုပ်တို့ မင်္ဂ မရပဲ၊ လိမ့်မလဲဆိုတော့ မလိုက်မိလို့....(မှန်ပါ့ဘုရား) (ဝါ)မကျင့်မိလို့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ့အရေးဟာ ဘာနဲ့ဘာ ကိုက်ရမှာပါလိမ့်.... (အပျက်နဲ့ မင်္ဂ ကိုက်ရပါမယ်) အဲဒါဖြင့် ဒါကလေးဟာတော့ဖြင့် ဆုတောင်း ယူရမှာဘဲလား၊ ကိုက်အောင် ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ယူရမှာလား.... (ကိုက်အောင် ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ယူရမှာပါ)။

တကာတကာမတို့ အားလုံးတရားတပဲလုံးဘဲ နားလယ်ကြပါပလား....(နားလယ်ပါတယ်ဘုရား) ၄-နံပါတ်က ဘာနဲ့ဘာ ကိုက်ရမှာတုံး....(အပျက်နဲ့ မင်္ဂ နဲ့ကိုက်ရပါမယ်ဘုရား)။

အေး.... အပျက်နဲ့ မင်္ဂနဲ့ တကာတကာမတွေ့ ကိုက်အောင် လုပ်ပါနော်....(မှန်လှပါဘုရား) ကိုက်အောင် လုပ်ရမယ်ဆိုတော့ အချိအချညီရမယ်လို့ ဆိုလိုတာပါဘဲ....(မှန်ပါ့) အချိအချ ညီရမယ်ဆိုတာက အပျက်မရှိဘဲနဲ့ ကိုက်အောင် လုပ်ရမှာလား.... အပျက်တွေ့ ရှိလျက်နဲ့ မကိုက်လို့ ဟောနေရတာလား မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ....(အပျက်တွေ့ရှိလျက်နဲ့ မကိုက်လို့ ဟောနေရတာပါဘုရား)။

အဲ....အပျက်ကတော့ဖြင့် တကာတကာမတို့.... ထိုင်လဲပျက်တာဘဲ၊ထလဲပျက်တာဘဲ၊ စိတ်ကူးတာလဲ ကူးတဲ့စိတ်ကလေးကပျက်သွားတာဘဲ၊ ယားယင်- ယားတဲ့နေရာမှာပျက်၊ နာယင်နာတဲ့နေရာမှာကော....(ပျက်တာပါဘဲ)။

အဲ....သူ့ဟာသူသာ ပျက်နေတယ်၊ ခင်ဗျားတို့က ပျက်ပါကလားလို့ သိလုံးနဲ့ နောက်က သွားမကိုက်ဘူး.... (မှန်လှပါဘုရား) ပျက်ပါကလားဆိုတဲ့ သိလုံးနဲ့.... (သွားမကိုက်ပါဘူးဘုရား)။

နောက်က သွားမကိုက်တော့ကိုအပျက်နဲ့ မဂ် နဲ့မကိုက်တဲ့အခါကျတော့ အပျက်နဲ့ ဒေါသနဲ့ယင်လဲ လာတတ်တယ် (မှန်ပါ့) အပျက်နဲ့ သောကနဲ့ယင်လဲ(လာပါတယ်ဘုရား)။

ငါ့မှာ ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ငါ့မှာနာလေခြင်း၊ ဟော....မကိုက်လို့....မကိုက်လို့....(မှန်ပါ့) မကိုက်တော့ ဒေါသ သောကတွေ့ မလိုက်ဘူးလား....(လိုက်ပါတဲ့ယ်ဘုရား) တကာတကာမတွေ့ မကိုက်တော့ အမှားတွေ့ လိုက်မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အမှားတွေ့လိုက်လာတော့ ဘုန်းကြီးတို့ထုံးစံ တကာတကာမတို့ ထုံးစံဖြစ်တဲ့ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟာ တခါတည်း သံသရာဆက်သွားတဲ့ယ်....(မှန်လှပါဘုရား)မဆက်ဘူးလား....(ဆက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘယ်နှယ်ကြောင့် သံသရာဆက်ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ မကိုက်လို့....(မှန်လှပါဘုရား)။

အင်မတန် အဘိုးတန်တယ် နော်.... ဦးခင်မောင်.... (မှန်လှပါဘုရား) ဒီအရေးဟာဘကာတကာမတို့ သာမညအရေးမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို သတိထားနားထောင်ပါ.... (မှန်ပါဘုရား)။

အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့အချက်ဘဲ ၄-နံပါတ်ဟာ နော်.... (မှန်ပါ့) ၄-နံပါတ်ဟာ အင်မတန် အရေးကြီးပါတယ်၊ကိုင်း.... တကာတကာမတို့ ၄-နံပါတ်ဆိုတာ ဘာနဲ့ဘာ အချို အချဉ်ကြရမှာပါလိမ့်....(အပျက်နဲ့ မင်္ဂကိုက်ရမှာပါဘုရား)အပျက်က တကာတကာမတွေသန္တာန် ဘယ်အချိန်ရပ်စဲပါလိမ့်....(မရပ်စဲပါဘုရား)။

အဲ.....ဘယ်အချိန်မှ မရပ်စဲတော့ နောက်က မင်္ဂ က ရပ်စဲတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ်.... (နောက်က မင်္ဂက ရပ်စဲပါတယ်)။

နောက်က မင်္ဂ က ရပ်စဲပြီးသကာလနေတော့ မင်္ဂလဲ ရပ်စဲလိုက်ပါရောတဲ့.... ပျက်တာကို မကြိုက်တဲ့ဒေါသ၊ ဟော....လိုက်ချင်လိုက်လာမယ်....(မှန်ပါ့) ပျက်တာကို စိုးရိမ်တဲ့သောက....(မှန်လှပါဘုရား) မလိုက်ပေဘူးလား.... (လိုက်ပါဘယ်ဘုရား) ငါ့မှာ ဖြစ်ရလေခြင်းဆိုတဲ့ သောကတွေကော....(လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ဒါ- ဘာနဲ့ဘာ မကိုက်လိုက်တာပါလိမ့်မလဲဆိုတာကော ရိပ်မိကြပါပလား....(ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား) အင်း....ဘာနဲ့ဘာပါလိမ့်.... (အပျက်နဲ့ မင်္ဂနဲ့ မကိုက်တာပါဘုရား)။

အဲဒါ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ မဖြစ်လိုက်တာ....(မှန်ပါ့) သိပ်ပြီးနာသွားတယ်ဆိုတာ မောင်ထွန်းလှိုင်တို့ တကာဝတို့ သေချာကြပလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့အရေးသည် ၄-နှံပါတ်အရေးကဖြင့် တကာတကာမတို့ ကံပေးလို့မရဘူး၊ ဉာဏ်နောက်က လိုက်မှ ရမယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကံပေးလို့တော့.... (မရပါဘူးဘုရား) ဉာဏ်က နောက်က လိုက်မှ....(ရပါတယ်ဘုရား)အပျက်၏နောက်က မင်ဆိုတဲ့ဉာဏ် လိုက်ယင်ဖြင့် (ရပါတယ်ဘုရား) ရကြလိမ့်မယ်ဆိုတာမှတ်တော့ ထား၊အိပ်နေလို့လဲမရဘူး တကာတကာမတို့နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သေသေချာချာ ခန္ဓာကိုယ်ဉာဏ်ကလေးနဲ့စိုက်တော့ထား၊ ခန္ဓာကိုယ် ဉာဏ်ကလေးနဲ့ စိုက်ထားတဲ့အခါကျလို့ရှိယင်ဖြင့် စားချင်တဲ့စိတ်ကလေး ပေါ်လာတယ်ဆိုကြပါစို့....(မှန်လှပါဘုရား)။

စားချင်တဲ့ စိတ်ကလေး ပေါ်လာတဲ့အခါ တခါတည်း နောက်ကနေမင်နဲ့လိုက်၊ စားချင်တဲ့ စိတ်ကလေးဟာ ပေါ်ပြီး ပျက်ရရှာတာကိုးဗျ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မပျက်ဘူးလား(ပျက်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း....ဒါကလေးတော့ဟာ သရော့ဝါစီတ္တ သရော့စီတ္တန်း ပဇာနာတိ ဆိုပြီးသကာလ သူက သရောစိတ်၊ သူက- ပဇာနာတိ နောက်က လိုက်-လိုက်ရမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပဇာနာတိ လိုက်- လိုက်တော့.... သရောစိတ်က အပျက်၊ ပဇာနာတိက မင်....(မှန်ပါ့) သူက သရောစိတ်က အပျက်၊ပဇာနာတိက....(မင်ပါဘုရား)။

ဒီလိုကိုက်ကိုက်ပြီးသွားမယ်ဆိုပါတော့ တခါတည်း နောက်က ဒီကြားထဲမှာ ဘဝင််တော့ ဘယ်လောက်ခြားခြား ကိုလေသာတော့ မခြားစေနဲ့.....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တခါတလေတော့လဲဒါသတွေခြားပြီးတော့မှသြော်-ခုနက ဟာကလေး ပျက်သွားပြီလို့ ဆိုတော့ ဒါသတွေက ခြားပြီးပြီလောဘတွေကကော.....(ခြားပြီးပါပြီ) မသိလိုက်တော့ မောဟတွေကကော.....(ခြားပြီးပါပြီ)။

အဲဒီခြားပြီးလို့ ရှိယင်ဖြင့် မင်းတို့ဟာကို ညနေအားထုတ်နှံနက်ရလိမ့်မယ်လို့ မဟာနိုင်ဘူးကွဲတဲ့ ကိုလေသာ ကြားဝင်ဘယ်၊ (ကြားဝင်ပါတယ်ဘုရား)ရှင်းကြပလား.....(ရှင်းပါပြီ) ဘာကြားဝင်ပါလိမ့်.... (ကိုလေသာ ကြားဝင်ပါတယ်)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတွေက ကိုလေသာ ကြားဝင်တာကိုတော့ မသိဘဲနဲ့ ကျုပ်ဟာလုပ်ပါတယ်၊ ခန္ဓာကိုယ် ပျက်တဲ့အထဲရှုပါတယ်၊ ရှုပေမဲ့ ကျုပ်ဖြင့် အပျက်လောက်တောင် ကောင်းကောင်း မမြင်သေးဘူး။

တနည်းအားဖြင့်လဲ အပျက်အဆုံးဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုလဲ ကျုပ် မမြင်သေးဘူး၊ ကျုပ်ဘာမျှား ဖြစ်ပါလိမ့်မတုံးလို့ တကာတကာမတွေက တွေးချင်လဲ တွေးကြမယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ပါရမီမျှား နည်းလေရော့သလားလို့ တခါတလေ ပါရမီပေါ်ကောပုံချချင် ချလိုက်လိမ့်မယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)မချပေဘူးလား.....(ချပါတယ်ဘုရား)အဲဒါ မဟာအလွဲတော်ကြီးလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိလေသာ ကြားခိုလို့မရတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ) အပျက်နဲ့ မင်္ဂနဲ့ကြားထဲမှာ....(ကိလေသာ ကြားခိုလို့မရတာပါ)။

ဒါဖြင့် အပျက်နဲ့ မင်္ဂနဲ့အင်မတန်ဝေးသွားပြီ(ဝေးသွားပါပြီ)မဝေးပေဘူးလား.... (ဝေးပါတယ်ဘုရား) ကြားထဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဝင်ခဲသွားပြီ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခဲသွားတဲ့ အခါကျတော့ မောင်ထွန်းလှိုင်တို့ တကာဝတို့ ရန်ိုင်ပါ့မလား.... (မရန်ိုင်ပါဘူး ဘုရား) ပေါ်ကြ ပလား.... (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ ဘာနဲ့ဘာ အချို့အချက်ိုက်ရမယ်ဆိုတာဖြင့် ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဘာနဲ့ဘာတုံး....(အပျက်နဲ့ မင်္ဂနဲ့ ကိုက်ရပါမယ်) ခန္ဓာကြီးမှာတော့ ရှိတာက ဘာတွေရှိသလဲ....(အပျက်တွေရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ အပျက်တွေနဲ့ အခု ဘုရားပေးထားတဲ့ ဉာဏ်မင်္ဂနဲ့ ဆြော်....ပျက်ပြီ၊ ပျက်တိုင်း ပျက်တိုင်း သိပြီးသကာလ ပေးနေမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခန္ဓာ၏သေမှုကိုသိ၊ ခန္ဓာ၏ဒုက္ခရောက်မှုကို သိသောကြောင့်သစ္စဉာဏ်တွေဟာ တခါတည်း စ,ပေါ်လာတယ် (မှန်လှပါဘုရား) မပေါ်ဘဲ နေနိုင်ပါ့မလား .... (မနေနိုင်ပါဘုရား)။

အဲဒါတွေဟာ တကာ တကာမတွေ့တဲ့ ခန္ဓာကိုယ် စောင့်ကြည့်နေလို့ရှိယင်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်က သူ့ရှိတဲ့သဘောသူပြောမှာပါဘဲ....(မှန်လှပါဘုရား)။

သူ့ရှိတဲ့သဘောက သူက သပ္ပေသခ်ါရာ အနိစ္စာ၊ ကျုပ်ဟာ တကိုယ်လုံး အနိစ္စပါ ဆိုပြီး သူကပြောနေတာတော့ ကျုပ်တို့က

စောင့်ကြည့်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဩဇာ-အနိစ္စပါကလေးလို့ နောက်ကနေပြီး သိတဲ့မင်္ဂလေးနဲ့ ကိလေသာကြားမခိုဘဲနဲ့ ဆက်ဆက် ဆက်ဆက် သိသွားလို့ ရှိယင်ဖြင့်တဲ့ ပဏ္ဏာသပါဠိတော် မှာသေသေချာချာ ဟောပါတယ် တကာတကာမတို့ ညနေအားထုတ်ယင် နံနက်ရနိုင်ပါဘယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်မှာလဲ "ယောဟိကောစိဘိက္ခဝေ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနေ ဧဝံ ဘာဝေယျ သတ္တာဟံ" လို့ ဟောပါဘယ်၊ ခုနစ်ရုက်နဲ့ တောင် ရပါတယ်ကွာတဲ့....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီလိုဆိုတော့ တကာတကာမတွေ ပါရမီ ပြည့်ပြီးသားမှာလဲ တစ်နှစ်၊ သုံးဆိုတဲ့ပါရမီတွေကလဲ ခင်ဗျားတို့မှာ ပြည့်စုံနေပြီဖြစ်လို့ ဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ ၁-၂-၃-ကဝန်ခံရာရောက်သွားပြီ(မှန်လှပါဘုရား)မခံသေးဘူးလား....(ခံပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က မီးခဲကြီး ရဲပြီးသကာလ လာငြားသော်လဲတဲ့ အဝိဇ္ဇာတဏှာ တည်းဟူသော ပျာတွေကဖုံးတယ်....(မှန်ပါဘုရား)မီးခဲကတော့ တွင်းထဲမှာ ရဲ-ရဲ့နော်....(မှန်ပါ) အဝိဇ္ဇာ တဏှာ တည်းဟူသော ပျာက....(ဖုံးပါတယ်)။

အဲဒီတော့ အပျက်ရဲ့ မင်္ဂနဲ့ ကိုက်တဲ့ ဉာဏ်ကလေးနဲ့မှုတ်ပေးမှ ဒါကလေးက ရဲထွက်လာမယ်....(မှန်ပါဘုရား)ရဲထွက်လာလို့ ရှိယင်တော့ စိတ်ချတော့ မရ-မရှိတော့ပါဘူး.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ဒို့ဟာကပါရမီ မပါခဲ့လို့လား ဟုတ်လား မီးရဲရဲ မပါခဲ့လို့လား- မှုတ်တဲ့တ်တဲ့ အပေါ်ကမှုတ်ပေးမည့် ရဲရဲတောက်အောင်ကလေး မှုတ်ပြီးသကာလ ပေးဘို့ရာလို့ လဝီရိယ

ပညာကလေး ညံ့လို့လားလို့ မေးလိုက်လို့ရှိယင် ဒါ ညံ့လို့သာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ.... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် တကာ တကာမတို့ ဒီလောက်ပြောလို့ရှိယင်လဲ အကုန်ဘဲ တကာ့တကာမတို့ ပါရမီတွေ ချမနေပါနဲ့၊ လိုတာဖြည့်ပါ....(မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လို မှာပါလိမ့်....(လိုတာ ဖြည့်ပါဘုရား) ပါရမီတော့ဖြင့်....(မချပါနဲ့)။

၁-နံပါတ် ပြည့်စုံသလား.... (ပြည့်စုံပါတယ်) ဘယ်ပါရမီဖြစ်လို့လဲ....(မှန်ပါ)။

၂-နံပါတ် ပြည့်စုံသလား.... (ပြည့်စုံပါတယ်)။

၃-နံပါတ်ကော ပြည့်စုံသလား.... (ပြည့်စုံပါတယ်ဘုရား)။

ဟာ....ပြည့်စုံနေတော့ ၄-နံပါတ် ဘယ့်နှယ်ဖြစ်နေကြသလဲ-(၄-နံပါတ်မှာ ကိလေသာ ကြားခိုနေပါသေးဘယ်) ၄-နံပါတ် ကိလေသာ ကြားခိုနေသေးတော့ မခိုအောင် လုပ်လိုက်လို့ရှိယင် ဖြင့် ကိစ္စပြီးတော့မည့် အလုပ်.... (မှန်ပါဘုရား) ဦးခင်မောင် ဘာတဲ့....(မခိုအောင် လုပ်ရပါမယ်)။

အားလုံး တကာ တကာမတွေ့ ကိလေသာ ကြားမခိုလိုက်လို့ရှိယင် ညနေအားထုတ်ယင် နံနက်....(ရပါ့မယ်)။

ရနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဗောဓိရုဇ ကုမာရ မင်းသားကို သေသေချာချာ ဟော ထားတယ်၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်မှာကို သေသေချာချာ ရှိတယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ လိုတာသာ ဖြည့်ပါတော့၊ ပါရမီမချကြပါနဲ့.... (မှန်ပါဘုရား) ဒီစကား

အင်မတန် အရေးကြီးတယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)လိုတာသာ.... (ဖြည့်ကြပါတော့)ပါရမီကိုဖြင့်....(မချပါနဲ့)။

ဒီဟာ တချက်လုပ်သွားလို့ရှိယင် ဒီပါရမီကလေး ကျော်ရုပါလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့) မကျော်ရပေဘူးလား.... (ကျော်ရပါမယ် ဘုရား)။

ဒါ-နဲနဲနောနော လုပ်ခဲ့ရတဲ့ အလုပ်သုံးခုလားလို့ မေးပြန်လို့ ရှိယင်လဲ အလွန်ကိုဘဲဆင်းရဲခံပြီး တက်ခဲ့ရတာပါ (မှန်လှပါဘုရား)။

တရားကိုယ်ပြောကြပါစို့ ဆိုတော့ များသော အားဖြင့် အားလုံး ဘုန်းကြီးနှင့် တကွ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ အားလုံးဟာ အပါယ်က တက်လာခဲ့ရတာများတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်က တက်လာတာများသလဲ.... (အပါယ်က တက်လာတာများပါတယ်)။

"စတ္တာရော အပါယာ သက ဂေဟသဒိသာ"ကိုး- ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာက....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အပါယာ=အပါယ်လေးဘုံတို့သည်၊ သက ဂေဟသဒိသာ— ဘုရားမရှိတဲ့ အခါမှာ ကျူပ်တို့ အမြဲနေတဲ့အိမ်ဘဲ.... (မှန်လှပါ) ကျူပ်တို့အကုသိုလ်တွေကအဲဒီကိုချည်း ပို့ထားတယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီတုန်းက ဒီစိတ်တွေ ပေါ်ပြီးသကာလ တက်ခဲ့တာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီနေရာ ပြန်မရောက်အောင်လို့ တခါတည်း ဘုရားနဲ့ကြုံရပါလို့၏၊ ဟောတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ကြုံရပါလို့၏၊ ဟုတ်လား....ထောင်တတ်တဲ့နားနဲ့....(ကြုံရပါလို့၏)။

ပြည့်စုံရပါလို၏ဆိုပြီး အဲဒီတုန်းက ဆင်းရဲလွန်းလို့ဆည်းပူး လာခဲ့တာတွေ (မှန်လှပါဘုရား) အဲဒီဆည်းပူး လာတာတွေက အခုလူ့ပြည်ပို့လိုက်တာ (မှန်ပါဘုရား) ပို့လိုက်တော့ ဒီအင်္ဂါသုံးချက်က ညီမနေဘူးလား....(ညီပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဆုအရေးက ဒီအရေး၊ ကိုယ့်အရေးက ၄-(မှန်ပါ့) ဆုအရေးက ၁-၂-၃၊ ကိုယ့်အရေးက (၄-ပါဘုရား) ဆုတောင်းလို့ပြည့်တဲ့အရေးက(၁-၂-၃-ပါဘုရား) ကိုယ့်အရေးက (၄-ပါဘုရား) အခုဟာက ကိုယ့်အရေး ဟာနေတာ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ကြမလဲ....(ကိုယ့်အရေး ဟာနေတာပါဘုရား)။

ဟာတာကိုတော့ ဘုန်းကြီးကလဲ အပြစ်တော့ မတင်သေးပါဘူးတဲ့၊ လမ်းညွှန်ကောင်းနဲ့ တွေ့မှလဲ ဟာတာကို ဖြည့်တတ်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) လမ်းညွှန်ကောင်း မတွေ့ပြန်လို့ ရှိယင်လဲ....(ဟာတာကို မဖြည့်တတ်ပါဘူး)မဖြည့်တတ်ဘူးတဲ့....။

အဲဒီတော့ ဖြည့်တဲ့နေရာမှာ ယနေ့ အကြီးအကျယ်စကားသုံးတာက ဝေဒနာနုပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို သစ္စဉာဏ် ကိစ္စဉာဏ်နဲ့ ဟောဘို့ပါဘဲတဲ့....။

သို့သော်လဲ ကိုယ်အဘိုးတန်တာကလေးကို တကာ တကာမ တွေ့ အလဲသုံးစား အချိန်တွေနဲ့ ဖြုန်းပြီးသကာလ ခုမှခုတ္တံတဲ့ သားသမီးနဲ့ခုမှတွေ့တဲ့ သားလင်ခင်ပွန်းတွေနဲ့ တခါတည်း မိန်းမောပြီးသကာလ အပါယ်တုန်းက စိတ်တွေ အကုန်ပျောက်ပြီး အရှုးပေါက်နေတာကြီး ဖျောက်ပါဆိုတာ ပြောတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

အပါယ်တွန်းကစိတ်တွေ့ ပြန်ပြီးသကာလ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင် နောက် ဒီဓနရာ မလာတော့ပါဘူးဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ တက်လာကြတာ မဟုတ်လား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အခု ဒီဓနရာသွားမည့် အလုပ်တွေနဲ့ မျောနေပြန်တော့ ကောင်းကြသေးရဲ့လား....(မကောင်းပါဘူးဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဘယ်နှံပါတ် ပြင်ကြရမှာ ပါလိမ့်....(၄-နှံပါတ် ပြင်ရမှာပါဘုရား)၄-နှံပါတ်ဆိုတာ ဘယ်လို လုပ်ရမှာပါလိမ့်....(အပျက်နဲ့မဂ် ကိုက်အောင်လုပ်ရမှာပါ) အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်အောင် လုပ်ရမှာ....(မှန်ပါ့)။

အပျက်ဆိုတာ ခန္ဓာ၊ မဂ်ဆိုတာ ဉာဏ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) အပျက်ဆိုတာက.... (ခန္ဓာပါဘုရား) မဂ်ဆိုတာက.... (ဉာဏ်ပါဘုရား) ဘယ်ဟာပျက်ပျက် အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်ယင်ပြီးရော....(မှန်လှပါ)။

ရှင်ပျက်တာ တွေ့လဲ ရှု၊ခန္ဓာကိုယ် တကိုယ်လုံးဟာ ဘယ်ဟာ ရှုစရာရယ်လို့ မဟုတ်တော့ဘူး၊ တကာ တကာမတို့ "သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ"လို့ ဟောထားတော့ အကုန် အနိစ္စချည်းဘဲ၊ အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့သာ ကိုက်ပေစေ....(မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းကြဖလား....(ရှင်းပါပြီ) ဘယ်လိုပါလိမ့်မယ်ဗျာ.... (အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့ ကိုက်ပေစေ)။

အနိစ္စနဲ့ မဂ္ဂနဲ့သာ ကိုက်ပါစေလို့ ထားဝ....ဒါ ကိုယ့် အရေး အကြီးဆုံးအချက်ထားပါ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဆုတောင်းလို့ပြည့်တဲ့ အရေးက ၁-၂-၃၊ ကိုယ်တိုင် လုပ်မှ ပြည့်မည့်အရေးက....(၄-ပါဘုရား)ဆုတောင်းလို့ပြည့်တဲ့

အရေးက(၁-၂-၃-ပါဘုရား)ကိုယ်တိုင် ဖြည့်ရမည့်အရေးက(၄-ပါဘုရား)ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ပဥ္စကနိပါတ် အဂုံတို့ရှိမှာလဲ ဒီအတိုင်းလာလို့ အဲဒီတော့ တကာ တကာမတို့ ဒါ စတုတ္ထ-က ဝိပဿနာမဂ် ရပြီ၊ နောက် တခါ ဘုရားက ဘယ်လိုမျှား ဟောပြန်သတုံးလို့ ဆိုတော့ လိစ္ဆဝီတို့....သင်တို့ ဒုလ္လဘာဘရား ငါးပါးထဲမှာ တပါး ကျန် သေးတယ်ကွ....၊ ကတညုတ ကတဝေဒီ- ဆိုတာကလေးဟာလဲ ဒုလ္လဘာဘဲ။

လောကမှာ တကာတကာမတွေက ဥပမာဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ လူတယောက်ကို တသောင်း ကိုးထောင် ကြည့် လိုက်ဘယ်၊ သောင်းကိုးထောင် ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဟိုက ပြန် ပြီး ကျေးဇူးပြုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ တော်တော် ရှားသတဲ့.... (မှန်ပါ့ ဘုရား)မရှားကြဘူးလား....(ရှားပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ဒီက သူ့ကို ကြည့်တုန်းကတော့ လှယ်လှယ်ကူကူနဲ့ ပေးလိုက်တယ်၊ သူက ပြန်ပေးဘို့ကျတော့ လေးလေးကန်ကန် ဖြစ်နေတာတွေလဲ တပုံကြီးဘဲ....(မှန်လှပါ) မရှိကြဘူးလား.... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ကိုယ်က ကတညုတ ရှိခြေးသော်လဲ သူက ကတဝေဒီဆိုတဲ့ ပြန်တုံ့ပြီးသကာလ ကိုယ့်အပေါ် ၎င်လုံးရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ဦးခင်မောင်....ရှားသတဲ့.... (ရှားပါဘယ်ဘုရား) သ ဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒီမှာလဲ ခင်ဗျားတို့ လောကီမှာ ရှားသလို ဒီ မြတ်စွာ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောတဲ့ စတုတ္ထ ၄-နံပါတ် အောင်မြင်လို့ ၅ - နံပါတ် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ရတော့မှ

ဩော်.... ဒါ ဘယ်သူ့ကြောင့် ရပါလိမ့်မတုံးဆိုပြီး တရားနဲ့ ဘုရား ပူဇော်နိုင်ဘို့အရေးဟာလဲ ကတညျာ ကတဝေဒီပါဘဲ.... (မှန်လှပါဘုရား) တရားနဲ့ ဘုရားကို ပူဇော်နိုင်ဘို့အရေးဟာ (ကတညျတ ကတဝေဒီပါ)။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သဘောကျလိုက်တာကလဲ တရားနဲ့ ပူဇော်တာ သူအကျေနပ်ဆုံး....(မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဘာခဲ့ ပူဇော်တာ အကျေနပ်ဆုံးပါလိမ့် (တရားနဲ့ ပူဇော်တာ အကျေနပ်ဆုံးပါ) ဓမ္မာနဲ့ဓမ္မပဋိပတ္တိနဲ့ ပြန်ပြီးများ ပူဇော်လိုက်တဲ့အခါ အဲဒါလဲ ကတညျတ ကတဝေဒီဟေ့.... ဆိုပြီး တိဿရဟန်းကြီးများ ဟောလိုက်တဲ့ နေရာဌာနမှာ တကာတကာမတွေ့ သိလောက်ပါတယ်နော်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဘုရားက သုံးလချိုယင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော့မယ် ဆိုတော့ တိဿရဟန်းကြီးက သုံးလအစက-နေပြီး ဘုရားထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူပြီး တောထဲသွား ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်တယ်။

သွေးဝမ်းလားနေတဲ့အချိန် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနားမှာ ရဟန်းတွေကဖြင့် ဒို့တောင်ကြီး ပြိုတော့မယ်၊လက်မောင်းကြီး ပြုတ်တော့မယ်၊ ခက်ရချည်ရဲ့ဆိုပြီး မျက်ရေကြီးငယ် ကျပြီး ပြုစုနေကြတာ တပုံကြီးပေါ့ဗျာ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီမှာ တိဿဆိုတဲ့ ရဟန်းကြီးက တောထဲသွားပြီး ဒီပြုစုတဲ့ ရဟန်းတွေထဲက သွားခေါ်လိုက်တယ်၊ ငါ့ရှင်.... လာဦး၊ ဒို့ တောင်ကြီးပမာ ကိုးစားရာဖြစ်တဲ့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟာ သုံးလပြည့်ယင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့မယ်၊ ယခုလဲ

အချိန်မဖြုန်းသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းခြင်းတရားတော် ၇၅

ဝမ်းတော်တွေ လားနေပြီ၊ ဟိုက လိုက်မလာဘူး.... (မှန်ပါ့) သုံးခါသွားခေါ်တယ် ဦးခင်မောင်....မလိုက်လာဘူး.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ ရဟန်းတွေကလဲ ဘုရားကို သွားလျှောက်တယ်၊အရှင်ဘုရား-အရှင်ဘုရား၏တပည့် တိဿမထေရ်ဟာဖြင့် အရှင်ဘုရားမှာ ဒီလောက် ဝေဒနာကြီးပြင်းထန်ပြီး သုံးလပြည့်ယင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့မည့်အရေးဟာ သေချာပြီးသားဖြစ်တာတောင်မှ ဝေယျာဝစ္စတွေ လာမပြုဘူး၊ အတော်ဆိုးတဲ့ မထေရ်ပါဘုရား ဆိုပြီး လျှောက်ကြတယ်။

ဒါဖြင့်ကွာ....ငါ့အမိန့်နဲ့ တိဿ သွားခေါ်ချေလို့ မိန့်တော့ ဦးခင်မောင်.... တောထဲမှာ တရားကျင့်နေတဲ့ တဿ ရဟန်းကြီးကို သွားခေါ်ရသပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့)။

သွားခေါ်လို့ တိဿ ရဟန်း အနား ရောက်လာတဲ့အခါ တိဿ....ငါဘုရား သုံးလရှိယင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည်ဆိုတာ မသိဘူးလား....တဲ့ သိပါတယ်ဘုရား....လို့ လျှောက်တယ်၊ ဒီတော့ ငါ့မှာ ဝေဒနာတွေ ပြင်းထန်နေတယ်ဆိုတာ သင်မသိဘူးလား ဘယ်နှယ်ကြောင့် သင်ဝေယျာဝစ္စတွေ လာပြီး မပြုသတုံးလို့ မေးတယ်။

တပည့်တော်ဘုရား အရှင်ဘုရားဆီက တရားကို ယူထားပါတယ်၊ ဝိပဿနာတရား ယူထားပါတယ်၊ ဒီတရားတွေကို အရှင်ဘုရားရှိတုန်း အထမြောက်ချင်လို့ ဒါနဲ့ ပူဇော်မယ်လို့ ကြိုးစားနေပါတယ်....ဆိုတော့ သူ့ကို သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ပါတယ် (မှန်ပါ့) အခုန ရဟန်းတွေကို သာဓုမခေါ်ဘူး(မှန်လှပါ)။

တရားနဲ့ ပူဇော်တာကို ဘာတုံး.... (သာခု ခေါ်ပါတဲ့ယ်) ဝေယျာဝစ္စသမားတွေကို.... (သာခု မခေါ်ပါဘူး) ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ) အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့လဲ ဘုရားကို တကယ်ကြည်ညိုတာဖြင့် အခု ကြည်ညိုတာ မမှန်သေးပါဘူး (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကျုပ် ဘုရားလဲ ကြည်ညိုပါရဲ့၊ ကျုပ်အိမ်လဲ လူမမာတွေများတယ်ဆိုပြီး ဒီဘုရား အိမ်ပေါ်က ပစ်ချင်ပစ်ချဉီးမှာ ခင်ဗျားတို့.... (မှန်ပါ့) ပစ်ချနိုင်တယ်၊ မချနိုင်ဘူးလား.... (ချနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဥပမာ တယောက်သောပဂ္ဂိုလ်ကဘဲ ယုံကြည်လောက်ယင် ဒီဘုရားဟာ ဘာသားလဲ၊ ဟာ.... ဘာသားဖြင့် နှင်တို့အိမ်နဲ့ မတည့်ဘူး ဖြစ်ချင်ဖြစ်ဉီးမှာ.... မဖြစ်ပေဘူးလား.... (ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါဖြစ်နိုင်သေးတယ်၊ အဲဒါ တကယ်ကြည်ညိုတာမဟုတ်တော့ ခင်ဗျားတို့ ဘုရား ပြောင်းလိုက်ဦးမယ်ဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် ဘုရားပြောတဲ့ တရားကို ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်အကုန်ရောက်ပြီး သကာလ ဘုရားကျေးဇူး အကုန်သိတော့မှ ဩဿော်....ဘုရားပေးတဲ့ တရားနဲ့ ဒို့ တရားသိရတယ်၊ဒီတရားနဲ့ ပြန်ပြီး ပူဇော်တော့မယ်ဆိုမှ တရားစစ် တရားမှန် ရောက်တော့တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ဒါမှ အစလ သဒ္ဓါတရားဖြစ်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပြီနော် (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီ-ဒုလ္လဘငါးပါးဟာ တကာတကာမတို့ ဘယ်နှစ်ချက် လိုနေပါလိမ့်.... (နှစ်ချက်လိုနေပါတယ်) နှစ်ချက် မှာလဲ ဟောဒီ တချက်ဟာတော့ သူ့အလိုလိုပြီးမည့်တချက် ဖြစ်သော ကြောင့် ၇-နံပါတ် အချက်သာ ပြည့်စုံအောင် လုပ်ကြပါတော့ (မှန်ပါဘုရား) ဘာပြည့်စုံအောင် လုပ်ရမလဲ.... (၇-နံပါတ် ပြည့်စုံအောင် လုပ်ရမယ်)။

၇-နံပါတ်အချက် ပြည့်စုံအောင် လုပ်ကြပါဆိုတော့ ၇-နံပါတ်ဆိုတာ ဘာနဲ့ဘာ ကိုက်အောင်လုပ်ရမှာတုံး....(အပျက်နဲ့ မဂ် ကိုက်အောင်လုပ်ရမှာပါ) မှတ်ထားပါ၊ မှတ်ထားပါ၊ ဝိပဿနာအလုပ်ဆိုတာ ဒီတလုံးဟာ လိုရင်းဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီဘက်က တကာတွေ ဝိပဿနာအလုပ်ဆိုတာ ဘာနဲ့ဘာ ကိုက်ဘို့ အရေးကြီးပါသလဲ.... (ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်ဘို့ အရေးကြီးပါတယ်) အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကိုက်ဘို့ အရေးကြီးတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကိုက်ဘို့ အရေးကြီးတယ် ဆိုတော့အဝေး ကိုက် လား။ အနီးကိုက်လား.... (အနီးကိုက်ပါဘုရား)။

တခါတည်း ဒီကြားထဲ ကိလေသာ ကြားမခိုဘဲနဲ့ ကိုက်သွားယင်ဖြင့် ညနေအားထုတ်ယင်ဘာတဲ့....(နံနက်ရပါတယ်)နံနက်မှစ၍ အားထုတ်ယင်....(ညနေရပါတယ်)။

သြော်....ဒါဖြင့် ကိလေသာ ကြားမခိုယင် ဦးခင်မောင်.... ဘယ်မြန်ပါကလား....(မှန်လှပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဦးခင်မောင်.... အားထုတ်နေတာ အခု ဆရာဘုန်းကြီးနဲ့တွေ့တာလဲ ၃-၄နှစ်ရှိနေပြီ ဘယ်နှယ်မျှားဖြစ်နေသဘုံးလို့ မေးယင်.... မပြောပါနဲ့တော့ဘုရား....(ကိလေသာ ကြားခိုလို့ပါဘုရား) ကိလေသာ

ကြားခိုလို့....(မှန်ပါ့) တကာတကာမတွေ ရိပ်မိပလား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ပါရမီဆိုကြမလား....ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချကြမလဲ....(ကိုလေသာကြားခိုလို့ပါဘုရား) ပါရမီနဲ့ဘာမှ မဆိုင်ဘူး....(မဆိုင်ပါဘူး)။

ပါရမီက ၁=ပြည့်စုံရဲ့လား....(ပြည့်စုံပါတယ်) ၂-ပြည့်စုံရဲ့လား.... (ပြည့်စုံပါတယ်) ၃- ပြည့်စုံရဲ့လား.... (ပြည့်စုံပါတယ်)။

ဟာ.... ပါရမီရှိသားဘဲ တကာတကာမတွေ မလိုတော့ပါဘူး....(မလိုပါဘူးဘုရား) ကိုယ်တိုင် လုပ်ရမည့်နေရာမှာ ရှေ့တော်တော်ဖြစ်နေတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လိုမျှား ရှေ့နေပါလိမ့်မတုံးမေးတော့မှ.... (ကိုလေသာ ကြားခိုနေပါတယ်ဘုရား)။

မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျားတို့ကိုလေသာက ဒီ့ပြင်နေရာ ကြားခိုယင်ခိုပါ၊ ဒီနေရာတော့ မခိုပါစေနဲ့ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒီ့ပြင်နေရာ ကြားခိုဘာတော့ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ထမင်းစားနေတုန်းဘဲ-ဆေးလိပ်သောက်ချင်တယ်၊ ချော်....ထမင်းစားနေတုန်းဘဲ ဆေးလိပ်သောက်ချင်တဲ့ ကိုလေသာကကြားဝင်ခိုလိုက်သေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ခိုချင်ခိုပါ၊ကိုလေသာ တောထနေတဲ့အထဲမှာ ကိုလေသာအပင်ပြန်ပေါက်တာ အရေးမကြီးပါဘူး (မှန်ပါ့) သန်းခေါင်အပြင် ညဉ့်မနက်ဘူး ဆိုကြပါစို့ဗျာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဖါယ်သွားရုံမှတပါး ဒီ့ပြင် ဘာမှမရှိပါဘူး....(မှန်ပါ့) တကယ့်နေရာ အပါယ်တားမြစ်နေတဲ့နေရာမယ်အပါယ်မသွား ဘို့ရာ လုံ့လစိုက်နေတဲ့နေရာမယ် သူကကြားလာခိုတော့ ဦးခင်မောင်....နာလိုက်တာ မနာဘူးလား.... (နာပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ဒီဥစ္စာ ကိုလေသာရန်သူဟာမာရ်နတ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ကိုလေသာရန်သူကို မာရ်နတ်လို့ထင်နေတဲ့အခါကျတော့ ဖြုန်းဆို တရားထိုင်ပြီဆိုမှဖြင့် ခေါင်းကိုက်သလို- လည်နာသလို-ရင်နာသလို— ကျုပ်ကိုမာရ်နတ်က ဖျက်တယ်....(မှန်ပါ့)။

ဘယ်မာရ်နတ် ဖျက်ရမတုံး တကာတကာမတို့ ခေါင်းကိုက်တယ်ဆို ခေါင်းကိုက်တဲ့ဝေဒနာ ရှုပါလား....(မှန်ပါ့) လည်နာယင်ကော....(လည်နာတဲ့ ဝေဒနာရှုရုပါမယ်)။

သူက အရှုခံလာတာကို ခင်ဗျားတို့က မာရ်နတ်ဖျက်လို့ ကျုပ်တို့တော့ဖြင့် ဒီဘဝ ပါရမီမရှိပါဘူးဆိုပြီး နောက်ထိုင်ယင် သွားရော့ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) မသွားသေးဘူးလား.... (သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလောက်ကျအောင် ခင်ဗျားတို့ကလဲ အရုပ်ဆိုးနေတော့ ဟိုက အရှုခံလာတာ....(မှန်ပါ့) ဘယ်လိုဆိုကြမယ်....(အရှုခံလာတာပါဘုရား)။

ခေါင်းကိုက်တာ လာတာလဲ နဂိုရိုက ခေါင်းမကိုက်ဘူးတရားထိုင်ကာနီးမှ ဟိုကစစ်စစ် ဒီကစစ်စစ်ခေါင်းကလေးနည်းနည်းကိုက်လာတော့ ဦးခင်မောင်ရေ....ဒါအဖျက်လာတာလား အရှုခံလာတာလား....(အရှုခံလာတာပါဘုရား)။

ဦးခင်မောင်တို့စိတ်ထဲက ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသလဲ....(အဖျက်လာတယ် ထင်နေပါဘယ်)အို....နဂိုရိုက ပျင်းပျင်းနဲ့ အဖျက်နဲ့တော့ တွေ့နေပေါ့ဗျာ....နောက်ထိုင်ဘို့ သေချာပြီ....(မှန်ပါဘုရား)။

နောက်ထိုင်ဘို့ အတော် သေချာနေပြီ၊ အဲဒါ ယနေ့ကစပြီး ဘုန်းကြီးတို့ တကာဟကာမတွေ့ အားလုံးဘဲ မှတ်ပါ၊ အဖျက် တခုမှ မပါဘူး....(မှန်ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ရှုတတ်ဘို့ ဟိပဿိကော.... ကျုပ်ကို ရှုပါ၊ ဟိ– လာလေ့၊ ပဿ– ကျုပ်ခေါင်းကိုက်နေတဲ့ ဝေဒနာ ကလေး ရှုပါလို့ သူကခေါ်တာ....(မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ) သူက ဘာတုံး.... ဟိပဿိကော.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဟိ ပဿိကော ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်.... (လာပါ ရှုပါလို့ ခေါ်တာပါ) လာပါ ရှုပါ (မှန်ပါ့)။

ဘယ်သူက ခေါ်ပါလိမ့်.... တကာ တကာမတို့.... (ဝေဒနာတွေက ခေါ်ပါတယ်)ခေါင်းကိုက်တဲ့ ဝေဒနာကလေးက ခေါ်နေတယ် (မှန်လှပါ) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က မသွားချင်ဘူး၊ ခပ်ပျင်းပျင်းကလေး ဖြစ်ပြီးသကာလ မင်္ဂလာမှာ စိုးတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့က အင်း.... ဟင်....ဒီနေ့တော့ဖြင့် ကျုပ်ကံက ဒီလောက်ဘဲ ထင်ပါရဲ့၊ အရေးကြုံလာယင် တကယ့် သူတော်ကောင်း အလုပ်-လုပ်မယ်ဆိုယင် မာရ်နတ်က ဝင်လာတယ်....နဂိုရိုက ခပ်ပျင်းပျင်းနဲ့မို့ ပြေးတော့မလို့ (မှန်ပါဘုရား)။

ခပ်ပျင်းပျင်းနဲ့ ပြေးတော့မလို့ ဆိုတဲ့ အလုပ်ကို ဖန်ဆင်းတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) နောက်ဆုံးပိတ် တနေ့ကျလို့ ရှိယင် ဆေးလေးဘာကလေး သောက်လိုက်ဦးမယ် နက်ဖြန်မှဘဲဆိုတော့ နက်ဖြန်က-နေ သဘက်ရောက်တော့တာဘဲ၊ ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဖြစ်တော့ဘူး (မှန်လှပါ) အင်မတန် မဆိုးဝါးဘူးလား.... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

ဒဲ့ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဟေ ပဿိကောကိုလဲ မမေ့ပါနဲ့ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာမမေ့ပါနဲ့လဲ....(ဟေ ပဿိကောကို မမေ့ပါနဲ့)။

ဟေကဘာတဲ့.... (လာပါတဲ့) ပဿက.... (ရှုပါတဲ့) ကဲ သူက ခေါ်တယ်ဗျာ(မှန်ပါ့) မခေါ်ဘူးလား....(ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ည ကြမ်းပိုးကိုက်တဲ့အခါကျတော့ ညဥ့်မှောင်ထဲတောင် ရအောင်ဖမ်းနိုင်သေးတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဟေ ပဿိကောကိုး.... သူကလဲ ခေါ်သကိုးဗျ။ ရအောင်ဖမ်းနိုင်သေးတယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဒီထိအောင်မလိုက်ဘူးဆိုတော့ အတော်ခက်နေတာ(မှန်ပါ့) ဒါကိုရအောင် ဖမ်းပါလား....ဒီအပျက်ကိုမိအောင် ဖမ်းလိုက်ပါလား (မှန်ပါ့) မရဘူးလား.... (ရပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... ရထိုက်ရဲ့သားနဲ့ မရတာ ခင်ဗျားတို့ဟာက သြော်.... ဟေ ပဿိကောကိုဘဲ ရွတ်သာနေတာ၊ သဘောကျပုံမရပါဘူး (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ.... တကာသစ် ဘယ် နှယ်တုံး....(သဘောကျပုံမရပါဘူး) သဘောကျပုံမရဘူး.... ရှင်းကြပလား၊ တကာ တကာမတို့.... (မှန်ပါ့)။

နောကတော့ နာယင နာတဲ့နေရာကို ဘယလို ခင်ဗျားတို့ လုပ်ကြမယ်.... (ဖြစ်ပျက် ရှုပါမယ်ဘုရား)။

ယားယင်.... (ယားယင်လဲ ဖြစ်ပျက် ရှုရမှာပါဘဲ) စိတ် ကလေးတွေက ပျက်ပျက်သွားယင်....(ဖြစ်ပျက် ရှုရပါမယ်)။

ပျက်ပျက်သွားတဲ့ နောက်ကို- နောက်ကနေ မဂ်လိုက်ပေး၊ (မှန်ပါဘုရား) ရှုတဲ့ဉာဏ်ကလေး လိုက်-လိုက် ပေးတဲ့အခါကျ တော့ ကြာတော့ကို တကာ တကာမတို့ နဂိုရိုက အပျက်ခန္ဓာ ကိုယ်ကြီးမို့ တကိုယ်လုံးမှာ ဘင်္ဂဉာဏ် အပျက်ချည်း လာတော့ မှာဘဲ ခင်ဗျားတို့က မကြည့်ရတော့ဘူး၊ အပျက် စ,တွေ့တယ်ဆို ကတည်းက ထိသွားမှာဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား) မထိပေဘူးလား.... (ထိပါတယ်ဘုရား)။

ပဌမတော့ ခပ်ကဲကဲလာလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့) နောက်ရှုပါ မျှားလာတော့....(ထိလာပါတယ်)အဲ- ထိလာတော့ အပျက်တွေ့ အကုန်သိလာလို့ ရှိယင်ဖြင့် အပျက်တွေ့ မမှုန်းပေဘူးလား.... (မှုန်းပါတယ်ဘုရား)။

မှုန်းရုံတွင်မကဘူး တကာ တကာမတွေ့ နောက်ကျတော့ ဒီ အပျက်ကြီးဖြင့် အင်း....ဟင်....ဇာတ်သိမ်းချင်ပါပြီဆိုတာ မလာ ပေဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... ဇာတ်သိမ်းချင်ပါပြီဆိုယင် ဒီအပျက်တွေ့ဟာ အကုန် ချုပ်သွားမယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီအပျက်တွေ့ အကုန်ချုပ်သွားတော့ဖြင့် ဝဋ်ကျတ်ပေါ့ဆိုတဲ့ ဥာဏ်ဟာ နောက်က မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ရှေ့က ဝိပါကဝဋ် ကျတ်သွားတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှေ့က ဘာကျတ်သွားပါလိမ့်.... (ဝိပါကဝဋ် ကျတ်သွားပါတယ်)။

အဲ....ဝိပါကဝဋ် ကျတ်သွားတာ နိဗ္ဗာန်ဘဲ (မှန်လှပါဘုရား) သဘောပါလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် တကာ ပားကာမတို့ ဘယ်နံပါတ်သည် ကိုယ့် အရေးပါလိမ့်.... (၄-နံပါတ်ဟာ ကိုယ့်အရေးပါဘုရား)။

၁-၂-၃ သည် ဆုတောင်းအရေး (မှန်ပါ့ဘုရား) ၄-သည် ကိုယ်တိုင် လုပ်ရမည့်အရေး (မှန်လှပါဘုရား) ၅-သည်ကားလို့ ဆိုယင် အထမြောက်တဲ့အတွက် တကာ တကာ့မတို့ ဘုရား မပြောင်း၊ တရားမပြောင်းတာ ဖြစ်သွားတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကတည်းတ ကတဒေဝိဆိုတာနော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘုရား တရား ပြောင်းသေးရဲ့လား.... အဲဒီကျတော့.... (မပြောင်းပါဘူးဘုရား)။

အခုအချိန်မှာတော့ တကာ တကာမတွေ့ ပြောင်းလိမ့်ဦးမယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘုရားပြောင်း တရားပြောင်း အကုန်ပြောင်းလိမ့်ဦးမယ် မမြဲသေးဘူး (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် တကာတကာမတို့ ၄-အထမြောက်အောင် လုပ်ပါဆိုတာကို လေးစားစွာနဲ့ သတိပေးလိုက်ပါတယ် (မှန်လှပါဘုရား) သဘောပါပလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် ဝိပဿနာ အလုပ်သက်သက်ကို ဟောကြစို့၊ ဒါက တိုက်တွန်းရင်းဟောတဲ့ ဝိပဿနာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သတ္တဝါအစ အဝိဇ္ဇာတဏှာ က၊ “အနမတဂ္ဂါယံ ဘိက္ခဝေ သံသာရော၊ အဝိဇ္ဇာ နီဝရဏာနံ တဏှာ သံယောဇနာနံ” ဆိုတဲ့ အတိုင်း အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး မဖြစ်ဘူးလား (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

တကာ တကာမတွေ့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာကြောင့် ဘာဖြစ်သတုံး.... (ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါတဲ့ယ်ဘုရား)မရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မျှားမှာ မဂ္ဂင်ဖြာဇ္ဈင်ရိယအကျင့် မကျင့်တဲ့ လူမိုက်မျှားကျတော့ ကိုယ့် ခန္ဓာကို ဖြစ်ပျက်နေပါတယ်လို့ သိရဲ့လား.... (မသိပါဘူး)။

မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ ဖြစ်ပျက်မှန်းမသိတဲ့ အခါကျတော့ သူ့ဘဲ့ ကျွန်းမာဘို့ ကျုပ် မေတ္တာပို့ပြီးသကာလ သူ့ဘဲ့ အားကိုးနေရတယ်ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိ—တဏှာ မလာဘူးလား....(လာပါတယ်ဘုရား)။

လာတော့ ခန္ဓာနောက်က လူမိုက်ကျတော့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာ ပြန်လိုက်တယ်(မှန်ပါ့ဘုရား) အဝိဇ္ဇာ တဏှာကြောင့်လဲ ဖြစ်သေးရဲ့ (မှန်လှပါဘုရား) သူ့နောက်ကတခါ ဘာပြန်လိုက်ပြန်သတုံး.... (အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာ ပြန်လိုက်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒီအဝိဇ္ဇာ တဏှာကလဲ ဒီအဝိဇ္ဇာ တဏှာတွေဘဲ ဒီခန္ဓာ မလုပ်ပေဘူးလား.... (လုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... လုပ်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဒါ ဘယ်သူ့အလုပ်လို့ ဆိုကြမတုံး (လူမိုက်တွေ့ အလုပ်ပါဘုရား)။

ဩော်.... လူမိုက်တွေက ဒုက္ခကလာပြီးသကာလ အဝိဇ္ဇာ တဏှာကလာပြီး အဝိဇ္ဇာ တဏှာဘဲ ပြန်ပေါက် ပွားတယ်၊ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာ တဏှာကြောင့် ခန္ဓာရတယ်(မှန်ပါ့ဘုရား)ဒီအဝိဇ္ဇာ တဏှာကြောင့် ခန္ဓာရပြီး အဝိဇ္ဇာ တဏှာဘဲ ပြန်ဖြစ်သောကြောင့် အနာဂတ်ခန္ဓာတွေ ဘယ် နှယ်နေသတုံး.... (ရပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....လူမိုက်သည်ကား လို့ ဆိုယင် ဟော ဒီနေရာ မယ် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ကို ကျင့်ရမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီနေရာမယ် အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်ရမယ်ဆိုတာ ဒီလိုနေရာ သဘောကျကြပလား....(ကျပါပြီ)။

အပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်ရမယ် ဆိုတာသည် တကာတကာမတို့ သုံးနေရာဘဲနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)တစ်-နှစ်-သုံး ပေါ်ကြပလား-(ပေါ်ပါပြီ)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ ဒီအတိုင်း သွားကြတော့ မလား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ အကျင့် ကူကြတော့မလား....(မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအကျင့် ကူပါ့မယ်ဘုရား)။

လူသာမုခေါ် နတ်သာမုခေါ် ဖြစ်အောင်လဲ ပြောမနေနဲ့ နော်....ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ် သာမုခေါ်နိုင်အောင်လုပ်ပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

လူသာမုခေါ် နတ်သာမုခေါ်ဆိုတာကတော့ အမည်ကြည့်ပြီး ခေါ်ချင်ခေါ်တာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) အဝတ်ကလေးနီနီဝတ် တံဘက်ကလေးဘင်ပြီး သွားယင် သြော်... သာမု....သာမု တရား နာသွားဘယ် သူတို့ဒါပေမဲ့ သူတို့ဝမ်းထဲမှာ ကိလေသာတော ထချင် ထလာတာ မဟုတ်ဘူးလား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီ လူသာမုခေါ် နတ်သာမုခေါ်ကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ အလို မရှိနဲ့၊ ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ် သာမု ခေါ်နိုင်အောင် လုပ်စမ်းပါ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် လူသာမုခေါ် နတ်သာမုခေါ်ကို သဘောကျသလား ကိုယ့်.ကိုယ်ကိုယ် သာမုခေါ် ဘိုရာ အရေးကြီး သလား....(ကိုယ့်.ကိုယ်ကိုယ် သာမုခေါ် ဘိုရာ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ကိုယ့်.ကိုလေသာငြိမ်းလို့ နေရာကျပြီ၊တော်–တော် သေးရဲ့.၊ ကိုယ့်.ကိုယ်ကိုသာ သာမုခေါ်နိုင်အောင် လုပ်စမ်းပါ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

သူများ သာမုခေါ်ဘို့ ကျတော့ ရေအိုးစင်တည်-ခေါ်တယ် ခင်ဗျားတို့ကို စိတ်သာချ....(မှန်ပါ့) မခေါ်ဘူးလား၊ ခေါ်မလား....(ခေါ်ပါတယ် ဘုရား)။

ရေအိုးစင်သာ ခေါ်တာကိုးဗျ၊ ခင်ဗျားတို့က နောက်ဘဝ ရေလို့အေးပြီး ပန်းလို့လန်းပါရစေ ဆိုတော့ သွဲ့းရောပေါ့....(မှန်ပါ့) မသွဲ့းသေးဘူးလား....(သွဲ့းပါတယ်ဘုရား)။

ရေလို့အေးပြီး ပန်းလို့လန်းပါစေဆိုတော့ လှပါရစေ-ပ,ပါရစေဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရောက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဦးခင်မောင် ဘာသစ္စာပြန်တောင်းသလဲ....(ဒုက္ခသစ္စာ ပြန်တောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာ ပြန်တောင်းတော့ကို သူကတော့ ဒုက္ခသစ္စာ ပြန်တောင်းနေတယ်၊ဘေးကပဋိုလိက အင်း....သာမု သာမုဆိုတော့ အင်း-ကန့်လန့်ကြီး ဒီအဓိပ္ပါယ်မရောက်ဘူးလား(ရောက်ပါတယ်ဘုရား) အင်မတန် ဆိုးမနေဘူးလား....(ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ခေါ်တဲ့ ပဋိုလ်မှာတော့ဖြင့် သူ့.မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး၊ ခံရတဲ့ ပဋိုလ်က အတော်လွဲနေတယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား) မလွဲဘူးလား....(လွဲပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခရှိလျက်နဲ့-(ဒုက္ခရှာတယ်) ရှင်းပလား (မှန်ပါဘုရား) ခန္ဓာကြီးက အခုရေအိုးစင်တည်တဲ့ခန္ဓာက ဘာသစ္စာလဲ (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)နောက် ရမှာကကော....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

အို-ဒါဖြင့် ဒုက္ခရှာတာ၊ ဒီနိဗ္ဗာန်ရှာလို့ရှိယင် ဘယ်လောက်ဘဲ ရှာရှာ အင်မတန်ကောင်းတယ်-(မှန်ပါဘုရား)ခုတော့ ဒုက္ခရှိလျက်နဲ့ ဒုက္ခရှာနေတော့ တကာတကာမတို့ မျက်စိလည်သွားတယ် (မှန်ပါဘုရား)မလည်ဘူးလား.... (လည်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို မလည်ကြပါနဲ့တဲ့၊ နေ့စဉ် လူဒါန်းပေးကမ်းပါ၊ ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်ရပါလို့၏လို့ ဆုတောင်းပါ။ ဒီဒုက္ခ မလာအောင်—(မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဝိပဿနာအလုပ်ကို လုပ်ကြပါစို့ဆိုတော့ ဒီအထဲမှာ ခန္ဓာငါးပါး ရှိတယ်နော်.... (မှန်ပါ) ခန္ဓာငါးပါးဟာ ချုံးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ တကာတကာမတို့ သိတဲ့အတိုင်း ရုပ်နာမ်ဘဲရှိတယ် (မှန်ပါဘုရား)ဒီ့ထက် ချုံးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်ဘဲ ရှိတော့တယ်....(မှန်ပါဘုရား) ဒီ့ထက်ချုံးလိုက်တဲ့အခါ....(အပျက်ဘဲရှိတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒီအထဲက အပျက်မိအောင် ရှုနိုင်လို့ရှိယင် ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်သွားဖြစ်တယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဖြစ်ဘော့ကိုတဲ့....မနေ့က ဝေဒနာက မဆုံးလို့ ခန္ဓာငါးပါးထဲမှာ ဝေဒနာတပါးတည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဝေဒနာ သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် တကာတကာမတို့ ဖြန့်ကြည့်ယင် သုံးခုရှိမှာဘဲ....(မှန်ပါ)ဒီထက်ဖြန့်လို့ရှိယင်လဲ ငါးခုရှိမှာပေါ့ဗျာ၊ မရှိပေဘူးလား....(ရှိပါတယ်ဘုရား)။

သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ သောမနဿဝေဒနာ ဒေါမနဿဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ရယ်လို့ ဝေဒနာဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါလိမ့်မယ်....(ငါးမျိုးရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ ငါးမျိုးရှိတော့ သူ့နေရာနဲ့သူလဲ တကာတကာမတွေ့ဟာပြီး ပြောပြီးတွေ့ ဖြစ်နေတော့ အချိန်တွေ့လဲ ကုန်သွားမှာစိုးတဲ့အတွက် တကာ တကာမတို့ ဒီဝေဒနာတွေ့သည် ဘာ-တရားတွေ့တုံးဆိုတာ ရှုတတ်အောင် ဘုန်းကြီး ရှင်းပြမယ်နော်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီဝေဒနာတွေ့ဟာ ဘာတရားတွေ့တုံးဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ကတော့ဖြင့် သြော်....သောမနဿဝေဒနာဆိုယင်လဲ ခင်ဗျားတို့ကပြုံးနေရယင် တယ်ကျေနပ်တာပေါ့ဗျာ....(မှန်လှပါဘုရား)။

သုခဝေဒနာဆိုလို့ ချမ်းသာလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့က-အင်း-ဒီလိုချမ်းသာကလေးနဲ့ နေရလို့ တော်ဘဲ တော်သေးရဲ့ဆိုပြီး သုခဘဲ ဦးခင်မောင်တို့က သဘောကျမှာဘဲ.... (ကျေပါတယ်ဘုရား)။

သောမနဿ တအိမ်လုံးပြုံးနေတဲ့အခါမျိုးကော(သဘောကျပါတယ်ဘုရား) အင်း-မသိသေးတော့ သဘောကျသပေါ့ဗျာ- (မှန်ပါ)မသိသေးတော့ သဘောကျတယ် (ကျေပါတယ်) သိတော့သေသေချာချာ စဉ်းစား ကြည့်ပါတဲ့ တကာတဲကာမတို့နော်....

ရာဓရဟန်းက မေးလိုက်တယ်၊ သံယုတ်ပါဦးတော်မှာ ရာဓသံယုတ်ဆိုတာ ရှိတယ်(မှန်ပါဘုရား) မာရောမာရောတိ ဘန္တေ စုစ္စတိ၊ ကိတ္တာဝတာနု ခေါ ဘန္တေ မာရောတိ ဝုစ္စတိ။

သူသတ်ယောကျ်ား သူသတ်ယောကျ်ားဆိုတာ အရှင်ဘုရား တပည့်တော် မသိလို့ သူသတ် ယောကျ်ားဆိုတာ အမိန့်ရှိပါ အရှင်ဘုရား၊ ရာဓရဟန်းကမေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘုရားကဖြေလိုက်တယ်၊ ဘုရားကဖြေပြီ တကာတကာမတို့း ဝေဒနာ မာရော၊ ဝေဒနာ= ဝေဒနာသည်၊ မာရော= သူသတ ယောကျ်ားက....(မှန်ပါ့)။

ဟော....ခင်ဗျားတို့ထဲမှာရှိတဲ့ ဝေဒနာကွန္ဒာဟာ ဘာပါ လိမ့် (သူသတ်ယောကျ်ားပ ်ဘုရား)ပေါ်ပလား(ပေါ်ပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့ထဲမှာရှိတဲ့ဝေဒနာဟာ ဘယ်ဝေဒနာမဆို သူသတ် ယောကျ်ားချည်း မှတ်လိုက်စမ်းပ ် (မှန်ပါ့)။

မယုံယင် ဘယ်မသာသည် ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် တကာ့ တကာမတွေ့ ဘယ်မသာ သွားမေးမေး တကာ တကာမတို့ ဘာဝေဒနာတုံးမေးရမှာကန် (မှန်ပါ့ဘုရား) မမေးရဘူးလား (မေးရပ ်တယ်ဘုရား)။

မသာဘွေကို ခင်ဗျားတို့ ပို့ဘူးပါဘယ်၊ စုံပါရောမယ်၊ (မှန်ပါဘုရား)။ စုံဘူးကဲ့အခါကျလို့ရှိယင် ဟိုလူလက်တို့-ဒီလူ လက်တို့ပြီး ဒီမသာဟာ ဘာမသာဘုံးဗျ မေးခဲ့သော် ခင်ဗျား တို့က ယောကျ်ား-မိန်းမလို့ ထင်နေမယ်၊ စင်စစ်တော့ မဟုတ် ဘူး၊ ဝေဒနာသတ်လိုက်ဘဲ့မသာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ယောကျ်ားမသာ, မိန်းမ မသာ မရှိဘူး၊ ဘာပါ လိမ့်မယ် (ဝေဒနာ သတ်လိုက်တဲ့ မသာပါ ဘုရား)။ ရှင်းကြ ပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ဘယ်ဝေဒနာသတ်လိုက်တာတုံးလို့ ခင်ဗျားတို့မေးတဲ့အခါ ကျလို့ရှိယင်ဖြင့်....တဲ့၊ ဝေဒနာဟာသတ်နိုင်တဲ့ ဝေဒနာချည်းလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အစားလွန်ပြီး မေ့သွားတယ်၊ စားလို့ကောင်းတာနဲ့ စားလိုက်တာ(မှန်ပါ့)။ သုခဝေဒနာ သတ်ချလိုက်တာဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အစားလွန်လို့ သေသွားတယ်ဆိုတော့ သုခဝေဒနာ သတ်ချလိုက်တာ(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) အစားမှားလို့ သေသွားတယ်ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ စားမိစားရာ တခါတည်း ဘာမှမပါဘဲနဲ့ စားတယ်ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒေါမနဿနဲ့ စားလိုက်တဲ့အတွက် ဒေါမနဿဝေဒနာ သတ်လိုက်တာကော မရှိဘူးလား (ရှိပါတယ်)

အို....မသိလို့စားလို့သေတယ်၊မသိဘဲနဲ့ သူ့ဟာ စားလိုက်တာ ဒါကြောင့် သေသွားတယ် ဆိုတော့ မသိတော့ တကာတကာမတို့ ဥပေက္ခာဝေဒနာ (မှန်ပါ့) ဥပေက္ခာဝေဒနာ သတ်ချလိုက်တာ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါဖြင့် ဝေဒနာသုံးပါးလုံး ဘယ့်နှယ်ဆိုကြမလဲ (သူသတ်ယောကျ်ားပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ့ဒီဝေဒနာကွန်ရှာကြီးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ နှတ်ပြည်သွားလဲ ဇသပါလိမ့် ဦးမယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) ဗြဟ္မာပြည်သွားလဲ (သမ္မာပါဘဲဘုရား)။

ဘာကြောင့်တုံး (ဝေဒနာ ကြောင့်ပါ) ဝေဒနာတွေ့ပါသွားတယ်၊ဝေဒနာတွေက ဘာတွေ့ပါလိမ့် (သူသတ်ယောကျ်ားတွေ့ပါဘုရား)။

ဩော်.... ခင်ဗျားတို့ခက်ပြီ (မှန်ပါ့) တကာတကာမတွေသေသေချာချာတွေးပါ၊ ဒီဝေဒနာကွန္ဒာကြီးကလဲ နေရစ်မှာလား (မနေရစ်ပါဘူးဘုရား)။

ဦး....ဘာလုပ်ဘို့လိုက်ပါလိမ့် သူက (သတ်မလို့ပါ ဘုရား) သတ်မလို့ လိုက်တာ (မှန်ပါ့) အမလေး တကာ တကာမတို့ ဝေဒနာမာရောဆိုတာ ဝေဒနာ=ဝေဒနာသည်၊မာရော=သူသတ် ယောကျ်ားတည်း (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာ တကာမတွေကလဲ ဝေဒနာသုံးပါး ဘယ်ဝေဒနာသည်ကားလို့ ဆိုယင် ခင်ဗျားတို့မေတ္တာပို့နေတာ ဘာဝေဒနာတုံးမေးယင်ဘယ်နှယ်ပြောကြမယ်၊ ပါရဲ့လား(မပါ- ပါဘူး)

သုခဝေဒနာကလဲ အစားလွန်ပြီးသကာလ သတ်ဘို့ သူစိတ်ကူးနေတယ် (မှန်ပါ့) ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ သေစေချင်တယ် (မှန်ပါ့) ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ သတ်တာမရှိဘူးလား (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

သုခဝေဒနာက ပြုံးပြုံးနဲ့သတ်တာ(မှန်ပါ့) ဒုက္ခဝေဒနာကတော့ မျက်နှာထားနဲ့သတ်တာ (မှန်ပါ့)။ ဥပေက္ခာဝေဒနာကတော့ ဘိန်းစားများ သတ်သလိုပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့)။

တကာ တကာမတို့ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာကတော့ဖြင့် မသိလို့ အသတ်ခံလိုက်ရတာ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ) ဒါဖြင့် ဝေဒနာသုံးမျိုးကို တကာတကာမတွေက ဘာတွေလို့ ဆိုကြပါ့မလဲ (သူသတ်ယောကျ်ားတွေပါဘုရား)။

ဒါဖြင့်တကာတကာမတွေ ယခုခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဘာတွေနဲ့ နေကြပါလိမ့် (သူသတ် ယောကျ်ားတွေနဲ့ နေတာပါဘုရား) ဝေဒနာတွေနဲ့ နေကြသပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့)။

ဝေဒနာတွေနဲ့ နေကြတဲ့ အခါကျတော့ ဒီဝေဒနာတွေက ခင်ဗျားတို့ကို ဘယ်လိုမျှားကူညီစောင်မမှာပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ သတ်ဘို့ရာအချက် စောင့်နေကြတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ရှင်းပြလား (ရှင်းပါပြီ)။

သတ်ဘို့ရာ (အချက်စောင့်နေပါတယ်ဘုရား) အင်း....တချို့မျှား အစားလွန်လို့ သေသွားဘော့ သုခဝေဒနာသတ်လိုက်တာ (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) မသိလို့ စားလို့ သေသွားတော့တကာတကာမဘို့ဉပေက္ခာဝေဒနာက မသတ်လိုက်ဘူးလား.... (သတ်ပါတယ်ဘုရား)

ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဆိုတာ သိခဲတာကိုး.... (မှန်ပါ့ဘုရား) တခါတလေကျတော့ ဒေါကြီးမောကြီးနဲ့ စားလိုက် သောက်လိုက်တာနဲ့ မှားမှန်းမသိ မှန်မှန်းမသိနဲ့ ဆိုတော့ ဒေါမနဿ ဝေဒနာသတ်ချလိုက်တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့်မသာ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါလိမ့်.... (သုံးမျိုးပါဘုရား) သုခ သတ်တဲ့မသာ (မှန်ပါ့) ဒုက္ခ သတ်တဲ့မသာ (မှန်ပါ့) ဥပေက္ခာ သတ်တဲ့မသာ (မှန်ပါ့) အေး....နတ်တွေကျတော့ ပျော်လွန်းတာနဲ့ သေတာ (မှန်ပါ့) သုခဝေဒနာ သတ်ချလိုက်တာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နတ်တွေကျတော့.... (ပျော်လို့ သေတာပါ) ပျော်လို့ သုခဝေဒနာသတ်ချလိုက်တာ၊ တခါတည်းအတဲ့လိုက်အပြုံလိုက် အဝီစိကျတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လောက် ကြောက်စရာကောင်းသလဲ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်သူပါလိမ့် တကာတကာမတို့.... (သူခဝေဒနာ သတ်တာပါ) ပဥ္စမစျာန်ဖြဟ္မာတွေကျတော့ ဥပေက္ခာဝေဒနာသတ်ချတယ်.... (မှန်ပါ့) ဥပေက္ခာဝေဒနာနဲ့ မိန်းမောပြီးသကာလ တခါတည်း ဖြစ်ပျက်တော့ဘာတွေဆိုယင် ဘာမှန္နလုံးမသွင်းဘဲနဲ့ နောက်ကျတော့ ဗြဟ္မာပြည်ကနေ ဆင်းပြီးသကာလ ဝက်စားကျင်းတောင် ရောက်တယ် (မှန်ပါ့ ဘုရား) ဘယ်လောက်ကြောက်စရာကောင်းသလဲ.... (ကြောက်စရာ ကောင်းပါတယ် ဘုရား) ဥပေက္ခာဝေဒနာ သတ်ချလိုက်တာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့မှာကော အန္တရာယ်ကင်းလို့ ဘေးရှင်းကြပါရဲ့လား.... (မကင်းပါဘူး ဘုရား) ဘယ်သူနဲ့ အတူတူနေရသလဲ.... (ဝေဒနာနဲ့ အတူတူ နေရပါတယ်)။

သေပါလိမ့်ဦးမယ်.... (မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့ အကုန်သေလိမ့်ဦးမယ်၊ အကုန်သေလိမ့်ဦးမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိကြပလား (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)။

ခြောက်ဟောနေတာလား....အမှန်လား.... (အမှန်ပါဘုရား) အမှန်ဘဲတဲ့ တကာတကာမတို့ ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီဝေဒနာတွေ ကျုပ်တို့က သတ်ယင် သူတို့သေလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

သူတို့က သတ်ခဲ့တဲ့ဘဝကဖြင့် ကျုပ်တို့မရေတွက်နိုင်တော့ဘူး (မှန်ပါ့ဘုရား) ရေတွက်နိုင်ကြရဲ့လား.... (မရေတွက်နိုင်ပါဘူး) ဒါ့ကြောင့် ဝေဒနာဟာ.... ရာဓ....သူသတ်ယောကျ်ားက၊ သူသတ်ယောကျ်ားကလို့ သေသေချာချာ ဟောတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဝေဒနာဟာ သူ့ကို ကိုယ်ကညာဏ်နဲ့ သတ်နိုင်ယင်သတ်၊ မသတ်နိုင်ယင် သူကသတ်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ....မြေပေးကိုင်မိလျက် ကြုံနေကြပြီ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မြေပေးဆုပ်မိလျက်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်မရောက်သေးဘူးလား....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား) သူ့ကို သတ်ယင်သတ်ပါ တကာတကာမတို့နော်....(မှန်ပါ့) ကိုယ်ကနိုင်အောင် သတ်ယင်သတ်၊ မသတ်ယင် ဘာလုပ်မယ်....(သူကသတ်ပါလိမ့်မယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီသန်ဿိုင်းတော်တို့ ရဟိုင်းသန်ဿိုင်းတို့သွားကြည့်၊ ဆင်ဖြူကန်သန်ဿိုင်းတို့ သွားကြည့်၊ အမျိုးမျိုးသော သန်ဿိုင်းတွေ သွားကြည့်တာပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) ဘယ်သူသတ်တာတွေတုံး ဒီလောက်များတဲ့လူတွေ တမြို့လုံးဟာ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်သူက သတ်ပါလိမ့်.... (ဝေဒနာ သတ်တာပါဘုရား) ရော.... တကာတကာမတို့ အဲဒီမှာ နေ့တိုင်း လိုလိုဘဲ အသုဘသွားကြတာတွေ ဦးခင်မောင်.... ဘယ်သန်ဿိုင်းဖြင့် ဒီနေ့မရှိဘူးလို့ - မရှိပါဘူး....(မရှိပါဘူးဘုရား)။

ဒါတွေဟာ ဘယ်သူသတ်လို့ကိုတာဘာလိမ့်....(ဝေဒနာသတ်တာပါဘုရား) ဝေဒနာကသတ်တာ (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

မယုံယင်သွားမေး ဦးခင်မောင်.... ဘာဝေဒနာတုံး....အစားမှားလို့ယင်လဲ ဖြစ်ရမယ်၊ အသွားမှားလို့ ယင်လဲ.... (ဖြစ်ရပါ

မယ်)မသိလို့ဖြစ်သွားယင်လဲ ဖြစ်ရလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့) ဝေဒနာသုံးပါး လှည့်သတ်တယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ ဝေဒနာဟာဖြင့် ဝေဒနာမာရော—ဆိုတာ သဘောကျပလား(ကျပါပြီ) ရာဓ....ဝေဒနာ=ဝေဒနာသည်၊ မာရော=သူသတ်ယောကျ်ားတည်းက....လို့ဟောတယ်။

သင်က သတ်ယင်သတ်၊ မသတ်ယင် သူကသတ်လိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)ဒါ့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်မှာကျတော့ ဝေဒနာကွန္ဓာတွေ ရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘူး)။

ဒါ့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် အမတနိဗ္ဗာန်၊မသေရာနိဗ္ဗာန်ဆိုတာ သူမရှိလို့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သူရှိယင် သတ်ဦးမှာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေကငွေရှာကြငွေရှာကြ၊ အမျိုးမျိုး အိမ်-တိုက်-ကား ရှာကြ၊ ဘာဖြစ်ချင်လို့ တုံးလို့ မေးလို့ရှိယင် ဝေဒနာရှာတာဘုရ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာရှာကြတာတုံး.... (ဝေဒနာ ရှာတာပါဘုရား) သူတို့ရှိတော့ ဝမ်းသာရတယ်.... (မှန်ပါ့) ဝမ်းသာတဲ့ ဝေဒနာ သတ်အောင်လို့....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ အခုနေ့တိုင်းလိုက်ရှာနေကြတာ ဘာရှာကြတာတုံး.... (ဝေဒနာ ရှာတာပါဘုရား) သြော်....သူ

သတ်ယောကျ်ားး ရှာနေကြတာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သေခဲ့ရတာ အားးမရလို့ပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီ—အဓိပ္ပါယ်ကော မရောက်ဘူးလား.... ရောက်သလား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒီလောက်ဖြစ်အောင် ကျုပ်တို့မှာလဲ မသိဘဲဖြစ်နေတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ကိုယ်ကသတ်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)

နာရီကစေ့သွားပြီ သတ်နည်းမနက်ဖြန်မှ ပြောကြစို့။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....

ကျေးဇူးတော်ရှင် အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း
မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့
ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံဌ် ဟောကြားတော်မူသော
ဝေဒနာနုပဿနာ ၏နည်း
အလုပ်ပေး တရားတော်
(၂၇-၂-၆၁)

တကာ တကာမတွေ.... ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန်ကြီး ကို အာရုံပြုပြီးသကာလ ရချင်ရောက်ချင်ယင်ဖြင့် မဇ္ဈိမပဋိပဒါဦတော်မှာ မာဂဏ္ဍိယ ပုဏ္ဏားကြီးအား ဟောထားတာ ရှိတယ်၊ သူတော်ဆည်းကပ်ကွ၊ သူတော်ကောင်းမျှား ဆည်းကပ်ကြ၊ သံဃာမျှား ဆည်းကပ်ကြ၊ ပညာရှိတွေ့ ဆည်းကပ်ကြလို့ ၁-နံပါတ် ဟောလိုက်တယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သူတော် ဆည်းကပ်- သူတော်ကောင်းမျှား ဆည်းကပ်ရမယ် ဆိုတာ သဘောကျပလား.... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်-ကိုယ်တိုင်ဉာဏ်နဲ့တော့ ထိုးထွင်းဘို့ရာ အင်မတန်မှ ခဲယဉ်းလှပါတယ်၊ သူတော်ကောင်းတွေဆီက နည်းတွေ့ နာတွေ့ အလုံးစုံ အကုန်တွေ့ ရကြအောင်-သံဃာတော်တွေ့ အစဉ်အဆက် ဆောင်လာတဲ့ ပရိယတ်- အဲဒီ ပရိယတ်တွေ့ကို ပြောကြားညွှန်ပြတဲ့ ကိုယ်တော်တွေ့- သက်ကြီး ပညာကြီးတို့ဆီကို ဆည်းကပ်ရမယ်....လို့ ဆိုထားတယ် (မှန်ပါ့)။

သူတော်ကောင်း ဆည်းကပ်၊ ပြီးတော့မှ သူပြောတဲ့တရားကို တခါ နာရဦးမယ်ဆိုတော့ သူတော်ဆည်းကပ်- မြတ်တရားနာတဲ့၊ တရားလဲ နာကြရမယ်နော်.... (နာကြရပါမယ်)။

မဆည်းကပ်ဘဲနဲ့လဲ ဟိုက ပြောမယ်မဟုတ်တော့— ပြောမှလဲ နာရမှာ ဖြစ်ပြီးသကာလ နေတော့ သူတော် ဆည်းကပ်၊ မြတ်တရားနာ။ ပြီးတော့မှ တကာတကာမတွေက ခန္ဓာကိုယ်ထဲဖြစ်ပြီးပျက်နေတဲ့ ဓမ္မကလေးတွေကို လွန်စွာ အားထုတ်....တဲ့။

ဘယ်ဟာ အားထုတ်ရမှာတုံး ဆိုတော့.... နာမ်နှင့် ရုပ်ကိုတဲ့ (မှန်ပါ့) နာမ်တရား ရုပ်တရားတွေကို တဲကာ တကာမတွေကြိုးစားရလိမ့်မယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နာမ်တရား ဖြစ်ပျက် ရုပ်တရား ဖြစ်ပျက်တွေကို မြင်အောင် ကြိုးစားရလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် သူတော် ဆည်းကပ်၊ မြတ်တရားနာ၊ လွန်စွာ အားထုတ်၊ နာမ်နှင့် ရုပ်ကို၊ ဖြစ်ချုပ် ဉာဏ်မြင်။ သော်....ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ ဓမ္မသာ ခန္ဓာထဲရှိပါကလား ဆိုတာကို မြင်အောင်ကြည့်ရလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဤငါးအင် မှန်ပင် မဂ်ရကြောင်း-တဲ့။

တကာ တကာမတို့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ရချင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီ ငါးပါး ပြည့်စုံရမယ်လို့ ဟောထားတယ်....နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သူတော်ဆည်းကပ်၊ မြတ်တရားနာ၊
လွန်စွာအားထုတ်၊ နာမ်နှင့်ရုပ်ကို၊
ဖြစ်ချုပ်ဉာဏ်မြင်၊ ဤငါးအင်၊
မှန်ပင် မဂ်ရကြောင်း။

(သုံးခေါက်ဆိုခိုင်းသည်)။

တော်လောက်ပါပြီ၊ တော်လောက်ပါပြီ၊ နောက် နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ပြောသွားလို့ ရှိယင် ဦးခင်မောင် ရပါလိမ့်မယ်....နော် (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကလေးကို တကာ တကာမတွေ့ ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ရကြမှာပေါ့၊ မရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ နောက်ရက်တွေကျတော့ ပိုင်ကြဆိုင်ကြ လိမ့်မပေါ့ (မှန်ပါ့)။

ဩော်.... ဒါဖြင့် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်အာရုံကြီး လျှင်လျှင်မြန်မြန် ရချင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် သူတော်ကောင်း ဆည်းကပ်ရမယ်ဆိုတာ ၁-နံပါတ်ပေါ့ဗျာ (မှန်လှပါ)။

မြတ်တရား နာရမယ်ဆိုတာက(၂-နံပါတ်ပါဘုရား)လွန်စွာ အားထုတ်ဆိုတဲ့ ဝီရိယစိုက်ရမယ် ဆိုတာက.... (၃-နံပါတ်ပါဘုရား) နာမ်နှင့် ရုပ်ကို၊ ဖြစ်ချုပ်ဉာဏ်မြင်က....(၄-နံပါတ်ပါဘုရား)။

နာမ်နှင့် ရုပ်ကို ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အဖြစ်နဲ့ အချုပ်ဘဲ ရှိပါတယ်....တဲ့။

အဲဒီ ငါးပါးရလို့ ရှိယင်ဖြင့် အမှန်မဂ်ရမှာပါဘဲ ဖိုလ်ရမှာပါဘဲဆိုတာ တကာတကာမတွေ့ မှတ်ထားပေါ့နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒါ မာဂဏ်ဖိုယ ပုဏ္ဏားကြီးက တပည့်တော်ကိုဘုရား မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ရောက် ကယ်ယူတော်မူပါဆိုတော့ အို....ကယ်လို့ မရသေးဘူးကွ၊ မင်း.... သူတော်ကောင်း ဆည်းကပ်ဦးကွ၊ တရားနာဦးကွ၊အားထုတ်ဦးကွ၊ အဖြစ်အပျက်တွေ့ မြင်အောင် အားထုတ်ဦးကွ ဆိုတော့ ဘုရားက မပေးနိုင်ဘူး၊ နည်းသာပေး

နိုင်တယ်၊ ကိုယ်တိုင် လုပ်ယူရမယ် ဆိုတာကော သဘောကျ ပလား.... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားက ပေးနိုင်သလား၊ နည်းသာပေးသလား၊ ကိုယ်တိုင် အားထုတ် ယူရမှာလား.... (ကိုယ်တိုင် အားထုတ် ယူရမှာပါ ဘုရား)။

ဘုရားကတော့ နည်းပေးကိုယ်တော်ကြီးဆိုတာတော့ 'သာသ တီတီသတ္ထာ' ဆိုတဲ့အတိုင်းဆုံးမသွန်သင်တတ်တာဘဲ ရှိပါတယ်တဲ့ နည်းလမ်းတွေကို (မှန်လှပါဘုရား)။

လုံပ်ယူရမှာက တကာဝ-ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ရတယ် (မှန်လှ ပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ခုနက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း တကာ တကာမတို့ သူ တော် ဆည်းကပ်ဆိုတာကို အားလုံး သူတော်ကောင်းတရား ကြိုးစားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဆည်းကပ်ကြရမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ပါဘဲ....(မှန်ပါဘုရား)။

တရားကိုလဲ နာရမယ်ဆိုတာ အဲဒီတရားတွေကိုလဲ သူတော် ကောင်း တရားဓမ္မ—ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်တရားဓမ္မကို နာရလိမ့် မယ်နော်....(မှန်ပါ)။

နာချုံတွင် နာနေလို့ မပြီးသေးဘူး၊ ကိုယ်က ဝိရိယစိုက်ပြီး သကာလ အားထုတ်ရလိမ့်ဦးမယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

အားထုတ်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင် အားသာ ထုတ်နေတယ် ဘာမှ မမြင်ဘူးဆိုယင်လဲ ဦးခင်မောင်....မဖြစ်သေးဘူးပေါ့ဗျာ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဖြစ်ချုပ် ဉာဏ်မြင်တဲ့ အဖြစ်နဲ့ အချုပ်ကလေးကိုလဲ မြင် အောင် ကြည့်ရဦးရယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒဲ့ဒါ မြင်လို့ရှိယင် တကာ တကာမတွေ ဘာမှ မပူနဲ့တော့ ပုဗ္ဗဘာဂမင်္ဂကို ရပြီ....(မှန်ပါ့)။

ပုဗ္ဗဘာဂမင်္ဂကို ရလို့ရှိယင်ဖြင့် လောကုတ္တရာမင် သစ္စပါဒဆိုတဲ့ နောက်မင်္ဂဟာ တကာ တကာမတို့ ဘာမှ မရစရာ မရှိပါဘူးဆိုတာ အောက်မေ့ကြပါတော့....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီမင်္ဂ ရလို့ရှိယင်လဲ ဒုက္ခသိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီးကို မသေခင်မြင်ရ၊ မင်္ဂလေးတန်ရဲ့ အဆုံးကျလို့ရှိယင် ကိုယ်တိုင်ဘဲ ဒုက္ခခပ်သိမ်းငြိမ်းဘဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာကြီး ရောက်ရ-ရရတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာဖြင့် ဘာမှ သံသယမရှိဘဲနဲ့ ကြိုးစားကြပါဆိုတာကို တိုက်တွန်းရပြန်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် အားထုတ်ရမှာ ဘာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ တကာ တကာမတို့ အရင်အတိုင်းဘဲပြန်ပြီး ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်ကို ပြန်ရှင်းတာပေါ့နော်....(မှန်ပါ့)။

ဒီဘက် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ.... (သင်္ခါရပါဘုရား) (ဝက်ဝိုင်းကိုပြသည်)။

သင်္ခါရဆိုတဲ့ အဲဒီသင်္ခါရက အဝိဇ္ဇာဆိုတာ မသိမှု၊ သင်္ခါရဆိုတာ ပြုပြင်မှုပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီ ပြုပြင်မှု တရားတွေကြောင့် တကာ တကာမတို့ ဝိညာဏ်နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး မပေါ်ဘူးလား....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ပေါ်တယ်ဆိုတာ ရှင်းလင်းနေပြီ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းလင်းပြီးသကာလ နေတော့ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာထူးတုံးဟေ့-ဆိုပြီးသကာလ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မေးတဲ့အခါကျတော့

ရဟန်းတွေက မဖြေတတ်လို့ ငါ ပြောပြပါမယ်ကွာ....ဆိုပြီး ပြောပြတဲ့အခါ လူမိုက်ကတော့ကွာတဲ့.... ဒုက္ခ ချုပ်ငြိမ်း အာနေမထုတ်ဘူးကွ၊ အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာ မပယ်ဘူးဆိုတော့၊ လူမိုက်ကတော့ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိဘူး.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

မသိတော့ ခင်တယ်၊မခင်ပေဘူးလား....(ခင်ပါတယ်ဘုရား) ခင်တော့ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ ပြန်မလာပေဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား) အဝိဇ္ဇာတဏှာ ပြန်လာတာ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ ပြန်လာတာနဲ့ အတူတူပါဘဲ....(မှန်ပါ့)။

သူတို့သာ ပြန်လာလို့ရှိယင် တကာ တကာမတို့ သူတို့ ထုံးတမ်းအတိုင်း သူတို့ အလုပ်-လုပ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ငြင်းဘို့လိုသေးသလား....(မလိုပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘာလာဖြစ်လာမလဲဆိုတာ သတိထားလိုက်တာပေါ့....(ခန္ဓာငါးပါးပါဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါး လာဖြစ်တယ်၊ သြော်....ဒီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာ ခန္ဓာငါးပါးကြီး ဖြစ်ပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာ ခန္ဓာငါးပါးကြီးဘဲ တခါ 'မသိပြန်တော့ ဒုက္ခသစ္စာရယ်လို့ ရ-ထားတာကြီး မသိပြန်၊ မသိပြန်လို့ ခင်မင်ပြန် ဆိုတော့ ဘဝ တဏှာတွေက လာလိုက် ပြန်ဘယ်.... (မှန်ပါ့)။

ထိုကဲ့သို့ လာတဲ့အတွက် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ ပြန်ဖြစ်ပြီးသကာလ နောက် အနာဂတ်ခန္ဓာငါးပါး ပေါ်မလာဘူးလား-(ပေါ်

လာပါတယ်ဘုရား)။ ဘာ-သစ္စာကြီးပါလိမ့်.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာ ရှိလျက်နဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ မသိတာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ပြန်ရတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) သဘောကျပလား...၊ (ကျပါပြီ)။

နဂိုရှိက သူ့ ခန္ဓာကြီးဟာ(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) အဲဒါ ဒုက္ခသစ္စာမသိလို့ ခင်ပြန်ရောဗျ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မသိလို့ မခင်ဘူးလား....(ခင်ပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ပြန်တော့ သေသည်၏အခြားမဲ့၌ ဘာပြန်ရပါလိမ့် .... (ခန္ဓာငါးပါးပြန်ရပါတယ်)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာကြီးကလဲ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဇာတိ ဇရာမရဏာ....(မှန်ပါ့)။

ရတာကြီးကလဲ....(ဇာတိ ဇရာ မရဏာပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာလဲဟုတ်၊ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏာကော.... (ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် လူမိုက်မှာတော့ဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒုက္ခထဲကလာပြီးသကာလ ဒုက္ခဘဲပြန်ရတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ဒုက္ခထဲကလာပြီးတော့.... (ဒုက္ခဘဲပြန်ရပါဖယ်) ဒုက္ခဘဲပြန်ရတယ် ဆိုတော့ အမြတ်အစွန်းများ ထွက်သေးလား.... (မထွက်ပါဘူး ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ယခုလိုကြုံကြိုက်တဲ့အချိန် သာသနာတော်ကြီးကလဲ ဝင်းဝါပြီးသကာလ နေတဲ့အချိန်၊ သာသနာတော်ကြီးကလဲ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ကိုယ်ထမ်းနိုင်တဲ့ဘင်္ကဂ္ဂက် ဆောင်ပြီး အားပေးနေကြတဲ့အချိန်မှာ တကာ တကာမတွေက

ကိုယ် ပ၁ာကိုယ်နည်းနာတွေ့ခံပြီးသကာလ လုပ်မနေကြတော့ဘူး ဆိုယင်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာတဏှာဘဲ ပြန်လာမှာဘဲ.... (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် လူမိုက်ဟာလူမိုက်လမ်းဘဲ သွားပြန်တယ်ဆိုလို့ ရှိယင် မလွဲဘူးပေါ့ဗျာ.... (မလွဲပါဘူး) ဒါ့ကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့တကာတကာမတွေ့ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာထူးသတုံးဆိုတော့ ဒီနေရာမှာထူးပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီနေရာ မဂ္ဂင်ဟ္မစရိယာအကျင့်ဆိုတဲ့ ငါးခုပြန်သွင်းလိုက်.... (မှန်ပါ့) ပြန်သွင်းလိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီအဝိဇ္ဇာတဏှာက မချုပ်ဘူးလား.... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ချုပ်တဲ့အတွက် နောက်ခန္ဓာငါးပါးရသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘူး) ဒါ့ကြောင့်တဲ့ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာထူးသတုံးဆိုတော့ လူမိုက်မှာ ရှိထားတဲ့ ခန္ဓာနောက်က အဝိဇ္ဇာ တဏှာလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

လူလိမ်မာမှာ မဂ္ဂင်ဟ္မစရိယာအကျင့်ဖြစ်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ့ လိုက်လာတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဦးခင်မောင်-ဘာလိုက်လာလဲ.... (ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ့လိုက်လာပါတယ်)။

ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ့ လိုက်ပြီးသကာလလောတဲ့အတွက် တကာတကာမတို့ ခန္ဓာ ဆုံးမသွားဘူးလား....(ဆုံးသွားပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာကဘာသစ္စာ.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သြော်....ဒုက္ခသစ္စာကြီး ဆုံးသွားတယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒုက္ခအားသွားတာ၊ ဒုက္ခငြိမ်းသွားတာပါဘဲဆိုတာ နိဗ္ဗာန်ပါဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပြီ.... (ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ဒီမဂ္ဂင်ဟ္မစရိယာအကျင့်ကို ကျင့်ကြပါစို့....လူလိမ်မာဖြစ်အောင်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) လူလိမ်မာဖြစ်အောင်

ဘာလုပ်ကြရမယ် (မဂ္ဂင်ဟင်္ဂစရိယာအကျင့်ကို ကျင့်ကြရပါမယ်) မဂ္ဂင်ဟင်္ဂစရိယာအကျင့်ဆိုတာဘာက တကာဝတ္တဲ့ ဘာလုပ်ကြရမယ်.... (ကျင့်ရပါမယ်)။

မဂ္ဂင်ဟင်္ဂစရိယာအကျင့်ဆိုတာ ဘာလုပ်ရမည့် အလုပ်ပါလိမ့် (ကျင့်ရမည့်အလုပ်ပါဘုရား) ဆေ့.... ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ရမည့်အလုပ်ကြီး တခုပါလားဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား (ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါက မဂ္ဂင်ငါးပါးဘဲ ထားလိုက်ပါခင်ဗျာ၊ ဒီဘက်က ခန္ဓာငါးပါး (မှန်ပါ)ခန္ဓာငါးပါးသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးပေါင်း လာ-ဖြစ်လာတယ်နော်.... (မှန်ပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာတွေ့မဖြစ်လာဘူးလား.... (ဖြစ်လာပါတယ်ဘုရား) အဲ့ဒါကို တကာတကာမတွေ့ ဆေ့....ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာကဘခြား၊ခန္ဓာငါးပါးကဘခြားလို့ အောက်မေ့မနေနဲ့တော့၊ သူတို့ဟာ ခန္ဓာငါးပါးဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးကို တကာတကာမတွေ့ သိပါပြီနော်— (မှန်ပါဘုရား) အခုတရားနာနေတာ ဘယ်သူပါလိမ့်မတုံး.... (ခန္ဓာငါးပါးပါဘုရား)။

ဆေ့.... ယောကျ်ားတွေလား-မိန်းမတွေလားလို့ မေးလိုက်ယင် ဘယ်နယ်ဖြေကြပါ့မယ်.... (ခန္ဓာငါးပါးလို့ ဖြေပါမယ်) ဆေ့-ဟုတ်ပြီ တကာတကာမတို့ ခန္ဓာငါးပါးဟာ ခန္ဓာငါးပါးလို့ သိပြီးသကာလ နေတဲ့အတွက် ငါ သူတပါး ယောကျ်ား-

မိန်းမတွေတော့ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒိဋ္ဌစင်တယ်....နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီခန္ဓာငါးပါးဟာ မိုးပေါ်ကျလား.... တကာ တကာမတို့၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရက တည်ထောင်လိုက်တာလား.... (အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရက တည်ထောင်လိုက်တာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရက တည်ထောင်လိုက်လို့ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်ပါတယ်ဆိုတာ သိလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ မိုးပေါ်ကျလဲ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘယ်သူမှ ဖန်ဆင်းတာလဲ မဟုတ်ပါဘူး ဆိုတဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာတွေကော စင်မသွားဘူးလား.... (စင်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝိစိကိစ္ဆာစင်ပြီ၊ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်လာတာကို သိနေပြီဆိုတော့ ဒိဋ္ဌကစင်တယ်၊ အလိုလိုဖြစ်တာ ဖန်ဆင်းလို့ဖြစ်တာ ဟုတ်သေးရဲ့လား.... (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါ သိလိုက်ကတည်းက ဝိစိကိစ္ဆာ ဘယ်နှယ် နေသလဲ.... (စင်ပါတယ်ဘုရား) အဲ....ဝိစိကိစ္ဆာစင်ပြီးသကာလ သွားတော့ သြော်.... ဝိစိကိစ္ဆာ အခု ဉာတပရိညာအားဖြင့် စင်သွားပြီ၊ သိမှန့်ပယ်လိုက်တာ စင်သွားပြီဆိုတာ မှတ်လိုက်တာဖေါ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တခါကြည့်လိုက်ပါဦးတဲ့.... ဒီအဝိဇ္ဇာသင်္ခါရက ယောကျ်ားတွေလုပ်လိုက်တာလား၊ မိန်းမတွေမျှား တည်ထောင်လိုက်သလားလို့ မေးတော့ ဘာတွေမျှားတွေ့ရသလဲ....(ခန္ဓာငါးပါးဘဲတွေ့ရပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးဘဲ တွေ့ရတယ်ဆိုတော့ ဩော်.... ဒီတရားတပဲ့လုံးမှာ ဘာတွေ့မျှား ပေါ်နေပါလိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါးဘဲ ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးပေါ်နေတယ်၊ ဩော်....ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာငါးပါးကို တကာတကာမတွေ့ ကျဉ်းလိုက်ကြ - ချုံးလိုက်ကြဦးစို့ ဆိုတော့ - ခန္ဓာငါးပါးဆိုတာ နာမကွန္ဓာက ၄-ပါး၊ ရူပကွန္ဓာက တပါး-ထားလိုက်တော့ ရုပ်နာမ်ဖြစ်သွားတယ်၊(မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုမျှားဖြစ်သွားသလဲ.... (ရုပ်နာမ်ဖြစ်သွားပါတယ်) ရုပ်နာမ်ဘဲဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါး ချုံးလိုက် ကျဉ်းလိုက်တဲ့အခါ ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့်.... (ရုပ်နာမ်ဘဲဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ရုပ်နာမ်ဘဲဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ) အဲဒီရုပ်နာမ်ကိုမှ တခါ တကာတကာမတို့သည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ကျဉ်းလိုက်ကြဦးစို့ - ချုံးလိုက်ကြဦးစို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ၊ဩော်....အနိစ္စတလုံး ကျန်တော့တယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘာကျန်တော့လဲ....(အနိစ္စတလုံးကျန်ပါတော့တယ်) ဩော် ချုံးလိုက်တော့ အနိစ္စတလုံးကျန်တော့ တကာတကာမတို့ အနိစ္စဆိုတာ "ဟုတ္တာ အဘာဝဋ္ဌေန အနိစ္စ" လို့ပြောတဲ့အတွက် အဋ္ဌကထာ ဆရာမျှား ရေးသားထားတဲ့အတွက် မှန်လည်းမှန်တဲ့အတွက် ဖြစ်ပြီးမရှိတာကလေးပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပြီးမရှိတာဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးချုံးလိုက်တော့ ရုပ်နာမ်- ရုပ်နာမ် ချုံးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဘာကလေး တခုတည်း လာတော့

သလဲ.... (အနိစ္စတခုတည်း လာတွေ့ပါတယ်) အနိစ္စဆိုတော့ မြန်မာလို ဖြစ်ပျက်နေဘဲ....(မှန်ပါ့) ပါဠိလို အနိစ္စ၊ ဒါဘဲ လာတွေ့တာဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား.... (ကျေပါပြီ)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတွေ့ရုပ်နာမ်တွေကိုဘဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးနဲ့ ဝေဘန်လိုက်တဲ့အခါ ကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ရုပ်က-ကာယာနုပဿနာ-ဝေဒနာက ဝေဒနာနုပဿနာ၊ စိတ်က- စိတ္တာနုပဿနာ ကျန်တဲ့ သညာ- သင်္ခါရ နှစ်ခုက ဓမ္မာနုပဿနာတွေ့ဖြစ်နေတော့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးထဲ အကုန် မဝင်လားဗျာ.... (ဝင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ....သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးထဲ အကုန်ဝင်ပြီးသကာလ သူ့တော့ ဘုန်းကြီးက တကာတကာမတွေ့ကို ဥာဏ်ထက်ထက်နဲ့ တဏှာများတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ့ ဒီထဲမှာ ပါဦးမှာကိုးဗျ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မပါပေဘူးလား.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဥာဏ်ထက်ထက်နဲ့ တဏှာများတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာနှင့် သမ္မောအဋ္ဌကထာဆရာကလဲ ဟော-ဥာဏ်ထက်ထက်နဲ့ တဏှာများယင်ဝေဒနာနုပဿနာပေးလိုက်ပါကွာတဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာပေးရမလဲ.... (ဝေဒနာနုပဿနာ ပေးရပါမယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးထဲကသုံးပါးဖြုတ်ပြီး ဝေဒနာ တလုံးထားကြစို့နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျကြလား.... (ကျေပါတယ်ဘုရား)။

ဝေဒနာ တလုံးတည်းဘဲ တကာတကာမတွေ့ ရှုကြပါစို့၊ ယနေ့တရားမှာဖြင့်နော်(မှန်လှပါဘုရား) စုံအောင်တော့ဟောမှာဘဲ၊ဟောပေမယ်လို့ ယနေ့ ဝေဒနာလှည့်ပြီး ဝေဒနာဘဲပြော

ကြပါစို့.... လို့ ဆိုတော့ တကာတကာမတို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဝေဒနာဟာ နာမည်တူတော့ဖြင့် ဝေဒနာပါဘဲတဲ့ ခဲ့လိုက်တဲ့ ခါသုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာလို့ ဝေဒနာက ဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါလိမ့်.... (သုံးမျိုးရှိပါတယ်ဘုရား)။

သုံးမျိုးရှိတယ်ဆိုဟာ သိထားပြီနော်(မှန်ပါ့) ဝေဒနာဟာ သုံးမျိုးဘဲရှိတယ်၊ သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဒီသုံးမျိုးလဲ တကာ တကာမတွေက မှတ်လိုက်ပါဦး၊ ရှိတာတော့ဟုတ်ပါရဲ့၊ သုခရှိယင် ဒုက္ခ ဥပေက္ခာမရှိဘူး.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ခန္ဓာထဲမှာနော်.... (မှန်ပါ့)။

ဒုက္ခရှိယင် ကျန်တဲ့နှစ်ခု.... (မရှိပါဘူးဘုရား) ဥပေက္ခာ ရှိယင် ကျန်တဲ့နှစ်ခု (မရှိပါဘူးဘုရား)အဲဒါကျတော့လဲ တကာတကာမတို့ သြော်....ဒါဖြင့်ဝေဒနာသုံးပါးဟာ ရှိထိုက်တာသာပြောတာကိုး၊ ရှုရမှာကတော့ ဝေဒနာပေါ်လာတဲ့တလုံးရှုရုံဘဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကော ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာတလုံးဘဲ၊ ဝေဒနာသုံးမျိုး ရှိငြားသော်လဲ ပြိုင်မပေါ်သောကြောင့် ဦးခင်မောင်ရေ တလုံးတည်း ရှုရလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပြိုင်မပေါ်သောကြောင့်ဘာတဲ့.... (တလုံးတည်းရှုရပါမယ်ဘုရား)တလုံးတည်းဘဲ ရှုရလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား.... (သေချာပါတယ်)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီဝေဒနာတလုံးတည်းဘဲဘကာတကာမတွေက ရှုကြစို့ဆိုတော့ တကာတကာမတွေ ဝေဒနာ မရှုလို့ ရှိယင်လဲ ခင်ဗျားတို့ ဝေဒနာဆုတောင်းယူကြလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နတ်ပြည် ရောက်ရပါလို့၏ တကာ တကာမတွေက မသိတော့၊ နတ်ပြည်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျ တော့....အို့....နတ်ပြည်ဆိုတာ ချမ်းသာတယ်ဆိုလို့....(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

နတ်ပြည်ဆိုတာ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ကြိုက်ကြ ပါလိမ့်.... (ချမ်းသာတယ်ဆိုလို့ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဘာဝေဒနာပါလိမ့်.... (သုခဝေဒနာပါဘုရား)။

သုခဝေဒနာကိုဆုတောင်းယူလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့)သဘော ကျပလား....(ကျပါပြီ) အင်း....ဟင်....တခါ ငရဲပြည်ကျတဲ့ ကြောက်တယ်တဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ကြောက်သတုံးမေးတော့ ဒုက္ခ ဝေဒနာရှိလို့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ငရဲပြည်ကျတော့ ဒုက္ခဝေဒနာ ချည်းဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

အင်း....ဟင် ပဥ္စမစျာန် ဗြဟ္မာတွေကျပြန်တော့လဲ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာတွေက ရှိနေတယ်....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီတခု့ို. ဗြဟ္မာကြိုက်တာကလဲ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ကြိုက် တော့တကာတကာမတွေ့ ဝေဒနာကိုကြိုက်တဲ့ ဝေဒနာလဲရှိတယ် မကြိုက်တဲ့ဝေဒနာကော.... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

သို့သော် ဒါ-ခင်ဗျားတို့ကြားသာနေတယ် ဘယ်ဝေဒနာမှ မကောင်းဘူးလို့ မှတ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဝေဒနာသည် ကြိုက်တဲ့ ဝေဒနာ, မကြိုက်တဲ့ဝေဒနာလို့ တကာတကာမတွေက ဘယ် လိုပင် ပြောငြားသော်လဲ ဝေဒနာသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတို့ မှတ်ကြပေတော့.... ဝေဒနာဟာ

သူသတ် ယောကျ်ားကြီးလို့ မှတ်လိုက်....(မှန်လှပါ ဘုရား) ဝေဒနာ ဘယ်လို မှတ်ကြမယ်....(သူသတ်ယောကျ်ားကြီးပါ ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ရာဓရဟန်းက မေးလိုက်တယ် "မာရော မာရောတိ ဘန္တေ ဝုစ္စတိ၊ ကိတ္တာဝတာ နု ခေါ ဘန္တေ မာရောတိ ဝုစ္စတိ" လို့ မေးတော့—ဝေဒနာ မာရော-တဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘန္တေ=အရှင်ဘုရား၊မာရော မာရောတိ=သူသတ်ယောကျ်ား, သူသတ် ယောကျ်ားဟူ၍၊ဝုစ္စတိ=ဆိုအပ်၏။ ကိတ္တာဝတာ နု ခေါ ဘန္တေ မာရောတိ ဝုစ္စတိ=အဘယ်တရားကို သူသတ်ယောကျ်ား လို့ ဆိုပါသလဲလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့....ဝေဒနာ မာရော= ဘယ်ဝေဒနာမဆို သူသတ်ယောကျ်ားချည်းဘဲကွ.... (မှန်ပါ့) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒုက္ခဝေဒနာလဲ တကာ တကာမတွေ သတ်တာဘဲ....(မှန်ပါ့ ဘုရား) သုခဝေဒနာကလဲ အပျော်ကျူးလို့ သေတာတွေကော ရှိပါရဲ့လား.... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်သူက သတ်လိုက်ပါလိမ့်.... (သုခဝေဒနာက သတ်ပါတယ်ဘုရား) ဗြဟ္မာတွေကျတော့ သူတို့ ပဉ္စမစျာန်တွေနဲ့ ပျော်မွေ့ပြီး ပဉ္စမစျာန်နဲ့ဘဲ သေလိုက်တဲ့ ဥစ္စာကျတော့ ဘယ် ဝေဒနာ သတ်လိုက်ပါလိမ့်.... (ဥပေက္ခာ ဝေဒနာပါဘုရား) ဥပေက္ခာဝေဒနာသတ်လိုက်တော့ အားလုံး တကာ တကာမတွေ ဝေဒနာကို သေမင်းချည်း မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဦးဇင်္ဂရင်တို့ ဘာမှတ်ကြမယ်....(ဝေဒနာကို သေမင်းမှတ်ရပါမယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီဝေဒနာကို ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဝေဒနာ မာရောတိ လို့ ဟောတော်မူတယ်၊ ဝေဒနာ= ဝေဒနာကို၊ မာရောတိ= သူသတ်ယောကျ်းဟူ၍- ဝေဒနာဟာ သူသတ်ယောကျ်းတဲ့၊ မာရော၀ အာဃာတ ဘ၀ေယျ၊ မာရော၀=သတ်တတ်သည်သာလျှင်၊ အာဃာတ၀ေယျ=ဖြစ်ရာ၏။

ဩော်.... ဝေဒနာဟာ တကာ တကာမတွေ့ သတ်နေတာဘဲတဲ့၊ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါကြောင့် တနေ့က စပ်မိလို့ ပြောတယ်၊ တကာ တကာမတို့ မသာပို့ရတဲ့ လူမျှားဟာ မသာပို့ဘူးကြရဲ့လားဆိုတော့ ဒီပဲထဲမပို့ဘူးတဲ့လူက ရှားပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

မပို့ဘူးတဲ့လူက မရှားလားဗျာ.... (ရှားပါတယ်ဘုရား) ရှားကြပါတယ်....တဲ့၊ ရှားတဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျားတို့လမ်းမှာ နောက်က တိုးတိုးနဲ့ ကျုပ်တို့ကတော့ အိမ်ချင်းကလဲ ဝေးတယ်၊ အရပ်ကလဲ ဝေးတယ်၊ ဘာဝေဒနာတုံး.... အခုသေတာ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဟော.... ဝေဒနာဘဲ မေးကြတယ်၊ မမေးကြဘူးလား.... (မေးပါတဲ့ယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ရဟိုင်းသုသာန်ရောက်တယ်၊ ဆင်ဖြူကန်ရောက်တယ်၊ သခ်ၤိုင်းတော်ရောက်တယ်၊ ဘယ်သူ့ လက်ချက်တွေ့ပါလိမ့်.... (ဝေဒနာလက်ချက်တွေ့ပါဘုရား) ဝေဒနာလက်ချက်တွေ့....နော်.... (မှန်ပါ့)။

တကာ တကာမတွေ့....တဲ့ အိမ်ပေါ်မှာ မေ့ရာပေါ်မှာ ခြင်ထောင်ချပြီးသကာလ အနေးထည်တွေခြုံ ဆေးကောင်း ဝါးကောင်းတွေ ဘေးက ခြံရံငြားသော်လဲ ဝေဒနာရှိနေတဲ့

အတွက် ဝေဒနာကဘဲ သတ်သိုက်ပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပ
လား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ လူ့ပြည်မှာတော့ သေကာနီး ဒုက္ခဝေဒနာက သတ်တာနော်.... (မှန်ပါ့) မသေခင်ကျတော့လဲ မသေ-သေ အောင် တိုက်တွန်းတာကလဲ သုခဝေဒနာက တယ်စားချင်တယ်၊ မတည့်တာမှ တယ်မစားချင်ဘူးလား (စားချင်ပါတယ်ဘုရား)။

စားချင်တာက သုခဝေဒနာ မနေဘူးလား.... (နေပါတယ် ဘုရား) အဲ.... သုခဝေဒနာနဲ့ စားလိုက်တော့ မတည့်တဲ့ ဒုက္ခ ဝေဒနာက မသတ်လိုက်ဘူးလား.... (သတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း.... ဟင်.... ကျုပ်က မြင်ယင်တော့ မနေနိုင်ဘူးဆိုတော့ ဥပေက္ခာဝေဒနာက ပြပေးတဲ့အဓိပ္ပါယ် မရောက်ဘူးလား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဥပေက္ခာဝေဒနာက ပြ-သမား၊ သုခဝေဒနာက မျိုသမား၊ ဒုက္ခဝေဒနာက သတ်သမား (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြ ရဲ့လား....(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဥပေက္ခာဝေဒနာက.... (ပြသမားပါဘုရား) သုခဝေဒနာက (မျိုသမားပါဘုရား) သုခဝေဒနာက မျိုသမားပေါ့ဗျာ၊ စား သမား, မျိုသမားပေါ့ (မှန်ပါ့) ဒုက္ခဝေဒနာကကော....(သတ် သမားပါဘုရား)။

အင်း.... ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာ ဒီဝေဒနာသုံးပါး ရှိပါရဲ့လား.... (ရှိပါတယ်ဘုရား) စိတ်ချ လက်ချ မနေကြနဲ့၊ သေမင်းပါနေတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ဆိုးမပါလိမ့်.... (သေမင်း ပါနေပါတယ်ဘုရား) ဘယ်နှစ်ယောက်ပါလိမ့်.... (သုံးယောက်ပါဘုရား) ဝေဒနာသုံး ပါးဟာ သေမင်းချည်း မဟုတ်လား.... (မှန်ပါ!)။

ဒါကြောင့် ဘုရားက ဝေဒနာ မာရောတိ ပဿ၊ ဝေဒနာ= ဝေဒနာကို၊ မာရောတိ=သေမင်းဟူ၍၊ ပဿ=ရှုကွ....ရာဓ....ဟု ဒါကြောင့် ဝေဒနာကို အရှုခိုင်းတာကိုး....၊ ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဝေဒနာကို ဘယ်လိုရှုရမယ်.... (သူသတ် ယောကျ်ားလို့ ရှုရမယ်) သူသတ် ယောကျ်ား— သေမင်းလို့ ရှုပါ.... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

"မာရောတိ ပဿ၊ ဂဏ္ဍောတိ ပဿ" သံယုတ်ပါဠိတော်မျှားမှာ အနာလို့လဲ ရှုချက္ခ....တဲ့ (မှန်ပါ့) သဘောကျကြပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ခင်ဗျားတို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ပြုံးရင်းလဲ သေနိုင်တယ်....တဲ့ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပြုံးရင်းလဲ သေနိုင်တယ်ဆိုတာ သုခဝေဒနာ သတ်ချလိုက်တာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မွေ့လျော် မေ့လျော့ပြီးသကာလလဲ သေနိုင်တယ်ဆိုတော့ ဥပေက္ခာဝေဒနာ သတ်ချလိုက်တာ .... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တချို့မှာ နတ်ပြည်မျှား ဒေါသဖြစ်တာနဲ့ ခန္ဓာအထည် ပါ ပျောက်သွားတယ်၊ ဒေါမနဿဝေဒနာ သတ်ချလိုက်တာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒါ သေမင်းမှ ဟုတ်ကဲ့လား-(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒီထဲ တကာ တကာမတွေ့ အန္တရာယ်ကင်းလို့ ဘေးရှင်းမည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျှား ပါကြပါရဲ့လား.... (မပါပါဘူးဘုရား)။

ဘာ့ကြောင့်တုံး.... သေမင်း သုံးယောက်က အလှည့်ကျ ရှိနေတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ(သေမင်းသုံးယောက်ကအလှည့်ကျ ရှိနေပါတယ်)။

သတိထားပါ-သတိထားပါ တကာ တကာမတို့ သေမင်းက ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိနေသလဲ.... (သုံးယောက်ရှိပါတယ် ဘုရား) ဩော်....တကာ တကာမတို့ အခုဟာ တောင်းတောင်းပန်ပန်နဲ့ တရားပဲ့ လာခဲ့ကြရတယ်နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

သူတို့ မသတ်ခင် ကျုပ်တို့ တရားပဲ့ လာခဲ့ကြရတယ်....(မှန်လှပါ)သူတို့ သတ်ပြီးမှဆိုယင် လာနိုင်စရာ ရှိရဲ့လား....(မလာနိုင်ပါဘူးဘုရား)။

သို့သော် သူတို့ တရားပဲ့ သွားပါဦးမယ်၊ နေရစ်ခဲ့ပါ မောင်ဝေဒနာရယ်ဆိုတော့ နေရစ်သလား....ပါရက်လား.... (ပါရက်ပါဘုရား)။

ရော....တကာ တကာမတို့ သေမင်းက ထားပစ်ခဲ့လို့လဲ မရပါကလား.... (မရပါဘုရား) ထားပစ်ခဲ့လို့လဲ မရဘူးဆိုတာသေချာကြပလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ သေမင်း လွှတ်ဘဲ့နေရာ ပြေးကြပါဦး....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်ပြေးကြမယ်....(သေမင်းလွှတ်တဲ့နေရာ ပြေးကြပါမယ်)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာသုံးပါး မရှိတဲ့နေရာမှ သေမင်း လွှတ်တော့မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်နေရာမှာ လွှတ်ပါလိမ့်....(ဝေဒနာသုံးပါး မရှိတဲ့ နေရာပါဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် အခုပျော်နေတာကို ဘုန်းကြီးတို့က တကာတကာမတို့ကို သတိပေးရတယ်။ တကာ တကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ပျော်နေတာနော်.... ဘုန်းကြီးများ ဝမ်းမသာလို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ သေမင်းရှိရက်နဲ့ ဓါးဂုတ်ပေါ်မှာ ဝဲရက်နဲ့ ပျော်နေတဲ့ အပျော်ပါ....(မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဘယ်လို ပျော်နေတာပါလိမ့်....(ဓါး ဂုတ်ပေါ်ဝဲလျက်ပျော်တာပါဘုရား)ဓါး ဂုတ်ပေါ်ဝဲရက်နဲ့ ပျော်နေတဲ့ အပျော်ဆို တော့ တကာငတို့....မောင်ထွန်းလိုင်တို့....ကောင်းသေးရဲ့လား-(မကောင်းပါဘူးဘုရား)ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဘဝများစွာ သံသရာက ဘယ်သူ့ လည်ပင်း ခေါင်းစင်းပြီး အပ်ပြီးသကာလ ကျုပ်တို့ နေခဲ့ကြရတယ်ဆိုတာ ယနေ့တော့ဖြင့် ပေါ်လောကြီး ပေါ်ပါပြီ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဝေဒနာသုံးခု၏ လက်တွင်းမှာ ခေါင်းစင်းပြီး သကာလ သေခဲ့ရတဲ့ ဘဝချည်းဘဲဆိုယင်လဲ လဲပါ့မလား.... (မလဲပါဘူးဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

သို့သော်....တကာ တကာမတွေက မသိတဲ့အခါကျတော့ ဒီဝေဒနာတွေကိုဘဲ လယ်ပြီး ရှာနေကြတယ်-(မှန်လှပါဘုရား) ဒီ ဝေဒနာတွေကို လယ်ပြီး ရှာကြတယ်.... (မှန်ပါ့)ငွေရှာတယ်ဆိုတာ ဝမ်းသာချင်လို့၊ ရွှေ ရှာတယ်ဆိုတာကော.... (ဝမ်းသာ

ချင်လို့ပါဘုရား) စိန် ရှာတယ်ဆိုတာကော.... (ဝမ်းသာချင်လို့ ပါဘုရား) ဝမ်းသာတာ ဘာ-ဝေဒနာပါလိမ့်.... (သုခဝေဒနာ ပါဘုရား)။

ဩ်....သေမင်း ရှာကြတာပါကလား.... (မှန်ပါဘုရား) ဘာ-ရှာကြတာလဲ.... (သေမင်းရှာကြတာပါဘုရား) ဩ်.... မသိတော့ တကာတကာမတွေ့ သိပ်ခက်ပါကလား....(မှန်ပါ့)။

သေမင်းဟာ ရှာကောင်းတာလား .... ရှောင်ရမှာလား.... (ရှောင်ရမှာပါဘုရား)ရှောင်ရမှာကို ခင်ဗျားတို့က ဘယ်နှယ် လုပ်နေကြသလဲ....(ရှာနေကြပါတယ်ဘုရား)။

ဩ်....သေရတာ အားမရလို့လားလို့ဘဲ-မေးဘို့သာ ရှိတော့တယ်....(မှန်ပါဘုရား) ဒီပြင် ဘာမှ မေးစရာ မရှိတော့ဘူး....(မှန်ပါဘုရား) သဘောပါကြရဲ့လား.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....တကာ တကာမတွေ့ နတ်ပြည်များမှာ ခိုင်္ဂဗေဒါသိက နတ်တွေ့များ အပျော်ကျူးတာနဲ့ ခန္ဓဗေဒါ ပျောက်သွားတယ်....(မှန်ပါဘုရား) သုခဝေဒနာ သတ်ချလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

တချို့ ဒီလူ့ပြည်မှာလဲ ရှိပါတယ် အပျော် လွန်တာနဲ့ သေပြီ၊ မရှိကြဘူးလား.... (ရှိပါတယ်ဘုရား) ဘယ်ဝေဒနာ သတ်လိုက်ပါလိမ့်....(သုခဝေဒနာ သတ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

တချို့လဲ အင်း....သူတို့ မူးမေ့ပြီး သေသွားတယ်ကွာ .... ဆိုတော့ ဥပေက္ခာဝေဒနာ သတ်ချလိုက်တယ်....(မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ ဘယ် သူ့ လက် တွင်းမှာ ခေါင်းစင်းပြီး သေခဲ့ရတဲ့ဘဝ များပါလိမ့်....(ဝေဒနာ လက် တွင်းမှာ သေခဲ့ရတာ များပါတယ်ဘုရား)။

အခုကော တဲကာ တကာမတို့ ဝေဒနာ ကင်းကြရဲ့လား.... (မကင်းပါဘူးဘုရား) ဝေဒနာ မကင်းဘူး၊ သုခမရှိ-ဒုက္ခ ရှိ တယ်၊ ဒုက္ခမရှိ-ဥပေက္ခာ ရှိတယ်ဆိုတာ သေချာပလား....(သေ ချာပါတယ်ဘုရား)။

အင်း....ဘယ်သူနဲ့အတူတူနေကြပါလိမ့် (သေမင်းနဲ့ အတူတူ နေပါတယ်ဘုရား) သေမင်းနဲ့ အတူတူ နေကြရတယ် (မှန်ပါ့ ဘုရား)အားလုံးတရားတပဲလုံး ဘယ်သူနဲ့ အတူတူနေရသတုံး.... (သေမင်းနဲ့ အတူတူနေရပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ဒီအထဲကလဲ သေမင်းမှန်းမသိတော့လဲ ဦးခင်မောင် ခက်လိုက်တာ....(မှန်လှပါဘုရား) နေရတာက....(သေမင်းနဲ့ အတူတူနေရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ဟာကလဲ သေမင်း ရှိ ရက်နဲ့ သေမင်းမှန်းမသိတော့ပါဘူး ဆိုလို့ရှိယင် တယ် ကြီးတဲ့ အဝိဇ္ဇာပါကလားဆိုတာဘဲ ပြောဘို့ရှိတော့ဘာဘဲ.... (မှန်ပါ့ ဘုရား) သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား) သေမင်း ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိပါလိမ့်-(သုံးယောက် ရှိပါတယ်ဘုရား) ဘယ် အချိန်များ သူလွတ်ပါလိမ့်မတုံး....(မလွတ်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုရားက "သော ဝေဒနာ ပရိညာယ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ အနာသဝေါ" ဝေဒနာများ သေမင်းရယ်လို့ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား နှိပ်စက်တတ်တဲ့ တရားလို့ ကိစ္စဉာဏ်နဲ့ များ သိမယ်ဆိုလို့ရှိယင် ကွာ....မျက်မှောက်၌ပင် အာသဝေါကင်းပါသတဲ့....(မှန်ပါ့)။

သူ့ကိုသေမင်းရယ်လို့မျှား သေသေချာချာ သိပြီးသကာလ နှိပ်စက်တတ်တဲ့တရားရယ်လို့ အမှန်မျှားသိကြမယ် ဆိုလို့ရှိယင် ဖြင့် သညာသိန့်မသိဘဲနဲ့ ပညာသိန့်သိရမယ် ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ အနာသဝေါ=ယခုဘဝတွင်ပင် အာသဝေါကင်းပါ လိမ့်မယ်ကဲ့တဲ့....(မှန်ပါဘုရား)။

ကာယဿဘေဒါဓမ္မဋ္ဌော၊ကာယဿ=ခန္ဓာကိုယ်၏၊ဘေဒါ= သေသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ဓမ္မဋ္ဌော=နိဗ္ဗာန်၌တည်သည်။ ဖော ဟတိ=ဖြစ်၏၊သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဝေဒနာကို ခင်ဗျားတို့သေမင်းလို့နှိပ်စက်ပါတဲ့ဟုမျှားလို့ အမှန်မျှားသိမယ်ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် အခုအာသဝေါ ကင်းပါကယ် တဲ့-(မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ကာယဿ ဘေဒါ ဓမ္မဋ္ဌော-ကာယဿ=ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေ ဒါ=ယခုဘဝသေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ဓမ္မဋ္ဌော=နိဗ္ဗာန်၌တည် သည်၊ဟောတိဖြစ်၏၊တခါတည်းနိဗ္ဗာန်ရောက်သွားမယ်-(မှန်ပါ ဘုရား)။

သောဝေဒဂူ=ထို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သန်္ဓိ=ပုထုဇဉ် ဟူ သောအရေအတွက်သို့၊နောပေတိ-နဥပေတိ=မရောက်ပါဘူးကွဲ့ တဲ့....(မှန်ပါ)ဒါ ဝေဒနာသံယုတ် ပါဠိတော်မှာ လာပါတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါတယ်)။

ဝေဒနာဟာ သူသတ်ယောကျ်ားလို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိလို့ရှိ ယင် မင်းတို့ အာသဝေါကုန်ပါတယ်တဲ့....(မှန်ပါဘုရား)ဦးမင်း မောင်-တယ်ကောင်းပါကလား (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဝေဒနာကို သူသတ်ယောကျ်ားရယ်လို့ ကိစ္စဉာဏ်နဲ့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘာဖြစ်သတဲ့တုံး....(အာသဝေါ ကုန်ပါတယ်ဘုရား) အာသဝေါ ကုန်တယ်တဲ့၊ ဒီဥစ္စာ မဂ်လေးတန်ကို တခါတည်း တန်းပြီးရနိုင်တယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်ကျအောင် ဘုရား သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟောတော်မူတယ်နော်(မှန်ပါဘုရား)

ဿာ ဝေဒနာ ပရိညာယ၊
ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ အနာသဝေါ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဓမ္မဋ္ဌော၊
သမ္မံ နောပေတိ ဝေဒဂူ။

ဆိုတော့သူ့ကို ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိဘို့ တကာ တကာမတွေ့ယနေ့ပြောရလိမ့်မယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီလိုသိပြီးလို့ ရှိယင်လဲ ဘာမှ မပူပါနဲ့တော့တဲ့ အာသဝေါကင်းပါလိမ့်မယ်တဲ့....(မှန်ပါဘုရား)ဟုတ်လည်းဟုတ်ပေသားဘဲ တကာ တကမတို့၊ရတဲ့ပါဋ္ဌိနဲ့ဘဲ ဘုန်းကြီး အကိုးအကား ပြလိုက်ပါမယ်ဆိုတော့ ဝေဒနာ နိရောဓာ ဥးခင်မောင်တို့ ဆိုကြစမ်း—(တဏှာနိရောဓော) ဝေဒနာနိရောဓာ....(တဏှာနိရောဓော)။

ဟော....တဏှာနိရောဓောဆိုတဲ့ ကာမာသဝ ချုပ်သွားပြီ၊ ကာမာသဝဆိုတဲ့ လောဘလေ(မှန်ပါ) ဘဝါသဝဆိုတဲ့ ဘုံဘဝတပ်နှစ်သက်တဲ့ လောဘကော....(ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)ဒိဋ္ဌာသဝဆိုတဲ့ လောဘနဲ့ သဟဇာတ ဖြစ်နေတဲ့ ဒိဋ္ဌိကော.... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

နောက်ပြီးတော့ ဒီ ဒိဋ္ဌိနဲ့ သဟဇာတဖြစ်နေတဲ့ မောဟကော (ချုပ်ပါတယ် ဘုရား) ဟော- အာသဝ လေးပါးပေါ့ တကာ

တကာမတို့၊ သူ့ကို ချုပ်အောင်လုပ်နိုင်လို့ ရှိယင် အာသဝေါ တရား လေးပါးလဲ နောက်ကချုပ်ပါတယ်ဆိုတာသေချာပလား (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့်၊ "သောဝေဒနာ ပရိညာယ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ အနာသဝေါ" ဒိဋ္ဌဓမ္မပေါ့ကွာ၊ ဒါ အာသဝမရှိပါဘူး၊ မယုံယင် ရှုကြည့်စမ်းပါတဲ့၊ ဝေဒနာသာ တခါတည်း နောက်ဘယ်တော့မှ မလာအောင် နိုရောဖြစ်အောင် ချုပ်အောင် ရှုကြည့်စမ်းပါဆိုဘော့ ဝေဒနာနိုရောဓော....(တဏှာနိုရောဓော)။

တဏှာနိုရောဓော ဆိုကတည်းက တဏှာနဲ့ ဃဟဇာဝဘဖြစ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာကော....(ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား)ဒီတဏှာ ကလဲ ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာဆိုတဲ့ အဘိုင်း တကာ တကာမတို့ တဏှာ သုံးမျိုးလဲ မချုပ်ဘူးလား.... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကာမတဏှာဆိုတာ လောဘ၊ ဘဝတဏှာဆိုတာ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဝိဘဝတဏှာဆိုတာ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ ဒါတွေပါ ရောချုပ်ဘဲယ် (မှန်ပါ့) သူနဲ့သဟဇာတဖြစ်တဲ့ မသိလို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်နေတဲ့ အဝိဇ္ဇာလဲ ပါမသွားသေးဘူးလား....(ပါသွားပါတယ်ဘုရား)။

အေး.... ဒါ့ကြောင့် "သောဝေဒနာ ပရိညာယ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ အနာသဝေါ ကာယဿဘေဒါ မမ္မဒ္ဒဝ" ကာယဿ = ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ=ပျက်စီးသောကာလ၌၊ မမ္မဒ္ဒဝ=နိဗ္ဗာန်၌ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တကာ တကာမတို့ ဒါကြောင့်မို့ သူ့ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ရှုစမ်းပါလို့ ပြောလိုက်တယ် (မှန်ပါ့) အရေးမကြီးဘူးလား.... (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း.... တကာ တကာမတို့ အာသဝေါကုန်ချင်ယင် ဝေဒနာကုန်အောင် လုပ်ရလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) အာသဝကုန်ချင်ယင် (ဝေဒနာကုန်အောင် လုပ်ရလိမ့်မယ်) ဝေဒနာကုန်အောင် လုပ်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ)။

ကိုင်း.... ကုန်အောင်လုပ်တဲ့နည်းကို ဆရာဘုန်းကြီးက တကာတကာမတွေ့အား ရှုနည်းနှင့်တကွ ပြပါတော့မယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာကို ကြပ်ကြပ်ရုစိုက်ကြပေတော့ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဝေဒနာက သုံးမျိုး ချုံးလိုက်တဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဦးခင်မောင်ရေ ဖြစ်ပျက်ဘဲရှိမှာပါဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဝေဒနာသုံးမျိုး ချုံးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့.... (ဖြစ်ပျက်ဘဲ ရှိပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်ပျက်ဘဲ ရှိတော့မယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဝေဒနာကိုဘဲ ရှုကြပါစို့ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဟာ ပေါ်လာပြီနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဝေဒနာနောက်က မဂ္ဂဇြဟ္မစရိယာ အကျင့်လုပ်ကြစို့.....(မှန်ပါ့)တကာဝဘာလုပ်ရမယ်.... (မဂ္ဂဇြဟ္မစရိယာအကျင့် လုပ်ရမယ်)။

မဂ္ဂဇြဟ္မစရိယာအကျင့် လုပ်ရလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့်....တဲ့၊ တကာ တကာမတွေ့ သုခဝေဒနာကလေးက ထပ်ပြောနေတယ်လို့ အောက်မေ့မနေနဲ့၊ မသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ့အတွက်မှာ ထပ်ပြောတာတောင် သင့်ရုံဘဲရှိတယ်....နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

မျက်လုံးမြင်တဲ့အခါ မြင်တယ်ဆိုယင် ဘာဝေဒနာ ပေါ်သတုံး.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) နောက်က တကာ တကာမတွေ့ သေသေချာချာမှတ်နော်....၊ နောက် ရှုစရာ

မရှိဘဲနေမှာ စိုးတယ် (မှန်ပါ့) မျက်လုံးကလေး ဖွင့်လိုက်လို့ မြင်လိုက်ယင်.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား)။

အဲ-မြင်တဲ့သဘောကလေးဟာ ဥပေက္ခာဝေဒနာဘဲ၊ ဥပေက္ခာသဟဂတံ စက္ခုဝိညာဏဲဘဲ (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) မြင်တယ်ဆိုလို့ရှိယင် ဘယ်သူမှ မြင်တာမဟုတ်ဘူး၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖြစ်တာသာ မှတ်လိုက်ပေတော့(မှန်ပါ့ဘုရား) နားက ဘာကလေးကြားကြား....(ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား)။

နှာခေါင်းထဲက ပုပ်တဲ့အနံ့ နံနံ၊ မွှေးတဲ့အနံ့ နံနံ ဘာဖြစ်သတုံး....(ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား) လျှာပေါ်မှာ ချိုတာစားစား ချဉ်တာစားစား ဖန်တာစားစား ဘာဖြစ်သတုံး(ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား)။

ဩော်....ဒီနေရာတွေဟာ သူပေါ်တဲ့နေရာတွေဘဲ၊သူပေါ်တဲ့နေရာမှာ သူသေတဲ့နေရာလို့ မှတ်လိုက်ပေါ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သူပေါ်တဲ့နေရာဟာ.... (သူသေတဲ့နေရာပါဘုရား)။

ဩော်.... ဒါဖြင့် ရှုစရာ လေးဌာန တွေ့တယ်(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါက ဘယ်ဝေဒနာပါလိမ့်.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား)။

ဩော်.... ဥပေက္ခာဝေဒနာ ရှုရမည့်နေရာက လေးဌာနပါကလားလို့ မှတ်ဆား.... (မှန်ပါ့ဘုရား) လေးဌာန တပြိုင်နက်ပေါ်မှာလား.... တခုပြီးမှ တခုပေါ်မှာလား.... (တခုပြီးမှ တခုပေါ်မှာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တခုတည်းရှုရမှာ ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ တကာတကာမတို့ ဝန်လေးစရာ ရှိကြရဲ့လား.... (မရှိပါဘူးဘုရား) ပေါ်ပြီနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တခါ "သုခ သဟဂတံ ကာယဝိညာဏံ၊ ဒုက္ခ သဟဂတံ ကာယဝိညာဏံ" လို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ ဟော၊ သင်္ဂိုဟ်ကျမ်း အရှင် အနုရုဒ္ဓါတို့ကလဲ ဘုရားဟောတော် မူတာတွေကြည့်ပြီး ရေးထားပြန်တော့ ကိုယ်ပေါ်ကျတော့ ချမ်း သာယင် ဘာဝေဒနာ.... (သုခဝေဒနာပါဘုရား)။

အင်း....နာလို့ရှိယင် ကိုက်တယ် ခဲတယ်ဆိုယင်(ဒုက္ခဝေဒနာ ပါဘုရား) အဲ....ကိုယ်ပေါ်ကျတော့ သုခ ဒုက္ခ နှစ်ခုပေါ်တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)သုခပေါ်ယင်လဲ သုခကို ဒီနေရာပေါ်ယင် ဒီနေရာ ဖြစ်ပျက်ရှုပါ (မှန်ပါ့) ဒုက္ခပေါ်ယင်ကော.... (ဒီနေရာမှာ ဖြစ် ပျက်ရှုရပါမယ်)။

ဩော်.... ဒါဖြင့် သုခဝေဒနာလဲ ရှုတတ်ပြီ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ကော.... (ရှုတတ်ပါပြီဘုရား) ဥပေက္ခာဝေဒနာကလေးတွေ့ ကော.... (ရှုတတ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါက ပြင်ဘက်ည့်သည်တွေ့ ရှုတတ်ပါပြီ(မှန်ပါ့ဘုရား) ပြင်ဘက် ည့်သည်ခြောက်ယောက်ကို ရှုတတ်ပါပြီ (မှန်ပါ့)။

အတွင်းည့်သည်ကလေးတွေ့ လိုက်ကြပါဦး.... ဦးခင်မောင် တို့ ဦးဇံရင်တို့ အတွင်းည့်သည် လိုက်ပါဦး....နော်.... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

အတွင်းကျတဲ့ အခါကျတော့ ငွေကလေး ဘာကလေး တောင်းရတဲ့ အခါကျတော့ တကာ တကာမတို့ အဆင်ပြေတဲ့ အခါကျတော့ ဝမ်းထဲမှာ သောမနဿဝေဒနာပေါ်တယ်(မှန်ပါ့ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ သောမနဿဝေဒနာ ပေါ်တာလဲ ဟဒယဝတ္ထု ပေါ်မှာပေါ်တဲ့အတွက် ဒီနေရာမှာ ဉာဏ်လှည့်ပြီးသကာလ ဖြစ်ပျက်ရှုရလိမ့်မယ်(မှန်ပါ့) တောင်းရမ်းလို့မရဘူး၊ အကြောင်းက မညီညွတ်ဘူး ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဝမ်းထဲမှာ ဒေါမနဿဝေဒနာကော....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီအခါကျတော့ ဒေါမနဿဝေဒနာကို ဘာလုပ်ရမယ်.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်) အဲ.... ဖြစ်ပြီး ပျက်တဲ့တရားလို့ ရှုရလိမ့်မယ်နော်.... (မှန်ပါ့)။

တခါတလေကျတော့ ကိုင်း....ရ-မရဆိုတာ ကမ္မဿကာဘဲဗျ၊ ရချင်လဲ ရမှာဘဲ မရချင်လဲ နေမှာဘဲ၊ ကမ္မဿကာဘဲဆိုပြီး ထိုင်လိုက်တဲ့အခါကော မပါဘူးလား.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ ကမ္မဿကာ ထိုင်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဝမ်းထဲမှာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါ အားလုံး အတွက် ၄ ပြီးတော့ ပြောနေတယ်နော်.... (မှန်ပါ့) နားလည်ပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘုန်းကြီးက ထပ်လာပြန်ပြီလို့ အောက်မေ့မနေနဲ့၊ နားမလည်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဒီအထဲမှာ အတော်များတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ.... ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့....ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပေါ်နိုင်တဲ့နေရာက မျက်စိ နား နှာခေါင်း လျှာ ဝမ်းထဲ (မှန်လှပါဘုရား)ဘယ်နှစ်နေရာပါသလိမ့်....(ငါးနေရာပါဘုရား) ငါးနေရာနော်.... (မှန်ပါ့)။

အရှင်သာရိပုတ္တရာတို့ တကာ တကာမတို့ ချောင်းခုန်တယ် ဆိုတာ ကြားဘူးမှာပေါ့။ မကြားဘူး-ဘူးလား....(ကြားဘူးပါ တယ်)။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသကာလ ဘာဖြစ်လို့ ချောင်းကို ခုန်သတုံး ဝါသနာ မစုန့်နိုင်လို့....(မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)

ကောင်းပြီ သုခပေါ်နိုင်တဲ့ နေရာက ကိုယ်ပေါ်မှာတချက်၊ ဝမ်းထဲမှာ တချက်၊ ဝမ်းထဲကျတော့ သောမနဿအဖြစ်နဲ့ ပေါ် တယ်နော်....(မှန်ပါ့) ကိုယ်ပေါ်ကျတော့ သုခအဖြစ်နဲ့ ပေါ် တယ်....(မှန်ပါ့)။

ဒုက္ခကလဲ ကိုယ်ပေါ်ကျတော့ ဒုက္ခအဖြစ်နဲ့ ပေါ်တယ်၊ ဝမ်းထဲကျတော့....(ဒေါမနဿအဖြစ်နဲ့ ပေါ်ပါတယ်) သတော ကျပလား....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ ဒီနေရာကလေးတွေ့ လှည့်ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ချောင်....သုခနဲ့ ဒုက္ခက တကိုယ်လုံးမှာ ပေါ်ချင်ရာပေါ်ပါက လား၊ ဆံဖျား လက်သည်း ခြေသည်းဖျား အရေခြောက် ချန် ထားပြီး ကျန်တဲ့နေရာတွေမှာ အကုန်ပေါ်တာဘဲ.... (မှန်ပါ့ ဘုရား) ဆံဖျားမှာ သူမပေါ်ဘူး၊ လက်သည်း ခြေသည်းဖျား မှာ သူမပေါ်ဘူး၊ အရေခြောက်ကလေးတွေမှာ သူမပေါ်ဘူး- (မှန်ပါ့) ကျန်တဲ့နေရာမှာ သုခပေါ်ချင်လို့ ရှိယင်လဲ ပေါ်နိုင် တာချည်းဘဲ၊ ဒုက္ခပေါ်ယင်ကော....(ပေါ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အေး-ဆံဖျား လက်သည်း ခြေသည်းဖျား အရေခြောက်ကို ချန်လှပ်ပြီးသကဲ့သလ ပေါ်တဲ့နေရာကလေးတွေကို တကာတကာ မတွေ့က "သောဝေဒနာ ပရိညာယ" သော=ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒ

နာ၊ပေါ်တဲ့ဝေဒနာကို၊ပရိညာယ=ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိရမယ်၊ဒီဝေဒနာကလေးတွေကိုဘာတဲ့....(ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိရပါမယ်ဘုရား)။

သုခပေါ်လဲ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိရမယ်-(မှန်ပါ့) ဒုက္ခပေါ်လဲ....(ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိရမယ်) သောမနဿ ပေါ်ကော(ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိရမယ်)အင်း-ဒေါမနဿပေါ်ကော(ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိရမယ်)။

အဲ-ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့်၊ ပရိညာယ=ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိ၍.၊ ဝါ=ပိုင်းခြားခြင်း၍ သိ၍ အတူတူဘဲ....(မှန်လှပါ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ကြပေတော့ တကာတကာမတို့ မျက်လုံးထဲမှာ ဒီကနေပြီး ကြည့်လိုက်တော့ အပြင်ဘက်မှာလဲ တကာတကာမတွေ့ရှိတယ်၊ နောက်မှာလဲ တကာတကာမတွေ့ရှိတယ်၊ ရှေ့မှာလဲ ဆရာဘုန်းကြီးရှိတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဖြတ်ဘို့မမြင်လား.... ဘုန်းကြီးကြလာပဟေ့ဆိုတော့ မမြင်လား-(မြင်ပါဘယ်ဘုရား)ဘာ ဝေဒနာပါလိမ့်....(ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား)။

ရှုလိုက်ကြသေးလား- တကာ တကာမတို့ မရှုပါဘူး၊ ဥက္ခုလိုက်တာမှ ရှုကိုမရှုဘူး ခက်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်းမှ ဩော်....ဘုန်းကြီးကြလာလို့ ဝမ်းသာတာရှိဘာဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဝမ်းသာတော့လဲ ဝမ်းသာဘာက ဘာဝေဒနာတဲ့....(သောမနဿဝေဒနာပါဘုရား) သောမနဿဝေဒနာ....(မှန်ပါ့) အဲဒါကော-ရှုလိုက်ကဲ့လား....(မရှုလိုက်ပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့ဟာကတယ်ကြပ်ပါကလား....၊မရှိလို့ မရှုတာလား....ရှိလို့ မရှုတာလား (ရှိလို့ မရှုတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရှိလို့ မရှုလို့ ရှိယင် ဝေဒနာပစ္စယာ - တဏှာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)ကဲ-ဆက်သွားပြီ(မှန်ပါ့) မဆက်ဘူးလား....ကဲ၊

(ဆက်ပါတယ်ဘုရား)ဝေဒနာပစ္စယာ....(တဏှာပါဘုရား)သူက ဟောထားတာက ဝေဒနာ နိရောဓမှ ဘာတုံး.... (တဏှာနိရောဓေပါဘုရား)။

အဲဒါ ဝေဒနာရှုတော့မှ ဝေဒနာက နိရောဓော ဖြစ်တော့မှ နောက်က ရှုတဲ့မင်က တဏှာနိရောဓေါဖြစ်မှာကိုး(မှန်ပါဘုရား) မဟုတ်ဘူးလား....(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဦးခင်မောင် အခုတော့ ဝေဒနာပေါ်တာကိုလဲ မရှုမိတော့ သုခဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာပစ္စယာ ဒေါသော၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ပစ္စယာ မောဟော၊ ဒီသုံးခုဘဲလျှည့်လာတယ်—(မှန်ပါဘုရား)။

တကာ တကာမတွေ့ ဆရာကောင်းတပည့် တယ်လဲ မပီသေးပါဘူး....(မှန်ပါဘုရား) အရုပ်ဆိုးတုန်းရှိသေးတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ဒါ-အပြစ်တင်လဲ မအောက်မေ့ပါနဲ့ ကိုယ်ဆိုးတာပြောတာ(မှန်လှပါဘုရား) ဦးခင်မောင် အပြစ်တင်တာလား.... ကိုယ်အရုပ်ဆိုးတာလား....(ကိုယ်အရုပ်ဆိုးတာပါဘုရား)။

အဲ·နောက်လာလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘာလာလာ မြင်တယ် ဆိုယင် မြင်တဲ့စိတ်ကို ဖြစ်ပျက်ရှုပါ(မှန်လှပါဘုရား)မရှုလိုက်လို့ ရှိယင် ဖြင့်မြင်တယ်၊ခင်တယ်၊ စဲ့လမ်းတယ်၊ အားထုတ်မယ်ဆိုတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆက်သွားတာဘဲ....(မှန်လှပါဘုရား) မဆက်ပေဘူးလား....(ဆက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ မြင်လိုက်ပြန်တော့ မြင်တယ်။ ခင်ဘယ်၊ စဲ့လမ်းတယ်၊မြင်တယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာက မြင်ရင်ဥပေက္ခာဝေဒနာ(မှန်လှပါ) ခင်တယ်ဆိုတာက ဝေဒနာပစ္စယာ....(တဏှာပါဘုရား)ဟော.... မြင်လို့ခင်တာကိုးဗျ....(မှန်လှပါဘုရား)။

ကျုပ်က မျက်စိ မျက်နှာမြင် ခင်တတ်တယ်ဗျ၊ခင်ဗျားတို့က လဲ နှုတ်တက်တယ် ဒီဥစ္စာတော့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်နှုတ်တက် နေရတာတုံး-ဆိုတော့ အို....လောကွတ်ပါ ဘုရား၊ ဒီလောကွတ်ဟာ အပါယ်ကျတယ် ခင်ဗျားတို့ဟာ(မှန် ပါ့ဘုရား)ရိပ်မိပလားး....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဦးခင်မောင် လောကွတ်ကြောင့် ဘာဖြစ်သတုံး.... (အပါယ် ကျပါတယ်) မြင်ယင်ကျုပ်က ခင်တတ်ပါတယ်၊ ဆွမျိုး ဥာတ ကာလိုဘဲ ဘယ်သူ့တွေ့တွေ့ ဒီလိုဘဲ ခင်တတ်ပါတယ် ဆိုတော့ ရောင်းကောင်းအောင်လို့ ပြောနေတာ လိမ်ပြစ်က တခါသင့် သေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ရိပ်မိပလားး....(ရိပ်မိပါပြီ)။

မလိမ်ပါဘူး-ရိုးရိုးခင်ပါတယ်ဆိုတော့လဲ တဏှာ ဥပါဒါန်ကံ နဲ့ ဇာတိ ဇရာ မရဏပေါ်လာတယ်(မှန်ပါ့)လိမ်ပြန်တဲ့အခါက လို့ ရှိယင်လဲ တကာတကာမတို့ မုသာဝါဒကံကနေပြီးအပါယ်ပို့ ပြန်တာဘဲ....(မှန်ပါ့)။

နို့-ဘယ်ဟာကောင်းသေးတုံး(ဘယ်ဟာမှမကောင်းပါဘူး) ရှုတာဘဲ ကောင်းတယ်(မှန်ပါ့)ရိပ်မိပလားး—(ရိပ်မိပါပြီ) ဘာ လုပ်ကြမယ်-(ရှုတာကကောင်းပါတယ်)။

ရဲရဲတင်းတင်း ရှုစမ်းပါ တကာတကာမတွေက စိတ်ဖျက်ကုန် မှာစုံးလို့မျိုး မရှုဘနေတာလားး- ခင်ဗျားတို့—

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ကြားတယ် ဆိုယင်လဲ ဥပေက္ခာဝေဒနာကလေး ပေါ်တယ်နော်—(မှန်ပါ့)ကြား-ကြား ချင်းတခါတည်း ဘာလုပ်ကြမယ်—(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)နားထဲ ကို ဥာဏ်ထည့်ပြီး ရှုလိုက်....(မှန်ပါ့)။

နားထဲ ဉာဏ်ထည့်ပြီး ရှုလိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်ဆိုတော့ ဝေဒနာ နိရောဓော ဆိုတော့ ရှုတဲ့ဉာဏ်က တဏှာနိရောဓော သဉ္ဇး ဖြစ်တယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီတဏှာလာမည့်နေရာ ဉာဏ်လာတာကိုး-(မှန်ပါ့ဘုရား)တဏှာလာမည့်နေရာ.... (ဉာဏ် လာပါတယ်ဘုရား,)။

လာတော့ ဝေဒနာဖြစ်ပျက်ကိုမြင်မှ မဂ်ကလဲပေါ်တာကိုး-(မှန်ပါ့ဘုရား)ဝိပဿနာမဂ်က ပေါ်တော့ ဝေဒနာနိရောဓော.... (တဏှာနိရောဓော) တဏှာနိရောဓောဆိုတော့ တဏှာသည် မလာဘဲနဲ့ ချုပ်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) လာသေးရဲ့လား.... (မလာပါဘူး)။

ဘာဖြစ်လို့ မလာသတုံးဆိုတော့ ဒီရှုတဲ့ဉာဏ်က ဖြတ်ကနဲ အစားထိုးပစ်လိုက်တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

အဲ.... ရှုတဲ့ဉာဏ်က ဖြတ်ကနဲ အစားထိုးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒီကလဲ ဝေဒနာကလဲ နိရောဓလဲ ဖြစ်ပါရော-ဉာဏ်ကလဲ နိရောဓကိုလဲ မြင်လိုက်ပါရောဆိုတော့ တဏှာ ဒီနေရာမှာ မလာဘဲနဲ့ ချုပ်သောကြောင့် တဏှာနိရောဓော....(မှန်လှပါဘုရား) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) ဘာ-နိရောဓလဲ... (တဏှာနိရောဓောပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဟာ ဝေဒနာ မရှုမိလို့ရှိယင် ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာချည်း ဖြစ်မှာဘဲ....(မှန်ပါ့) ဒုက္ခဝေဒနာပစ္စယာ ဒေါသော၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာပစ္စယာ.... (မောဟောပါဘုရား) မောဟောဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ဥစ္စာက သြော်....တကာတကာမ

တော့ မသိပြီဆိုမှဖြင့် အပါယ်သွားကြောင်းချည်း ဖြစ်နေတော့ (မှန်ပါ့ဘုရား)မဆိုနိုင်ဘူးလား....(ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ....ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် မနေလိုက်ပါနဲ့. ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မှာရှာတယ်၊ "သတော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဟရေယျ။ သမ္မာနကာရိ၊ အယံ ဝေါ အမှာကံ အနုသာသနီ" သေသေချာချာ မှာတာဘဲ။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ သတော=သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာနော=ပညာနဲ့. ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ= နေရစ်ကြပါက္ခ....။

သတိပညာနဲ့. နေရစ်ကြစမ်းပါက္ခ-မင်းတို့ အကုန် အပါယ်သွားကုန်မှာစိုးလို့. မပြောဘူးလား.... (ပြောပါတယ်ဘုရား) ဘယ်သူက ပြောပါလိမ့်....(ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ပိုအရဲ့.တိုက်ကြတယ် ကျုပ်တို့တတွေက၊ သတိပညာလဲ မထားနိုင်ဘူး၊ မြင်ယင် ခင်မှာဘဲ၊ မြင်ယင် မုန်းမှာဘဲဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာက ဘယ်သူ့ကို အရဲ့.တိုက်သလဲ....(ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို အရဲ့.တိုက်ပါတယ်)။

ဘုရားက "သတော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဟရေယျ"-ကိုး၊ဘိက္ခဝေ=တို့၊ သတော=သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာနော=ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရေယျ=နေရစ်ကြပါ၊သတိထားပြီး ပညာနဲ့ ရှုရှု၍ နေရစ်ကြပါလို့. ဘုရားက မမှာဘူးလား(မှာပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က သတိကော ထားရဲ့.လား....(မထားပါဘူး) ပညာနဲ့.ကော ရှုရဲ့.လား....(မရှုပါဘူး)။

အို....ခင်ဗျားတို့မှာဖြင့် အသံကြားယင် မိုးကြိုးပစ်တာထက် နာသေးတယ်....(မှန်ပါ့) အပါယ် သွားရတာကိုးဗျ၊ မိုးကြိုးပစ်တာက တခါသေတာ ဦးခင်မောင်ရ.... (မှန်ပါ့) ဒီဟာက သေလို့ ဆိုးပါ့မလား....(မဆိုးပါဘူး)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒါရယ်စရာပြောပြီးသကာလနေတာလို့ အောက်မေ့မနေဘဲနဲ့ ဒို့ကို အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း ရှိခိုင်းတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပါကလားလို့ ဆိုတာကော သေချာကြပလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲ....ဒါဖြင့် ရှုကြပါစို့....တဲ့၊ တကာ တကာမတို့ နားထဲမှာ ဆတ်ခနဲ ခေါက်လိုက်လို့ ကြားယင် ခလေးကလေးက အဲလို့ အော်တဲ့အသံ ကြားကြား၊ အမေလေးလို့ ခေါ်တဲ့အသံကြားကြား၊ ဟော့....လို့ယင် ထူးမလား....ရှုလိုက်မလား....(ရှုလိုက်ပါမယ်ဘုရား)ဟုတ်ပါ့မလား....အတော်ကို ခက်နေပြီ၊ အဘော် ခက်နေပြီ ခင်ဗျားတို့ဟာက မဟုတ်ဘာချည်း နှုတ်တက်နေတာကိုးဗျ၊ ခက်လိုက်တဲ့ ဖြစ်ခြင်းက။

ဟော....အမေလို့ ခေါ်လိုက်လို့ ရှိယင်.... ကြားတဲ့အသံက လေးရှုပြီးမှ-ကြားတဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒနာကလေးဟာ ဖြစ်ပြီးယင် ပျက်ပါပေါ့ကလား....ရှုပြီးမှဘဲ ထူးချင်လဲ ထူးတာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား....(မှန်ပါ့) ဒီလိုမျိုး တခါလောက် နေဘူးကြရဲ့လား· (မနေဘူးပါဘူးဘုရား) တဲ့လဲ လျှာသွက်ပါကလား တကာတကာမတို့။

အင်မတန် လျှာသွက်နေတယ်၊ ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဒီလောက် သွက်ပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ အပါယ်သွားရမှာမို့....ဒီလိုဆိုတော့ အင်မတန် ဆိုးဝါးမနေဘူးလား....(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

အေး....ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဆိုးဝါးတာက ခပ်ပြုံးပြုံးနဲ့ ဆိုးဝါးတာနော်....(မှန်ပါ့) လက်သီး လက်မောင်းတန်းပြီး လက်မောင်းပင့်ပြီး တန်းတာမဟုတ်သေးဘူး၊ အဲဒီ အဆိုးမျိုး မဟုတ်သေးဘူး....(မှန်ပါ့)ပြုံးဆိုးဘဲ ရှိသေးတယ်....(မှန်ပါ့)။

ပြုံးဆိုး သဘောကျရဲ့လား.... (မှန်ပါ့) ပြုံးဆိုးဆိုတာ အမေလို့ ခေါ်လိုက်တော့ ဩော်....သားကလေးက ခေါ်ရှာတယ်ဆိုတော့ ပြုံးမလာပေဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ပြုံးတာ ဘာတုံးဆိုတော့ ခင်တဲ့လောဘ....(မှန်ပါ့) ကဲ.... လာတော့ ကိုယ့်အိမ်ရှေ့လိုက်တော့ ဥပါဒါန် မဖြစ်ဘူးလား-(ဖြစ်ပါထယ်ဘုရား)။

ဘာဖြစ်သတုံး ငါ့သားကလေးလို့ မေးလိုက်တော့ ဝစီကံသွားဖြစ်ကယ်....(မှန်ပါ့)ဟော....တဏှာ ဥပါဒါန် ကံက တန်းထွက်လာတယ်.... (မှန်ပါ့) မထွက်ဘူးလား.... (ထွက်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒါ အပါယ်က ရုန်းလို့ ရပါ့မလား....(မရပါဘူးဘုရား)။

ရုန်းလို့မရချင်နေပေစေကိုယ့်သားတော့ ဒီလိုလုပ်ရမှာဘဲဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ သားကတော့ အမျှဝေလိမ့်မယ်၊ ကိုယ်ကတော့ အမျှမရောက်တဲ့ဆီ ရောက်သွားပြီ.... (မှန်ပါ့) မရောက်ပေဘူးလား....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါတွေ ခင်ဗျားတို့ ညာဏ်လှည့်ဘို့ အင်မတန် ကောင်းပါတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ဘုန်းကြီးက တခါတခါ ဆုံးမတဲ့အခါ နက်နက်နဲနဲ နားထောင်ကြပါ၊ ကိုယ့်ကိုယ် သနားယင် ဒီအလုပ်-လုပ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) ဘယ်လို

မှာပါလိမ့်....(ကိုယ်.ကိုယ်သနားယင် ဒီအလုပ်-လုပ်)ကိုယ်.ကိုယ် သနားလို့.ရှိယင် ဒီအလုပ်ကို လုပ်ပါလို့. သတိပေးလိုက်ပါ့ တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အခုဟာက ခင်ဗျားတို့ ကိုယ့.ကိုယ်-ကိုယ် သနားတဲ့ အဓိပ္ပါယ်လားတဲ့-မသိလို့.ဘဲ မသနားတဲ့အဓိပ္ပါယ်လား....(မသိလို့. မသနားတဲ့.အဓိပ္ပါယ်ပါဘုရား)သိပြန်တော့ကော(မသနားပါဘူးဘုရား)သိပြန်တော့လဲ မသနားဘူး၊သိပြန်တော့လဲ မလုပ်ဖြစ်ဘဲကိုးဗျ-(မှန်ပါ့)။

သိပြန်တော့လဲ မသနားဘူးဆိုတော့ အတော်ခက်နေပြီ— တကာ တကာမတို့.... (မှန်ပါ့) ဦးခင်မောင်....အချို့ချက်မရ၊ အချဉ် ချက်မရပါကလား-(မှန်လှပါဘုရား) ဝါသနာဆိုတဲ့ဥစ္စာ အတော်ခက်တယ်နော်....(မှန်ပါ့)။

ခင်ဗျားတို့ကော.... (ဝါသနာမစွန့်နိုင်လို့.ပါဘုရား)ဒီ ဝါသနာက ဘာတုံးဆိုတော့ ကိုယ်သွားနေကျတဲ့ နေရာကို သွားချင်တဲ့ဝါသနာ အပါယ်လေးပါးကိုပြောတာ....(မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် အခုဟာ သေသေချာချာ ဝါသနာပြင်နေတာ ဦးခင်မောင်တို့.... (မှန်လှပါ) ကြားယင် ကြားတဲ့ စိတ်ကလေး ဘာလုပ်ရမယ်.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်) ဟိုဘက် မကူးပါနဲ့.ဦး ခင်ဗျားတို့ဥစ္စာ၊ အမေခေါ်ခေါ် အဖေခေါ်ခေါ် အမခေါ်ခေါ် မထူးပါနဲ့ဦး (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား(ရိမိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အရှဲ့.တိုက်ရမလိုကျနေပြီ ဘုန်းကြီးတရားဟာ ခင်ဗျားတို့က ထင်ချင်ထင်ဦးမှာ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့ဟာ အမေခေါ်လို့တောင်မှ မထူးနဲ့ဦး ရှုပြီးမှ ထူးဆိုတော့ တပည့်တော်တို့ အအ အပင်းလို ထားတဲ့အဓိပ္ပါယ် မျိုးလားလို့ ခင်ဗျားတို့က ပြောချင်လဲ ပြောကြမယ်နော်.... မဟုတ်ပါဘူးတဲ့၊ နို့မို့ယင် တဏှာက ဝင်လာမှာစိုးလို့....(မှန် ပါ့ဘုရား)။

တဏှာဝင်လာယင် ဥပါဒါန်က နေရစ်ပါ့မလား.... (မနေ ရစ်ပါဘူးဘုရား)မနေရစ်လို့ရှိယင် ကံကကော.... (မနေရစ်ပါ ဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် "ကမ္မဘဝ ပစ္စယာ ဇာတိ" ကျတော့ဘုရားလဲမဟတဲ့ နိုင်တော့ဘူး.... (မှန်ပါ့) တတ်နိုင်သေးရဲ့လား.... (မတတ်နိုင် ပါဘူး)။

"ကမ္မဝိပါကော အစိန္တေယျော" ဆိုတဲ့အတိုင်း "ကမ္မ သတ္တ ဝိဘင်္ဂတိ" ဆိုတဲ့အတိုင်း ဘုရားကို မတတ်နိုင်လို့ ဘုရား၏ ယောကျ်မ အပါယ်ကျရရှာတယ်....(မှန်ပါ့) သုပ္ပဗုဒ္ဓလေးဦးခင် မောင် မကျဘူးလား.... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရား၏ ယောကျ်ဖ ဒေဝဒတ်ဟာ သူ့ကံလုပ်လာတော့ ဘုရားတားလို့ ရသေးရဲ့လား.... (မရပါဘူး) မရတော့ အပါယ် မကျဘူးလား.... (ကျပါတယ်)။

အဲဒီတော့ "ကမ္မ ဝိပါကဿ" ကျတော့ ဘုရားလဲ မတတ် နိုင်ဘူး....(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)အဲဒီတော့ ကံ- ဖြစ်ကြောင်းကို ဘုန်းကြီးတို့က တားပေးတာပါ....(မှန်ပါ့) ဒါဖြင့် ကြားတယ်ဆိုယင် ဘာလုပ်ကြမလဲ.... (ဖြစ်ပျက် ရှုရ ပါမယ်) ကြားတဲ့စိတ်ကလေး- ကြားတဲ့ ဝေဒနာကလေးကို.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။

ရှုပြီးမှ ခင်ဗျားတို့ ခေါ်တာကို ထူးတာပေါ့ဗျာ၊ မထူးချင်လို့ ရှိယင်လဲ ကိုယ်ကခေါ်ချင်လဲ ခေါ်နေတာပေါ့....(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ရှေးဦးစွာတော့ ဘာလုံပ်ပစ်ရမလဲ....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်) ကြားဝိတ်ကလေးကို ဖြစ်ပျက်ရှုရမယ်.... (မှန်ပါ့) ဒါ-အိမ်ကျယင် အတော်သင်ရဦးမှာနော်.... (မှန်ပါ့)။

ရဲကျောင်းမှာ ဒရိန်းပြဿလို ဦးခင်မောင်....အတော် ပြဿာရဦးမှာ ဒီဥစ္စာလွယ်တာမဟုတ်ဘူး....(မှန်ပါ့) အခုက-ချည်း စောနေတယ်၊ရိပ်မိပလား အရှုကပါမှာမဟုတ်ဘူး.... (မှန်ပါ့)။

အဲဒါ တော်တော်.ကို လုပ်ယူရဦးမယ်ဆိုတာ ဦးခင်မောင် ဒီနည်းဖြင့် လွယ်ပါ့မလား....(မလွယ်ပါဘူး)မလွယ်ဘူး၊မလွယ်ဘူးတဲ့ တကာတဲ့ကာမတို့။

ကဲ....မွေးတယ်ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ တကာတကာမတို့က မွေးတဲ့ စိတ်ကလေး ဖြစ်ပျက်ရှုရလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အို....မွေးလိုက်တာ ဒီအနားမှာ ကျုပ်တာရှည်နေချင်တယ်ဆိုတဲ့ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ-တွေ့ မလာစေနဲ့ဦး....(မှန်ပါ့) မွေးတဲ့စိတ်ကလေး ဘာလုပ်ရမလဲ.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမယ်)။

ဒါ- ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ဖြစ်ပျက် ရှုလိုက်တာပေါ့....(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) ထမင်းစားတယ်, ဟင်းစားတယ်,ရေသောက်တယ်ဆိုတော့ လျှာပေါ်မှာ စိတ်ကလေး မပေါ်ဘူးလား.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... ဥပေက္ခာ ဝေဒနာကလေးပေါ့၊ ပေါ်တာ ကလေး ဘာလုပ်ရမလဲ.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်ဘုရား) အဲ.... ဖြစ်ပျက်ရှု

ပြီးသကာလ စားကြ- သောက်ကြလို့ ရှိယင်လဲ....တဲ့ တကာ တကာမတို့ ဝေဒနာနိရောဓော.... (တဏှာနိရောဓောပါဘုရား)။ ဟော....တဏှာနိရောဓောတိမဂ္ဂေါ.... (မှန်ပါ့) တခါတည်း မဂ္ဂင် ပေါ်လာတယ်.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) တဏှာနိရောဓောဆိုတာ ဘာပါလိမ့်.... (မဂ္ဂေါပါဘုရား) မဂ္ဂေါဆိုတော့ မဂ်ပေါ်လာတာဆိုတယ်တဲ့.... (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာကဖြစ်ပျက်၊ ရှုတာကမင်း၊ ဟော....မကိုက်သေးဘူးလား.... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား) ဝေဒနာက (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား) ရှုတာက.... (မင်းပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတွေ.... မင်း ရ-ရပါလို့၏လို့ ဆုတောင်းရမှာလား....တဲ့ ရှုမှုပေါ်မှာလား.... (ရှုမှု ပေါ်မှာပါဘုရား) အဲ....ရှုမှုပေါ်မှာဖြစ်နေတော့ ခင်ဗျားတို့က လုံချင်တာကမင်းဖိုလ် ဟုတ်လား....(မှန်ပါ့)။

အချောင်လိုချင်လို့တော့(မရပါဘူး)မရဘူး၊ ရှုမှုပေါ်မှာဘဲ....(မှန်ပါဘုရား) ဖြစ်ပျက်မြင်မှ မင်းဝင်မှာကိုးဗျ.... (မှန်ပါဘုရား) ဖြစ်ပျက်မှ မမြင်ဘူးဆိုယင်တော့.... (မင်း မဝင်ပါဘူး) မင်း - မဝင်နိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အေး....ဒါတွေကိုတော့.... အကျယ်တဝင့်လဲ ပြောနေတဲ့မလို့ ပါဘူး၊ တကာတကာမတို့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘုံဘုံးကိုယ်တော်တိုင် ရောဟုလာကို ထမ်းမခေါ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ယခုသော်ရောက်ကိုကော.... ထမ်းခေါ်နိုင်ရဲ့လား.... (မခေါ်နိုင်ပါဘူး)။

မင်းတို့တရား မင်းတို့လုပ် ဆိုပြီးသကာလ မင်း-ဟောဒီ လို ကျင့်၊ မင်း - ဟောဒီလိုကြံဆိုပြီး သကာလ ရာဟုလော၀ါဒ သုတ်ကို အမျိုးမျိုးဟောပြီးသကာလ ကယ်တင်ရတယ်.... (မှန်လှပါ)။

သူ့ဟာသူ လုပ်ယူရရှာတယ်.... (မှန်ပါ့) မလုပ်ရပေဘူးလား.... (လုပ်ရပါတယ်) ဒါဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက နည်းပေးကိုယ်တော်ကြီးပေါ့ဗျာ.... (မှန်လှပါဘုရား) ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့က လုပ်ယူရမည့် လူစားတွေ ဆိုတာကော သေချာပလား.... (သေချာပါတယ်) ဒါကြောင့် ကိုယ့်အရေးကိုယ်အားကိုးပါဆိုတာကော ကျေနပ်ကြပလား.... (ကျေနပ်ပါတယ်)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီဝေဒနာသုံးခုဟာ သေမင်း....(မှန်ပါ့)ဘာတဲ့တုံး....(သေမင်းပါဘုရား)သဘောကျကြရဲ့လား (ကျပါတယ်ဘုရား) တချို့များး ကိုယ့်ဒေါသနဲ့ကိုယ် ကြိုးဆွဲများချသေလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့) ကြိုးကာသတ်တာလားတဲ့.... တကာတကာမတို့ ဝေဒနာကသတ်တာလား....(ဝေဒနာက သတ်တာပါဘုရား)။

ဒေါမနဿဝေဒနာက သတ်ချလိုက်တယ်၊ စီးပွားတွေ ပျက်၊ သားမယားတွေက သေ၊ အကြောင်းက မညီညွတ်တော့၊ ကဲ.... သေတာကောင်းပါတယ်ကွ ဆိုပြီးတော့ သေချလိုက်တာများဘယ်ဝေဒနာ သတ်လိုက်တာပါလိမ့်.... (ဒေါမနဿဝေဒနာသတ်တာပါဘုရား)။

ဒေါမနဿဝေဒနာ သတ်ချိလိုက်တဲ့ယ်ဆိုတာ သဘောကျရဲ့လား....(ကျပါတယ်) ခုနက အပျော်ကျူးလို့ သေတာကျတော့ ဦးခင်မောင် ဘယ်နှယ်နေပါ့မလဲ....(သောမနဿဝေဒနာ သတ်တာပါဘုရား)။

အမေ့ကျူးလို့ သေတာကျတော့.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာ သတ်တာပါဘုရား) ဥပေက္ခာဝေဒနာက သတ်ချလိုက်တာ (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)စိတ်ပျက်လို့ သေတာကတော့.... (ဒေါမနဿဝေဒနာ သတ်တာပါဘုရား) ပျော်လွန်းလို့ သေတာကတော့....(သောမနဿဝေဒနာပါဘုရား)သဘောကျပြီနော်.... (မှန်ပါ့) တချို့များ မူးမေ့ပြီး သေသွားတာတွေကတော့.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာ သတ်တာပါဘုရား)။

သြော်....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ ခင်ဗျားတို့ အခု ဆရာဘုန်းကြီးနဲ့ တွေ့ပြီးသကာလ အခု တရားပဲမှာ နေကြ ထိုင်ကြ ပါရမီရေစက်ဆုံကြ ကုံကြတယ်ဆိုတာ အင်မတန် ဝမ်းသာစရာကောင်းငြားသော်လဲ စိတ်မချရတဲ့ လူချည်းဘဲ(မှန်ပါ့ဘုရား)။

စိတ်မချရတဲ့ လူချည်းဘဲ၊ သေမင်းကိုယ်စီနဲ့ချည်းဘဲ(မှန်ပါ့) ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြမလဲ.... (သေမင်း ကိုယ်စီနဲ့ချည်းပါဘုရား)။

.တကာ တကာမတို့ ဘုန်းကြီးကလဲ တကာ တကာမတွေ အပေါ်မှာ သယ်ယူပို့ဆောင်တဲ့ ဝတ္တရားရှိတဲ့အတိုင်း သယ်ယူပို့ဆောင်ပြီးသကာလ သုဂတိနိဗ္ဗာန်ကို ပို့နေတယ် (မှန်ပါ့)။

သူကလဲ သူ့အပေါ်လဲ ဒါး ဂုတ်ပေါ်ဝဲရက်ပါဘဲ(မှန်ပါ့) တကာ တကာမတွေကလဲ ဒီနည်းယူရက်နဲ့ ဒါး ဂုံတ်ပေါ်ဝဲရက်

ဘဲ့ မကျဘူးလား....(ကျပါတယ်)ဝေဒနာသုံးပါးတည်းဟူသော ဒါးတွေက ဝဲမနေဘူးလား.... (ဝဲနေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ သူတို့က မဦးခင် ဉာဏ်က ဦးအောင် လုပ်ကြပါ (မှန်ပါဘုရား) သူတို့ကတော့ သတ်မှာတော့ သေချာတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) တကာ တကာမတို့ သူတို့ကတော့ ဘာတုံး.... (သတ်မှာသေချာပါတယ်ဘုရား)။

သူတို့က သတ်မှာသေချာတော့ကို ကဲ- ရာဓရေ....ဝေဒနာ= ဝေဒနာသည်၊ မာရော=သတ်တတ်သည်၊ အဿဘဝေယျ=ဖြစ်ရာ၏၊ သူကသတ်တယ်ကွာ....တဲ့။

အဲဒီတော မင်းတိုက ဒီလိုလပ်က....တဲ့၊ မင်းတိုက သ ကို ပြန်သတ် (မှန်ပါ) ရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့ကို ပြန်သတ်ပါတဲ့ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူက သတ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့သေမလား၊ သူ့ကို ကျုပ်တို့က သတ်မလား....(သူ့ကို သတ်ရပါမယ်ဘုရား)အပြောကတော့ လွှမ်းလောက်ပါပေ့ဗျာ.... အပြောကတော့ လွှမ်းလောက်ပါရဲ့ တကာ တကာမတို့ ရှုမှ သေမှာနော်.... (မှန်ပါ့)။

သို့သော် သတ်ကောင်းတယ်လို့ သိတဲ့တလုံးဘဲ ဘုန်းကြီးသည် အင်မတန် ဝမ်းသာပါပြီ (မှန်ပါဘုရား) ဦးဇင်္ဂ ရင်တို့ ဘဝ မျှားစ့ဉာ သံသရာက ဘယ်သူကချည်း သတ်ခဲ့သတုံး.... (ဝေဒနာကချည်း သတ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား)။

ကျုပ်တို့က သတ်ခဲ့လို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ ကျုပ်တို့က ဝေဒ့နာသတ်ခဲ့လို့ ရှိယင် သေမင်းအောင်ပွဲယူတဲ့ မသေရာ

မှန်- ပြည်နိုပ္ပဒန်ရောက်မှာပေါ့ (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) အခုတော့ သူကချည်း သတ်နေတယ် (မှန်လှပါ့)။

ဘယ်သူကချည်း သတ်နေသလဲ.... (ဝေဒနာကချည်း သတ်နေပါတယ်ဘုရား) ကျုပ်တို့က သတ်ခဲ့တဲ့ဘဝများ ရှိပါရဲ့လား (မရှိပါဘူးဘုရား)။

ဒီတခါ သတ်ယင်သတ်၊ မသတ်လို့ ရှိယင်တော့ ခင်ဗျားတို့ ဘဝတိုင်း သူ့လက်တွင်း ခေါင်းစင်းသေရမယ်စိတ်ကူး(မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တဲကာ တကာမတို့ သဘ်ဆိုတာ တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ဝေဒနာကို ဖြစ်ပျက်မြင်အောင်ရှု (မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဝေဒနာတွေကို ဖြစ်ပျက်မြင်အောင်ရှုပြီး မှုန်းနေအောင်လဲ နိုပ္ပဒန္ဒဉာဏ် တက်အောင်ရှုချ (မှန်လှပါဘုရား) ဝေဒနာသည် ကားလို့ဆိုယင် ဖြစ်တာလဲ ဒုက္ခသစ္စာ၊ပျက်တာလဲ ဒုက္ခသစ္စာလို့ သိအောင်ရှုပါ (မှန်လှပါဘုရား) ဝေဒနာဖြစ်တာလဲ.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ပျက်တာကော.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

အဲ....ဒီကဲ့သို့ သူ့ကိုပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိသွားလို့ရှိယင် ဝေဒနာတွေ အကုန်ချုပ်မယ် (မှန်ပါ့) ဝေဒနာချုပ်တော့ ဦးခင်မောင် ဝေဒနာနဲ့ သဟဇာတဖြစ်တဲ့ သညာ သင်္ခါရတွေကော....(ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား) ဝေဒနာနဲ့ သဟဇာတဖြစ်နေတဲ့ ရုပ်တရားတွေကော.... (ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကျတော့ "နာမရူပ နိရောဓာ ဝိညာဏ နိရောဓော" သွားဖြစ်တယ် (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) နာမရူပနိရောဓာ=နာမ်ရုပ် ချုပ်ခြင်းကြောင့် ဝိညာဏ်ချုပ်တယ်၊ သဘောကျပလား (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ-နာမ်ရုပ်ချုပ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် သံယုတ်ပါဦးတော်မှာ သေသေချာချာ ဟောပါတယ် "ဝိညာဏ နိရောဓာ နာမရူပ နိရောဓော၊ နာမရူပ နိရောဓာ ဝိညာဏ နိရောဓော" ဆိုတော့ တကာ တကာမတွေ တခုချုပ်ယင် ဘာတဲ့တုံး (အကုန်ချုပ်ပါတယ် ဘုရား)။

တခုချုပ်-အကုန်ချုပ်တာဘဲလို့ မပြောဘူးလား....(ပြောပါတယ်ဘုရား) ဝိညာဏ်ချုပ်ယင် နာမ်ရုပ်ချုပ်ပါတယ်၊ နာမ်ရုပ်ချုပ်ယင်.... (ဝိညာဏ်ချုပ်ပါတယ်)ဝိညာဏ်ချုပ်တယ်ဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါးမစုံလား....(စုံပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဘာသစ္စာတရားလဲ.... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) အဲ.... ဒုက္ခသစ္စာချုပ်သွားတယ် ဆိုကတည်းကိုက တကာ တကာမတို့ ကျုပ်တို့ ဒုက္ခဝင်္ဂမ္မ မကျတ်လား.... (ကျတ်ပါတယ် ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဝေဒနာပေါ်ရာကို လိုက်ကြရ လိမ့်မယ် (မှန်ပါ့)ဝေဒနာပေါ်ရာကို လိုက်ကြရလိမ့်မယ်ဆိုတော့ မျက်စိ နား နှာခေါင်း လျှာ မှာလဲ ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်တိုင်း လိုက်ပါနော်.... (မှန်ပါ့)။

တကိုယ်လုံးမှာ သုခဝေဒနာပေါ်လဲ.... (လိုက်ရမှာပါဘဲ) ဖြစ်ပျက်ရူပေးပါနော်.... (မှန်ပါ့) ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်ကော....

(ဖြစ်ပျက်ရှုပေးရပါမယ်)ဝမ်းထဲမှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာရလို့ သောမနဿပေါ်ကော.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်) ဒေါမနဿပေါ်ယင်လဲ.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။

အေး.... ကိုယ်နဲ့မဆိုင် သေတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင် ကမ္မဿကာဘဲ ထားတဲ့အခါကော မပါဘူးလား.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်နဲ့ ဆွေမျိုးကလဲ မတော် ဘာမှလဲ မတော်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ကြားရရုံတင် ကြားရတဲ့အခါကျတော့ ဦးခင်မောင်တို့က ဘာ ထားလိုက်သတုံး.... (ဥပေက္ခာထားပါတယ်)။

ကမ္မဿကာဘဲကွာ.... သေမျိုးချည်းဘဲ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်) အင်း.... ကိုယ်နဲ့ နည်းနည်းစပ်လာတဲ့ အခါကျတော့ ဒီအသံ ထွက်ကဲ့လား.... (မထွက်ပါဘုရား) ဖြစ်မှ ဖြစ်ရပလေ၊ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်)။

ဒါကြောင့် ကိုယ်နဲ့ မစပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ သေမျိုးချည်းဘဲကွာ၊ ဥပေက္ခာဘဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဥပေက္ခာလာတော့ ဘာလုပ်ရမလဲ.... (ဖြစ်ပျက် ရှုရပါမယ်) သြော်.... ဖြစ်မှ ဖြစ်ရပလေ.... လာယင်ကော.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘဲ) ဖြစ်မှ ဖြစ်ရပလေဆိုတော့ ဦးခင်မောင်ရေ.... ဒေါသ သောက မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါ့)။

အဲ.... ဒေါသ-သောက ဆိုတော့ ဒါဟာ ဒေါမနဿ ဝေဒနာဘဲ မဟုတ်လား.... (မှန်လှုပါ) ဘာလုပ်ရမလဲ.... (ဖြစ်ပျက် ရှုရပါမယ်) ဒါဖြင့် ဖြစ်မှ ဖြစ်ရပလေလို့ လာယင်လဲ ဘာလုပ်ကြမယ်.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်) ကမ္မဿကာလို့ ထားတဲ့ ဝေဒနာ လာယင်ကော.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘဲ)။

ဩ....ဒီပုဂ္ဂိုလ် ကျုပ်ဖြင့် မျက်လုံးထဲကတောင် မပျောက်သေးဘူးလို့ ဆိုယင်ကော.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘဲ) အဲဒါ ခင်လုံးကလေးတွေ့ သောမနဿဝေဒနာလာတာ (မှန်ပါ့) ဒါကလေးကျတော့လဲ ဘယ်နှယ်လုပ်ရမလဲ (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။

ဒါဖြင့် အားလုံးသည်ကားလို့ ဆိုယင် ဘုန်းကြီးက ဖြစ်ပျက်ရှုရမယ်လို့ ခိုင်းလို့ ရှုရမှာလား၊ သူတို့ ဖြစ်ပျက်ကို ကျုပ်တို့က မြင်အောင် လိုက်ရမှာလား.... (သူတို့ ဖြစ်ပျက်ကို မြင်အောင် လိုက်ရမှာပါဘုရား)။

ဒါ အရေးကြီးပါတယ် အခုပြောတဲ့စကားဟာ....(မှန်ပါ့) ဘုရားက ရှုခိုင်းလို့ ရှုရတယ်၊ ဘုန်းကြီးက ရှုခိုင်းလို့ ရှုရတယ် ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် သညာ ဖြစ်နေပါတယ် (မှန်ပါ့)။

သူတို့ ဖြစ်ပျက်ကို သူတို့ ဖြစ်ပျက်ပြီးသကာလနေတဲ့ သဘာဝမမှ-အနိစ္စတရားကြီးကို ကျုပ်တို့က အနိစ္စဉာဏ်နဲ့ မှန်မှန်မြင်ဘို့ အရေးကြီးပါတယ် (မှန်ပါ့)။

ဦးခင်မောင် ဒီစကား အရေးမကြီးဘူးလား....(ကြီးပါတယ် ဘုရား)အင်မတန် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ မပေါ်သေးဘူးလား—(ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တဲကာ တကာမတို့ ဝေဒနာဟာ ဒီနေ့ နှစ်လုံးတည်းဘဲ ဒီတရားပဲက မှတ်သွားပါတော့ နာရီလဲ စေ့နေလို့....နော်.... (မှန်ပါ့) ကိုယ်က သတ်လို့ရှိယင်....နိဗ္ဗာန်ရောက်မယ်....(မှန်ပါ့ ဘုရား)။

သူက သတ်လို့ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ သေပဲ့ဝင်ရလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ကိုယ်က သတ်နိုင်ယင်....(နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါမယ်)

သူက သတ်နိုင်လို့ရှိယင်.... (သေပွဲဝင်ရလိမ့်မယ်) အဲဒါ ကြိုက်တာယူပေတော့ ခင်ဗျားတို့....(မှန်ပါ့)။

သူက သတ်တာကြိုက်သလား.... ကိုယ်က သတ်ရတာကောင်းသလား.... (ကိုယ်က သတ်ရတာကောင်းပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် အမြဲတမ်း ဝေဒနာ ဖြစ်ပျက်မြင်အောင်ရှု (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှုဖန် များလာယင် ဘာဖြစ်မယ်.... (မုန်းပါတယ်)။

မုန်းပြီးယင် ဘာဖြစ်မယ်ထင်သတုံး.... (ဆုံးသွားပါတယ်) မုန်းပြီးယင် ဒီဝေဒနာတွေဟာ ရှုလို့ကို ရှာမတွေ့ဘူး ဆုံးသွားလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဆုံးသွားလို့ရှိယင်"ဝေဒနာနဲ့ ခယောဘိက္ခု နိစ္စတော ပရိနိဗ္ဗုတော" (မှန်ပါ့)။

ဝေဒနာကုန်ယင် နောက်က တဏှာပါ ကုန်တာဘဲကွ....တဲ့၊ (မှန်ပါ့) တဏှာကုန်ယင် တဏှာနိရောဓော နိဗ္ဗာန်....ကွ....တဲ့၊ ဘာမှ မစိုးရိမ်နဲ့တဲ့(မှန်ပါ့)သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ကိုင်း.... ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု....သာဓု....သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အာမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း
မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့
ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော
အဖုံးငါးပါး ဖွင့်လှစ်နည်း

အလုပ် တရားတော်

(၂၀-၂-၆၁)

တရားကို နားကနာပါလို့ သတိပေးလိုက်တယ်နော်....၊ တရားကို နားက ထောင်ပါ၊ ဉာဏ်က ခန္ဓာလှည့်ပါ၊ တရားကို-(နားကထောင်ရပါမယ်) ဉာဏ်ကတော့.... (ခန္ဓာဘက်လှည့်ရပါမယ်)။

အင်း....နားကတော့ ဘာလုပ်ကြရမယ်....(နားထောင်ရပါမယ်) တရားကိုဘဲ နားထောင်ရမယ်နော်....(မှန်ပါ့) ကိုယ့်ရှိတဲ့ ဉာဏ်ကလေးကကော....(ခန္ဓာဘက်လှည့်ရပါ့မယ်)။

ခန္ဓာဘက် လှည့်ကြပါတဲ့၊ အဲဒီကဲ့သို့ နာခဲ့လို့ရှိယင် တရားကို နားကထောင်၊ ဉာဏ်က ခန္ဓာဘက် လှည့်လို့ရှိယင်ဖြင့် ခန္ဓာပြောတာကို ဉာဏ်က မြင်ပါလိမ့်မယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခန္ဓာပြောတာကို ဉာဏ်က မြင်ခဲ့သည်ရှိသော် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့သည် သူများပြော မယုံဘဲနဲ့ ခန္ဓာပြောကို ယုံလာပါလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကေန်ပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့)။

သူများပြောကို ယုံစရာ ရှိသေးသလား....(မရှိပါဘူးဘုရား) ခန္ဓာက ပြောတာကတော့....(ယုံရမှာပါဘဲဘုရား)။

ခန္ဓာက ပြောတာကတော့ ယုံရမှာချည်း ကောန်ဖြစ်နေတော့ သြော်....ခန္ဓာသည် ဘာ-ခန္ဓာပါလိမ့်မလဲဆိုတဲ့ဥစ္စာ ခန္ဓာက ပြောပါလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခန္ဓာက ပြောတာကို တကာ တကာမတွေက ဉာဏ်နဲ့ နားထောင်ပြီဆိုမှဖြင့် ခန္ဓာက "သံခိတ္တေန ပဥ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာပိ ဒုက္ခာ" လို့ သည်ပြင်ဘာမှမပြောဘူး၊ဒုက္ခသစ္စာချည်းပါဘဲလို့ သာပြောလိုက်တယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လိုမျိုး ပြောမယ်ထင်ကြသလဲ....(ဒုက္ခသစ္စာချည်းဘဲလို့ ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာချည်းဘဲလို့ ခန္ဓာကပြောတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဉာဏ်က ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ သြော်....ဒါ ဒုက္ခသစ္စာဘဲဆိုတဲ့ဥစ္စာကို ခန္ဓာက ပြောတာကို ဉာဏ်က သိပြီဆိုမှဖြင့် သမုဒယသစ္စာ တဏှာလောဘက အနားမကပ်နိုင်တော့ဘူး....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် မကပ်နိုင်ပါလိမ့်မလဲလို့ အမေးထုတ်တော့မှ တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာက ပြောတာကို ကိုယ်က အမှန်သိသောကြောင့် သံသရာတခုလုံး လိမ်လည်ကောက်ကျစ်တဲ့ အထဲမှာ သမုဒယသစ္စာ တဏှာလောဘလောက် လိမ်လည်ကောက်ကျစ်တာ မရှိပါဘူး....(မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီ လိမ်လည်ကောက်ကျစ်တဲ့ တရားဟာ လိမ်လည်ကောက်ကျင့်ခင့်ကို မရအောင် ခန္ဓာက ပြောတာကို ဉာဏ်က မြင်ကြလို့ ရှိယင်လဲ သမုဒယသစ္စာ သေပါလိမ့်မယ်-(မှန်လှပါဘုရား)။

သမုဒယသစ္စာ သေတော့ကို တကာ တကာမတို့ တက္ခာနိရောဓေနိဗ္ဗာန်-ဆိုတဲ့ဥစ္စဟာ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်.... (မှန်လှုပါ)။

အဲဒါကြောင့် ဒီနေ့တရားနာနည်းကို တကာ တကာမတွေ သင်ပေးနေပါတယ်၊ နားက ဘာ ထောင်ရမယ်.... (တရားကို ထောင်ရပါမယ်)။

အေး....ဆရာဘုန်းကြီးက ခန္ဓာတရား ဟောနေတဲ့အတွက် ခန္ဓာတရားကို နားထောင်ပါ.... (မှန်ပါ့) ဉာဏ်ကတော့ကို ဘုန်းကြီးဆီ မလှည့်ဘဲနဲ့ တကာ တကာမတွေ ကိုယ့်ခန္ဓာဘက် ကိုယ် လှည့်လိုက်ပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဉာဏ်က ဘယ်လှည့်ရမလဲ-(ကိုယ့်ခန္ဓာဘက် လှည့်ရပါမယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်ကကိုယ့်ခန္ဓာဘက် ကိုယ်လှည့်လိုက်ပြီလို့ ဆိုမှဖြင့်ခန္ဓာက ဘာသစ္စာလို့ ပြောပါ့မလဲ....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဩော်....ခန္ဓာက ဒုက္ခသစ္စာလို့ ကောန်ပြောတဲ့အခါကျတော့ ဉာဏ်က ခေါင်းငြိမ့်ပြီးသကာလ ဩော်....ဟုတ်သားဘဲ၊ဩော်-ဟုတ်သားဘဲဆိုပြီး လိုက်-လိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် တသံသရာလုံး လိမ်လည်ကောက်ကျစ် လှည့်ဖြားပြီးသကာလ ဟိုပုံကောင်းနိုးနိုး ဒီပုံ ကောင်းနိုးနိုးနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရှာလာတာ တက္ခာလှည့်စားပြီး ရှာလာတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဟာဖြင့် ကွယ်ပျောက်ပြီးသကာလ တက္ခာလက်ညှိုးညွှန်ရာ မဇရောက်ဘဲနဲ့ ဉာဏ်လက်ညှိုး ညွှန်ရာကို တကာ တကာမတွေ ကောန်တကယ် ဇောက်ကြပါလိမ့်မယ်ဆိုတာ မှတ်ရလိမ့်မယ်နော်....(မှန်လှုပါဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ ဝိပဿနာ ရှုမှု ခန္ဓာကို ဉာဏ်နဲ့ ခန္ဓာလှည့်ပါဆိုတော့ ဝိပဿနာ ရှုပြီး နာပါလို့ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပါဘဲ.... (မှန်လှပါ) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ခန္ဓာ အစကလေးတော့ ပြောပေးပါဦးမယ် တကာ တကာမတို့ နေ့တိုင်း ပြောလို့ရှိယင်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ ဆိုတာ့မလာပေဘူးလား(လာပါတယ်ဘုရား) သင်္ခါရပစ္စယာ ခန္ဓာငါးပါးလို့ ဆရာဘုန်းကြီးက မဟောဘူးလား....(ဟောပါတယ်ဘုရား)။

အဲ....သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံရယ် သဠာယတန ဗဟ ဇာဒနာတွေကို စလိုဆိုယင် သုတ္တန်နည်းနဲ့ မှန်ငြားသော်လဲ ခန္ဓာစစ်စစ်မှာ အဘိဓမ္မာနည်းနဲ့ ဇာဘန်လိုက်တော့ ခန္ဓာငါးပါးပေါ်လာတယ်....(မှန်ပါဘုရား) အင်း....ဟင်....အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရက ဘာမျှား တည်ထောင်လိုက်ပါလိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါး တည်ထောင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ ပြောချင်လို့ ပြောရတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တဲကာ တကာမတို့ နဂိုရိုက ကတည်းက ယောကျ်ားမပါ၊မိန်းမ မပါ၊ ငါ မပါ၊ သူ မပါတာ သိပါစေတော့လို့.... (မှန်ပါဘုရား) ဒီထဲပါကြသေးရဲ့လား....(မပါ-ပါဘူးဘုရား)။

ယောကျ်ား မိန်းမ ငါ သူတပါးဆိုတာတွေ တကာတကာမတွေ ပဌမ ဖြစ်လာကတည်းက မပါဘူးဆိုတာ သိလို့ရှိယင်ဖြင့် နောက်မှ သြော်....သမုတိသစ္စာနဲ့ ပြောဆို ဖြစ်ကြအောင်လို့

မုသား မဖြစ် အောင်လို့ ပြောတဲ့ စကားတော့ မှန်တယ်၊ ယောကျ်ား မိန်းမကို ကျုပ်ဝိပဿနာရှုတဲ့ နေရာကျတော့ သူ့ကို အတည်မပြုဘဲနဲ့ ပင်ကိုယ်ကလာတာကို အတည်ပြုပြီးသကာလ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ရှုကြလို့ ရှိယင်ဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိက ပြုတ်ပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) သဿတလဲ ပြုတ်ပြီး၊ ဥစ္ဆေဒလဲ ပြုတ်ပြီးသား ဖြစ်ပါတယ် ဆိုတာ နေ့တိုင်း ပြောရတယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တရားသားချည်း ပြောနေတဲ့နေ့မို့ တကာ တကာမတွေ အဝိဇ္ဇာသန်ဓါရက ဘာ လုပ်လိုက် ပါလိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါး လုပ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ လူမိုက်လဲ ခန္ဓာငါးပါး လုပ်လိုက်တာဘဲ....(မှန်ပါ) လူလိမ်မာကော....(ခန္ဓာငါးပါးပါဘဲ) ခန္ဓာငါးပါး လုပ်တာချင်း အတူတူဘဲဆိုတာ သေချာကြပလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာမျှားထူးပါလိမ့်မလဲဆိုတဲ့ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်သံယုတ်ပါဠိတော်ကြီးမှာ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာမျှားထူးပါလိမ့်မလဲဆိုတဲ့ဥစ္စာ အလာမှာ မထူးဘူးဆိုတာ သေချာသွားတယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

လူမိုက်လဲ အဝိဇ္ဇာသန်ဓါရကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်တာဘဲ-(မှန်ပါ)လူလိမ်မာမှာကော တကာ တကာမတို့....(ခန္ဓာငါးပါးဘဲ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ကြတဲ့ဘဲဆိုတော့ သြော်.... လူမိုက်လဲ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ် လူလိမ်မာလဲ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိနေကြတော့ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်တာကို တကာ တကာမတွေ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကိုယ် ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဒီအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိလာယင်လဲ ဘုန်းကြီးက သြော်-နဂိုရိုးကကတည်းက ငါလဲ မပါ၊ သူလဲ မပါ၊ယောကျ်ားလဲမပါ၊ မိန်းမလဲ မပါ၊ အမေလဲ မပါ၊ အဖေလဲ မပါဆိုဘာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဘာသာလျင် ကေန်ရှိ တကယ်ရှိပါလိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါးသာ ကေန်ရှိပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးသာလျင် ကေန်ရှိ တကယ် ရှိတယ်ဆိုတော့ သြော်....အစက မပါတာ နောက်မှ မြို့ထဲရွာထဲမှာ မွေးမိ ဖွားမိတာနဲ့ ပြောသံကြား ဆိုသံကြားတွေကြောင့် သမုတိသစ္စာကို တကယ်ထင်ပြီးသကာလ အမေရယ် အဖေရယ် ငါရယ် သူရယ်ဆိုတာတွေ ချုပ်ကွယ်ပြီး လာတာတွေကို အခု အရင်းကနေ ပြလိုက်တော့ မရှင်းသေးဘူးလား....(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....အရင်က နဂိုရိုက လာခဲ့တာက တကာ တကာမတွေ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရက ပြုလုပ်လိုက်တာက ဘာပါလိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါးပါဘုရား)ဒီ ခန္ဓာငါးပါးကို အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကလဲ လုပ်လိုက်တယ်၊ သြော်.... အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကတော့ အတိတ်က အကြောင်းပေါ့ဗျာ....(မှန်လှပါဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာက မသိတာ၊ သင်္ခါရက ပြုပြင်တဲ့ တရား... (မှန်ပါ့) အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရပြုပြင်လိုက်တာ တကာတကာမတို့ အခု ဘာနဲ့

အတူတူ နေကြရ ထိုင်ကြရပါလိမ့်မလဲ....(ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ နေကြရပါတယ်ဘုရား)ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ အတူတူ နေကြရ ထိုင်ကြရတယ်ဆိုတာ မရှင်းသေးဘူးလား.... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ဒီတရားပွဲမှာ ယောကျ်ားတွေ များသလား မိန်းမတွေ များသလား.... ခန္ဓာငါးပါးချည်းဘဲလားလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ် ဖြေကြမလဲ....(ခန္ဓာငါးပါးချည်းပါဘဲဘုရား)။

ဟုတ်ပြီ....ဟုတ်ပြီ....။ဒီလို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ညာဏ်ထဲမှာ သိထားတော့မှ ဝိပဿနာရှုတော့ တကာသစ်တို့.... ဦးခင်မောင်တို့.... မရှင်းပေဘူးလား....(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)

အဲဒါဖြင့် အစကကတည်းက သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပြီးသကာလ ဒီထဲမှာ ခန္ဓာငါးပါးဘဲ၊ ငါ သူတပါး ယောကျ်ားမိန်းမ ပါသေးရဲ့လား....(မပါ-ပါဘူးဘုရား)။

အင်း .... ဒါ ဘယ်ကများ လာပါလိမ့်....သိကြား ဗြဟ္မာဘုရားလာပြီး ဖန်ဆင်းလေရော့လားလို့ မေးတော့၊ မသိတဲ့အဝိဇ္ဇာ၊ ပြုပြင်မှု သင်္ခါရကြောင့် ပေါ်လာတာဘဲ....(မှန်လှပါဘုရား) မသိတာက....(အဝိဇ္ဇာပါဘုရား) ပြုပြင်မှုက....(သင်္ခါရပါဘုရား)။

ဩော်....မသိတဲ့အဝိဇ္ဇာ၊ ပြုပြင်မှုသင်္ခါရကြောင့် ဘာများဖြစ်လာကြပါလိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်လာပါတယ်ဘုရား)။

အေး....ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်လာတယ်ဆိုတော့ ယခု တရားနာနေကြတာတွေ အားလုံး ရှင်းကြပါတော့၊ ယောကျ်ားလဲ မပါဘူး၊ မိန်းမလဲ မပါဘူး၊ နဂိုရှိက မပါခဲ့တဲ့ဥစ္စာ၊ ခန္ဓာငါးပါး-ခန္ဓာငါးပါးဘဲ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီ ခန္ဓာငါးပါး ပျက်ပြန်လို့ ရှိယင် နောက်ခန္ဓာငါးပါးက အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရက အစားထိုးမှာဘဲ....(မှန်ပါဘုရား)ဒီ့ပြင် ဘာ ထိုးစရာ လိုသေးသလဲ....(မလိုပါဘူးဘုရား)။

ဒီ ခန္ဓာငါးပါး ဖြတ်ဆို ပျက်သွားမယ်၊ ဘယ်သူက အစား ထိုးရမယ်.... (အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကပါ) အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရက-နေပြီး ပြန်ပြီး အစားထိုးတော့ ခန္ဓာငါးပါးဘဲ ပြန်ထိုးတယ်(မှန်ပါ့) ခန္ဓာငါးပါးပျက်တော့ ဘယ်သူက အစားထိုးသလဲ....(အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကပါ)အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကတော့ သဘောကျပါပြီ တကာ တကာမတို့၊ ဘာတွေမျှား ပြန်ပြီး အစားထိုးလိုက်ပါလိမ့်.... (ခန္ဓာငါးပါးပါဘုရား)။

အေး.... ခန္ဓာငါးပါးဘဲ အစားထိုးလိုက်တော့ သြော်.... အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကြောင့် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် ဟောခမယ်ဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာတို့ တဏှာတို့ ဥပါဒါန်တို့ ကံတို့ ပါမလာဘူးလား.... (ပါလာပါတယ်ဘုရား)။

ယခုလို ပဝတ္တိအခါမှာတော့ ခန္ဓာငါးပါးဟံဝ ဖြစ်တော့ ဖြစ်တာဘဲ သူတို့လဲ အကြောင်းမကင်းဘူးဆိုတော့ နေ့တိုင်း စားသောက်နေတဲ့ အာဟာရကလေးကလဲ တကာ တကာမ တွေကို နို့ထိန်းသဘွယ် စောင့်ရပါတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) နို့ထိန်းသဘွယ် စောင့်နေရတယ်နော်.... (မှန်လှပါ) အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကတော့ မွေးထုတ်တယ်....(မှန်ပါ့)။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကတော့....(မွေးထုတ်ပါတယ်ဘုရား) ဘာကို မွေးထုတ်လိုက်ပါလိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါးပါဘုရား) မွေးထုတ်ပြီး သူကတော့ ပစ်ထားတာ တကာ တကာမတို့....(မှန်ပါ့)။

သူက ပစ်ပြီးသကာလ ထားတဲ့အခါကျတော့ တကာတကာ မတွေ့မှာ နေ့တိုင်း အမေကကျေးတဲ့ အစာအာဟာရ၊ ကိုယ် တိုင် စားနိုင်တဲ့အခါ ကိုယ်တိုင် စားသောက်တဲ့ အစာအာဟာ ရ ဩဇာခတ်တွေက နေပြီးသကာလ ဒီခန္ဓာကြီး မထောက် ပံ့ရဘူးလား ဗျာ....(ထောက်ပံ့ရပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ဒါကြောင့် အာဟာရကြောင့်ဘဲ ဘာ ဖြစ်ပါလိမ့် ဗျာ....(ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)ဩော်....နေရာကျလိုက် တာ တကာ တကာမတို့ အဝိဇ္ဇာတို့ သင်္ခါရတို့ အာဟာရတို့ ကြောင့် အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံဆိုတဲ့ ကံ အာဟာရဆို တာတွေ ယနေ့ ပေါ်မသွားသေးဘူးလား.... (ပေါ်သွားပါ ပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီ ခန္ဓာငါးပါးထဲ ငါ သူတ ပါး ယောကျ်ား မိန်းမ ဘယ်နှယ်တုံး.... (မပါပါဘူးဘုရား) သိကြား ဗြဟ္မာ ဘုရားလာပြီး ဖန်ဆင်းတာကော ဟုတ်သေး ရဲ့လား....(မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။

မဟုတ်ပါဘူးတဲ့....'အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့ အာဟာရတို့က နေပြီး တည်ထောင်တာဆိုတဲ့ဘဲ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ် ဘုရား) ဒီ အထဲက ဩော်....ဒီ အကြောင်းတွေကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဒီ အကျိုးတရားဆိုတဲ့ဘဲကော မသေချာဘူးလား.... (သေချာ ပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် အကျိုးတရား ခန္ဓာငါးပါး၊ သဘောကျ ကြပလား....(မှန်ပါဘုရား) အကျိုးတရား....(ခန္ဓာငါးပါးပါ ဘုရား)ဩော်....တကာ တကာမတွေ့ အခု ဘာနဲ့မျှား နေကြ ထိုင်ကြပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတော့ အကျိုးတဲ့ရား ခန္ဓာငါးပါးနဲ့

နေကြပါတယ်ဆိုတာ ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)ဘာနဲ့ နေကြပါလိမ့်.... (အကျိုးတရား ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ နေကြပါတယ်ဘုရား)အကျိုးတရားဆိုတာ သိလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ယုံမှားခြင်း ဝိစိကိစ္ဆာ စင်ပါတယ်နော်....(မှန်ပါ့)။

ဒီ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဒီ အကျိုးတရားဆိုတော့ အကြောင်းနဲ့ အကျိုး သိလိုက်ခြင်းကြောင့် သိကြား ဗြဟ္မာဘုရား လာပြီးသကာလ ထာဝရတွေက ဖန်ဆင်းတာ မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတာ သိသဖြင့် ယုံမှားခြင်း ဝိစိကိစ္ဆာ စင်မသွားဘူးလား....(စင်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးလို့ သိသဖြင့် ငါသူဘပါး ယောကျ်ားမိန်းမဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိကကော....(စင်ပါတယ်ဘုရား)ဟော....ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ စင်သွားပြီ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ဒီခန္ဓာငါးပါးဟာ အကြောင်းတရားလား....အကျိုးတရားလား တကာ တကာမတို့.... (အကျိုးတရားပါ ဘုရား) အကျိုးတရားဆိုကဘည်းက အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တာပေါ့နော်....(မှန်ပါ့)။

ဩော်.... ဒါဖြင့် အကြောင်းတရားကြောင့် ဖြစ်တဲ့ အကျိုးတရား ခန္ဓာငါးပါးဟာ အကျိုးတရားလို့ သိလိုက်သဖြင့် ဝိစိကိစ္ဆာ စင်သွားတယ် (မှန်ပါ့) သိကြား ဗြဟ္မာ ဘုရားလာပြီးတည်ထောင်တာလို့ ဆိုလို့ ရသေးရဲ့လား....(မရပါဘူးဘုရား) ထာဝရ ဖန်ဆင်းတာတွေကော ဟုတ်သေးရဲ့လား.... (မဟုတ်ပါဘူး)။

ဩော်.... ဒီလို သိလိုက်သဖြင့် ဘာစင်သွားပါလိမ့်.... (ဝိစိကိစ္ဆာ စင်ပါတယ်) ဝိစိကိစ္ဆာ စင်သွားတယ်နော်.... (မှန်ပါ့) ဒီ

အကြောင်းတရားတွေက ပြုလိုက်တဲ့ အကျိုးတရားထဲမှာ ငါ သူတပါး ယောကျ်ား မိန်းမ ပါသေးရဲ့လား.... ခန္ဓာချည်းဘဲ လား.... (ခန္ဓာချည်းပါဘုရား)။

ခန္ဓာချည်းဘဲလို့ သိလိုက်သဖြင့် ငါ သူတပါး မစင်သေး ဘူးလား....(စင်ပါတယ်ဘုရား)ဒါဖြင့် ခန္ဓာကို ခန္ဓာလို့ သိယင် ဒီဥစ္စာစင်ပါတယ် (မှန်ပါ့) ခန္ဓာဖြစ်ကြောင်းကို သိလိုက်လို့ရှိယင် ဝိစိကိစ္ဆာ စင်ပါတယ် (မှန်လှပါဘုရား) ခန္ဓာဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ယင်.... (ဝိစိကိစ္ဆာ စင်ပါတယ်)။

ဩသြဝ်.... ဒါဖြင့် ဒီလိုစင်ပြီးသကာလမှ တကာ တကာမတွေ ဝိပဿနာ ရှုလိုက်ရလို့ရှိယင်ဖြင့် စဉ္ဆေသောတာပန် ဖြစ်ပြီးမှ မဟာ သောတာပန် ဖြစ်ခဏ်းကို လှမ်းလိုက်ရလို့ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဝန်လေးစရာမရှိတော့ဘူး.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဝန်လေးစရာ မရှိတော့ဘူး၊ ကြိုးစားပြီးသကာလ တရားကို နာပြီး ခန္ဓာ ဉာဏ်လှည့်ပေးလိုက်လို့ရှိယင်ဖြင့် နေရာကျတော့ မှာဘဲဆိုတာ သဘောကျကြပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ နေ့တိုင်းဟောနေတဲ့ တရားကလဲ မဆုံးသေးတော့ လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာထူးသတုံးလို့ မေးလိုက် တဲ့အခါကျတော့ လူမိုက်လဲ အဝိဇ္ဇာသခ်ါရ အာဟာရတို့ကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်တယ်.... နော်.... (မှန်ပါ့) လူလိမ်မာကော ဘာ ကြောင့် ဖြစ်တာတုံး.... (ဒါကြောင့် ပါဘဲဘုရား)။

သို့သော် လူမိုက်မှာတော့ ယခုလို ပဝတ္တိခန္ဓာငါးပါး နောက် ကနေပြီး သကာလ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ပြန်လိုက်တယ် (မှန်လှပါ ဘုရား) မလိုက်ဘူးလား.... (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာ တဏှာတွေ့ ပြန်လိုက်တဲ့အခါ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ခန္ဓာကိုယ် ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိတာ ဘာခေါ်ကြမယ်.... (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား) တဏှာဆိုတာက မသိတာ ရမ်းမခင်ဘူးလား....(ခင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရဟာ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ ပြန်လိုက်မလာဘူးလား.... (လိုက်လာပါတယ်ဘုရား) တနည်း အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကော ပြန်လိုက်မလာဘူးလား.... (ပြန်လိုက်ပါတယ်) လိုက်လာယင် ဘာမျှားဖြစ်ဦးမှာပါလိမ့်မတုံး—သေသည်၏အခြားမဲ့ဘဝ.... (ခန္ဓာငါးပါးဘဲ ဖြစ်မှာပါဘုရား)။

ဩော်.... ဒါဖြင့် လူမိုက်သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရကလာပြီး အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ ပြန်ကောက်မိတာနဲ့ ခန္ဓာဒုက္ခနှစ်ချက် ထပ်ရတယ်ဆိုယင်ဖြင့် မလွဲတော့ဘူးပေါ့ဗျာ.... (မှန်လှပါဘုရား) ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာလဲ ဒုက္ခသစ္စာခန္ဓာကြီး ရတယ်(မှန်လှပါဘုရား)။

ဌင်းခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ အရမ်းခင်တာက တဏှာ၊ဘဝတဏှာက ခင်ပြီးသကာလ နေသောကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးဘဲ ပြန်ရပြန်တော့ ခန္ဓာငါးပါးရတဲ့ အနာဂတ်ခန္ဓာကလဲ ဘာသစ္စာဆိုကြမလဲ....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) အိုနာသေ-ပါသကိုးဗျ....(မှန်ပါဘုရား)မပါဘူးလား....(ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်.... အိုနာသေ·ကို မသိတဲ့အတွက် အိုနာသေ-ကို မသိတာက ယခုဘဝ ပေါ်တဲ့အဝိဇ္ဇာ.... (မှန်ပါ့) အိုနာသေ ဒုက္ခသစ္စာကြီး မသိဘဲနဲ့ ခင်နေတာက တဏှာ (မှန်ပါ့)။

ဒီ အဝိဇ္ဇာတဏှာတွေ့ ခန္ဓာကိုလှည့်ပြီး လာလိုက်တာနဲ့ တကာ တကာမတို့ စုတိမနေ သေလွန်ပြန်တော့ ဘာတွေများ ပြန်ရပါလိမ့်.... (ခန္ဓာငါးပါး ပြန်ရပါတယ်) ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာ တရားဘဲ ပြန်မရဘူးလား.... (ပြန်ရပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ဒုက္ခထဲကလာပြီး သူ ဘယ်များသွားရှာပါလိမ့်.... (ဒုက္ခထဲ သွားပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့်ဗျာ အမြတ်ထွက်သေးရဲ့လားလို့ မေးလိုက်ပါတယ် (မထွက်ပါဘူးဘုရား) အရှုံးထဲကလာပြီး (အရှုံးထဲဘဲ ပြန်သွားပါတယ်)။

သံသရာ့ ခရီးသည် ဝန်ထမ်းသမားအဖြစ်နဲ့ နေပြီး ဝန်ထမ်းသမားဘဲ ပြန်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတော့- ကူလီက ကူလီပြန်ဖြစ်တယ်ဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ ကူလီခေါင်းတောင် မတက်လိုက်ရပါလား.... (မှန်ပါဘုရား) အင်မတန် မနာဘူးလား.... (နာပါတယ်ဘုရား)။

အေး.... ဒါကြောင့် လူမိုက်နဲ့ လူလိမ်မာ ဘာထူးသတုံးလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့်တဲ့ ယခု ခန္ဓာငါးပါးနောက်က အဝိဇ္ဇာတဏှာ လိုက်လို့ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ လူမိုက်ဘဲ(မှန်ပါဘုရား)။

မဂ္ဂင်ဖြဟ္မစရိယာအကျင့် လိုက်-လိုက်ရယင်တော့ ဘယ်နှယ် ဆိုကြပါမလဲ.... (လူလိမ်မာပါဘုရား) မဂ္ဂင်ဖြဟ္မစရိယာအကျင့် ဆိုတဲ့မဂ္ဂင်ငါးပါး လိုက်-လိုက်တဲ့အခါကျတော့ နောက် ခန္ဓာငါးပါး လာသေးရဲ့လား....(မလာပါဘူးဘုရား)။

အင်း....လူလိမ်မာက ဒီဒုက္ခပြီးယင် နောက်ဒုက္ခ ပြတ်ပါလား (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား) လူမိုက်ကတော့....(မပြတ်ပါဘူးဘုရား)။

ဩဩ.... ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ လူလိမ်မာနဲ့ လူမိုက် ဘာထူးပါလိမ့်မလဲလို့ ဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာတဏှာလိုက်တာ လူမိုက် (မှန်လှပါဘုရား)မဂ္ဂင်္ဂဟ္မစရိယာအကျင့် လိုက်တာက....(လူလိမ် မာပါဘုရား)။

လူလိမ်မာဘဲဆိုတော့ ဒီ တကာ တကာမတွေက အခု ဒီပဲထဲ မှာတော့ဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည်ကားလို့ ဆိုယင် လူမိုက်အဖြစ်ကို ကြောက်ပါပေါ့ဘုရားဆိုတာ တပဲလုံး ညည်းကြမှာဘဲနော်.... (မှန်ပါ့)။

ကြောက်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဒီခန္ဓာကြီးကို ခင်ဗျားတို့ ခုနံက တရား ဟောစက ပြောတဲ့အတိုင်း နားကထောင်ပြီးသကာလ ဉာဏ်က ခန္ဓာဘက် လှည့်လိုက်လို့ရှိယင် ဝိဇ္ဇာဖြစ်တော့မယ်.... (မှန်ပါ့) ဝိဇ္ဇာဖြစ်ယင် တဏှာလာသေးရဲ့လား.... (မလာပါဘူး)။

ဩဩ.... ဒါသည်ကားလို့ ဆိုယင် မဂ္ဂင်္ဂဟ္မစရိယာအကျင့်၏ အစဘဲဆိုတဲ့ မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် မဂ္ဂင်္ဂဟ္မစရိယာအကျင့်ဘဲ ကျင့်ကြပါစို့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) တကာ တကာမတို့ ဘာလုပ်ကြမယ်.... (မဂ္ဂ ဗ္ဂဟ္မစရိယာ အကျင့်ကို ကျင့်ရပါမယ်) မဂ္ဂင်္ဂဟ္မစရိယာ အကျင့် ကျင့်ကြပါစို့ တကာတကာမတို့ နို့မို့လို့ရှိယင် ကျုပ် တို့အမှောင်ထဲကလာပြီး အမှောင်ထဲ ရောက်တော့မယ်....(မှန်ပါ့ ဘုရား)။

အရင် ခန္ဓာငါးပါးကိုမသိတော့ မှောင်ထဲကမလာဘူးလား- (လာပါတယ်ဘုရား) ဇနာက်တော့ ခန္ဓာငါးပါး ရပြန်တော့လဲ အမှောင်ထဲဘဲ ဘယ်နှယ်တုံး....(ပြန်သွားပါတယ်) အမှောင်ထဲ

ကလေးပြီး အမှောင်ထဲ ရောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အလင်းကိုဘဲ တွေ့လိုက်ရသေးရဲ့လား... (မတွေ့လိုက်ရပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် အာလောကော ဥဒပါဒိ ဆိုတဲ့ ဥာဏ်အလင်းကို မရလိုက်တာ ဒုအလွန်နာတာဘဲ (မှန်ပါ) ဘာ-မရလိုက်ပါလိမ့် (ဥာဏ်အလင်းကိုမရလိုက်တာပါဘုရား) ဒါကြောင့်အာလောကော ဥဒပါဒိ ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးနော်-(မှန်ပါဘုရား)

သိပ်ကြောက်စရာ ကောင်းပါကလား— တကာတကာမတို့.... (ကြောက်စရာ ကောင်းပါတယ် ဘုရား) တကာ တကာမတို့ တိုရစ္ဆာန်ကလေးတွေမျှား၊ ဒီ-ဆွဲးတို့ မြင်းတို့ အစာစားနေတဲ့ အခါကျတော့ အောက်ကြည့် စားသလား—အထက်ကြည့် စားသလား (အောက်ကြည့်စားပါတယ်ဘုရား) ဩော်....အထက်မှာ ဘာရှိတယ်လို့ သိသေးရဲ့လား....(မသိပါဘူး)။

ဒါဖြင့် နဂိုရိကကတည်းက သူဟာအောက်ကြည့်စားနေတော့ ကိုတဲ့ တကာတကာမတို့ ဇအောက်မှာအပါယ်လေးပါးဘဲရှိတယ်.... (မှန်ပါ)အထက်မှာ သုဂတိနတ်ပြည် ဗြဟ္မာပြည်ရှိတယ်၊ အဲဒီကို မျှော်မှန်းနိုင်သေးရဲ့လား....(မမှန်းနိုင်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီလိုဘဲ မဂ်ဖိုလ်မှ ဖိလာအဖြစ်နဲ့ ၊ တိရော=မဂ်ဖိုလ်မှဖိလာ၊ "အစ္ဆာနာ ဘဝိဿတိ" ဆိုတဲ့အတိုင်း၊ တိရစ္ဆာနံ=မဂ်ဖိုလ်ဖိလာ ဆိုတဲ့ အတိုင်း ခင်ဗျားတို့လဲတဲ့ အောက်သံသရာချည်း လှည့်နေခဲ့ရတဲ့အတွက် ဘုရားအဆူဆူနဲ့လဲခဲ့ရပါတယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီတခါ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယာအကျင့် - ကျင့်လိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘုရားသာသနာရှိတုန်းမှာ ငါတို့ဖြင့် အလင်းရောင်ခိုမိပြီးသကာလ အမှောင်ပျောက်လို့ အလင်းရောက်ပြီး အမှောင်ထဲက လာ

ငြားသော်လဲ ဒီတခါ အလင်းသဉ်းပါတော့မယ်ဆိုတဲ့စိတ် မွေးပြီး တရားနာကြပါနော်....(မှန်ပါ့)။

ကဲ—ဒါဖြင့် မဂ္ဂင်္ဂဟ္မစရိယာအကျင့်ဆိုတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ပုဗ္ဗဘာဂမင်္ဂလို့ခေါ်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပုဗ္ဗ-က=ရှေး၊ ဘာဂ-က=အဖို့ပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ့)ပုဗ္ဗဘာဂမင်္ဂဆိုတာ တကာတကာမတို့ ဒီ-ပုဗ္ဗဘာဂမင်္ဂ မရှိဘဲနဲ့ လောကုတ္တရာမင်္ဂ မလိုက်နိုင်ဘူးတဲ့(မှန်လှပါဘုရား)ပုဗ္ဗဘာဂမင်္ဂ မရှိဘဲနဲ့ (လောကုတ္တရာမင်္ဂ မလိုက်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီမင်္ဂလို့ ရှေ့က တကာတကာမတွေက မရှုလို့ရှိယင် ရှစ်ပါးပြည့်တဲ့ လောကုတ္တရာမင်္ဂဟာ ဘယ်နည်းနဲ့ပေါ်ကြမလဲ-(မပေါ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် နေ့တိုင်းဘဲ သတိပေးတယ်၊ တကာတ်ကာမတို့နားကြီးကြီးနဲ့ထောင်ပါ၊သူသည် အနန္တရပစ္စယော=အခြားမရှိမှု၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရားလည်းကောင်း-(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာတဲ့တုံး-(အနန္တရပစ္စယောပါဘုရား)အနန္တရပစ္စယောဆိုတာ အခြား မရှိဘူးနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဟောဒီမင်္ဂလာပြီးလို့ရှိယင် တကာတကာမတို့ သူသာ အောင် အောင်မြင်မြင်ဖြစ်လို့ရှိယင် နောက်က လောကုတ္တရာ မင်္ဂဆိုတဲ့ သောတာပန် တည်မည့်မင်္ဂဟာ လာတော့မှာဘဲ-(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒီမင်္ဂက ကျေးဇူးပြုမှ လောကုတ္တရာမင်္ဂလာမှာ-(မှန်ပါ့) ဒါဖြင့် ဒီမင်္ဂမှ မလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြင့် လောကုတ္တရာမင်္ဂရဘို့ အဝေးကြီးပေါ့ဗျာ....(ဝေးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် တကာတကာမတွေ အကြိုးစားကြီး ကြိုးစား လိုက်စမ်းပါ၊ လမ်းညွှန်ကောင်းနဲ့ တွေ့နေတုန်း ဆရာသမားတွေ ထင်ရှားရှိနေကြတုန်း ပိဋကတ်သုံးပုံတွေ မကွယ်ခင် ပြောနိုင် ဆိုနိုင်တဲ့ ပဋိပုဒ်လ်တွေ မသေခင် တကာ တကာမတွေ ကြိုးစားပါ ဆိုတာ ဘုန်းကြီးက အားလုံးအတွက်ဘဲ တိုက်တွန်းတယ်နော်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကဲ....မဂ္ဂင်ဟိတ်စရိယာအကျင့်-ကျင့်တာဟာ လူလိမ်မာနော်- (မှန်လှပါဘုရား)မဂ္ဂင်ဟိတ်စရိယာအကျင့်ကို မကျင့်ယင် ဘာတဲ့- (လူမိုက်ပါဘုရား)။

ဪ....ဒါဖြင့် ဒီအကျင့်မျိုး မကျင့်ရသေးလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒို့ဘယ်အဆဲကတုန်းဆိုတာ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောထားတဲ့အတွက် ဦးခင်မောင်ဝေဘန်စရာ အထူးလိုသေးရဲ့ လား....(မလိုပါဘူးဘုရား)။

အင်း....ဟင်....ဘယ်အဆဲပါသွားပါလိမ့် (လူမိုက်ဆဲပါသွား ပါတယ်ဘုရား) လူမိုက်ဆဲပါသွားတယ်ဆိုတော့ တကာတကာမ တို့ ကျုပ်သည် အမိမွေးကတည်းက တော်တော် လိမ်မာယဉ် ကျေးပြီး နေခဲ့ကြပါတယ်လို့ ဆိုတဲ့ အပြောစကားတွေဟာ အလကား ဖြစ်သွားပါတယ်....(မှန်ပါ ဘုရား)ဘာ့ကြောင့်လဲ မဂ္ဂင်ဟိတ်စရိယာအကျင့်ဆိုတာ မကျင့်ရသေးဘူး....(မှန်ပါ)။

ကိုင်းဒါဖြင့် မဂ္ဂင်ဟိတ်စရိယာအကျင့်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ ဒီ-ခန္ဓာငါးပါးကို တကာတကာမတို့ ဒုက္ခသစ္စာ မြင် အောင် ကြည့်ရလိမ့်မယ် (မှန်ပါဘုရား)ခန္ဓာငါးပါးကို ဘယ်လို မြင်အောင်ကြည့်ရမှာပါလိမ့်....(ဒုက္ခသစ္စာမြင်အောင် ကြည့်ရပါ မယ်)နဂိုရိုက ဘာသစ္စာတုံး....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

သြော်....နဂိုရိကဒုက္ခသစ္စာကို ကျုပ်တို့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့က မမြင်သေးကတည်းကိုက သြော်....အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာရှိသေးတော့ လူမိုက်ထဲကပါကလားလို့ ဆိုနိုင်ကြသလား- (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား) အဝိဇ္ဇာနဲ့တဏှာ ရှိနေကတည်းက ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ်....(လူမိုက်ထဲကပါဘုရား)။

လူမိုက်ထဲက ပါနေသေးတော့ ကျုပ်တို့သည်တဲ့ တကာ တကာမတို့ ယခုလို သာသနာတွင်းကြုံ၍ ဒုလ္လဘ ဆုံတဲ့အခါမှာ ကြိုးစားရတော့မယ် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယာ အကျင့်ကိုနော်....(မှန်ပါ့) ကျင့်မှသာလျှင် လူလိမ်မာထဲသို့ ရောက်တော့မယ်ဆိုတာ ငြင်းဘို့ လိုသေးသလား (မလိုပါဘူးဘုရား) သဘောပါကြပြီ....(ပါ-ပါပြီ ဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါဆို တာဖြင့် အထူးတိုက်တွန်း နေစရာ့မလိုပါဘူး၊ နောက်ခန္ဓာ ဒုက္ခ သစ္စာကြီးရလို့ ရှိယင် အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးကို ကိုယ်တိုင် နဲ့ရဦးမှာ (မှန်ပါ့)မနဲ့ရပေဘူးလား....(နဲ့ရပါမယ်ဘုရား) အိုပဲ နာပဲ သေပဲ ဘယ်လိုတုံး.... (နဲ့ရပါမယ် ဘုရား) ဒီခန္ဓာကြီးကလဲ အိုပဲ နာပဲ သေပဲ နဲ့ရဦးမှာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာနောက်က လိုက်ဦးမယ်ဆိုယင် နောက်ခန္ဓာ လဲ ဒီပဲဘဲပြန်နဲ့ရတော့မယ်....(မှန်ပါ့)ကောင်းနိုင်စရာ မြင်သေးရဲ့ လား(မမြင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ကျုပ်တို့ မျက်ရေတွေ့ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းရေထက် များသေးတယ်ဆိုတာ ဒီအဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာချည်း လိုက်နေလို့ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီတခါ ကံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းနဲ့ ခင်ဗျားတို့-ကံကောင်း တာတော့ ပြောဘို့ မလိုပါဘူး၊ ဉာဏ်ကောင်းကလေး အသုံး ချလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် သြော်....ဒုက္ခ စက်ရဟတ်ဖြင့် ပြတ်တော့ မှာဘဲဆိုတာ မှတ်လိုက်ပါ....(မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်း ပါပြီ)။

ကံကောင်းသလောက် ဉာဏ်မကောင်းမှာဖြင့် ဘုန်းကြီးက သိပ်စိုးရိမ်တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) တကာ တကာမတွေ့ ကံ ကောင်းလို့ သာသနာတွင်းနဲ့ ကြုံတယ်....(မှန်ပါ့) ပြောနိုင် ဆိုနိုင်တဲ့ ဆရာကောင်း သမားကောင်းတွေနဲ့ကော.... (ဆုံပါ တယ်ဘုရား) ထောင်နိုင်တဲ့ နားတွေကကော.... (ကြုံပါတယ် ဘုရား)။

အဲ....ဉာဏ် မကောင်းတော့ တကာ တကာမတို့ မကျင့်ဖြစ် ဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား) ကျင့်ဖြစ်မှ ဉာဏ်ကလဲ ထိုးထွင်းလာမှာ ဖြစ်နေတော့ တကာ တကာမတို့ မဂ္ဂင်ဟင်္ဂစရိယာ အကျင့်ကို ကျင့်ဖြစ်အောင် ကျင့်ပါဆိုတာ တိုက်တွန်းရပြန်တယ်.... (မှန် ပါ့ဘုရား)။

သို့သော်.... မဂ္ဂင်ဟင်္ဂစရိယာအကျင့်ကို ကျင့်မယ်ဆိုတဲ့အခါ မှာ ဦးခင်မောင်.... ကျင့်တဲ့အခါမှာ ကွယ်ဖုံးနေတာကလေး ယနဲ့ ပြောပေးချင်သေးတယ်....(မှန်လှပါ)။

ဒီ....မဂ္ဂင်ဟင်္ဂစရိယာ အကျင့်ကို ကျင့်တော့မယ် ဆိုတော့ ခန္ဓာကြည့်ကြရမှာကိုး....(မှန်ပါ့)ဘယ် ကြည့်ရမှာတုံး....(ခန္ဓာ ကြည့်ရမှာပါ)။

သြော်....ခန္ဓာ ကြည့်ကြရမယ်၊ ခန္ဓာ ကြည့်တဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ကိုယ့်ခန္ဓာ ကိုယ် ကြည့်လျက်သားနဲ့ ဒီ ခန္ဓာကြီးထဲမှာ ဒုက္ခသစ္စာရှိတာ မမြင်တာသည် ဘာကြောင့်ပါလိမ့်မှတုံးဆို တော့ အကုသိုလ် အဖုံးတွေ့ ရှိနေလို့ဘဲ့....(မှန်လှပါဘုရား) သာဘောကျကြလား....(မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာကြီးထဲမှာ ရှိတာဖြင့် ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်-ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်-ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်....၊ ဒါတွေ့ဘဲ့ မရှိဘူးလား (ရှိပါတယ်ဘုရား) ဒါတွေ့ဘဲ့ ရှိတာဘဲ့ "အနိစ္စာ ဝတ သခ်ါရာ"ဘဲ့ ရှိတာဘဲ့....(မှန်ပါ့) ဒီ့ပြင် ဘာများ ရှိဖေးသတုံး....(မရှိပါဘူး)။

အဲ...."အနိစ္စာ ဝတ သခ်ါရာ"ဘဲ့ ရှိတဲ့ဥစ္စာကို တကာတကာ မမေ့ကာ သိထားလျက်သားနဲ့ အနိစ္စလဲ့ မမြင်ဘူး၊ သခ်ါရလဲ့ မမြင်ဘူးဆိုတော့ ဖြစ်တာလဲ့ မမြင်ဘူး-ပျက်တာလဲ့ မမြင်ဘူးဆိုတော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့မှာ အကုသိုလ် အဖုံးဖြင့် ရှိပေါ့....(မှန်လှပါဘုရား)ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက် ချမလဲ့....(အကုသိုလ် အဖုံးဖြင့် ရှိပေါ့)။

အကုသိုလ် အဖုံးရှိတယ်.... (မှန်ပါ့) အဲဒါကို ဘုန်းကြီးက တကာ တကာမတွေ့ ဒီ အကုသိုလ်လာယင် ဒီ အကုသိုလ် ဖယ်ပါ၊ ဒီ အဖုံး လာယင် ဒီ အဖုံး ဖွင့်ပါ....(မှန်ပါ့)ဒါ သင်မပေးပြန်လို့ ရှိယင်လဲ့ တကာ တကာမတွေ့မှာ ကိုယ်ကျိုး နည်းချည်ရဲ့-(မှန်လှပါဘုရား) သူ အကုသိုလ် အဖုံးက ရှိသကိုးဗျ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောပါကြလား....(ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ယနေ့ တကာ တဲကာမတို့ ဝိပဿနာ ရှုမယ် ကြံလို့ ဒုက္ခသစ္စာကြီး ရှိလျက် သားနဲ့ တပည့်တော်တို့ ခန္ဓာ

ကြီးက ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဆိုတာ စာသိတော့-သိနေပြီ၊ ကိုယ့်အမြင်နဲ့ အသိက မရှိသေးဘဲ ဖြစ်နေတာ အဖုံးရှိလိမ့်မယ်.... (မှန်လှပါ ဘုရား) ကိုယ့်အမြင်နဲ့ မသိဘဲနေတာ ဘာပါလိမ့်.... (အဖုံးရှိ နေတာပါဘုရား)။

အဲ....အဖုံးရှိနေမှာ စိုးရိမ်တဲ့အတွက် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးက အဖုံးငါးချက်ကို ဖွင့်ပေးပါကွာ၊ ဒါမှ မြင်တော့ မပေါ့....တဲ့.... (မှန်ပါဘုရား) ဘာဖွင့်ပေးရမလဲ.... (အဖုံး ဖွင့်ပေးရမယ်) သေသေချာချာ နားထောင်ပါ တကာ တကာမတို့ ဘာဖွင့်ရမှာပါလိမ့်....(အဖုံးဖွင့်ရမှာပါဘုရား) အဖုံးငါးချက်ကို ဖွင့်ပေးရလိမ့်မယ်....နော်.... (မှန်ပါ့)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် မှတ်ကြ အဖုံးငါးချက်ကိုနော်.... ဒါဖြင့် ဒီဟာ ခဏကလေးထားလိုက်ဦး၊ အဖုံးငါးချက်ကို တကာ တကာမတွေ စ-ပြီး လမ်းခင်းပါဦးမယ်၊ ပြီးမှ ဝိပဿနာကိစ္စတွေ သွားကြရအောင်.... (မှန်ပါဘုရား)။

အဖုံး ဘယ်နှစ်ချက်ပါလိမ့် တကာ တကာမတို့....(ငါးချက် ပါဘုရား) ဩော်.... အဖုံးငါးချက်- အဖုံးငါးချက်၊ စာလို့ သုံးတော့ နိဝရဏတရားငါးပါးပါဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား) စာလို့ သုံးတော့ ဘာတဲ့....(နိဝရဏတရားပါဘုရား)။

အေး.... တကာ တကဲ့ာမတွေ နားလည်မှုနဲ့ ဆရာဘုန်းကြီးက ပြောရပြန်လို့ရှိယင် အဖုံးငါးချက်ဘဲ.... (မှန်ပါ့) သဘောကျ ပလား.... (ကျပါပြီ)။

တကာ တကာမတွေ နားလည်မှုနဲ့တော့.... (အဖုံးငါးချက် ပါဘဲဘုရား) စာလို့သုံးတော့.... (နိဝရဏ တရားငါးပါးပါ ဘုရား)။

အေး.... ပါဠိလိုတော့ နိဝရဏဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဖုံးတတ်တဲ့ တရားဆိုတာ မြွန်မာလိုပြန်တဲ့ အခါကျတော့ ဦးခင်မောင် အဖုံးငါးချက် ခေါ်လိုက်တာပါဘဲ.... (မှန်ပါ့)။

လောဘဟာလဲ တကာ တဲကာမတို့ ခန္ဓာ၏ ဒုက္ခသစ္စာ မြင်မှုကို ဖုံးတာပါဘဲ.... (မှန်ပါ့) ဒေါသဟာလဲ ခန္ဓာ၏ဒုက္ခသစ္စာ မြင်မှုကို.... (ဖုံးတာပါဘဲ) ဒီထဲမှာ ထိနမိဒ္ဓဆိုဘဲ့ တရားနှစ်ခုကလဲ တကာ တကာမတို့ ဘာဆိုကြပါ့မယ်.... (ဖုံးတာပါဘဲ) ခန္ဓာ၏ ဒုက္ခသစ္စာ မြင်မှုကို ဖုံးထားတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်နှစ်ချက် ရှိသွားပြီလဲ.... (သုံးချက်ရှိသွားပါပြီ)။

ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စဆိုဘဲ့ ၄-နုံပါတ်ကလဲ တကာတကာမတို့ ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာကြီးကို ဘာလုပ်ထားသလဲ.... (ဖုံးထားပါတယ်ဘုရား)။

ဝိစိကိစ္ဆာဆိုဘဲ့ ယုံမှားမှုကလဲ တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက်ကြီးကို ဘာလုပ်ထားပါလိမ့် (ဖုံးထားပါတယ်ဘုရား)။

ဩ.... ဒို့ဝိပဿနာဉာဏ်မှ မရလို့ရှိယင် မဂ်ဉာဏ်မရ၊ မဂ် ဉာဏ်မှ မရလို့ရှိယင် နိဗ္ဗာန်မမြင် (မှန်လှပါဘုရား) သဒ္ဓာ ကျပလား....(ကျပါပြီ)။

အေး....ဒါဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ် မရလို့ရှိယင် မဂ်ဉာဏ်ကော (မရပါဘူး)မဂ်ဉာဏ်မှမရယင်နိဗ္ဗာန်ကော....(မမြင်နိုင်ပါဘူး)။

မမြင်နိုင်တဲ့ဥစ္စာသည် ဤကဲ့သို့ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ဖုံးထားတာဖြင့် ဦးခင်မောင်ရေ ဘယ်နှစ်ချက်တဲ့တုံး.... (ငါးချက်ပါဘုရား)။

အေး–ဒါကို သေသေချာချာမှတ်၊ ဒါကို သေသေချာချာမှတ်ကြ၊ အလုပ်လုပ်မည် ကြံလို့ရှိယင် ဖွင့်တတ်ဦးမှကိုးနော် (မှန်ပါ့)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဖွင့်ကြပါစို့၊ ဖွင့်တော့မည် ဆိုတော့ ဘုရား သခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောတော်မူတဲ့ ဝတ္ထုကလေးကို ပဋ္ဌာန ဒီပါတ် အင်္ဂုတ္တိရပါဠိတော်ကို သွားပြီးသကာလ တကာတကာမတွေ အဲဒီကလာတဲ့ တရားဖြစ်သောကြောင့် ဒါကလေးကို ဖယ်နည်း ရှားနည်းကလေးကို သင်ပါဦးမယ်....(မှန်ပါ့)။

ဖယ်နည်း ရှားနည်းကလေးက တကာတကာမတို့ တကာတကာမတွေသည်တဲ့ ဆရာဘုန်းကြီးက အိမ်ရောက်လဲ ရှုကြပါနော်....ခန္ဓာတွေ ရှုကြပါ၊ တခြားမကြည့်ပါနဲ့ ခန္ဓာကိုကြည့်ပါ၊ ခန္ဓာသည် ဘာဖြစ်နေသလဲ....ဆိုတာ သေသေချာချာကြည့်ပါ၊ နေမကောင်း ထိုင်မသာတွေ့ အကြည့်ခိုင်းတာ မဟုတ်ပါဘူးနော် (မှန်ပါ့)။

ခန္ဓာတွေ ခဏခဏ တဖြတ်ဖြတ်နဲ့ ပေါက်ပြန်ပျက်စီး နေတာကို အကြည့်ခိုင်းတာ- (မှန်ပါ့)ကိုယ် ခန္ဓာကိုယ် မှန်ကြည့်သလို ကြည့်ပြီးသကာလ ကျန်းမာမှု ချမ်းသာမှု ကြည့်နေတာကိုဆိုတာ မဟုတ်ဘူးနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခန္ဓာကြီးက ဖြတ်ဖြတ်-ဖြတ်ဖြတ်နဲ့ တခါတည်း ပေါက်ပြန်ပျက်စီးနေတာကို ကြည့်စေချင်တာလို့ ဆိုတာလဲ မှတ်ထားလိုက်ပါဦး....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီ ကြည့်စေချင်တဲ့ဥစ္စာ မမြင်ဘူးဘုရား ဆိုတော့ တကာတကာမတွေ့ မမြင်တာ ဖုံးနေလို့ပေါ့.... (မှန်ပါ့) ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချကြမလဲ.... (မမြင်တာ ဖုံးနေလို့ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ပဥ္စကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိရ် ပါဠိတော်ကြီးမှာ တကာတကာမတော်သိတဲ့အတိုင်း အဖုံးငါးချက် မဖွင့်တတ်လို့ရှိ ယင်ဖြင့် အခက်ကြီး ခက်တော့တာဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဖုံးငါးချက် မဖွင့်တတ်လို့ရှိယင် ဝိပဿနာဉာဏ် မရဘူး၊ (မှန်ပါ့)ဝိပဿနာဉာဏ်မှ မရယင် မဂ်ဉာဏ်ကော ....(မရပါဘူး ဘုရား) မဂ်ဉာဏ်မှမရယင် နိဗ္ဗာန်မြင်နိုင်ပါ့မလား....(မမြင်နိုင် ပါဘူး)။

မအို့ မသေအမြဲနေတဲ့နိဗ္ဗာန်၊ဒုက္ခခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန်၊ ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ သိမ်းရာ ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန် ဘယ်နည်းနှင့်မှ မရနိုင်ဘူးဆိုတော့ ဩသြ်....ဒါဖြင့် ဒို့ အရေးကြီးနေတာ ဘာပါလိမ့်မတုံးဆိုလို့ရှိယင် ဝိပဿနာဉာဏ် အမြင်သန်ဘို့ အရေးကြီးပါလား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဝိပဿနာဉာဏ် အမြင်သန်ဘို့ရာမှာလဲ အဖုံးက ဘယ်နှစ်ချက် ဖုံးထားသလဲ....(ငါးချက်ဖုံးထားပါတယ်)အဲဒီငါးချက် ဖုံးတာကို ဘုန်းကြီးက ယနေ့တကာတကာမတွေ့ကို ဖွင့်ပြီးသကာလပြရဦးမယ်....(မှန်ပါ့)။

တရားဟာတော့ တကာတကာမတို့ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ စဉ်းစားကြည့်တော့ ကိုယ့်ဒုက္ခ မသိမ်းနိုင်သေးသ၍ ကာလပတ်လုံး နေတိုင်းဟောတဲ့ တရားဟာ အရေးကြီးတဲ့ တရားချည်းမှတ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) နေ့တိုင်းဟောတဲ့ တရားတွေဟာ....(အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)။

ဘာ့ကြောင့်တုံး - ကိုယ့်ဒုက္ခမကုန်သေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ကိုယ့်အနာမပျောက်သေးလို့ရှိယင်ဖြင့် အနာပျောက်တဲ့ဆေး ယူရတဲ့

နည်းဟာလဲ အရေးကြီးစွာ ယူရလိမ့်မယ်၊ အလျှင်အမြန် ယူရ လိမ့်မယ်ဆိုတာ ဦးဝတို့ မောင်ထွန်းလှိုင်တို့ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိ ပါပြီ ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် နာဘူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ နာဘူးကြလိမ့်မယ်၊ မနာ ဘူးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အများကြီးဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ တကာ တကာမတို့ ဝိပဿနာရှုတဲ့အခါ မမြင်တာသည် လောကီ ဥပမာ ပြောကြပါစို့ ဆိုတော့ တကာတကာမတွေ ရှေးကတော့ ဘုရား လက်ထက်ကတော့ မှန်တွေဘာတွေက ဒီလောက်ထွန်းကားသေး တာ မဟုတ်တော့ ရေခွက်ကိုပဓာနထားကြတယ်နော်....(မှန်ပါ ဘုရား)။

ရေခွက်ထဲမှာ တကာတကာမတို့ ရေကလေးကြည်နေအောင် ထား၊ ရေကလေးကြည်ပြီးသကာလ နေမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့်တဲ့ အဲဒီ ရေကြည်ထဲမှာ ဆေးနီတို့ ဆေးပြာတို့ ဆေးဝါတို့များ ရော လိုက်မယ်ဆိုလို့ ရှိယင် တကာတကာမတို့ မျက်နှာဟာတ်ကြည့်ယင် မျက်နှာရိပ်ပေါ်ပါ့မလား- (မပေါ်ပါဘူးဘုရား) သြော်....ရေ ထဲမှာ အရောရှိနေလို့ —(မှန်ပါ့)ဘယ်လိုဆိုကြပါ့မယ်....(ရေထဲ မှာ အရောရှိနေလို့ပါဘုရား)။

ရေထဲမှာ အရောရှိနေတဲ့အတွက် တကာတကာမတို့ ကိုယ် မျက်နှာရိပ်ကို ရေမှန်ကြည့်လိုက်ပါတယ်၊ ရေမှန်မှာ ကြည့်လိုက် တဲ့အခါကျတော့ မျက်ခုံးလဲမပေါ်လာ-မျက်လုံးလဲမပေါ်လာ-မှည့် တင်းတိပ်လဲမပေါ်လာ- ဘယ်နှယ်ကြောင့် မပေါ်လာပါ လိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ ရေထဲအရောရှိနေလို့.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပါလိမ့်.... (ရေထဲမှာ အရောရှိနေလို့ပါဘုရား)သြော်....မျက်နှာရိုပ် ထင်သေးရဲ့လား.... (မထင်ပါဘူး) ရှင်းပြီနော်.(ရှင်းပါပြီ)သြော်-ဒါဖြင့် ဒီအရော ဖယ်လိုက်ရလို့ ရှိယင်ဖြင့် ရေ ကြည်လာလိမ့်မယ်နော်.... (မှန်ပါ့)ဒီအရော ဖယ်လိုက်ရုယင်....(ရေကြည်လာမှာပါဘုရား)။

ရေ ကြည်လာမှ မျက်နှာနဲ့ ရေခွက်နဲ့ဟတ်လိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် မျက်လုံး မျက်ခုံးတွေ့ မမြင်ရဖူးလား(မြင်ရပါတယ်ဘုရား)။

အေး-ဒါကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ဖြစ်စဉ်ကို ကိုယ်ဉာဏ်အမြင်နဲ့ ကြည့်ချင်ငြားသော်လဲ ကိုယ်ခန္ဓာထဲမှာ အရောရှိယင် မရဘူးတဲ့....(မှန်ပါဘုရား)ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်စဉ်ကို ကိုယ်ဉာဏ်အမြင်နဲ့ မျက်နှာ ဟတ်ကြည့်ငြားသော်လဲ အရောရှိနေယင်.... (မမြင်ရပါဘုရား)။

အရောရှိနေယင်-(မမြင်ရပါဘူး) သြော်....ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့မှာ အနိစ္စဒုက္ခသစ္စာ ဒီခန္ဓာမှာအပြည့်နဲ့၊ အကုန်လုံး အနိစ္စဒုက္ခသစ္စာ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပြီးသကာလ နေငြားသော်လဲတဲ့ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ မမြင်ဘဲဖြစ်နေတာ ကြားထဲမှာ အရောကော့ရှိပြီ....(မှန်ပါဘုရား)မဆိုနိုင်ကြဘူးလား....(ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း-အရောရှိနေတယ်၊ ခုနက ရေခွက်ထဲ၌ ဆေးနီ ဆေးပြာ ဆေးဝါတွေ့ ရောလိုက်တဲ့အခါမှာ တကာတကာမတွေ့မျက်နှာနဲ့ ဟတ်ကြည့်လိုက်တော့ ကိုယ်မျက်လုံး ကိုယ်အရိပ်တွေ့ ကိုယ်မြင်ရဲ့လား....(မမြင်ပါဘူး ဘုရား)သြော်....ရေ ကြည်ပြီဆိုယင်တော့....(မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ စဉ်းစား ကြပေတော့ ရေမကြည်ယင် မျက်နှာရိပ်မဆင်ဘူး မပေါ်ဘူး-(မှန်ပါ့ဘုရား) ရေကြည်ယင်ဖြင့်....(ပေါ်ပါ့တယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိုယ်.ခန္ဓာ တည်းဟူသော မဲ့နှ်ကြီးကို တကာတကာ့ မတို့ ကိုယ်.ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်လုံးနဲ့. ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ခန္ဓာတည်းဟူသောမှန်ကြီးထဲ ဒုက္ခသစ္စာတွေ့ အပြည့်အနှက်ရှိနေတာကို မမြင်တာသည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် ဒီကြားထဲ အရောရှိလို့ပေါ့....(မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လိုဆိုကြပါ့မယ်....(ဒီကြားထဲ အရောရှိနေပါတယ်ဘုရား) အရောရှိနေပြီဆိုတာ သေချာကြပလားး....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အေး....ဒါကြောင့် ဒီအရောမှ မဖယ်လို့.ရှိယင် ဒီ-ရေ ကြည် စရာမြင်သေးရဲ့.လား....(မမြင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒီခန္ဓာ ကြည်စရာမမြင်ဘူး။ဒါကြောင့် ဘုတ်လေးပါး(မဟာဘုတ် ၄-ပါး)ဆိုတာ အကြည်မှန်ကြီးနဲ့.တူတယ် ဆိုတဲ့ ဥစ္စာလဲ အဋ္ဌကထာ ဆရာများ သိပ်ပြီးရေးကြပါတယ် (မှန်ပါ့)။

ကိုင်းဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ရောနေလို့.ရှိယင်လဲ မမြင်ဘူးဆိုတာ သေချာပြီနော်(သေချာပါပြီ)။ ကိုင်းဒါဖြင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ထုတ်တဲ့ ဥပမာကလေး - ဥပမာရယ်လို့.တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဝတ္ထုကလေးကို နည်းနည်း ထည့်လိုက်ပါဦးမယ် တကာ တကာမတို့ နော်....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနဲ့. သင်္ဂါရဝ သတ္တိသားနဲ့. တွေ့တယ်။ သင်္ဂါရဝ သတ္တိသားကလဲ ဉာဏ်ကလေးက ပါတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လို့. အရှင်ဘုရား....တဲ့ တပည့်တော် ပုဏ္ဏား ဖြစ်ပါ

တယ်၊ ပုဏ္ဏားဆိုတဲ့ ဥစ္စာ တပည့်တော်တို့ မန္တာန် သရဇ္ဈာယ် ရပါတယ်၊ မန္တာန်တွေ စာတွေ အင်မတန် ရ-ရပါတယ်။

အဲဒါ တပည့်တော် မသိလို့ဘဲ မေးလျှောက်ပါရစေ-ဘုရား၊ တခါတလေ ကျလို့ရှိယင်ဖြင့် ရပြီးသား တွေတောင် မေ့ကုန်တယ် တွေးလို့ကိုမရဘူး၊ ပြန်စရာ စာတောင်မရှိဘူး။

တခါတလေ ကျပြန်တော့ တပည့်တော်မှာ ရှေးတုန်းက ငယ်ငယ်တုန်းက မေ့ပြီးသား စာတွေတောင် ပြန်ပေါ်ပါတယ် ဘုရား....တဲ့၊ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) တခါတလေ ကျတော့ ဘာလဲ ရပြီးသားတွေ....(မေ့ကုန်ပါတယ်)။ တခါတလေကျတော့ ရှေးငယ်ငယ်က ပစ်ထားတာတွေတောင် (ပြန်ပေါ်ပါတယ် ဘုရား)။ အဲဒီ နှစ်ကြောင်းတော့ အရှင်ဘုရား အမိန့်ရှိဦးမှ ကောင်းမယ်....သဘော်ကျပလား....(မှန်ပါ့)။

အေး....ဒါဖြင့် သင်္ဂါရဝ-ငါရှင်းပြမယ်ကွ ဆိုပြီးသကာလ ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ ရေခွက်ထဲမှာ ဆေးနီ ဆေးဝါ ဆေးပြာတွေ ရောပြီး သကာလ မင်း မျက်နှာနဲ့ ဟတ်ကြည့်ဟေ့ သင်္ဂါရဝ သတို့သား၊ မင်း မျက်နှာရိပ်ထင်ပါ့မလား လို့ မေးလိုက်တော့ ပုဏ္ဏား ဘယ်နှယ်ဖြေမယ် ထင်ကြသလဲ.... (မထင်ပါဘူးဘုရား)။

မျက်နှာရိပ် ထင်နိုင်ကြပါ့မလား....(မထင်နိုင်ပါဘူးဘုရား) ဘာတုံး- ရေထဲမှာ ဆေးနီ ဆေးဝါ ဆေးပြာတွေက ဘယ် နှယ် ဖြစ်နေသတုံး....(ရောနေပါတယ်ဘုရား)။

အဲ-ဒီမှာလဲ တကာ တကာမတို့ကိုယ် ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝိပဿနာ ရှုမယ်ကြံလို့ ရှိယင်ဖြင့် လောဘစိတ် ကလေးတွေ ရှိပြီး ကြားခိုနေလို့ ရှိယင် ဒီက ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင် လောဘစိတ် ကြားခိုနေလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာ

ကို ဘယ်တော့မှ မမြင်ဘူး (မှန်လှပါဘုရား)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) လောဘခံနေယင်.... (မပေါ်ပါဘူးဘုရား)။

အင်း-လောဘကလဲ လောဘမူစိတ်ရှစ်ခုဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိဂတ သမ္ပယုတ်တွေ့ ဒိဋ္ဌိဂတ ဝိပ္ပယုတ်တွေနဲ့. အင်း....တခါစာညီး ဆေးနိ ဆေးပြာ ဆေးဝါတွေဟာ တကာ သစ်ရေ စုံလို့ပေါ့(မှန်လှပါဘုရား)။ ကိုမြရွှေရေ စုံလို့ပေါ့ဗျာ (မှန်လှပါ)။

အဲဒီ စုံနေတဲ့ အရောကြီးထဲမှာ မျက်နှာရိပ် ဟတ်ကြည့်တော့ ဘယ်.နှယ်လုပ်ပါ့မလဲ....(မပေါ်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးက သတိပေးလိုက်ပါတယ်- တကာ တကာမတို့ ဆေးနိ ဆေးဝါဆေးပြာတွေ ဖယ်ကြစို့.ရဲ့....(မှန်ပါ့) ဘာပြုလို့တုံး....ရေ ကြည်စေချင်လို့။ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဆေးနိ ဆေးဝါဆေးပြာတွေ ဖယ်ကြစို့. တကာ တကာမတို့ (မှန်ပါ့) ဘယ်.နှယ်ကြောင့် အဖယ်ခိုင်းပါလိမ့်.... (ရေ ကြည် စေချင်လို့ပါ) ရေ ကြည်ကြည် မျက်နှာဟတ်လိုက်ရလို့ ရှိယင် ဖြင့် ကိုယ်.ခန္ဓာအရိပ်ဟာ (ဒုက္ခသစ္စာ အရိပ်ကြီးဟာ) ပေါ်တော့မယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ဦးခင်မောင် ပေါ်ပါ့မလား.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ ဒီမှာလဲ ထို့နည်းအတူဘဲ တကာ တကာမတို့ ကိုယ်.ခန္ဓာကြီး ကိုယ်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ ကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီကြားထဲမှာ စိတ်ထဲမှာ လောဘတွေ့ ပါနေလျက်၊ ဒေါသတွေ့ ပါနေလျက်နဲ့. ဝိပဿနာ ရှုမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဆေးနိ ကလေးတွေ့ဟာ ရောပြီးသား ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် ဒီခန္ဓာကြီးသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင် ဒုက္ခသစ္စာ အရိပ်ကြီးဟာ တကာတကာမတို့ မမြင်ဘူးတဲ့-(မှန်လှပါဘုရား)၊ မြင်နိုင်ပါ့မလား....(မမြင်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ လောဘတည်း ဟူသော ဆေးနီ ဆေးဝါ တွေ့က ရောနေတယ်၊ ရောနေတော့ ခန္ဓာတည်း ဟူသော ရေ ပြင်မှာ ကြည့်ကြည့် လင်လင် မရှိတဲ့ အတွက် ကိုယ်မျက်နှာရိပ် ဆိုတဲ့ အနိစ္စရိပ် ဒုက္ခရိပ် အနတ္တရိပ် ဒုက္ခသစ္စာရိပ် တို့ မြင်နိုင်ပါ့ မလား....(မမြင်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

သြော်-ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ့က အိမ်ကျတော့ ဆရာ ဘုန်းကြီးက မှာလိုက်တယ်။ ဝိပဿနာ ရှုကြ ဝိပဿနာ ရှုကြ၊ ဒါမှသာလျှင် ဒီ ဝေဒနာ ချုပ်မယ်။ ဒီဝေဒနာ ချုပ်မှသာ လျှင် နောက် ခန္ဓာကြီး မရမယ်လို့ သင်လုတ်လိုက်တဲ့ အတွက် အိမ်ကျတော့ ရှုကြပါတယ်။ ရှုကြပေမဲ့လဲ ဒီလောဘကလေး က သားခင်တဲ့ လောဘ သမီးခင်တဲ့ လောဘ ဒါကလေးက ဝင် ပြီး သကာလ ရှုပ်နေတော့ ထိုင်တော့ ထိုင်တာဘဲဘုရား၊ မြင်ကို မမြင်သေးဘူး ဆိုတော့ အခရာကို သူမဖယ်လိုက်ဘူး (မှန်ပါ့ ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဆေးပြာ ဆေးဝါနဲ့ တူတဲ့ လောဘက ရော မနေလားဗျာ။ (ရောနေပါတယ်ဘုရား) အဲ့ သူ ရောနေတဲ့ အတွက် တကာ တကာမတို့ ဉာဏ်တည်း ဟူသော မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင် ကိုယ့်ခန္ဓာကြီး ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ မြင်သေးရဲ့လား.... (မမြင်ပါဘူး ဘုရား)။

သြော်....ဘာခံနေပါလိမ့်....(လောဘ ခံနေပါတယ်ဘုရား)။ လောဘ တည်းဟူသော ဆေးနီ ဆေးဝါ ဆေးပြာနဲ့ ရောလို့ ချည်း တွေ့နေတာကိုး(မှန်ပါ့) မျက်နှာရိပ်ကို ထင်စရာ ရှိသေး ရဲ့လား....(မရှိပါဘူး)။

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးက သတိပေးလိုက်ဘယ်။ အားလုံး တရား နာတဲ့ တကာ တကာမတွေ့ ဒီအရေးအင်မဘန် ကြီးတယ်ဆိုတဲ့ မှတ်မိကြပလား....(မှတ်မိပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်.ရှိလျက်နဲ့ ကိုယ်မမြင်တာဟာ အရော ရှိလို့ ဦးခင် မောင်ရေ (မှန်ပါ့) ကိုယ်.ရှိလျက်နဲ့.... (ကိုယ်မမြင်တာဟာ အရော ရှိလို့ပါ ဘုရား) အရောရှိလို့ ဆိုတာ သေချာကြပလား.... (သေချာပါပြီ)။

အဲဒီတော့ တကာ တကာမတို့ သားရေး သမီးရေး စီးပွါးရေးကို ခင်တွယ်တဲ့ လောဘ ကလေးနဲ့ ရောနေတဲ့ အချိန်ကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဆေးနီ ဆေးပြာ ဆေးဝါ ဆိုတဲ့ အရောရှိနတဲ့ အတွက် ဉာဏ်ကလေးနဲ့ ထိုးဖေါက်ဘို့ရာ အတွက် မရဘဲဖြစ်နေတယ်။ (မှန်ပါ့) ခန္ဓာကို ထိုးဖေါက်နိုင်သေးရဲ့လား....(မထိုးဖေါက်နိုင်ပါဘူး)။

ဉာဏ်မျက်လုံးနဲ့ ခန္ဓာကို ကြည့်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် လောဘတည်းဟူသော တရားတွေက ရှေ့ပိုင်းက နေပြီး ကာကွယ်နေတယ်ဆိုတာ နိဝရဏတရားတွေ အဖြစ်နဲ့ အမှုထမ်းနေတယ်ဆိုတာ မသေချာလား-(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို သေချာပြီးသကာလ နေတဲ့အတွက် မမြင်တာဟာ ပါရမီမရှိလို့ တော့ မအောက်မေ့လိုက်ပါနဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီလို လုပ်ကြစို့ ရဲ့ တကာ တကာမတို့၊ ဒီလို လုပ်ကြဆိုတာ ကိုယ့်အရေး ကိုယ်သိကြပေတော့နော်....(မှန်ပါ့)။

ခုနက ရေခွက် ဥပမာ ပြန်ကိုင်လိုက်၊ဒီ ရေခွက်ထဲမှာ တကာ တကာမတို့ ဆေးနီ ဆေးဝါ ဆေးပြာတွေ ရောထားတော့ ဒါတွေ အကုန် ဖယ်ကြစို့၊ စွန့်ပစ်ကြစို့....(မှန်ပါ့)စွန့်ပစ်လိုက်

တော့ သူ့အရိပ်၏ အနယ်တွေ ဦးဇင်ရင်တို့....ကုန်သွားမှာပေါ့ ဗျာ၊ ကုန်သွားပြီးတော့မှ ဒီရေကို ပြန်ကြည့်လိုက်ရလို့ရှိယင် ဖြင့် ကိုယ့်ခန္ဓာရိပ်တွေဟာ အကုန် မပေါ်ဘူးလား....(ပေါ်ပါ တယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ လောဘလာလို့ရှိယင် တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာ ကို ဒီပြင်ဟာ မကြည့်ဘဲနဲ့ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ လောဘ အရင် ရှုပါ....(မှန်ပါ့)။

လောဘ အရင်ရှုပြီးတော့ လောဘသည်ကားလို့ ဆိုယင် ဖြင့် ဖြစ်ပြီး ပျက်-ဖြစ်ပြီး ပျက် ဆိုပြီး သကာလ လောဘ သည် အနိစ္စဘဲဆိုပြီး သူလောတိုင်းရှု၊ ရှုပြီးတော့မှ တကာတကာ မတွေ့က ကျန်တဲ့ခန္ဓာ ပြန်ရှု....(မှန်ပါ့) သူချုပ်သွားပြီးမှ ပြန်ရှု လိုက်....(မှန်လှပါ)။

ဒါဖြင့် ဆေးတွေ ဖယ်ပြီးမှ ပြန်ကြည့်တော့ ပိုမမြင်ရဘူး လား.... (မြင်ရပါတယ်) ဒါဖြင့် ဆေးတွေ ဖယ်တာလဲ ဝိပဿနာ....(မှန်လှပါဘုရား)သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ဆေးတွေ ဖယ်ပြီးမှ ကျန်တာရှုတာ ဘာလဲ.... (ဝိပဿနာပါ ဘုရား)။

အဲ....ဝိပဿနာ နှစ်ချက်ထပ်အောင်လို့ ဟောလိုက်ပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောပါကြပလား....(ပါ-ပါပြီ)ဒါဟာ အင် မတန် အရေးကြီးတဲ့ အချက်အလက်ဆိုတာကော ရိပ်မိကြပ လား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေက အိမ်ကျတော့ ဝိပဿနာ ရှုတော့ ခန္ဓာကြီးလဲ ဆရာဘုန်းကြီးက ဟောလိုက်တယ် အကုန် အပျက်ချည်းဘဲ၊ပျက် ဒုက္ခသစ္စာချည်းဘဲ၊ ဟောလိုက်ပါလျက်

သဘားနဲ့ တပည့်တော်တို့ မမြင်သေးဘူးဘုရားဆိုလို့ ရှိယင် တကာတကာမတို့ လောဘ ရောနေပြီ....(မှန်ပါ့)သေချာကြပလား.... (သေချာပါပြီ)။

ဘာ-ရောနေသတုံး.... (လောဘ ရောနေပါတယ် ဘုရား) ဒါဖြင့် သူ့ကို ဘာလုပ်ကြရမယ်-(ဖြစ်ပျက်၊ ရှုရပါမယ်)သူ့ကို ဖြစ်ပျက်ရှုပြီး ဖယ်လိုက်....(မှန်ပါ့)။

သူ့ မရှိတော့ကို ဖြစ်ပျက်အနိစ္စဘဲလို့ ရှုပေးလိုက်၊ ရှုပေးပြီးတဲ့နောက်မှ သူ မလာတဲ့အချိန်ကျမှ တခါ ကျန်တဲ့-ဝေဒနာရှုကြည့်၊ ကျန်တဲ့စိတ်တွေ ရှုကြည့်၊ မမြင်ပေဘူးလား....(မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

မြင်တာ ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ရောတာကို ဖယ်ပြီးသကာလမှ ရှုလိုက်တဲ့အတွက် ဒုက္ခသစ္စာရှိတဲ့ ခန္ဓာမို့ ဒုက္ခသစ္စာ အရှုခံတာကို ဒုက္ခသစ္စာဘဲ ဖြစ်ပျက်ဘဲ လာတွေ့တာဘဲ.... (မှန်လှပါဘုရား) မတွေ့ပေဘူးလား.... (တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖယ်တုန်းက ရှုနည်းတမျိုး၊ ဖယ်ပြီးမှ ရှုရတဲ့ ရှုနည်းက....(တမျိုးပါဘုရား) အဲဒီတော့ နှစ်မျိုးသော ဝိပဿနာလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဦးခင်မောင်....ဘယ်လို မှတ်မယ်....(နှစ်မျိုးသော ဝိပဿနာပါဘုရား)။

လောဘကို ရှုနေတာလဲ....(ဝိပဿနာပါဘုရား) ဝိပဿနာဘဲ စိတ္တာနုပဿနာ သွားဖြစ်တာဘဲ၊ ပြီးမှ ကျန်တာတွေ့ ရှုတာလဲ ဝိပဿနာဘဲ....(မှန်ပါ့) မဖြစ်ဘူးလား.... (ဖြစ်ပါတယ်) ဒါဖြင့် မမြင်သေးတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင် အဖုံး ရှိလိမ့်မနော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)မမြင်ယင် ဘယ်လိုတဲ့....(အဖုံး ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... အဖုံး မဖွင့်ဘဲနဲ့ ရှုနေလို့ရှိယင် ဒီနေ့ဖြင့် ကျုပ်က အနှောက်အယှက်တွေ့ သိပ်များတယ်၊ သားကိစ္စ သမီးကိစ္စ သားကလေးတွေ့ လွမ်းတဲ့ကိစ္စ သမီးကလေးတွေ့ ခင်တဲ့ကိစ္စ၊ ဒါတွေ့က ကျုပ်ချစ်တော့ ကျုပ် ဒီနေ့ ဝိပဿနာ မရှိဘူး-ဆိုပြီး သကာလ တကာ တကာမတွေ့က အင်း....ဆေးတွေ့ ဖယ်ရမှာကို ဆေးတွေ့ မဖယ်ဘဲနဲ့ ထ ရှုတယ်....(မှန်လှုပါဘုရား)။

ဆေး ဖယ်ရမှာ .... (ဆေး မဖယ်ဘဲနဲ့ ထ ရှုပါတယ်) ထပြီးတော့ ဦးခင်မောင်.... တနေ့လုံး သွားရောပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)တနေ့လုံး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် မတန်းပေဘူးလား....(တန်းပါတယ်ဘုရား)တနေ့လုံး အပါယ်သွားတဲ့ အလုပ်နဲ့ အချိန် မကုန်ပေဘူးလား.... (ကုန်ပါတယ်ဘုရား)

အဲဒါကြောင့် ဆေးတွေ့ကော ဖယ်လိုက်ကြပါ....(မှန်ပါ့) တကာ တကာမတို့ လောဘ လာယင် ဘာလုပ်ကြရမယ် .... (ဖြစ်ပျက် ရှုရပါမယ်)သူ့ကို နှိုင်ပြီးသည့်နောက်မှ ကျန်တဲ့ခန္ဓာတွေ့ ဘာလုပ်ကြရမယ်....(ဖြစ်ပျက် ရှုရပါမယ်)ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်တော့ မမြင်ပေဘူးလား....(မြင်ပါတယ်ဘုရား)

ဩော်....ဖယ်တတ်တဲ့ဉာဏ်လဲ ရှိပါစေ....(မှန်ပါ့) အင်း.... ဖယ်ပြီးမှ ရှုတတ်တဲ့ဉာဏ်ကော....(ရှိပါစေ) ဒီနှစ်ချက်ဆိုယင် နိုးပြီ—မဝေးတော့ဘူး.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

အဲ-ဒါဖြင့် ပုဏ္ဏားမေးတာလဲ တကာ တကာမတို့ အရောရှိလို့ မင်း မမြင်တာဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

တခါတလေကျတော့ တကာ တကာမတွေ့က သား အလို့မကျ သမီး အလိုမကျတဲ့—အင်း....မကျပေစေ မတော်နိုင်ဘူး၊

ကိုယ့် အလုပ်တော့ ကိုယ် လုပ်ဦးမှ ဘဲ ဆိုပြီး ဝိပဿနာကို ဘုန်းကြီးက ရှုခိုင်းတဲ့အတိုင်း တကာ တကာမတွေက လိုက်နာနားထောင်ပြီး ရှုကြတယ်ဆိုကြပါစို့....(မှန်ပါ့)မမြင်ဘူး၊ဦးခင်မောင်ရေ....ရောပြန်ပြီ တခု....(မှန်ပါ့)ရောပြန်ပြီတဲ့....။

အဲဒီတော့ သင်္ဂါရဝ သတ္တိသားတဲ့၊ မင်းသည်ကားလို့ ဆိုယင် ရေတွေကို အောက်ကနေ မီးနဲ့ ထိုးထားပြီး ရေတွေက အငွေ့ထွက်နေတုံး မျက်နှာ ဟပ်ကြည့်ယင် မင်း ကိုယ့် မျက်နှာရိပ် မြင်ပါ့မလား....(မမြင်ပါဘူး)။

ဒီမှာလဲ ဒေါသတည်းဟူသော အခိုးတွေက ထနေတုံးကို တကာ တကာမတို့ ဝိပဿနာ ရှုမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ကျန်တာတွေ မြင်နိုင်ပါ့မလား....(မမြင်နိုင်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီလိုလုပ်ကြ၊ အခိုးထွက်နေတာကို မြင်အောင်လုပ်ပြီးမှ ရှုရမယ် သဘောကျပလား....(မှန်ပါ့ဘုရား)အခိုးထနေတာကို....(မြင်အောင်လုပ်ရမယ်) မြင်အောင်လုပ်ပြီးမှ ရှုဆိုတော့ အခိုးထတဲ့ ဒေါသကို အရင်ရှုပေးပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

"သဒေါသံဝါ စိတ္တံ သဒေါသံစိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ" ဆိုတဲ့ ပါဠိတော်အတိုင်း တကာ တကာမတို့ သူ့ကိုအရင်ရှုပါ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)ဘာလုပ်ကြမယ်....(ဒေါသကို အရင်ရှုရပါမယ်)။

အင်း.... အခိုးထနေတာကို အရင်ရှုပေးလိုက် (မှန်ပါ့) အခိုးငြိမ်သွားတဲ့အခါကျတော့ ကျန်တဲ့ခန္ဓာတွေပါ အကုန်ပေါ်လာလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့) အခိုးငြိမ်သွားတဲ့အခါကျတော့....(ကျန်တဲ့ခန္ဓာတွေ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်)။

ကဲ.... ဒီလိုဆိုတော့ တကာတကာမတို့ ရေကြည်သွားတဲ့အခါ ကျမှ ရေအခိုးငြိမ်သွားတဲ့အခါကျမှ မျက်နှာရိပ်ဟပ်လိုက်တော့ အကုန်မြင်သလိုပေါ့ဗျာ.... (မှန်လှပါ)။

ဒီမှာလဲ တကာ တကာမတွေ ဒေါသအရင်ရှုပြီးမှ ဒေါသကုန်မှ ကျန်တဲ့ခန္ဓာတွေ ရှုလိုက်မယ်ဆိုတော့ မမြင်ပေဘူးလား.... (မြင်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဖယ်လိုက်ကြပလား.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ၁-နံပါတ်က ဓလောဘဖယ်ရှု....(မှန်ပါ့) ဓလောဘကို အရင်ရှု၊ လောဘ အရင်ရှုပြီးတော့မှ ကျန်တဲ့ဥစ္စာ ရှုပါ(မှန်ပါ့ဘုရား) ၂-နံပါတ် ဒေါသလာလို့ ရှိယင်လဲ ဦးခင်မောင် ဘာကို အရင်ရှုရမလဲ.... (ဒေါသကို ရှုရပါမယ်)။

သူက အခိုးထတာကိုးဗျ.... (မှန်ပါ့) သူ့-ရှုပြီးတော့မှ ကျန်တဲ့ခန္ဓာကို နောက်မှရှု.... (မှန်ပါ့) သူ့ကို အရင်နှိုင်အောင် လုပ်ပစ်လိုက်ပါဦး.... (မှန်ပါ့) ရေထဲကနေပြီး ဒီရေတွေ ငြိမ်အောင် လုပ်ပစ်လိုက်ပါဦး အခိုးတွေ သတ်ပစ်လိုက်ပါဦးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် နိဝရဏနှစ်ခု ကုန်သွားပြီနော်.... (မှန်ပါ့) တခါတလေကျတော့ တကာ တကာမတွေက ခန္ဓာကြီးစိုက်ပြီး ဖြစ်မှုပျက်မှုတွေ ရှုနေ-ဒုက္ခသစ္စာတွေ ရှုတဲ့ယ်ဆိုလဲ ဒို့ဖြင့် မမြင်ပါဘူးဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ထိနမိဒ္ဓဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဝင်နေပြန်ပြီ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ့်နှယ်ဆိုကြမယ်.... (ထိနမိဒ္ဓ ဝင်နေပါတယ်)။

ထိနမိဒ္ဓဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဝင်နေတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ထိနမိဒ္ဓဆိုတဲ့ဥစ္စာ ကိုယ့်စိတ်မနိုင်- ကိုယ့်စေတသိက်မနိုင်ဆိုတာ အိပ်ချင်တဲ့

စိတ်ကို ဆိုပါတယ် (မှန်ပါ့) ဘာ ဆိုကြပါ့မယ်.... (အိပ်ချင်တဲ့ စိတ်ပါ)။

အဲ.... အိပ်ချင်တဲ့ စိတ်ပေါ်တာ အဲဒီတော့ကိုတဲ့ ဒီအခါမှာ လဲ ကိုယ်.ခန္ဓာ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်နိုင်ပါ့မလား.... (မမြင်နိုင်ပါဘူး) ကိုယ်.ခန္ဓာ ဖြစ်ပျက် အနိစ္စကော....(မမြင်နိုင်ပါဘူး)။

အင်း....ဘယ်.နှယ်ကြောင့်ပါလိမ့်မတုံးလို့ ဆိုတော့ ဘုရားက သင်္ဂါရဝ- မင်း ဒီလိုမှတ်လိုက်ကွာ၊ ရေထဲမှာ မှော်-ရောနေတယ်ကွ၊ ရေအိုင်ထဲမှာဖြစ်စေ၊ ရေကန်ထဲမှာဖြစ်စေ၊ မှော်တွေက အုပ်နေတဲ့အခါကျတော့ ဥပမာ–တကာသစ်က မျက်နှာကလေး ရေထဲ သွားဟပ်လိုက်တဲ့အခါ အရိပ်ထင်ပါ့မလား....(မထင်ပါဘူး) မှော်အုပ်နေတယ်....(မှန်ပါ့)ဘာအုပ်နေသလဲ....(မှော်အုပ်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီမှော်ကလေးဖယ်ပြီးသကာလမှ မျက်နှာသွားဟပ်လိုက်လို့ ရှိယင် ကိုယ်.မျက်နှာမှာ မှည့်ရှိတယ်၊ တင်းတိပ်ရှိတယ်ဆိုတာ ပေါ်ရမယ် (မှန်ပါ့) ကိုယ်.ခန္ဓာ ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်တယ်-မဖြစ်ဘူးဆိုတာ မပေါ်ပေဘူးလား....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီမှာလဲ တကာတကာမတို့ တခါဟာလေရှုတဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်တွေ ဒုက္ခသစ္စာတွေ မမြင်ပါဘူးဆိုလို့ ရှိယင် ထိုနမိဒ္ဓ ဝင်တဲ့အခါ လာလိမ့်မယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲ....ဒီ လာလို့ ရှိယင် ထိုနမိဒ္ဓကို တကာ တကာမတွေက ဖြစ်ပျက်ရှု(မှန်လှပါဘုရား)ကျန်တာကို ရှုကို မရှုနဲ့ (မှန်ပါ့ဘုရား) ကျန်တဲ့ခန္ဓာကို မရှုနဲ့. သူ့ကိုဘဲ နိုင်အောင်ရှုပေးပါဦး (မှန်ပါ့)

သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ထိနမိဒ္ဓကို ဘာလုပ်ပေးရမလဲ (ဖြစ်ပျက် ရှုပေးရပါမယ်)။

အဲဒါကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒါတွေ မြင်တာနဲ့ သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်ကြီးမှာ– စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်ကြီးမှာ "သံခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ သံခိတ္တံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ"၊ သံခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ = ထိနမိဒ္ဓစိတ်ကို၊ သံခိတ္တံ စိတ္တန္တိ=ထိနမိဒ္ဓ ဖြစ်ပျက်ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ=သိအောင်လုပ်ပါလို့ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဦးခင်မောင် ပေါ်ပလား.... (ပေါ်ပါပြီ) ဒါဖြင့် သူ့ကို အရင် ရှုပြီးတော့မှ ကျန်တာ သူ့နိုင်ပြီးတော့မှ ဘာလုပ်ရမတုံး (ကျန်တဲ့ ခန္ဓာတွေ ရှုရပါမယ်)။

နို့မို့လို့ ရှိယင် ရေပေါ် မှော်အုပ်နေတော့ မျက်နှာရိပ်မထင် ဘူးကွ....(မှန်ပါဘုရား)ထင်သေးရဲ့လား....(မထင်ပါဘူး)။

ဒုက္ခသစ္စာ ခန္ဓာကြီးကလဲ ဥာဏ်နဲ့ ထိုးကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဒုက္ခသစ္စာတွေ ပေါ်လာသေးရဲ့လား.... (မပေါ်ပါဘူးဘုရား) အဲ.... ထိနမိဒ္ဓဆိုတဲ့ မှော်တွေက အုပ်နေတဲ့ဟာ....(မှန်ပါဘုရား) မြင်နိုင်သေးရဲ့လား.... (မမြင်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမယ်.... (မှော်ကိုဖယ်ပစ်ရပါမယ်) သူ့ကို အရင်ရှု၊ သူ့ကို အရင်ရှုပြီးတော့မှ သူ့ နိုင်တော့မှကျန်တဲ့ ခန္ဓာလှည့်ပါ....(မှန်ပါ) သဘောပါကြလား....(ပါ-ပါတယ်)။

ဒါနှင့် နိဝရဏ ဘယ်နှစ်ချက်ပြီးသွားပြီလဲ.... (သုံးချက် ပြီးသွားပါပြီ) သုံးချက် ပြီးသွားပြီ တကာ တကာမတို့....(သုံးချက် ပြီးသွားပြီ) ဒါဟာ ပါဠိတော်တွေနဲ့လဲ ဦးခင်မောင် ကိုက်ပြီနော်.... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း.... တကာ တကာမတို့ အာဂုံတ်ုံရှုနဲ့ သတိပဋ္ဌာန်ဆိုတဲ့ သုတ်မဟာဝါ ပါဠိတော်ကြီးနဲ့ ညှိလိုက်ပါတယ်.... (မှန်ပါ့)။

တခါတလေကျတော့ ပုဏ္ဏားမေးတဲ့အထဲမှာ တကာ တကာမတို့ ရပြီးသားတွေမေ့၊ မရသေးတာတွေ အကုန်ပျောက်-ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်တုံး ဆိုတော့ ဒီအရောကြောင့်သာ မှတ်ကြပေတော့....(မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့ကလဲ ရောချင်တာက လွန်နေတာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ဟင်းချက်တာတောင်မှ ရောနှောချက်ကြတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ဝါသနာက-လေ.... (မှန်ပါ့)။

အဲဒီလို ဖြစ်ပြီးသကာလ ခင်ဗျားတို့ဟာ သားနဲ့လဲ သွားမရောချင်ဘူးလား.... (ရောပါတယ်) သမီးနဲ့ကော.... (ရောပါတယ်) အင်း.... သမီးသားနဲ့ကော.... (ရောပါတယ်) ငါ့မျိုးမမြင်ကြဘူးလား၊ ငါ့မျိုး အရုပ်မျိုး မှတ်နေကြသလား....၊ ကိုယ်က ရောချင်တယ်.... (မှန်ပါ့)။

ငါ့မျိုး အရုပ်မျိုး မှတ်နေကြသလားဆိုပြီး အိမ်မှာ လူကြီးတွေက မမြည်တတ်ကြဘူးလား.... (မြည်ပါတယ်ဘုရား) ဘာပြုလို့ ဒီအသံ ထွက်လာသတုံး ဆိုတော့ မရောရလို့၊ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။

တအိမ်လုံးမှာ ငါ့ထက်ကြီးတာ ဆင်ဘဲရှိတော့တယ်၊ ဒါကို ငါ့ကို အရုပ်လုပ်ထားကြတယ်-ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒီအသံ ဘာသံပါလိမ့် (ရောချင်တဲ့ အသံပါ)။

ဩော်....ခက်လိုက်တာ ဘုရားကလဲ အရှေ့မကြိုက်၊ ခင်ဗျားတို့ကလဲ မရောရလို့ မျက်ရည်ကျ၊ ခက်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမှာတုံး....။

ကိုင်း.... တကာ တကာမတွေ့ အရောတွေ့ မလာစေနဲ့နော် (မှန်ပါ့)အခု အရောကြောင့် အမှန်မြင်သေးရဲ့လား.... (မမြင်ပါဘူး)အဲ....ဒီက ရှေ့ကျတော့ ဝိပဿနာလုပ်တော့မယ် ဆိုယင် သားနဲ့လဲ မရောပါနဲ့၊ သမီးနဲ့ကော.... (မရောပါနဲ့)အင်း-သားခင်မှုန့်လဲ မရောနဲ့၊သမီးအလိုမကျမှုန့်ကော(မရောပါနဲ့) အိပ်ချင်မှုန့်လဲ....(မရောပါဘုရား)။

မရောလိုက်ပါနဲ့တဲ့၊ မရောလိုက်ပါနဲ့၊ ရေပေါ်မှာ တကာ တကာမတို့ ဆေးနီ ဆေးဝါ ဆေးပြာ ရောတာကလဲ့ လောဘ ရောတာ.... (မှန်ပါ့) ရေဆူနေတာက.... (ဒေါသပါဘုရား) ဒေါသရောတာ၊ မှော်တွေအုပ်နေတာက ထိနမိဒ္ဓရောတာ.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် စတုတ္ထပြောပါဦးမယ် တကာ တကာမတို့ စတုတ္ထကို တကာ တကာမတို့ ဘုန်းကြီးက ခိုင်းလိုက်တယ်၊ ဝိပဿနာရှုကြ၊ ခန္ဓာထဲမှာ ဘာမှမရှိဘူး၊ ချေဖျင်.... သင်္ခါရနဲ့ အနိစ္စဘဲရှိတယ် (ဝါ) ဖြစ်ပျက်ဘဲရှိတယ် (ဝါ)သံခိတ္တောန ပဋ္ဌပါဒါနုက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာဆိုတဲ့အတိုင်း ဒုက္ခသစ္စာဘဲရှိပါတယ်၊အဲဒါကို ဉာဏ်ကလေးနဲ့တည့်ပါ၊ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ တည့်ကြပါလို့ တကာ စတို့ မမှာဘူးလား.... (မှာပါတယ်ဘုရား)။

တည့်တော့ တည့်တာဘဲဘုရာ့၊ မမြင်ဘူးဘုရာ့၊ ချေဖျင်.... မရှိလို့ မမြင်တာလား၊ ရှိလျှက်နဲ့ မမြင်တာလား....(ရှိလျှက်နဲ့ မမြင်တာပါဘုရား) ရှိလျှက်နဲ့ မမြင်တာ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ ကိုယ့်ရှေ့နား အဖုံးရှိလိမ့်မယ် တကာ တကာမတို့....နော်....(မှန်ပါ့)။

ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ ဉာဏ်နဲ့ ကြားထဲမှာ အဖုံးဝင်နေတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာတဲ့တုံး.... (ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ ဉာဏ်နဲ့ ကြားထဲမှာ အဖုံးဝင်နေပါတယ်ဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာကြားထဲမှာ အဖုံးဝင်နေပါတယ်၊ ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာကြားထဲမှာ....(အဖုံးဝင်နေပါတယ်ဘုရား)အဖုံးဝင်နေတယ်ဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ ဝင်တယ်တဲ့၊စာလိုတော့ ဝိက္ခိတ္တစိတ်ဝင်တယ်လို့ ဆိုတာပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ နားလည်မှုဆိုယင် စိတ်ပျံ့လွင့်တယ်.... ဒါ ဥဒ္ဓစ္စနော်....(မှန်ပါ့) နောင်တာတဘန် ပူပူပန်ပန်နေတယ်၊ ဒါ ကုက္ကုစ္စ....နော်....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ ဒီစိတ်ကို တကာတကာမတို့က ခန္ဓာကိုယ်မရှဘဲနဲ့ သူပေါ်လာတဲ့စိတ်ကို သူ့ကို အရင်ရှုပါ....(မှန်ပါ့)။

ဥဒ္ဓစ္စလာလို့ရှိယင် ဥဒ္ဓစ္စက စိတ်ပျံ့လွင့်တယ်၊ ရန်ကုန်ရောက်ပဲခူးရောက်-ရောက်နေတယ်၊ အို....ရန်ကုန်တို့ ပဲခူးတို့ မရောက်ပါဘူး၊ ဝမ်းထဲတွင်ဖြစ်ပြီး ဝမ်းထဲတွင် ချုပ်တာပါ.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ခင်ဗျားတို့က လျှောမရှည်ပါနဲ့ သူဘယ်မှ မသွားပါဘူး.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သူက ဘယ်မှမသွားဘူး၊ ဝမ်းထဲတွင်ဖြစ်ပြီးတော့....(ဝမ်းထဲတွင် ချုပ်ပါတယ်) အို.... စိတ်က လွင့်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့ဘော့၊ စိတ်ကလွင့်တာ မဟုတ်ဘူး တကာ တကာမတို့.... စိတ်က မလွင့်နိုင်ရှာပါဘူး၊ဒီနားဖြစ်ပြီး ဒီနားသေရတာပါ၊ ဦးခင်မောင်ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

သို့သော် လွှင့်တယ်လို့ ဘယ်နှယ်ကြောင့် စာတွေ့ ဘာတွေ့ ရေးရပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ သူက ဒီနားကနေ ပြီး မှန်ချိန်လိုက်တာက ပဲခူးလှမ်းချိန်တာကိုးဗျ.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ရန်ကုန်ကို လှမ်းချိန်တယ်၊ သူချိန်တာက ဝေးလွန်းလို့ သာပါ၊ သူက ဒီနေရာကဘဲ(မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ ဟိုကိုရှုရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီရှုရမှာ.... (မှန်ပါ့) သူ ဖြစ်တဲ့နေရာမှာ ရှုရမှာ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ဥဒ္ဓစ္စ ဖြစ်တဲ့နေရာ ဥဒ္ဓစ္စရှု၊ ကုက္ကုစ္စဖြစ်တဲ့ နေရာကော.... (ကုက္ကုစ္စ ရှုရပါမယ်)။

အဲ....ဟဒယဝတ္ထုပေါ်မှာ သူတို့အမြင်မျှားတဲ့အတွက် ဟဒယ ဝတ္ထုပေါ်မှာဘဲ ဖြစ်ပျက်ရှုပါ.... (မှန်လှပါ) သူ့ရှုပြီးတော့မှ မောင်မြတို့ ဘာရှုမလဲ....(ခန္ဓာကို ရှုရပါမယ်) ကျန်တဲ့ခန္ဓာပေါ့ ဗျာ.... (မှန်ပါ့)။

ကျန်ခန္ဓာ ရှုလိုက်တော့ တကာ တကာမတို့ သူက ဘာနဲ့ တူသတုံး ဆိုတော့ ရေကို လေတိုက်လို့ လှုပ်နေတုန်းကို တကာ တကာမတို့ မျက်နှာနဲ့ ဟပ်လိုက်တော့ အရိပ်ထင်ပါ့မလား.... (မထင်ပါဘူးဘုရား)။

ဩော်.... သူကလဲ စိတ်လှုပ်နေတာကိုး၊ လှုပ်တဲ့စိတ် ပေါ်နေတာကိုး.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) ဘာပေါ် တာပါလိမ့်.... (လှုပ်တဲ့စိတ်ပေါ်နေတာပါဘုရား) လှုပ်တဲ့စိတ် ပေါ်နေတော့ သူလှုပ်နေတုန်း မျက်နှာနဲ့ ဘယ်လို ဟပ်ဟပ် မျက်လုံး မျက်ခုံး မြင်ရသေးရဲ့လား.... (မမြင်ရပါဘူးဘုရား) ဘာ့ကြောင့်တုံး.... (ရေလှုပ်နေလို့ပါဘုရား)။

အဲဒီမှာလဲ တကာ တကာမ့တို့ ဝိပသနာရှုမယ်ကြံလို့ ရှိယင် သူလှုပ်နေလို့ ရှိယင် ရှုလို့ မရဘူး.... (မှန်ပါဘုရား) အဲဒီတော့ ဖြစ်ပျက်ခန္ဓာက ထလဲမပြေးနဲ့ သူ့ရှုပစ်လိုက်.... (မှန်ပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့က ထပြေးတတ်တဲ့ ဝါသနာက အတော်ကဲတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဟာ.... ဒီနေ့တော့ဖြင့် စိတ်က မငြိမ်သေးဘူး၊ မရှုသေးဘူး.... (မှန်ပါ) အံမာ မငြိမ်သက်လို့ သာ မရှုဘူးဆိုယင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဟာ နောက်စိတ်တွေ ဘယ်တော့မဆို မငြိမ်ဘူး.... (မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (မှန်ပါ) မရှုဘဲသာနေကြတော့၊ လူမိုက် အလုပ်သာ လုပ်ကြတော့ ဒီအဓိပ္ပါယ် မရဘူးလား.... (ရပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တကာ တကာမတို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး နည်းပေးတာ ဖြစ်နေတယ်၊ သိဂ်ါရဝအား ဟောတဲ့ တရားဖြစ်နေတဲ့အတွက် ဒီ လှုပ်နေတဲ့ ပုံ့လှုပ်ပုပန်တဲ့ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စ ဘာလုပ်ကြမယ်....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်) ဖြစ်ပျက်ရှုတာ သူ ချုပ်သွားသည့်တိုင်အောင် ရှုနော်.... (မှန်ပါ)။

ရှုပြီးတော့မှ ဒီ့ပြင် ခန္ဓာကို ကြည့်မယ်ဆိုတော့ ရေငြိမ်မှ မျက်နှာ ဟပ်ကြည့်ပါ-(မှန်ပါဘုရား)ကိုယ့် မျက်နှာရိပ်မမြင်ရ ပေဘူးလား....(မြင်ရပါတယ်ဘုရား) အဲဒီမှာ ကိုယ့် ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက်တွေ အကုန်မြင်မယ်....(မှန်ပါဘုရား)ဖယ်တတ်ကြပလား-(ဖယ်တတ်ပါပြီ)ဒါဖြင့် ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိသွားပြီလဲ....(လေးမျိုးရှိသွားပါပြီ)။

လေးမျိုးရှိသွားပြီနော်....၊ အဖုံးလေးခုတော့ဖြင့် ဖွင့်ပေးပြီ၊ အိမ်ကျယ်ပိတ်မျှားနေဦးမှာလားလို့ သတိထားရသေးတယ်-(မှန်ပါ့)ခင်ဗျားတို့က ဝါသနာအတော်ဆိုးတယ်နော်-(မှန်ပါ့) တကာတကာမတို့ ဒီဥစ္စာက ပဥ္စမ အဖုံးကို ဖွင့်ပါတော့မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပဥ္စမ အဖုံးဆိုတာ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာဆိုတာ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားနေတာ....(မှန်ပါ့) အင်း....ဒီ သော့ကလေးဟာ တခြားထားမိခဲ့သလား-၊ အိတ်ထဲပါသလား-၊ပြောမပြတတ်ဘူး-(မှန်ပါ့)ဒီလိုကလဲ လာသေးတာကိုးဗျ-နှစ်ခု-နှစ်ခု ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

အဲဒီ နှစ်ခုတွေဖြစ်ပြီးသကာလ နေတာ ဝိစိကိစ္ဆာလို့ ခေါ်သည်(မှန်ပါ့)အဲဒီဝိစိကိစ္ဆာရှိလျက်နဲ့ သော့ထားမိတာ မထားမိတာတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ ကိုယ့်အချိန်ကလေးရောက်လို့ ထရှုဉီးမယ်ဆိုယင် သော့ကဝင်ဝင်လာတယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား)ဖြစ်ပျက်ပါသေးရဲ့လား....(မပါ-ပါဘူး)။

အဲဒါကြောင့် ဒီဝိစိကိစ္ဆာကို ဒီလိုမလုပ်နဲ့ သူက သံသယရှိတယ်၊ အဲဒီသံသယကို ဖြစ်ပျက်ရှုပေးပါ(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

“သမောဟံဝါစိတ္တံ သမောဟံစိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ” ပါဠိတော်ထဲ သွင်းတော့၊ ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)အဲဒီတော့ ဒီမောဟ စိတ်ကလေး ဘာလုပ်ပစ်ရမလဲ....(ဖြစ်ပျက် ရှုရပါမယ်)ဖြစ်ပျက်ရှုပြီးတဲ့နောက်မှ ကျန်တဲ့ခန္ဓာ နောက်မှ လိုက်ပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောပါကြပလား- (ပါ-ပါတယ်)ကျန်တဲ့ခန္ဓာနောက်မှ လိုက်ပါနော်....။

အဲဒီစော့ ပုဏ္ဏားတဲ့-မင်းသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ကွာတဲ့-ရေတွေက အနယ်ထနေတယ်ကွ၊ အဲဒီ အနယ်ထနေတဲ့ ရေခွက်ထဲက ရေကို မျက်နှာ သွားဟပ်စမ်းပါလားကွ မြင်ရပါ့မလားတဲ့၊ (မမြင်ရပါဘူး)။

ဒီမှာလဲ ခင်ဗျားတို့က အနယ်ထနေတော့ ခန္ဓာမမြင်ဘူး-(မှန်ပါ့ဘုရား)ရိပ်မိပလား(ရိပ်မိပါပြီ)ဝိစိကိစ္ဆာတည်းဟူသော အနယ်တွေက ဘာဖြစ်နေသတုံး....(ထနေပါတယ်ဘုရား)အဲ-ဝိစိကိစ္ဆာ အနယ်ထလို့ ခန္ဓာရိပ် အနိစ္စရိပ် ဒုက္ခရိပ် အနတ္တရိပ် မြင်သေးရဲ့လား....(မမြင်ပါဘူး)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် မမြင်ပါလိမ့်မတုံး-ဆိုတော့ ဝိစိကိစ္ဆာ အနယ်ထနေလို့-(မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား(ရှင်းပါပြီ)အဲဒီ တော့ ဒီအနယ်ထိုင်အောင် ကျုပ်တို့ ဝတ္တရားအတိုင်း လုပ်ရလိမ့်မယ်(မှန်ပါ့)အနယ်ထိုင်အောင် ဘာလုပ်ရမယ်-(ဝတ္တရားအတိုင်း လုပ်ရပါမယ်) ဝတ္တရားအတိုင်း လုပ်ရမယ်ဆို ဝိစိကိစ္ဆာ ဘာလုပ်ပစ်ရမလဲ....(ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။

အဲ-ဖြစ်ပျက် ရှုပြီးတော့မှ မောင်ထွန်းလှိုင်တို့ ....-တကာတို့.... ကျန်တဲ့ခန္ဓာ လှည့်လိုက်.... (မှန်လှပါဘုရား) ကျန်တဲ့ခန္ဓာလှည့်လိုက်တော့ အနယ်ထိုင်ပြီးမှ မျက်နှာရိပ် ဟပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့-ကိုယ့်ခန္ဓာ၏အရိပ်ဟာ ဘယ်လိုဆိုတဲ့ ဥစ္စာ မြင်လာမှာပေါ့-(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အဖုံးငါးချက်ဆိုတာ တကာတကာမတို့ သိမ်းလိုက်ပါတော့မယ်တဲ့-၊လောဘလဲ အဖုံးတချက်-(မှန်ပါ့)သူ့ကိုအရင် ရှုပစ်နော်....(မှန်ပါ့)ပြီးမှ ကျန် ခန္ဓာကို-(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။

ဒေါသကကော.... (အဖုံးတချက်ပါဘုရား) သူပေါ်နေယင် ဘယ်သူ့ကို အရင်ရှုမတုံး....(ဒေါသအရင်ရှုရပါမယ်) သူ့အရင် ရှုပြီးမှ သူ့နိုင်တော့မှ ဘာလုပ်ရမတုံး....(ကျန်ခန္ဓာရှုရပါမယ်)၊ အဲ့—ကျန်ခန္ဓာတွေ့ ဖြစ်ပျက်ရှု။

ထိနမိဒ္ဓဆိုတဲ့ အိပ်မှုကော တကာတကာမတို့ ငိုက်မျဉ်းမှုကော— လာလို့ရှိယင်....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)သူ့အရင်ရှု သူ့ကို နိုင်ပြီးသည့်နောက်မှ ဘာလုပ်ရမလဲ....(ကျန်ခန္ဓာ ရှုရပါမယ်) အဲ့—ကျန်ခန္ဓာကိုရှု တည့်ပြီ.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား .... (ကျပါပြီ)။

တံခါ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဆိုတဲ့ စတုတ္ထ ၄-နံပါတ်လာပြန်လဲတကာ တကာမတို့ သဘောကျပလား....(ကျပါတယ်)သူ့အရင်ရှုနော်-(မှန်ပါ့ဘုရား)သူ့ကိုနိုင်ပြီးသည့်နောက်မှ(ကျန်ခန္ဓာရှုရပါမယ်) အဲ့-ကျန်တာတွေ့ ရှုလိုက်လို့ရှိယင် မျက်နှာရိပ်နဲ့ ဟပ်လိုက်တည့်နေတာဘဲ့-(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပြီနော်-(ကျပါပြီ)။

အင်း....၅နံပါတ်က ဝိစိကိစ္ဆာဘဲ့ တကာတကာမတို့ သူ့ကို ဘာလုပ်ရမယ်....(အရင်ရှုရပါမယ်)။

သူ့ကို အရင် ရှုလိုက်၊သံသယကလေးဖြစ်နေတယ်၊ကျုပ်သံသယကလေးက မကင်းသေးဘူး၊ အဲ့—မကင်းသေးတာလဲ ဖြစ်ပျက် (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

အဲ့-ဒါတွေ့ ရှုပြီးတော့မှ သူ့နိုင်ပြီးသည့်နောက်မှ ဘာလုပ်မယ်....(ကျန်ခန္ဓာရှု)အဲ့- ကျန်ခန္ဓာရှုဆိုတော့ ဦးခင်မောင်ရေ အရှိန့်အသိန့်ကိုက်တော့မယ်(မှန်ပါ့ဘုရား)ဘာနဲ့ ကိုက်တော့မယ်....(အရှိန့်အသိန့်ကိုက်တော့မယ်)။

အဲ- အရှိနဲ့ အသိကိုက်တော့မယ်တဲ့-၊ အရင်တော့ အဖုံးတွေ ရှိနေတော့ အရှိနဲ့ အသိ မကိုက်ဘူး-(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘော ကျပလား (ကျပါပြီ)အခု အဖုံးငါးချက် ဖွင့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အရှိက ဒုက္ခသစ္စာ၊ အသိက မဂ္ဂသစ္စာနဲ့သွားကိုက်တယ်၊ဒုက္ခ+မဂ္ဂ ဒုက္ခ+မဂ္ဂ လို့ သွားကိုက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)မကိုက်ဘူးလား-(ကိုက်ပါတယ်ဘုရား)အရှိက ဘာတဲ့တုံး-(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊ အသိက....(မဂ္ဂသစ္စာပါ)။

အဲ-ဒီလို သွားကိုက်တဲ့ အခါကျတော့ တကာ တကာမတို့ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယာအကျင့်ကြီးဟာ တန်းပြီး မပေါ်လာဘူးလား....(ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

အင်း....ဘာနဲ့ ဘာ သွားကိုက်ပါလိမ့်မယ် တကာတကာမတို့ (အရှိနဲ့ အသိ သွားကိုက်ပါတယ်ဘုရား) အရှိက ဘာသစ္စာ....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) အသိက ဘာသစ္စာ....(မဂ္ဂသစ္စာပါ)။

အဲ- အရှိနဲ့ အသိ သွားကိုက်လို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့သည်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယာအကျင့်-ကျင့်ပြီးသားဖြစ်ပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တရားတော့ ဟောလို့ ကောင်းတယ်၊ နာရီကလဲ ဈေးပြီယနေ့တော်ကြည်းစို့....။

သာခု....သာခု....သာခု....။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အမရဲပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း
မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့
ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော
မိမိကိုယ်ကို သုံးသပ်ရန်
သမ္မသန တရားတော်
(၁-၃-၆၁)

သုံးဆယ် တဘုံထဲမှာဖြင့် အသေလွတ်ရာရှာလို့ ရှိယင် တော့ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေသေချာချာ မှတ်ထားရမယ် (မှန်ပါ့)။

သုံးဆယ် တဘုံထဲမှာ အသေလွတ်တဲ့နေရာ ရှိပါ့မလား .... (မရှိပါဘူးဘုရား) သုံးဆယ် တဘုံထဲမှာ အသေလွတ်တဲ့နေရာ (မရှိပါဘူးဘုရား)။

ဒီထဲမှာသာ ရှာနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာဖြင့် မရှိရာ ရှာသောကြောင့် မရမှာလဲ သေချာတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) မရှိရာ ရှာသောကြောင့်....(မရမှာလဲ သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ မျက်စိလည်ပြီးသကာလ နေပြီဆိုမှဖြင့်လဲ သုံးဆယ် တဘုံထဲမှာဖြင့် နတ်ပြည်ကောင်းနိုးနိုး၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကောင်းနိုးနိုး စကြဝဠတေး မန္တာတ် အာဖြစ်နဲ့ လူ့ပြည် လာပြီး ဖြစ်ရတာ ကောင်းနိုးနိုး ဆိုပြီးသကာလ ဒီလို ရှာကြမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် အသေလွတ်ရာ ရှာငြားသော်လဲ သေရာသာ တော့မယ်ဆိုတာ မှတ်ကြစမ်းပါ....(မှန်လှပါဘုရား)။

အသေလွတ်ရာ ရှာငြားသော်လဲ....(သရာသာ တွေ့ပါမယ် ဘုရား)သရာကိုသာ တွေ့မယ်ဆိုတဲ့ဘာကိုဖြင့် ငြင်းဆန်နေဘို့ လို သေးသလား.... (မလိုပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့် တကာ တကာမတို့ သတိပေးရတယ်၊ ဤ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည်ကားဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီခန္ဓာမှတပါး ဘယ်ခန္ဓာဘဲ ရရ သူ့အလုပ်က သရာသွား၊ သရာသွားတဲ့အလုပ်ကို ဘယ် ခန္ဓာရရ အို နာ သေ ထပ်ခါတလဲလဲရတဲ့ အလုပ်ကို ဒီ ခန္ဓာက လှည့်ခံနေရတာဘဲဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါ တယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ် ကြည့်လိုက်လို့ ရှိယင် မြင်လာခဲ့ကြ တယ်နော်-ပေါင်းလိုက်တော့ ငါးခုရှိပါတယ်တဲ့....ပဋ္ဌားကြီးက တပည့်တော်ကို မျက်လုံးကောင်းကောင်း တပ်ပေးစမ်းပါဆိုတဲ့ အခါကျတော့ ငါ ဗြုန်းကနဲ မတတ်နိုင်ဘူးကွ....။

"သူတော်ဆည်းကပ်၊မြတ်တရားနာ၊လွန်စွာအားထုတ်၊နာမ်နဲ့ ရုပ်ကို၊ ဖြစ်ချုပ် ဉာဏ်မြင်၊ဤငါးအင် မှန်ပင် မဂ် ရကြောင်း" ဆိုပြီး။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ပါဠိနဲ့ဟောဆိုပြီးသကာ လ ထားတာ တကာတကာမတွေ့ကလဲ သြော်....ငါ-မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ရ-ချင်လို့ ရှိယင် ဘယ်ကစ၍ ဘယ်ဆုံးမှ ကိစ္စပြီးမှာ ပါလိမ့်မလဲဆိုတဲ့ အရေးကိုလဲ သိထားနှင့်ဘို့ရာ အင်မတန် အရေးကြီးပါတယ်ဆိုတာ သဘောပါကြပလား.... (ပါ-ပါပြီ ဘုရား)။

လိုက်ကြစမ်း....သူတော်ဆည်းကပ်.... (သူတော်ဆည်းကပ်)။ မြတ်တရားနာ.... (မြတ်တရားနာ) လွန်စ့ဘအားထုတ်....(လွန်စ့ဘအားထုတ်) နာမ်နှင့်ရုပ်ကို....(နာမ်နှင့်ရုပ်ကို)ဖြစ်ချုပ် ဥာဏ်မြင်....(ဖြစ်ချုပ်ဥာဏ်မြင်) ဤငါးအင်....(ဤငါးအင်) မှန်ပင်မဂ်ရကြောင်း....(မှန်ပင်မဂ်ရကြောင်း)။

(ဤနည်းအတိုင်း သုံးခေါက်ချပေးသည်)။

ဒီလောက်ဆိုယင် နေ့တိုင်း ချသွားယင် ရပါလိမ့်မယ်ဆိုတာ ဘာမှ ယုံမှားသံသယရှိဘို့ မလိုပါဘူးနော်....(မလိုပါဘူးဘုရား) သုံးရက်လောက်ဆိုယင် တကာ တကာမကွေ့ ကိုယ်တိုင် ဆိုနိုင်ပြီးသကာလသွားပါလိမ့်မယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် တရား စ-ကြပါစို့.....၊သူတော်ကောင်းများလဲဆည်းကပ်ကြပါပြီ....(မှန်ပါ့)မြတ်တရားလဲ နာကြပါပြီ၊လွန်စ့ဘအားထုတ်ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက တကာ တကာမတွေ့ကို သင်ထားတာ အရှိသားဘဲ နားက ဘာလုပ်မလဲ....(နားက ထောင်ရပါမယ်ဘုရား)။

နားက တရားနာရတယ်.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဥာဏ်က ဘယ်လှည့်ရသလဲ.... (ခန္ဓာလှည့်ရပါတယ်ဘုရား) ဥာဏ်က ခန္ဓာလှည့်ရတယ်နော်....၊ နားကတော့ ဘုန်းကြီးပြောထားတာ နာ–လို့....(မှန်ပါ့) ဥာဏ်က ခန္ဓာလှည့်ထားတော့ကိုတဲ့ ခန္ဓာကတော့ဖြင့် ဖြစ်ပုံနဲ့ ချုပ်ပုံတွေဘဲ သူ ပြောပြီးသကာလ နေမှာဘဲဆိုတာလဲ အရှင်းသားပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ့)။

အဲဒီအတိုင်း တရားနာကြပါ၊ နားကတရားနာ၊ ဉာဏ်က ခန္ဓာလှည့်....(မှန်ပါ့ဘုရား)နားက ဘာလုပ်ကြရမယ်.... (တရားနာရမယ်) ဉာဏ်ကတော့ ဘယ်လှည့်ရမလဲ.... (ခန္ဓာလှည့်ရပါ့မယ်)။

ဉာဏ်ကတော့ ခန္ဓာလှည့်ရမယ်၊ ခန္ဓာလှည့်ထားတော့ ခန္ဓာက ဘာတွေများ ပြောလိမ့်မယ်လို့ ထင်ကြသတုံး....(ဖြစ်ပျက်တွေ ပြောပါလိမ့်မယ်)။

အေး....ဒုက္ခသစ္စာလဲ ပြောမယ်၊ ဖြစ်ပြီးပျက်နေတဲ့ သဘောတွေလဲ ပြောပါလိမ့်မယ်၊ ပြောချင်တာပြော ဒုက္ခသစ္စာမှတပါး ဦးခင်မောင်....ဘာမှ မပြောဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား)သူ့အရှိကို သူ ပြောမှာကိုး....(မှန်လှပါဘုရား)။

တကာတကာမတွေ ဘာပြောမယ် ထင်ကြသလဲ....(သူ့အရှိကို ပြောမှာပါ)သူ့ရှိတာက ဘာတဲ့တုံး....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတော့မှ ဖြစ်မှုပျက်မှု (မှန်လှပါဘုရား)ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ဘာပါလိမ့်....(ဖြစ်မှုပျက်မှုပါဘုရား)။

ဖြစ်မှုပျက်မှုဘဲတဲ့၊ အဲဒီ ဖြစ်မှုပျက်မှု မြင်တော့မှ ဩော်....ကိုယ့်ခန္ဓာကြီးဟာ ဘာခန္ဓာကြီးပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ မှေးသေခန္ဓာကြီးပါလားဆိုတာ ပေါ်လာတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

မှေးလိုက် သေလိုက်-မှေးလိုက် သေလိုက်၊ခင်ဗျားတို့ ဝမ်းထဲက မှေးပြီး သုသာန်ပို့မှ အသေ၊ ဒီအသေကို ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား) အခုခန္ဓာထဲ ဝေဒနာကခန္ဓာကလေး

ပေါ်လာလိုက် ခုဘဲ ပျက်စီးသွားလိုက်ဆိုတော့ ဦးခင်မောင်.... မွေးသေ မကျဘူးလား.... (ကျပါတယ် ဘုရား) သဘောပါကြ လား....(ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တဲကာမတွေ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မွေးသေနှစ်ခု သာ ရှိတယ်ဆိုတော့ ဖြစ်မှုနဲ့ ပျက်မှုသာ ရှိတယ်ဆိုတာ မသေ ချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကို ဥာဏ်နဲ့ အိမ်ကျလဲလှည့်၊ ဒီမှာလဲလှည့်။ လှည့်ထား ပြီဆိုမှဖြင့် သြော်-အခု ရ-ထားတဲ့ခန္ဓာကြီးဟာ အကောင်းလား အဆိုးလား....ဆိုတဲ့ဥစ္စာကို အရိယာမျက်လုံး တပ်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ မွေးသေကိုဘဲ မြင်ပါလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့) ဘာ မြင်မယ် ထင်ကြသလဲ....(မွေးသေကို မြင်ပါလိမ့်မယ်)။

မွေးသေကို မြင်တဲ့အခါကျတော့ တကာတကာမတို့ သြော်-မိမိ ရ-ထားတာကြီးဟာ အကောင်းမှတ်တယ်၊ အနိစ္စကြီးပါက လား....ဒုက္ခသစ္စာကြီးပါကလား....ဆိုတာ ဘယ်သူက ပြောပါ လိမ့်....(ခန္ဓာကပြောပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာက ပြောလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ အဲဒီတော့ မြတ်စွာဘုရား သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ ခန္ဓာကပြောတာ အမှန်ယူဟေ့ သူများ ပြောဆိုတာက-အနုဿဝ တဆင့်ကြားဆိုတာကတော့ မှားသည်ရှိတယ်-မှန်သည်ရှိတယ်နော်....(မှန်ပါ့) ခန္ဓာက ပြော တာကတော့ မှားစရာ ရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘူး ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခန္ဓာက အပြောကို သိအောင်လို့ ဘုရားက ဒိဋ္ဌမမွေ လုပ်စမ်းပါက့၊ ပတ္တမမွေ လုပ်စမ်းပါက့၊ ဝိဒိတမမွေ

လုပ်စမ်းပါကွ၊ ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ချက် ချနိုင်အောင် လုပ်စမ်း ပါဆိုတဲ့ဥစ္စာ တဲကာသစ်တို့ ဘုရားက မတိုက်တွန်းဘူးလား.... (တိုက်တွန်းပါတယ်ဘုရား)။

အေး....ဒါကြောင့် ကိုမြရွှေတို့ အားလုံး ခန္ဓာ ဉာဏ်လှည့်ကြ ပါဆိုတာ သတိပေးလိုက်ပါတယ် နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း ယနေ့ တကာ တကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ကို ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ကုရုတိုင်းမှာ နေတဲ့ အခါကျတော့ရဟန်းတွေက စည်းဝေးပြီးသကာလ လာကြတယ် (မှန်ပါ့)။

ရဟန်းတို့ မင်းတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးများ၊ မင်းတို့ သုံးသပ်ကြရဲ့ လားကွ၊ ဆင်ခြင်ကြရဲ့လားကွ-လို့ မေးလိုက်တယ်နော်(မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဆင်ခြင်ကြရဲ့လားကွ၊ သုံးသပ်ကြရဲ့လားကွ လို့ မေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ရဟန်းတပါးက တပည့်တော် ဆင်ခြင် သုံးသပ်ပါတယ်ဘုရား၊ အေးပြောစမ်း-ပြောစမ်းကွာ။ မင်းဆင်ခြင် သုံးသပ်တာ ပြောစမ်းကွ....တဲ့။

တပည့်တော်ဟာသုံးဆယ့်နှစ်ကောဋ္ဌာသ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပါ တယ် ဘုရားလို့ ဆိုတော့ ဘုရားက အလိုမကျဘူး....(မှန်ပါ့) ဘုရားက ဒါပြောစေချင်တာ မဟုတ်ဘူး....(မှန်ပါ့)။

ဘုရားအလိုတော် မကျမှန်းသိတော့ အရှင်အာနန္ဒာက အနား ရှိတော့ အရှင်ဘုရားပြောမှ အရှင်ဘုရားဟောမှ သိရမည့် ပုဂ္ဂိုလ် တွေ ဖြစ်ပါတယ် အရှင်ဘုရားတဲ့၊ ဒါ့ကြောင့် အရှင်ဘုရားဘဲ ဟောတော်မူပါ ပြောတော်မူပါ ဆိုတဲ့ အကြောင်း အရှင်အာ နန္ဒာက တောင်းပန်ပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အရှင်အာနန္ဒာက တောင်းပန်တဲ့ အခါကျတော့ အေး.... ကောင်းကောင်းမှန်မှန် နာကြက္ခ၊ ကောင်းကောင်းမှန်မှန် နှလုံးသွင်းကြက္ခ ဆိုပြီး ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက နိဒါန ဝဂ္ဂ သံယုတ် ပါဠိတော်ကြီးမှာ ဟောထားတာ ရှိပါတယ်။

အဲဒါ ဒီနည်းကိုလဲ ဆရာဘုန်းကြီးက သတိပေးလိုက် ပါတယ်။တကာ တကာမတို့ ကိုယ့်ခန္ဓာ ကိုယ် သုံးသပ်ကြနော်၊ ဘယ့်နှယ်မှာပါလိမ့်....(ကိုယ့်ခန္ဓာ ကိုယ်သုံးသပ်ကြ)။

ကိုယ့်ခန္ဓာ ကိုယ်သုံးသပ်ကြစမ်းပါ၊ အလကား မနေပါနဲ့ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်သုံးသပ်ကြစမ်းပါ အလကား မနေပါနဲ့ ဆိုတာ ပြောလိုက်ပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သုံးသပ်နည်းကလေးက ဘုရားသုံးသပ် စေချင်တာက တကာ တကာမတို့ ဇရာမရဏာ၊ ဇရာမရဏ ဆိုတာ ဇရာက အုပ်မှု၊ မရဏက သေမှု (မှန်ပါ့) တကာ တကာမတွေ့၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ၊ ဇရာမရဏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပြေးနေတယ် ဆိုတာ မသိရဘူးလား.... (သိရပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ အရောက်သွားနေတာ ဘယ်ဆီမျှား သွားနေပါလိမ့်မလဲလို့၊ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်တော့ ဇရာဆီ ရောက်အောင် သွားနေတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) မရဏ ဆီကော ... (ရောက်အောင် သွားနေပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....ဒီခန္ဓာ ကိုယ်ကြီး၏ လမ်းစဉ် နည်းကဖြင့် ကျုပ်တို့ ကြိုက်တဲ့လမ်း သွားနေတာလား။ သူ့ပင်ကိုယ် နိယာမလမ်း သွားနေတာလား....(သူ့ပင်ကိုယ် နိယာမလမ်း သွားနေတာပါ ဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ခန္ဓာ ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သွားရာ လမ်းခရီး ဆိုယင် တကာ တကာမတွေက သိပါပြီ (မှန်ပါဘုရား) ခန္ဓာ ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ တကာ တကာမတို့ ဘယ်သွားနေပါလိမ့်မလဲ....(ဇရာမရဏဆီ သွားနေပါတယ်ဘုရား)။

ဇရာမရဏဆီ သွားနေတယ်လို့ မောင်ထွန်းလှိုင်တို့ မမှတ်ရပေဘူးလား.... (မှတ်ရပါတယ် ဘုရား) ခန္ဓာကိုယ် ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ ဘယ်သွားနေကြသလဲ....(ဇရာမရဏဆီ သွားနေပါတယ်)။

အိမ်သွားတယ်ဆိုတာလဲ အိမ်သွားရင်း ဇရာမရဏဆီ ရောက်တာဘဲ (မှန်ပါ) ကျောင်းသွားတယ် ဆိုတော့ ကျောင်းသွားရင်း ဇရာမရဏဆီကော မရောက်ဘူးလား....(ရောက်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ အိမ်သွား ကျောင်းသွားတာ မှန်သလား၊ ဇရာမရဏဆီ ခန္ဓာကြီး အပြေးစိုင်းနေတာက မှန်သလားလို့ အကဲခတ်ကြစမ်း....(ဇရာမရဏဆီ အပြေးစိုင်း နေတာက မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို သုံးသပ်ကြစမ်းပါတဲ့ ဒီ ခန္ဓာကြီး၏ ဖြစ်စဉ်ဟာ ဘယ်မျှားသွားနေပါလိမ့် မတုံး ဆိုလို့ ရှိယင် ဇရာမရဏဆီ အပြေး အလွှား သွားနေတယ် (မှန်ပါဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ သွားကောင်းတဲ့ လမ်းလား၊ မသွားကောင်းတဲ့ လမ်းလား.... (မသွားကောင်းတဲ့ လမ်းပါဘုရား) မသွားကောင်းတဲ့ လမ်းဆိုတာ သေချာပလား-(သေချာပါပြီ)။

အဲဒီ ခင်ဗျားတို့ လူစုတွေက မသွားကောင်းတဲ့ လမ်းကိုဘဲ မျက်စိလည်ပြီး သကာလ ဒီ ဘဝက ငုတ်မနေ သေလွန် ရှလို့ ရှိယင်ဖြင့် လူကောင်း နတ်ကောင်း ဖြစ်ရပါလို၏ ဆိုတော့ ဇရာ

မရဏာလမ်း ဒိုင်းဒိုင်း ပြေးရပါလို၏ ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ် ရောက်တယ် မဟုတ်လား....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်....(ဇရာမရဏာ ဆီသို့ ဒိုင်းဒိုင်း ပြေးတဲ့လမ်း ရောက်ပါတယ်ဘုရား) မဟုတ်ပါဘူး ဦးခင်မောင်ရယ် ဇရာ မရဏာ ဆိုဘာ ရှောင်ရမှာ ဆိုတာ သေချာပါလျက်သားနဲ့ ခင်ဗျားတို့က ဒိုင်းဒိုင်းပြေးချင်တာ ဘာသဘောတုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျမှတော့ သစ္စာမသိလို့....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဇရာပိ.... (ဒုက္ခသစ္စံပါဘုရား) မရဏမွိ.... (ဒုက္ခသစ္စံပါဘုရား) ဩော်....ဒီနှစ်လုံးကို တကာ တကာမတွေက ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် မသိတော့ ဒီနှစ်လုံးကို ဇရာလဲ ဒုက္ခသစ္စာဘဲကွ၊ မရဏလဲ ဒုက္ခသစ္စာဘဲကွလို့ ဘုရားက ဓမ္မစကြာမှာ သေသေ ချာချာ ဟောပါတယ်။ သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်ကြီးထဲမှာ သေသေ ချာချာ ဟောပါတယ်။

ဒါတွေကို ဉာဏ်နားနဲ့ မထောင်ဘဲ ဖြစ်ပြီး သကာလ နေတော့ ဒီဇရာမရဏတွေ သွားရင်းမတွန်နဲ့ နောက် ဇရာမရဏာသွားဘို့ရာကို တကာ တကာမတွေ ကြိုးစားနေတာ မျှားဟာ ခင်ဗျားတို့ဟာက အိုလမ်း သေလမ်းကို သွားလို့ လက်စမသတ်ချင်လို့ လုပ်နေတာနဲ့ တယ်တူသကိုး.... (မှန်လှပါဘုရား) မတူဘူးလား....(တူပါတယ်ဘုရား)။

ဒီတခါ အိုလမ်း သေလမ်း သွားပြီးနောက် အိုလမ်း သေလမ်း မသွားဘူးကွာ၊ ကောင်းမှ မကောင်းတဲ့ လမ်းကြီးဘဲဆိုပြီး ရှောင်ဘို့ ရှားဘို့အခါနဲ့ မရောက်လား..... ... (ရောက်ပါတယ် ဘုရား)။

ထိုသို့ ရောက်ပါလျက်သားနဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီဘဝက စုတိမနေ သေလွန်ရလို့ ရှိယင် နောက်ဘဝ၌ လူကောင်း နတ်ကောင်း ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတော့ ဇရာ မရဏလမ်းကို ဒိုင်းဒိုင်းကြီး ပြေးရပါလို့၏ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ရောက်-မရောက်....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဘာ-မသိလို့ပါလိမ့်.... (သစ္စာ မသိလို့ပါ ဘုရား) ဒါဖြင့် သိအောင် လုပ်ကြစို့ရဲ့နော်....(မှန်လှပါ)။

သိအောင် လုပ်ကြစို့ဆိုတော့ တကာတကာမတို့ ဇရာဟာ ဘာ သစ္စာပါလိမ့်....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)မရဏက....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သြော်....အခု တရားနာနေတဲ့ တကာ တကာမတွေသည် တရားနာရင်းနဲ့ ဘယ်မျှား ပြေးသွားနေကြပါလိမ့် .... (ဇရာ မရဏဆီ ပြေးသွားနေပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒီထဲကမျှား ရောင်ရောင်ချာချာနဲ့ တကာ တကာမတွေက ပါလာပြီး ဒီတရားနာတဲ့ ကုသိုလ်ကြောင့် တရား နှလုံးသွင်းရတဲ့ ကုသိုလ်ကြောင့် စုတိမနေ သေလွန်တော့ လူကောင်း နတ်ကောင်း ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတော့ ဦးခင်မောင်....ဘယ်-ပြေးပါရစေလို့ ပါသွားသလဲ....(ဇရာ မရဏဆီ ပြေးပါရစေလို့ ပါသွားပါတယ်)။

ဇရာ မရဏဆီ နောက်ထပ် ပြေးရပါလို့၏-ဆိုတော့ ဟာ.... အရှုး မပျောက်ပါလား....(မှန်ပါ့ဘုရား) တကာသစ်....ဘယ်လို ဆိုပါ့မယ်....(အရှုး မပျောက်ပါဘူးဘုရား)ဦးဇံရင် ဘယ်လိုပါ့လိမ့်.... (အရှုး မပျောက်ပါဘူး) အဲ့ရှုး မပျောက်တာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုထော့ အခု ပြေးနေရတာလဲ ကောင်းတဲ့လမ်း ပြေးရတာလား....မကောင်းတဲ့လမ်း ပြေးရတာလား.... (မကောင်းတဲ့လမ်းပြေးရတာပါဘုရား)နောက်တခါဆုတောင်းထားတာကလဲ ဘယ်လမ်း ပြေးဖြစ်အောင် တောင်းတာပါလို့ (မကောင်းတဲ့လမ်း ပြေးဖြစ်အောင် တောင်းတာပါ)။

ဩော်.... ခင်ဗျားတို့ဟာကလဲ နဂိုရိုက မကောင်း တော့နောက်လဲ မကောင်းဘဲ၊ ခင်ဗျားတို့ အလိုရှိနေတာ တော်တော် အရုပ်ဆိုးနေပါကလား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါ ဘုန်းကြီးက မြည်တာလား....၊ခင်ဗျားတို့က မိုက်လုံး ပိုတာလား....သတိထားပါဦး....(မိုက်လုံးပိုတာပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

ဘုန်းကြီးက မြည်တာလား....ခင်ဗျားတို့ကိုယ်က စုံလုံးကန်းပြေး- ပြေးနေတာလား.... (စုံလုံးကန်း ပြေး–ပြေးနေတာပါဘုရား)အတော် ဆိုးနေတာပါကလား....(မှန်ပါ့)။

ဦးခင်မောင်....ဘယ်.နှယ် ဖြစ်နေကြသလဲ.... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား) အတော် ဆိုးတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ)။

အခု ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဒါက တကာ တကာမတွေ ခန္ဓာငါးပါးကြီး ထားပါဦးတော့၊ဥပမာ- အခု တရားနာတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကြီးဟာ အခုရပ်နေသလား....ဇရာဆီ သွားနေသလား- မရဏဆီ သွားနေသလား....(ဇရာ မရဏဆီ သွားနေပါတယ်)။

အိမ်က လာတာနဲ့ အခု ဇရာ မရဏနဲ့ နီးတယ်.... (နီးပါတယ်ဘုရား) မနီးဘူးလား....(နီးပါတယ်) နီးရတဲ့ အထဲမှာဆို

တော့ ကောင်းတဲ့လမ်း ခန္ဓာကြီး သွားနေတာလား-ဆိုးတဲ့လမ်း သွားနေတာလား....(ဆိုးတဲ့ လမ်း သွားနေတာပါ)။

ဆိုးတဲ့လမ်း သွားနေတဲ့အထဲကဘဲ အခု တရားနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒို့ ကုသိုလ်တွေ လုပ်ရတဲ့အတွက် လူကောင်း နတ်ကောင်း ဖြစ်ရပါလို၏ ဆိုပြီးသကာလ ခင်ဗျားတို့ တောင်းမယ်ဆိုယင် ဒီလမ်းဘဲ ထပ်ပြေးရပါလို၏....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ် အဓိပ္ပါယ် ရပါလိမ့်....(ဒီလမ်းဘဲ ထပ်ပြေးရပါလို၏)။

ဒီလမ်းဘဲ ထပ်ပြေးရပါလို၏ဆိုတော့ သြော်....မြင်းမျိုးမျှား ဖြစ်နေသလား ဦးခင်မောင်....(မှန်လှပါဘုရား) မြင်းမျှား အမိဝမ်းခေါင်းက ထွက်လိုက်တဲ့အခါ အမေကို လှည့်ပတ်ပြီး မပြေးလား....(ပြေးပါတယ်ဘုရား)။

နောက် ကြီးလာတော့လဲ သူ့ ဝါသနာက ဘာ လုပ်တတ်သလဲ....(ပြေးတတ်ပါတယ်)ခင်ဗျားတို့က ဘာမျိုးမျှား ဖြစ်နေသလဲ-ဒါဖြင့်....ဒီလမ်းချည်း ပြေးတဲ့အမျိုး ဖြစ်နေပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)ပြေးကောင်းသလား-မပြေးကောင်းဘူးလား....(မပြေးကောင်းပါဘူးဘုရား)။

မပြေးကောင်းတာ ဘာလို့ ခင်ဗျားတို့က ကပ်ဖဲ့ကြီး ခြေလှမ်း-လှမ်းရသတုံးဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် သစ္စာမသိလို့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ဘာ-သစ္စာ မသိတာပါလိမ့်.... (ဒုက္ခသစ္စာ မသိတာပါဘုရား)။

ဇရာ ဘာ သစ္စာပါလိမ့်....(ဒုက္ခသစ္စာပါ) မရဏ ဘာ သစ္စာလဲ....(ဒုက္ခသစ္စာပါ) အခု ခန္ဓာကြီး ဘယ်ကို ဒိုင်းဒိုင်း ပြေးနေသလဲ....(ဒုက္ခသစ္စာဘက် ဒိုင်းဒိုင်း ပြေးနေပါတယ်)နောက်ထပ် ပြေးချင်သေးသလား....(မပြေးချင်ပါဘူးဘုရား)။

လေပြော့တယ်၊ ဒါတောင်မှ....လေပြော့သေးတယ်၊ သူက ပြေးလက်စ တယ်-သတ်ချေင်ပုံ မရသေးဘူး....(မှန်ပါ့) တကာ တကာမတွေက ပြေးလက်စ တယ်-သတ်ချင်ပုံ မရသေးပါဘူး။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ တခါသေဘူး ပျဉ်ဘိုး နားလယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ပါးစပ်ထဲ နှုတ်ကို တက်နေတယ်-(မှန်ပါ့) နှုတ် မတဲက်ကြဘူးလား.... (တက်ပါတယ် ဘုရား) တခါသေဘူး ဘာဘဲ့....(ပျဉ်ဘိုး နားလယ်ပါတယ်ဘုရား)။

ပျဉ်ဘိုး နားလယ်တယ်ဆိုတော့ ခေါင်းပျဉ်ဘိုးကို ဝယ်ရတာ နားလယ်သွားတယ်လို့ ဦးခင်မောင်-(မှန်လှပါ)ဒီ တကာ တကာမတွေက တခါ သေဘူးသလား-နှစ်ခါသေဘူးသလား မေးတော့ ဘယ့်နှယ် ပြောပါ့မယ်....(မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပျဉ်ဘိုး နားလယ်ရဲ့လား‌ဆိုတော့....(နားလယ်ပါတယ်)။တော်တော်ရှော်တဲ့ တကာ တကာမတွေဘဲ၊မဆိုထိုက်ဘူးလား....ဆိုထိုက်သလား....(ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီလမ်းချည်း ထပ်ပြေးနေတယ်ဆိုတော့ အသေလမ်းချည်း ပြေးနေတယ်ဆိုတာ မပေါ်လာဘူးလား.... (ပေါ်လာပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တကာ တကာမတို့ အသေ ဇာတ်သိမ်းကြပါတော့ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သတိပေးရတယ်နော်....(မှန်လှပါ) အသေရှိလို့ ရှိယင်ဖြင့် အသေလွတ်ရာ ရှိရမယ်....(မှန်ပါ့)အသေ ရှိလို့ ရှိယင်....(အသေလွတ်ရာရှိရပါမယ်)အင်း....ဒါကြောင့် အမတဆိုတာ မသေရာမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ထင်ရှားရှိနေတယ်....(မှန်ပါ့)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ တရားဘဲ စ-ကြပါစို့ ခင်ဗျားတို့ ပြင်ရတာနဲ့ ကြာကြာနေတာ....(မှန်ပါ့)ဘုံရားတရား တော် ဟောရတယ်ကို မရှိဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ ပြင်နေရတာနဲ့ ဘဲ တော်တော်နေ တရားဟာ နာရီဝက်လောက် ရောက်သွား ရော ဦးခင်မောင်....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်လောက် ပျက်လာလို့ ပြင်ရတာပါလိမ့်.... (အများ ကြီးပါဘုရား) အစကကိုက အကောင်းတခုမှ မပါလို့ ပြင်နေ ရတာ....(မှန်လှပါ)ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ)အစက အကောင်း များ ပါကြရဲ့လား....(မပါ-ပါဘူးဘုရား)။

ဘာမှ မပါဘူး၊ခင်ဗျားတို့ဟာက အသိဉာဏ်ဆိုတဲ့အကောင်း က ပါမှမပါခဲ့တော့ တခါတည်း ပြင်ဆင်ပေးနေရတဲ့အဓိပ္ပါယ် ချည်းဘဲ များတယ်....(မှန်ပါ့)။

ကိုင်း.... တကာ တကာမတို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးက ရဟန်းတို့....ဒီလို သုံးသပ်ကြပါကွာတဲ့....၊ဇရာ မရဏဟာ ဒုက္ခသစ္စာကွာ၊ဇရာ မရဏဟာ ဘာ သစ္စာတဲ့.... (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) သြော်....ဘယ်က လာသတုံးဆိုတာ တွေးရမယ်တဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဇရာ မရဏ ဘယ်က လာသတုံးလို့ မင်းတို့ အဲဒီ လို တွေးကြစမ်းပါတဲ့....(မှန်ပါ့) ကိုင်း....တကာ တကာမတို့ တွေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ သြော်....ဇရာ မရဏဆိုတာ ခန္ဓာ ငါးပါးက လာတာ-(မှန်ပါ့ဘုရား)ဇရာ မရဏဟာ ခန္ဓာငါးပါး ရှိလို့ ဇရာ မရဏ လာတာ....(မှန်လှပါဘုရား) သဘောကျပ လား.... (ကျပါပြီ) ဇရာ မရဏဟာ ဘယ်ကများ လာတာပါ

လိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါးက လာတာပါ) ပေါ်ပြီ-ပေါ်ပြီနော်.... (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် ဘယ်ခန္ဓာ ရချင်ကြသတုံး....(ဘယ်ခန္ဓာမှ မရဲချင်ပါဘူးဘုရား)ဟာ....တော်တော်ကလေးတော့ နေရာကျလာပြီ၊ ဒီဟာ သစ္စာသံ ထွက်လာတယ်....(မှန်ပါ့) သစ္စာသံ ထွက်လာတာ တကာသစ်တို့ရ....(မှန်ပါ့) ကိုမြင်ရှေ....ဘာသံ ထွက်လာသလဲ....(သစ္စာသံ ထွက်လာပါတယ်ဘုရား)သစ္စာသံ ထွက်လာတယ် ဦးဇင်-ရ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဇရာ မရဏ ဘယ်ကမျှား လာပါလိမ့် တကာ တကာမတို့....(ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်)။

ဟော....ဒီက ဇရာ မရဏ၊ ဇရာ မရဏသည်ကားလို့ ဆိုယင် ဘယ်က လာသတုံးလို့ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မင်းတို့ ခန္ဓာမှာ တွေးကြစမ်းပါ....တဲ့၊ အိမ် ရောက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘာကိစ္စမှ မတွေးဘဲနဲ့ ဦးခင်မောင်....ဒါကလေး တွေးစမ်းပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာ တကာမတွေ့ ဆရာဘုန်းကြီး မှာတယ်၊ ဇရာ မရဏ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ခင်ဗျားတို့ အိုရဦးမယ်ဆိုတာ သေချာတယ် မဟုတ်လား....(သေချာပါတယ်)သေရဦးမယ်ဆိုတာကော....(သေချာပါတယ်) အဲဒါ ဘယ်က လာပါလိမ့်မတုံးလို့ နဖူးပေါ် လက်ဝှေ့ပြီး စဉ်းစားပြီး တွေးကြစမ်းပါ....(မှန်လှပါ) တွေးလိုက်တော့ ဘာ-ပေါ်လာသတုံး-(ခန္ဓာငါးပါး ပေါ်လာပါတယ်)။

ဩော်....ခန္ဓာငါးပါးက လာတယ်၊ ခန္ဓာငါးပါးရှိလို့ အိုမှုသေမှု ရှိတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) တကာ တကာမတို့ ဇရာ မရဏ ဘယ်က လာသတုံး.... (ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်) ခန္ဓာငါးပါးရှိလို့ လာတယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....ဒါဖြင့် တဲကာ တကာမတို့ ဇံရာ မရဏကို ဘယ်က လာတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့က မသိဘူး၊ ဇရာ မရဏဆိုတာ ကျုပ်ဖြင့် အိုလာပြီ၊ကျုပ်ဖြင့်သေခါနီးလာပြန်ပြီ၊ဒါတော့ ပြောတော့ ပြောကြသားဘဲ၊ဘယ်ကမျှား လာပါလိမ့်မတုံးဆိုတဲ့ဥစ္စာ ခင်ဗျားတို့က မသိဘူး....(မှန်ပါဘုရား)။

အခုတော့ဖြင့် တကာ တကာမတွေ သိပါပြီ....(သိပါပြီ) ဘယ်က လာသတုံး-(ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်)ခန္ဓာငါးပါးက လာတယ်ဆိုတော့ စာလိုသုံးတော့ ဥပဓိကလာတယ်လို့ သံယုတ်ပါဠိတော်မှာတော့ လာတယ်၊ သို့သော်တကဲာတကာမတွေနားလည်မှုကိုပြောရတော့ ခန္ဓာငါးပါးက လာတယ်-(မှန်ပါ့)။

သြော်....ဒါဖြင့် ဇရာမရဏဆိုတာ တခြားက လာတာလား အောက်မေ့နေတယ်၊ကိုယ်တောင်းထားတဲ့ဆုထဲက ပါလာတာကိုး....(မှန်လှပါဘုရား)လူခန္ဓာဖြစ်ရပါလို့၏-(မှန်ပါ့) အိုဘေးသေဘေးက ငါလိုက်ခဲ့ဦးမယ်--(မှန်ပါ့ဘုရား)လူခန္ဓာ ရ-ရပါလို့၏ဆိုတော့ အိုဘေး သေဘေးကဘာတဲ့....(ငါလိုက်ခဲ့ဦးမယ်တဲ့) လိုက်တော့ ခင်ဗျားတို့က ကြိုက်ကဲ့လား-(မကြိုက်ပါဘူးဘုရား)။

နို့-လူခန္ဓာတော့ ရချင်တယ်၊ လိုက်တော့ မကြိုက်ဘူးဆိုတော့ ဦးခင်မောင် ဒီဥစ္စာ မတော်ဘူးဗျာ-(မှန်ပါ့)ကိုမြရွှေတို့ တော်ပါ့မလား-(မတော်ပါဘူးဘုရား)တကာတကာမတို့-(မတော်ပါဘူးဘုရား)။

လူခန္ဓာရ-ရပါလို့၏ဆိုတော့ အိုဘေး သေဘေးက ဘာတဲ့-(လိုက်ခဲ့ဦးမယ်-တဲ့)ငါလိုက်ခဲ့ဦးမယ်တဲ့.... (မှန်ပါ့ ဘုရား) လိုက်

ဧတာ့ ခင်ဗျားတို့က ကျေနပ်ကဲ့လား....(မကျေနပ်ပါဘုးဘုရား) မကျေနပ်လို့ ရှိယင်လဲ အစကတည်းက မကျေနပ်နဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီခန္ဓာကုန်ခဲ့ယင်တော့ နတ်ခန္ဓာ ဗြဟ္မာခန္ဓာ ဘာမှ မရချင်နဲ့ သဘောကျကြလား....(မှန်ပါ့ဘုရား)ခန္ဓာရလို့ ရှိယင် ဘာလိုက် လာမယ်ထင်ကြသလဲ-(အို့ဘေး သေဘေးလိုက်ပါမယ်)အို့ဘေး သေဘေး သေသေချာချာလိုက်မယ် မဟုတ်လား....(မှန်ပါ့)။

ကဲ-ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ အို့ဘေး သေဘေး ဘယ်က လာပါလိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်ဘုရား)ခန္ဓာငါးပါးက လာတယ်၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ နောက် ဒီ-ခန္ဓာငါးပါးကို ဘာခန္ဓာဖြစ်ရပါလို့၏၊ဟုတ်လား၊နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါး၊ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတော့ကော(ခန္ဓာငါးပါးပါဘဲ)။

ဒဲ-ခန္ဓာ ငါးပါးကို သုဉ်းမထည့်နဲ့....(မှန်ပါ့)၊ ထည့်ယင် အို့ဘေး သေဘေးက ငါလိုက်ခဲ့ဦးမယ်ချည်းလာလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား .. (ကျပါပြီ) ထည့်ယင် ဘာတုံး.... (ငါလိုက်ခဲ့ဦးမယ်) ငါလိုက်မှာက ဘယ်ငါတော့ပါလိမ့်(အို့ဘေး သေဘေးပါဘုရား)ဇရာမရဏလိုက်မှာ.... (မှန်လှပါ)။

သူတို့ ဇရာမရဏသာ လိုက်လာလို့ ရှိယင်လဲ သူ့အဖေ ငါတော့ က ရှိသေးတယ်(မှန်ပါ့ဘုရား)သောက ပရိဒေဝဒုက္ခ ဒေါမနဿ တွေကလဲ ငါတို့လဲလိုက်ခဲ့ဦးမယ် ဆိုပြီး တပြိုက်ကြီးပါလာတဲ့ယ်-(မှန်ပါ့)။

သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသတွေကော.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)မလိုက်ဘူးလား- လိုက်သလား....(လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီလိုမျှားဖြစ်လိမ့်မယ် မထင်ဘူးလို့ နောက်မှ ခင်ဗျားတို့က ဒီ-အသုံးတွေ့ မသုံးပါနဲ့- (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီလိုဖြစ်မှာဘဲ့....(မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ကောင်းပြီ တကာတကာမတို့ လူခန္ဓာဆိုသွားယင် ဘယ်သူတာ လိုက်ခဲ့ဦးမယ် ပြောသလဲ့....(အိုဘား သေဘေးကပါဘုရား)ဇရာ မရဏာက လိုက်ခဲ့ဦးမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဇရာမရဏာ လိုက်လာလို့ ရှိယင်လဲ့ သောက ပရိဒေဝတွေကလဲ့ ကျုပ်တို့လဲ့ လိုက်ဦးမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က သောကဖြစ်ရမှာမျှား သား၏သောက သမီး၏ သောက ခင်ဗန်း၏သောက ဖြစ်ရမှာမျှား ကျုပ် ဒါအကြောက် ဆုံး ခင်ဗျားတို့ မပြောကြဘူးလား....(ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ပြောယင် ဒါ မပါစေနဲ့ (မှန်ပါ့) ခန္ဓာကို မရစေနဲ့၊ ခန္ဓာ ရယင်တော့ သူတို့က ဘာတဲ့တုံး....(လိုက်မှာပါဘုရား) လိုက်ခဲ့ ဦးမယ်လို့ ပြောနေတယ် မဟုတ်လား....(မှန်လှပါဘုရား) ဇရာ မရဏာက ဘာတဲ့....(လိုက်ခဲ့မယ် ပြောနေပါတယ်)။

ဇရာမရဏာ လိုက်လို့ ရှိယင် သူ့အဖေ၀ါတွေ့ သောက ပရိ ဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ တွေ့ကကော.... (လိုက်ပါတယ် ဘုရား) လိုက်ခဲ့ဦးမယ်လို့ သူတို့ကလဲ့ မပြောဘူးလား....(ပြောပါတယ် ဘုရား)။

သူတို့လိုက်လာတော့ ခင်ဗျားတို့ မျက်နှာကလေးတွေ့က ဇီး ရွက်လောက် ရှိတော့တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) နဂိုရှိ ပြုံးသချိဟာ ဘယ်နှယ်နေကြသလဲ့....(မဲ့နေပါတယ်) မဲ့ပစ်လိုက်တာ ဇီးရွက် လောက် ကျန်တော့တယ်(မှန်ပါ့)ဘယ်လောက် ဆိုးသွားသလဲ့- (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ့-ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ သူတို့ ဘယ်က လာသတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင် ဘယ်နှယ်ပြောကြမှယ်....(ခန္ဓာ ငါးပါးက လာတယ်)။

ဒါဖြင့် ဘယ် ခန္ဓာ ငါးပါးမှ ခင်ဗျားတို့ မကြိုက်လို့က်ပါနဲ့....၊ဆုလဲမတောင်းလို့က်ပါနဲ့၊ "ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု" သာ လုပ်ကြပါ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

မဟောသင့်ဘူးလား.... (ဟောသင့်ပါတယ်ဘုရား) သူတို့က မလိုက်ဘဲနေမှာလား....(မနေပါဘူး ဘုရား) ဇရာမရဏကကော မလိုက်ဘဲ နေမှာလား.... (မနေပါဘူး) သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿကကော.... (မနေပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးခင်မောင်ရေ ကိုယ်တိုင် လိုက်လာတာကော ကိုယ်တိုင် ဒီ ခန္ဓာကြီးရလို့ ကိုယ်တိုင် ဇရာမရဏ တွေနဲ့ အရွယ်ကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာလဲ တွေ့နေရတာလဲ အထင်အရှား အမြင်သားဘဲ မဟုတ်လား....(မှန်လှပါဘုရား)သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ တွေ့ကကော....(လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ သူတို့ ဘယ်ကမျှား လိုက်လာတာပါလိမ့် မတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင် ဖြေတတ်ကြရဲ့လား.... (ဖြေတတ်ပါတယ်ဘုရား) ဘယ်ကပါလိမ့်....(ခန္ဓာ ငါးပါးကပါ ဘုရား) ခန္ဓာ ငါးပါးက လာတယ် ဆိုတာ သေချာကြပလား.... (သေချာပါတယ်)။

အေး....ဒါကြောင့် ခန္ဓာ ငါးပါး ဆုတောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျှား အိုဘေး နာဘေး သေဘေးနဲ့ ရင်ဆိုင် တိုးရပါလို့၏၊ (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ

ဒေါမနဿ တွေလဲ သူ့ပစ္စည်းချည်း ဖြစ်ရပါလို့၏၊ မပါဘူးလား ပါသလား....(ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

နို့-ပါလျက်နဲ့ ဘာပြုလို့ ခင်ဗျားတို့က ခန္ဓာ ငါးပါး ဆုတောင်း ရသတုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဘာသစ္စာတုံး....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဩ်....ဒီလိုလဲ မသိပြန်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ဟာကလဲ ခက်လိုက်ဘာ၊ ခုနကလဲ ဇရာမရဏ မသိခဲ့ဘူး....(မှန်ပါ့) အခုတော့လဲ ဘာ မသိပြန်သတုံး.... (ဒုက္ခသစ္စာ မသိပါဘူး) ခန္ဓာ ငါးပါး ဘာသစ္စာတုံး....(ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

ဒါဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိတော့ လူ ခန္ဓာ နတ် ခန္ဓာ ဗြဟ္မာ ခန္ဓာ ဖြစ်ရလို့ပါ၏ ဆိုတော့ ငါလို့က်ခဲ့ဦးမယ် ဆိုတော့ ခင်ဗျား တို့က မလို့က်ဘဲ နေမှာလား လို့က်မှာလား.... (လို့က်မှာပါဘုရား)။

အဲ-လို့က်တော့ ခင်ဗျားတို့က အကြိုက်လား ဒီဥစ္စာ ပရိတ် ရွတ် ထုတ်ချင်တာလား....(ပရိတ်ရွတ်ထုတ်တာပါ)။

ဟာ....ပရိတ်ရွတ် ထုတ်လို့ မရဘူး (မှန်ပါ့) ပရိတ်ရွတ် ထုတ်လို့ မရဘူး-တဲ့ ခန္ဓာထဲက ပါလာတာ (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) အိုမှု ပရိတ်ရွတ်တုတ်လို့ ရပါ့မလား-(မရပါဘူး)။

အိုမှု ထုတ်လို့က်လို့ ရှိယင် သေသွားလိမ့်မယ်၊ အိုမှု ဆိုတာ တစေ့တောကြောင့် အိုတာ (မှန်ပါ့) ခန္ဓာ ငါးပါးထဲ ပထဝီဓာတု ပေါ် တစေ့တောက ပါမနေတဲ့လား....(ပါနေပါတယ်)တစေ့တောကြောင့် အိုတာ၊ သူ့ကို ပရိတ်ရွတ်ထုတ်လို့ ရပါ့မလား.... (မရပါဘူး) သဘောပါကြလား....(ပါ-ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ့ ခန္ဓာဆုတောင်း ကတည်းကိုက စ်ကာ တကာမတို့ သစ္စာမသိလို့ တောင်းနေတာ (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ခန္ဓာ ဆုတောင်းတာ ဘာဖြစ်လို့ တောင်းတာပါလိမ့်.... (သစ္စာမသိလို့ ပါဘုရား) သစ္စာမသိလို့ တောင်းတယ်၊ ယနေ့တော့ဖြင့် တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာငါးပါး ဘာ သစ္စာတဲ့တုံး....(ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

သြော်....ဒုက္ခသစ္စာ ဒုက္ခသစ္စာနော်-ဒါဖြင့် အားလုံး တကာ တကာမတို့ ဒုက္ခသစ္စာဟာ တောင်းယူထိုက်ဟဲ့ တရားလား.... အိုးစား ကဲ့ပါရဲစေလို့ ပြောရမှာလား....(အိုးစားကဲ့ပါရဲစေလို့ ပြောရမှာပါဘုရား)။

ခုတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာက အိုးစား တူပါရဲစေ ဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ဘယ် နှယ် ဖြစ်နေကြသလဲ ...(အိုးစား တူပါရဲစေဘုရား) တယ်လဲ ချစ်ပါလား.... ခင်ဗျားတို့ဟာ.... (မှန်ပါဘုရား) အိုးစား ခွဲရမှာကို သိပ်ကြောက်နေတဲ့ အဓိပ္ပါယ်မျိုး မရောက်ဘူးလား....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ အိုဘေး နာဘေးရှိတဲ့ ခန္ဓာကြီးနဲ့ဘဲ အပြတ်မ်း ဝဲနေပါရစေဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ သား-သမီးတွေကလဲ မုန်း၊ မယားကလဲ မုန်း၊ ရပ်ထဲရွာထဲက မြင်ဘက် ကုတ်ချင်တာ တောင် ခင်ဗျားတို့က ဒီခန္ဓာကြီးကိုဖြင့် ကြိုက်တုန်း ဆိုလို့ရှိ ယင်လဲ ရှူးချွက်သန့်လှချည်လား ပြောရလိမ့်မယ်-(မှန်ပါဘုရား) မပြောထိုက်ဘူးလား....(ပြောသိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဦးဇင်ရှင်တို့... ကိုမြန်တို့....ပြောထိုက်-မပြောထိုက်.... (ပြော ထိုက်ပါတယ် ဘုရား) သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါတယ်)

ကဲ-ဒါဖြင့် ဇရာမရဏ ဘယ်ကလာသတုံး.... (ခန္ဓာ ငါးပါးက လာပါတယ် ဘုရား) ဩော်....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဘာ သစ္စာလဲ....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဟုတ်ပြီ - ဟုတ်ပြီ- ဟုတ်ပြီ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒါကို ဦးခင်မောင် မောင်တွန်းလှိုင်တို့ သေသေချာချာ စဉ်းစားပါတဲ့ ဒီဥစ္စာ၊ ခန္ဓာ ငါးပါးရလို့ ရှိယင် အိုဘေး သေဘေး ကတော့ ဘယ်နှယ် နေသတုံး.... (လာမှာပါဘုရား) သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါ မနဿ ဘေးတွေ ကကော....(လာမှာပါဘုရား) ရှင်းကြပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ဩော်....ဒါတွေ သိကြား ဗြဟ္မာ ဘုရား လာပေးတာလား၊ ကိုယ့်ဆုတောင်း ပြည့်တာလား....(ကိုယ့်ဆုတောင်း ပြည့်တာပါ ဘုရား) အံမာ....ခင်ဗျားတို့ တောင်ဝှေးကြီး ထောက်ရတာ ဆုတောင်းပြည့်တာ မှတ်ထားကြနော်....(မှန်ပါ့) တောင်ဝှေး ထောက်ရတာ ဘာတုံး....(ဆုတောင်းပြည့်တာပါဘုရား) လူဖြစ်ရပါလို၏ ဆိုတာ့ အိုဘေး နာဘေးက ပါလာတယ်(မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ တောင်ဝှေး ထောက်ချင်လို့ ထောက်ရတာလား ကိုယ့်ဆုတောင်းထဲမှာ တောင်ဝှေးထောက်ပြီး သကာလ မျက်မှန်စပ်ပြီးသကာလ ခပ်ကိုင်းကိုင်း ခပ်ဆဲဆဲနဲ့ လမ်းမှာ ထိုးလဲပါရစေလို့ ကိုယ်တောင်းတဲ့ အထဲ ပါသလား(ပါ-ပါတယ်ဘုရား) ပါတယ်-ပါတယ် (မှန်ပါ့) မပါဘူးလား ပါသလား....(ပါ-ပါတယ် ဘုရား)

ဘာဖြစ်လို့ တုံးဆိုတော့ တကာတကာမတို့ ခန္ဓာ ဆုတောင်း ကတည်းက အိုဘေး သေဘေးက ဘယ်နှယ်နေသလဲ....(ပါ-ပါတယ် ဘုရား)အဲဒီလို သုံးသပ်စမ်းပါကွာ....တဲ့၊ အိုဘေး သေဘေး

ဘယ်ကလာသတုံးလို့....(ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်) သဘော ကျပြီ၊ ခန္ဓာငါးပါးက လာတယ်ဆိုတာ သေချာကြပြီ....(သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အခု တကာတကာမတွေ့မှာ ဘာနဲ့မျှား တရားနာနေကြပါလိမ့်....(ခန္ဓာ ငါးပါးနဲ့နာပါတယ်) သြော်....တရားနာနေကြလို့ ဘုန်းကြီးများလဲ ဝမ်းသာပါတယ်၊ တကာတကာမတွေ့ကလဲ ကိုယ့် ဆရာသမားဆိုတော့ ကြည်ညိုလေးစားပြီးတော့ ဒို့သိရပေတယ်ဆိုပြီး ဝမ်းသာကြတယ်၊ ဝမ်းသာပေမဲ့လဲ ဝမ်းသာတာဟာ အစစ်ဝမ်းသာစရာ မကောင်းဘဲ ဖြစ်နေတယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာကြီးက ဝမ်းသာရင်းမတွန့် အိုဘေး သေဘေးဆီ ပြေးနေတယ်-(မှန်ပါ) ဆရာသမား ကြည်ညိုလေးစားလျက်နဲ့ ဘယ်ဘက်ပြေးနေသလဲ....(အိုဘေး သေဘေးဘက်ပြေးနေပါတယ်)။

သြော်....ဝမ်းသာရတာ စိတ်ချလက်ချဘဲလား တကာတကာမတို့ စိတ်မချ လက်မချနဲ့ ဝမ်းသာနေရတာလဲ့လား....(စိတ်မချ လက်မချ ဝမ်းသာနေရတာပါဘုရား)သူက ဘယ်ပြေးနေသလဲ့ (အိုဘေး နာဘေး သဲ့ဘေးဆီ ပြေးနေပါတယ်)။

ဒီ-အိုဘေး နာဘေး သေဘေးဆီ ပြေးချင်လို့ပြေးရတာလား တကာတကာမတို့ ခန္ဓာရလို့ ဒီဘက်ပြေးရတာလား(ခန္ဓာရလို့ ဒီဘက် ပြေးရတာပါဘုရား)။

ပေါ်ကြပြီ-(မှန်ပါ့) ပေါ်ပြီ- ပေါ်ပြီ တကာတကာမတို့ ဒီနေ့ သမ္မသနသုတ်ကိုပြောတယ်လို့ မှတ်ကြပါ၊ သမ္မသန သုတ်ဆိုတာ ဒီထဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပြန်သုံးသပ်ရမယ်....(မှန်ပါ့) သမ္မ

သနသုတ်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့် .... (ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပြန်သုံးသပ်ရပါမယ်)။

ကိုယ့်ဟာကိုယ် သုံးသပ်ရမယ်တဲ့ အိုဘေး နာဘေး သေဘေး ဘယ်ကလာပါလိမ့်မလဲလို့ နဖူးပေါ် လက်တင်တွေး၊တွေးလို့က် ဘေဒဘာပေါ်လာကြသလဲ (ခန္ဓာငါးပါး ပေါ်လာပါတယ်)။

ဩ....ဟုတ်ပြီနော်- တကာတကာမတို့၊ တကာတကာမတို့ တပဲ့လုံး သဘောကျပလ့ား (ကျပါပြီ)အို-နာ-သေ ဘယ်ကလာပါလိမ့်(ခန္ဓာငါးပါးကလာပါတယ်)ဦးခင်မောင် ဟုတ်ပလား- (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား) တကာ သစ်တို့ ဟုတ်ပလား .... (ဟုတ်ပါတယ်)။

အိုဘေး နာဘေး သေဘေးဘယ်က လာပါလိမ့် (ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်) အဲဒီနောက် ပြန်သုံးသပ်စမ်းပါကွာတဲ့.... (မှန်ပါ့)သုံးသပ်တတ်ကြပလား....(သုံးသပ်တတ်ကြပါပြီ)။

ကဲ....အိမ်ကျတော့ စဉ်းစားတယ်၊ နဖူးပေါ်လက်တင်ပြီး ငါ့မှာအိုလဲအိုပြီ သေခါလဲနီးပြီ၊ဒီ အိုနာသေတွေက ဘယ်ကမျှား လာတာပါလိမ့်မတုံး- ကံမကောင်း အကြောင်းမသင့်လို့ ဘဲလား ဘယ့်နှယ် ကြောင့်ပါလိမ့်မတုံး....လို့ နဖူးပေါ် လက်တင်ပြီး ဘုရားက တွေးစမ်းပါကွ၊ သမ္မသန သုံးသပ်စမ်းပါကွ ဆိုတော့ သုံးသပ်တဲ့ နည်းကို ဆရာဘုန်းကြီးက ဘုရား၏ ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ်နဲ့ အကူအညီပေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်ကမျှားလာပါလိမ့်- (ခန္ဓာငါးပါးကလာပါတယ်)ဒါဖြင့်အခုဘရားနာနေကြတာဘာတွေနဲ့မျှား နာနေကြသလဲ(ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ နာနေပါတဲ့ယ်)အင်း....နာရင်းမတ္တာနဲ့ ဘယ်မျှား ခန္ဓာ

ကြီးက စောင်းထိုး နေပါလိမ့်.... (အိုဘေး နာဘေး သေဘေး ထိုးနေပါတယ်ဘုရား)။

ဩ....တကာ တကာမတို့ ကိုယ်က တရား ကောင်းကောင်း နာချင်တယ်၊ သူကသွားတာက တဖုံဖြစ်နေတယ်-(မှန်ပါဘုရား) ကိုယ် စိတ်ကြိုက်က တခြား ခန္ဓာသွားပုံက တဖုံဖြစ်နေတယ်.... စိတ်ကြိုက်ကတော့ဖြင့် တရားနာချင်တယ်၊ ခန္ဓာက ဘယ်ဘက်သွားနေသလဲ(အိုဘေးနာဘေးသေဘေးဘက်သွားနေပါဘယ်)။

အဲဒါကြီး ခင်ဗျားတို့မရ-အရဆုံးဘာင်းပြီးသကာလ လာခဲ့တာဖြင့် အမှားတော်ပုံ ကြီးလှချည်းလားလို့ ဆိုရလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ဘယ်လိုဆိုရမယ်....(အမှားတော်ပုံ ကြီးလှချည်းလား)နောက်ထပ်ကြီးယင်တော့ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီ့ထက်မိုက်တာ ရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါ သစ္စာမသိလို့ မိုက်လက်စ မသတ်သေးပါဘူး ဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ပါ(မှန်ပါဘုရား)သစ္စာမသိယင်-(မိုက်လက်စ မသတ်သေးပါဘူးဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒီသုတ်ဟာ တကာတကာမတို့ ဝိပဿနဉာဏ်နဲ့ ဇာတ်သိမ်းရမှာနော်- ကိုမြရွှေတို့ ဦးဇင်္ဂံရင်တို့....(မှန်လှပါ) ဘာနဲ့ ဇာတ်သိမ်းရမယ်ထင်သလဲ-(ဝိပဿနာနဲ့ ဇာတ်သိမ်းရပါမယ်)။

ဒါကြောင့်ဒီသုတ်ကို ယခုနဲ့ပြောင်းပြီးသကာလ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ် အကုန်မှာ သူ့ကိုဆက်လာတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ကဲ-တကာတကာမတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သုံးသပ်ပါပလား....(မှန်ပါဘုရား) ဘယ်က စ,သုံးသပ်မယ်....(ခန္ဓာငါးပါးက စ,သုံးသပ်ပါမယ်)။

ဒီလိုမသုံးသပ်နဲ့ ငါမှာ အိုလာပြီ၊သေခါလဲနီးလာပြီ၊ဘယ်နှယ်ကြောင့် ငါမှာ ဒီအိုမှု နာမှု သေမှုတွေက ပေါ်လာရပါလိမ့်မတုံး-လို့ သုံးသပ်စမ်းပါ....(မှန်ပါဘုရား)သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)သုံးသပ်တော့ ဘာလာတွေ့သလဲ....(ခန္ဓာငါးပါးတွေ့ပါတယ်)။

ဩော်....ခန္ဓာငါးပါးရှိလို့ ဒါတွေ့ လာတာပါကလားလို့ ဒီလိုပြန်သုံးသပ်လိုက်စမ်းပါ....(မှန်ပါဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ) တခါပြန်သုံးသပ်ပါဦးတဲ့ ဦးခင်မောင်ရေ၊ ဒါပဋိလောမ တရားနော်....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီ-ခန္ဓာငါးပါးသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဘယ်ကမျှား လာပါလိမ့်မတုံးလို့ ဒုတိယအချက်ပြန်တွေးပါဦး....(မှန်လှပါဘုရား)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒီခန္ဓာငါးပါး ဘယ်ကမျှား လာပါလိမ့်မတုံးလို့ ဒုတိယအချက်ပြန်တွေးပါဦးတဲ့ ....(မှန်ပါဘုရား)ဒုတိယ အချက် ပြန်တွေးတဲ့အခါကျတော့လဲ တကာတကာမတွေ့ မှတ်လိုက်တာပေါ့တဲ့၊ဩော်-တကျာကလာတာ-(မှန်ပါ့)ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

တကာ တကာမတို့ ဘယ်ကလာသလဲ(တကျာကလာပါတယ်) တကျာကလာတယ်နော်(မှန်ပါ့)ကဲ-ဒါသုံးသပ်တဲ့နည်း ပြောင်းပြန် ပြန်ရမယ်နော်....(မှန်ပါဘုရား)အိမ်ကျတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုတဲ့ (တည့်)မသွားပါနဲ့ ပြောင်းပြန် ပြန်ပြီး ဘုရားက သုံးသပ်ခိုင်းတယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

ကဲ-တရားတပုံလုံး တကာတကာမတို့ သုံးသပ်တဲ့နည်းကလေးတွေ့ ပြီးတော့မှ မကောင်းတာတွေ့ ဆက်ပြီးတော့ ပြတဲ့နည်း ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟော(ပါ)လိမ့်မယ်(မှန်ပါဘုရား)

ကဲ့-တကာတကာမတို့ အိုဘေး နာဘေး သေဘေးဘယ်ကလာ ပါလိမ့်မတုံး....(ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်)။

ဩော် အိုဘေး နာဘေးသေဘေးဆိုတဲ့ဥစ္စာတကာတကာမတွေ ခန္ဓာငါးပါးက လာတယ်ဆိုတာ ရှင်းလို့နော်.... (မှန်ပါဘုရား) ဟုတ်ကော ဟုတ်ပါရဲ့လား....(ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား) သေသေ ချာချာဟုတ်ကြရဲ့လား....(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒီခန္ဓာငါးပါးက လာတယ်ဆိုတော့ ရှင်းပြီ၊ ခန္ဓာရှိလို့ အိုရတယ်၊ကြည့်ပါလား'ဇရာဓမ္မောပိဇရံအနတိတော' ဒီခန္ဓာရှိလို့ ရှိယင် ဇရာမလွန်နိုင်ဘူးကွ၊ "မရဏဓမ္မောပိ မရဏံ အနတိတော" မရဏကို လွန်နိုင်ရဲ့လား(မလွန်နိုင်ပါဘူး)မလွန် နိုင်ဘူးတဲ့ဒါလာမှာဘဲဆိုတာ မသေချာလား-(သေချာပါတယ် ဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ ဆက်ပေးပါဦးတဲ့ ဒီခန္ဓာ ငါးပါးကြီးကတော့ အိုဘေး နာဘေး သေဘေးတွေက သူကလာ တာတော့သိပြီ၊ဒီခန္ဓာကြီးကတော့ ဘယ်ကမျှား လာပါလိမ့်မလဲ (တဏှာကလာပါတယ်ဘုရား)ပေါ်ပြီ ဦးခင်မောင်ရေ့ (မှန်လှ ပါဘုရား) အားလုံး တကာတကာမတွေ ဘယ်ကလာပါလိမ့် မတုံး....(တဏှာက လာပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....တဏှာကလာတယ်၊ တဏှာကလာတယ်နော်....လက် သည်ဟာ ဗူးညှန့်ကြီးကို တကာတကာမတို့ အညှန့်ကနေမြောက် လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အမြစ်ရင်း တွေသလိုပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့)။

ဗူးညှန့်ကြီး တခုကို ကိုင်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဦးခင်မောင် အညှန့်ကနေ မြောက်လိုက်တဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် သူအမြစ်ရင်း ပေါ်ရမယ် မဟုတ်လား....(မှန်ပါ့)။

ဒီမှာလဲ ဇရာမရဏကနေ မြောက်ကြည့်လိုက်၊ ဇရာမရဏကနေ မြောက်ကြည့်လိုက်တော့ ဒီခန္ဓာပေါ်လာတယ်-(မှန်ပါ့) ခန္ဓာကို တခါမြောက်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ခန္ဓာ၏ရေသောက်မြစ် တခါလာပေါ်တယ်-(မှန်ပါ့)ဘယ်သူပါလိမ့်....(တဏှာပါဘုရား)သဘောကျပလား....(မှန်ပါ့)ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ)။

ကိုင်း-ဒါက ဘာလုပ်တဲ့နည်းတုံး မေးတဲ့အခါကျတော့ သုံးသပ်ရမည့်နည်းလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ(မှန်ပါ့)ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် (သုံးသပ်ရမည့်နည်းပါဘုရား)။

သုံးသပ်ရမည့်နည်းဆိုတာ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရမယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ သေသေချာချာ မှတ်ပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါကြောင့် သံမှသန်သုတ်လို့ ဟောလိုက်ပါတယ်....(မှန်ပါ့)။

တကာတကာမတို့ ဒီအထဲ ပြန်ပြီး ပြောပါဦးမယ်၊အိုဘေးနာဘေး သေဘေးကြီး ဘယ်ကလာပါလိမ့်.... (ခန္ဓာငါးပါးကလာပါတယ်) ခန္ဓာငါးပါး ဘယ်က လာပါလိမ့်....(တဏှာကလာပါတယ်) တဏှာက လာတယ်.... (မှန်ပါ့) ရှင်းပြီနော်.... (ရှင်းပါပြီ)။

အင်း....ဒါဖြင့် ဒို့ တော်တော်ပိုင်ပြီ၊ တော်တော်ပိုင်ပြီ၊တော်တော်ပိုင်ပြီဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည် တကာ တကာမတွေ့ ညာဏ်ထဲမှာ ဖတော်တော်ကလေး ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)တခေါက် မေးပါရစေဦး၊အိုဘေးနာဘေး သေဘေး ဘယ်က လာပါလိမ့်-(ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်) အခု တရားနာနေတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးက လာတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒီ ခန္ဓာငါးပါးကလဲ ဘယ်ကမျှား သူက သိကြား ဗြဟ္မာ ဘုရား လာပြီး ဖန်ဆင်းလို့ ဖြစ်ရတာလား....ဘယ်ကမျှား လာ ပါလိမ့်....(တဏှာက လာပါတယ်ဘုရား)ဆြော်....တဏှာက လာ တယ်၊ ဟုတ်သားဘဲ၊ တဏှာနဲ့ ဆုတောင်းယူလိုက်တာ.... (မှန် ပါ့)ဘယ်နှယ် ဆိုကြပါ့မယ်....(တဏှာနဲ့ဆုတောင်းယူပါတယ် ဘုရား)။

လူခန္ဓာ ဖြစ်ရပါလို့ဆိုတော့ ဒီ တဏှာက မတောင်းလိုက် ဘူးလား....(ဖတောင်းပါတယ်ဘုရား) နတ်ခန္ဓာ ဖြစ်ရပါလို့.... (တောင်းပါတယ်ဘုရား) အင်း....တဏှာနဲ့ တောင်းလိုက်တော့ ဘာ-ပေါ်လာသလဲ.... (ခန္ဓာငါးပါး ပေါ်လာပါတယ်) ခန္ဓာ ငါးပါး ပေါ်လာတော့ ဘာတွအမြတ်ထွက်လာသလဲ(အိုဘေး နာဘေးသေဘေးတွေအမြတ်ထွက်လာပါတယ်)အိုဘေးနာဘေး သေဘေးတွေ အမြတ်မထွက်ဘူးလား....(ထွက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ အိုဘေးနာဘေးသေဘေးကျတော့ ခင်ဗျားတို့က ကျေနပ်ကဲ့လား-(မကျေနပ်ပါဘူးဘုရား) မကျေနပ်ပေမဲ့ ဒီလို မျှားတွေလိမ့်မယ်မထင်ဘူး(မှန်ပါ့)ဒီလိုမျှား ဖြစ်လိမ့်မယ်မထင် ဘူးတဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ထင်က....(မှန်ပါ့)သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ခု ဒီလို ဖြစ်နေတော့ ဘယ်သူ တတ်နိုင်သေးသတုံး (ဘယ်သူမှ မတတ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် တကာ တဲကာမတို့ အရင်းကျကျ လိုက်ကြစို့ ဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာငါးပါး ဘယ်က လာပါလိမ့် မတုံး....(တဏှာက လာပါတယ်)ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တဏှာက သမုဒယသစ္စာ၊ခန္ဓာငါးပါးက ဒုက္ခသစ္စာ၊ သဘောကျပလား(ကျပါပြီ)အိုဘေးနာဘေး သေဘေးကကော

(ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာဘဲဆိုတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ)။

ကဲ....ရှင်းပါပြီ-ရှင်းပါပြီ၊ သွားကြဦးစို့၊ ဒီလောက် အရင်း ကျကျနဲ့တော့ ဘုရားက ဒီလို ပြန်သုံးသပ်ရမယ်ဆိုတော့ ဒီ လောက် သုံးသပ်မှုနဲ့တော့ မတော်သေးဘူးကွဲ့....၊ မင်းတို့ အရင်းမကျသေးဘူးတဲ့....(မှန်ပါဘုရား)ဒီတဏှာ ဘယ်က လာ သတုံးလို့ ဆက်ရဦးမယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ ဒီတဏှာ ဘယ်က လာသလဲဆိုတဲ့ မေး ခွန်းကော မထွက်ရပေဘူးလား.... (ထွက်ရပါတယ် ဘုရား) သြော်....ဒီ တဏှာသည် ဘယ်ကမျှား လာပါလိမ့် မတုံးဆိုလို့ရှိ ယင်ဖြင့်တဲ့.... ခင်စရာ မင်စရာက လာတယ်....(မှန်ပါ) ပေါ်ပြီ ခင်ဗျားတို့။

ဒီတဏှာ ဘယ်က လာပါလိမ့်....(ခင်စရာ မင်စရာက လာပါ တယ်)သြော်.... ခင်ဗျားတို့ကလဲ လူတွေ့ယင် ခင်တတ်တာနဲ့ တော့ ဒုက္ခ ရောက်ပါလိမ့်ဦးမယ်—(မှန်လှပါ)ဒီ တဏှာ ဘယ်က လာသတဲ့တုံး....(ခင်စရာ မင်စရာက လာပါတယ်)။

ခင်ရာ မင်ရာက လာတယ်....(မှန်ပါဘုရား) ခင်စရာ မင်စရာ က လာတယ်....(မှန်ပါ)သဘောကျပလား--(ကျပါပြီ)ဒီတဏှာ ဘယ်က လာပါလိမ့်....(ခင်စရာ မင်စရာက လာပါတယ်)ခင်ဗျား တို့ကလဲ ဘယ်အသုံးမျိုး သုံးတတ်ပါလိမ့်....(ခင်တတ် မင်တတ် ပါတယ်ဘုရား) ခင်တတ် မင်တတ်တယ်၊ အင်း....ဒုက္ခ ရောက် ချင်ပြီ။

တကာ တကာမတို့ ခင်တတ် မင်တတ်ယင် ဘာ ဖြစ်ချင်ကြ သလဲ....(ဒုက္ခရောက်တတ်ပါတယ်)ဘာ ဒုက္ခတုံး....ခန္ဓာ ဒုက္ခ.... (မှန်ပါ့)ဒီ ခန္ဓာဒုက္ခ ရယင် ဒီ ဒုက္ခ နှစ်ခုကော.... (လာပါမယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့၊ခင်ဗျားတို့ ခင်တတ် မင်တတ်တယ်ဆိုတဲ့ နှုတ်ချိုသွေးတဲ့ အသွားဓတ္တဟာ သြော်....ဒုက္ခ ရောက်ဘို့ပါကလား....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ....(ဒုက္ခရောက်ဘို့ပါဘုရား) ဒုက္ခရောက်ဘို့ဆိုတာ သေချာကြပလား....(သေချာပါပြီ)။

ကိုင်း....အခု လေးခု ပြဆားပြီ တကာ တကာမတို့ သမ္မသန သုတ်ဆိုတာ ပြောင်းပြန်-ပြန်ပြီး သုံးသပ်ရမယ်နော်....(မှန်ပါ့) ဒါက နောက်ဆုံး မဟုတ်လားဗျာ....(မှန်ပါ့)ဒီဘဝ နောက်ဆုံး အိုသေဆိုတာ ဒီဘဝ နောက်ဆုံး....(မှန်ပါ့) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အိုဘေး နာဘေး သေဘေး ဘယ်က လာပါလိမ့်(ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်)ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ) ခန္ဓာငါးပါးဆိုတော့ တခြားလား၊အခု တရားနာနေတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးက လာတာလား.... ဘယ်က လာသလဲ.... (အခု တရားနာနေတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်)။

နို့မို့လို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ အကျေးကို ပေးလို့မရဘူး၊ခန္ဓာငါးပါးဆိုတော့ စာအုပ်ထဲက ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်နေမှာ စိုးရတယ်....(မှန်ပါ့)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) စာအုပ်ထဲက ခန္ဓာငါးပါးလား-ဒီ ခန္ဓာငါးပါးက ထုတ်လာတာလား.... (ဒီ ခန္ဓာငါးပါးက ထုတ်လာတာပါဘုရား)။

အိုဘေးနာဘေးသေဘေးဘယ်ကလာပါလိမ့်(ဒီခန္ဓာငါးပါးကလာပါတယ်ဘုရား)ဘယ်ခန္ဓာငါးပါးပါလိမ့်(တရားနာနေတဲ့ခန္ဓာငါးပါးပါ)ဆြော်....ဒီအထဲ ကံကောင်းတယောက်မှ မပါဘူး၊ ဒီဘက်ချည်း ပြေးနေကြတယ်....(မှန်ပါ့)။

ကံကောင်းမျှား ပါကြသေးလား.... (မပါပါဘူး) ကိုကံကောင်းမျှား ပါကြသေးလား....(မပါပါဘူး)မကံကောင်းမျှားကော....(မပါပါဘူး)ပါယင် ဒီဘက် မပြေးရဘူး.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား(မှန်ပါ့)ပါယင် အိုဘေး နာဘေး သေဘေးဘက်ပြေးလို့ ရပါ့မလား....(မရပါဘူး)။

တယ် ကံကောင်းသဟေ့၊ သူကတော့ဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းလို့ဘေးရှင်းလိုက်တာဆိုပြီးသကာလ သူ့ ချီးမွမ်းဘို့ ကောင်းတယ်(မှန်ပါ့) အခုတော့ဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် ဒီအထဲ ဦးကံကောင်းလဲ မပါ၊ မယ်ကံကောင်လဲ မပါဆိုတာသေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

ဘယ်ပြေးနေကြသလဲ.... (အိုဘေး နာဘေး သေဘေးဆီပြေးနေကြပါတယ်)ရုပ်လို့မျှား ရကြသလား.... (မရပါဘူး)ကဲ....ကံကောင်း ပါသေးရဲ့လား....(မပါပါဘူး)ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ ဒီ ခန္ဓာငါးပါးသည် တကာ တကာမတို့ ဘယ်ကာမျှား လာပါလိမ့်မဲတုံး.... (တဏှာက လာပါတယ်) တဏှာက လာတယ်....(မှန်ပါ့) ပေါ်ကြပြီနော်....(ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါ ဘုရားဟောအစစ် တကာ တကာမတို့ သေသေ ချာချာမှတ်ပါဒီသုတ်ကို....(မှန်ပါ့ဘုရား)အိမ်ကျလာတဲ့အခါ ဒီအတိုင်းတွေ့မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း.... တကာ တကာမတို့ ဒီတက္ခာ ဘယ်ကလာပါလိမ့် မတုံး.... (ခင်ရာ မင်ရာက လာပါတ်ယ်) ခင်ရာ မင်ရာက ခင်စရာ မင်စရာက လာတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဩော်.... ခင်ဗျားတို့ကလဲ ခင်စရာ မင်စရာ မရှိလို့ ရှိယင်ဖြင့် သားကလေး မရှိလို့ ရှိယင် ပျင်းလိုက်တာ.... (မှန်ပါ့) သမီး ကလေး မရှိလို့ ရှိယင်လဲ.... (ပျင်းလိုက်တာ) ဘာဖြစ်လို့တုံး.... (ခင်စရာ မင်စရာ မရှိလို့ပါဘုရား)။

ခင်စရာ မင်စရာ မရှိလို့၊ ဒါဖြင့် ခင်စရာ မင်စရာကြောင့် တက္ခာပေါ်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) တက္ခာပေါ်လို့.... (ခန္ဓာ ငါးပါးလာပါတယ်)ခန္ဓာရလို့....(အိုဘေး နာဘေး သေဘေး ရပါတယ်)အိုရ နာရ ဖသရတယ်....(မှန်ပါ့)။

ဩော်....ခင်ဗျားတို့ခင်မှဟာ အိုချင် နာချင် သေချင်လို့ သာ မှတ်ပေရော့(မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ) ခင်ဗျားလို့ ခင်မှဟာလေ....(အိုချင် နာချင် သေချင်လို့ပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ခင်ဗျားတို့ကလဲ ခင်တာတ်မင်တတ်မှသဘော တွေက ဝါသနာကြီးပါလိမ့်မလဲလို့ ဆရာဘုန်းကြီးက မေးတဲ့ အခါဩော်....အိုချင်နာချင်သေချင်လို့ကိုး(မှန်ပါ့ဘုရား)ဦးခင် မောင်ရေ ခင်တတ် မင်တတ်သလား ခင်ဗျားကော.... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသတုံး- အိုချင်နာချင်သေချင်ပြန်ပြီခင်ဗျား၊ ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ဒီ တကာ တကာမတွေကော အင်မတန် ရိုင်းစိုင်းသလား၊ လူတွေ့ ခင်တတ် မင်တတ်သလား.... (ခင်တတ် မင်တတ်ပါဘယ်ဘုရား) သေချင်လို့သာ မှတ်ကြပေရော့။

ခင်ယင် ဒါတွေ့ရတော့မယ်၊ မတွေ့ပေဘူးလား.... တွေ့ရ မလား.... (တွေ့ရပါမယ်ဘုရား) ခင်ယင် ခန္ဓာရမယ်.... (မှန်ပါ့) ခန္ဓာရယင် အိုဘေး နာဘေး သေဘေးက (ရ-ရပါမယ်ဘုရား)။ သေသေချာချာတွေ့ရမယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ပြောဆိုနေတဲ့ အသံးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ အကြိုက်နဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ကလဲ အခင်အလုပ် လှုပ်ပါဆိုတော့ မလှုပ်ချင်ဘူး! အအို အနာ အသေကျတော့လဲ မတွေ့ပါရစေနဲ့တဲ့၊ဒီလိုမလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အခင်ကျတော့လဲ.... (မလှုပ်ချင်ပါဘူး) အခင်တော့ လက် မလှုပ်ချင်ဘူး၊အိုမှနာမှသေမှကျတော့ကော (မတွေ့ချင်ပါဘူး) အို နာ သေ ကျတော့လဲ ခင်ဗျားတို့ကြောင့်....နေမယ်ဆို နေနိုင် သေးတယ်၊ အံမာ ခင်ဗျားတို့ချင်း လောကွတ်ချော်နေလိုက်ကြ တာ (မှန်ပါဘုရား)။

နေမယ်ဆို နေနိုင်သေးတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မသာရှင် စိတ်ချမ်း သာအောင် ပြောများနေလိုက်သေးတယ်.... (မှန်ပါ့) ဒီအရွယ် ဟိုရွာမှာ ဘယ်သူကြီးဟာ သူ့ထက် အသက်ကြီးသေးတယ်၊ မာလိုက်တာ ခင်ဗျားတို့ပြောနေတဲ့ အသံးက ဒီဟာတွေက သိပ် များတယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ခင်မှုသည် ခန္ဓာရမှု.... (မှန်ပါ့)ခန္ဓာရယင်ဘာဖြစ်ရမယ်(အိုဘေးနာဘေးသေဘေးရပါ မယ်ဘုရား)အိုရ နာရ သေရမယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား(သေ ချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ အိုနာသေကြောက်ယင် ခင်မှု ဖြုတ် ရလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) အိုနာသေကြောက်ယင် (ခင်မှုဖြုတ်ရ ပါမယ်)။

ဩော်.... တပည့်တော် တသက်လုံးကခင်လာတာ သူ့ ဖြုတ်ရမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်မယူတော့ဘူး၊ အိုနာသေဘဲယူတော့မယ်၊ ဒီလို အဓိပ္ပါယ်ရောက်သွားတဲ့ယ်၊ မရောက်ဘူးလား.... ရောက်သလား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အံမာလေး တကာ တဲကာမတွေ ဒါ ဘုရားအရဲ့တိုက်တာလား.... ဘုန်းကြီး အရှဲ့တိုက်တာလား.... (ဘုရားအရှဲ့တိုက်တာပါဘုရား)။

မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျားတို့နှင့် ဂုဏ်များတူလို့လား၊ ဘုရားကအတုမရှိလို့ မဆိုဘူးလား.... (ဆိုပါတယ်) ခင်ဗျားတို့ကတော့ လူတန်းစားတွေ အတူနဲ့ချည်းဘဲ၊အတုရှိတာချည်းဘဲ(မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ တကာ တကာမတို့ သစ္စာမသိယင် ဘုရားအရှဲ့တိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့) သစ္စာမသိယင်.... (ဘုရားအရှဲ့တိုက်ပါတယ်)ဩော်....ဘုရားကလဲ ခင်မှ မင်မှဖြုတ်ဘို့ အလွန် ဟောရှာတယ်၊ ကိုယ်ကလဲ ဒီဟာ ခင်မှ မင်မှ ဖြုတ်ရမယ် ဆိုလို့ရှိယင် တော့လဲ စိတ်ထဲမှာ နိဗ္ဗာန်တောင် မလိုချင်ဘူး.... (မှန်ပါ့)။

ခင်မှ မင်မှ ဖြုတ်ရမယ်ဆိုယင် ဘယ့်နှယ်တုံး....(နိဗ္ဗာန်တောင် မလိုချင်ဘူး)နိဗ္ဗာန်မလိုချင်တော့ သူဘာလိုချင်တာတုံး(အိုဘေးနာဘေးသေဘေးလိုချင်ပါတယ်ဘုရား)အို နာ သေ ကျတော့လဲ သူတကယ်လိုချင်တာ ဟုတ်ပါရဲ့လား....(မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။

တကယ်လိုချင်တာတော့လဲ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်မှ မင်မှလဲ မဖြုတ်နိုင်ဘူးဆိုတော့.... စိတ်ထဲက မလိုချင်ဘူး ရမှာက သေချာတယ်၊ (မှန်ပါ့ဘုရား) စိတ်ထဲကတော့.... (မလိုချင်ပါဘူး) ရမှာကတော့.... (သေချာပါတယ်)။

ကိုင်း.... တကာတကာမတို့ အခု ခေါင်းဖြူစွယ်ကျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုး တွေ့ကြုံပြီးသကာလ နေရတော့ ရှေ့က ဘုန်းကြီးတို့ အမိအဖအရှယ်တွေက အင်မတန် ချိနဲ့.ကုန်ကြပြီ၊ အဲဒီ အခြေအနေမျိုးဟာ တကာ တကာမတို့ ဘယ်ကလာတာတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင် ရှင်းကြပါပြီ ... (မှန်ပါ့) ဘယ်ကလာတာတုံး.... (ခန္ဓာငါးပါးက လာဘာပါဘုရား)။

ဩော်.... ဒါ ဒီခန္ဓာငါးပါးက လာတယ်ဆိုတာတော့ ဆရာဘုန်းကြီးပြောလိုက်လို့ ရှင်းပါပြီ....(မှန်ပါ့) ဒီ အိုမှု နာမှု သေမှုကြီးကျတော့ တကာ တကာမတွေက ကြိုက်ကဲ့လား....(မကြိုက်ပါဘူးဘုရား)။

သူ့.မကြိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့်....တဲ့ သူဟာ အကျိုးတရားဖြစ်တယ် ဦးခင်မောင်....(မှန်လှပါဘုရား) သူဟာ အကြောင်းတရားလား အကျိုးတရားလား.... (အကျိုးတရားပါဘုရား) ဒါပယ်ယင် လွတ်ပါတယ်....(လွတ်ပါတယ်ဘုရား) တဏှာပယ်ယင်.... (လွတ်ပါတယ်ဘုရား) သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါတယ်)။

တဏှာပယ်မှ ဘာတုံး (လွတ်ပါတယ်) အို နာ သေ လွတ်မှာ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ) တဏှာက သမုဒယသစ္စာကိုး....(မှန်ပါ့)ခန္ဓာနဲ့. အို နာ သေက.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာဆိုတော့ သမုဒယ မပယ်ဘဲနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာမှ လွတ်နိုင်ကြပါ့မလား.... (မလွတ်နိုင်ပါဘုရား)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီ သမ္မသန သုတ်နဲ့.ဘဲ ပြန်ပြီး သုံးသပ်ကြဦးစို့.....၊ ကဲ.... ဝိပဿနာဉာဏ် သွင်းရတော့မယ်၊ မှသွင်းယင် ဖြစ်ကိုမဖြစ်ဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဦးခင်မောင်

ဖြစ်ပါ့မလား.... (မဖြစ်ပါဘုရား) မဖြစ်ဘူးနော်.... သေသေချာချာလဲ စဉ်းစားကြပါ တကာတကာမတို့.... (မှန်ပါ့)။

ကဲ.... သူ့သွင်းရတော့မယ်ဆိုဟော့ တကာတကာမတို့အို နာသေ ဘယ်ကလာပါလိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါး ဘယ်ကလာပါလိမ့်.... (တဏှာက လာပါတယ်ဘုရား) တဏှာ ဘယ်ကလာပါလိမ့်.... (ခင်မှု မင်မှုက လာပါတယ်ဘုရား) ခင်စရာ မင်စရာကလာတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပေါ်ပြီ တကာတကာမတို့ ကျုပ်တို့ကလဲ ခင်တတ်တာနဲ့၊ ခင်ပြီးတော့အို-နဲ့၊သေမတ္တဲ့ချင်တာနဲ့တော့ဖြင့်အနာလဲရှိတယ် ပျောက်တဲ့ဆေးလဲ မစားချင်ဘူးဆိုတဲ့ လူတော့ ဒီလူနာတော့ တ္တဲ့ပြီ၊ အနာကကော.... (ရှိပါတယ်ဘုရား) ပျောက်တဲ့ဆေးကျတော့.... (မစားချင်ပါဘုရား)။

ပျောက်တဲ့ဆေးကျတော့ မစားချင်ဘူး အနာတော့ရှိတယ် (မှန်ပါ့) ဒီ-လူနာဟာ တော်တော်ခက်တဲ့လူနာ.... (မှန်ပါ့) ဦးခင်မောင် ဆိုထိုက်- မဆိုထိုက်.... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အနာကတော့ အကြီးအကျယ် အိုနာ သေနာအမြဲရှိတယ် သူ့မှာ.... (မှန်ပါ့) ပျောက်တဲ့ဆေး စားပါဆိုတော့.... (မစားချင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် အို နာ သေဘဲကောင်းပါတယ် ခင်ဗျားတို့ အကွက်က အတော်ဆိုးနေတဲ့အဓိပ္ပါယ် မရဘူးလား.... ရသလား.... (ရပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာဟကာမတို့ ခင်ရာ မင်ရာက လာတယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မသေချာသေးဘူးလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)

ခင်ရာ မင်ရာဆိုတာ မိမိခန္ဓာလဲ ခင်ရာ မင်ရာဘဲ.... (မှန်လှပါ) သားသမီးခန္ဓာကော.... (ခင်ရာ မင်ရာပါဘဲ) ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာတွေကော.... (ခင်ရာ မင်ရာပါဘဲ)။

ဩဿဲ.... ဒါဖြင့် ခင်ရာ- မင်ရာကြောင့် ဘာဖြစ်သတုံး.... (တဏှာ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) တဏှာကြောင့် ဘာဖြစ်သတုံး.... (ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်ပါတယ်)ခန္ဓာရလို့ ဘာဖြစ်ရသတုံး....(အို နာသေ ဖြစ်ရပါတယ်)။

အို နာ သေ ဖြစ်ရတယ်ဆိုတော့ တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ဖြင့် ဆေးသောက်လွဲနေကြပြီ....(မှန်ပါဘုရား) ဘယ်လိုပါလိမ့် (ဆေးသောက်လွဲနေပါတယ်) ဆေးသောက်လွဲနေကြပြီ တကာတကာမတို့....(မှန်ပါ့)။

ဒီဟာသည် ခင်ဗျားတို့ ခင်သလောက်- ခင်ဗျားတို့ကခင်ခြင်းကြောင့် ဟောဒီမှာ ခင်ရာမင်ရာလို့ ခင်ဗျားတို့....ထင်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဟောဒီမှာ တဏှာ လာပါတယ်.... (မှန်ပါ့) မလာဘူးလား.... (လာပါ့တယ်)။

ဒီ- တဏှာကြောင့် ဘာရပြန်သတုံး.... (ခန္ဓာငါးပါးရပါ့တယ်) ဘာသစ္စာတုံး.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒီ-ဒုက္ခသစ္စာတည်းဟူသော တရားကြီးကနေပြီး ပေါက်ပွားလာတော့ ဘာတွေမျှား ပွားလာသလဲ.... (အို နာ သေ ပွားပါတယ်) အို နာ သေဆိုတဲ့ ဒုက္ခအညွှန့် ဒုက္ခအတက်တွေဘဲ ထွက်မလာဘူးလား.... (ထွက်လာပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့တကာတကာမတွေ ဆေးသောက်မလဲအောင် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပင့်လာတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါနော်-(မှန်ပါ့ဘုရား)တကာတကာမတို့ ဟောဒီ

ဖြူဖြူကလေးဟာ ဘုရားလို့ မှတ်ထားပါနော်.... (မှန်ပါ့) ဒါက တဏှာ သူ့နေရာသူထားပါ။

ဘုရားက ဒီနားက ဘုရားပဲ့တယ်၊ ဘုရားပဲ့တယ်ဆိုတော့ ဟောဒီ သံသရာ့ခရီးသည်က ဘာတွေ့တွေ့သူကခင်တာတ်မင်တတ်တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) ဟေ့....အငတ်သမားဘဝများစ့ဲကာ အငတ်မပြေဘဲနဲ့ သေခဲ့တယ် (မှန်ပါ့) ဒါ အငတ်သမားနော် (မှန်ပါ့)တဏှာဆိုတာ ဘာပါလိမ့်....(အငတ်သမားပါဘုရား)။

ဟုတ်ကဲ့လား တကာ တကာမတို့ (ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား) တသိန်း ချမ်းသာယင်တော်ပလား.... (မတော်ပါဘူးဘုရား)နှစ်သိန်းလောက် ချမ်းသာယင်ကော (မတော်ပါဘူးဘုရား)မတော်သေးဘူးနော်.... (မှန်ပါ့) သုံးသိန်းလောက် ချမ်းသာယင်ကော (မတော်သေးပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် သုံးသိန်းလောက် ချမ်းသာတော့ ကိုယ့်ကံက ဒီလောက်ဘဲရှိတော့ သေလိုက်တယ် (မှန်ပါ့) သေလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဦးခင်မောင် ပြည့်သေလား- ငတ်သေလား— (ငတ်သေပါဘုရား)။

သြော်- ဒါဖြင့် ဘယ်ဘဝမဆို တကာတကာမတို့ ဘာနဲ့သေခဲ့တာ များပါလိမ့် (ငတ်သေခဲ့တာ များပါတယ်) သနားတယ်၊ ဒီလောက် ဆန်ပေါတဲ့တိုင်းပြည်မှာ ငတ်သေကြီး ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ အတော်ဆိုးမနေဘူးလား.... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

သားခင်မှု တော်ပြီဆိုပြီး သေသွားတာလား (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား) သမီးခင်မှု တော်ပြီဆိုပြီး သေသွားတာလား (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)ပစ္စည်းရှာမှု တော်ပြီဆိုပြီး သေသွားတာလား....

(မဟုတ်ပါဘူးဘုရား) ဒီသားမယားတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းရတာ တော်ပြီဆိုပြီးသေသွားတာလား (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်နှယ်တုံး ခင်လျက်တန်းလန်း မင်လျက်တန်းလန်းနဲ့ ဘာဖြစ်သွားသတုံး (သေသွားပါတယ်ဘုရား) ခေါင်းထဲ ဝင်လိုက်ရတယ် (မှန်ပါ့) ခင်လျက်တန်းလန်း မင်လျက်တန်းလန်းနဲ့ (ခေါင်းထဲဝင်ရပါတယ်ဘုရား) ဒီ-မသာကို ဘာမသာခေါ်ကြမလဲ (အင်တ်မသာပါဘုရား) အင်တ်မသာ (မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်နေမနော်.... (မှန်ပါ့)။

နောက် မသာတွေ တွေ့လို့ ရှိယင်ဖြင့် မင်္ဂလာ ပိုလ်ဂလာမရတဲ့ မသာတွေဆိုယင် ဘိတ်ကြမယ် (အင်တ်မသာပါဘုရား) ဦးခင်မောင် သဘောပါရဲ့လား (မှန်ပါဘုရား) ခင်ဗျား ဘယ်လိုသေမလဲ ဝ-သေမလား- ငတ်-သေမလား....(ဝ့်သေပါမယ်ဘုရား) နောက်က တကာတကာမတွေ ဦးခင်မောင်ချည်း တောင်းနေလို့ မဖြစ်သေးဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ကော.... ဘယ်လိုပါလိမ့်မလဲ....။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတို့ တဏှာဆိုတာသည်ကားလို့ ဆိုယင် "နကဟာပဏဝသေန" ဆိုတဲ့အတိုင်း အသပြာမိုဃ်းရွာတာတောင်မှ မောင်ထွန်းလှိုင် မကျေနပ်ဘူးဆိုပါလား (မှန်ပါ့ဘုရား)။

"နကဟာပဏဝသေန" တဲ့ အသပြာမိုဃ်းတွေ ရွာလာတာ ဒူးဆစ်လောက် ရွာတာတောင် မန္ဒေတု စကြာမင်းဟာ ဦးခင်မောင်....တော်ပြီလို့ ဆိုပြီး မသေဘူးတဲ့၊ လိုချင်သေးတယ် ဆိုပြီး သေသွားတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကောင်းကင် မော့ကြည့်လိုက်လို့ ရှိယင် သူ့ခါးလောက် ဒူးဆစ်လောက် ရွှေမိုဃ်းငွေမိုဃ်းတွေ့ရှာတယ် (မှန်ပါ့) သူ့တတိုင်း ပြည်လုံး ရွာတာနော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း.... ဦးခင်မောင် တော်ပြီဆိုပြီး သေသွားတာလား.... လိုသေးတယ်ဆိုပြီး သေသွားတာလား.... (လိုသေးတယ်ဆိုပြီး သေသွားတာပါဘုရား) ဒါဖြင့် ငေ-သေလား ... ငတ်သေလား— (ငတ်သေပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဟောဒီ တဏှာက ဘဝမျှားစွာက ငတ်လာတာ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)ဒီ တဏှာက ဘာတဲ့(ဘဝမျှားစွာက ငတ်လာတာပါ) ဘယ်တော့က ငေ-ခဲ့တယ်လို့ ရှိရဲ့လား (မရှိပါဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီ တဏှာသည်ကဲ့သို့ ဆိုယင် တကာတကာမတွေ့ ဘယ်လိုမျှား နှိပ်စက်ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတော့ အငတ်၊အမြဲတမ်းငတ်ခအောင်နှိပ်စက်နေတယ်.... (မှန်ပါ့) ဘယ်နှယ်လဲ.... (အမြဲတမ်း ငတ်အောင် နှိပ်စက်နေပါတယ်)။

စားမယ် သိပ်သုံးမယ်ကြံလို့ ရှိယင် ကြည့်လုပ် တဏှာက (မှန်ပါ့ဘုရား)သိပ်မစားခဲ့နဲ့ အငတ်ထားပေး(မှန်လှပါ့ဘုရား) စားကာနီး ကောင်းတာဝယ်မည့်ကြံ အို-မဘော် သေးဘူးလေ၊ တဏှာက အငတ်ထားပြန်တယ် (မှန်လှပါဘုရား) အငတ်ချည်း မထားဘူးလား....(ထားပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းကောင်းကလေး ငတ်မယ် ကောင်းကောင်းကလေး စားမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ တဏှာက ဘယ်လို လာပြန်သတုံး....

ကြည့်လုပ်၊ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား) ဘာ ခိုင်းတာပါလိမ့်.... (အင်တ်ခိုင်းတာပါဘုရား) အင်တ်ခိုင်းထားတာ (မှန်လှပါ)။

မောလာတယ်၊မောလာလို့ကော အဝစားပါရစေ....အိုသား အတ္တက် သမီးအတ္တက် ချန်ထားဦး....(မှန်လှပါ) ဘယ်လိုထား ပြန်သလဲ....(အင်တ်ထားပါတယ်ဘုရား) ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ (မရေတွက်နိုင်ပါဘူး) ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

လူကြီးတွေများ ကြည့်ပါလား တကာ တကာမတို့ ကိုယ်က တော့ အဖာအရာ တွေနဲ့ ဝတ်ပြီး သားကလေး သမီးကလေး တွေကျတော့ ထယ်ထယ်ဝါဝါ ဝတ်ခိုင်းတယ် ဆိုတာ ကိုယ်က ဘာနဲ့ နေတာတုံး သေချာကြပလား....(အင်တ်နဲ့ နေပါတယ် ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ကလဲ ဒီအင်တ်ဘဲ အတု ခိုးနေတယ်၊ ကိုယ်ငတ် နေပေစေ သားသမီး တွေသာ လှစေချင် ဝစေချင် (မှန်ပါ) ဘယ်နယ် ဒီအင်တ်ပြဿနာ ဘယ်က ထွက်ထွက်လာတာပါလိမ့် (တကျာက လာတာပါဘုရား) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ တသံသရာလုံးမှာ တကျော်သည် ခင်ဗျားတို့ကို အင်တ်အဖြစ်နဲ့ဘဲ အသေခိုင်းတယ်၊ ရှင်တုန်းလဲ အင်တ်ထားတာ (မှန်ပါဘုရား) သေတော့လဲ ငတ်သေ-အသေ ခိုင်းတယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါ သေသေချာချာ မှတ်ပါ။ တကျာ ဘယ်လောက်ဆိုးတယ် ဆိုတာ ပေါ်သွားအောင်လို့....(မှန်ပါဘုရား) ရှင်တုန်းမှာလဲ

(အငတ်ထားပါတယ်)ရှင်တုန်းမှာလဲ အငတ်ထားတယ် ဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ သေချာကြပလား.... (သေချာပါပြီ) ရှင်တုန်းမှာလဲ အငတ်ထားတယ်၊ သေတော့လဲ အငတ် တန်းလန်းနဲ့ (သေခိုင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ငတ်သေ-သေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ တောင့်တတဲ့ အာသာ မပြေဘဲနဲ့ သေသွားတယ်လို့ ဆိုယင် လဲပါ့မလား....(မလဲပါဘူး ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူ့စိတ်ချမ်းသာ လက်ချမ်းသာ သေသွားတာလား တကာ တကာမတို့ မျက်ရေကြီးငယ်ကျပြီး မစားရ မသောက်ရနဲ့ သေသွားတာလား....(မစားရ မသောက်ရနဲ့ သေသွား တာပါဘုရား)။

ဒါဘယ်သူက သတ်လိုက်တာပါလိမ့်.... (တဏှာက သတ်လိုက်တာပါ) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ) ရှင်းကြပြီနော် တကာ တကာမတို့....(ရှင်းပါပြီဘုရား) အားလုံး တကာ တကာ မတွေ့မှာ ဘယ်သူက အုပ်ချုပ်နေသတုံး.... (တဏှာက အုပ်ချုပ်နေပါတယ် ဘုရား)။

တဏှာက မနက် မိုးလင်းသွားလို့ ရှိယင်ဖြင့် စျေးသွားဟဲ့ ဆိုတော့ တကာတကာမတွေက ကုတ်ကုတ် ကုတ်ကုတ်နဲ့ မသွားဘူးလား သွားသလား....(သွားပါတယ်ဘုရား)။

ညနေကျတဲ့ အခါ ညနေစျေးသိမ်းယင် အိမ်ပြန်ဟဲ့ ဆိုတာ ဘယ်သူက ခိုင်းတာတုံး....(တဏှာက ခိုင်းတာပါဘုရား) ဩော် တန္ခေါ်လုံးဟာ ဘယ်သူ့ကျန် ဖြစ်နေသတုံး....(တဏှာကျန် ဖြစ်နေပါတယ်)။

အိမ်ကျတော့ကို ဟင်းကောင်း ဟင်းမွန်နဲ့ နေ့တိုင်း ချက်သွားခိုင်းသလား၊ နင့်ဟာနင် ကြည့်ပြီး လျှော့လုပ်လို့ ခိုင်းသလား....(လျှော့လုပ်လို့ ခိုင်းပါတယ်) ခိုင်းတော့ ကိုယ့်အတွက်ဗျ၊ ကျွေးတော့အငတ် (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ခိုင်းတော့ ဘယ်နှယ်တုံး....(ကိုယ့်အတွက်ပါဘုရား)။

ကိုယ့်အတွက်ရော တခါတည်း အလုပ်ကို စေ့နေအောင်ဘဲ တကာ တကာမတို့ နက်ဖြန်ဘို့ ချန်ပြီးတော့မျှား ခိုင်းလိုက်သေးတယ်၊ နံက်ဖြန် စောစောထလုပ်၊ ဒီနေ့တော့ မပြီးသေးဘူး ဆိုပြီး သကာလ ခိုင်းတော့ တကာ တကာမတို့ သက်သာခွင့်ပေးရဲ့လား....(မပေးပါဘုရား) ကျွေးတော့ နည်းနည်းဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား) ခိုင်းတော့မျှားမျှား (မှန်ပါ့)။

အဲဒါနဲ့ ခင်ဗျားတို့ အချိန်ကုန်နေတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဆိုထိုက်-မဆိုထိုက်.... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ကျွေးတော့ကို ကြည့်သုံးနော်-ကြည့်သုံးနော်၊ ငွေဟာ တွင်းကထွက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ အံမာလေး တဏှာက စိမ်နေတယ် တွင်းက ထွက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ပါးစပ်အစီရင်က မပြောဘူးလား....(ပြောပါတယ်ဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ အဲဒါကျတော့ သူက ဘယ်လို အငတ်ထားချင်လို့ ပြောတာလဲ....(မှန်ပါ့)အလုပ်-လုပ်ပါဆိုတဲ့ အခါကျတော့ အို-ယောကျ်ားရော မိန်းမရော ရင်ဘောင်တန်း လုပ်မယ်၊ ဘာ ကြောက်စရာရှိသတုံး၊ ငွေရှာတာဘဲ၊ ဘာမှ ရှက်စရာ မလိုဘူး၊ သူမျှားလဲ ဒီလိုရှာနေတာဘဲ အစ ရှိသည် ဖြင့် ဒီကျတဲ့ အခါကျတော့လဲ အမောဆိုက်အောင် တကာ တဲကာမတို့ အခိုင်းရက်စက်တယ် (မှန်ပါ့)။

အမောဆိုက်အောင် ကျတော့.... (အခိုင်းရက်စက်ပါတယ်) အကျေးကျတော့.... (အငတ်ထားပါတယ် ဘုရား) ဒါတောင် ခင်ဗျားတို့က အကြည်ညို မပျက်သေးဘူး၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေ.... ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) အကြည်ညိုပျက်သလား တဏှာ အပေါ်မှာ....(မပျက်ပါဘူးဘုရား) အံမာ ဘယ်တုန်းက စပြီး ကြည်ညိုမိတာပါလိမ့်....(မမေရတ္တက်နိုင် ပါဘူးဘုရား)။

သံသရာ စ-ကတည်းက ဦးခင်မောင်ရေ တော်တော် အရုပ် ဆိုးတဲ့ တရားကို ခင်ဗျားတို့က ခေါင်းပေါ်တင်ပြီး သကာလ ဂူတလုံး ဘုရားတဆူ လုပ်လာဘာနော် (မှန်ပါဘုရား)ကြောက် စရာ မကောင်းဘူးလား....(ကောင်းပါတယ်) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

အခု စျေးချိုထဲမှာ ဆိုလို့ ရှိယင် တကာ တကာမတို့ ဘယ် လောက်မျှား ပူလိုက်မယ်ဆိုတာ အပေါ်က သူတ်တွေ့မိုးလို့ ပန် ကာလေကလဲ ပူလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ လူတွေ့ကလဲ ရှုပ် ပူလိုက်တာ ကလဲ မပြောပါနဲ့တော့ ဟုတ်လား....(မှန်ပါ့)။

ဒီအထဲမှာ တနေ့လုံး နေဟဲ့၊ ဘယ်သူက ခိုင်းသတုံး....(တဏှာ က ခိုင်းပါတယ်) သူက ဆင်းရဲတာ ကြည့်ကောင်း နေတာကိုး (မှန်လှပါ) ချေးတသုတ်သုတ်နဲ့ ဆင်းရဲတာကိုး.... (မှန်ပါ့) ကြည့်ကောင်းနေလို့ သူက တခါတည်း ချိုချိုနဲ့ နှိပ်စက်နေ တာ၊ ခင်ဗျားတို့က မသိဘူး....(မှန်ပါ့)။

မျက်စိလစ်သွားလို့ ရှိယင် ဈေးဝယ်နဲ့ လဲလဲမယ်၊ ကိုယ့်ဆိုင် မှာလဲ ပျောက်မယ်၊ စောင့်ဟဲ့....(မှန်ပါ့) သေချင် သေပေစေ၊

ဒီနေရာ လဲသေသွားလဲ နင့်မှာ ဘာကိစ္စ ရှိသတုံး....(မှန်ပါ့) ငါ့တာဝန်မှ မဟုတ်ဘဲ ဒီလောက်ထိအောင် အရုပ်ဆိုးတဲ့ တဏှာ ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ကဋ္ဌိကျင်ငယ် သွားချင်တာတောင် ရော ဂါဥပါဒ် အန္တရာယ် ဖြစ်မှာစိုးလို့ သွားချင်တဲ့တောင်မှ ဒီ စေ့းဝယ်က မပြတ်နိုင်သေးလို့ ရှိယင် ဟို-သေနာပေါ်တာ အသာ နေစမ်းပါ။ ဒီလူ ငါခိုင်းတာ လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး....ရိပ်မိပလား....(ရိပ်ပါပြီ)။

သေနာပေါ်တာကတော့ ခဏခဏမပေါ်ဘူးလား....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) သို့သော်လဲခင်ဗျားကို သွားရဲသလားတဲ့ သူ့ခိုင်း တာကိုဘဲ ကြိုးစားနေရတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဦးခင်မောင် ငယ်ကြောက်ဖြစ်နေတယ် (မှန်ပါ့)။

ဘယ်နှယ် ဖြစ်နေသလဲ.... (ငယ်ကြောက်ပါ ဘုရား) ငယ် ကြောက်ဆိုတာ အတော် အရုပ်ဆိုးတယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) တကာတကာမတို့ ငယ်ကြောက်ဟာ ဘာတဲ့တုံး(အတော် အရုပ် ဆိုးပါတယ်ဘုရား)မြန်မာကြက်ဖကြီးကိုကြက်တိန်ညင်ကလေးက လိုက်နေတဲ့အခါ ဦးခင်မောင် ကြည့်ကောင်းရဲ့လား(မကောင်း ပါဘူးဘုရား)။

ကြက်တိန်ညင် ကလေးက သေးသေး ဆိုပါတော့ .... (မှန်ပါ့) မြန်မာကြက်ဖကြီးက ထွားထွားကြီး....(မှန်ပါ့)သို့သော် ငယ်ငယ်တုံးက ကတည်းက ကြက်ဖကြီးက ခုမှထွားရရှာတာကိုး ဗျ(မှန်ပါ့)ငယ်ငယ်တုံးကတည်းက ဒီ- တိန်ညင်အောက် သူက အသက်ငယ်နေတဲ့ကြီးတော့လဲ ပြေးနေတာဘဲ (မှန်ပါ့)။

ဘာပြုလို့ ပြေးနေတာတုံး.... (ငယ်ကြောက် မို့လို့ပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့ကော.... (ငယ်ကြောက်ပါဘုရား) ကြက်ငယ်ကလေးကလိုက်လို့ ကြက်ဖကြီးပြေးတာကျတော့ ဒီ ကြက်ကြီး ဖျင်းလိုက်တာလို့ ခင်ဗျားတို့ မပြောဘူးလား.... ပြောသလား.... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ကော ဘယ်နှယ်ဆိုရမလဲ.... (ဖျင်းလိုက်တာလို့ ဆိုရပါမယ်) အတော်ဆိုးပါကလား တကာတကာမတို့ ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ဒီကြက်ဖကြီးတွေက ဖျင်းဘဲဖျင်းလွန်းလှတယ်၊ ဒီ ကြက်ဖကြီးတွေကော .... (ဖျင်းပါတယ်ဘုရား) ဒီတကျာက အရယ်ရှိရဲ့လား.... (မရှိပါဘုရား)။

တကျာဆိုတာကလေးက တကာ တကာမ့တို့ တကျာဆိုတာ သမုဒယသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာဆုတာသည်....တဲ့ လောဘစင်စစ်ကလေးပါဘဲ၊ အရယ်အကောင် မရှိဘူး.... (မှန်ပါ့)။

အဲဒါကလေး ခင်ဗျားတို့က တမြို့လုံးက ချီပြီး ကြောက်နေကြတယ်.... (မှန်ပါ့) တအိမ်လုံးက (ကြောက်ပါတယ်) ဘယ်နှယ်ကြောင့်လဲ သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ မတော်လှန်နိုင်ပါလိမ့်မလဲ တကာတကာမတို့ (ငယ်ကြောက် မို့ပါဘုရား) ငယ်ကြောက်ဖြစ်လို့။

ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေ၊ ဆံပင်ဖြူတဲ့လူကလဲ ကြောက်တာဘဲ၊ သွားကျိုးတဲ့လူကကော.... (ကြောက်တာဘဲ) ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံး (ငယ်ကြောက်မို့လို့ပါ)။

နို့ ငယ်ကြောက်ဆိုတာ တကာတကာမတို့ သူကခိုင်းတော့ကို မနေမနား.... (မှန်ပါ့) ကျွေးတော့ကို ကြည့်စား.... (မှန်ပါ့)

ခိုင်းတော့ကို.... (မနေမနား) ကျွေးတော့ကို.... (ကြည့်စား) နို့-ဘယ်မှာ ကောင်းတာပါသေးရဲ့လား.... (မပါ-ပါဘူး)၊

မနေမနားခိုင်းလို့ ရှိယင်ဒီလောက်မောလာတဲ့လူ ငါစားချင်သလို စားမယ်ဆိုတော့ ရရဲ့လား.... (မရပါဘူး) တဏှာက ကြည့်လုပ်၊ ကြည့်လုပ်နော်.... မြေကထွက်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ သူကပြောပြန်တယ်.... (မှန်ပါ့)။

စားမည့်ကြံတော့လဲ သူကမစားနဲ့ ပြောတယ်၊ လုပ်မည့်ကြံတော့ အပြေးသွားက၊ ခလုတ်ဘိုက်ပြီးလဲလဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အခိုင်းကျတော့လဲ ဘယ်နှယ်တုံး ရက်စက်တယ်.... (မှန်ပါ့) အကျွေးကျတော့ ခွေတာတယ်.... (မှန်ပါ့) အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့က ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အခိုင်းကျတော့.... (ရက်စက်ပါတယ်) အကျွေးကျတော့.... (ခွေတာပါတယ်) အဝမျှားကျွေးရဲ့လား.... (မကျွေးပါဘူး) အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) အခိုင်းကျတော့(ရက်စက်ပါတယ်) အကျွေးကျတော့ (ခွေတာပါတယ်) အဝမျှား ကျွေးရဲ့လား.... (မကျွေးပါဘူး)။

မကျွေးပါဘူး၊ခင်ဗျားတို့က အရိုးကိုက်ပြီးခလေးကလေးတွေ အသားပေးနေတာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ကျွေးရဲ့လား....(မကျွေးပါဘူး)။

တဏှာက ဟိုခလေးတွေပေး၊ နင်မစားနဲ့ နင်ကအရိုးကိုက်၊ အံမာလေး ကြောက်စရာကြီးပါကလား.... တကာတကာမတွေ့ (မှန်ပါ့) ဘယ်သူပါလိမ့် (တဏှာပါဘုရား) ကဲ-ဘယ်လောက်ဆိုးသတုံး.... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ဆိုးသာဆိုးတယ် ခင်ဗျားတို့သည်ကဲ့သို့ ဆိုယင် သူ့ကို ရန်သူပါဘဲလို့ သိရဲ့လား.... (မသိပါဘူး) ဒါကြောင့် တကာတကာမတို့ ဒီတရာ ဆိုးကြောင်းကို ယနေ့ ရှင်းပြပါဦးမယ်၊ ဒီဘက် အသာထားလိုက်စမ်းပါဦး၊ "ပဘဝလက္ခဏ သမုဒယသစ္စ" ....တဲ့။

သမုဒယသစ္စ = တရာဆိုတဲ့သမုဒယသစ္စာသည်၊ ပဘဝလက္ခဏ = ဆင်းရဲဒုက္ခဟူသမျှ၏ စုဝေးဖြစ်ကြောင်း မကောင်းသောလက္ခဏာရှိ၏....(မှန်ပါဘုရား)။

သူဝင်လာလို့ ရှိယင် ဆင်းရဲပေးတော့မလို့တဲ့၊ သေသေချာချာမှတ်ပါ....(မှန်ပါ) စောစောလာယင်.... (စောစောဆိုးပါမယ်) နေထွက်ခါနီးမှ လာယင်.... (နေထွက်ခါနီးဆိုးပါတယ်) နေ့လည်မှလာယင် (နေ့လည်မှာဆိုးပါတယ်) ဘာပေးမလို့တုံး (ဆင်းရဲပေးမလို့ပါဘုရား) ဆင်းရဲပေးမလို့ လာဘာနော်.... (မှန်ပါ)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က မရိပ်မိဘူး၊ ကိုယ့်လောဘကလေးရှိလို့ ဒီနေ့ ဒီလောက်ရလိုက်သေးတဲ့၊ ဆင်းရဲပေးမလို့ လာဘာတော့ မသိလိုက်ဘူး.... (မှန်ပါဘုရား) စင်စစ်ဘာလုပ်မလို့ လာတာတုံး (ဆင်းရဲပေးမလို့ လာတာပါ)။

သူသာ ရောက်လာလို့ ရှိယင်တဲ့ ဆင်းရဲပေးတဲ့အခါမှာလဲ-တဲ့ တကာတကာမတို့ မှတ်ထားပါ၊ တခါတည်းပေးမည်မဟုတ်ဘူးတဲ့ ဒီ အလုပ်ပြီး- ဟိုအလုပ်၊ ဟိုအလုပ်ပြီး— ဟိုအလုပ် ဆက်ခိုင်းမလို့ လာတာတဲ့....(မှန်ပါဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ပဌမလာတာကတော့ ဘာပေးမလို့လဲ.... (ဆင်းရဲပေးမလို့ပါ) နောက်ကျတော့ ဆင်းရဲလက်စ မပြတ်ရ အောင်လို့ တခါ လုပ်ပြန်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)- ပဌမ ဘာ ပေးသလဲ....(ဆင်းရဲပေးပါတယ်)။

ဆင်းရဲပေးပြီး တခါပေးပြီး ပြီးတာဘဲလား....ဆင်းရဲလက်စ မပြတ်ရအောင်လို့ဘဲ သူ လုပ်နေပြန်သလား.... (ဆင်းရဲလက်စ မပြတ်ရအောင် လုပ်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် "ပဘဝလက္ခဏ သမုဒယ သစ္စံ၊ အနုပဒ္ဓဒ ကရဏ ရသံ၊ ပလိဗောဓ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ" ပလိဗောဓ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ ကျတော့ တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ နိဗ္ဗာန်ဘက် ထွက်သွား မှာတောင် သူကတားထားတယ် (မှန်ပါ့)ဘယ်မှာ ကောင်းတာ ပါခဲသေးတုံး....(မပါပါဘူး)။

တကာ တကာမတို့ ဝင်လာကတည်းက သူက ဆင်းရဲ ပေး မလို့.....(မှန်ပါ့ဘုရား) နောက်ကျတော့ မပြတ် ဆင်းရဲအပ်တဲ့ အလုပ်ကြီးထဲကို သူက ထောင်ချလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဆင်းရဲဟူသမျှကို အကုန် သိမ်းပိုက်ဟဲ့လို့ ဆိုပြီးသကာလ ဦးခင်မောင်....သူက မချယ်လှယ်ဘူးလား.... (ချယ်လှယ်ပါတယ် ဘုရား) ချယ်လှယ်ပြီးသည့်နောက်--နောက်ဆုံးပိတ် တနေ့ကျ တော့ ချမ်းသာစစ် သွားတော့မယ်ဆိုတော့ မသွားနဲ့လို့ ကန့် ကွက်တယ်....(မှန်ပါ့) နိဗ္ဗာန်ဘက် သွားမယ်ဆိုတော့.... (ကန့် ကွက်ပါတယ် ဘုရား) ကန့်ကွက်တယ်၊ ဘယ်မှာ ကောင်းတာ ပဲကြသေးရဲ့လား....(မပါပါဘူးဘုရား)သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒီ တရားသည် ခင်ဗျားတို့ ဝမ်းထဲ ရှိထိုက်ကောင်း-မရှိထိုက်ကောင်း (မရှိထိုက်ကောင်းပါဘုရား)မရှိထိုက်ကောင်းတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

သို့သော်လဲ ခင်ဗျားတို့က သူမရှိယင် ပျင်းတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ခင်ဗျားတို့ စိတ်ထင်က ဘာတဲ့.... (သူ မရှိယင် ပျင်းပါတယ်ဘုရား)သူ မ့ရှိယင် ပျင်းတယ်တဲ့၊ ဘယ့်နှယ်ကြောင့် သူမရှိယင် ပျင်းသတုံးဆိုတော့-အို-အိမ်ကလဲ ခလေးမရှိဘူး ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခင်စရာ ပေ့စရာ ကျင်ကြီး ကြုံးစရာက မရှိဘဲကိုးဗျ-(မှန်ပါ့)။

ပျင်းလိုက်တာ၊ ဘာဖြစ်လို့ ပျင်းတာတုံး....(ခင်စရာမရှိလို့ပါ)သမုဒယ ခင်စရာ မရှိတာနဲ့ ဘာဖြစ်ကုန်သတုံး.... (ပျင်းပါတယ်ဘုရား)ပျင်းကုန်တယ်၊ အိမ်ကြီးက ဇရပ်ကြီး ဖြစ်နေတာဘဲ၊မပြောကြဘူးလား....(ပြောပါတယ်ဘုရား) အင်း....သူ မရှိတော့ ခင်ဗျားတို့က ဘယ် နှယ်တဲ့....(ပျင်းပါတယ် ဘုရား)။

ပျင်းတယ်ဆိုတော့ ဘယ် ကောင်းနိုင်စရာ ရှိသေးသတုံး .... (မှန်ပါ့)သူ ရှိတော့ကို ဆင်းရဲ ပေးမလို့ လာတယ်....(မှန်ပါ့) ဆင်းရဲလက်စ မပြတ်အောင်လို့ လာတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။ ထွက်ရပ်လမ်းဆိုတာကို ပိတ်ပင်မလို့ လာတယ်....(မှန်ပါ့)သူက သုံးဆင့်တောင် မကောင်းတာ လုပ်တယ်.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) ၁-နှံပါတ် သူ ဝင်လာယင် ဘာ လုပ်မလို့တုံး....(ဆင်းရဲ ပေးမလို့ပါဘုရား)။

နောက်ကျလို့ ရှိယင်တော့ဖြင့် ဆင်းရဲပေးရုံဘဲလားဆိုတော့ ဆင်းရဲလက်စ မပြတ်ရအောင်လို့လဲ စီမံဦးမယ် .... (မှန်ပါ့) ကောင်းသေးရဲ့လား....(မကောင်းပါဘူး)။

ဆင်းရဲပေးမလို့ လာတာလဲ သူဘဲ၊ ဆင်းရဲလက်စ မပြတ်ရ အောင်လို့ လုပ်မှာလဲ.... (သူပါဘဲဘုရား) ချမ်းသာမည့်ဆီကျ တော့....နိဗ္ဗာန် သွားမည့်ဆီကျတော့.... ပိတ်ပင်လိုက်တယ် .... (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် ဒီဥစ္စာ ကြည်ညိုထိုက်-မကြည်ညိုထိုက်.... (မကြည်ညို ထိုက်ပါဘုရား) ဒါဟာ ခင်ဗျားတို့ ပေါ်ပလား.... (ပေါ် ပါပြီ)တဏှာ၏ အပြစ်ကို ပြောနေတယ်....(မှန်ပါ့)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ နာရီကလဲ စေ့ပြန်တော့ ဝိပဿနာ မကူးနိုင်ဘူး၊ ဒီဟာ ဝိပဿနာ ရှုရမည့် အလုပ်ဘဲ၊ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ကဲ.... အိမ်ကျယင် သုံးသပ်ရအောင် သင်လွှတ်ပါဦးမယ်၊ ဇရာ မရဏ ဘယ်က လာသတုံး.... (ခန္ဓာငါးပါးက လာပါ တယ်)ခန္ဓာငါးပါး ဘယ်က လာသလဲ.... (တဏှာက လာပါ တယ်)တဏှာ ဘယ်က လာသလဲ....(ခင်စရာ မင်စရာက လာပါ တယ်)။

ဒါဖြင့် ခင်စရာ မင်စရာကို တကာ တကာမတို့ ခင်စရာ မှတ်အောင် ရှုတတ်တဲ့ဉာဏ် မလာသေးသ၍ ဒီတဏှာ မသေ သေးဘူး....(မှန်လှပါဘုရား)ဒီ တဏှာ မသေသေးသ၍ ဒီခန္ဓာ ရမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီ ခန္ဓာ လာယင် ဒီ အိုဘေး နာဘေး သေဘေးတွေက ခင်ဗျားတို့ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်း ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါတယ်)။

ကိုင်း....နာရီကစေ့လို့ နက်ဖန်မှ ဝိပဿနာကူးကြစို့။

သာဓု....သာဓု....သာဓု

ကျေးဇူးတော်ရှင် အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း
မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့
ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော
ဝိပဿနာဥာဏ်မှ မင်္ဂဥာဏ်သို့
ကျွန်းပြောင်းပုံ တရားတော်
(၂-၃-၆၁)

တကဲာ တကာမတွေ့....ကိုယ်နဖူးပေါ် လက်တင် တွေးကြ ပါဆိုတဲ့ဥစ္စာ မှာလိုက်တယ်နော်....(မှန်ပါဘုရား)။

အို နာ သေ ဘယ်က လာပါလိမ့်မလဲလို့ တွေးဖြစ်အောင် တွေးပါနော်....(မှန်ပါဘုရား)ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဆရာဘုန်းကြီး က အတွေး ခိုင်းပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် သစ္စာ မသိဘဲ နေမှာစိုးလို့ သတိပေးရပါသည်လို့ မှတ်ရလိမ့်မယ်နော်....(မှန်ပါဘုရား)။

သစ္စာမသိယင် သံသရာရှည်တယ်၊ သစ္စာသိမှ သံသရာ ပြတ်တယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေသေချာချာ မှတ်ပြီးထားတဲ့အခါကျတော့ ဒီလို ပဋိလောမ ပြောင်းပြန် လှန်မေးမှသာလျှင် သစ္စာကလဲ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းနဲ့ ဘွင်းဘွင်းကြီး ပေါ်လာတော့တယ်ဆိုတာ မှတ်ထားရမယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာ တကာမတွေက ယခု အိုဘို့ နာဘို့ သေဘို့ အဆင်သင့် ရ-ထားကြတယ်နော်....(မှန်ပါဘုရား)အို နာ သေ

အဆင်သင့်ဆိုတဲ့ ခန္ဓာကြီး ရ-မထားကြဘူးလား....(ရ-ထားပါ တယ်ဘုရား)။

အဲဒီ အို နာ သေဆိုတဲ့ အဆင်သင့်ခန္ဓာကြီးဟာ တကာ တကာမတို့ သိတဲ့အတိုင်းတဲ့ သြော်....ဒီ အို နာ သေဟာ ဒို့မလဲ သာ မရှောင်သာ တွေ့ရမှာဘဲ၊ ရှောင်သာတဲ့လမ်းများ ရှိလေ့ သေးသလား.... မရှောင်သာတဲ့ လမ်းဘဲလားဆိုတာ နှစ်ချက် တွေးရမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အို နာ သေဆိုတာ ရှောင်သာတဲ့ လမ်းလား....မရှောင်သာ တဲ့လမ်းလားဆိုတာ နှစ်ချက်တွေးရမယ်နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား) အို နာ သေဆိုတာ ရှောင်ရှားလို့ဖြစ်တဲ့လမ်းလား....သို့မဟုတ် ဟာ.... ဒါ-ထူးစံလားလို့ ဒီလို နှစ်ချက် တွေးကြည့်စမ်းပါ နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

နှစ်ချက် တွေးကြည့်တဲ့အခါကျတော့ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ် ဆိုတာ ဘုန်းကြီးတို့ ဝဏ္ဏာ တကာမတွေ့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ.... (မှန်ပါ့) အို နာ သေတွေ့ဟာ တကာတကာမတို့ ဘယ်ကလာ တာတုံးလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် တွေးကြပါနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုယ့်ဟာကိုယ် တွေးကြတဲ့အခါကျတော့ ဘုန်းကြီးမနေ့က ကိုယ့်ဟာကိုယ် သုံးသပ်ကြပါလို့ ဘုရားက နိဒါဝဂ္ဂ သံယုတ် ပါဠိတော် သမ္မသနသုတ်မှာ ဟောထားတော့ အို နာ သေသည် ကားလို့ဆိုယင် တကာ တကာမတို့ ဘယ်က လာသတုံး....(ခန္ဓာ ငါးပါးက လာပါတယ်ဘုရား) ကိုက်ပါပြီတဲ့၊ ခန္ဓာငါးပါးရှိလို့ သြော်....အို နာ သေ လာတာဘဲ....(မှန်ပါ့)။

ဒီဘက်က အို နာ သေ၊ ဒီ အို နာ သေသည်ကားလို့ ဆိုယင် ခန္ဓာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ သွားရာ လမ်းခရီး အဖြောင့်ကြီးဆိုတာ မှတ်လိုက်တာပေါ့....(မှန်ပါ့ဘုရား) ခန္ဓာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ သွားရာလမ်းခရီး အဖြောင့်ကြီးဆိုတာ မှတ်ထားလိုက်တာဒေပါ့....(မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီနေရာမှာ ခန္ဓာသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ရူပက္ခန္ဓာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဝိညာဏက္ခန္ဓာလို့ ခန္ဓာငါးပါးရှိတယ်၊ သြော်....ဒီခန္ဓာငါးပါး ရှိနေလို့ရှိယင်ဖြင့် ဘာတွေမျှား ပေါက်ပွားပြီး လာမတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ခန္ဓာငါးပါးထဲက အို့မှု နာမှု သေမှု ပေါက်ပွားလာတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခန္ဓာထဲက ဘာတွေမျှား ပေါက်ပွားလာမယ်....(အို့မှု နာမှု သေမှု ပေါက်ပွားလာပါတဲ့ယ်)အို့မှု နာမှု သေမှုတွေ ပေါက်ပွားလာလိမ့်မယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ ရှင်းကြပါရော့မယ်နော်....(မှန်ပါ့)။

သြော်-ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာရှိယင်ကောင်းသလား-မရှိယင်ကောင်းသလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ ယခုအခါမှိန်ကစပြီး တွေးလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့်အင်း....ခန္ဓာမရှိယင် ကောင်းတယ်....(မှန်ပါ့)။

တကာတကာမတို့ ဘယ်လို ဟွေးမိကြသလဲ- (ခန္ဓာမရှိယင် ကောင်းပါတယ်ဘုရား) သြော်-ခန္ဓာမရှိယင် ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာပေါ်လာတယ်၊ ဘာ့ကြောင့်တုံးဆိုလို့ ရှိယင်ခန္ဓာကိုယ်ရှိလို့ အို့နာသေ လာပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ခန္ဓာရှိလို့ ဘာပါသိမ့် (အို့ နာ သေ လာပါတယ်ဘုရား)။

အင်း....ဒီ အိုနာ သေဟာ ဘယ်ကမျှား အညွှန့်အညောင့်တွေ့ ပေါက်ပြီးသကာလ လာပါလိမ့်မလဲလို့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ မှန်မှန်ကန်ကန် သစ္စာညာဏ်နဲ့ တွေးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ခန္ဓာက ပေါက်ပွားလာတာ....(မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် ဒီ ခန္ဓာသည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဘယ်ခန္ဓာရရ၊အိုနာ သေဆိုတဲ့ အသီး-အပွင့်တွေဘဲ ထွန်းကားလာမှာဘဲ ပေါက်ပွားလာမှာဘဲဆိုတာ ငြင်းဘို့လိုသေးသလား....(မလိုပါဘူးဘုရား)အင်း....ခန္ဓာရှိယင် ဘာတွေမျှား ထွန်းကား ပေါက်ပွားလာပါ့မယ်.... (အိုနာ သေတွေ ပေါက်ပွားလာပါ့မယ်ဘုရား)။

အင်း....ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေမှာ ခန္ဓာဆုတောင်းမိတဲ့အတွက် ခန္ဓာရအောင် ကြိုးစားမိတဲ့အတွက် အိုနာသေနဲ့ဖြင့် မခဲနိုင် မခွါရက် ဖြစ်ပြီးသကာလ မကြိုက်တာကြီးနဲ့ တွေ့ရတော့မယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

အိုနာ သေဆိုတာ ကြိုက်စရာလား.... မကြိုက်စရာလား....(မကြိုက်စရာပါဘုရား)မကြိုက်စရာအဖြစ်ဆိုတာ သေချာပလား(သေချာပါပြီ)။

အဲဒီတော့ သူ့ မကြိုက်တာသည် ဘုန်းကြီးတို့က အဖြစ်မဆိုပါဘူးတဲ့၊သူဟာတော့ ရောက်မှ ခင်ဗျားတို့က မကြိုက်တာ၊သူ့ ရေသောက်မြစ်က ဘယ်က လာသတုံးဆိုတာ တွေးလိုက်တော့မှ ခန္ဓာငါးပါးက လာတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)တကာတကာမတို့ အိုနာ သေ ဘယ်က လာပါလိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်)။

ဒါ့ဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးကို ရချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အို နာသေ ဆုံးတောင်း ပြည့်ချင်လို့.....(မှန်ပါဘုရား) ခန္ဓာငါးပါး ရချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျှားဟာ.....(အို နာ သေ ဆုံးတောင်း ပြည့်ချင်လို့ပါ)။

အို နာ သေ ဆုံးတောင်းပြည့်ချင်လို့ ဆိုတော့လူဖြစ်ရပါလို့၏၊ အို နာ သေနဲ့ အတူနေရပါလို့၏၊ နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုယင်ကော.....(အို နာ သေနဲ့အတူနေပါလို့၏)ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုယင်ကော.....(အို နာ သေနဲ့ အတူနေရပါလို့၏)။

ဒါကို ခင်ဗျားတို့ကလဲ လူ့ပြည် နတ်ပြည် အကြိမ်ကြိမ် ခံစားရ-ဆိုတော့ ဒို့ နာ သေတွေ့ အကြိမ်ကြိမ်တွေ့ရ-ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ရောက်-မရောက်.....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့၏ အမှားတော်ပုံပေါ်ဗျာ.....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် မှားပါလိမ့်မလဲလို့ လက်သည်ရှာတော့မှ တကာ တကာမတို့ မှားပုံက ဟခြားကြောင့် မှားတာ မဟုတ်ဘူး၊ အို့တာလဲ-ဇရာပိ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဗျာဓိပိ ဒုက္ခသစ္စံ၊ မရဏမ္ပိ ဒုက္ခသစ္စံ ဆိုတော့ ဒီဒုက္ခသစ္စာ သုံးချက်ကို တကာ တကာမတွေက မသိတော့ ခန္ဓာဆုံတောင်းနေတတ်ဘယ်.....(မှန်ပါ့)။

ဒီသစ္စာကို မသိတော့ ဘာတုံး.... (ခန္ဓာဆုံတောင်းပါတယ်ဘုရား)ခန္ဓာ ဆုံတောင်းနေလို့က်ကြတာ၊ ကိုယ်ကျိုးနည်းပါပြီး တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာ ဆုံတောင်းယူလို့က်ဘာ ဘယ်နှယ်ဖြစ်လာသတုံး.....(ကိုယ်ကျိုးနည်းပါပြီဘုရား)။

အို နာ သေနဲ့ တွေ့ရဘော့ တကာဝ.....ဒါဟာ ချော်-ငါတို့ အလဲအချော်တွေ့ဖြင့် လုပ်မိပေါ့လို့ ဆိုလို့ရှိယင် လဲပါ့မလား (မလဲပါဘူးဘုရား) လူခန္ဓာ ဖြစ်ရပါလို့၏၊ နတ်ခန္ဓာ ဖြစ်ရပါ

လို၏–ဆိုတော့ အို နာ သေနဲ့ မခဲ့မခဲ့ရပါလို၏၊ ဒီ မရောက်ကြဘူးလား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်.... ခင်ဗျားတို့ကလဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပါးစပ်ထဲမှာ ထည့်ရင်းမတွာနဲ့ အရုပ်ဆိုးတာ မသိတာက အတော်နာတယ်.... (နာပါတယ်ဘုရား) လူခန္ဓာ ဖြစ်ရပါလို၏ဆိုတော့ အို နာ သေ နဲ့ မခဲ့မခဲ့ဖြစ်ရပါလို၏၊ နတ်ခန္ဓာ ဖြစ်ရပါလို၏ ဆိုယင်ကော.... (အို နာ သေနဲ့ မခဲ့မခဲ့ဖြစ်ရပါလို၏) ဗြဟ္မာခန္ဓာဖြစ်ရပါလို၏ ဆိုတော့.... (အို နာ သေ နဲ့ မခဲ့တမ်းဖြစ်ရပါလို၏)။

ဩော်.... နောက်ဖြင့် ဘယ်တော့မှ နှုတ်ထဲမထည့်လိုက်ပါနဲ့ နော်.... (မှန်ပါဘုရား) ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံး ဆိုတော့ ဒီ–လူခန္ဓာဖြစ်ရပါလို၏ ဆိုတဲ့ ပဋိလ်ဟာ ဘာကိုမသိလို့တုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ အို နာ သေ ဒုက္ခသစ္စာမသိလို့(မှန်ပါဘုရား)

မိမိခန္ဓာကြီးလဲ ဒုက္ခသစ္စာလို့မသိလို့ (မှန်ပါ) ပေါ်ကြပလား(ပေါ်ပါပြီ) တကာသစ်·ဘာမသိတာတုံး.... (မိမိခန္ဓာကိုယ် ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိတာပါဘုရား) ဘုရားကလဲ ဘုရားတိုင်းဘဲ တကာတကာမတို့ တရားဦး ဟောတော်မူတဲ့အခါ သံဒိဋ္ဌေန ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာပိ ဒုက္ခာ။ ဟ....ဒုက္ခသစ္စာက မင်းတို့ခန္ဓာငါး ပါးကြီးဟာ၊ ဘယ်နှယ်များ ဟောတော်မူခဲ့ကြပါလိမ့် ဘုရား ရှင်တို့က.... (ပဋ္ဌပါဒါနက္ခန္ဓာပိ ဒုက္ခသစ္စာ)။

ကိုယ်တော်တို့က ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဟောတယ်၊ တပည့်တော်တို့က ရ-ရပါလို၏– (မှန်ပါဘုရား) ဘုရားက.... (ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဟောပါတယ်) ခင်ဗျားတို့က.... (ရ-ရပါလို၏) ဘယ်နှယ်တုံး ဘာလုပ်ကြတာတုံး ခင်ဗျားတို့ဟာက (ဘုရားကို အရှဲ့တိုက်နေ

ကြတယ်) ဘုရားကိုခင်ဗျားတို့ ဘေးတိုက်တဲ့အခိုပွါယ် မရောက်ဘူးလား.... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်နှယ် တိုက်ချင်လို့ တိုက်တာလားလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ တိုက်ချင်လို့ တော့ တိုက်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ်ဉာဏ်ထဲမှာ သစ္စာမသိလို့ တိုက်မိရက်ကြုံပါတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ကိုယ်ဉာဏ်ထဲ သစ္စာမသိလို့ (တိုက်မိရက် ကြုံပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်ဉာဏ်ထဲ သစ္စာမသိလို့ တိုက်မိရက် ကြုံလို့ ရှိယင်လဲ သစ္စာမသိတဲ့ဘဝတိုင်းမှာဖြင့် ခန္ဓာရ-ရပါလို့၏ချည်း လာကြမှာဘဲ....(မှန်လှပါဘုရား) တခြား လာစရာ ရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘူး) အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့သစ္စာသိယင် သံသရာပြတ်ပါလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့အဓိပွါယ်ဟာ ရှင်းသွားပါလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ) မရှင်းကြသေးဘူးလား.... (ရှင်းပါတယ်ဘုရား) သစ္စာသိယင် (သံသရာပြတ်ပါတယ်) သံသရာပြတ်ပါလိမ့်မယ်။

ဒါကြောင့် ဒီတရားမှာဖြင့် သစ္စာအဓိကထားတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေသေချာချာ မှတ်ဘို့ရာ အခု လေးလေးစားစား ပြောနေတယ်လို့ စိတ်ထဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါနော်.... (မှန်ပါ) ကိုင်း.... ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ အို နာသေ ဘယ်ကလာပါတယ်.... (ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့်ခန္ဓာငါးပါးကို ရအောင်လုပ်ကောင်း- မလုပ်ကောင်း (မလုပ်ကောင်းပါ ဘုရား) ဘာ့ကြောင့် မလုပ်ကောင်းပါလိမ့် တကာတကာမတို့.... (ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်၍ မလုပ်ကောင်းပါဘုရား)

ဒုက္ခသစ္စာမို့ တကာဝ-ရေ.... ဦးခင်မောင်ရေ.... ရိပ်မိပလား (မှန်ပါဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဘာသစ္စာ.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာကြီးဟာ ဘာတွေမျှား အညှန့် အညှောင့်တွေ ပေါက်တတ်တယ်ဆိုတာ မပေါ်သေးဘူးလား....(ပေါ်ပါတယ် ဘုရား) အင်း.... ဘာတွေမျှားအညှန့်အညှောင့်တွေ ပေါက်ပါလိမ့်.... (အို နာ သေ တွေပေါက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဘဝ တကာတကာမတွေ အခု တရားနာနေကြတာ ယောကျ်ားတွေလား.... မိန်းမတွေလားလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ် ဖြေကြမလဲ (ခန္ဓာငါးပါးတွေပါဘုရား) ခန္ဓာငါးပါး ဘယ် တရားတွေပါလိမ့်....(ဒုက္ခသစ္စာ တရားတွေပါဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာတရားတွေ၊ အင်း....ရှေ့ကို တပည့်တော်တို့ပေဒင် မေးလိုက်တဲ့အခါ အိုဇာတဲ့ ကောင်းမှာလို့ မေးချင်လဲ ခင်ဗျားတို့ မေး၊ မလဲသာယင်လဲ မေးကြတာပေါ့ဗျာ.... နော်.... (မှန်ပါ)။

အိုဇာတာ ကောင်းမှာလား.... နာဇာတာကောင်းမှာလား- သေဇာတာကောင်းမှာလား- မသာကြီးချမျှားဖြစ်မှာလားလို့ မမေးနဲ့တော့ (မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (မှန်ပါ) ဒီသုံးခု ကိုယ်ပိုင်ရမှာဘဲ (မှန်ပါဘုရား) အိုမှုကြီးလဲ ကိုယ်ပိုင်ရမယ်၊နာမှုကြီးကော.... (ကိုယ်ပိုင်ရမှာပါဘဲ) သေမှုကြီးကော....(ကိုယ်ပိုင်ရမယ်)။

အဲဒါ အိုဇာတာကောင်းတာသာ မှတ်ပေရော့ ခင်ဗျားတို့.... (မှန်ပါဘုရား) နောက်ကို သူ့းမမေးကြနဲ့နော်.... (မှန်ပါဘုရား) ဘာဖြစ်လို့ မမေးနဲ့လဲဆိုတော့ ခန္ဓာကြီး၏ အညှန့် အညှောင့်ပေါက်မှာက ဒီ-သုံးညှန့်ဘဲရှိတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) အိုညှန့် နာညှန့် သေညှန့် ပေါက်မယ်....'(မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာကြီးကအညှန့်ပေါက်လာမှာက....(အိုညှန့် နာညှန့် သေညှန့် ပေါက်ပါမယ်)အခု တကာတွေထဲမှာ အရွယ် သုံးဆယ်တွေ လေးဆယ်တွေ ငါးဆယ်တွေ ခြောက်ဆယ်တွေ ပါကြပါတယ် (မှန်ပါဘုရား)။

တပည့်တော်တို့ ရှေ့ဘာဖြစ်ဦးမှာတုံး.... ဟာ.... တကာ တကာမတို့ မမေးနဲ့နော်၊ ရှေ့ကို ဒါသုံးခုရလိမ့်မယ် ခင်ဗျားတို့ (မှန်ပါဘုရား) ကိုညှန့်ရှေ....(ဒါသုံးခုဘဲ ရပါမယ်ဘုရား)ဦးခင်မောင်ရေ.... ခန္ဓာက ဒါဘဲ ပေါက်ပွားမယ်နော်.... (မှန်ပါ) ရှေတွေ ငွေတွေမျှား ထွက်လာဘို့ မြင်သေးသလား.... (မမြင်ပါဘူး)။

ခင်ဗျားတို့ကတော့ ရှေတွေငွေတွေ ထွက်လာလိမ့်မယ်ထင်လို့ မေးကြတာဘဲ၊ အိုဇာတာ ကောင်း-မကောင်းမေးတာဘဲ (မှန်ပါဘုရား) မေးပင်မေးငြားသော်လဲ ခန္ဓာက ထွက်လာတာက ဒါဘဲလာမယ်တဲ့.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ဘာအညှန့်တွေမျှား ပေါက်မယ်ဆိုတာဖြင့်ယနေ့ မရှင်းသေးဘူးလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား) အိုညှန့်, နာညှန့်, သေညှန့်ဒါတွေဘဲ ပေါက်မယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား) ဘယ်ကထွက်လာတဲ့ အညှန့် အညောင့်တွေပါလိမ့်.... (ခန္ဓာကထွက်လာတဲ့ အညှန့် အညောင့်တွေပါဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးရအောင် ဆုတောင်းမိတဲ့ အတွက်ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဒုက္ခသစ္စာ လို့မသိဘဲနဲ့ရမ်းပြီး သကာလ တောင်းလိုက်တဲ့အတွက် တပည့်တော်တို့ဖြင့် ကိုယ်ကျိုးနည်းပါ

ပေါ့လား၊ အိုဉ္ဇန့် နာဉ္ဇန့် သေဉ္ဇန့်တွေကဖြင့် မပေါက်ပါနဲ့ ဆိုလို့ကို ရသေးရဲ့လား.... (မရပါဘူးဘုရား) ရှင်းပြီနော်.... (ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ....ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ပြန်သုံးသပ်ပါကွာ ဆိုလို့ သမ္မသနသုတ်ကိုဟောနေရတဲ့အတွက် အိုနာသေ ဘယ်ကလာပါလိမ့်.... (ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်)။

အဲဒါကိုယ့်ဟာကိုယ် သုံးသပ်ကြနော်.... (မှန်ပါ့) ကိုယ့်ဟာကိုယ် သုံးသပ်ကြတဲ့အခါကျတော့ဆိုယင်ဖြင့် အိုနာသေက ဘာသစ္စာ.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ ခန္ဓာငါးပါးကို ဒီနေရာလဲ မှတ်လိုက်စမ်းပါဦး၊ ခန္ဓာငါးပါးရှိလို့ အိုနာသေ လာသောကြောင့်တကာတကာ မတို့ ခန္ဓာကိုယ်က သမုဒယသစ္စာ၊ အိုနာသေက....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ခန္ဓာ မရှိအောင် ရှုနိုင်လို့ ရှိယင် ဘာဆိုကြမယ်(မဂ္ဂသစ္စာ) မရှိတာကို နိရောဓ သစ္စာ(မှန်ပါ့) မရှိအောင် ရှုနိုင်ယင်....(မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) မရှိတော့ပါဘူး ဆိုလို့ ရှိယင်....(နိရောဓသစ္စာပါဘုရား) နိရောဓသစ္စာ ဖြစ်ပါတဲ့ယ် ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

သြော်....လေးချက်စေ့သွားပြီ၊ လေးချက်ကို အိုနာသေက ဘာသစ္စာ....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ခန္ဓာက ဘာသစ္စာ.... (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား)ခန္ဓာ မရှိအောင် ကျင့်တဲ့ အကျင့်က.... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ကျင့်လို့ ခန္ဓာပါ ဆုံးရှုံးသွားမယ် ဆိုယင် ဘာသစ္စာလဲ....(နိရောဓ သစ္စာပါ)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ခန္ဓာမရှိမှ နိဗ္ဗာန်ပါလား.... (မှန်လှပါဘုရား) ခန္ဓာ မရှိတော့ အိုနာ သေကော.... (မရှိပါဘုရား) ဩော်....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ကျင့်တဲ့ ပဋိပဒါလဟာ တယ်ကျေးဇူး ရှိပါကလား....(မှန်ပါဘုရား)။

သမုဒယ သစ္စာလဲချုပ်၊ ဒုက္ခသစ္စာလဲသိမ်း၊ ကျင့်တဲ့ ပဋိပဒါလ် များမှာ ဒုက္ခသိမ်းပါတယ် ဆိုတာကော ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီနေရာမှာ သစ္စာဖဲလိုက်တာနဲ့ တကာ တကာမတွေ သိသွားပါပြီ....တဲ့။

ပြန်ပြီး နောက်ဆုတ် တွေးပါဦး တကာ တကာမတို့ နော်.... နောက်ဆုတ် တွေးတဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင် ခန္ဓာငါးပါး ဘယ်က လာပါလိမ့်....(တဏှာကလာပါတယ်ဘုရား)တဏှာက လာတယ်၊ ဩော်....တယ်ဆိုးတဲ့ တရားပါကလား တကာ တကာမတို့၊ ခန္ဓာငါးပါး ဘယ်က လာပါလိမ့် တကာ တကာမတို့.... (တဏှာက လာပါတဲ့ယ်)။

ဩော်....ဒါဖြင့် တဏှာက သမုဒယသစ္စာ၊ ခန္ဓာက.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) တဏှာနဲ့ ခန္ဓာ ချုပ်အောင် ကျင့်တဲ့ အကျင့်က (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) တဏှာရော ခန္ဓာရော ချုပ်သွားမယ် ဆိုယင်....(နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)။

ဩော်....ဒီလိုသိရမယ်တဲ့၊ ဒီလို သိရမယ်၊ သစ္စာ ဒီလို လိုက်သွားရမယ်နော်....(မှန်ပါ) တော်တော် အဘိုးတန်လာပြီ တကာ တကာမတို့၊ မနေ့က သည်ပိုးထားတာနဲ့ ယနေ့တော့ဖြင့် တကာ တကာမတွေ ဉာဏ် တော်တော်ထက်လာပြီ(မှန်ပါ) ကိုင်း ခန္ဓာငါးပါး ဘယ်ကများ လာပါလိမ့်.... (တဏှာက လာပါတယ်

ဘုရား) တက္ခာ သမုဒယက လာတယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဩ....တက္ခာက ဘာသစ္စာ.... (သမုဒယ သစ္စာပါဘုရား) အင်း....သူက ဖြစ်စေတဲ့ အကျိုး ခန္ဓာတရားကြီးက....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သူတို့ နှစ်ခု ချိုပ်အောင် ကျင့်နိုင်တဲ့ အကျင့်က....(မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) တကယ် ချုပ်သွားတဲ့ အခါကျတော့....(နိဗ္ဗာနသစ္စာပါဘုရား)။

ဩ....ဒီလို ချုပ်သွားပြန်တော့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ သူတို့ နှစ်ခု ချုပ်တာ ဆိုတာ ပါကလား....(မှန်လှပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီ) နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်....(သူတို့ နှစ်ခု ချုပ်တာပါဘုရား) သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခ ချုပ်တာကို ဆိုပါတယ် (မှန်ပါ့)။

တကာ တကာမတို့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်....(သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်တာပါဘုရား) သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်တာကို ဆိုပါတယ် ဆိုတာ ကောင်းကောင်း ရှင်း မသွားသေးဘူးလား....(ရှင်းသွားပါတယ်)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ အခု မနေ့က ပြောတဲ့ စကားလုံး အခုဘဲ ဘယ်က လာမှန်းမသိတဲ့ အခါကျတော့ သူ့အညွှန်အဖျားက နေပြီး သကာလ ဦးဝ-ရေ ရှောက်ပြီး မှတ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အရင်းတော့ ကွေမှာပေါ့....(မှန်လှပါဘုရား)။

အရင်းပြလို့ ရှိယင် ဒီဗူးခါးပင်ကြီး သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ အိမ်ထဲမှာ မပေါက်ကောင်းတဲ့ ဗူးခါးပင်၊ စားလဲ့ ခါးတယ်၊ အသုံးလဲမကျ၊ ရှုပ်လဲ ရှုပ်နေသေး

တဲ့ ဗူးခါးပင်ကြီးဟာ အမြစ်လိုက်ရှာပြီး အမြစ်ဖြတ်လိုက်ရလို့ ရှိယင် ဗူးခါးမျိုး ပြုတ်ကရောပေါ့ဗျာ၊ (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမှာလဲ ခန္ဓာ ဒုက္ခသစ္စာကြီး ပြုတ်တော့မည့် တရားလို့ သေ သေ ချာချာမှတ်ပါ (မှန်ပါဘုရား) ခန္ဓံာ ဘာသစ္စာကြီးပါလိမ့် (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒါကြီး ပြုတ်အောင် ယနေ့ တော့ဖြင့် ဘုန်းကြီး သည်ပိုး လိမ့်မယ်ဆိုတာ အောက်မေ့ ထားတာပေါ့ (မှန်ပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ကြိုးစားမယ် ကျင့်မယ် ကြံမယ် ဆိုတာသာ နှလုံးသွင်းကြပါတော့ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ သတိ ပေးရပါတယ်....နော်် (မှန်ပါ့)။

ဒါ့ကြောင့် မနေ့က ပြောခဲ့ပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ သူတော်ကောင်း နား မဆည်းကပ်လို့ ရှိယင်၊ ဆရာတော် သမားတော် သံဃာ တော်တွေ့ ပညာရှိတွေ့ထံ မဆည်းကပ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီအသံမျိုး ကြားရဘို့ ရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘူး)။

ဒါ့ကြောင့် သူတော် ဆည်းကပ်၊ မြတ် တရားနာ ဆိုတာ ကလေးဟာ မမေ့စေနဲ့နော် (မှန်ပါဘုရား) လွန်စွာအားထုတ်၊ နာမ်နှင့် ရုပ်ကို၊ ဖြစ်ချုပ် ဉာဏ်မြင်၊ ဤဒါးအင်၊ မှန်ပင် မင်္ဂ ကြောင်း ကိုးဗျ (မှန်ပါဘုရား) ဆိုလိုက်ကြပါဦး၊ သူတော်ဆည်း ကပ်၊ မြတ်တရားနာ၊ လွန်စွာအားထုတ်၊ နာမ်နှင့်ရုပ်ကို၊ ဖြစ်ချုပ် ဉာဏ်မြင်၊ ဤဒါးအင်၊ မှန်ပင် မင်္ဂ ရကြောင်း- (သုံးခေါက် ချပေးသည်)။

ကဲ-သုံးရက်လောက် ဆိုယင် ရပါပြီ ခင်ဗျားတို့၊ အားလုံး ရပြီနော်(မှန်ပါ့)သြော်....ဒီ အစဉ်အတိုင်း သွားရမှာပါကလား

ဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီ) ဒီ အစဉ်အတိုင်းမှ မသွားလို့ ရှိယင် ရကို မရဘူး....(မှန်ပါ့)။

ကိုင်း—တကာ တကာမတွေ့ အားလုံးပြန်လှည့်လိုက်၊ အို နာသေ ဘယ်က လာပါလိမ့်(ခန္ဓာ ငါးပါးက လာပါတယ်ဘုရား) သြော်....ဒီ ခန္ဓာ ငါးပါးကလဲ. သိကြား ဗြဟ္မာ ထာဝရ ဘုရားတွေက ဖန်ဆင်းလို့ ဖြစ်တာလား လို့ လက်သည် ရှာလိုက်တော့ ဘာတွေ့ပါလိမ့်....(တဏှာတွေ့ပါတယ်)။

သြော်....တဏှာက ဖြစ်စေတာ ဆိုဟာ သေချာသွားပလား (.သေချာပါပြီ) တကာ တကာမကို ဘယ်သူက ဖြစ်စေတာပါလိမ့် .... (တဏှာက ဖြစ်စေတာပါဘုရား) တဏှာ ဆုတောင်းကြောင့် တဏှာ ဆင်မှုကြောင့် ဘာတွေ့ပေါ်လာသလဲ....(ခန္ဓာ ငါးပါး ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာ ငါးပါး ပေါ်လာတယ် လို့ သမ္မသနသုတ်မှာ ဟောပါတယ် နော်....(မှန်ပါ့)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီ တဏှာကလဲ မိုးပေါ်ကျလား လို့ မေးဘို့လိုလာတယ်(မှန်ပါ့ဘုရား)ဒီ တဏှာကလဲ မိုးပေါ်ကျလား လို့ တကာ တကာမတွေက မေးတဲ့ အခါကျတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟေ....ခင်ရာ မင်ရာ ဆိုတဲ့ စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မန တို့ကြောင့် တဏှာဖြစ်တယ်လို့ ဟောတော်မူလိုက်တယ်နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မနတို့ကြောင့် ဘာဖြစ်သတုံး....တဏှာဖြစ်တယ်(တဏှာပါဘုရား) ဒါဖြင့် တဏှာ ဘယ်က လှာပါလိမ့် မလဲလို့ မေးတဲ့အခါ(ခင်ရာမင်ရာက ပါဘုရား) ခင်ရာမင်ရာက လာတယ်၊ သဘော ကျကြပလား.... (ကျပါပြီ) တဏှာ ဘယ်က လာပါလိမ့် .... (ခင်ရာမင်ရာက လာပါတယ်)။

သြော်....ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ တဏှာလဲ အလေ့ပေါက် မဟုတ်ပါလား(မှန်ပါဘုရား)တဏှာလဲ အလေ့ပေါက်လို့ ဆိုကြမလား....(မဆိုနိုင်ပါဘူး) ဘယ်က လာတာပါလိမ့်....(ခင်ရာမင်ရာကလာတာပါဘုရား) အဲ ခင်ရာမင်ရာက လာတယ်ဆိုတော့ စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မန နော်....(မှန်ပါဘုရား) ဘာတဲ့ တကာ တကာမတို့.... (စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မန ပါဘုရား)။

အေး....မျက်လုံး နား နှာခေါင်း လျှာ ကိုယ် စိတ်ပေါ့ဗျာ (မှန်ပါဘုရား) ဒီက လာတာတဲ့ တကာ ဟကာမတို့ ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီတဏှာဟာ အလေ့ပေါက်လား တကာတကာမတို့ ခင်ရာ မင်ရာက လာတာလား .... (အလေ့ပေါက် မဟုတ် ခင်ရာမင်ရာက လာတာပါဘုရား) ခင်ရာ မင်ရာက အကြောင်း သမုဒယ၊ တဏှာက-ဒုက္ခ (မှန်ပါဘုရား) သူတို့နှစ်ခု ချုပ်အောင် ကျင့်တဲ့ အကျင့်ကို ဘာဆိုကြမယ် .... (မဂ္ဂပါဘုရား) နှစ်ခုစလုံး ချုပ်သွားမယ် ဆိုယင်ဖြင့် ဘာ ဆိုကြမယ် (နိရောဓပါ) နိရောဓသစ္စာ (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ)။

ကောင်းပြီ ဒီလို သစ္စာတွေ့လဲ သိပြီး သကာလ နေတော့ သြော်....ဒီသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ချုပ်အောင် ကျင့်ရမည့် အကျင့်ဟာ ဒီအကျင့်ပါလားဆိုတာ မပေါ်လာသေးဘူးလား....(ပေါ်လာတယ်ဘုရား)။

အေး....ဒါကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကလဲ "ဒုက္ခဿ အန္တံ ကရိဿတိ" ဒုက္ခဿ=ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ အန္တံ=ချုပ်ဆုံးရာမှန် နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကရိဿတိ=မျက်မှောက် ပြုနိုင်အောင်

လုပ်လိုက်စမ်းပါကွ-ဆိုတဲ့ ဥစ္စာကို သံယုတ်ပါဦးတော် အရှုဏဝတီသုတ်မှာ သေသေ ချာချာ ဟောထားခဲ့တယ်၊ ဒုက္ခ ဆုံးအောင် လုပ်ကြရလိမ့်မယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ အခု အကြောင်း အကျိုးတွေ ဆက်ဆက်-ဆက်ဆက် လာတော့ ခင်ရာ မင်ရာသည် တကာ တကာမတွေကတော့ ကိုယ် မျက်လုံး ကိုယ် နား ကိုယ် နှာခေါင်း ကိုယ် လျှာ ကိုယ် ကိုယ် ကိုယ် စိတ်ပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါဘုရား)အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါးလို့ လဲ ဆိုနိုင်ပါတယ်နော်၊ ဒီအာယတန တွေကြောင့် တကာ တကာမတွေ တံကွာဖြစ်တယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ကိုယ် မျက်လုံးကလေးမျှားကိုယ် မှန်ထဲမှာ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အို တကယ် ကို မျက်လုံးကလေးကလဲ ဘေးက အဖြူ အလယ်က အနက်နဲ့ ကြည်နေတာဘဲ ဆိုပြီး အံမာ ကိုယ် မျက်လုံး ကလေးများ ကိုယ် မှန်ထဲမှာ သာယာပြီး နေတဲ့ အခါ မျက်လုံးကြောင့် တကွာ မဖြစ်ဘူးလား....(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

နားကလေး ကြည်ကြည် လင်လင် ရှိပေလို့ ဘာဖြစ်ဖြစ် ကြားရပြုရ ရှိတယ်ဆိုတော့ နားကြောင့်ကော တကွာ မဖြစ်ဘူးလား....(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

နှာခေါင်းကလေးက ရှူ့နိုင်ရှိုက်နိုင်သေးတော့ကိုတော်သေးတာဘဲဆိုတဲ့တကွာကော.... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) လျှာကလေးက စားနိုင်သောက်နိုင်သေးလို့ တော်သေးတာဘဲဆိုတဲ့ တကွာကော.... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်ကလေးကလဲ သွားနိုင် လာနိုင် လှုပ်နိုင် ရှားနိုင်သေးတာနဲ့ တော်သေးတာဘဲ၊ အခု ကျုပ်အကျိုးပေးနေတာ ကျုပ်

စိတ်ကောင်းအတွက် အကျိုးပေးနေတာ၊ ကျုပ်က အင်မတန် စိတ်ကောင်းတယ်၊ ကိုယ့် စိတ်ကလေး ကိုယ်ကောင်းတယ်လို့ မသာယာဘူးလား.... (သာယာပါတယ်)။

ကျုပ်က စိတ်တလုံးကောင်း ခေါင်းဘယ်မှမရှေ့ဘူး၊ ဒါ့ကြောင့် အခုစားသောက်ပြီး သားတွေ သမီးတွေနဲ့ ဒီထမင်းအိုးကြီးကို အမျိုးမျိုး ရှက်ဆောင်ပြီးသကာလနေနိုင်တာ ကျုပ်စိတ်ကောင်းလို့၊ အံမာ တကာ တကာမတွေက ကိုယ့် စိတ်ကလေး ကိုယ်သာယာနေတဲ့အခါ ပါသေးတယ်....(ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ကလဲ ဆုံးမတယ်၊ ဟော စိတ်ကောင်းကောင်းထားနော်၊ စိတ်ကောင်းကောင်းထား- စိတ်ကောင်းကောင်းထား၊ စိတ်ကောင်းကောင်းထားလို့ ဒို့စားသောက်နေရတာ၊ နိဗ္ဗာန်သွားမယ်လို့ ပါကိုမပါဘူး၊ စားတာသောက်တာနဲ့ အချိန်ကုန်နေတာဘဲ (မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

စိတ်ကောင်းကောင်းရှိလို့ စားသောက်နေရတယ်တဲ့၊ အံမာလေး နိဗ္ဗာန်မျှားအသံတောင်မထည့်ဘူး....(မှန်ပါ)အသံတောင်မထည့်ပါဘူး တကာတကာမတွေက။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒီခြောက်ခုကို မသာယာဘူးလား.... (သာယာပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒီခြောက်ခုတည်းဟူသော ခင်ရာ မင်ရာကြောင့် ဒီတဏှာလာပါတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)ဒီတဏှာလာလို့.... (ဒီ ခန္ဓာငါးပါး လာပါတယ်) ဒီ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်လို့ (အိုနာသေ တွေ လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီလိုလုပ်ကြစို့ရဲ့၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဘယ်အတွက်ကြောင့် ပဋိဉာဉ်လိမ့်မလဲလို့ မေးဘို့မလိုဘူးလား.... (လိုပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပဋိဉာဉ်တာသည် ဆုံးမသွန်သင်ဘို့၊ သာသတိတိ သတ္ထာ' ဆိုတဲ့အတိုင်း ဆုံးမ သွန်သင်ချင်လို့ ပဋိဉာဉ်တာ.... (မှန်ပါဘုရား) ဘယ်လိုကြောင့်ပဋိဉာဉ်တာပါလိမ့်.... (ဆုံးမသွန်သင်ချင်လို့ပါဘုရား)။

ဆုံးမသွန်သင်ချင်လို့ ပဋိဉာဉ်ဘော့ ဘုရားက ဒီဘက်နားမှာ တကာတကာမတို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ရပ်ပြီးသကာလ ဒီနားက နေပါတယ်တဲ့....ခင်ရာမင်ရာနားကနေပြီး ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ရပ်နေတယ်.... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့ ပုထုဇန်မိုက်က ဒီ တဏှာကို လက်ကိုင်ထားတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ပုထုဇန်မိုက်က ဘာလက်ကိုင်ထားပါလိမ့် (တဏှာလက်ကိုင်ထားပါတယ်ဘုရား)တဏှာလက်ကိုင်ထားတယ် ပုထုဇန်မိုက်က၊ တဲ့ဏှာလက်ကိုင်ထားတော့ ဘုရားက ဒီနားက ရပ်နေတယ်။

ဟေ.... ပုထုဇန်မိုက် ဘဝမျှားစွာ သံသရာက မင်းကလဲ အင်တက်က ဘယ်တော့မှမပြေခဲ့ဘူး၊ ရောက်ရာ မင်းမျက်လုံး မင်းနား မင်းနှာခေါင်း မင်းလျှာ မင်းကိုယ် မင်းစိတ်တွေ့ မင်းခင်လိမ့်မယ်၊ ဘုရားက ဒီနားက ရပ်ပြောဘယ်။

သူက ရောက်ရာမှာ တကာတကာမတွေ့ ခင်တတ်မင်တတ်တဲ့သဘောပါတယ်၊ မပါဘူးလား.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား) တဏှာသဘောကဘာတဲ့.... (ရောက်ရာမှာ ခင်တတ် မင်တတ်ပါတယ်ဘုရား) ရောက်ရာမှာ ခင်တတ် မင်တတ်တဲ့သဘော ပါသနော်

တကာတကာမတို့ (မှန်ပါ့) ကိုယ့်ကိုယ်ကလေးဘယ့်နှယ်နေကြသတုံး (ခင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဟ.... ကိုယ့်ကိုယ်မှ ကိုယ်မခင်ယင် ခွေးလားလို့ တောင် ပြောသေးဘယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) မပြောဘူးလား (ပြောပါတယ်) ကိုယ့်ကိုယ်ဆိုယင်ဖြင့် ခင်ကောင်းတယ်ချည်း အောက်မေ့တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) တကာဘကာမတို့ ဘယ်လိုမျှး အောက်မေ့သလဲ (ခင်ကောင်းတယ်ချည်းအောက်မေ့ပါတယ်)။

မိုက်လိုက်တာ ဒို့ငယ်ငယ်တုန်းက ဆိုယင် ဒီအရွယ်ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်တတ်ပြီ၊ ခင်တတ်မင်တတ်ပြီ၊ မင်းတို့မျှး မိုက်လိုက်တာ ရှုးတုန်းရှိသေးတယ်- အစရှိသည်ဖြင့် လူကြီးသူမ တွေကလဲ ဒီလိုပြောချင်တာပြောနေတဲ့သဘောတွေကလဲ ဦးခင်မောင် မရှိလားဗျာ.... (ရှိပါတယ်ဘုရား) ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခင်ရမင်ရမှာလားတကာတကာမတွေရဲ့ သစ္စာသိရမှာလား....(သစ္စာသိရမှာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟော့....ပုထုဇန်မိုက် ဒါ တဏှာရှိတဲ့ ပုထုဇန်ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) ဒီ ဖြူဖြူကလေးဟာ ဘာပါလိမ့်(တဏှာရှိတဲ့ပုထုဇန်ပါဘုရား)။

တဏှာရှိတဲ့ ပုထုဇန်ဆိုပြီးသကာလ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒီနားကရပ်နေတယ်၊ ဟောဒါတွေဟာကုဋာတဲ့ အနှံ့လဲ ကောင်းပါတယ်၊ အရသာလဲကောင်းပါတယ်တဲ့အရက်တွေပါဘဲ၊ အနှံ့ကောင်းအရသာကောင်း အရက်တွေပါဘဲ၊ သို့သော် ဒီအရက်တွေဟာ အဆိပ်နှင့်ရောထားတယ် (မှန်ပါ့)။

ဒီအရက် ခြောက်မျိုးဟာ ဘာနဲ့ ရောထားသလဲ (အဆိပ်နဲ့ ရောထားပါတယ်) အနံ့ကလဲ ကောင်းတယ်၊ အရသာကလဲ.... (ကောင်းပါတယ်) ရောတာက....(အဆိပ်နဲ့ရောထားပါတယ်)။

ပုထုဇန်မိုက်.... သူ့းမသောက်နဲ့ သူ့းသောက်လို့ ရှိယင် မင်းသည်ကားသေယင်လဲသေလိမ့်မယ်၊မသေသော် မလှုတမ ဖြစ်လိမ့်မယ် (မှန်ပါ့)ဘုရားက ဒါကြောင့်ဆိုးမချင်လို့ - ဒီနားပဲ့ လာပါတယ် ဆိုတာ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဘုရားဘယ်နား ပဲ့သတုံးဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ခင်ရာမင်ရာ နားက နေပြီးသကာလ ပဲ့နေပါတယ် (မှန်ပါ့) ဘုရားဘယ် နားကပဲ့ပါလိမ့်.... (ခင်ရာမင်ရာနားက နေပြီး ပဲ့ပါတယ်)။

ခင်ရာ မင်ရာဆိုတဲ့ ခုနက အစ္စတ်ကာယတန ခြောက်ပါး နားက နေပြီးသကဲ့လ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရော အခု တကာ တကာမတွေကို ဆုံးမနေတဲ့ ဆရာသမားတွေရော ဒီနားကနေစောင့်နေတယ်(မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့ကတော့ တွေရာ ခင်တော့မယ်ဆိုတာသိတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ခင်ဗျားတို့ကတော့ ဘာပါလိမ့် (တွေရာခင်ပါတယ်ဘုရား)။

တွေရာခင်တော့မယ်၊ ခင်လို့ရှိယင်ဖြင့် တကာတကာမတို့ တွေရာကို စားလိမ့်မယ်၊ တွေရာကို သောက်လိမ့်မယ်ဆိုတာနဲ့ ခင်လိမ့်မယ်ဆိုတာနဲ့ တထပ်တည်းလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ့ ဘုရား) တွေရာခင်လိမ့်မယ်၊ တွေရာ စားလိမ့်မယ်ဆိုတာသည် (တထပ်တည်းပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဟော....ပုထုဇန်မိုက်.... မင်းက ဘဝသံသရာက သေတာတောင်မှ သားပေါ် ခင်ရက်တန်းလန်း သမီးပေါ် ခင်ရက်

တန်းလန်း ကိုယ် ခန္ဓာပေါ်.... (ခင်ရက်တန်းလန်းပါဘုရား) ခင်ရက်တန်းလန်းနဲ့ သေလာတာ၊ မင်းဒီဘဝလဲ ရောက်ရာ မင်း ခန္ဓာကြီး မင်းခင်လိမ့်ဦးမယ်ဆိုတဲ့ ဒီတကာတကာမတွေ သူ့ မခင် ပေဘူးလား.... (ခင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒီနားရပ်ပြီး မင်း က အငတ်သေ– သေလာတော့ ရောက်ရာမှာ မင်း ရ-ထားတဲ့ အာယတနတွေ ခန္ဓာတွေကို မင်းသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် အရမ်းသောက်လိမ့်မယ်၊ အရမ်းစားလိမ့်မယ်၊ အဆိပ်နဲ့ဖရောထား တဲ့အရက်တွေကလို့ ဘုရားက ဒီနားက စောင့်နေရှာတယ်(မှန် ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါတယ်) ဘုရားက ခင်ရာမင်ရာ က စောင့်နေတယ်။

ပုထုဇန်မိုက်က စားတော့မယ် မျိုတော့မယ် သိပ်တော့မယ် ဆိုတဲ့ သဘောက ပုထုဇန်မိုက်မှာ ရှိပြီးသားဖြစ်နေတယ်(မှန်ပါ့ ဘုရား) ပုထုဇန်မိုက်မှာ စားမယ် မျိုမယ် သိပ်မယ်ဆိုတာက.... (ရှိပြီးသား ဖြစ်နေပါတယ်) ရှိပြီးသားဖြစ်နေတော့ ဘုရားက ဒီနားက နေပြီးသကာလ ခလေးဒုတ်နဲ့ စောင့်နေသလိုပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့ဘုရား) စောင့်ပြီးသကာလ တကာဝ နေရရှာတယ် (မှန် ပါ့)တကာသစ်ရေ....ဦးမြရှေတို့.... ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ဒါတွေကို အဆိပ်နဲ့ ရောထားတယ်ဆိုတော့ အဆိပ်နဲ့ ရော ထားတော့ ခင်ဗျားတို့က ခင်မိ မင်မိ မျိုမိ သိပ်မိမယ်ဆိုလို့ ရှိ ယင်ဖြင့်တဲ့....တကာ တကာမတို့ ဒီအသေတွေ့ လာမလား.... မ့လာဘူးလား....(လာပါတယ်ဘုရား) ဒီ ခန္ဓာ မရပေဘူးလား

(ရပါတယ်ဘုရား) ဒီခန္ဓာ ရယင် ဒီအသေတွေက.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုရားက ဒီနား ရပ်ပြီးသကာလ ဒါတွေကို မျိုကောင်း သိပ်ကောင်းတဲ့သဘော မဟုတ်ဘူးဟေ့၊ မင်းတို့ သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင် မမျိုရ မသိပ်ရဘဲနဲ့ ဒီဥစ္စာကို အမှန် အကန် သိရမယ်တဲ့....(မှန်ပါဘုရား)။

တကာ တကာမတွေ ဒီခြောက်ပါး ဘာတဲ့....(အမှန် အကန် သိရမယ်)ပုထုဇန်တို့ကတော့ မျိုချင် သိပ်ချင်တယ်နော်....(မှန်ပါ့)ဘုရားကတော့ ဘယ်လို့ သိစေချင်သတုံး....(အမှန် အကန် သိစေချင်ပါတယ်)။

ဘုရားကတော့ ဒါ အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့အရက်ကြီး၊ မင်း သွားပြီးသကာလ တဏှာနဲ့ မျိုလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဟောဒီခန္ဓာကြီး ရပါလိမ့်မယ်၊ ဒီခန္ဓာကြီး ရယင် ဒီအသေပဲကြီး မင်း နှံ့ရလိမ့်မယ်....၊မဆိုဘူးလား....(ဆိုပါတယ်ဘုရား)။

တကာဝ-ဒရေ....ဘုရားက ဒီနားကပဋ္ဌင်တယ်ဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား....(ပေါ်လာပါပြီဘုရား) ဘုရား ဘယ်နားက ပဋ္ဌင်ပါလိမ့်....(ခင်ရာ မင်ရာနားက ပဋ္ဌင်ပါတယ်ဘုရား) အင်း....ခင်ရာ မင်ရာဆိုတဲ့ စကျု ဿောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မနဲ့ နားက နေပြီးသကာလ အမြဲ စောင့်နေလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့)။

အဲဒါကြောင့် တကာ တကာမတို့ ပုထုဇန် မိုက်သည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် ရောက်ရာမှာ အရမ်း ခင်ပစ်တာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ပုထုဇန်မိုက်က ဘာပါလိမ့်....(ရောက်ရာမှာ အရမ်းခင်ပါတယ်) ကိုယ့်ခန္ဓာလဲ ခင်လိုက်တာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ကိုယ်နှင့် နီးစပ်တာတွေကော....(ခင်တာပါဘဲဘုရား)။

အို....ပုထုဇန်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ တကာ တကာမတို့ အငတ်ဖြစ်နေတော့ တ့ဉရာစား တ့ဉရာသောက်ဆိုတဲ့ အခိုပွါယ် ရောက်-မရောက်....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)တယ်လဲဆိုးပါကလား...(ဆိုးပါတယ်ဘုရား)၊

အခု အိမ်ထောင်ရယ်လို့ ကျကြတဲ့ ပုဏ္ဏားများ ဘာတော်သလဲလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ပြောကြမလဲ.... (ဘာမှမတော်ပါဘူးဘုရား) ဘာမှ မတော်ဘူးနော်...ဘာမှ မဇတော်ဘာကိုပင် ခင်ဗျားတို့ သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျ မင်ဗျ မျိုမိကြတယ် ဆိုတာလဲ ပြောစရာ လိုသေးသလား.... (မလိုပါဘူး) ယောကျ်ားလုပ်တဲ့ ပုဏ္ဏားမှာလဲထို့ အတူဘဲ၊ မိန်းမလုပ်တဲ့ပုဏ္ဏားမှာကော....(ထို့အတူပါဘဲ)။

ထို့အတူဘဲ ခင်ဗျ မင်ဗျ မျိုမိကြတာချည်းဘဲဆိုယင်ကော လဲပါ့မလား.....(မလဲပါဘူး)ဘာဖြစ်လို့ ဒီဥစ္စာ ဒီလိုဖြစ်ရသလဲ-အို....ဘဝများစ့ဉာက ငတ်ပြီးသကာလ သေခဲ့တဲ့အတ့ဉက် တ့ဉရာတော့ဖြင့် သောက်မှာ မျိုမှာဘဲ....(မှန်လှပါဘုရား)သဘောကျပလား.....(ကျပါပြီ)တ့ဉရာတော့....(သောက်မှာပါဘဲ)သောက်မှာ မျိုမှာဘဲဆိုတာ သေသေချာချာ ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် အခု တံဆားတပဲ့လုံး တကာ တံကာမတ့ဉမှာ အချို့ အိမ်ထောင်မပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ မြေးကလေး တန်းလန်း ဟုတ်လား....၊တူမလေး တန်းလန်း၊ မ့ဉေးစားတာကလေး တန်းလန်း၊ရောက်ရာ မျိုထားတယ်....(မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား.....(ကျပါပြီ)။

အိမ်ထောင်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အို....ကိုယ် ဟာထက်တော့ သူများဟာကို ဂရုမစိုက်နိုင်ဘူး၊ ကိုယ် ဟာကိုဘဲ မျိုမယ်ဆိုပြီး တော့ မျိုနေတာဘဲ....(မှန်ပါဘုရား)အိမ်ထောင်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ကိုယ် ဟာကိုယ် မျိုတယ်....(မှန်ပါ)အိမ်ထောင်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အင်္ဂါးမျိုး-မျိုတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ဘာပြုလို့တုံး.... (ငတ်လွန်းလို့)။

ဘယ် နှယ်ဆိုကြမယ်....(ငတ်လွန်းလို့ပါဘုရား) ဘယ်သူက ငတ်တာပါလိမ့်မလဲ....(တဏှာက ငတ်တာပါဘုရား) တဏှာက ငတ်ဘယ်ဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား....(ပေါ်လာပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ရောက်ရာ မျိုမှာ စိုးတဲ့အတွက် ဟောဒါတွေဟာဟော.... အရက်တွေကို၊ သို့သော် ဒီအရက်တွေဟာ အဆင်းလဲ ကောင်းပါတယ်၊ အနံ့လဲ ကောင်းပါတယ်၊ သို့သော်လဲ အဆိပ်နှင့် ရောထားတာ မင်းသွားမသောက်နဲ့တဲ့....(မှန်ပါဘုရား)ဘယ်သူက မှာရှာပါလိမ့်-(ဘုရားက မှာပါတယ်ဘုရား)ခင်ဗျားတို့ကတော့ ဖတ်ဖယင် ဘာဖြစ်ချင်သတုံး....(သောက်ချင်ပါတယ်ဘုရား)။

သောက်ချင်တဲ့ ခင်ချင်တယ် မင်ချင်တယ် မျိုချင်တယ် သိပ်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောဟာတော့ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဘဝမျိုးစဉ်ကာ ငတ်လာတော့ ဒီအတိုင်းဘဲ ဒီအာရုံတွေ ဖတ်လို့ရှိယင် ဖတ်တာနှင့် တပြိုင်နက်တည်း ခင်ဗျားတို့ သောက်မိ မျိုမိတာဘဲ ဆိုတာကော သဘောပါကြလား....(ပါ-ပါတယ် ဘုရား)။

တယ်-ကြောက်စရာ ကောင်းပါကလား တကာ တကာမတို့ (ကောင်းပါတယ် ဘုရား)သဘောရောက်ကြလား....(ရောက်ပါ

တယ်)ဒါဖြင့် ဘုရား ဘယ်နားကနေ ပွင့်ပါလိမ့်မတုံး....(ခင်ရာမင်ရာနားကပါဘုရား)။

ခင်ရာ မင်ရာနားက-နေပြီး ဘုရားဏာ စောင့်နေတယ်၊ ဟော့ပုထုဇန်မိုက်....မင်း ရှေးဘဝကလဲ မဝဘဲနဲ့ ငတ်ပြီး သေခဲ့တယ်၊ မင်း ဒီဘဝလဲ အခု ရောက်ပြန်ပြီ၊ အခု ရောက်တဲ့နေရာမှာ မင်း သည်ကားလို့ဆိုယင် အမှားတွေ လုပ်ဦးတော့မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့အရက်တွေ မင်း သောက်ဦးတော့မယ်....ဆိုပြီးတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒီကနေ စောင့်နေတယ်....(မှန်ပါ့)။

ဒါ့ကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပွင့်လာတဲ့ အခါကျတော့ ဒီတရားတွေကို အဆိပ်နှင့် ရောထားတာ၊ဒါတွေကို ခင်လိုက်လို့ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတွေ စဉ်းစားကြည့် ကိုယ့်မျက်လုံးကလေးကိုယ် ခင်လို့ရှိယင် တဏှာ၊ မလာပေဘူးလား....(လာပါတယ်ဘုရား)တဏှာ လာယင် ဥပါဒါန်ကကော (လာပါတယ်ဘုရား)ကံကကော-(လာပါတယ်ဘုရား)။

ဟော....ဇာတိဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး.... (လာပါတယ်ဘုရား) ဇရာ မရဏဆိုတဲ့ အိုပဲ့ သေပဲ့....(လာပါတယ်ဘုရား) မလာပေဘူးလား.... (လာပါတယ် ဘုရား)ဒါဟာ မျိုမိလို့....(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒီဟာ မျိုမိတဲ့အတွက် တဏှာနဲ့ မျိုလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ မျိုတာက တဏှာ စဲလမ်းတာက....(ဥပါဒါန်ပါ)အားထုတ်တာက....(ကံပါဘုရား)ကံကနေ ပစ်ချလိုက်တော့ ဘာတွေရသလဲ-(ခန္ဓာငါးပါးရပါ့တယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးရတော့ ဘာပဲတွေ နဲ့ရသလဲ....(အို နာ သေပဲတွေ နဲ့ရပါတယ်) အို နာ သေပဲတွေ မနဲ့ရဘူးလား.... (နဲ့ရပါတယ်ဘုရား) သောက်မိလို့ ဖြစ်ရတယ်(မှန်ပါ့)ဒီဟာတွေ ခင်မိမျိုမိ သောက်မိလို့ ဖြစ်ရတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းကြပလား-(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အာယတန ခြောက်ပါးကို ခင်မိ မျိုမိ သောက်မိတဲ့အတွက် တကာတကာမတွေ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံတွေ ပေါ်လာပြီးသကာလ ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားကြီးကော မပေါ်လာဘူးလား....(ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

ပေါ်လာသည်နှင့် တပြိုင်နက်တည်း သူက-နေ အညှန့် အညောင့်တွေ ပေါက်လာလိုက်တာ အို နာ သေ အညှန့်တွေ ပေါက်လာတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ဘာတွေများ ပေါက်လာသလဲ....(အို နာ သေ အညှန့် အညောင့်တွေ ပေါက်လာပါတယ် ဘုရား)။

သြော်....အခု ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေမှာ ရှု့ ဘာအညှန့်တွေများ ပေါက်ကြမှာပါလိမ့်.... (အို နာ သေ အညှန့်တွေ ပေါက်မှာပါဘုရား)အို နာ သေ အညှန့်တွေ ပေါက်တော့မယ်၊ ခန္ဓာကြီးဟာလေ....(မှန်ပါ့)။

ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဒီခန္ဓာကြီးဟာ အို နာ သေ အညှန့်တွေ ပေါက်ပါလိမ့် မတုံးဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ စဉ်းစားကြည့်....တဲ့၊ ဒီ မိမိတို့၏ ခင်ရာမင်ရာကို မျိုမိ သိပ်မိလို့.....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဦးခင်မောင်ရေ ဘာတဲ့.....(မျိုမိ သိပ်မိလို့ပါ ဘုရား) မျိုမိသိပ်မိ တာက တဏှာပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့) စွဲလမ်းတာက....(ဥပါ

ဒါ့နောပါ) အားထုတ်တာက.... (ကမ္မဘဝ ပါဘုရား) အားထုတ်တော့ ဘာတွေ့ ရသလဲ....(ခန္ဓာငါးပါး ရပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါး ရတော့ကို တကာ တကာမတို့ ဘာ ညွှန်တွေ့ ပေါက်လာသလဲ.... (အို နာ သေ အညွှန့်တွေ့ ပေါက်ပါတယ်) အို နာ သေ အညွှန့်တွေ့ ပေါက်လာတော့ သြော်.... ဒါဟာ အမျိုမှားဘဲ အသိပ်မှားဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီ) ဒါဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဒီနားက နေပြီး ပွင့်နေတယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

မင်းတို့ သည်ကားလို့ ဆိုယင် ဘဝများစ္စာက အငတ်နဲ့ သေလာတယ်၊ အခု ရောက်ရာ ခန္ဓာကြီးကို မင်းတို့ ခင်လိမ့်ဦးမယ်၊ ခင်ယင် အနာဂတ် ခန္ဓာကြီးရမယ်၊ ရယင် အို နာ သေ အညွှန့်တွေ့ပေါက်မယ်၊ ဒါတွေ့ ဘုရားက သိပ်မစိုးရိမ်ဘူးလား(စိုးရိမ်ပါတယ်ဘုရား) ကဲ-ဘုရားစိုးရိမ်တော် မူတာကော ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

သြော်....ဘုရားဘယ်အနား ပွင့်ပါလိမ့် .... (ခင်ရာ မင်ရာနားပွင့်ပါတယ်ဘုရား) ခင်ဗျားတို့ကတော့ ဗောဓိပင်နဲ့ ရှေပလ္လင်ပွင့်တယ် အောက်မေ့ မှာပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့)။

မဟုတ်ပါဘူး တကာ တကာမတို့၊ ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးက ဗောဓိပင်နဲ့ ရှေပလ္လင်ပေါ်မှာတော့ သူထိုင်တော့ ထိုင်ပါတယ်တဲ့၊ခင်ဗျားတို့ တရားဟောတဲ့အခါ ဒီပလ္လင်ကြီးပါ ပါ-ပါလာသလား(မပါ-ပါဘူး) မပါ-ပါဘူး တကာ တကာမတို့ ဒီပလ္လင်ကြီး မပါ-ပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာရှိတဲ့ ဒါတွေ့ကို ဝိပဿနာ အရှုခိုင်းတာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)

ခင်ဗျားတို့ သန္ဓေဉန်ရှိတဲ့ ဒီ စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မန တွေကို ဘာလုပ်ခိုင်း သတုံး....(ဝိပဿနာ ရှုခိုင်းပါတယ်) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီ အလုပ်ဟာ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒီ နေရာက စောင့်နေတဲ့ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အစစ်ပါဘဲလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ(မှန်ပါဘုရား) အင်း....ဟင်.... အာယတန ခြောက်ပါးနားက ကိုယ်တော်ကြီး ဘာ လုပ်နေပါလိမ့်....(စောင့်နေပါတယ်ဘုရား) စောင့်နေတယ်၊ ပုထုဇန် မိုက်က ဘာ စိတ်ကူးနေသတုံး....မျှိမလို့....(မှန်ပါ့)။

မျှိမလို့ သိပ်မလို့ စိတ်ကူးနေတဲ့အခါ ဘုရားက ဟော့-ပုထုဇန် မိုက် စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မန တို့သည်ကား လို့ဆို ယင်ဖြင့် အဆင်းလဲ ကောင်းပါတယ်၊ အနံ့လဲကောင်းပါတယ်၊ သို့သော် အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့ အရက်တော့-ကု၊ သုဒ်း မသောက်နဲ့၊ သေယင်လဲသေ၊ မသေသော် မလှတမ ဖြစ်လိမ့်မယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်နဲ့ ဘုရားက ဒီ အနားရပ်ပြီး ပဋ်တယ် (မှန်ပါ့ ဘုရား) သဘောကျကြပလား....(ကျပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဘုရားပဋ်တဲ့ နေရာဌာန သိပါပြီ(မှန်ပါ့ဘုရား) အိန္ဒြိယမှာ ပဋ်သလား၊ ဘယ်နားပဋ်ပါလိမ့်....(ခင်ရာ မင်ရာ နားမှာ ပဋ်ပါတယ်) ခင်ရာမင်ရာနားမှာ ဒီ နေရာကနေ ဟောလိုက်တာလား....(မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ခင်ရာမင်ရာနားက-နေ ပဋ်တော့ ခင်ဗျားတို့ တာချို့ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်သည်ကားလို့ ဆိုယင် တာဝတိံသာ သုဒ်းဟောတာလဲ ဒီ ဟာတွေ မသောက် မမျှိမိ အောင် ဟောဒါဘဲ....(မှန်ပါ့)။

ဟို ဖြဟ္မာပြည်သွားပြီး ဗက ဖြဟ္မာကြီး သွားဟောတာလဲ ဒါတွေ့မသောက်မမျိုမိအောင် ဟောတာဘဲ(မှန်ပါ့)ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

မိဂဒါဝုန် တောမှာ ပလ္လင်မပါဘဲနဲ့ ဓမ္မစကြာ တရားကြီး ဟောတော့လဲ ဒီနားကနေ ဟောတာဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) အဲဒီတော့ ပုဉ္စတဲ့ နေရာက တခြား၊ဟောတဲ့ နေရာက တဖုံပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာလဲ အခု ဆရာသမားတော့ရော ဘုန်းကြီးများရော အားလုံးပေါ့ဗျာ၊ ဒီနားက စောင့်နေတာဘဲ....(မှန်လှပါ)။

ဒီနားကစောင့်နေတော့ ခင်ဗျားတို့က ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ခလုပ်မထိ ဆူးမငြိပါစေနဲ့၊ အသက်ပေါင်း ရာကျော်ရှည်ပြီးသကာလ စည်းစိမ် ဥစ္စာ ရတနာ သားသမီးတွေ့ အခြံအရံ တွေ့နဲ့ နေပါရစေဆိုပြီး ကိုယ့် ခန္ဓာကြီးကို တခါတည်း ပုတီးကလေး စိပ်ကာစိပ်ကာနဲ့ ထင်နေလိုက်တဲ့ အခါ ဘာတွေ့တွေ့နေသလဲ၊ ပုတီးက တခြား ထင်တာက တခြားကိုးဗျာ့....(မှန်ပါ့)။

ပုတီးကလေးစိပ်ပြီး သကာလ အဟံ အဝေရော ဟောမိ၊ ဒီခန္ဓာကြီး ကျန်းမာပါရစေ၊ ကိုယ်လဲ ကျန်းမာပါရစေ၊ ကိုယ့် သား သမီးကလေးတွေကော.... (ကျန်းမာပါရစေ) အိုအောင် မင်းအောင် ပေါင်းပါရစေ....(မှန်ပါ့)။

အိုအောင် မင်းအောင် ပေါင်းပါရစေ ဆိုတော့ ဘာတွေ့လာသတုံး....(တဏှာပါဘုရား) တဏှာလာပြီ....တဲ့၊ အကြောင်း

က ရိုးရိုးလေး သူပေါင်းချင်တာက အရေးကြီးတာလား.... (သူပေါင်းချင်တာက အရေးကြီးတာပါဘုရား)။

အဲဒါဖြင့် မေတ္တာထဲမှာ တဏှာ ရောနေတာ သူသိလိုက်သေးသလား.... (မသိပါဘုရား) အဲဒါကြောင့် ရာဂေါ မေတ္တာယ ဝဠွေတိ၊ ရာဂေါ=ရာဂသည်(ဝါ)ခင်မှု ရာဂသည်၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာလိုလိုနဲ့၊ ဝဠွေတိ၊ လှည့်စား၏။

ရာဂက ဘာလိုလိုတဲ့....(မေတ္တာလိုနဲ့.) မေတ္တာလိုလိုနဲ့ ရာဂက လုပ်ပစ်လိုက်တယ်၊ ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ ဘာတုံး .... အိုအောင် မင်းအောင် နေရပါလို့၏၊ ဒါမှ ဒီသားသမီးတွေနဲ့.လဲ မခွဲမခွါရမည့်အဓိပ္ပါယ် မပါဘူးလား.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ကိုယ့်.ခန္ဓာကိုယ် မေတ္တာပို့.တဲ့အခါ မျိုးရိုးကကျယ်လာတယ်.... (မှန်ပါ့) သားတွေ သမီးတွေ ခင်ပွန်းတွေနဲ့.မခွဲချင်တဲ့ စိတ်ကလေးကလဲ ပါသေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပါတော့ မခွဲချင်တာက တဏှာ ဟုတ်လား၊ ပို့.တဲ့အသံက မေတ္တာ၊ မခွဲချင်တာက....(တဏှာပါဘုရား) ပို့.တဲ့ အသံက....(မေတ္တာပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ရာဂေါ မေတ္တာယ ဝဠွေတိ၊ ရာဂေါ = ရာဂဆိုတဲ့ တရားက၊ မေတ္တာယ=မေတ္တာ လိုလိုနဲ့.၊ ဝဠွေတိ = သူကနေပြီး သကာလ မေတ္တာလုပ်နေ၏တဲ့ (မှန်ပါ့) လုပ်သာလုပ်နေ၏၊ မေတ္တာမဟုတ်ဘူးတဲ့ .... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာပါလိမ့်.... (ရာဂပါဘုရား)ရာဂ တဏှာဘဲတဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ ဘာ တဲ့တုံး .... (ရာဂ တဏှာပါဘုရား) အဲဒီတော့ မေတ္တာပို့ကလေး ရှင်းရှင်းကလေးတော့ လုပ်ကြပါ လို့ တောင်းပန်ပါရစေနော်....(မှန်ပါ့) မေတ္တာပို့တဲ့အခါ ဘယ် လိုပါလိမ့်....(ရာဂ မပါရပါ) တဏှာ မပါစေပါနဲ့ ရာဂ မပါ စေနဲ့ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ကျုပ်ဖြင့် ခင်လှန်းလို့ မေတ္တာကို ပို့နေတာဆိုယင် သူ့ဘဝ ဒီဥစ္စာ၊ မသူ့ဘဝသေး ဘုံးလား....(သူ့ဘဝပါပြီဘုရား) ခင်တာက ဘာပါလိမ့်....(တဏှာပါဘုရား)မေတ္တာပို့တာက မေတ္တာ၊ (မှန် ပါ့ဘုရား) မေတ္တာတို့ ကရုဏာတို့က တခြား မဟုတ်လားဗျာ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အင်း....ဟင်....တခြားပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့က ဘယ်သူ့ အပို့ မျှား သတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင် ဘယ်နှယ်ပြောကြမလဲ (တဏှာ အပို့မျှားပါတယ်) ခင်ရာမင်ရာ ပို့တယ်....(မှန်ပါ့) သူ့ဘဝပါပြီ ခင်ဗျားတို့ မေတ္တာဟာ ဒါကြောင့် မစ့ဘူးတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ရာဂေါ မေတ္တာယ ဝဠွေတိ ဆိုတဲ့ အတိုင်း....တဲ့ ရာဂေါ = ရာဂသည်၊ မေတ္တာယ = မေတ္တာ လိုလိုနှင့်၊ ဝဠွေတိ = သင်္ဘာဝါ သန္ဓာန်မှာ အပို့ခိုင်းပြီ (မှန်ပါ့)ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘာနဲ့ ပို့နေ ကြတာလဲ....(တဏှာနဲ့ပါဘုရား) တဏှာနဲ့ ပို့နေကြတာ၊ ခင်ဗျားတို့ အထင်ကလဲ ကျုပ်ဖြင့်ဗျာ အိမ်မှာ လူတွေ့ မမာတာသာ မြင်ရတာဘဲ၊ မေတ္တာ အမြဲပို့နေတယ်၊ ဒံမာ....အိမ်တော့ လူမမာဘူးတဲ့၊ မေတ္တာကတော့ အမြဲပို့တယ်၊ ဒီမေတ္တာတွေ့ ဘယ်ရောက်ကုန်ပါလိမ့် မတုံးတဲ့၊ ခင်ဗျားတို့က မေတ္တာမျှား စိတ်ဆိုးနေလိုက်သေးတယ်....(မှန်ပါ့)။

မေတ္တာလား တဏှာလား.... (တဏှာပါဘုရား) ဟာ.... တဏှာဖြင့် မကောင်းကျိုးပေးမှာပေါ့....(မှန်ပါဘုရား) မေတ္တာဖြစ်ယင်.... (ကောင်းကျိုးပေးရမယ်) သဘော ကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

အဲဒီမှာ ခင်ဗျားတို့ စစ်စစ်ကလေးဖြစ်အောင် လုပ်ပါဆိုတာကိုလဲ ဒီကြားညှပ်ပြီးသကာလ ဒီစကားကိုအသုံးပြုပြီး ပေးလိုက်ပါဘယ်ဆိုတာလဲ မှတ်လိုက်စမ်းပါနော်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ.... တကာ တကာမတို့ ဘုရားပွင့်တဲ့နေရပ် သိပါပလား.... (သိပါပြီဘုရား) ဘယ်နားကနေ ပွင့်သလဲ.... (ခင်ရာ မင်ရာ နားကနေ ပွင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ခင်ရာ မင်ရာ နားကနေပြီး ဘုရားပွင့်တယ်.... (မှန်ပါ) အင်း....ဟင်.... ဘုရားတောင် ပွင့်ဘို့ရာ နေရာအတော်များများ ပွင့်ရမယ်၊ ဒီဘက်က သားကလေးကျပြန်လဲ ခင်တော့ အဲဒီနား ဘုရားသွားရဦးမယ်၊ ဟ.... ဒါလဲ နင်သွားမမျိုနဲ့.... (မှန်ပါ)။

ဒီဘက် သမီးကလေး ကျပြန်တော့ ခင်ဗျားတို့က ဘယ်လို စိတ်ကူးပြန်လဲ.... (ခင်ပါတယ်ဘုရား) ခင်တော့ မျိုမိမှာဘဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် မရဘူးလား....(ရပါတယ်)။

အဲဒီနား ဘုရားသွားရသေးတယ်၊ ဒါလဲ မမျိုနဲ့ မျိုယင် အဆိပ်ဘဲ၊ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ဒါကလေးက တူမကလေး၊ အင်မတန် လိမ်မာရေးခြားရှိပြန်တယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့က ဘယ်လို စိတ်ကူးရသလဲ.... (ခင်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း.... သွားမမျိုနဲ့ဦး၊ ဒါလဲ အဆိပ်ဘဲ.... (မှန်ပါ)ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒီကနေပြီးသကာလ မြေးကလေးဆိုတာကော ခင်ဗျားတို့ကဘယ်လို စိတ်ကူးပြန်သလဲ.... (ခင်ပါတယ်ဘုရား)။

ခင်မယ် မင်မယ်ဘဲ စိတ်ကူးနေတယ် မဟုတ်လား.... (မှန်လှပါ) အင်း.... ဒါမျိုတဲ့ သိပ်တဲ့ သဘောမပါဘူးလား....(ပါ·ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီနေရာ ဘုရားက လိုက်ပဋ္ဌာန်ရတယ်၊ ဟေ.... ဒါလဲမမျိုနဲ့၊ ဒါလဲ အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့ အရက်တွေဟာ....(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဘာတုံး.... (အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့ အရက်ပါ) အဲဒီတော့ အရက်ဆိုတာက မူးစေ ယစ်စေတယ်၊ သဘော ကျပလား.... (မှန်ပါ့)အဆိပ်ဆိုတာက သေစေတယ်....(မှန်ပါ့)။

ဒီအာရုံတွေထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ ပျော်နေလို့ရှိယင် ဒါ မူးနေတာဘဲ၊ သဘောကျပလား(ကျပါပြီ) နောက်ကျတော့ ခင်ဗျားတို့ ဒီ အာရုံတွေကြောင့် ဒီဘက်က အို နာ သေတွေ တွေ့ရတာက အဆိပ်သင့်ပြီး သေတာ....(မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီအာရုံတွေသည် မူးလဲ မူးစေပါသည်ဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား.... (မှန်ပါ့) သေလဲ သေစေတယ် ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ သားတို့ သမီးတို့ ခန္ဓာတွေဟာ ဘာတုံး တကာတကာမတို့.... (အဆိပ်တွေပါဘုရား) အဆိပ်တွေ၊ အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့အရက် နှစ်ခုထည့်လိုက်ပါ.... (မှန်ပါ့) ဘာနဲ့လဲ.... (အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့ အရက်ပါဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ မူးလဲ မူးစေတယ်၊ သဘောကျပလား၊ သေကော....(သေစေပါတယ်ဘုရား) မူးလဲ မူးစေတယ်ဆိုတာက

ဒီအာရုံတွေ့သာ ဝင်လာလို့ ရှိယင် ဒီ ခင်စရာ မင်စရာတွေ့သာ ဝင်လာလို့ ရှိယင် တကာ တကာမတို့ သူတော်ကောင်းအလုပ် ဆိုတဲ့ ဝိပဿနာအလုပ်ကြီး သစ္စာတွေ့မြင်တဲ့ အလုပ်ကြီး လုပ်ဖြစ် ပါသေးရဲ့လား.... (မလုပ်ဖြစ်ပါဘူး) ဘာဖြစ်လို့တုံး.... (မူးနေ လို့ပါဘုရား)သဘောကျပလား.....(ကျပါပြီ)။

မူးတော့ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ တွေ့က မဖြစ်ဘူးလား.... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာက မရဘူးလား.... (ရပါတယ်)ခန္ဓာ ရတဲ့အခါကျတော့ အိုနာသေ အညှန့်တွေ့က မပေါက်ဘဲ နေပါ့ မလား.....(မနေပါဘူးဘုရား)။

ဩော်.... ဒါဖြင့် ဒီအရာတွေ့ မျိုမိ သိပ်မိတာကလဲ မူးလို့ မျိုတယ်၊ နောက် အဆိပ်ဖြစ်ပြီးသကာလ အိုပဲ့ နာပဲ့ သေပဲ့ ခင်းရှ တယ်.... (မှန်ပါ့) သဘောပါပလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ ဒီဟာတွေ့သည် သောက်ကောင်းတဲ့ အလုပ်လား၊ မသောက်ကောင်းတဲ့ အလုပ် လား.... (မသောက်ကောင်းတဲ့ အလုပ်ပါဘုရား)။

ဩော်.... ဒါတွေ့ ဟောရတော့မယ်ဆိုတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ပုထုဇန်ကလဲ ဒါတွေ့ ကြိုက်လိုက်တာ လွန်လို့....(မှန်ပါ့)ဘုရားကလဲ မူးမှာလဲ စိုးရိမ်၊ သေမှာကော.... (စိုးရိမ်ပါတဲ့ယ်ဘုရား)။

ဘုရားစိုးရိမ်တာလဲ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) မူးမှာ မူးမှာကော.... (စိုးရိမ်ပါတယ်) သေမှာဓကော.... (စိုးရိမ်ပါ တယ်)။

ဩော်.... ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကဖြင့် ကရဏာရော မေတ္တာရော တကာသစ်တို့ ကိုမြွေတို့ တန်းကုန်နေပြီ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ကလဲ တွေ့လို့ရှိယင်တော့ဖြင့် သောက်မဟ.... သားတည်းဟူသော အာရုံနဲ့တွေ့ယင်လဲ ခင်မဟ၊ သမီးတည်းဟူသော အာရုံနဲ့တွေ့ယင်ကော....(ခင်မဟ) ဆွေမျိုးတည်းဟူသော အာရုံနဲ့ တွေ့ယင်ကော.... (ခင်မဟ)။

ခင်ဗျားတို့ကလဲ မျိုမယ် သိပ်မယ်ချည်း စိတ်ကူးနေတာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒီနားကနေပြီး သကာလ ဟ....အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့ အရက်တွေပါဟ၊ အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့ အရက်တွေပါဟ....လို့ ဒီဟာ အမျိုးမျိုးပြောနေရတယ်.... (မှန်ပါ့) သဘောကျကြပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဘုရားက တားမြစ်သမား၊ ခင်ဗျားတို့က အတင်းမျိုသမား.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ဘုရားက.... (တားမြစ်သမားပါ) ခင်ဗျားတို့က.... (အတင်းမျိုသမားပါ)။

အဲဒီတော့ စဉ်းစားလိုက်ပါ....တဲ့၊ မမျိုတဲ့ ပဋိသန္ဓေခြင်္ဂဏာ တကာ တကာမတို့ အဝိဇ္ဇာ တကွဲနဲ့လဲ မမှုးလို့ အိုပဲ ခေသဲ နာပဲတွေက လွှတ်သွားဘယ်.... (မှန်ပါ့) တားလို့ရတဲ့ ပဋိသန္ဓေ နိဗ္ဗာန်ရောက်တာဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တားလို့မရတဲ့ ပဋိသန္ဓေမှာ အချွေးပဲရယ် သေပဲ့ရယ် သွားစဉ့်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

မလေခင် ရှားတယ်၊ နောက်ကျတော့ သေတော့ကို အချွေးခံသေတယ်.... (မှန်လှပါ) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် မျိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် သိပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် သားခင် သမီးခင် ဆွေခင် မျိုးခင် ကိုယ် ခန္ဓာခင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ တကာ တကာမတို့ အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့အရက် သောက်နေကြတာ ပါကလား.... (မှန်ပါ့)။

တော်တော်ကြာကျလို့ ရှိယင် ဒီအဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့ အရက်သည် တကာ တကာမတို့ မူးရုံဘဲလား၊ သေမှုပါသေးလား.... (သေမှု ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မူးပြီးသကာလ သေခြင်းဆိုးသေတဲ့အလုပ် (မှန်ပါ့) ခင်လို့ ရှိယင် မူးပြီ....(မှန်ပါ့) မူးလို့ ရှိယင် နောက်ဆုံးပိတ် ဘာဖြစ်ရမလဲ.... (သေပါတယ်ဘုရား)။

သေခြင်းဆိုးသေရမယ် တကာ တကာမတို့ရဲ့ (မှန်ပါ့) မသေရပေဘူးလား.... (သေရပါတယ်) ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ခင်တာသည် မူးတာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

မူးလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီခန္ဓာတွေ မရပေဘူးလား.... (ရပါတယ်) တဏှာမူး ဥပါဒါန်မူးကိုးဗျ၊ ကံရူးမှူ သဘောကျပလား.... (မှန်လှပါ)။

တဏှာကလဲ အမူးဘဲ၊ ဥပါဒါန်ကလဲ....(အမူးပါဘဲ) ကံက အရူး-(မှန်ပါ့) ကံကအရူးကံတဲ့၊ တကာတကာမတို့ ဘယ် နှယ်ကြောင့် အရူးကံလဲ ဆိုတော့ ဒုက္ခသစ္စာလုပ်တဲ့ကံကို-(မှန်ပါ့)။

ဘာလုပ်တဲ့ ကံပါလိမ့်....(ဒုက္ခသစ္စာ လုပ်တဲ့ကံ) ဒုက္ခသစ္စာ လုပ်တဲ့ကံဆိုတော့ တကာတကာမတို့ အင်း....တဏှာကလဲအရူး၊ ဥပါဒါန်ကလဲအရူး၊ ကံကလဲ....(အရူးပါဘုရား)။

သူက လုပ်စေတာက ခန္ဓာငါးပါးက ဘာသစ္စာ....(ဒုက္ခသစ္စာပါ)ဒီခန္ဓာ ငါးပါးကြီးကလဲဘာတွေမျှားအညှန့်အညှောင့်တွေပေါက်လွှာပါလိမ့်....(အိုနာသေတွေပါဘုရား)။

အိုနာသေ အညှန့်တွေပေါက်လာတာ တကာတကာမတို့ဒါ-အသောက်လဲလို့ဖြစ်ရတာ၊ လက်သည်တွေပြီ(မှန်ပါဘုရား) ဘာပါလိမ့်....(အသောက်လဲလို့ပါဘုရား)။

အသောက်လဲလို့ တွေ့ရတာ ဆိုတာ သေချာကြပလား-(သေချာပါပြီ) အို-ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့မှာ ဒီနေရာကမှဘုရားမပွင့်လို့ရှိယင် ကိုယ်ကျိုးတော့လှလှကြီး နည်းပြီ(မှန်ပါဘုရား)။

ယခုလိုနေတုန်းမှာ ရှူးရမယ်၊ ယခုလိုနေတုန်းမှာ.... (ရှူးရပါမယ်)သားနဲ့ရှူး၊ သမီးနဲ့ရှူး၊ ပစ္စည်းနဲ့ရှူး၊ မလာပေဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား) အင်း-သေတော့ကော အဓကောင်းသေလား....အရှူးသေလား....(အရှူးသေပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဩဩ....ရှင်တုန်းလဲ သူ့ကြည့်ရတာ စိတ်ပျက်လိုက်တာ၊ ရှူးနေရှာတယ်၊သေတော့အရှူးပျောက်သွားသလား....၊ အရှူးသေဘဲ သေရရှာသလား.... (အရှူးသေဘဲသေရပါတယ်)။

ဒါဖြင့် အနေမှာဆိုး၍ အသေမှာလဲ ဆိုးပါတယ်....(မှန်ပါ့)ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ....(အနေမှာလဲ ဆိုး၍ အသေမှာလဲ ဆိုးပါတယ်)။

အနေမှာတော့ ရှူးလို့ ဆိုးတယ်၊ အသေမှာတော့ ရောဂါမပျောက်ဘဲနဲ့သေတဲ့အတွက်....(ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ အနေဆိုး အသေဆိုးနဲ့ခင်ဗျားတို့ ကြုံတော့မှယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) အခုဘုရားဟောတာနားမထောင်ယင်....(မှန်ပါ့)။

ဘုရားဟောတာ နားမထောင်ယင် ဘယ့်နယ်ဖြစ်မယ်.... (အနေဆိုး အသေဆိုး ဖြစ်ပါမယ်ဘုရား)အနေဆိုး အသေဆိုးနဲ့ ခင်ဗျားတို့အားလုံး သွားရတော့မယ်(မှန်ပါ့)တကာ တကာမတို့ ဘုရားဟောတာ နားမထောင်ယင်....(အနေဆိုး အသေဆိုးနဲ့ သွားရပါမယ်)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ထောင်သင့်-မထောင်သင့်လဲအကဲ ခတ်ပါဦး....(ထောင်သင့်ပါတယ်ဘုရား) ဒီနေရာတွင် ထောင်ရမှာလား၊တွေ့တဲ့နေရာ ထောင်ရမှာလား....(တွေ့တဲ့နေရာထောင်ရမှာပါ)။

ဟောဒီ အာရုံနဲ့ တွေ့တိုင်း တွေ့တိုင်း ဒီအရက်တွေ အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့ အရက်တွေ မဿသောက်မိအောင် စိတ်ကူးရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါ အင်မတန် နှက်လာပြီနော် တရားဟာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) တကာတကာမတွေ ဒီဥစ္စာ အရင်လမ်းခင်းတုန်းကတော့ လွယ်သလိုလိုနဲ့ အခုအခါကျတော့ရှုရမည့် ပွားရမည့် အလုပ်ထဲရောက်လာပါပြီ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်အထဲ ရောက်လာသလဲ.... (ရှုရ ပွားရမည့် အလုပ်ထဲရောက်လာပါပြီ) အဲဒီတော့ တကာတကာမတွေ ဘုန်းကြီးက အလုပ်ပေးရမည့်ဆရာ၊ ဒီနားက ရပ်နေပြီးသကာလ ဘုရားကလဲ

မရှိတော့ ဘုရားဟောတဲ့ဒေသနာတော့ကြည့်ပြီး တကာတကာမ တွေ့ ဒါတွေ့သောက်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဒို့တကာတကာမတွေ့မှာ အဆိပ်နဲ့ရောထားတဲ့ အရက်တွေ့သောက်မိလို့ရှိယင်ဖြင့် ရှင်တော့ ရှူး....မနေပေဘူးလား....(နေပါတယ်ဘုရား)။

ရှင်တုန်းလဲအရှူး....(မှန်ပါ့)သေတော့ သေခြင်းဆိုး (မှန်ပါ့ ဘုရား)မဆိုးဝါးဘူလား (ဆိုးဝါးပါတယ်)ရှင်တော့ (အရှူးပါ) သေတော့....(သေခြင်းဆိုးပါ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ အရှူးသေ-သေရလေခြင်း ဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည် တကာတကာမတို့ ရှင်တုန်းမှာလဲ လူပုံအလယ်မှာ အရှက်ကွဲပါတယ်....(မှန်ပါ့)။

ရှင်တုန်းမှာလဲ....(လူပုံအလယ်မှာ အရှက်ကွဲပါတယ်)သေတဲ့ အခါ ကြက်သရေ မင်္ဂလာမျှားရှိသေးသလား....(မရှိပါဘူး)။

ကြက်သရေ မင်္ဂလာတုန်းပြီးတော့ သေရပါတယ်ဆိုတော့ ဘယ်ကောင်းတာ ပါသေးတုံး-(ဘယ်ဟာမှ မကောင်းပါဘူး)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒီနားရပ်ပြီး ဆရာဘုန်းကြီးက ဆရာသမား တော့က ဘုရားက ကိုင်းဒါတွေ့ မသောက်ဖြစ်အောင် ပြောရတော့ မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ဘယ်လိုဖြစ်အောင် ပြောရတော့မယ်.... (မသောက်ဖြစ်အောင် ပြောရ ပါတော့မယ်) မသောက် ဖြစ် အောင် မခင်ဖြစ်အောင် တကာတကာမတွေ့ ဒါ ပြောရတော့ မယ်နော်....(မှန်ပါ့)။

မသောက် မခင် မမျိုတော့ဘူးဆိုတော့ တဏှာဥပါဒါန်ကံ တွေ့က ဘယ်နှယ်နေသလဲ.... (ချုပ်သွားပါတယ် ဘုရား) ချုပ် သွားတယ် မချုပ်ဘူးလား....(ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

သူတို့ချုပ်နေက ခန္ဓာလာသေးလား....(မလာပါဘူးဘုရား) အင်း....ခန္ဓာမလာတော့ ဒုက္ခသစ္စာက ငြိမ်းတယ်၊ သူတို့ချုပ်တော့ သမုဒယသစ္စာက ငြိမ်းတယ်၊ ခန္ဓာမလာတော့....(ဒုက္ခသစ္စာငြိမ်းပါတယ်ဘုရား)။

သူတို့ချုပ်တော့(သမုဒယသစ္စာက ငြိမ်းပါတယ်) ခန္ဓာမလာတော့....(ဒုက္ခသစ္စာငြိမ်းပါတယ်)။

အို-ဒုက္ခသစ္စာငြိမ်းပေါ့ ဒီအညွှန့်အညောင့်တွေ ပေါက်ဘို့လိုသေးသလား....(မလိုပါဘူးဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်တာရားဆိုတာ ဒါပါကလား-မသောက်စေဘို့အရေးဟာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဘို့အရေး....(မှန်လှပါဘုရား) မမျိုဘို့ အရေးဟာ....(နိဗ္ဗာန်ရောက်ဘို့အရေး) နိဗ္ဗာန်ရောက်ဘို့အရေးဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား....(ပေါ်လာပါပြီ)

ဒါဖြင့် ဘုရားဘယ်နားကပ္ဍင့်ပါလိမ့်....(ခင်ရာ မင်ရာနားကပါဘုရား)ခင်ရာ မင်ရာနားကနေ ဘုရားပ္ဍင့်တယ်၊ ကိုမြရွှေ-စောင့်နေတယ်နော်....(မှန်ပါ့)စောင့်နေတယ် စောင့်နေတယ်။ တကာတကာမတို့ ဘုန်းကြီးများကလဲ ဒါတွေကိုရှုပါ ဒါတွေကိုရှုပါဆိုတာ အမြဲပြောနေရတယ်(မှန်ပါ့ဘုရား) မပြောရပေဘူးလား(ပြောရပါတယ်)။

ဒါတွေကိုရှုပါ ဒါတွေကိုရှုပါဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ကဒီစကျဉ်ဆိုတာ ကိုယ့်မျက်လုံးကလေးလဲ "စကျဉ်လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ ဇေတ္ထသာတဏှာ" ဟော-ပါဦးတော်လာပြီ....(မှန်ပါ့)။

စကျဉ်ဆိုတဲ့ မျက်လုံးကလေးကိုလဲတဲ့ ခင်ဗျားတို့က ပိယသာတဖြစ်ပါတယ်၊ ခင်ပါတယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မျိုတာဘဲနော်....(မှန်ပါ့)။

ဒါ့ကြောင့်"စက္ခုလောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ ဇတ္ထေသာ တဏှာ ဥပပဇ္ဇမာနာ ဥပပဇ္ဇတိ ဇတ္ထေနိဝိသမာနာ နိဝိသတိ"ခင်ဗျား တို့မှာ နေ့တိုင်းမျိုနေတာဘဲ....(မှန်ပါ့)။

"သောတံ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပ"ဒီ သောတ ကလေးဆိုတဲ့ နားကလေးကိုလဲ ပိယ,သာတနဲ့ မျိုနေတာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)"ဃာနံလောကေ ပိယရူပံ သာတရူပ"ဃာန တည်းဟူသော လောကတရားကြီးကို ခင်ဗျားတို့က မျိုနေပါပြီ၊ မမျိုဘူးလား....(မျိုပါတယ်ဘုရား)။

ဇိဝှါလောကေဆိုတာတော့ လျှာရုပ်ကလေးကိုလဲ အင်မတန် မသာယာကြဘူးလား....(သာယာပါတယ်ဘုရား)သူ့လဲ မျိုနေ တာဘဲ....(မှန်ပါ့) "ကာယောလောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ" ကာယတည်းဟူသော လောကတရားကို ခင်ဗျားတို့က မျိုနေပါပြီ မမျိုဘူးလား....(မျိုပါတယ် ဘုရား)။

မနောလောကေ ပိယရူပံ သာတံရူပံတဲ့၊ မနောကိုလဲ ခင် ဗျားတို့က ချစ်ခင်နှစ်သက်ကာ မျိုနေတာဘဲ....(မှန်လှပါဘုရား) ဇတ္ထေသာတဏှာ ဥပပဇ္ဇမာနာ ဥပပဇ္ဇတိ၊ဇတ္ထေ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ တဲ့၊ ဒီ တဏှာသာလာလို့ ရှိယင် ဒီ တဏှာဟာ ဥပါဒါန် ကံ ခန္ဓာငါးပါးလာမယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါး လာပြီးယင် ဇာတိ ဇရာမရဏကဘယ်နှယ်နေသလဲ....(လာပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း.... တကာတကာမတို့ ခန္ဓာငါးပါး ကြောက်ရမလား တဲ့၊ အဆိပ်နဲ့ ရောထားတဲ့အရက် ကြောက်ရမှာလား.... (အဆိပ် နဲ့ ရောထားတဲ့အရက် ကြောက်ရမှာပါဘုရား)။

ဒါမမျိုမိဘို့ အရေးကြီးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပ လား (ပေါ်ပါပြီ) ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒါမမျိုမိအောင်လို့ ဘုရား

သခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒီနား ပွင့်ပြီးသကာလ နေရှာတော့ သြော်.... ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ကလဲ တသံသရာလုံးက လာတော့ တကာသစ်ရေ ရောက်ရာ မျိုတော့တာဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား) အင်မတန် ကြောက်စရာမကောင်းဘူးလား....(ကောင်းပါတယ်)။

အဲဒါကြောင့် ဘုရားက ဒီနားကနေပြီး ဟော....ပုထုဇန်မိုက် ဒုဉ္စရာ အနိစ္စတရား၊ ဒုက္ခတရား၊ အနတ္တတရား၊ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ရောဂတရားက္ခ၊ ဘယတောဆိုတဲ့ ဘေးတရားက္ခ....(မှန်ပါ့) ဒီငါးခုနဲ့ မင်းရှုစမ်းက္ခာတဲ့။

ဒါအနိစ္စတရားလဲဟုတ်ပါသတဲ့၊ ဒုက္ခတရားကော... (ဟုတ်ပါတယ်) အနတ္တတရားကော....(ဟုတ်ပါတယ်) ပြီးတော့ ရောဂတရားကော.... (ဟုတ်ပါတယ်) ဘေးသဘောကော.... (ဟုတ်ပါဘယ်)။

ကဲဒါဖြင့် အနိစ္စတော, ဒုက္ခတော, အနတ္တတော်, ရောဂတော ဘယတောဆိုတဲ့ ဒီတောငါးခုနဲ့ တခုခုပိုင်အောင်ရှုစမ်း....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

မင်းတို့ မမျိုမိတော့ဘူး.... (မှန်ပါ့) ဒီလိုဆိုတော့ ရှုတယ်ဆို ကတည်းက တကာတကာမတွေ့က စဉ်းစားလိုက်တာပေါ့၊ ရှုတယ်ဆိုကတည်းက ဒီမှာ ဝိပဿနာမဂ်ဝင်လာပြီ၊ မဝင်သေးဘူးလား (ဝင်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း....ဟင်.... မမျိုမိဘူးဆိုတဲ့ သဘောသည်ကားလို့ ဆိုယင် မမျိုတော့ဘူးဆိုတော့ ဒါတွေဟာ မသောက်ကောင်းတာတွေ ဟုတ်လား၊ မမျိုကောင်းတာတွေဆိုတော့ ဝိပဿနာရှုနေတာ

မသောက်ကောင်းဘူး၊ မမျိုကောင်းဘူး ပြောနေတာ....(မှန်လှ ပါဘုရား) သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါတယ်)။

ကြပ်ကြပ်နားထောင်ပါ တကာတကာမတွေ ဒီအရေးဟာ နွေတိုင်းထက်ကြီးတယ်လို့ မှတ်ပါ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဝိပဿနာရှုဆိုတာ မသောက်ကောင်း မမျိုကောင်းတာကို ရှုနေတာ.... (မှန်ပါ) ဝိပဿနာရှုဆိုတာ ဘာပါလိမ့်(မသောက် ကောင်း မမျိုကောင်းတာကို ရှုနေတာပါဘုရား)။

မသောက်ကောင်း မမျိုကောင်းတာကို အမှန်အကန်သိဘို့ ရှုနေတာ.... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ဝိပဿ နာရှုဆိုတာ ဘာပါလိမ့်.... (မသောက်ကောင်း . မမျိုကောင်း တာ ရှုနေတာပါဘုရား)။

မသောက်ကောင်း မမျိုကောင်းတဲ့တရားလို့ ဆိုတော့ တကျော နဲ့ မခင်ကောင်း၊ မမင်ကောင်းတဲ့ တရား (မှန်ပါ) ဒါတွေရှုရ မှာလား- မရှုရတော့ဘူးလား.... (ရှုရမှာပါ)။

အဲ.... ရှုတဲ့အခါကျတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး က ဒါကို မသောက်ပါနဲ့၊ မမျိုပါနဲ့ ဟုတ်လား၊ မသိပ်ပါနဲ့ဆို တာတွေ ဝိပဿနာရှုပါကွာတဲ့၊ ဒါတွေဟာ အနိစ္စတရား၊ ဒုက္ခ တရား၊ အနတ္တတရား၊ ရောဂတရား၊ ဘယတရားတွေ (မှန်ပါ) သဘောကျပလား.... (မှန်ပါ)။

ဘယတော ဘေးသင့်မှာတွေကွာတဲ့၊ မင်းတို့ ဒီဥစ္စာ ဘေး တွေ ကြည့်ပေးစမ်းပါဆိုတော့ ဘယညာဏ်တွေ ပြောနေတာ (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ဘာပြောနေတာ ပါလိမ့်.... (ဘယညာဏ်တွေပေါ်အောင် ပြောနေတာပါဘုရား)

အဲဒီတော့ ဘယ်ညာဏ်– ဒုါတွေဟာ ကြောက်စရာ ဆိုတော့ ကြောက်စရာက အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ ကြောက်တာက မဂ္ဂသွေး ဖြစ်တယ် (မှန်ပါဘုရား)ကြောက်စရာက....(အနိစ္စ၊ဒုက္ခ၊အနတ္တ ပါ) ကြောက်တာက.... (မဂ္ဂပါဘုရား) ဟော.... သေတာက သမုဒယ....(မှန်ပါဘုရား) ဟုတ်လား၊ဒီ ဘက်က ဒုါတွေမပေါ်တာက နိရောဓ.... (မှန်ပါ) ဟော.... ရှင်းမသွေးဘူးလား.... (မှန်ပါ)။

ဒုါ အင်မဘန်ရှင်းပါတယ် တကာ တကာမတို့တဲ့ သစ္စာလေးပါး သွေးကိုက်တာဘဲ.... (မှန်ပါ) ဒုါဖြင့် ကြောက်စရာတွေက ဒုက္ခသစ္စာ (မှန်ပါ) ကြောက်စရာမှန်း သိတာက.... (မဂ္ဂသစ္စာပါ) သေတာက (သမုဒယသစ္စာပါ)ဒီဘက်ကခွဲတွေ့ မပေါ်တာက (နိရောဓ သစ္စာပါဘုရား)။

ဩော်.... ဒုါကြောင့် ဘုရားဟောပေတာဘဲ၊ တခုါတည်း နိဗ္ဗာန်ရအောင်လို့ ဟောပေတာဘဲ ဆိုတာ တကာတကာမတို့ သေသေချာချာပေါ်ပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) သေသေချာချာ ပေါ်လာပါပြီကွဲ့၊ အင်မတန် အဘိုးတန်လာပါပြီ။

ကိုင်း....ဒုါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီဥစ္စာကို ရှုရတော့မယ်ဆိုတော့ မဖြစ်သေးဘူးတဲ့၊ မင်းတို့သည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် ခုနကပြောခဲ့တဲ့ သူတော်ကောင်း ဆည်းကပ်ဦးမှ ရလိမ့်မယ် ဒီတရားမှန်းသိလာလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)။

သူကော်ကောင်းဆည်းကပ်လို့ ဒီတရားတွေ ရှုရမယ်ဆိုတာ သိတာနော် (မှန်လှပါ) နို့မို့ယင် သိပါ့မလား.... (မသိပါဘူး) ခင်ဗျားတို့လိုတော့ မျိုနေမှာဘဲ (မှန်ပါ့)ဒုါတွေအကုန်

မမျိုဘူးလား- (မျိုပါတယ်) ကိုယ့် ခန္ဓာဖြစ်လဲ ခင်တာဘဲ သားသမီးခန္ဓာဖြစ်ကော (ခင်တာပါဘဲ)။

ခင်တာဘဲတဲ့၊ သူတော်ဆည်းကပ် အခုမြတ်တရားတော်နာတဲ့အတွက်တဲ့ ခင်ဗျားတို့သည်ကားလို့ဆိုယင် သြော်.... ဒါတွေ့ အဆိပ်တွေ့ပါလားလို့သိတယ် (မှန်ပါဘုရား)နို့မို့ယင် သိပါ့မလား....(မသိပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့အလုပ်က လွန်စွာအားထုတ်ရမယ်တဲ့ ဘယ်လိုအားထုတ်ရမတုံးဆိုတော့ ဒါတွေ့ အဆိပ်တွေ့ ဒါတွေ့ အနိစ္စတရားတွေ့၊ ဒါတွေ့ ဒုက္ခတရားတွေ့၊ ဒါတွေ့ အနတ္တတရား၊ ဒါတွေ့ဟာ ရောဂတရား၊ ဒါတွေ့ဟာ ဘယတော ဆိုတဲ့ ဘေးသင့်တဲ့တရား၊ ဒါကို ခင်ဗျားတို့ အလုပ်-လုပ်ရမယ် (မှန်ပါ့) မလုပ်ယင် တော်ပါ့မလား.... (မတော်ပါဘူးဘုရား)။

ကိုင်း.... တကာတကာမတို့ လုပ်ခြင်း၏ ကျေးဇူးဆိုတော့ ဒါတွေ့ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ရောဂ ဘယလို့ရှုမယ်ဆိုတော့ သူတို့ကအနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ၊သူတို့ ရောဂလို့ ဘယလို့မြင်တဲ့မဂ္ဂ မဖြစ်ဘူးလား....(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) မဂ္ဂဖြစ်တော့ ဒီဘက်က ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ ခင်တတ် မင်တတ် မျိုတတ် သိပ်တတ်တဲ့ သမုဒယတွေ့က ဘယ်နှယ်ဖြစ်သွားသလဲ.... (သေသွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သမုဒယသေတော့ဒီဘက်က ဒုက္ခတွေ့ (ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား) ချုပ်သွားတော့ကို သမုဒယသစ္စာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ချုပ်တယ်.... (မှန်ပါ့) သမုဒယသစ္စာ ချုပ်ခြင်းကြောင့် နိရောဓသစ္စာ မပေါ်ဘူးလား.... (ပေါ်ပါဘယ်ဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ဒီဒုက္ခသစ္စာကို ခင်ဗျားတို့ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ ပွား များရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီဘက်က ဒုက္ခသစ္စာကို (မဂ္ဂ သစ္စာနဲ့ ပွားများရပါမယ်)ပွားများတဲ့အတွက် ဒီသမုဒယသစ္စာ က(သေပါတယ်)သေတယ်၊ ဒီဘက်က နိရောဓသစ္စာ မပေါ်ဘူး လား.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ဩော်....ဒါဖြင့် ဒီအလုပ်ဟာ အလုပ်မှန်ဘဲ (မှန်ပါ့) တကဲ့တကာမှတို့ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက် ချမလဲ.... (အလုပ်မှန်ပါဘုရား)။

အလုပ်မှန်ဘဲတဲ့၊ အဲဒီတော့ တပည့်တော်တို့ဘုရား ဘယ်လို လုပ်ရမှာတုံးလို့ မေးလို့ ရှိယင်ဖြင့် နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်းမှာ လာတဲ့ ဂါထာကလေးကို တကာ တကာမတွေ ဒီနေ့သွင်းပေးပါ့ မယ် အင်မတန်အဘိုးတန်သွားမယ်....နော် (မှန်ပါဘုရား)။

ပရိပက္ကာ ကမေနေဝံ၊
ပရိဘာဝိတ ဘာဝနာ။
ပရိစ္ဆေဒ္ဓိ သဒ်္ဓါရေ၊
ပက္ခဲန္ဒုတိ အသခ််တေ။ ။

အင်မတန် ကောင်းတဲ့ အဓိပ္ပါယ်၊ မပြောသေးလို့ တကာ တကာမတွေ၊ ဒါပါဦးအတိုင်း ဖြစ်နေသေးလို့၊ ပါဦးအတိုင်း ဖြစ်နေသေးလို့ မသိလို့။

ပရိပက္ကာ ကမေနေဝံ-တဲ့၊ ဟောဒီ ဝိပဿနာ မဂ်သာကွာ-တဲ့ ဒါတွေကို ဖြစ်ပျက် အနိစ္စ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခ ဖြစ်ပျက် အနတ္တ ဖြစ်ပျက်ရောဂ ဖြစ်ပျက်ဘယ ဖြစ်ပျက်သာ မြင်အောင်ကြည့်နေ စမ်းပါတဲ့ ဟောဒီမဂ်နဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဝေဒနာ ဖြင့် ဝေဒနာ၊ စိတ်ဖြင့် စိတ်ပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့)။

အဲဒါ ဦးခင်မောင်တို့က အမြဲထမ်း ကြည့်ပြီးတော့ ဒီဟာ ကလေးဟာ တကာ တကာမတွေ့ ရင့်လာမလား၊ မရင့်လာဘူးလား....(ရင့်လာပါတယ်ဘုရား)ဖြစ်ပျက် ကြည့်ပါမျှားယင် ဘာဖြစ်မယ် ထင်သတုံး....(ရင့်လာပါတယ်)။

အဲဒီတော့ ဝေ = ဤသို့၊ ပရိပက္ကာ = ရင့်ကျက်သည်အားလျော်စွာ ဆိုတော့ ဦးခင်မောင် မဂ် ရင့်ကျက်ဘို့ အရေးကြီးတယ်....(မှန်ပါ့) ဝိပဿနာ မဂ် ရင့်ကျက်ဘို့ အရေးကြီးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) လောကုတ္တရာ မဂ်ကတော့ ဝိပဿနာမဂ် ရင့်ကျက်ပြီး လာယင် သူ့ဟာ သူဖြစ်လာတာပါဘဲ(မှန်ပါ့) လောကုတ္တရာ မဂ်က ခင်ဗျားတို့ ဘာမှ ကူညီစရာ မလိုဘူး၊ ဝိပဿနာမဂ် ရင့်ယင် သူ့ဟာသူ ဖြစ်လာတာဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

ကဲ-ဒါဖြင့် ဝေ = ဤသို့၊ ပရိပက္ကာ = ရင့်ကျက်သည် အားလျော်စွာ (မှန်ပါ့) ဒီဝိပဿနာ မဂ်ဟာ ဘယ်လိုဖြစ်ဘို့ အရေးကြီးပါလိမ့် .... (ရင့်ကျက်ဘို့ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား) ရင့်ဘို့ အရေးကြီးတယ်နော်.... တကာတကာမတို့(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာအရေးကြီးပါလိမ့်....(ရင့်ဘို့ အရေးကြီးပါတယ် ဘုရား)။

ဩော်....ရင့်ဘို့ အရေးကြီးဘယ် ဦးခင်မောင် (မှန်ပါ့) ဒါဖြင့် ဒါတွေဟာ ဒီခန္ဓာတွေကို ရှုတဲ့ အခါကျလို့ ဘယ်မျက်လုံးရှုရှု၊ နားရှုရှု၊ သတိပဋ္ဌာန်ဘဲက ခင်ဗျားတို့ ကြိုက်ရာရှု၊ ရှုလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီမဂ်ဟာ ဘာဖြစ်လာမယ် ထင်ကြသလဲ....(ရင့်ကျက်လာမှာပါဘုရား) ဩော်....ရင့်လာမယ်....နော် (မှန်ပါ့) ဦးခင်မောင် ရှုဖန်မျှားယင် (ရင့်လာပါမယ်ဘုရား) အဲဒါ

ကြောင့် အိမ်ကျတော့ ခန္ဓာစိုက်ကြည့်ပါတဲ့၊ ဝေဒနာ ကြုံက်တဲ့လူက ဝေဒနာ၊ စိတ်ကြိုက်တဲ့လူကစိတ်၊ကြိုက်တာရှူ.... (မှန်ပါ့) ကြိုက်တာ ရှူလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ခန္ဓာထဲမှာ ဖျပ်ဖျပ်–ဖျပ်ဖျပ်နဲ့ ဟိုက ရှရှ ဒီက ရှရှနဲ့ ဟို စိတ်ကလေး ပေါ်လာ ဒီစိတ်ကလေး ပေါ်လာနဲ့ မလာပေဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကလေးတွေက ဘာပါလိမ့် မတုံး.... ဘာပါလိမ့် မတုံး ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒါကလေးတွေဟာ အနိစ္စ တရားကလေးတွေ ဒုက္ခတရားကလေးတွေ အနတ္တတရားကလေးတွေ ရောဂ တရားကလေးတွေဟုတ်လား၊ဘယ တရားကလေးတွေ စာလိုတော့မျှားနေတယ်၊ စင်စစ်တော့ ဖြစ်ပျက် ကလေးတွေသာ တလုံးတည်း နှလုံးသွင်းလိုက်တော့ (မှန်ပါ့) စာကတော့ ဒီနေရာ ဘုရားက ငါးချက်ဟောတယ် (မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက်ထဲ ဝင်တာဘဲလို့ မှတ် (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(မှန်ပါ့)။

ဖြစ်ပျက် တလုံးတည်း ရှိတဲ့အထဲ ဒီဟာ ဝင်လာတာဘဲ.... (မှန်လှပါ) ဒီ.ပြင် ဘာဝင်လာသေး သတုံး (မဝင်လာပါဘူး) ဖြစ်ပျက်ဟာ အနိစ္စ၊ ဖြစ်ပျက်ဟာ ဒုက္ခ၊ ဖြစ်ပျက်ဟာ အနတ္တ (မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက်ဟာ ရောဂ၊ ဖြစ်ပျက်ဟာ ဘယဘဲ (မှန်ပါ့) ဒါ ကိုယ်.ခန္ဓာ ဘေးသင့် နေတာ တွေကိုး .... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် တကာ တကာမတို့ ဒီဖြစ်ပျက်ဘဲ ရှုပါလို့ ဆရာဘုန်းကြီးက သတိပေးလိုက်တော့ သူရင့်လာပါလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့) ဦးခင်မောင် ဘယ်သူရင့်လာမလဲ....(ဉာဏ်ရင့်လာပါမယ်) ဉာဏ်ရင့်လာမယ်၊ ဝိပဿနာမဂ် ရင့်လာမယ်....(မှန်ပါ့

ဘုရား) တဲကာ တကာမတွေ ဘာ ရင့်လာမယ်....(ဝိပဿနာ မင် ရင့်လာပါမယ်)။

ဝိပဿနာမင် ရင့်လာမယ်နော်၊ အဲဒီတော့ ဩော်....တပည့် တော်တို့ ဘုရား ဝိပဿနာမင် ဆိုတော့ လောကုတ္တရာမင် မဟုတ် သေးပါဘူး၊ ဝိပဿနာမင်ဘဲ ရှိသေးတယ်၊ ဒါနဲ့မျှား သေသွား မယ် ဆိုယင်လဲ ဘာမှ မပူနဲ့၊ ရှုရင်း သေသွားယင် မပူနဲ့.... (မှန်ပါ့)။

ရှုရင်းသေသွားလို့ ရှိယင်ဖြင့် နတ်ပြည် ရောက်ပါလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့) နတ်ပြည်ရောက်တဲ့ အခါကျတော့ နတ်သမီးရင်ခွင် ထဲမှာ သွားပြီး ထိုင်ရက်ဖြစ်တတ်တယ် (မှန်ပါ့) ဒီဝမ်းထဲတော့ မရောက်တော့ဘူး(မှန်ပါ့) ကိုယ်ပေါ်မှာ ခလေးပေ့ သလိုပေါ့ ဗျာ....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီသွားဖြစ်လို့ ရှိယင် ဒီက ဖြစ်ပျက်ရှုထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ တကာတကာမတို့ အာဂုံတို့ရဲ့ ပါဠိတော်မှာ သေသေ ချာချာ လာတယ်နော်.... (မှန်ပါ့) သူနတ်ပြည်ရောက်နေလဲ နတ်သမီး ရင်ခွင်ထဲ ငါရောက်နေပြီလို့ မသိသေး ဘူးတဲ့၊ သူ့ခန္ဓာသူကြည့် ပြီးသကာလ ဖြစ်ပျက်မြင်ပြီး ဒီထဲတွင် သောတာပန်တည်တယ် ရောက်- ရောက်ခြင်း တည်တဲ့တယ်၊ ဒီက ဖြစ်ပျက်ရှုလျက်နဲ့ သာ သေသွားလို့ ရှိယင် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပူစရာရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘုရား) ပို့လိုက် ကတည်းက ဖြစ်ပျက်ဉာဏ်က သူ့ဆီပို့လိုက်ပြီ (မှန်ပါ့) ရောက်သည်နဲ့ တ ပြိုင်နက်တည်း သောတာပန်တည်ပြီ။

အတည်မြန်လှချည့်လားဘုရားဆို အို....ဒီက အာစိဏ္ဏကံ ပါ သွားတယ်.... (မှန်ပါ့) ဘာပါသွားပါလိမ့်....(အာစိဏ္ဏကံ ပါ

သွားပါတယ်) အာစိဏ္ဏကံဆိုတာ မပြတ် လေ့ကျက်တဲ့အလုပ် ပါသွားတယ်.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

မပြတ်လေ့ကျက်တဲ့အလုပ် ပါသွားတာဟာဘုရား မြန်လိုက်တာ၊ အို.... မြန်တာတော့ မပြောနဲ့ တကာ့ တကာမတို့ နတ် ဥာဏ်က ကျုပ်တို့ဥာဏ်မျိုးနဲ့မတူဘူး၊ ကျုပ်တို့ကတော့ ဥာဏ်က ဒီ- ဟဒယဝတ္ထုပေါ်မှာတည်တယ်နော်.... (မှန်ပါ့) ဥာဏ်ပေါ်မှာ သလိပ်က ကျုပ်တို့ ခဏခဏထွေးရတဲ့ချောင်းဆိုးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် များး ထွေးရတဲ့သလိပ်မရှိဘူးလား.... (ရှိပါတယ်) ချောင်းမဆိုးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ သလိပ်ရှိတာဘဲ.... (မှန်ပါ့)။

အဲဒီ သလိပ်က တကာ တကာမတို့ တပြည်သားလောက် ရှိတယ်၊ အဲဒါ ဥာဏ်ပေါ်အုပ်နေတယ်....(မှန်ပါ့) နတ်ကတော့ အဲဒါကိုမရှိဘူး၊ အဲဒါလဲ မရှိဘူး၊ ဒီ့ပြင် သွေးတွေကလဲမရှိဘူး (မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ ဥာဏ်ဟာ နှလုံးသွင်းလိုက်သည်နဲ့ တပြိုင်နက် တည်း ဥာဏ်ဟာ- ဒါတွေဟာဖြစ်ပျက်မြင် ဖြစ်ပျက်မှန်းတယ်၊ ဖြစ်ပျက်ဆုံးကဲ့တခါတည်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး သွားသွားဖြစ်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သူက အဖုံးမရှိလို့၊ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) သလိပ်သွေးပြည် ဖုံးသေးလား.... (မဖုံးပါဘူး)။

နတ်မှာ သလိပ်သွေးပြည် မရှိဘူး တကာတကာမတို့....(မှန်ပါ့)သုံးဆယ် နှစ်ကောင်္ဘာသမစုံဘူး၊လူမှာသာသုံးဆယ် နှစ်ပါးရှိတာကိုး....(မှန်ပါ့) ကသာ လောမာ နခါ ဒန္တာ တစော ဆိုတာ တကာတကာမတို့ ရပြီးသားပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) လူတော့ ဘယ်နှစ် ကောင်္ဘာသ ရှိတယ်.... (သုံးဆယ့် နှစ်ကောင်္ဘာသပါဘုရား) နတ်ကျတော့ အဲဒါ သလိပ်လဲမရှိဘူး၊ သွေးလဲ

မှရှိဘူး၊ ပြည်လဲမရှိဘူးဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ စုံသေးရဲ့ လား.... (မစုံပါဘုရား)။

မစုံတော့ ဥာဏ်ပေါ်ဖုံးတဲ့တရားတွေက အဖုံးတွေက ပွင့် ပြီးသားဖြစ်နေတယ်၊ ကျုပ်တို့မှာတော့ ဥာဏ်က ဒီကနေ တိုး ထွက်ပြီးမှ ပါးစပ်က ထွက်နိုင်တာကိုး....(မှန်ပါ့) ပါးစပ်က နေ ပြီး ကောင်းတာလဲ ပြောနိုင်တယ်၊ ဆိုးတာလဲ ပြောနိုင်တယ် (မှန်ပါ့)ဥာဏ်ပေါ်မှာ ဖုံးနေတာတွေက နည်းတာတွေမဟုတ် ဘူး.... (မှန်ပါ့)။

သည်းခြေက ဖုံးလိုက်၊ သွေးက ဖုံးလိုက်၊ သလိပ်ကဖုံးလိုက် ဆိုတော့ တော်တော့ ဥာဏ်ကလေးဟာ တကာတကာမတို့ ထိုး ထွင်းနိုင်သေးရဲ့ လား.... (မထိုးထွင်းနိုင်ပါဘုရား)။

အဲ.... နတ်ဥာဏ်ကျတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဒါတွေဖယ် ပြီး ဖြတ်ကနဲ သူ့ခန္ဓာလှည့်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်တည်း ဒါတွေအနိစ္စဘဲ၊ ဒါတွေဟာ ဒုက္ခဘဲ၊ ဒါတွေဟာ အနတ္တ အ စစ်ဘဲ၊ ဒါတွေဟာ ရောဂအစစ်ဘဲ၊ ဒါတွေဟာ ဘေးသင့်နေတာ အစစ်ဘဲဆိုပြီး ချက်ခြင်းမြင်ပြီးသကာလ မလိုချင်တဲ့ ဝိပဿနာ မဂ်ဥာဏ် တခါတည်း လာတယ်.... (မှန်ပါ့) ရင်ခွင်ထဲမှာဘဲ တခါတည်း သောတာပန်တည်ရတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မမြှန် ဘူးလား.... (မြှန်ပါတဲ့ယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဝိပဿနာမဂ်နဲ့ သေလဲ ဘုန်းကြီးတို့ တရားတဲ့လုံး တကာတကာမတွေက မပူပါနဲ့တဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘော ကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

မင်း ငါးပါးနဲ့ ဖြစ်ပျက်မြင်ပြီးသေယင်လဲ မပူပါနဲ့တဲ့၊ သုဂတိ ရောက်၊ ရောက်သည်နဲ့တပြိုင်နက်တည်း သောတာပန်ဖြစ်တာဘဲ (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျေပါပြီ)။

ဟာ....အဲဒါက နှေးလှတယ်ဘုရားဆိုလို့ ရှိယင်လဲ အခုကြိုးစား၊ အခုကြိုးစားတော့ ခုနကပါဠိကို မှတ်လိုက် ဒီဥစ္စာ ရင့်ကျက်လာလို့ ရှိယင်တဲ့ ရှေ့က ဝေဒနာတွေဖြစ်ပျက် စိတ်တွေ ဖြစ်ပျက် တခုခုရှုနေလိုက်တယ် ဖြစ်ပျက်တွေကို ပရိပက္ကာ က မေနေဝံ....တဲ့ ရင့်ကျက်တဲ့အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်လာလို့ ရှိယင်ဖြင့်တဲ့ ပရိဘာဝိတ ဘာဝနာတဲ့....မင်းတို့က ပွားသာ ပွားတဲ့၊ ပွားယင် ရင့်ကျက်မှာဘဲတဲ့....(မှန်ပါ့)။

ဖြစ်ပျက်တွေချည်းပွား၊ ပွားယင်ဘာဖြစ်မယ်.... (ရင့်ကျက်ပါမယ်) အဲဒီတော့ ရင့်ကျက်ယင် မင်းတို့က မသိရပါဘူးတဲ့ သူ့ဟာသူ ရင့်ကျက်လာတာ သူ့ဟာသူ ပြောင်းပါလိမ့်မယ်တဲ့ (မှန်ပါ့) တကာတကာမတို့ ထမင်းကို နပ်ပါစေ၊နပ်ပါစေ ဆုတောင်းရတာလားတဲ့၊ သူ့ဟာသူ အချိန်ရောက်လို့ နပ်သွားတာလား.... (သူ့ဟာသူ နပ်တာပါဘုရား)ကိုယ်တာဝန်က မီးထိုးရုံဘဲနော်....(မှန်ပါ့)။

ကိုယ်တာဝန်ကဖြင့် ဒီဥစ္စာမတူးမချစ်ရအောင် ကြည့်ရုံဘဲ ရှိပါတယ်တဲ့၊ နပ်ပါစေတော့ ဆိုလို့ နပ်တာလား၊ နပ်ချိန်ရောက်လို့ နပ်တာလား....(နပ်ချိန်ရောက်လို့ နပ်တာပါဘုရား) ဒီမှာလဲ ခင်ဗျားတို့ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ သာ ရှုရှုပေးပါတဲ့၊ ရှုပေးတော့ ဖြစ်ပျက်ဘဲမြင်ပါလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့)။

နောက် သူ-ရင့်လာတဲ့ အခါကျတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဖြစ်ပြီး ဒီ-ဖြစ်ပျက်တွေ့မရှိတဲ့နိဗ္ဗာန်ကို သူ့ဟာသူ ကူးပါလိမ့်မယ် (မှန်လှုပါဘုရား) သူ့ဟာသူ ကူးပါလိမ့်မယ်၊ ဖြစ်ပျက်တွေ့ မရှိတာက နိရောဓသစ္စာပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက်တွေ့က ဘဲ့သစ္စာလဲ.... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) ဖြင်ပျက်တွေ့ မရှိတာက (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)။

အဲ....သူ့ဟာသူ ကူးလိမ့်မယ်တဲ့၊ ရင့်ယင် သူ့ဟာသူ ကူးလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကကူးပါစေဆိုလို့ မရဘူး (မှန်ပါဘုရား) အဲဒီတော့ သူ့ နာမရူပကျမ်းကလဲ တကာတကာမတို့(ပရိုပဂ္ဂာ(ပ) သန်ါရေ) ဒီ—သန်ါရတရားဆိုတဲ့ ဖြစ်ပျက်တွေ့ကိုအကုန် စွန့်ပစ်တယ်.... (မှန်ပါ့)။

သန်ါရတရားတွေ့ဘာတဲ့ဘုံး.... (အကုန်စွန့်ပါတယ်) စွန့်ပြီးတော့ ပဂ္ဂုန္ဒတိ အသန်ဘော ...တဲ့ အသန်တဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘက်ပြေးဝင်သွားတယ်.... (မှန်ပါ့) ရင့်ဘာနဲ့ ပြေးဝင်သွားတယ်.... (မှန်ပါ့)။

ရင့်တာနဲ့ နိဗ္ဗာန်ပြေးသွားတယ်၊ မခုင့်ကျက်ခင်တုန်းကတော့ဖြစ်ပျက်ဆီမှာဘဲ ဒီဉာဏ်တွေ့နေပါတယ်(မှန်ပါ့)ရင့်တော့ဘာတဲ့ (နိဗ္ဗာန်ဘက်ပြေးပါတယ်)။

ဖြစ်ပျက်ဇော့ရှိတဲ့ဘက် မပြေးဘဲနဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘက် ပြေးသွားတယ်တဲ့.... (မှန်ပါ့) ဒါ-ခင်ဗျားတို့က လုပ်ရတာလား....သူရင့်လို့ သူ့ဟာသူ ပြေးသွား'တာလား.... (သူရင့်လို့ ပြေးသွားတာပါဘုရား) ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့က ဘာပူစရာရှိသလဲ ခင်ဗျားတို့က လုပ်နေဘို့ဘဲရှိတာယ်....(မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာကြုံရတဲ့သူက ဝေဒနာ ဖြစ်ပျက်ရှု၊ စိတ်ကြုံရတဲ့သူက.... (စိတ်ရှုရပါမယ်) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) သူ့ဟာသူ ကူးလိမ့်မယ်ဆိုတာကော သေချာပလား.... (သေချာပါတယ်) ဒါ့ကြောင့် ပရိပက္ကာ(ပ) သခ်ါရေ၊ ဦးခင်မောင် ရင့်လာလို့ရှိယင် သခ်ါရတရားတွေ အကုန်စုန့်လိမ့်မယ်တဲ့....(မှန်ပါ့)။

ရှုလို့ ဉာဏ်ရင့်လာယင်.... (သခ်ါရ တရားတွေ စုန့်ပါလိမ့်မယ်) သခ်ါရတရားဆိုတာ တခြားမှတ်မနေနဲ့ ဖြစ်ပျက်တွေ စုန့်လိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် ဒီဉာဏ်ဟာ ဝင်သွားလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက် ကိုယ့်ရှေ့တွင် ချုပ်လိမ့်မယ်.... ချုပ်ပြီး သကာလ ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီး ဒီနေရာတွင် ပေါ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီ)။

ပက္ခန္ဒတိ အသခ််တေ၊ အသခ််တေ=အသခ််တဘက်သို့၊ ဝါ= ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက်သို့၊ ပက္ခန္ဒတိ= ပြေးဝင်သွားပါလိမ့်မယ်တဲ့ ဦးခင်မောင် ဒီမဂ်တွေက....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှစ်ပါးဖြစ်ပြီး ပြေးဝင်လိမ့်မယ်ဆိုဘာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ အင်မတန်အဘိုးတန်တယ်ဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား.... (ပေါ်လာပါပြီ) ခင်ဗျားတို့ အလုပ်က ဖြစ်ပျက်ရှုဘို့ဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား) နိဗ္ဗာန်ဘက်ပြေးဘို့ရာကတော့ မဂ်အလုပ်.... (မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့ ရှုရမှာက (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား) ဖြစ်ပျက်မြင်အောင် ရှုဘို့ဘဲ၊ ရင့်လာယင် ဒီဉာဏ်သည်

ဘယ်ဘုက် ပြေးမတုံး.... (နိဗ္ဗာန်ဘက်ပါ) ဖြစ်ပျက်ဘက် မနေ တော့ဘူး၊နိဗ္ဗာန်ဘက်သူ့ဟာသူ ပြေးသွားမယ်(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ပုစ္ဆာရှိသေးသလား.... (မရှိပါဘုးဘုရား)ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်ပျက်မြင်မှ နိဗ္ဗာန်ဝင်မယ်.... (မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက် မမြင်သေးယင်.... (နိဗ္ဗာန် မဝင်ပါဘူး) သဘောပါပလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

ကိုင်း....ဒီနေ့ နာရီတောင်ပိုသွားပြီ၊ တော်ကြဦးစို့။

သာဓု.... သာဓု.... သာဓု....

ကျေးဇူးတော်ရှင် အာမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း
မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့
ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော
ကိုယ်.ခန္ဓာကိုယ်

သုံးသပ်ပုံ တရားတော်

(၃-၃-၆၁)

သုံးဆယ်.တဘုံ.ထဲမှာဖြင့် အသေလွတ်ရာ ရှာလို့.တွေ့ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေသေချာချာ မှတ်ထားပါနော် (မှန်ပါ၇ဘုရား) သုံးဆယ်.တဘုံ.ထဲ အသေလွတ်တဲ့နေရာ ရှိပါ၇မလား (မရှိပါဘူးဘုရား) သုံးဆယ်.တဘုံ.ထဲ အသေလွတ်တဲ့နေရာ.... (မရှိပါဘုရား)။

ဒီထဲမှာသာ ရှာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာဖြင့် မရှိရာရှာသောကြောင့် မရမှာက သေချာတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) မရှိရာ ရှာသောကြောင့်.... (မရမှာက သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ မျက်စိလည်ပြီးသကာလ နေပြီဆိုမှဖြင့်လဲ သုံးဆယ်.တဘုံ.ထဲမှာဖြင့် နတ်ပြည်ကောင်းနိုးနိုး ဗြဟ္မာ့ပြည် ကောင်းနိုးနိုးစကြဝတေး မန္ဒာတ်ဖြစ်ရလို့ လူ.ပြည်လာပြီး နေရလို့.ရှိယင် ကောင်းနိုးနိုးဆိုပြီးသကာလ ဒီလိုရှာကြမယ်ဆိုလို့.ရှိယင်ဖြင့် အသေလွတ်ရာရှာငြားသော်လဲ သေရာသာတွေ့မယ်ဆိုတာ မှတ်ကြစမ်းပါ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

အသေလွတ်ရာ ရှာကြဉီးသော်လဲ.... (သေရာသာတွေ့ပါ မယ်) သေရာသာတွေ့မယ်ဆိုတာဖြင့် ငြင်းဆန်ဘို့ လိုသေးသ လား.... (မလိုပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့် တကာ တကာမတို့ သတိပေးရတယ်၊ ဒီခန္ဓာ ကိုယ်ကြီးသည်ကားလို့ ဆိုလို.ရှိယင်ဖြင့် ဒီခန္ဓာမှတပါး ဘယ် ခန္ဓာဘဲရရ သူ့.အလုပ်ကသေရာသွားတဲ့အလုပ် (မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာအလုပ်က ဘာပါလိမ့်.... (သေရာသွားတဲ့ အလုပ်ပါ ဘုရား) ခန္ဓာအလုပ်ကဖြင့် သေရာသွားတဲ့အလုပ်ကိုသာ သူလုပ် ပြတာ အမြဲတမ်း အလုပ်နော်....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးများက သတိပေးရတယ်၊တကာတကာ မတို့ ခင်ဗျားတို့ ဥစ္စာကလဲ သုံးဆယ်.တဘုံထဲမှာဖြင့် မသေရာ ရှာလို.ရှိယင်ဖြင့် မရှိပါဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ကလဲ သစ္စာဏ် မပိုင်တော့ မသိဘူးပေါ့ ဦးခင်မောင်ကြီးရာ.... (မှန်ပါဘုရား)။

သစ္စာဏ်တွေ့ ပြန်စဉ်းစားလိုက်တဲ့အခါကျတော့ အဇာတိ-ဇာတိမရှိတဲ့နေရာမှလဲ ပဋိသန္ဓေ မှနေတဲ့နေရာမှလဲ ဦးခင်မောင် မသေမှာပေါ့ဗျာ.... (မှန်လှပါဘုရား) ဦးဝ.... ဘယ်နေရာမှပါ လိမ့်.... (ပဋိသန္ဓေ မနေတဲ့နေရာမှပါဘုရား) ပဋိသန္ဓေမနေရတဲ့ နေရာဖြင့် မသေရတော့ဘူး တကာတကာမတို့.... (မှန်ပါ့)။

ပဋိသန္ဓေမနေရတဲ့နေရာဖြင့် တကာသစ်တို့....(မသေရပါဘူး ဘုရား) ပဋိသန္ဓေမှ မဖြစ်လို.ရှိယင် အိုစရာဇကော ဖြစ်ပါဦး မလား:.... (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား) နာစရာကော.... (မဖြစ်ပါဘူး ဘုရား) သေစရာကော.... (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည်ကားလို. ဆိုလို.ရှိယင်ဖြင့် ယူန်ရှာ-ရှာနေတဲ့ အဓိပ္ပါယ်မျိုးတော့ မဇကောင်းပါဘူး....(မှန်

ပါ့) တောထဲက ယုန်ကလေးသည်ကားလို့ဆိုယင်ဖြင့် နေ့လည်ကျလို့ ရှိယင် ခြုံထဲမှာသာ အောင်းနေရတယ်၊ သူက ဘယ်သတ္တဝါလာလာ ကြောက်ရမည့် သတ္တဝါကလေး ဖြစ်နေတော့ ဦးခင်မောင်ရေ.... ဒီနေရာ- ဒီခြုံဖုတ်ကလေးထဲမှာဘဲ ကျင်ကြီးစွန့်ရတယ်နော်.... (မှန်ပါ့) ဒီ-နေရာဘဲ ကျင်ငယ်စွန့်ရတယ် ဆိုတော့-သြော်....ဒီ-မြေပေါ်မှာဖြင့် ကြောက်ရတာ များလှချီရဲ့ ဆိုပြီးသကာလ ခုန်လိုက်ပါတယ်။

ခုန်ပေမဲ့လဲ တကာတကာမတို့ ယုန်ခုန်တာက တတောင်နှစ်တောင်မြင့်တော့မပေါ့ ဦးခင်မောင်ရေ.... (မှန်ပါဘူးရှင်) နဲ့ဘက် ဘယ်ပြန်ကျမယ်ထင်ကြသလဲ.... (မြေကြီးပေါ်ပြန်ကျမှာပါဘုရား) မြေကြီးပေါ်ပြန်ကြမယ်ဆိုတာမသေချာဘူးလား (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမှာလဲ ခင်ဗျားတို့ ဒီ-ဘုံမကောင်းလို့ ဟို ဘုံပြောင်းလို့ ရှိယင်လဲ ဟိုသခ်ျိုင်းကျမှာပါဘဲ (မှန်လှပါဘုရား) ဒီ-သခ်ျိုင်းမှာ မသေချင်ပါဘူး ဆိုတာနဲ့ ဘာထူးသေးသတုံး.... (မထူးပါဘူးဘုရား) ယုန်သည် မြေပေါ်မှာမုန်း၍ မြေကို ခုန်ငြားသော်လဲ ခုန်ရာရောက်ပါရဲ့လား.... (မရောက်ပါဘူး) မြေပေါ်ဘဲ ပြန်မကျဘူးလား.... (ကျပါတယ်)။

ဒီမှာလဲ တကာတကာမတို့ သစ္စာမသိဘဲနဲ့ သုံးဆယ်တာဘုံထဲ အသေလွတ်ရာ ရှာနေကြမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် အသေဘဲ ပြန်တွေ့ကြမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ....ဘာဘဲ တွေ့ကြမလဲ.... (အသေဘဲ တွေ့ကြပါမယ်ဘုရား) သြော်....အသေလွတ်ရာ ရှာကြငြားသော်လဲ ဘုန်းကြီး

စ္စိုတကာတကာမတွေ ဘာဘဲတွေနေကြပါလိမ့်.... (အသေဘဲတွေနေကြပါတယ်ဘုရား)။

အသေဘဲ တွေနေလို့ရှိယင်ဖြင့် တကာတကာမတို့ ဘုရားပွင့်တုန်း- အခုလို ဆရာကောင်း သမားကောင်းတွေနဲ့ ကြုံတုန်းဆုံတုန်းအသေလွတ်ရာ ပြနေတဲ့ အချိန်မှာဖြင့် အရေး တကြီး ငါတို့ သိမ်းပိုက်ပြီး အရယူမယ်ဆိုတဲ့စိတ် မွေးဖြစ်အောင် မွေးကြပါဆိုတာ ပြောရတယ်နော်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါမှမမွေးလို့ရှိယင်လဲ ခင်ဗျားတို့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် မရနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာလဲ သိကြပြီ မဟုတ်လား.... (မှန်ပါဘုရား) မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်မှ မရကြလို့ရှိယင်လဲ မသေရာ မြင်ကြပါ့မလား.... (မမြင်ပါဘူးဘုရား) မမြင်ရလို့ရှိယင်လဲ သွားတတ်ပါ့မလား.... (မသွားတတ်ပါဘူးဘုရား)။

မသွားတတ်လို့ရှိယင်ဖြင့် သုံးဆယ့်တဘုံထဲ လိုက်ရှာဧတာ့ သခ်ၤါင်းဘဲ ပြန်ရောက်မှာဘဲ....(မှန်ပါဘုရား) သုံးဆယ့်တဘုံထဲသာ ရှာကြမယ်ဆိုယင် ဘာသာ ရကြမလဲ.... (သခ်ၤါင်းသာ ရကြပါမယ် ဘုရား) ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့.... (သခ်ၤါင်းရတဲ့အလုပ်ကို ရှောင်ပြီးသကာလ ဇာတိမရှိတဲ့အရပ် ဇရာမရှိတဲ့အရပ် ဗျာဓိ မရှိတဲ့အရပ် မရဏ မရှိတဲ့အရပ်ကိုသာ ကျုပ်တို့ မဂ္ဂင်လမ်းကြီးနဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး လမ်းမတော်ကြီးနဲ့ မဂ္ဂင်ငါးပါး လမ်းမြောင်ကလေး မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး လမ်းမတော်ကြီးကို ကျုပ်တို့ လိုက်ရလို့ရှိယင်ဖြင့် မသေရာမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ ကေန်ရောက်ပါလိမ့်မယ်ဆိုတာ ဦးခင်မောင်တို့ သေသေချာချာ မှတ်ရလိမ့်မယ် (မှန်ပါဘုရား)။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော လမ်းမင်းတော်ကြီးက နိဗ္ဗာန်အဖြောင့်သွားတယ်။ မသေရာမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ ကေန့်သွားပါတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) သို့သော် မဂ္ဂင်ငါးပါး ဆိုတဲ့ လမ်းမြောင်ကလေးကမှ လမ်းမကြီးပေါ် ရောက်အောင် ဆွယ်ပြီး သကာလ မတက်လိုက်လို့ ရှိယင်လဲ လမ်းမတော်ပေါ် ရောက်နိုင်ပါ့မလား.... (မရောက်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

လမ်းမတော်ပေါ်မှ မရောက်နိုင်လို့ ရှိယင်လဲ မသေရာမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ နေရာဌာနကြီးဟာလဲ လမ်းမတော်ပေါ် ရောက်မှသာလျှင် မြင်ရ၊ တွေ့ရ၊ ကြုံရ၊ ရောက်ရဆိုသလို ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ တကာတကာမတို့ လမ်းမြောင်ကလေး လိုက်ပြီး လမ်းမတော်ပေါ် ရောက်အောင်ရှောက်ပါ.... (မှန်ပါ့)။

လမ်းမတော်ပေါ် လျှောက်ပြီးမှ မြို့တော်အဆိုက် သွားကြပါဆိုတဲ့ ဥစ္စာကိုလဲ ဆရာသမားများကပြနေတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာကိုလဲ သဘောကျကြပါပြီ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် အဲဒီလမ်းကိုရောက်ချင်ကြဘယ် ရချင်ကြတယ် ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ ကိုယ်မျက်လုံးကတော့ဖြင့် မတတ်နိုင်ပါဘူး၊ သူတော်ကောင်းဆည်းကပ်မှ ရတော့မှာဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား) သူတော်ကောင်းမဆည်းကပ်ယင်ဖြင့်.... (မရပါဘူးဘုရား)။

သူတော်ကောင်းဆည်းကပ်ပြီး သူတော်ကောင်းလုပ်နေကြသော်လဲ သူတော်ကောင်းပြောတဲ့တရား မနာပြန်လို့ ရှိယင်လဲ ဒီလမ်းမတော်ကြီး တက်နိုင်ကြပါ့မလား.... (မတက်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် သူတော်ဆည်းကပ် မြတ်တရားနာဆိုတာ မလိုလားဗျာ.... (လိုပါတယ်ဘုရား) တရားနာရုံကလေးနဲ့လဲ မပြီး

သေးဘူးတဲ့ တကာတကာမတို့ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအလုပ်ကိုမလုပ်ပြန်လို့ ရှိယင်လဲ ခန္ဓာဉာဏ်မစိုက်လို့ ရှိယင်လဲ ခန္ဓာကိစ္စမသိသောကြောင့် ခန္ဓာလွတ်ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို သွားချင်တဲ့စိတ် ပေါ်မှာမဟုတ်တဲ့အတွက်....တဲ့ ခန္ဓာကြည့်တဲ့အလုပ်ကိုလဲ လွန်စ္ဓာ အားထုတ်....တဲ့.... (မှန်ပါ့) အားထုတ်ရလိမ့်မနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် သူတော်ဆည်းကပ်၊ မြတ်တရားနာ၊ လွန်စ္ဓာအားထုတ်....။ ဘယ်အပေါ် အားထုတ်ရမှာတုံးလို့ မေးစရာရှိနေမှာစိုးလို့ မဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီးအား ဘုရားရှင်က ဟောလိုက်တယ် နာမ်နဲ့ -ရုပ်လို့....တဲ့။

နာမ်နဲ့ ရုပ်ကို ဘယ်လို့ရှုရမှာတုံးဆိုတော့ အို....နာမ်ကိုနာမ်လို့ သိနေရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ ရုပ်ကိုရုပ်လို့ သိနေရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ ဖြစ်ချုပ်ဉာဏ်မြင်....၊ ကိုယ့်.ဉာဏ်ထဲမှာဖြစ်ချုပ်ကိုလဲမြင်ရဦးမယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဤငါးအင် မှန်ပင် မဂ်ရကြောင်းဆိုတဲ့ဥစ္စာ တကာတကာမတွေ့ ဒါကိုမှတ်မိကြပါပြီနော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

> "သူတော်ဆည်းကပ်၊ မြတ်တရားနာ၊ လွန်စ္ဓာအားထုတ်၊ နာမ်နှင့်ရုပ်ကို၊ ဖြစ်ချုပ်ဉာဏ်မြင်၊ ဤငါးအင်၊ မှန်ပင် မဂ်ရကြောင်း။"

သဘောကျကြပလား.... (ကျပါပြီဘုရား) ကဲ-သုံးခေါက်လိုက်ပါဦး.... (သုံးခေါက်ချပေးသည်) ကဲ....သုံးခေါက်လောက်ဆိုကြည့်ကြစမ်း အားလုံး.... (သုံးခေါက်ဆိုကြသည်)။

အို....ဒီလို သုံးလေးရက် တကာတကာမတွေ့ ကျပြန်သွားလို့ ရှိယင် အလုပ်စဉ်ကြီး သိသွားတဲ့ အတွက် အင်မတန်မှ ဝမ်းမြောက်စရာကောင်းတယ်....နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ကုရုတိုင်းမှာ သမ္မသနသုတ်ဆိုပြီးဟောပါတယ် တကာတကာမတို့၊ သမ္မသနသုတ်ဆိုတာ သူများမသုံးသပ်ပါနဲ့၊ ကိုယ့်.ကိုယ်ကိုယ်သုံးသပ်စမ်းပါဆိုတာကို ကုရုတိုင်းမှာဘဲ ဟောတော်မူတယ်....နော် (မှန်ပါ့)ဘယ်ဟာ သုံးသပ်ရမှာ ပါလိမ့်.... (ကိုယ့်.ကိုယ်ကို သုံးသပ်ရမှာပါဘုရား)။

ကိုယ့်.ကိုယ်သုံးသပ်ကြည့်ပါတဲ့ တကာ တကာမတို့....နော်.... (မှန်ပါ့)ကိုယ့်.ကိုယ် သုံးသပ်ကြည့်တဲ့.အခါကျလို့.ရှိယင် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ရဟန်းတို့.... မင်းတို့ ကိုယ့်.ကိုယ် မျှားသုံးသပ်ကြရဲ့.လားလို့ ကုရုတိုင်းမှာရဟန်းတော်မြတ်မြတ်လိုက်တဲ့ အခါ ရဟန်းတပါးက တပည့်တော်သုံးသပ်ပါတယ်ဘုရား။

ဩော်.... မင်းသုံးသပ်တာပြောစမ်းပါဦးကွာ-၊ တပည့်တော်ဟာ သုံးဆယ့်.နှစ်ကောင်သာသ သုံးသပ်ပါတယ်ဘုရား....ဆိုတော့ ဘုရားကအလိုမကျဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာ့ကြောင့် အလိုမကျသတုံးလို့. မေးတဲ့အခါ ကျတော့ ဟိုက အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ့) ဒီက သစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဘုရားကလိုချင်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သုံးဆယ့်.နှစ်ကောင်သာ ဘာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတဲ့တုံး.... (အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းပါ) ဘုရားလိုချင်တာက.... (သစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းပါ)။

သစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလိုချင်တဲ့အတွက် ဘုရားကအလိုမကျတော့ အရှင်အာနန္ဒာက အနားမှာရှိတယ်၊ အရှင်ဘုရား-အရှင်ဘုရား ပြောမှသိရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်, နာရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရှဲ့၊ အရှင်ဘုရားသာဟော်တော်မူပါ။ အရှင်ဘုရားသာ ဆုံးမတော်မူပါဆိုတော့ အေး....ကောင်းစွာနာကြကွ၊ ကောင်းစွာနာကြ

ကဲ့-ဆိုပြီး ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မင်းတို့ ခန္ဓာထဲမှာ သုံးသပ်စမ်းပါကွာဆိုပြီး ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သုံးသပ် ခိုင်းတဲ့ ဥစ္စာ တကာ တကာမတို့.... အို-နာ-သေ.... (မှန်ပါ့)။

တကာတကာမတို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အိုတတ်တဲ့ တရားလဲ ရှိတယ်၊နာတတ်တဲ့တရား၊သေတတ်တဲ့ တရားကော.... (ရှိပါတယ် ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးသည် တကာတကာမတို့ ဇရာပိဒုက္ခသစ္စာ ဆိုတာလဲ ခန္ဓာငါးပါး၊ဗျာဓိပိဒုက္ခသစ္စာ ဆိုတာလဲ ခန္ဓာငါးပါး၊ မရဏမိုဒုက္ခသစ္စာ ဆိုတာကော.... (ခန္ဓာငါးပါး ပါဘဲဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးဘဲဆိုတာ မှတ်ထားကြပါတကာတကာမတို့....။

အဲဒီတော့ မင်းတို့ခန္ဓာကိုယ်ကို မင်းတို့ရှုလိုက်ကြစမ်းပါကွာ တဲ့၊ အို-နာ-သေဟာ ဘယ်ကလာပါလိမ့်မလဲလို့ မင်းတို့သုံးသပ်လို့ ရှိယင် အရင်းအမြစ်ပေါ်ပြီးသကာလ အရင်းအမြစ်ဖြတ်တတ်တဲ့ ဉာဏ်လာပါလိမ့်မယ်ကွ၊ဒါ့ကြောင့် စပြီးသုံးသပ်စမ်းပါဆိုပြီးသကာလ အို-နာ-သေ ဘယ်က လာပါလိမ့် မလဲလို့ ဆင်ခြင်ကြစမ်းပါ....(မှန်ပါ့)။

တကာတကာမတို့ အို-နာ-သေ ဘယ်ကလာပါလိမ့်.... (ခန္ဓာငါးပါးကလာပါတယ်ဘုရား) အေး....ခန္ဓာငါးပါးကလာတယ် တကာတကာမတို့ ရိပ်မိပြီ၊ အို-နာ-သေဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါးက လာတယ်....နော်.... (မှန်ပါ့) အို-နာ သေ ဘယ်ကလာပါလိမ့် တကာတကာမတို့.... (ခန္ဓာငါးပါးကလာပါတယ်ဘုရား) အေး ခန္ဓာငါးပါးကလာတယ်၊ ခန္ဓာငါးပါးက လာတယ်....နော်.... (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဘယ်ခန္ဓာရယင် အရတော်ဓလေ့စ္ဆ လို့ ဆိုကြမလဲ.... (ဘယ်ခန္ဓာမှ အရ မတော်ပါဘူးဘုရား)။ ဦးခင်မောင် ဆိုချင်သေးသလား....(မဆိုချင်ပါဘူးဘုရား) အား လုံး တကာ တကာမတွေ့ ခန္ဓာကိုယ် ရတယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘာတွေ့ အညွှန့် အညောင့် ပေါက်မယ် ဆိုတာလဲ သိပြီးသား ဖြစ်နေကြတဲ့အတွက် အို နာ သေ ဘယ်ကလာပါ လိမ့်မလဲ.... (ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....ဒီလို သုံးသပ်စမ်းပါကွာ၊ ဒီလို သုံးသပ်စမ်းပါကွ၊ ဒီလို ဆိုယင်ဖြင့် အမြစ်အရင်းတွေ့ပေါ်ပြီး မင်းတို့ ဖြတ်တတ်တဲ့ ဉာဏ် ငါဟောလို့ လွယ်ပါလိမ့်မယ် ဆိုပြီး ဘုရားသခင် ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြီးကို လေးမျိုးနဲ့ အပြတ်ထား ပြီး သကာလ သစ္စာဆိုက်အောင် ဟောနေတယ်လို့ မှတ်လိုက် စမ်းပါ....(မှန်ပါဘုရား)။

ကိုင်း....တကာတကာမှတို့ ခင်ဗျားတို့ သိအောင် အို နာ သေ ဘယ်ကလာပါလိမ့် .... (ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်) အင်း.... စာကတော့ ဥပမာ နိဒါန်-လို့ ဆိုတယ်၊ ခန္ဓာပဓိက လာတယ်လို့ ဆိုတာပါဘဲ၊ သို့သော် တကာ တကာမတွေ့ နားလည်မှု တန်း ဆာဆင်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ခန္ဓာငါးပါးက လာတဲ့ အို နာ သေ ဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဘယ်ခန္ဓာ ရလို့ ရှိယင် အို နာ သေ လွတ်ပါ့မလဲ....(ဘယ် ခန္ဓာမှ မလွတ်ပါဘူးဘုရား) ဒါဖြင့် ဘယ် ခန္ဓာ ဆုတောင်းသင့်သလဲလို့ မေးလို့ ရှိယင် ဘယ်နှယ် ပြောကြမလဲ .... (ဘယ် ခန္ဓာမှာ ဆုမတောင်းသင့်ပါဘူး) ဘယ်

ခန္ဓာမှ ဆုမတောင်းကြပါနဲ့၊ သူက ထုတ်လာတဲ့ အညှန့်အညွှောင့်တွေဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာက ထုတ်လာတာ အိုညှန့် နာညှန့် သေညှန့်မှ တပါး ဘာမျှးထုတ်သေးသတုံး.... (ဘာမှ မထုတ်ပါဘူး) ဒါ့ကြောင့် အို နာ သေ ဘယ်ကလာပါလိမ့်....(ခန္ဓာက လာပါတယ်ဘုရား) ဩော်....တကာ တကာမတွေ သိသွားတော့ တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာက အကြောင်း၊ အို နာ သေက....(အကျိုးပါဘုရား)။

ဤအကြောင်းအကျိုး ဆုံးဖောင်ကျင့်နိုင်တဲ့ အကျင့်သည်ကား ခန္ဓာက အကြောင်း သမုဒယ၊ အို နာ သေက အကျိုး ဒုက္ခ(မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ) ခန္ဓာက....(အကြောင်း သမုဒယပါ) အို နာ သေက (အကျိုးဒုက္ခပါဘုရား) ရှင်းပြီနော်၊ သမုဒယ သစ္စာနဲ့ ဒုက္ခ သစ္စာ သိသွားပြီ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့သည် အို နာ သေကို လွတ်အောင် ကျင့်နိုင်တဲ့ အကျင့်ကိုတော့ ဘာ ဆိုကြမလဲ(မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ကျင့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒီ ခန္ဓာရော အို နာ သေရော လွတ်သွားမယ် ဆိုယင် ဘာ သစ္စာတုံး....(နိရောဓ သစ္စာပါဘုရား)။

အေး....ဒီလို သစ္စာလေးပါး သိတဲ့ဉာဏ်ကို ဘုရားက ဟော ချင်လို့ ကိုယ်.ခန္ဓာကိုယ် သုံးသပ်ကြစမ်းပါကွလို့ သေသေချာချာ ဟောတော်မူပါတယ်(မှန်ပါ့) သဘောပါကြပလား (ပါပါတယ်)။

တခါတွေးကြည့်စို့ တကာတကာမတို့ ဩော်....တပည့်တော်တို့ဖြင့် ယနေ့ ထူးထူး ခြားခြားဘဲ သိပါပြီဘုရား၊ ခန္ဓာ ရှိယင်

အိုနာသေ တည်းဟူသော အညွှန်အညွှောင့်တွေ့ ပေါက်ရတော့ မယ်၊ မပေါက်ပါနဲ့ ဆိုလို့.....(မရပါဘူး) ကျွးရင်း မွေးရင်း နဲ့လဲ....(ပေါက်ပါတယ်ဘုရား)။

အိုညွှန့် နာညွှန့် သေညွှန့်တွေ့ ဘယ်နှယ်တုံး.... (ပေါက်ပါတယ်ဘုရား) ဆင်ရင်း ပြင်ရင်း နဲ့ကော(ပေါက်ပါတယ်ဘုရား) အိုညွှန့် နာညွှန့် သေညွှန့် တွေ့က ပေါက်လာတာဘဲ တကာတကာမတို့၊ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) ဆေးတွေ့ ဝါးတွေ့ ကုရင်း မတွေ့နဲ့ကော.... (ပေါက်ပါတယ်ဘုရား) အို နာ သေဘဲ ပြန်ပေါက်ပွါးလာတယ် ဆိုတာ ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီခန္ဓာကြီးသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘယ်လိုထားလို့မှ မရတဲ့ ခန္ဓာကြီး ဆိုတာ သေချာကြပလား....(သေချာပါပြီ)။

ဒါကြောင့် ဒီခန္ဓာက ဘာသစ္စာ (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား) အို နာ သေက ဘာသစ္စာ....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒီ ခန္ဓာကြီးက သမုဒယ သစ္စာ၊ အို နာ သေက....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

သူတို့ကို လွတ်အောင် လွတ်အောင် ကျင့်နိုင်တဲ့ အကျင့်က (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) ကျင့်လိုက်လို့ လွတ်သွားလို့ ရှိယင်.... (နိရောဓ သစ္စာပါဘုရား)။

အဲ....ဒီနှစ်ခု လွတ်သွားယင် နိရောဓသစ္စာ ဆိုတာ တကာတကာမတို့ ခန္ဓာနဲ့တကွ အို နာသေ ချုပ်တဲ့ကို ဆိုပါတယ် (မှန်ပါဘုရား) ခန္ဓာနဲ့တကွ အို နာသေ ချုပ်တာကို ဘာဆိုကြမလဲ(နိရောဓသစ္စာပါဘုရား) နိရောဓသစ္စာ၊ ဒါအားထုတ်တဲ့ ပဋိပဒါလ်တွေ့တော့ ရကြမှာပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် တကာ တဲကာမတို့ တွေးသာအောင် ဆက်ပြီး သကာလ ဘုရားက သမ္မသနသုတ် ဆိုတာ တွေးကြကွ-တဲ့၊ ဒီ ခန္ဓာကြီးကလဲ ဘယ်ကမျှား လာပါလိမ့်မလဲ'ဆိုတဲ့ အမေးကို ပြန်မေးပါ....(မှန်ပါ့) ဘယ်ကလာပါလိမ့်....(တဏှာက လာပါ တယ်ဘုရား)။

ဟုတ်ပြီ တကာ တကာမတို့ သုံးရဲက်တောင် ရှိသွားတော့ တကာ တကာမတွေ နားပါးလာပြီ၊ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ် နာမ် တရားသည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘယ်ကမျှား လာပါလိမ့် (တဏှာက လာပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် တဏှာက ဘဒ်သစ္စာ....(သမုဒယ သစ္စာပါ ဘုရား) ခန္ဓာက....(ဒုက္ခသစ္စာပါ) သူတို့ နှစ်ခုချုပ်အောင် ကျင့်တဲ့ အကျင့်က(မဂ္ဂသစ္စာပါ) နှစ်ခုစလုံး ချုပ်သွားယင်(နိဗ္ဗာန သစ္စာပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် တဏှာ နိရောဓော နိဗ္ဗာနံ၊ ခန္ဓ နိဗ္ဗာနော နိဗ္ဗာနံ-လို့ ဘုရားက ဟောလိုက်ပြန်တယ်(မှန်ပါဘုရား)ဒီသစ္စာ ကို အများကြီး သိစေချင်လို့ ဦးဇင်္ဃရင်တို့ ကိုမြရွှေတို့ နှင့်... (မှန်ပါ့) သုံးဆယ် နှစ်ကောင်ဘဝသကို သူအလိုမရှိဘူး ဘုရား သခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက၊ ရဟန်းတပါးက ထ-ဖြစ်ပေး ကျေနပ်ကဲ့လား ဘုရားက....(မကျေနပ်ပါဘူး)။

မကျေနပ်ဘူးတဲ့၊ သစ္စာမဆိုက်သေးတဲ့ အတွက် မကျေနပ်ဘဲ ဖြစ်ပြီးသကာလ နေတော့ ဘုရားရှင်က သစ္စာဟောချင်သာ၊ ဟိုဟာလဲ ဟော တာပါဘဲ၊ သို့သော်ဒီအကွက်မှာ သစ္စာကို ခြင့် မြင် ထင်ထင်ကြီး ပြချင်တာနဲ့ တကာ တကာမတို့ ဟိုရဟန်း

ကျင့်စဉ်ကို ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မကျေနပ်ဘဲ ဖြစ်နေတယ် ဆိုတာ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဩော်....ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ အခု တရားနာကြတာ ခန္ဓာဘယ်နှစ်ပါးနဲ့ ဘာလို့မ်....(ငါးပါးနဲ့ပါဘုရား) အင်း....ဟင် ဘယ်သူကမျှားတည်ထောင်လို့က်လို့ ဒီခန္ဓာငါးပါးကြီးနဲ့ အခု ဒီလိုကြုံဆုံပြီး နေကြရပါလိမ့်မလဲ.... (တဏှာက တည်ထောင်လို့က်လို့ပါဘုရား)။

ဩော်.... တဏှာက စီမံလို့က်တဲ့အတွက် လူ့ပြည် နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ့ပြည် ရ-ရပါလို့ဆိုတဲ့ တဏှာက စီမံလို့က်တော့ကံကနေ ပြီးအားထုတ်လို့က်တော့ တကာတကာမတို့ တဏှာက လက်သည်ပါ၊ ဥပါဒါန်က သူခိုင်းရာ လုပ်ရတာပါ၊ ကံကလဲ တကာ တကာမတွေ့ သိတဲ့အတိုင်း တဏှာ ချယ်လှယ်ရာလုပ်ရတဲ့အတွက် ခန္ဓာငါးပါးပေါ်မလာဘူးလား.... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် တဏှာ-ဥပါဒါန်-ကံ သုံးပါးတွင် ဥပါဒါန် ကံတွေကို ဘုရားကဖြုတ်ထားပြီး ဒီနေရာမှာ တဏှာက လာတယ် ပြောလို့က်တာ.... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ဒီ- ဥပါဒါန် ကံတွေလဲ မပါဘူးလား.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား) သို့သော် ပြဋ္ဌာန်းတဲ့ အကြောင်းက တဏှာ.... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ ခန္ဓာငါးပါး ဘယ်ကလာပါလိမ့်.... (တဏှာက လာပါတယ်)။

ဩော်.... ဒီ ခန္ဓာငါးပါးကြီးဟာ တကာတကာမတို့ တဏှာ ဆိုတာသည် အင်မတန် ဆိုးဝါးယုတ်မာတဲ့တရား၊ တပ်နှစ်သက်

တာ တဏှာခေါ်တယ်၊ ဖြစ်စေတတ်တာ သမုဒယလို့ ခေါ်တယ်၊ အဲဒီ့ သမုဒယသစ္စာ-တဏှာကြောင့် တကာတကာမတွေ့မှာ ယခု ဘာရထားကြသတုံး.... (ခန္ဓာငါးပါး ရ-ထားကြပါတယ်ဘုရား) သြော်.... ခန္ဓာငါးပါး ရ-ထားတော့ တပည့်တော်တို့ ဒီဘဝမလိုချင်ပါဘူးဘုရား၊ မဘိုချင်ပါဘူးဘုရား၊ မနှာချင်ပါဘူးဘုရား၊ မသေချင်ပါဘူးဘုရားဆိုတော့ ခန္ဓာကထွက်လာတဲ့အညွှန့်ဘဲ၊ တားလို့ ဆီးလို့ ပိတ်လို့ ပင်လို့ ရနိုင်ကြပါ့မလား (မရပါဘူးဘုရား)မရနိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာပါတယ်....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် တကာတကာမတို့ သိတဲ့အတိုင်း တဏှာတည်းဟူသော ရေသောက်မြစ်ကို မဖြတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာတကာမတို့သည် ခန္ဓာကြီးရပြီးသကာလ မသာချည်း ချနေရမှာဘဲ.... (မှန်လှပါဘုရား) ခန္ဓာကြီးရပြီး.... (မသာချည်းချနေရမှာပါဘဲ) သဘောပါကြပလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

အင်း....ပရှက်ဆိတ်ကလေးဖြစ်လဲ ပရှက်ဆိတ် မသာနဲ့ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) ဆင်ဖြစ်ယင်တော့.... (ဆင်မသာနဲ့ပါဘုရား) ငါးဖြစ်ယင်တော့.... (ငါးမသာနဲ့ပါဘုရား) အဲ....နတ်ဖြစ်ပြန်တော့.... (နတ်မသာနဲ့ပါ) ဗြဟ္မာ ဖြစ်ပြန်တော့.... (ဗြဟ္မာမသာနဲ့ပါဘုရား)။

သြော်.... ဒီမသာတွေ ဘယ်သူမျှားဖန်ဆင်းပြီး ဘယ်သူတည်ထောင်ပါလိမ့်.... (တဏှာ တည်ထောင်ပါတယ်) ဒါဖြင့် ဒီတဏှာသည် ဘာမှ မလုပ်တတ်ဘူး၊ မသာဘဲ လုပ်တတ်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

တဏှာသည် ဘာလုပ်တတ်ပါလိမ့်.... (မသာ လုပ်တတ်ပါတယ်ဘုရား) မသာဘဲ လုပ်တတ်တယ်၊ နောက်ဆုံးပိတ်၊နောက်ဆုံးပိတ်နော်.... (မှန်ပါဘုရား) နောက်ဆုံးပိတ်ကျတော့ သူမသာဖြစ်အောင်ဘဲလုပ်တတ်တယ်.... (မှန်လှပါ)အခြားဘာလုပ်တတ်သေးသလဲ....(မလုပ်တတ်ပါဘူး) ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

ဒီ တဏှာကြောင့် ခန္ဓာဖြစ်လာပါတယ် ဆိုကတည်းက ခန္ဓာက ဒီ ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏ၊ အိုမှု နာမှု သေမှုတည်းဟူသော အညွှန့် အညောင့်တွေမှာ လမ်းမဆုံးရဘူးလား....ဗျ.... (ဆုံးရပါတယ်ဘုရား) သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် တဏှာသည် ဘာကို လုပ်တတ်ပါလိမ့်မလဲ....(ခန္ဓာကို လုပ်တတ်ပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာသည် ဘာမှာ လမ်းဆုံးပါလိမ့်၊ မသာမှာ လမ်းဆုံးပါသည်....(မှန်ပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ခန္ဓာသည် ဘယ်မှာ လမ်းဆုံးသလဲ.... (မသာမှာ လမ်းဆုံးပါတယ်)။

မသာမှာ လမ်းဆုံးတယ် ပြောလိုက်ပါတော့ တိုတိုပါဘဲ (မှန်ပါ) တကာတကာမတွေ့ လွှမ်းမနေပါနဲ့တော့.... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) တဏှာကြောင့် ဘာဖြစ်သလဲ (ခန္ဓာဖြစ်ပါတယ်) ခန္ဓာဘယ်မှာ စခမ်းသတ်ပါလိမ့်.... (မသာမှာပါ)။

မသာမှာ စခမ်းသတ်ရတယ်ဆိုတာ ခန္ဓာရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒီမှာချည်း စခမ်းသတ်တာဘဲဆိုတော့ အားလုံး တရားနာတဲ့ ဦးခင်မောင်တို့ လူစု ခန္ဓာရယင် မသာရတာဘဲ.... (မှန်ဖှါဘုရား) ခန္ဓာရယင်....(မသာရတာပါဘဲ)။

ဒါဖြင့် ဘယ်ခန္ဓာ ရ-ရပါလို့၏၊ ဘယ်မသာချရပါလို့၏၊ ဒီ အဓိပ္ပါယ်ဘဲရဘယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ဒီ့ပြင် ဘာရသေးတုံး.... (မရပါဘူးဘုရား) အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမ တွေ့ ဘယ်ခန္ဓာမှ မရချင်ပါနဲ့. (မှန်ပါဘုရား) ခန္ဓာရယင် ဘာရမယ်.... (မသာရပါမယ်)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ သြော်.... နိဗ္ဗာန်မရသေးမို့ စပ်ကြားမှာဖြင့် နတ်ခန္ဓာ ရ-ရပါလို့၏ဆိုဘော့ နတ်မသာ ချရပါလို့၏၊ ဒါဘဲရတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ဗြဟ္မာ ခန္ဓာ ရ--ရပါလို့၏ ဆိုပြန်တော့.... (ဗြဟ္မာမသာ ချရပါလို့၏) ဗြဟ္မာမသာကိုယ်တိုင်ဖြစ်ရပါလို့၏.... (မှန်ပါ) ဘာပါလိမ့်....(ဗြဟ္မာမသာကိုယ်တိုင်ဖြစ်ရပါလို့၏)။

ဗြဟ္မာမသာ ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတော့ တကာတကာမကို သုံးဆယ့်တဘုံ မသာစုံ ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတာ တဏှာလုပ်တာ....(မှန်ပါဘုရား) သုံးဆယ့်တဘုံ မသာစုံဖြစ်အောင်.... (တဏှာက လုပ်ပါတယ်ဘုရား) တဏှာက လုပ်တယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား.... (သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီတဏှာမသေသ၍ တဏှာမျိုးတော့ဖြင့် ပြတ်မယ်မဟုတ်ပါဘူး.... (မှန်ပါ) ပြတ်ပါ့မလား.... (မပြတ်ပါဘူး) ဒါ- ကြမ်းကြမ်းဟောတာလား— အမှန်ပေးနေတာလား အကဲခတ်ပါ.... (အမှန်ပေးနေတာပါဘုရား)။

အမှန်ပေးနေတယ်တဲ့၊ နားထဲမှာ ကြားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ သြော်.... ဘုန်းကြီးနှယ် ကြမ်းလိုက်တာ ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့က ကြမ်းတယ်ထင်တယ် ခန္ဓာကဒါဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့က ကြမ်းတယ် ထင်ပေမဲ့ ခန္ဓာက ဒီ့ပြင် နုံပြီး ထုတ်လာသေးသလား.... (မထုတ်ပါဘူး) ခန္ဓာရဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ် လမ်းဆုံးရမယ်(မသာလမ်းဆုံးရပါ့မယ်ဘုရား) ဒီ မသာဘယ်သူ တည်ထောင်ပါလိမ့်... (တဏှာ တည်ထောင်ပါတယ်ဘုရား)။

အံမာလေး.... ဒါဖြင့် တကာတ်ကာမတို့ ဒီတဏှာ ပေါင်း သင်းထိုက်- မပေါင်းသင်းထိုက် (မပေါင်းသင်းထိုက်ပါဘုရား) ဦးဝကြီး.... ပေါင်းသင်းချင်သေးလား.... (မပေါင်းသင်းချင်ပါဘူးဘုရား) ဒီ-တဏှာ ပေါင်းမိလို့ကျုပ်တို့မှာ အခုမသာဖြစ်မည့် အထည်ကြီးနဲ့ သွားလာနေရတာ....(မှန်ပါ့)။

တကာ တကာမတို့ ဘယ်သူနဲ့ သွားလာ နေရတဲ့ဘဝတုံး.... (မသာဖြစ်မည့် အထည်ကြီးနဲ့ပါဘုရား) မသာဖြစ်မည့်အထည် ကြီးနဲ့ သွားလာနေရတော့ ကောင်းသေးရဲ့လား....(မကောင်း **ဖါဘူးဘုရား**)။

ဒီထဲက နေပြီး သူက ရှင်မသာတွေ သေမသာတွေမျှား နှစ် မျိုး ပြလိုက်သေးတယ်.... (မှန်ပါ့) သွားတဲ့အခါ နှပ်တွေညှစ် လိုက် ကျင်ကြီးတွေစွန့်လိုက်ဆိုတော့ အသုဘတွေ့ မပြဘူးလား (ပြပါတယ်ဘုရား) ဒါ- ရှင်မသာကိုးဗျ....(မှန်ပါ့)။

နောက်ဆုံးပိတ်ကျတော့ ခေါင်းထဲဝင်တဲ့မသာ.... (မှန်ပါ့) သူက မသာဘယ်နှစ်မျိုးပြသလဲ....(နှစ်မျိုးပါဘုရား) ရှင်မသာ တမျိုး၊ သေမသာ....(တမျိုးပါဘုရား)။

ဘယ်မသာ ကြိုက်ကြသလဲ.... (ဘယ်မသာမှ မကြိုက်ပါဘူး) တော်ပြီ-တော်ပြီ ဒါလောက်ဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ အတော်ပါး လာပြီ၊ အတော်ပါးလာပြီ၊ ဒီပါးလာတာကို ဘုန်းကြီးက သိပ် ဝမ်းသာပါတယ်၊ ဩော်.... ရှင်မသာမကြုံက်တော့ဘူးဆိုတော့

လူ့ဘဝသူမကြိုက်တော့ဘူး....(မှန်ပါ့) နတ်ဘဝကော(မကြိုက်ပါဘူးဘုရား)။

သေမသာတော့ လူတိုင်း မကြိုက်တာ ဟုတ်ပါတယ်၊ အခု ရှင်မသာကို မကြိုက်ဘူးဆိုတဲ့စကားတလုံးကို ဘုန်းကြီးတို့တရားတပဲ့လုံး သုံးလိုက်တဲ့အတွက် အလွန်ဝမ်းသာပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခန္ဓာထဲမှာက ထွက်လာသ၍ တကာတကာမတို့ ခန္ဓာထဲမှာ ထွက်လာတာ နှာခေါင်းက ထွက်လာတာလဲ အသုဘဘဲ ထွက်တယ်....(မှန်ပါ့) ပါးစပ်က ထွက်လာတာလဲ (အသုဘပါဘဲ) နားက နဖါချေးတွေ ထွက်လာတာကော.... (အသုဘပါဘဲ) ကိုယ်က ချွေးတွေထွက်လာတာကော....(အသုဘပါဘဲ)အောက်ဒွါရက ကျင်ကြီးတွေ ထွက်လာတာကော.... (အသုဘပါဘဲ) ကျင်ငယ်ပေါက်က ကျင်ငယ်တွေ ထွက်လာတာကော (အသုဘပါဘဲ)။

သြော်....နဂိုရှိလို့ နဂိုင်းထွက်လာတယ်.... (မှန်ပါ့) ဘယ်လို ဆိုကြပါ့မယ်.... (နဂိုရှိလို့ နဂိုင်းထွက်လာဘာပါဘုရား) နဂိုရှိလို့ နဂိုင်းထွက်လာတာဆိုတာ အဲဒါကဲ့ တကာ တကာမတို့ သွားရင်းလာရင်းဖြစ်ရတဲ့ရှင်မသာ....(မှန်ပါ့) ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) အသုဘပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့)။

ခင်ဗျားတို့က ကျုပ် ဒန္ဒေဘယက စာကဲလေးရောက်နေတယ် အသုဘဘိတ်တာနဲ့၊ အဲဒါက သေမသာသွားကြတာ....(မှန်ပါ့) သေမသာဘယ်သူသွားပါလိမ့်ဆိုတော့ ရှင်-မသာကပို့သည်....(မှန်ပါ့) ရှင်-မသာကပို့တယ် သေမသာကို.... (ရှင်-မသာကပို့ပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က လမ်းမှာပြောသွားတာဘဲ သူနဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ဟာ ရှေ့သွားနောက်လိုက်ပါဘဲ၊ မပြောကြဘူးလား....(ပြောပါတယ်ဘုရား) သူနဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ဟာ ဘာတဲ့.... (ရှေ့သွားနောက်လိုက်ပါဘဲ)။

ဘာဖြစ်လို့ သူ-ဒီအသံသုံးလာသတုံးဆိုတာကြည့် ရှင်-မသာကိုသဘောတဲ့မကျဘူး၊ ဟိုသေမသာကိုသာ လှမ်းပြောနေတာ (မှန်ပါ့)။

အခုတော့ဖြင့် ဘုန်းကြီးကဘဲ ထိုးထိုးထွင်းထွင်း ပြောလိုက်တဲ့အတွက် တကာ တကာမတို့ ရှင်တဲ့အခါလဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဘာတွေမျှားထွက်လာသတုံး....၊ သုဘထွက်သလား....၊ အသုဘထွက်သလား.... (အသုဘထွက်ပါတဲ့ယ်ဘုရား)။

ကဲ....အဲဒါဘာမသာခေါ်ကြမလဲ....(ရှင်မသာခေါ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်မသာတဲ့နော်.... (မှန်ပါ့) ရှင်မသာဆိုတော့ကိုယ့်အလောင်း ကိုယ်ထမ်းသွားနိုင် သေးတာပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) သေ မသာကတော့ ကိုယ့် အလောင်း ကိုယ် မထမ်းနိုင်ဘူး.... (မှန်ပါ့) ဒါ ထူးခြားတယ်.... (မှန်ပါ့)။

ရှင်မသာကတော့.... (ကိုယ့်အလောင်း ကိုယ်ထမ်းနိုင်ပါတယ်) သေမသာကတော့.... (ကိုယ့်အလောင်း ကိုယ်မထမ်းနိုင်ပါဘူး) သူမျှားထမ်းပို့မှ ထွက်တယ်.... (မှန်ပါ့)။ အဲဒါကလေးဘဲထွက်တယ်၊ ဒီပြင် ဘာထူးကြသေးသလဲ.... (ဘာမှမထူးပါဘူး) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သေမသာကလဲ ဘာသစ္စာ.... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) ရှင်မသာကလဲ.... (ဒုက္ခသစ္စာပါ) ဒါကြောင့် တတန်းတည်းဟော

နေတာ.... (မှန်ဖု?) ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဘယ်မသာဖြစ်ရလို့ရှိယင် ကောင်းပါ့မလဲ (ဘယ်မသာမှ မကောင်းပါဘူး) ဟုတ်ကဲ့လား.... ခင်ဗျားတို့၊ ခင်ဗျားတို့က ရှင်မသာကြိုက်တော့ ထင်သနော်....။

သေသေချာချာစဉ်းစားယင် ဦးခင်မောင် ဘယ်မသာကြိုက်ဖြစ်နေသတုံး.... (ဘယ်မသာမှမကြိုက်ပါဘူးဘုရား) ဘယ်မသာမှမကြိုက်ဘူး၊ ဒီပဲ့ထဲမတော့ ခင်ဗျားတို့က တော်တော်ကလေးကို ရှင့်နေပြီ၊ ပြင်ဘက်ကျမှ ဖေါက်ပြန်တာ သူ့ဟာက.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း.... တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကဖြင့် ဘယ်အချိန်မှာတော့တော့ အသုဘမပြတဲ့အချိန်ရယ်လို့ရှိရဲ့လား.... (မရှိပါဘုရား) ရှင်ရင်းမတ္တာနဲ့ ပြနေတာလဲ သုဘပြသလား....၊ အသုဘပြသလား.... (အသုဘပြပါတယ်ဘုရား)။

မျက်စိက ထွက်ပြလိုက်လဲ အသုဘ၊ နားကထွက်ပြလိုက်လဲ အသုဘ၊ နှာခေါင်းက ထွက်ပြလိုက်လဲ အသုဘ၊ လျှာကထွက်ပြတာကော.... (အသုဘပါဘဲ) ကိုယ်ကထွက်ပြတာကော.... (အသုဘပါဘဲ) အောက်ဒွါရတွေက ထွက်ပြတာကော.... (အသုဘပါဘဲ) တကိုယ်လုံးကထွက်ပြတာ.... (အသုဘပါ)။

ဒါ့ကြောင့် တကာ တကာမတို့ ချေးဘယ်စေးနဲ့ ရောင်းကြမတုံးလို့ ဘယ်သူကမျှားဆစ်သတုံးဗျ၊ ဆစ်သေးရဲ့လား.... (မဆစ်ပါဘူး) ချေးဘယ်စေးနဲ့ ရောင်းကြမတုံးဆိုတာ ဘယ်သူကမျှား ဆစ်သေးသတုံး.... (မဆစ်ပါဘူး)။

အသုဘမို့မဆစ်တာ....(မှုန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ဘာ့ကြောင့်မဆစ်ပါလိမ့်.... (အသုဘမို့ပါဘူးရှား) ဒါဖြင့် လူ ရှင်အဘိုးတန်တယ် ခင်ဗျားတို့က.... (မတန်ပါဘူးဘုရား) ကျုပ် ဘာမှတ်လို့တုံး လူဂုဏ်တန်ထဲက....၊ အံမာ တော်တော်စွေး မြင့်ထားတာနော်၊ မမြင့်ဘူးလား ခင်ဗျားတို့.... (မြင့်ပါတယ် ဘုရား)။

မြင့်သာမြင့်တယ်ဟဲ့ ဘယ်သူကစွေးပေးဝယ်သတုံးမေးယင်း (ဘယ်သူကမှမဝယ်ပါဘူး) ဘယ်သူမှမဝယ်ဘူး၊ ဒါဖြင့်ခင်ဗျား တို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ အရှူးမြင့်-မြင့်နေတာပေါ့....(မှုန်ပါ့ဘုရား) ဒီအဓိပ္ပါယ်ကော မကျဘူးလား....(ကျပါတယ်) သဘောပါကြ ရဲ့လား.... (ပါ-ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီခန္ဓာဘယ်ကလာပါလိမ့်....(တ ဏှာကလာပါတယ်) သြော်....တဏှာကလဲ့ပ်တာသည် အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ့ လုပ်ပါတယ်.... (မှုန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ) တဏှာက လုပ်လိုက်တာ ဟူသ၍.... (အသုဘဒုက္ခ သစ္စာဘဲ့လဲ့ပ်ပါတယ်ဘုရား)။

အသုဘဒုက္ခသစ္စာမို့ တကာတကာမတို့ သူကနေပြီး ဒီဘက် မှာ ဇရာဗျာဓိမရဏတွေနဲ့ဘဲ့ လမ်းမဆုံးရဘူးလား.... (ဆုံးရပါ တယ်ဘုရား) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ) ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီတဏှာကိုသတ်မှရမယ်....(မှုန်ပါ့)ဒီတဏှာရှိနေယင် ကျုပ်တို့ကို ရှင်မသာ-သေမသာ လုပ်မယ်.... (မှုန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီတဏှာရှိနေသ၍ ကာလပတ်လုံး- (ရှင်မသာ-သေမသာ လုပ်ပါမယ်ဘုရား) ဦးဇံရင်- တဏှာရှိနေယင် ဘာလုပ်မယ် ထင် ကြသတုံး....(ရှင်မသာ-သေမသာ လုပ်ပါမယ်ဘုရား) ကျုပ်တို့ကို

ကြက်သရေမင်္ဂလာထဲသွင်းပေးသလား-ကြက်သရေမင်္ဂလာမရှိတဲ့ဘက် ပို့နေသလား....(ကြက်သရေမင်္ဂလာ မရှိတဲ့ဘက် ပို့နေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တဏှာ ကျွေးဇူးတင်စရာလား- တကာတကာမတို့ ခြေကန်ထုတ်စရာလား-(ခြေကန်ထုတ်စရာပါဘုရား)ဒါ့ကြောင့် တဏှာကို ပဟာတဗ္ဗကိစ္စနဲ့ ပယ်ရမယ်....(မှန်ပါ့)။

ဘုရားရှင်က သစ္စာအနက်တဆယ်.ခြောက်ချက်မှာ တဏှာ ဘာလုပ်ရမတဲ့လဲ-(ပဟာတဗ္ဗကိစ္စနဲ့ ပယ်ရပါမယ်) ပဟာတဗ္ဗကိစ္စနဲ့ ပယ်ရမယ်လို့ ဟောတာ တကာတကာမတွေရဲ့ မပယ်လို့ ရှိယင် ရှင်မသာ-သေမသာ လုပ်မှာစိုးလို့ ဘုရား ဒါလောက် ဟောတာ-(မှန်ပါ့ဘုရား)ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

တဏှာသာ မပယ်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘာနဲ့နေရမယ်ထင်သတုံး....(ရှင်မသာ-သေမသာနဲ့ နေရပါမယ်ဘုရား) ရှင်မသာနဲ့ သေမသာလဲ အားလုံး တကာတကာမတွေ ကဲ့ကြပလား.... (ကဲ့ပါပြီ)။

ကိုယ်.အလောင်း ကိုယ်ထမ်း နိုင်တာသည်- (ရှင်မသာပါဘုရား)သူမျှားထမ်းပို့တာသည်....(သေမသာပါဘုရား) ဘယ်မသာ ကြိုက်ကြသတုံး....(ဘယ်မသာမှ မကြိုက်ပါဘူး)။

တော်လာပြီ တော်လာပြီ ခင်ဗျားတို့ ဒီတရားပဲ့ အတော်.ကို တော်လာပြီ၊ နဂိုက ရှင်မသာ သိမှ-မသိဘဲကိုး....(မှန်ပါ့) အခုတော့ဖြင့် ရှင်မသာ သိသာအောင်လို့ ဘုန်းကြီးက ဒုဂ္ဂရိကိုးပေါက်က ထုတ်တာတွေ ပြောလိုက်တော့ သုဘတွေထုတ်သလား အသုဘတွေထုတ်သလား....(အသုဘတွေထုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အသုဘတွေ့ထွက်တယ် ဆိုကတည်းကိုက ခြေဘ်-ဒါဖြင့် နဂိုရှိလို့ နဂိုင်းထွက်လာတာဘဲဆိုတာ မရှင်းလားဗျာ....(ရှင်းပါတယ်ဘုရား) ကောင်းပြီ၊ အဲဒီ ဒုဒါရကိုးပေါက်က ထွက်တဲ့ဥစ္စာ ဘယ်စေးနဲ့ ဘယ်သူကကံထရိုက်ခံသတုံး....(ဘယ်သူကမှ ကံထရိုက်မခံပါဘူးဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်(အသုဘ မို့ပါ)အသုဘမို့ဆိုတာမသေချာဘူးလား-(သေချာပါတယ်ဘုရား)ဒီအသုဘ ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိယင် ဘာသစ္စာတုံး(ဒုက္ခသစ္စာပါ)သေချာကြပလား(သေချာပါပြီ)။

သေချာပြီတဲ့ ဒါဖြင့် တဏှာသည် ဘာကိုလုပ်ပါလိမ့်မလဲ-လို့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ဖြကြမလဲ....(ခန္ဓာကို လုပ်ပါတယ်) ဒါဘဲ ကြမ်းကြမ်းပြောတော့ ဦးခင်မောင်ရေ ရှင်မသာ-သေမသာ လုပ်တာ....(မှန်ပါဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ကြမ်းကြမ်းပြောတော့.... (ရှင်မသာ-သေမသာလုပ်ပါတယ်ဘုရား) အမှန်ပြောတော့ဒါဘဲရတယ်(မှန်ပါ့) အမှန်ပြောတော့ သူဘာလုပ်ပါလိမ့်.... (အသုဘလုပ်ပါတယ်) အသုဘဒုက္ခသစ္စာဘဲဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ဒီတဏှာ မပြတ်သရှိကာလပတ်လုံး သူသည် ကျုပ်တို့ကို ဘာတွေ့ချည်း တည်ထောင် ပေးသလဲလို့ သေသေချာချာမေးတော့မှ တကာဝ ရိပ်မိလောက်ပါပြီ....(မှန်ပါ့)ရှင်မသာ-သေမသာမှတပါး သူဘာမှမလုပ်တတ်ဘူး(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

သမုဒယသစ္စာ တဏှာလောဘသည် ဘာလုပ်တတ်ပါလိမ့်-(ရှင်မသာ-သေမသာဘဲ လုပ်တတ်ပါတယ် ဘုရား)ဒါဖြင့် ရှင်

မသာ-သေမသာဆိုတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ ဦးခင်မောင်ရေ သူလုပ်တတ်တယ်....(မှန်ပါ့)သူ့ကို လက်သတ်မှေးလို့ တော်ပါ့ မလား.... (မတော်ပါဘူး) မတော်လို့ ရှိယင်ဖြင့် သူ့ကို ပယ်ရလိမ့်မယ်နော်.... (မှန်ပါ့)။

ပယ်တဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် သူဘယ်မှာ အမြစ်တွယ်နေသတုံးဆိုတဲ့စကား မေးရတော့မယ် (မှန်လှပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ဒီ-တဏှာအမြစ်ဟာ ဘယ်မှာ တွယ်နေသတုံးဆိုတာ မေးတဲ့အခါ ကျတော့မှ ခင်ရာမင်ရာမှာ တွယ်နေတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်မှာတဲ့.... (ခင်ရာမင်ရာမှာ တွယ်နေပါတယ်) ခင်ရာမင်ရာမှာ တွယ်နေတယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား.... (သေချာပါပြီ) အေး....သေချာပြီ၊ သေချာပြီ။

ဒါဖြင့်တကာတကာမတို့ လေးချက်ကလေး တခုတော့ စေ့သွားပါပြီတဲ့၊ စေ့သွားငြားသော်လဲ တကာ တကာမတို့ အကြောင်းအကျိုး ဆက်ကြဦးစို့နော်.... (မှန်ပါ့) အို နာ သေဘယ်ကလာပါလိမ့်.... (ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်) ခန္ဓာငါးပါးက လာပါတယ်။

ခန္ဓာငါးပါးက ဘာသစ္စာ.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)အေး-သို့သော် သူက သမုဒယသစ္စာ.... (မှန်ပါ့) အို နာ သေက.... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)ရှင်းပြီနော်(မှန်ပါ့) ခန္ဓာငါးပါးက အကြောင်းကိုးဗျ၊ ခန္ဓာငါးပါးကြောင့် အို နာ သေဖြစ်ရတယ်....(မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ....ဒါဖြင့် သူတို့နှစ်ခုမရှိအောင် ကျင့်နိုင်တဲ့အကျင့်ဟာ ဘာသစ္စာ.... (မဂ္ဂသစ္စာပါ) နှစ်ခုစလုံး မရှိယင် ဘာသစ္စာတုံး.... (နိရောဓသစ္စာပါ)။

ဩဩ.... ဒီလို သစ္စာ သိသိသွားစမ်းပါကွာတဲ့၊ ဘုရားက ဒီလို သုံးသပ်စမ်းပါတဲ့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သုံးသပ်ရမှာနော်.... (မှန်ပါ့)သဘောပါကြလား....(ပါ-ပါပြီ) ကိုင်း....ဒါဖြင့်တကာ တကာမတို့ခန္ဓာ ဘယ်သူက တည်ထောင်ပါလိမ့်.... (တဏှာက တည်ထောင်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် တဏှာက ဘာသစ္စာ.... (သမုဒယ သစ္စာပါဘုရား) ခန္ဓာက.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သူတို့နှစ်ခုမရှိအောင် ကျင့်တဲ့အကျင့်က (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား)နှစ်ခုစလုံးမရှိတာက (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)။

ဩဩ.... ဒီလိုသွားရမှာ ဦးခင်မောင်ရေ.... (မှန်ပါ့) ဒီလို သုံးသပ်ပြီး သစ္စာ ဆိုက်အောင် သွားလိုက်စမ်းပါလို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်ယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောတော်မူပါတယ်.... (မှန်ပါ့)ကိုင်း.... ဒီတဏှာ ဘယ်ကလာပါလိမ့်.... (ခင်ရာ မင်ရာက လာပါတယ်)။

အဲ.... ခင်ရာ မင်ရာဆိုတော့ ပါဠိတော်အတိုင်း ပြောကြစို့ ဆိုတော့ စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မန-ကလာတယ်.... (မှန်ပါ့)စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါကာယ မနက လာတယ်နော် (မှန်ပါဘုရား)။

သို့သော် မကပါဘူး တကာတကာမတို့ သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်နဲ့ ကြည့်လိုက်မယ် ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် "စက္ခုလောကေ သောတံလောကေ ဃာနံလောကေ ဇိဝှါလောကေ ကာယော

လောကေ မနောလောကေ ပိယရူပ် သာတရူပ် ဇတ္ထေသာ တဏှာ" တချို့.နေရာကျတော့လဲ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးက သစ္စာနေရာကျတော့ ရူပါလောကေ သဒ္ဒါလောကေ နဲ့ လာပြန်တော့ သြော်....ဒီဥစ္စာသည် တခြားမဟုတ်ဘူးခင်ရာ မင်ရာက လားတာဘဲဆိုတာ မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါ တယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီ.တဏှာ ရေသောက်မြစ်သည် ဘယ်မှာ တွယ်နေ သတုံး.... (ခင်ရာမင်ရာမှာ တွယ်နေပါတယ်) ဒါဖြင့် ခင်ရာမင်ရာ ကို ကျုပ်တို့က ဖြုတ်နိုင်လို့ရှိယင်ဖြင့် ဘဏှာပြုတ်မယ်.... (မှန် ပါ့ဘုရား)။

ခင်ရာ မင်ရာကို ဝိပဿနာအလုပ် လုပ်နိုင်ယင်.... (တဏှာ ပြုတ်ပါမယ်) တဏှာပြုတ်မယ်၊ တဏှာပြုတ်ယင် ဒီဘက်က ခန္ဓာ ကော.... (ပြုတ်ပါမယ်ဘုရား) ဒီခန္ဓာပြုတ်ယင် အို နာ သေနဲ့ ကျုပ်တို့ အိုးစားကဲ့မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အို နာ သေနဲ့ ကဲ့-မကဲ့ စဉ်းစားမိပလား.... (ကဲ့ပါတယ်) တဏှာ ပြုတ်လို့ရှိယင်ဘာတုံး.... (ခန္ဓာပြုတ်ပါမယ်) အဲ....ခန္ဓာ ကပြုတ်မယ်၊ခန္ဓာပြုတ်ယင် (အို နာ သေနဲ့.အိုးစားကဲ့ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့သည် ပြုတ်တဲ့ဥာဏ်ကို ကျုပ်တို့ရမှသာလျှင် တကာတကာမတို့ တဏှာအမြစ်ကို ဖြတ်နိုင်မယ်၊ တဏှာ အမြစ် တွယ်ရာ ဌာနကို ကျုပ်တို့ ဖြတ်မှ ရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) တဏှာအမြစ်တွယ်ရာဌာနကို မဖြတ်ခဲ့လို့ရှိယင် တော်ပါ့မလား.... (မတော်ပါဘူးဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တဏှာအမြစ်တွယ်ရာဌာန ကျုပ်တို့ အကြီး အကျယ် ဖြတ်ကြစို့.ရဲ့ နော် ... (မှန်ပါ့) ဒါ့ကြောင့် တကာ တကာမတို့ တဏှာ အမြစ်တွယ်တဲ့နေရာ ဒီ-ပါဠိတော်မှာတော့ ခြောက်နေရာပြတယ်၊ တချို့.နေရာ ကျတဲ့အခါကျတော့ တကာ တကာမတို့ အားလုံးအကုန်ဘဲ ပြလိုက်တယ်၊ လောကီ ခန္ဓာငါး ပါးစလုံးပြလိုက်တယ်နော်.... (မှန်ပါ့)။

သို့သော် ဒီနေရာ သမ္မာသနသုတ်မှာတော့ ဘုရားက ခြောက် နေရာဘဲပြပါတယ်၊ ခြောက်နေရာဘဲ ပြသော်လဲ တကာတကာမ တွေက စဉ်းစားလိုက်၊စက္ခု သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယမန-ဆို တော့ ဒါတွေက ရုပ်တွေမဟုတ်ဘူးလားဗျ (မှန်လှပါဘုရား)။

ကဲ....ဒါတွေက ရုပ်၊ ဒီဘက်က မနဆိုတဲ့နာမ် မနေဘူးလား (မှန်ပါ့ဘုရား) မနဆိုတာ စိတ်ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) စိတ်ဆိုလို့ ရှိယင် ယှဉ်ဖေါ်ယှဉ်ဘက် စေတသိက်နဲ့ ခဲ့လို့.ရပါ့မလား....(မရ ပါဘူး)။

သြော်.... ဒီက နာမကွန်ဒွာလေးပါး၊ သူက ရူပကွန်ဒွာလို့ ဆို လိုက်တော့ ရုပ် နာမ်ပြန်ရတယ်....(မှန်လှပါဘုရား)ဘာရပါလိမ့် (ရုပ် နာမ် ပြန်ရပါတယ်ဘုရား) အင်း....အခု တရားနာဖန်ကြ တာ ဘယ်သူတွေ့ပါလိမ့်.... (ရုပ် နာမ်တွေ့ပါဘုရား) သဘော ပါကြပလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

ရုပ် နာမ်ဘဲ ရှုရမှာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ဒါဖြင့် ဒီ-ရုပ် နာမ်ကို ခုနင်က ပါဠိတော်က ခုနင်ကဘုန်းကြီး သံပေါက်ကလေးချုပြီး၊ သံပေါက်ကလေး ချပေးလိုက်တုန်းက တကာ တကာမတွေ့က ဒီ-ရုပ်နာမ်ကို လွန်စွာ အားထုတ် နာမ်နဲ့ရုပ်ကို နာမ် ရုပ်တော့ တွေ့ပြီ....(မှန်ပါ့) မတွေ့သေးဘူးလား.... (တွေ့ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လို မြင်အောင်လုပ်ရမတဲ့တုံး.... (ဖြစ်ချုပ် ဉာဏ်မြင်ပါဘုရား) ဖြစ်ချုပ်ဉာဏ်မြင် သူတို့၏ ဖြစ်တာ ချုပ်တာကို မြင်အောင် ကြည့်ရလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဖြစ်ချုပ်ဉာဏ်မြင်ဆိုတော့ ဤငါးအင် အာမုန်ပင် မဂ်ရကြောင်းဆိုတဲ့ ဥစ္စာ.... သူ့.လက်ဝဲနဲ့. သူ့.ဖြစ်စဉ်နဲ့.တော့ ဒိုနာမ်ရုပ်တော့တွေ့ပြီ၊ ဒီ-နာမ်ရုပ်ကို ဖြစ်ချုပ်မြင်အောင် လုပ်ရလိမ့်ဦးမယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

နာမ်ရုပ်ကို.... (ဖြစ်ချုပ် မြင်အောင် လုပ်ရပါလိမ့်ဦးမယ်) မလျှော့ကြနဲ့.နော်.... တကာတကာမတွေ ကြာကြာမြင်လို့.ရှိယင် ဟောဒီ တဏှာ သေပါလိမ့်မယ်၊ ဒီတဏှာသေယင် ဒီ ခန္ဓာ ရပါ့မလား.... (မရပါဘူး)။

ဒီ ခန္ဓာ မရလို့.ရှိယင် ဒီ- အိုနာသေနဲ့. ကျုပ်တို့ အိုးစားကွဲပါပြီ.... (ကွဲပါပြီ) မကွဲပါနဲ့. ဆိုလို့.ရမလား.... (မရပါဘူး) အခုတော့ဖြင့် တကာ တကာမတွေက ဒီနေရာကနေ ရပ်တဲ့ပြီး သကာလ ကျုပ် အိုရမှာတော့ ဒီသား ဒီသမီးနဲ့. ငကြာက်သေးတယ်၊ အိုရမှာ ကြောက်သေးသတဲ့.... (မှန်ပါ)။

ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ ရပ်ပြီးတော့.... (မှန်ပါ) ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့. တကာသစ်တို့ကော ဒီသား ဒီသမီးတွေနဲ့. ခေတ်ပေါ်တွေနဲ့.တော့ ဒက်ပါသေးတယ်၊ ဘာတုံး ဒီခန္ဓာဖြစ်ပြီး သကာလ သူက ဘာ ကြောက်နေတာတုံး.... (အိုရမှာကြောက်တာပါဘုရား)။

အိုမှာကြောက်လှချီရဲ့.၊ နာရမှာကော.... (ကြောက်လှချီရဲ့.) သေရမှာကော.... (ကြောက်လှချီရဲ့.) မကြောက်ပါနဲ့.တော့ တကာတကာမတို့ တွေ့ရမှာဘဲ့.... (မှန်လှပါဘုရား)။

တွေ့တာကလဲ ဘာဖြစ်လို့ တွေ့တာတုံးဆိုတော့ ကံမကောင်းအကြောင်းမသင့်လို့ တွေ့ရတာလား၊ ကိုယ် ဆုံတောင်းနဲ့ကိုယ် တွေ့ရတာလား.... (ကိုယ့် ဆုံတောင်းနဲ့ ကိုယ် တွေ့ရတာပါဘုရား)။

ဟောဒီဟာကဘာက ခန္ဓာဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုလို့ ဒါတွေက ငါလိုက်ခဲ့ဦးမယ်ဆိုပြီး လိုက်လာတာ.... (မှန်လှပါဘုရား) သတောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

တဏှာက ခင်ဗျားတို့ကလူဖြစ်ရပ်ါလို့၏ဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါး မရဘူးလား.... (ရပါတယ်) ခန္ဓာငါးပါးရတော့ ဇရာဗျာဓိ မရဏကဘာတဲ့တုံး.... (လိုက်ပါတယ်ဘုရား) ငါလိုက်ခဲ့ဦးမယ်.... (မှန်ပါ့)။

ခင်ဗျားတို့က ငါလိုက်ခဲ့ဦးမယ်လို့ မမြင်တော့ ဒါကလေး တွင် တောင်းထားတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သတောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည် ဇာတ်ကြည့်သလိုဘဲ၊ နှစ်ပါးသွား သာကြည့်ပြီး ကြက်ခဏမကြည့်သလိုဖြစ်နေတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ဟင်.... ကြက်ခဏကြည့်လဲ ခင်ဗျားတို့ သံဝေဂရမည့် လူတွေလဲမဟုတ်ပါဘူး.... (မှန်လှပါ)။

ကြက်ခဏအရသာ ကြက်ခဏမျှား သူတို့ချိုးမှမ်းတာ နားထောင်လိုက်တော့ အငိုကောင်းတယ် လို့တောင် ချိုးမှမ်း လိုက်သေးတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

အငိုဆိုတာ မကောင်းပါဘူးဆိုတာ ဘယ်သူငိုတာ ခင်ဗျားတို့ ကြိုက်သတုံး စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ၊ အဲဒါ အငိုကောင်းတယ်ဆို

တော့ ခင်ဗျားတို့မို့ ကြံဖန်ကောင်းတာတော့ မတတ်နိုင်ဘူး.... ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

အဋ္ဌဟာ ကြက်သရေမရှိတာလား၊ ကြက်သရေရှိတာလား.... (ကြက်သရေမရှိတာပါဘုရား) အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ဘယ်လို ချီးမွမ်းသလဲ.... (အဋ္ဌကောင်းတယ်လို့)။

အင်း.... ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဋ္ဌဉ်ညီး ဒါဖြင့်၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဋ္ဌဉ်တော့ ကောင်းလို့ ဋ္ဌတာလား၊ ဆိုးလို့ ဋ္ဌတာလား.... (ဆိုးလို့ ဋ္ဌတာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အဋ္ဌဆိုတာ ဘယ်သူမှ မကောင်းဘူးဆိုတာမှတ်ရမယ်.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့်....တဲ့ မျက်စိက လည်လွန်းနေတယ်လို့ ဆရာဘုန်းကြီးက စဲ့ချက်တင်လိုက်တယ် (မှန်ပါဘုရား)။

မျက်စိမလည်လွန်းဘူးလား.... (လည်လွန်းပါတယ် ဘုရား) ဋ္ဌတာတောင် သဘောကျနေသေးတယ်ဆိုတော့ အဇတ်ဆိုးမနေဘူးလား.... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ဋ္ဌတာတောင် သဘောကျနေသေးတယ်ဆိုကတည်းက သူများဋ္ဌတာ သူတို့သဘောကျတာ တကာတကာမတို့၊ ဟိုမှာ-သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿတို့ ဒုက္ခသစ္စာကိုး....(မှန်ပါဘုရား)ဘာသစ္စာတုံး....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဘာသစ္စာတုံး.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ကိုယ့်-ကိုယ်တိုင် သောက ပရိဒေဝတွေကော....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

အို-ဒုက္ခသစ္စာဘဲ ကျုပ်ကအတော်ကျေနပ်နေတာ....(မှန်ပါ့) အငိုသဘောကျတဲ့လူက.... (မှန်ပါ့) ဘာကျေနပ်နေသတုံး.... (ဒုက္ခသစ္စာဘဲ ကျေနဲပ်နေတာပါဘုရား)။

ဩ်.... ဖြစ်မှဖြစ်ရုပလေ၊ အဆိပ်သီးစားပြီးသကာလ စားမိတာဝမ်းသာသလိုဖြစ်နေပြီ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီလောက် သေအောင် ရူးတယ် ဆိုတော့ ကောင်းနိုင်စရာ ရှိသေးရဲ့လား.... (မကောင်းနိုင်ပါဘူး) ဒါဖြင့် နောက်တော့ ဒီအရူးကလေးများ တော့ ဖျောက်ကြပါတော့လို့ ပြောလိုက်တဲယ်....နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ.... တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့က အတော်ခက်တာ၊ တောကတကာ တကာမတွေသူဌားပြီးသကာလ သူတို့ငိုတဲ့အခါ ကျလို့ရှိယင် အို....သူတို့က ဖွဲကာန္တကာ ငိုတတ်တယ်၊ တော်တော် နားထောင်ကောင်းတယ်၊ တော်တော် ခက်နေတာဗျ သူ့ဟာ၊ မခက်ဘူးလား - ခက်သလား....(ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့်....တဲ့ သစ္စာမသိတဲ့အဓိပ္ပါယ် ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်ပေါ်နေတဲယ်.... (မှန်လှပါ) မပေါ်ကြဘူးလား.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ကဲနောက် ကိုဖြင့် တကာတကာမတို့ ငိုဆိုတာဘာသစ္စာတုံး....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

အဲ ဒုက္ခသစ္စာ-ဒုက္ခသစ္စာမှန်းသာ သိပေတော့ ခန္ဓာရလို့ငိုတာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ခန္ဓာတခုစွန့်ရလို့....(ငိုတာပါဘုရား) ခန္ဓာရလို့.... (ငိုတာပါဘုရား) ခန္ဓာရလို့-သူ့မျက်စောင်းထိုး

လိုက်လို့၊ သူ့မာန်မာနကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မို့ မျက်စောင်းထိုးမခံဘူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် မျက်စောင်းထိုးလို့ ငိုလိုက်ရတယ် ဆိုတော့လဲ ခန္ဓာကြောင့်ငိုတာဘဲ- (မှန်ပါ့)သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီခန္ဓာကြီးသည်ကား လို့ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဘယ်သူ တည်ထောင်လိုက်ပါလိမ့် မတုံး.... (တဏှာ တည်ထောင်ပါတယ်ဘုရား) တဏှာကလဲ တည်ထောင်ချင်လို့ တည်ထောင်တာလား တကာ တကာမတို့၊ ခင်ရာမင်ရာ မရှိဘဲနဲ့ ဒီတဏှာကပေါ်ပါ့မလား.... (မပေါ်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူက အာရုံ၊ သူက အာရမ္မဏိက၊ ပဋ္ဌာန်းနည်းနဲ့ ဆိုတော့ သူက ဘာပါလိမ့်....(အာရုံပါဘုရား) သူက ဘာပါလိမ့် (အာရမ္မဏိက ပါဘုရား)အဲ အာရုံနဲ့ အာရမ္မဏိက ဖြစ်နေတော့ အာရုံကို ပြောင်းယူမှသာလျှင် ဦးခင်မောင် တော်တော့မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)အာရုံ ပြောင်းယူမှ ဘာပါလိမ့်(တော်တော့မယ်) တော်တော့မယ် ဆိုတာ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ကိုင်း....အာရုံကို ပြောင်းယူရမယ် ဆိုတော့ တကာ တကာမတွေက အာရုံကို ပြောင်းယူရမယ်လို့ ဆရာဘုန်းကြီးက ဟောတော့ သြော်....ဆရာဘုန်းကြီးက ပြောင်းပေးမှာ ထင်ပါရဲ့.... ဒီလိုတော့ မယူကြပါနဲ့....နော်(မှန်ပါ့ဘုရား) ပင်ကိုယ် ကိုက ခင်ဗျားတို့က မျက်စိလည်နေလို့ ပြောင်းပေးရမှာ....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဆရာဘုန်းကြီးက ပြောင်းပေး ရမှာလား .... ခင်ဗျားတို့က ဝိပ္ပလ္လာသ မှောက်မှားမှုကြောင့် ပြောင်းပေးရမှာလား (ဝိပ္ပလ္လာသ မှောက်မှားမှုကြောင့် ပြောင်းပေးရမှာပါ ဘုရား)။

အဲ ဒါဖြင့် ဝိပ္ပလ္လာသလဲ ပယ်ပြီးသားဘဲ မှတ်လိုက်တာပေါ့ (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) ဘာတဲ့လဲ.... (ဝိပ္ပလ္လာသ ပယ်ပြီးသားပါဘုရား)ဝိပ္ပလ္လာသလဲ တကာ တကာမတွေက ပယ်ပြီးသားလို့ တကာ တကာမတွေက မှတ်လိုက်ပါတော့ (မှန်ပါ)ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ) ဘာကို ပယ်မလို့ ပါလိမ့်....(ဝိပ္ပလ္လာသ ပယ်မလို့ပါ) ဝိပ္ပလ္လာသ ဆိုတာ ဖေါက်ပြန်နေတာနော်....(မှန်ပါ)။

ဒီ တရားတွေဟာ တကာ တကာမတို့ ရုပ် နာမ် တွေဟာ နာမ် တရားကြည့်လိုက်လဲ ဖြစ်ပြီး ပျက်နေတာဘဲ၊ ရုပ်တရားကြည့်လိုက်ယင်ကော-(ဖြစ်ပြီးပျက်နေတာပါဘဲ) ဒါ မသာတွေ့ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ....(မှန်ပါ)။

မွေးလိုက် သေလိုက် ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်....(မသာပါဘုရား) မသာတွေဘဲ ဆိုတာ မသေချာဘူးလား .... (သေချာပါတယ်ဘုရား) အဲ ဒါကလေး တွေကို ခင်ဗျားတို့က ခင်စရာ ကောင်းလိုက်တာ မင်စရာကောင်းလိုက်တာလို့ ဖြစ်နေတော့ ဒါခင်ဗျားတို့က ရူးတာလား....တဲ့၊ ဒီ တရားတွေက ရူးတာလားလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ပြောကြမလဲ .... (တပည့်တော်တို့က ရူးတာပါဘုရား)။

အဲဒါ ရူးတာ ခင်ဗျားတို့၏ ဝိပ္ပလ္လာသ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ) အဲဒီ ဝိပ္ပလ္လာသကို ယနေ့ ပြင်ပေးရမယ် .... (မှန်ပါ့ဘုရား) တကာ တကာမတို့ ဘာပြင်ပေးရမလဲ....(ဝိပ္ပလ္လာသ ပြင်ပေးရပါမယ်)။

ဝိပ္ပလ္လာသ ပြင်ပေးရမယ် ဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ ဝိပ္ပလ္လာသ သုံးမျိုးနဲ့ပါ....၊ သညာဝိပ္ပလ္လာသ, စိတ္တဝိပ္ပလ္လာသ, ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသ၊ ဝိပ္ပလ္လာသ ဘယ်နှစ်မျိုးပါလိမ့် .... (သုံးမျိုးပါဘုရား) သညာ....(ဝိပ္ပလ္လာသပါဘုရား) စိတ္တ....(ဝိပ္ပလ္လာသပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိ....(ဝိပ္ပလ္လာသပါဘုရား) (၂-ခေါက်ချပေးသည်)။

သြော်....ခင်ဗျားတို့မှာ အရှုး သုံးမျိုးရှိတယ်(မှန်ပါ့)တကာ တကာမတွေ့ ဘာရှိနေသလဲ....(အရှုးသုံးမျိုး ရှိပါတယ်ဘုရား) အရှုးသုံးချက်ကို ဒီဆရာဘုန်းကြီးနဲ့တက္ခ ဆရာသမားတွေ့ ကမ္မ မကုတော့ဘူး ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ အရှုးမသာသာ မှတ်ကြပေတော့ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီမသာ ဘာမသာ ဆိုကြမလဲ....(အရှုးမသာပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ မသာတောင် ဂုဏ်ပျက်တော့ မခံကြပါနဲ့ အရှုးတော့ ပျောက်အောင် လုပ်လိုက်ကြပါ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါကလေးမှ မရှင်းလို့ရှိယင် ဒီမသာ ဘာမသာ ခေါ်ကြမလဲ....(အရှုးမသာပါဘုရား) သေသွားတဲ့ အခါကျတော့လေ (မှန်ပါ့) ဘာမသာ ချသလဲ....(အရှုးမသာပါ)အရှုးမသာလို့ပို့တော့ ကောင်းသေးရဲ့လား....(မကောင်းပါဘူး) ဒါဝိပ္ပလ္လာသ သုံးချက်နဲ့ သေသွားမယ် ဆိုယင် အရှုးမသာ ဖြစ်ရတော့မယ် (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒါကလေး ရှင်းပြီး ပေးပါဦးမယ် ဒီနေ့၊ ရုပ်နာမ် အပေါ်မှာ ခင်ဗျားတို့ အမှားကြီး မှားပြီး သကာလ နေတဲ့ အမှားချက်ကို ယနေ့ ပြင်ပြီး သကာလ ပေးပါတော့မယ် ဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ပါ နော်....(မှန်ပါ့)။

ဟောဒါက ခင်ဗျားတို့ ရုပ် နာမ် ကလေး၊ ဒီ ရုပ် နာမ် ကလေးဟာ သားကလေးလို့ ခင်ဗျားတို့က မွေးဖွားတဲ့ ရုပ် နာမ် ကလေးကိုပင် ခင်ဗျားတို့က သားကလေးလို့ တကယ်ထင်လိုက်လို့ ရှိယင် တကယ့် သားဘဲလို့ ထင်လိုက်လို့ ရှိယင် တကာ့တကာမတို့ အမှတ်မှားဖြစ်တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) မဖြစ်သေးဘူးလား....(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

သားကလေး တကယ့် သားကလေး·ဆိုယင် ဘယ့်နှယ် ဆိုကြမလဲ....(အမှတ်မှားပါဘုရား) အဲဒါ သညာ ဝိပ္ပလ္လာသ (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

စိတ္တ ဝိပ္ပလ္လာသ-က တကာတကာမတို့ သားကလေးမို့ ခင်ရမှာဘဲ ဆိုလို့ ရှိယင် စိတ်က ဒုက္ခသစ္စာကို ခင်ပြီ(မှန်ပါ့)အသုဘကို....(ခင်ပါပြီ) ခင်တော့ စိတ်ဘယ့်နှယ် နေကြသလဲ၊ စိတ်ဖေါက်ပြန် သွားတော့ စိတ္တ ဝိပ္ပလ္လာသ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သားကလေး တုန်းကတော့ အမှတ်မှား....(မှန်ပါ့) ခင်မှာဘဲ ဆိုတော့ အသိမှား-(မှန်ပါ့)အားကိုးရမှာဘဲ ဆိုတော့ အယူမှား....(မှန်ပါ့) မြန်မာလိုပြန်ကြပါစို့....(မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် အမှတ်မှား-အသိမှား အယူမှား၊ ဘယ်နှစ် မှားပါလိမ့်....(သုံးမှားပါဘုရား) ကဲ-ဘုန်းကြီးကဘဲ ရွတ်ပါတယ်၊ ဟောဒါ ကလေးဟာ ခင်ဗျားတို့ သားကလေးလို့ ဆိုလို့ရှိယင် ဘယ့်နှယ်ခေါ်ကြမလဲ....(အမှတ်မှားပါဘုရား)။

သြော်....သားကလေးမို့ ခင်နေရတယ် ဆိုတော့....(အသိမှားပါဘုရား) အသိမှားဖြစ်သွားပြီ၊ အားကိုးရမှာဘဲလို့ ယူလိုက်တော့....(အယူမှားပါဘုရား)။

သြော်....ခက်ပြီကော.... ခင်ဗျားတို့ အမှား ဘယ်နှစ်ချက် ရှိပါလိမ့်....(သုံးချက်ပါဘုရား) အမှား သုံးချက်ရှိနေပြီ ဆိုလို. ရှိယင် တကာ တကာမတို့ ခက်ကုန်ပြီ။

ဒါဖြင့် ဒီအမှားသုံးချက်ကို ကျော်လွန်ပြီးသကာလ မှန်ပြီး သကာလ သေသွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့. အားလုံး တရားတပဲလုံးဘဲ ဆိုး ဖြတ်ချက်ချပါတော့ ဒီအမှား သုံးချက်နဲ့. သေသွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် သာ များလိမ့်မယ်ဆိုယင်လဲပါ့မလား.... (မလဲပါဘူးဘုရား)။

ဒီ. အမှားသည် ဝိပွလ္လာသလို. ဆိုသဖြင့် အရှုးဘဲ မဟုတ် လား.... (မှန်လှပါဘုရား) ဒါဖြင့် အရင် အမေတွေ့ အဖေတွေ့ အလုံးစုံ အကုန်သေကုန်ကြပြီ၊ ဒါတွေ့ ရှင်းလင်းပြီးသွားပါသ လား.... အရှုးတန်းလန်းနဲ့ဘဲ အရှုး မပြုတ်ဘဲနဲ့ဘဲ အရှုးစိတ် မဖျောက်ဘဲနဲ့ဘဲသေသွားကြသလား လို့ မေးယင် ဘယ်.နှယ်ဖြေ ကြမလဲ.... အရှုးတန်းလန်းနဲ့ သေသွားကြပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဲဒီ.မသာကို ဘာမသာခေါ်ကြမလဲ....(အရှုးမသာ ပါဘုရား) နို့- ခင်ဗျားတို့ကော ဘယ်မသာ ဖြစ်ချင်သတုံး.... (ဘယ်မသာမှ မဖြစ်ချင်ပါဘူး)။

ဘယ်မသာမှလဲ မဖြစ်ချင်ဘူး၊အရှုးတော်တော်.ကို ပါးသွား ပြီ၊ တော်တော်.ကို နေရာကျသွားပြီ၊ အကောင်းမသာလဲ မဖြစ် ပရစေနဲ့.၊ အရှုးမသာလဲ မဖြစ်ပရစေနဲ့.ဆိုလို.ရှိယင် ပြီးအောင် လုပ်လိုက်ပါတော့.... (မှန်ပါ့) ပြီးအောင် လုပ်လိုက်ပါတော့။

ကိုင်း....တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့အိမ်မှာ နေ့တိုင်း ဖြစ် နေတဲ့ အမှားသုံးချက်နော်....(မှန်ပါ့) ဒီ- ရုပ် နာမ်ကလေးဟာ

မိမိ ရုပ် နာမ် ဖြစ်လို့ ရှိလဲ ဒါ- မိမိ ယောကျ်ားဘဲ၊ ငါ့-ယောကျ်ားဘဲလို့ ထင်လိုက်လို့ ရှိယင် ဘယ်နှယ်ဆိုကြပါ့မလဲ (အမှတ်မှားပါဘုရား)။

အို- ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်မထင်ယင် ဘယ်သူထင်ရမှာလဲ (အသိမှားပါဘုရား) ကိုယ့်ကိုယ်ဘဲ ကျုပ်ကအားကိုးတယ်.... (အယူမှားပါဘုရား) ဟော....ကိုယ့်ကိုယ်လဲ ဒီ အတိုင်း လာတာဘဲ (မှန်ပါ့) မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ သမီးကလေးဆိုတော့ ဘယ်နှယ် ဆိုကြမလဲ.... (အမှတ်မှားပါဘုရား) သမီးကလေးမို့ ခင်နေရတာပေါ့ဆိုတော့.... (အသိမှားပါဘုရား) သူ့ဘဲ အားကိုးနေရတယ်.... (အယူမှားပါဘုရား)။

ရှိကြသေးရဲ့လား.... ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာ ဒီ-သုံးချက် ရှိ-မရှိအကဲခတ်စမ်း.... (ရှိပါတယ် ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒါသည် တကာတကာမတို့အမှန်လား- အမှားလား....(အမှားပါဘုရား) အမှားဆိုတော့ ဝိပဿလာသ ဖေါက်ပြန်တာပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့)။

ဖေါက်ပြန်မှားယွင်းတာသည် လောကကြီးမှာ ဘယ်နှယ် ခေါ်ကြသလဲ....အရှုး(မှန်ပါ့) ဖေါက်ပြန်တာ လောကကြီးမှာ အရှုးခေါ်ကြတယ်.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား...., (ကျပါပြီ) သူက စိတ်မနှံ့ရှာဘူး၊ ဖေါက်ပြန် နေရှာတယ်....(မှန်ပါ့)။

ခင်ဗျားတို့ကော ဘယ်နှယ်တုံး.... (ဖေါက်ပြန်နေပါတယ် ဘုရား)စိတ်မနှံ့ဘူး၊ဒီလိုဆိုယင် မပြီးဘူးလား ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ) စိတ်မနှံ့ဘူးဆိုတော့ ဘယ်လိုနိုဂုံးချုပ်ကြမလဲ.... ဖေါက်ပြန်နေတယ်၊ သဘောပါပလား.... (ပါပါပြီ)။

မယုံယင် ငိုနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် သွားကြည့်၊ သားကလေးကြောင့် ငိုနေသလား- သမီးကလေးကြောင့် ငိုနေသလား၊ ကိုယ်.အတွက် ဝမ်းနည်းပြီး ငိုနေသလား- ကိုယ်.သား-လင်ခင်ပွန်းအတွက် ငိုနေသလား ဆိုတာ သွားမေးကြည့်ယင် ဒီအရေးထဲက မလွတ်စေ.ဘူး(မှန်လှပါဘုရား)လွတ်ပါ့မလား (မလွတ်ပါဘူးဘုရား)။

ကြည့်စမ်း၊ မကြားကြ ဘူးလား.... ကျုပ်သမီးကလေးဟာ ဘယ်နှစ်ရက် ရှိသေးတယ်၊ ဟော.... သမီးကလေးက မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား) သူ.ဘဲ ကျုပ်ဟာ အင်မတန် ရှေပေါ် မြတင်ထားတာ- ခင်တယ်၊ ဘာတဲ့တုံး.... (အသိမှားပါဘုရား) တကယ်ဘဲ အားကိုးလောက်တယ်.... (အယူမှားပါဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ဟာက သားအပေါ်မှာလဲ သုံးချက်၊ သမီးအပေါ်မှာကော....(သုံးချက်ပါဘုရား) ခင်ပွန်းအပေါ်မှာကော.... (သုံးချက်ပါ ဘုရား) ကိုယ်.အပေါ်မှာကော.... (သုံးချက်ပါ ဘုရား) ဆွေမျိုး အပေါ်မှာကော.... (သုံးချက်ပါဘုရား)။

ဟာ.... ခင်ဗျားတို့ဟာ သုံးချက်ပေါင်း မရေနိုင်ပါဘူး၊ ဒါဖြင့် ရေနိုင်စရာကိုမရှိဘူး ခင်ဗျားတို့ဟာ.... (မှန်ပါ့) ရူးထားတာက အကုန် ရူးထားတာကိုး၊ ဘယ်နေရာ အကောင်းပါသေးသတုံး.... (မပါ.ပါဘူး) ဘယ်နေရာမှ အကောင်းမပါတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ရှင်းမနေဘူးလား....(ရှင်းပါတယ်)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒီအရှုးတွေ့ မပျောက်လို့ရှိယင် တော်ပါ့မလား.... (မတော်ပါဘူးဘုရား) ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီလိုလုပ်ကြပါစို့၊ ဒီဥစ္စာ သားကလေးလား— ရုပ် နာမ်လား— ခင်ရာ မင်ရာလား အကဲခတ်လိုက်စမ်း.... (ရုပ် နာမ်ပါဘုရား)။

ရုပ် နာမ်ဆိုကတည်းက အမှတ်ကမှန်သွားပြီ (မှန်ပါ့)နဂုံ၌က ရုပ်နာမ်ဘဲရှိလို့ ရုပ် နာမ်ဆိုတော့ အမှတ်က မှန်သွားပြီ.... (မှန်ပါ့) ရုပ် နာမ်ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိယင်ဖြင့် တကာတကာမတို့ သိတဲ့အတိုင်းတဲ့၊ သုဘလား— အသုဘလား.... (အသုဘပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်စရာဟုတ်သေးရဲ့လား.... (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ခင်စရာကော ရှိသေးရဲ့လား (မရှိပါဘူးဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ရုပ် နာမ်သိတုန်းက သညာပြုတ်ခဲ့တယ်.... (မှန်ပါ့)အသုဘမှန်းသိတော့ ခင်တာပြုတ်ခဲ့တယ်.... (မှန်ပါ့) မပြုတ်သေးဘူးလား- (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်ပျက် မြင်တဲ့အခါကျတော့ အားကိုးရာပြုတ်တဲ့ယ်— (မှန်ပါ့) တခါတည်း ဒီဥပြုတ်တယ်၊ သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ)။

သြော်.... ဒါဖြင့် ဒို့ဆရာဘုန်းကြီးနဲ့ ဒီ-တကာတကာမတွေနဲ့ နေရာကျပြီ၊ ဒါ- ရုပ်နာမ်လို့သိယင် သညာပြုတ်ပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ) အသုဘလို့ သိနေယင်.... (ခင်တာပြုတ်ပါတယ်) ခင်တာပြုတ်ပြီတဲ့၊ ဖြစ်ပျက်မြင်တော့ အားကိုးသေးရဲ့လား.... (မကိုးပါဘူး) အားကိုးပြုတ်

သွားတယ်ဆိုတော့ ဒီဌိ ပြုတ်သွားပြီ၊ မပြုတ်သေးဘူးလား.... (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ သညာလဲပြုတ်၊ စိတ်ကော.... (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ဒီဌိကော.... (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်လုပ်မှု ခင်ဗျားတို့ အကုန် ပြုတ်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) စာကာတကာမတို့ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ (ဖြစ်ပျက်မြင်မှ အကုန်ပြုတ်ပါမယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်မှ မမြင်ဘူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အရှုးမသာသာဖြစ်မှာဘဲ လမ်းဆုံးရှာလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်တုန်းလဲ အရှုးဘဲ....(မှန်ပါ့) သေတော့ကော.... (အရှုးပါဘဲဘုရား) သဘောကျကြပလား.... (ကျပါပြီ) ဦးခင်မောင်ရေ နေရာကျပလား.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တော်တော်ကလေး နေရာကျလာပြီ တကာ့တကာမတို့၊ ယနေ့တော်တော်နေရာကျလာပြီ....နော်.... (မှန်ပါ့) ကိုင်း ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီအလုပ်ကို ရှင်းကြလင်းကြပါစို့။

ဖြစ်ပျက်တလုံးပိုင်လို့ ရှိယင် သညာလဲပြုတ်တယ်.... (မှန်ပါ့) စိတ်ကော.... (ပြုတ်ပါတယ်) ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဖြစ်ပျက်ပိုင်ဘို့ဘဲ ကျုပ်တို့အရေးကြီးတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ခန္ဓာကြီးကြည့်လိုက်လို့ ရှိယင် ဖြစ်မှုနဲ့ ပျက်မှုတွင် ရှိတယ်ဆိုတာကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိဘို့အရေးကြီးတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီ)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ခန္ဓာကြည့်ကြပါစို့ တကာတကာမတို့ ဒီအမှားသုံးချက်ပျောက်အောင် အမှန်ငါးချက်နဲ့ ကျုပ်တို့က ကြိုး

စားပေးရမယ်.... (မှန်ပါ့) အမှားသုံးချက် ပျောက်အောင်.... (အမှန်ငါးချက်နဲ့ကြိုးစားရမယ်) အမှန်ငါးချက်ဆိုတာ ဝိပဿနာမဂ်ကို ဆိုပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အမှားသုံးချက်ကို တကာတကာမတို့ ပြုတ်အောင် ဘာနဲ့ လိုက်ပါမယ်.... (အမှန်ငါးချက်နဲ့ လိုက်ရပါမယ်) အဲ အမှားသုံးချက်ကို အမှန်ငါးချက်နဲ့ ဖျက်လိုက်လို့ ရှိယင်....တဲ့ အားလုံး တကာတကာမတွေ ပျက်စီးသွားတာပါဘဲ.... (မှန်ပါ့)။

တော်တော်နေရာကျလာပြီ တကာတကာမတို့ ကြိုးစားကြနော် မလျှော့နဲ့.... (မှန်ပါ့) ကိုင်း ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဘုန်းကြီးကပြောတယ်၊ ခင်ရာ မင်ရာဆိုတာ ရုပ် နာမ်လို့ ပြောတယ်....နော်.... (မှန်ပါ့)။

ကဲ.... ရုပ်တွေအသာထားလိုက်ပါတော့၊ နာမ်ဘဲရှုကြပါစို့ ဆိုတဲ့ တကာတကာမ့တို့ တနေ့ကစိတ်ကို အရှုမခိုင်းဘူးလား- (ခိုင်းပါတယ်ဘုရား) တကာတကာမတို့ ဘာမျှားအရှုခိုင်းပါလိမ့် (စိတ်ကိုအရှုခိုင်းပါတယ်ဘုရား) အေး.... စိတ်ကိုအရှုခိုင်းတယ် ဆိုတာသေချာပလား.... (သေချာပါပြီ) စိတ်က ဘယ်သူ့စိတ် ရှုရမှာပါလိမ့်.... (ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ရှုရမှာပါဘုရား) ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်ရှုရမယ်နော်.... (မှန်ပါ့) ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်ရှုရမယ် ဆိုတာကော သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဩော်.... သူမျှားစိတ်ဆိုတာ လဲလိမ့်မယ်....နော်.... (မှန်ပါ့) သူမျှားစိတ်ရှုရတာ လဲသည်မှန်သည် နှစ်မျိုးရှိပါတယ်....(မှန်ပါ့) ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ရှုတော့.... (မှန်ပါသည်ဘုရား) မှန်တယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ကိုယ်.သန္တာန်လောဘဖြစ်လဲ....တဲ့ လောဘကလေး ဟာ ဖြစ်ပြီးပျက်သည်လို. မဂ္ဂင်နဲ့လိုက်ပေး.... (မှန်ပါ့) ဒေါသ ဖြစ်ယင်ကော.... (ဖြစ်ပြီးပျက်ပါသည်) ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတာဘဲ လို.သာ ရှုပေး.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဣဿာကလေးဖြစ်ယင်ကော (ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတာပါဘဲဘုရား) မစ္ဆရိယကလေးဖြစ်ယင် ဝန်တိုတဲ့ စိတ်ကလေးပေါ်လာယင်ကော.... (ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတာပါဘဲဘုရား)။

ဒေါသကလေးဖြစ်ယင်ကော.... (ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားတာပါဘဲ) သံသယကလေးရှိလာယင်ကော....(ဖြစ်ပြီးပျက်တာပါဘဲ) အင်း.... ဒါဖြင့် ကုသိုလ်ကလေး လုပ်တဲ့စိတ်ကလေးဟာကော.... (ဖြစ်ပြီးပျက်တာပါဘဲ)။

ဖြစ်ပြီးပျက်တာဘဲဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ သန္တာန်မှာ ပုထုဇန်သန္တာန်မှာ ဖြစ်တဲ့စိတ် ပုထုဇန်ဉာဏ်နဲ့. ရှုပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှုတတ်ပြီမဟုတ်လား.... (ရှုတတ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ရှုပုံတော့ဖြင့် တနေ့က စိတ်တဆယ်.သုံးခုပြပြီးပါပြီ (မှန်ပါ့) အဲဒီတော့ ဒါကို တဖြိုင်ဖြိုင်ရှုပေးပါနော်....(မှန်ပါ့) လာတဲ့စိတ်ဆိုယင် ရှုနော်.... (မှန်ပါ့) ဘာမှမရှိယင် ရှု့စိတ်နဲ့. ရှိုက်စိတ်ကိုရှုပေး.... (မှန်ပါ့)။

နို့.မဟုတ် ကြားပေါက်လာယင်.... (ကြားပေါက်ရှုပေးရပါမယ်) ကြားပေါက်စိတ်ရှု၊ ခင်ဗျားတို့သန္တာန်မှာ အရိယာစိတ် မလာပါဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ပုထုဇန်တွေမို့. ဘာစိတ်သာလာမတုံး.... (ပုထုဇန်စိတ်ဘဲလာပါမယ်)။

ပုထုဇန်မှာလဲ ဒုဴဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ယင် ဒုဴဟိတ်စိတ်သာ လာမယ်.... (မှန်ပါ့) သည့်ပြင်စိတ် လာနိုင်ပါ့မလား.... (မလာနိုင်ပါဘူး) မလာနိုင်တော့ ကိုယ့်လာတဲ့စိတ်သာ ကိုယ်ရှု....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဝမ်းသာယင် ဝမ်းသာတဲ့စိတ်ကို.... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်) ဝမ်းနည်းယင်.... (ဝမ်းနည်းတဲ့စိတ်ကို ရှုရပါမယ်)ဥပေက္ခာထားယင်.... (ဥပေက္ခာစိတ်ရှုရပါမယ်) ဥပေက္ခာစိတ်ကိုရှု တကာတကာမတို့ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

အဲဒီကဲ့သို့တဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ရှုလို့ရှိယင်ဖြင့် တကာတကာမတို့ စိတ္တာနုပဿနာဖြစ်ပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) အဲဒီတော့ကိုတဲ့ ဒါ တပည့်တော်တို့ ဘယ်လောက်ကြာကြာ ရှုရမှာလို့ တကာတကာမတွေက မေးဘို့မလိုဘူးလား....(လိုပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ့်စိတ်ကို ဘုရား တပည့်တော်တို့ဖြင့် လောဘ ကလေးလာလဲ နောက်ကနေပြီးမဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ရှုပါတယ်၊ဒေါသကလေးလာလဲ မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ရှုပါတယ်၊ မောဟလာလဲ မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ရှုပါတယ်၊ ရှုချင်တာသာ ရှုပေါ့ဗျာ(မှန်ပါ့ဘုရား)ရှုလိုက်တော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ့လား....၊ဖြစ်ပျက်လား.... (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား) ရှုတာက ဘာဆိုကြမယ်....(မဂ္ဂပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက် မင် ကိုက်အောင်လုပ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ဖြစ်ပျက်....(မင်) ကိုက်အောင်လုပ်(မှန်ပါ့) ဒီကြားထဲမှာ ကိလေသာ မဝင်အောင်လုပ်ပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုလေသာ မဝင်လို့ ရှိယင် မနက်အာဃုတ်ယင် ညနေရမယ် (မှန်ပါ့) ညနေအာဃုတ်ယင်.... (မနက်ရပါ့မယ်) မနက်ရမယ် ဆိုတော့ ဒါကိုယ်.အတွက်မှာ ဝမ်းနည်းစရာ လိုသေးသလား.... (မလိုပါဘူးဘုရား) ဝမ်းနည်းစရာ ဘာမှ မလိုပါဘူးတဲ့....။

အဲဒီတော့ ဒီလို တကာ တကာမတွေက ကိုယ်.စိတ်ကို ကိုယ် ကြည့်ပြီး သကာလ ဖြစ်ပျက်တွေကို မြင်ပါလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့) မြင်တော့ ဘုန်းကြီးက တကာ တကာမတွေကို အလုပ်ပေးနေတဲ့ ဘုန်းကြီး ဖြစ်နေတော့ ရှင်းရှင်းဘဲ ပြောပါတယ်၊ စိတ်ဟာ နှစ် စိတ် ဘယ်တော့မှ....မပြိုင်ဘူး၊ဒါလဲ တစိတ်,အပျက်ကလဲ တစိတ် ဘဲ၊ အရှုကလဲ.... (တစိတ်ပါဘဲ) ဘယ်တော့မှ သတ္တဝါ သန္တာန် မပြိုင်ဘူးလို့ မှတ်ထားလိုက်ပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပြိုင်ပြီး ဘယ်တော့မှ မဖြစ်ဘူး၊ ဒီစိတ်ချုပ်ပြီးမှ ဟုတ်လား (မှန်ပါ့) အရှုခံ စိတ်ချုပ်ပြီးမှ ရှုဉာဏ်စိတ် ပေါ်ပါတယ် (မှန် ပါ့ဘုရား) အရှုခံစိတ် .... (ချုပ်ပြီးမှ ရှုဉာဏ်စိတ် ပေါ်ပါတယ် ဘုရား)။

ရှုဉာဏ်စိတ် ပေါ်တယ် ဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ အရင် တုန်းက အသက်ရှင်နေတာ ဒီစိတ်နဲ့ အသက်ရှင်နေတယ်.... (မှန်ပါ့) နောက် သူသေသွားတော့ ဘယ်စိတ်နှင့် အသက်ရှင် သလဲ....(ရှုဉာဏ်စိတ်နဲ့ အသက်ရှင် ပါတယ်ဘုရား) ရှုဉာဏ်နဲ့ အသက်မရှင်ရပေဘူးလား....(ရှင်ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကေစိတ္တာ သမာယုတာ=တခုသော စိတ်နဲ့ တကာတ ကာမတွေ အသက်ရှင်နေတာ (မှန်ပါ့ဘုရား) စိတ်ဘယ်နှစ်ခုနဲ့.

အသက်ရှင်နေသလဲ....(တခုသောစိတ်နဲ့ အသက်ရှင်နေပါတယ်) အရှုခံနဲ့ အသက် ရှင်နေတုန်းကို ရှုဉာဏ် မပေါ်သေး ပါဘူး (မပေါ်သေးပါဘူးဘုရား)။

သဘောကျပြီနော်....(မှန်ပါ့) ဒါရှင်းရှင်း လင်းလင်း မှတ်ပါ၊ ရှင်းရှင်း လင်းလင်း မှတ်ပါ၊ ဒါအလုပ်တရားမှာ အလွန် အရေးကြီးနေပြီ (မှန်ပါ့) တကာ တကာမတွေ့ အပင်ပန်းခံပြီး သကာလ လူတွေ့ တိုးခွေ့ပြီး သကာလ တချို့ နေရာမရှိလို့ ပြင်ဘက်မှာ နေကြရတယ်၊ ဒါလိုရင်း ပေးချင်လို့ ဘုန်းကြီးကလဲ....ဒါ ရှုလိုက်လို့ ရှိယင် ဒီကြားထဲ ခုနင်က တဏှာက လာသေးရဲ့လား....(မလာပါဘူး)။

တဏှာ မလာယင် ဒီ ခန္ဓာ .... (မလာပါဘူး) ဒီ ခန္ဓာမှ မလာဘဲနဲ့ အို နာ သေ ဘယ်နှယ်တုံး....(မလာပါဘူးဘုရား) တခါတည်း ဝင်္ကပ်တ် မသွားဘူးလား....(သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒီအလုပ်တရားကို ကြပ်ကြပ် ဂရုစိုက် နားထောင်ပါ ဆိုတာ တိုက်တွန်းရတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ဒါဖြင့် ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ရှု (မှန်ပါ့) လောဘစိတ် လာယင်လဲ .... (လောဘ စိတ်ရှု) လောဘ စိတ်ကို မဂ်နဲ့ ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ဒေါသစိတ် လာယင်....(ဒေါသစိတ်ရှု) မောဟစိတ် လာယင်....(မောဟစိတ်ရှု)။

ရှုရလိမ့် မနော်....(မှန်ပါ့) မမေ့အောင် ရှုပေး၊ ဘာမှ မရှိယင် လေကိုထုတ်အောင် အားထုတ်တဲ့ စိတ်ကို (ရှုရပါမယ်) လေ့ကို ပြန်ရှုက်တဲ့ စိတ်ကို (ရှုရပါမယ်ဘုရား) ရှုရလိမ့်မယ် ဆိုတော့ ဒါကလေးနဲ့ ရှု-ရှုပေးနေတော့ ဖြစ်ပျက်-မဂ်၊ ဖြစ်ပျက်-မဂ်.... မကိုက်ပေဘူးလား....(ကိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာ တကာမတွေ မိလိန္ဒ ပဉ္ဉာ ပါဠိတော်မှာ လာတာ ကလေးနဲ့ တကာ တကာမတွေကို ပြောချင်ပါတယ်....တဲ့။

မိလိန္ဒ မင်းကြီးက ရှင်နာဂသိန်ကို မေးတယ်၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး ဆိုတာ တကာ တကာမတွေ ကြားဘူးတဲ့ အတိုင်း ပညာရှိပေါ့ ဗျာ(မှန်ပါ့) ရှင်နာဂသိန်ကတော့ သူ့ထက် ပညာရှိတဲ့အပေါ်မှာ ရဟန္တာ ဖြစ်နေတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရဟန္တာ ဆိုတာသည် ဝိပဿနာ ကိုယ်တိုင်ရှုပြီးလို့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် လေးဉာဏ် ရလို့ ရဟန္တာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားတို့ ဘာမှ သံသယ ရှိဘို့ မလိုပါဘူး လိုသေးသလား(မလိုပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီ ကိုယ်တိုင် နိဗ္ဗာန် မြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို တကာ တကာမတို့ မေးလိုက်တယ် မိလိန္ဒမင်းကြီးက၊ အရှင်ဘုရားကတော့ဘုရား.... ကိုယ်တိုင် နိဗ္ဗာန် ရောက်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ နိဗ္ဗာန် ကိုယ်တိုင် အာရုံပြုနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီး သကာလ နေတော့ တပည့်တော်များလဲ နိဗ္ဗာန် ရောက်ချင်တယ်၊ ရောက်ချင်တော့ ကို ဘယ်လို ရှုပြီး သကာလ ဘယ်လို နိဗ္ဗာန်ဘက် ကူးသွားတယ် ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ တပည့်တော် အရေးတကြီး သိချင်ပါတယ်....။

တကာတကာမတို့ ဝိပဿနာရှုရင်း မတ္တာနဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘက် ဘယ်လို ကူးသွားတယ် ဆိုတာ သူသိချင်တယ်....တဲ့၊ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ) ဝိပဿနာ ရှုရင်း မတ္တာနဲ့....(နိဗ္ဗာန်ဘက် ကူးသွားတာ သိချင်ပါတယ်)။

နိဗ္ဗာဘက် ကူးသွားတာ သူသိချင်ပါတယ် ဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ ဒီဟာကလေးဟာ အသေအချာ မှတ်ရမှာနော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ငါ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ် ဆိုတာ သူမျှားမေးမနေပါနဲ့ တော့၊ ကိုယ့် ကိုယ်တိုင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါလိမ့်မယ် (မှန်လှပါ) ရှိသာ ရှုပါ၊ ဖြစ်ပျက်သာ မိအောင်ရှုပါ (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ရှင်နာဂသိန်က တဲ့ကာကြီးတဲ့.... "တဿ တံ စိတ္တံ အပရာပရံ မနသိကရောတော ဥပ္ပါဒ အတိက္ကမိတ္ဘာ အနုပ္ပါဒ ဩကာမတိ" ပျက်မှုကို လွှန်ပြီး သကာလ တကာကြီးတဲ့ မြန်မြန် ဒါကလေးကို ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက်လို့ နှလုံးသွင်းလိုက်ပါ၊ ကိုယ့် စိတ်ကို၊ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)ကိုယ့် စိတ်ကို ဘာလုပ်ရမလဲ....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။

ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက်လို့ ကိုယ့် မင်္ဂလာနဲ့ ကိုယ့် ဥာဏ်ကလေးနဲ့ နှလုံးသွင်း နေပါတဲ့၊ သဘောကျပလား.... (မှန်ပါ့) "တဿ တံစိတ္တံ အပရာပရံ မနသိကရောတော"....တဲ့၊ တဿ = ထို ဝိပဿနာရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံစိတ္တံ = ထိုဖြစ်သော စိတ်ကို၊ အပရာပရံ = မပြတ်၊ မနသိကရောတော = နှလုံးသွင်း နေခဲ့လျှင်....၊ ဖြစ်ပျက်သာ အ မြဲ နှလုံး သွင်း နေ ခဲ့ လျှင် တကာ တကာမတို့ မှတ်မိပလား.... (မှတ်မိပါပြီ) ဖြစ်ပျက် ဘာတုံး.... (အမြဲနှလုံးသွင်းနေခဲ့လျှင်)။

အဲဒီတော့ ဥပ္ပါဒ အတိက္ကမိတ္ဘာ = ဟောဒီဖြစ်ပျက်တွေ လွှန်သွားပါလိမ့်မယ် တဲ့....(မှန်ပါ့) ဘာလွှန်သွားမလဲ.... (ဖြစ်

ပျက်တွေ့လွန်သွားပါမယ်) အနုပ္ပါဒ် ဩက္ကမတိ = ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် တခါတည်းဟောဒီဉာဏ်က တကာတကာမတို့မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပြည့်ပြီး ဝင်သွားတာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက်ပြေးပြီးဝင်သွားတယ်.... (မှန်ပါ့)။

ပဌမ သူ ဖြစ်ပျက်လှည့်နေတယ်.... (မှန်ပါ့) ရှုဖန်မျှားတော့ ဒီဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ ဉာဏ်တွေဟာ ဘယ်ဘက်လှည့်သွားသလဲ.... (ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက်ပါဘုရား) ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် လှည့်သွားတယ် (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ပဌမ ဘယ်ဘက်လှည့်သတုံး.... (ဖြစ်ပျက်ဘက်လှည့်ပါတယ်) နောက်ရှုဖန်မျှားလာတော့.... (ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် လှည့်ပါတယ်) ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် သူလှည့်သွားတယ်.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ဒါဖြင့်....

"တဿ တံစိတ္တ အပရာပရံ မနသိကရောတော ဥပ္ပါဒ် အတိက္ကမိတ္ထာ အနုပ္ပါဒ် ဩက္ကမတိ။ ဧဝံ ခေါ မဟာရာဇ သမ္မာ ပဿန္တော နိဗ္ဗာနံ သစ္ဆိကရောတိ...."

ဦးခင်မောင် ဖြစ်ပျက်တွေ့ရှုရာကနေပြီး သကာလ တခါတည်းရှုတဲ့ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် သူ.ဟာသူ ပြောင်းသွားဘယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပဌမတော့ ဘယ်ဘက်လှည့်နေသတုံး (ဖြစ်ပျက်ဘက်လှည့်နေပါတယ်) ရင့်လာတော့ ဘယ်.နှယ်တဲ့.... (ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် ပြောင်းပါတယ်)။

ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် ပြောင်းသွားတော့ အဲဒါ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုတယ်ဆိုတာ တကာကြီး ဒါဘဲ.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိ

ပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ပဌမတော့ ဘယ်ဘက်လှည့်နေသလဲ.... (ဖြစ်ပျက်ဘက်လှည့်နေပါတယ်) ခင်ဗျားတို့ ရှုတဲ့ဉာဏ်ကလေး ကလေ.... (မှန်ပါ့)။

နောက်တော့ ရှုဖန်မျှားရင်း ရှုဖန်မျှားရင်းနဲ့ ဟောဒီ ဖြစ်ပျက်တွေ့မတွေ့တော့ဘူး.... (မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် ဉာဏ်က လှည့်သွားတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဖြစ်ပျက်မရှိတာက ဘာပါလိမ့်.... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

အဲဒီ နိဗ္ဗာန်ဘက်လှည့်သွားတယ် တကာကြီး-ရာတဲ့ နိဗ္ဗာန်သစ္စာကရောတီ....တဲ့၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုတယ်ဆိုတာ ဒါဘဲတဲ့၊ ပဌမဖြစ်ပျက်ဘက် လှည့်နေတယ်တဲ့၊ နောက်ကျတော့ ရှုဖန်မျှားလာတော့ ဖြစ်ပျက်တွေ့ အကုန်ချုပ်သွားပြီး ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် ဒီဉာဏ်က လှည့်သွားတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

အဲဒါ "နိဗ္ဗာနံ သစ္ဆာကရောတိ" ဆိုတာ တကာကြီး ဒါဘဲတဲ့.... ဆိုတော့ တကာတကာမတွေ့ သိတဲ့အတိုင်း ဒီပုဂ္ဂိုလ်က သူသွားပြီးသား လမ်းကို သူပြောတာနော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရမ်းပြောတာလား၊ ကိုယ်တိုင်ရောက်ဘူးတာ ပြောတာလား.... (ကိုယ်တိုင်ရောက်ဘူးတာ ပြောတာပါ) ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့က သံသယရှိဘို့လိုသေးသလား....(မလိုပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့က ကိုယ် စိတ်ကိုဖြစ်ပျက်ရှုသာနေ.(မှန်ပါ့) သူနိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်တဲ့ အခါကျတော့ ရှုတဲ့ဉာဏ် ရင့်ကျက်လာပြီး ဖြစ်ပျက်မမြင်တဲ့ဘက်ကို ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက်ကို ဒီဉာဏ်လှည့်သွားလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

လှည့်သွားတဲ့ အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်မရှိတာက နိဗ္ဗာန်၊ လှည့်သွားတဲ့ ဉာဏ်က မဂ်ဉာဏ်၊ သေတာက တဏှာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) တဏှာ သေကတည်းက ခန္ဓာ လုပ်နိုင်သေးရဲ့လား.... (မလုပ်နိုင်ပါဘူး ဘုရား) ခန္ဓာမှမရှိဘဲနဲ့ အိုနာသေ တကာတကာမတို့.... (မရှိနိုင်ပါဘူး) မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာသေချာပလား (သေချာပါပြီ) ရှင်းပြီနော်.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ချုပ်တာက ဘာတဲ့.... (နိဗ္ဗာန်ပါ) မြင်တာက.... (မဂ်ဉာဏ်ပါ့) သေတာက (တဏှာ) သမုဒယ သေတာ.... (မှန်ပါ့)။

ခန္ဓာနဲ့တကွ တကာတကာမတို့ ဟိုဘက်ချုပ်တာက ခန္ဓာချုပ်ပြီးမှရတဲ့ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်.... (မှန်ပါ့) ဒီဘက် ကိုယ်တိုင်မြင်ရတာက ခန္ဓာရှိတုံးမြင်ရတဲ့အတွက်သဉပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

မြင်ရတာက.... (သဉပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်) နောက်မှရမည့် နိဗ္ဗာန်က.... (အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်) အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ဆိုတော့ တကာတကာမတို့ ဒါဘဲလုပ်ရုံရှိတယ်.... (မှန်ပါ့) သဘော ပါကြပလား....(ပါ-ပါပြီ) လုပ်ဘတ်ကြပလား.... (လုပ်တတ်ပါပြီ) ခင်ဗျားတို့လုပ်တတ်ဘို့ရာက ဖြစ်ပျက် မြင်ဘို့ရာသာလုပ်....(မှန်ပါ့)မိမိသန္တာန်မှာ ဘယ်စိတ်လာလာ ဖြစ်ပျက်သာ ရှုနေ.... (မှန်ပါ့)။

အဲဒါခင်ဗျားတို့အလုပ်၊ နိဗ္ဗာန်သွားဘို့ အလုပ်ကတော့ သူရင့်လာလို့ မဂ်က သူ့ဟာသူ နိဗ္ဗာန်ဘက် လှည့်သွားမှာဘဲ.... (မှန်ပါ့) မလှည့်ပါနဲ့ဆိုလို့ရဲ့လား.... (မရပါဘူး) ဒါဖြင့်

ခင်ဗျားတို့ အလုပ်က ဘာလဲုပ်ရမှာတုံး....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါ့မယ်) ဖြစ်ပျက်ကို များများမြင်အောင် လုပ်ရမှာဘဲ.... (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် များများမြင်တဲ့ဥာဏ်သည် ရင့်သွးယင် ဘယ်ဘက် လှည့်မတုံး.... (နိဗ္ဗာန်ဘက်လှည့်ပါမယ်) ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟာ အကျေးလွန် တကာတကာမတို့၊ အခုရမှာလား.... (အခုရမှာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရရပါလို့၏လို့ ဆုတောင်းမနေနဲ့၊ ဒါ များများရှုယင် သူ့ဟာသူ နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) မပေါ်စရာရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘူး)။

ဒါဘယ်သူက ဟောတာတုံးဆိုတော့ ရဟန္တာရှင်နာဂသိန်က ဟောတာ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)ဘုရားက ကိုက ဟောခဲ့လို့ ဒီ ရှင်နာဂသိန် ပေါ်ရစ်လိမ့်မယ် ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဦးခင်မောင် သေချာပြီးသား....နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ.... ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြစို့....။

သာဓု....သာဓု....သာဓု။

ဇကျေးဇူးတော်ရှင် အမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း
မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့
ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော
တောင်ကြီးလေးလုံး ကြီတ်သည်ကို ခံစေနကြရပုံ

ပဇ္ဇတ္တုပမသုတ် တရားတော်

(၄-၃-၆၁)

မိမိတို့နေရထိုင်ရတာ ဘယ်လိုမျှား နေရထိုင်ရတယ်ဆိုတာ ဥာဏ် မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်ကြပါဆိုတဲ့ ဥစ္စာ သတိပေးလိုက်ပါတယ်။

မိမိတို့သည်ကားလို့ ဆိုယင် ဘယ်လိုမျှား နေရပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင် တောင်ကြီးလေးလုံးကြားမှာနေရတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်မှာ နေကြရပါလိမ့်.... (တောင်ကြီးလေးလုံးကြားမှာပါဘုရား)။

တောင်ကြီးလေးလုံးဆိုတာ တခြား မဟုတ်ပါဘူး တကာတကာမတို့ ဒီဘက်ကလဲ ဇရာမရဏ၊ ဒီဘက်ကလဲ ဇရာမရဏဘဲနော်.... (မှန်ပါ့) ဒီဘက်ကလဲ ဇရာမရဏဘဲ၊ ဒီဘက်က ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ ဇရာမရဏဘဲ ဆိုတော့ တောင်လေးလုံး ကြားမှာ တကာတကာမတွေ မွေးဖွားနေရတယ်ဆိုတာ သဘောကျကြပလား.... (ကျပါဖြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီဥစ္စာဘယ်မှာ လာပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ သံယုတ်ပါဠိတော်မှာလာတယ်၊ ရှေ့ပိုင်းမှာ သံဝေဂနည်းနည်းကလေး တကာတကာမတွေ့ကိုယ့် ဖြစ်ကြောင်းကိုယ်သိရအောင်လို့ ဘုန်းကြီးကဟောရပါတယ်လို့ မှတ်ထားလိုက်စမ်းပါနော် (မှန်ပါ့) ဒီ-အတိုင်း မသိဘဲနေကြလို့ရှိယင် မသိပျော်- ပျော် နေမှာဦးခင်မောင် သိပ်စိုးရိမ်တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဩော်.... မသိပျော်- ပျော်နေပြီးသကာလ နေလို့ရှိယင် မသိသေ-သေလို့ရှိယင်ဖြင့် မသိသလိုဘဲ နစ်နာသွားတော့မယ် ဆိုတာကို တကာတကာမတွေ့ ကိုယ့်အကြောင်းကို ကိုယ်သိထားတော့မှ အင်း....ရှောင်ရှားစရာလမ်းများကလဲရှာဘို့အချိန် ရောက်ပါပေါ့လား....ဆိုတဲ့ ဥစ္စာလဲ သေသေချာချာ မှတ်ကြပါနော်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ကောသလ မင်းကြီးဟာ တကာ တကာမတွေ့ နေ့လည်ကြောင်တောင်ကြီးမှ နောက်ကလဲ ခြေလျင်တပ်တွေ ဆင်တပ်တွေ မြင်းတပ်တွေ ရထားတပ်တွေအမျိုးမျိုးသောတပ်တွေနဲ့ မြို့လှည့်ပြီးသကာလ လာကြတယ်နော်.... (မှန်ပါ့)။

ကောသလ မင်းကြီးက ရှေ့က ခေါင်းဆောင်ပြီးသကာလ မင်းအင်အားပြတာပေါ့လေ၊ ခြေလျင်တပ်က ဘယ်လောက်ရှိတယ်၊ကုန်းတပ်ကဘယ်လောက်ရှိတယ်၊မြင်းတပ်ကဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုပြီးသကာလ တိုင်းပြည် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး- တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်တဲ့ မင်းတို့၏ ဂုဏ်ပါဝါကိုပြတယ်လို့ ဦးခင်မောင်- မှတ်လိုက်စမ်းပါ....(မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီ ပြတဲ့အချိန်ကျတော့ သူ့ ဘုရားကျောင်းတော်ကိုဝင်ပြီး သကာလ လာခဲ့တယ်၊ ဘုရားကျောင်းတော်ဝင်လာတော့ တကာကြီး.... နေ့လည်ကြောင်တောင်ကြီး ဘယ်နှယ်တုံး.... ဒီ- ၄၇ ဘုရား ကျောင်းတော် ရောက်လာတာ ဘာကိစ္စပါလိမ့် ဘယ်အကြောင်းနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး ဘယ်လိုမျှား ရောက်လာပါလိမ့် မလဲလို့ မေးလိုက်တဲ့အခါ....

အရှင်ဘုရား.... ထိပ်မှာ ဘိဿိုက်သွန်းထားတဲ့ မင်းဆိုတာက မင်းတို့၏စစ်သည် ဗိုလ်ပါတွေ့ မင်းတို့၏ချမ်းသာတွေ့ မင်းတို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတွေ့နောက်လိုက်ဗိုလ်ပါတွေ့ မည်မျှလောက် တောင့်တင်းတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ မင်းတို့၏အား ပြရပါတယ်ဘုရား၊ သူပုန်တွေ့ တိုင်းပြည်ကပုန်ကန်မှာတွေ့ ဒါတွေ့ အကုန် နိုင်နင်းသွားလောက်အောင် စိတ်တွေ့လျှော့ပြီးသကာလ သွားလောက်အောင် မင်းအင်အားကို ပြရင်းမတ္တာနဲ့အရှင်ဘုရားဆီရောက်လာပါတယ်ဘုရား။

သူကတော့ဖြင့် တကာတကာမတွေ့ သိတဲ့အတိုင်းပေါ့ဗျာ၊ သူ့အားကိုးကို သူပြတာ(မှန်ပါ့) လုံခြုံပြီဆိုပြီး အင်အားပြတာနော်.... (မှန်ပါ့)။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ရိပ်မိတယ်၊ ဩော်....သူသည်ကားလို့ဆိုယင် ယာဉ်အားတော့ဖြင့် သူ့ဟာသူ ဟုတ်လှပြီထင်ပြီး ယာဉ်အားတွေ့ပြပြီးသကာလ ငါတော့ဖြင့် အတော်လုံခြုံအောင် နေနိုင်တဲ့ ရှင်ဘုရင် တဦးတယောက်ဘဲလို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့မှာဘဲ။

အဲဒီတွင် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက တကာကြီး.... ငါဘုရားဟောတော်မူတာကို နား နည်းနည်းထောင်စမ်းဆိုပြီးတော့ ထောင်ခိုင်းလိုက်တယ်။

တကာကြီး....တဲ့ အရှေ့ဘက်က တောင်ကြီး နှစ်လုံးကလဲ လိမ့်လိမ့်-လိမ့်လိမ့်ပြီးသကာလ လာတယ်၊ အရှေ့ဘက်ကလူတွေ အကုန်သိတာဘဲ၊ အဲဒီ အရှေ့ဘက်ကလာတဲ့လူက တကာကြီး.... ပြောမယ်....တဲ့ အရှင်မင်းကြီး အရှေ့ဘက်ကလူတွေဖြင့် တောင်ကြီးနှစ်လုံးက ကြိတ်ကြိတ်လာလို့ အရှေ့ဘက်လူတွေ အကုန်သေကုန်ပါပြီ၊ ပြားပြားပြီး သကာလ အကုန်သေကုန်ပါပြီ အရှင်မင်းကြီး။

ဒီ-တောင်နှစ်လုံးကလဲ အထက်ကြည့်လိုက်လို့ ရှိယင် ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် ရောက်ပါတယ်၊ ဘေးမှာလဲ ကြားမရှိပါဘူး တောင်တန်းရှည်ကြီး အမြင့်ဆုံးကြီးဘဲ၊ အရှေ့ဘက်က လူတွေကလဲ အကုန်ပြုတ်ကုန်ပါပြီ အရှင်မင်းကြီး ဒါကို ကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်တော်မူပါလို့ အရှေ့ဘက်ကလူကလဲ သင်မင်းကြီးကိုပြောလိမ့်မယ်....တဲ့ တကာ တကာမတို့.... သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

တခါ အနောက်ဘက်က လူကလဲ တောင်ကြီးတွေ ကြိတ်ကြိတ်- ကြိတ်ကြိတ်ပြီးသကာလလာသို့ အနောက်ဘက်ကလူကလဲ အရှင်မင်းကြီး.... ကျွန်ုပ်တို့ အနောက်တိုင်းသားတွေဖြင့် တောင်ကြီးနှစ်လုံးက အထက်မိုးကျအောင်ဘဲ မြင့်ပြီးသကာလ ဗြဟ္မာပြည်ကျအောင် မြင့်ပြီး ဘေးမှာလဲ ကြားမရှိလောက်အောင်ဘဲ လူတွေအကုန် ကြိတ်သတ်ပြီးသကာလ ဒီဘက်လိမ့်လိမ့်လာနေတယ်၊ အရှင်မင်းကြီး ကာကွယ်ဘို့ အားထုတ်ကြိုး

စားပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကိုကယ်ပါ အရှင်မင်းကြီးတိုင်းပြည်မှာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ပါတယ်၊ အရှင်မင်းကြီးကိုယ်လဲ အရှင်မင်းကြီး စောင့်ရှောက်ပါ၊ တောင်ကြီးတွေကဖြင့် လာပြီဆိုတော့ ဇရာ မရဏကိုဆိုတာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

အရှေ့ကလာတာလဲဘာတုံး.... (ဇရာမရဏပါဘဲ)။
မြောက်က လာတာကော.... (ဇရာမရဏပါဘဲ)။
အနောက်က လာတာကော.... (ဇရာမရဏပါဘဲ)။
တောင်က လာတာကော.... (ဇရာမရဏပါဘဲ)။

ဒီလို တောင်ကြီးလေးလုံး-လေးလုံးဆိုင်ပြီး ကြိတ်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ.... (မခံနိုင်ပါဘူး ဘုရား) ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မှမခံနိုင်ဘူး၊ အဲဒီတော့ တောင်ဘက်ကလူက ပြောပြန်လဲခုနင်ကပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ပြောပါထယ်။

အဲဒီလိုဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အရှင်မင်းကြီး ဒီတောင်ကြီးလေးလုံး ဆိုင်ဆိုင်-ဆိုင်ဆိုင်ပြီးသကဒလ ကြိတ်လိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် တောင်ဘက်က လူတွေကလဲ တောင်ဘက်က ကြိတ်လာလို့ သေကုန်ပါပြီ၊အရှင်မင်းကြီးလဲကာကွယ်ပါ၊ ကျုပ်တို့ကိုလဲ ကာကွယ်ပေးပါလို့ ပြောလို့ ရှိယင်ဖြင့် အရှင်မင်းကြီး ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲလို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မေးလိုက်ပါတယ်....နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အသင်မင်းကြီး.... ဒီလောက်မြင့်မားတဲ့ တောင်ကြီး လေးဘက်ကဝိုင်းပြီး ဆုံဆုံပြီး ကြိတ်တယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒါကို စစ်သည်ဗိုလ်ပါတွေနဲ့ ၎င်း၊တုတ်လှံတန် ဓါးလေးမြားတွေနဲ့ ၎င်း၊ သေနတ် အမြောက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၎င်း ကာကွယ်လို့ သင်

မင်းကြီး ရပါ့မလား....လို့ ဘုရားက မေးလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) တကာတကာမတွေက ဘယ်နှယ်ဖြေပါ့မလဲ.... (မရပါဘူးဘုရား)။

မရနိုင်ဘူး၊ ဒီတောင်ကြိတ်ပဲမှာဘဲ တကာတကာမတို့ အမှုန့်ဖြစ်ပြီးသေရမည့် အဓိပ္ပါယ်က အထူး သေချာနေတယ် ဆိုတာကော သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒီမှာလဲ တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ကတော့ တရားနာနေတယ်၊ ဒီတောင်ကြီး လေးလုံးကတော့ ဝိုင်းကြိတ်လို့ နှိုးလာပြီ ကပ်နေပြီဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ကြပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောပါကြပလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

အနောက်ဘက်က လူတွေကို အနောက်ဘက်က တောင်က ကြိတ်လျက်ဘဲ.... (မှန်ပါ့) အရှေ့ဘက်လူတွေကော.... (အရှေ့ဘက်ကတောင်က ကြိတ်လျက်ပါဘဲ) မြောက်ဘက်က လူတွေကော.... (မြောက်ဘက်က တောင်က ကြိတ်လျက်ပါဘဲ)။

မြောက်ဘက်ကတောင်က ကြိတ်ကြိတ်-ကြိတ်ကြိတ်ပြီး လာလို့ တကာတကာမတွေ အသုဘတွေ ဖြစ်ကုန်တာတွေကော တွေ့ကြပလား.... (တွေ့ပါပြီဘုရား)။

တောင်ဘက်က လူတွေလဲ တောင်ဘက်က တောင်က ကြိတ်ကြိတ်-ကြိတ်ကြိတ်ပြီး သကာလ လာတယ်၊ ဘယ်သူမျှား ရှောင်ကွင်းပြီးသကာလ လွတ်ကင်းတယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်မျှားရှိကြရဲ့လား.... (မရှိကြပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့အခုတရားနာနေတဲ့ တကာတကာမတွေ့ ဘယ်ကြားမှာ တရားနာခန့်ရပါလိမ့်မလဲလို့ မေးကြစို့ရဲ့နော်.... (တောင်လေးလုံးကြားမှာ နာနေရပါတယ်)။

တောင်ကြီးလေးလုံးကြားထဲမှာ တကာတကာမတွေ့သည်ကား လို့ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် သေပဲ့အနီးမှာဘဲ တရားနာနေကြပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောပါကြပလား.... (ပါ-ပါပြီ) ဘယ်မှာ တရားနာနေကြပါလိမ့်.... (တောင်ကြီး လေးလုံးကြားမှာပါဘုရား)။

ဒီကြားထဲမှာ တရားနာနေတယ်၊ တောင်ကြီးလေးလုံးကြားထဲမှာ တဲရားနာနေတယ်.... (မှန်ပါ့) သူ့လဲ ဇရာမရဏက ရှိလျက်၊ ကိုယ်ကော.... (ရှိပါတယ်ဘုရား) အရွှေ့ဘက်ကလူတွေကော (ရှိပါတယ်) အနောက်ဘက်ကလူတွေကော (ရှိပါတယ်ဘုရား) မြောက်ဘက်က လူတွေကော.... (ရှိပါတယ်ဘုရား) တောင်ဘက်ကလူတွေကော(ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အင်မတန်ထွေးရွှတ်ကြီးတော့ဖြစ်နေတော့ တကာတကာမတွေ ဒီထဲမှာတောင်ကြီတ်ပဲ့ထဲတင် သေပဲ့ဝင်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေချည်းဘဲ ဆိုတာ ငြင်းစရာရှိသေးရဲ့လား.... (မှရှိပါဘူးဘုရား)။

သိပ်ကြောက်စရာ ကောင်းပါကလား တကာတကာမတို့၊ ကျုပ်တို့တောင်လေးလုံးကြား မွေးမိတဲ့အတွက်ဖြင့် အမွေးဖြင့် လဲပေါ့လို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ပြောစရာရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ဘာလဲတယ်ဆိုကြမလဲ.... (အမွေးလဲပါတယ်) အမွေးလဲတယ်.... (မှန်ပါ့) ဘယ်ကြားမှာမွေးပါလိမ့်.... (တောင်ကြီးလေးလုံးကြား မွေးပါတယ်ဘုရား) ဒီတောင်လေးလုံးကလဲ ပြိုင်ပြိုင်ပြီး တခါတည်းပိတ့်ယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ဘိုးအောဘွားအေတွေလဲ ဘယ်ထဲများဆုံးရှုံးကြပါလိမ့်မတုံး.... (တောင်ကြီးလေးလုံးကြားမှာပါ

ဘုရား) တောင်ကြီးလေးလုံးကြားမှာဘဲ သေဆုံးကြရတယ်.... နော်.... (မှန်ပါ့) ကျုပ်တို့ကလဲ ဘယ်အထဲမှာ သေဆုံးရမယ်ဆို တာကော တကာတကာမတွေ သိကြပါပလား.... (သိကြပါပြီဘုရား)။

ဒီတောင်လေးလုံးကြားမှာဘဲ တကာတကာမတို့ သေကြရမှာဘဲ(မှန်ပါ့ဘုရား) အခုတောင်တွေ ဖိလာတာ တချို့တကာတကာမတွေလဲ တော်တော်ကလေးကိုဘဲ အခြေအနေ ပျက်ကုန်ပါပြီ....(မှန်ပါ့) မပျက်သေးဘူးလား.... (ပျက်ပါပြီဘုရား)။

ဦးခင်မောင်ရေ.... ပျိုရုပ်တွေများ ရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘူးဘုရား)အိုရုပ် အိုမူတွေဟာ တောင်ကြိတ်ထားတာတွေ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား) အသေမကြိတ်သေးဘူး.... နော်....၊အားအင်ဗလ နဲ့ရုံဘဲ ချိရုံဘဲ ရှိသေးတယ်၊ အသေကြိတ်မှာကော ရှိသေးတယ်ဆိုတာကော ငြင်းဘို့ လိုကြသေးသလား.... (မလိုပါဘူးဘုရား)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီတောင်လေးလုံးကြား၈ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သကာလ ထွက်ကြမတုံး....တဲ့၊ ဘဝများစွာလဲ ဒီတောင်လေးလုံးကြားချည်းမွေးကြမှာဘဲ(မှန်ပါ့)နတ်ပြည်မွေးလဲ တောင်လေးလုံး ကြားဘဲ၊ ဗြဟ္မာပြည် မွေးကော.... (တောင်လေးလုံးကြားပါဘုရား)။

လွတ်ရေး ကျွတ်ရေး မြင်ကြသေးရဲ့လား.... (မမြင်ပါဘူးဘုရား) သြော်... ကျုပ်တို့ဖြစ်ထွေသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ရှေးဘဝက တပည့်တော် ဘယ်လိုများ နေလို့ ဘယ်လိုများ သေခဲ့ရပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးလို့ရှိယင် တောင်ကြိတ်ပဲမှာ သေပဲ့ဝင်ခဲ့ရတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ရှေးဘဝက သိကြား ဖြစ်ခဲ့သလား၊ ဗြဟ္မာ ဖြစ်ခဲ့သလား၊ အဲဒါ ဘုန်းကြီးတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ သေချာတာကတော့ဖြင့် တောင်ကြိတ်ပဲ့ သေပဲ့ဝင်ခဲ့ရတာကတော့ သေချာတယ်....(မှန်ပါ ဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။ ဘာသေချာပါလိမ့်.... (တောင်ကြိတ်ပဲ့မှာ သေပဲ့ဝင်ခဲ့ရတာ သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲ....တောင်ကြိတ်ပဲ့မှာ ခန္ဓာနဲ့ သေပဲ့ဝင်ခဲ့ရတယ် ဆိုတာဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဘယ်လောက်များ ကြာခဲ့သတုံး မေးလို့ ရှိယင် တောင်ကြားမွေးတဲ့ဥစ္စာ တကာသစ်ရာ ဘယ်နေရာ သေစရာ လို့သေးသတုံး (မလို့ပါဘူးဘုရား) ကိုမြွှေတို့ လို့သေးသလား (မလို့ပါဘူး) ဇာနာမရဏာ တောင်ကြားမှာ ချည်း ကျုပ်ဘို့က မွေးတာကိုးဗျ....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီက ဇာနုမရဏာက ကြိတ်လို့က်၊ ဟိုက ဇာနုမရဏာက ကြိတ်လို့က်၊ တကာ တကာမတို့ ရှေ့ကကြိတ်လို့က် - နောက်က ကြိတ်လို့က်၊ တောင်လေးလုံးကြားမှာဘဲ ကျုပ်တို့ ကျေမှုပြီး သကာလ ဝိညာဏ်ချုပ်လို့က် ရပါတယ် ဆိုတာကော ငြင်းဘို့ လို့သေးသလား....(မလို့ပါဘူးဘုရား) ဘယ်လောက် ကြာကြပြီလဲ.... (မရေတွက်နိုင်ပါဘူးဘုရား) အခုကော တကာ တကာမတို့ လွတ်ပလား၊ လာနေတုန်းဘဲလား တောင်တွေက....(လာနေတုန်းပါဘုရား)။

ကဲ....တကာ တကာမတို့ ဘယ်လို့လုပ်ကြမယ် ဆိုတာ ဘုန်းကြီးကလဲ့ အကြံဉာဏ် ပေးရတော့မယ်၊ဘုရားရှင်ကလဲကောသလမင်းကြီး အကြံဉာဏ်ပေးတဲ့ အတိုင်း တကာ တကာမတို့ လို့က်

ကြမှ တော်တော့မယ် ဆိုတာဖြင့် ဘယ်လိုဘဲ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရှင်းစရာဖြင့် မြင်ကြသေးရဲ့လား.... (မမြင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒီတောင်ကြားမှာ မွေးကတည်းက တကာ တကာမတို့ ဒီဘက်ကလဲ ဇရာမရဏနဲ့၊ ဒီဘက်ကလဲ....(ဇရာမရဏနဲ့ပါဘဲ) အနောက်ဘက်ကကော....(ဇရာမရဏနဲ့ပါဘဲ) အရှေ့ဘက်ကကြည့်လိုက်ဘော့လဲ....(ဇရာမရဏပါဘဲ)။

သြော်....ဇရာမရဏတွေက ဝိုင်းကြိတ်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သတ္တဝါရယ်လို့ ဖြစ်လာယုံင် ဇရာမရဏ လက်တွင်းမှာဘဲ ခေါင်းစင်းပြီး ပြားပြီး သေလိုက်ရပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ ဘယ်ဘဝက ဘာဖြစ်ခဲ့ကြသတုံး....ဘယ်လိုသေလို့ ဘယ်လိုနေခဲ့ရသတုံး....ဆိုလို့ရှိယင် တောင် တဖြေးဖြေး ကြိတ်ပြီး နောက်ဆုံးပိတ် ခန္ဓာပါ ပျောက်ပြီး သေခဲ့ရပါတယ်ဘုရား....၊ တခြား ဘာပြောစရာလိုသေးသလား....(မလိုပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေကတော့ ကိုယ့်ဟာကလေးနဲ့ကိုယ် ဟုတ်ပြီး သကာလ နေငြားသော်လဲ ဒီကောင်ကြီးတွေ လာပါပြီ ခင်ဗျားတို့ဆီ(မှန်ပါ့) လာနေပြီနော်....တကာတဲ့ကာမတို့....(လာနေပါပြီဘုရား)။

အသက်ကြီးတဲ့လူ ကြီးသလောက် ကြိတ်ထားပြီ၊ နောက်ဆုံးပိတ် အသေကြိတ်မယ် ဆိုတာ တကာဝ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေက ဖိုးကာလိမ်းကာ ပြင်ကာဆင်ကာနဲ့ သားကလေး၊ သမီးကလေးတွေ

လူလားမြောက်ဘို့ရာ စောင့်ပြီး သကာလနေတာ အဲဒါ စောင့်တာက မသေချာဘူး၊ တောင်ကြိတ်ပဲ့ စောင့်တာက သေချာတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) သဘောပါကြပလား....(ပါ-ပါပြီ)။

တယ်လဲ ကြောက်စရာ ကောင်းပါကလား.... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား) အင်း....တကာတကာမတို့ အမွေးလဲ့ပြီ....(မှန်ပါ့) ဦးဘအုန်းတို့ ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်....(အမွေးလဲ့ပါပြီဘုရား) ဒီထဲ အမွေးကောင်းများ ပါကြသေး သလား.... (မပါ-ပါဘူး)။

ဒီအတိုင်းဘဲ ဘဝချွေးစွာဘဲ တပည့်တော်တို့ဖြင့်ဘုရား....ဒီအထဲမှာဘဲနေပြီး ဒီအထဲမှာဘဲ သေပဲ့ဝင်ရတဲ့အလုပ်ဟာတပည့်တော်တို့၏ အမြဲတမ်း အလုပ်ပါဘဲဆိုပြီး ဒီလိုဘဲ နေကြတော့မလား၊ ဒီတောင်တွေ လွှတ်ရာကို ရွှန်းကန်နိုင်တဲ့ ဆရာကောင်းသမားကောင်းက နည်းပေးခဲ့သည်ရှိသော် ရွှန်းဘို့ အချိန်ဖြင့်ရောက်ပြီ....လို့ ဘုန်းကြီးများက ဆိုချင်တယ်နော်....(မှန်လှပါဘုရား) မရောက်ကြသေးဘူးလား.... (ရောက်ပါပြီဘုရား)။

ရောက်ပါပြီ၊ ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ တောင်မဖီသေးလို့ အို....ငါ့တော့ ကံကောင်းပါရဲ့ဆိုစရာ တကွက်မှမပါဘူး၊ မွေးကတည်းက ဒီအထဲမွေးတာ၊ တောင်တွေကလဲ လှုပ်လှုပ်လာတာဘဲ၊ အထက်လဲ ကောင်းကင် ဗြဟ္မာ့ပြည်ထိတာဘဲ တကာတကာမတို့ အောက်လဲ မြေကြီးနဲ့စပ်သွားတာဘဲ.... (မှန်ပါ့) လေးဘက်စလုံးထွက်ပေါက်ကိုမရှိဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောပါကြပလား.... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီလောက်ထဲမှာ ဘဝများစွာသံသရာက တကာတကာမတို့ တောင်ကြိတ်ပဲ့ သေပဲ့ဝင်ခဲ့ရဘယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား....

(ကျပါပြီ)ဘယ်မှာ သေပဲ့ဝင်ခဲ့ရပါလိမ့်.... (တောင်ကြိတ်ပဲ့ သေပဲ့ဝင်ခဲ့ရပါတယ်)။

တကာတကာမတွေက ဒီအထဲမှာ- ဒီအထဲမှာ၊ တောင်လေးလုံးကြားထဲမှာ(မှန်ပါ့) ဒီအထဲမှာချည်းမှုးတာဘဲ၊ သူ့မှာလဲ့ သူ့ ဇရာမရဏနဲ့ဘဲ၊ ကိုယ့်မှာကော.... (ကိုယ့် ဇရာမရဏနဲ့ပါဘုရား)။

အင်း....ဒါက အသီးသီး ရှိနေတယ်ဆိုတော့ တောင်က လူကော အကြိတ်ခံရတာဘဲ၊ မြောက်ကလူကော.... (အကြိတ်ခံရတာပါဘဲ) အရှေ့ကလူ အနောက်ကလူကော.... (အကြိတ်ခံရတာပါဘဲ)။

ဩော်.... ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ ဒီပဲ့မှာဘဲ သေပဲ့ချည်းဝင်ခဲ့ရတယ်၊ ကိုယ် သားသမီးကလေးများ ဘယ်ထဲများ ဘာဖြစ်ပါလိမ့်မတုံးမေးလို့ ရှိယင် တောင်ကြိတ်ပဲ့မှာဘဲ သေခဲ့ရတာဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား)ဆွမျိုးညာတကာတွေကော.... (သေခဲ့ရပါတယ် ဘုရား)။

တောင်ကြိတ်ပဲ့မှာ သေခဲ့ရတယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား (သေချာပါပြီဘုရား) ဘယ်တော့မှ လွတ်ရေး ကျွတ်ရေး ရှောင်ရေးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ မတွေ့ခဲ့ဘူး.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီတခါ အခု အားလုံး ဆရာတော် သမားတော်တွေနဲ့တကွ ဆရာကောင်း သမားကောင်းတွေက ပေးတဲ့နည်းကိုမှ ခင်ဗျားတို့ မလိုက်နာတော့ဘူး ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် တပည့်တော် နောက်ဘဝ ဘာဖြစ်ရမှာတုံး.... တောင်ကြိတ်ပဲ့ သေပဲ့ဝင်ရလိမ့်မယ်၊ ဒါဘဲ အဖြေရှိတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

နောက်ကော တပည့်တော် ဘာမျှား ဖြစ်ဦးမှာလဲ အို.... ဘာဖြစ်မှာဘော့ မသေချာဘူး၊ တောင်ကြိတ်ပဲ့ သေပဲ့ဝင်ရမှာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ဇရာမရဏာက လာသ၍ ကြိတ်မှာကိုး.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ တောင်ကြီးတွေ့ ပါလာတာ(မှန်ပါ့) သဘောကျကြပလား.... (ကျပါပြီဘုရား) ကိုဟ့်-ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဘာပါလာသလဲ.... (တောင်ကြီးတွေ့ ပါလာပါတယ်)။

ဇရာမရဏဆိုတဲ့ တောင်ကြီးတွေဟာ ကိုယ့်ခန္ဓာ အမြဲကြိတ်နေတယ်.... (မှန်ပါ့) နောက်ဆုံးပိတ် တနေ့ အရှင်ထားမလား၊ သေထားမလား.... (အသေထားမှာပါဘုရား) သေ သွားအောင်ဘဲ ကြိတ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ငြင်းဘိုလိုသေးသလား.... (မလိုပါဘူးဘုရား)။

ဦးခင်မောင်ရေ ကျုပ်တို့ အမွေးလွှဲပြီ.... (မှန်ပါ့) တကာတကာမတို့ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ.... (အမွေးလွှဲပါပြီဘုရား)။

အမွေးလွှဲပြီ၊ အမွေးလွှဲဆိုတာက အခြားမဟုတ်ဘူး ခင်ဗျားတို့ တောင်လေးလုံးကြားမှာ မွေးရပါတယ် ဆိုကတည်းကိုက ခင်ဗျားတို့ကိုက ဩဇာ... မသိလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း ဇရာပိ ဒုက္ခသစ္စံ မရဏမှ ဒုက္ခသစ္စံ = မသိတော့ ဒီကြားမှာချည်း ဖြစ်ရပါလို၏ ဖြစ်နေတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဇရာပိ.... (ဒုက္ခသစ္စံပါ) ခင်ဗျားတို့တွေ့မည့် ဒုက္ခသစ္စာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မရဏာပို့.... (ဒုက္ခသစ္စံပါဘုရား) ဘယ်သူ တွေ့မှာတုံး.... (တပည့်တော်တို့ တွေ့မှာပါ)။

အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာမသိတော့ လူဖြစ်ရပါလို၏၊ နတ်ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလို၏၊ တောင်ကြိတ်ပဲ့ သေပဲ့ ဝင်ရပါလို၏.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ)။

လူဖြစ်ရပါလို၏ ဆိုယင်ကော.... (တောင်ကြိတ်ပဲ့ သေပဲ့ဝင်ရပါလို၏)နတ်ဖြစ်ရပါလို၏ဆိုယင်(တောင်ကြိတ်ပဲ့သေပဲ့ဝင်ရပါလို၏)ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလို၏ဆိုယင် (တောင်ကြိတ်ပဲ့ သေပဲ့ဝင်ရပါလို၏။)

အံမာလေး တကာ တကာမတွေ့ တောင်းကောင်း-မတောင်းကောင်းကြည့်စမ်း.... (မတောင်းကောင်းပါဘုရား)။

မတောင်း ကောင်း ပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့က နတ်သံပေးပြီး သကာလ အစားအသောက် ပါသည်ဖြစ်စေ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်က ပြောသည်ဖြစ်စေ အင်း.... အန္တရာယ်ကင်းလိမ့်မယ်ထင်ပါရဲ့ ဆိုတော့ နတ်ထဲမှာ ဇရာမရဏက ပါရဲ့.... (မှန်လှပါဘုရား) ဗြဟ္မာထဲမှာကော.... (ပါလျက်ပါဘုရား) စကြဝတေး မန္ဓာတ်ထဲမှာကော.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား) လူ့ဘဝတွေထဲမှာကော.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်ဟာ ဆုတောင်းရလို့ရှိယင် တောင်ကြိတ်ပဲ့ လွတ်ရပါ့မလဲလို့ မေးလို့ရှိယင် သုံးဆယ့်တဘုံထဲမှာဖြင့် ဘယ်ဘုံမှ သွားမတောင်းနဲ့၊ တောင်ကြိတ်ပဲ့မှာ သေပဲ့ဝင်ရမှာချည်းလို့ ဦးခင်မောင် မှတ်လိုက်စမ်းပါ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဦးဇံရင် ဘယ်လိုမှတ်မယ်.... (တောင်ကြိတ်ပဲ့မှာ သေပဲ့ဝင်ရမှာချည်းပါဘုရား) ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)ဒီတောင်ကြီးဟာ

ဇရာတောင် မရဏတောင်လေ.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)ဒီဘက်က တောင်တွေကကော....(ဇရာမရဏ တောင်တွေပါဘုရား)။

ဇရာမရဏ တောင်တွေချည်းဘဲဆိုတော့ ဇရာမရဏကလဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ပါပြီးသားဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ သေပဲတော့ ဖြင့် လွတ်ပါ့မလား.... (မလွတ်ပါဘူး)။

အဲဒီတုံင် ကောသလမင်းကြီးကို ဘုရားသခင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးက ပြောလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့) တကာကြီးတဲ့.... အရှေ့ဘက်က လူတွေလဲ ကြိတ်ကုန်ပြီ၊ အနောက်ဘက်က လူတွေလဲ ကြိတ်ကုန်ပြီ၊ တောင်ဘက်ကလူတွေလဲ ကြိတ်ကုန်ပြီ၊ မြောက်ဘက်ကလူတွေလဲ ကြိတ်ကုန်ပြီ၊ အရှင်မင်းကြီး.... ကျွန်ုပ်တို့ကိုလဲ ကယ်ပါ၊ အရှင်မင်းကြီးလဲ ဒီတောင်ကြိတ်ပဲလွတ်အောင် လုပ်ပါဆိုတော့ တကာကြီး ဘယ်လိုစကားပြောမလဲလို့ ဘုရားက မေးလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပြီးတော့ တပ်တောင်တာ ဗိုလ်ထုတွေနဲ့ ရှင်ဘုရင်တို့၏ အားပြတယ်ဆိုပြီး ကြားတာပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) အခု တောင်ကြီးတွေနဲ့ မေးလိုက်တော့ တကာ တကာမတို့ အဖြေထွက်ဘို့ အတော်ခက်သွားတယ်.... (ခက်ပါတယ်ဘုရား) မခက်ဘူးလားဗျာ.... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဖြေထွက်ဘို့ ခက်သွားတော့ သူဖြေပုံကလေး နားထောင်ကြတာပေါ့ အရှင်ဘုရား....တဲ့၊ ဒီဟာတွေတော့ဖြင့် မြင့်မားလိုက်တာကလဲ ကောင်းကင်ရောက်လို့ လေးဘက်ကလဲ စေ့နေ

တယ်၊ ထုတ်ပေါက်ကလဲမရှိ ဘယ်လိုတန်ခိုးကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှလဲ ဒီ တောင်လေးလုံးကျော်ပြီး သကာလ ထုတ်စရာမရှိ၊ ဘေးလဲ ထုတ်စရာမရှိ၊ အပေါ်လဲ မကျော်နိုင်၊ အကုန်သေပွဲဝင်ရတယ်ဆို တော့ ဒီနေရာမှာ လုတ်ရေး ကျပ်ရေးကို ရှာရလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒီ တပ်တောင်တာဗိုလ်ထုတွေလဲ အလကားဘဲဘုရာ့....တဲ့(မှန်ပါ့)။

ဇရာကိုမှန်အောင် ပစ်နိုင်ကြပါ့မလား၊ တပ်တွေမှာရှိတဲ့ လက်နက်တွေဟာ ဇရာကိုမှန်အောင် ပစ်နိုင်ပါ့မလား.... (မပစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား) မရဏကော ပြန်ပြီး စစ်ထိုးနိုင်ပါ့မလား.... (မထိုးနိုင်ပါဘူး)။

ဒီအတိုင်း ခင်ဗျားတို့ လှုပ်ပြီးသကာလ ကြိတ်ပဲ့ ခံလိုက်ရုံဘဲ ရှိတဲ့ယ်....(မှန်လှပါဘုရား) သဘောပါပလား(ပါ-ပါပြီဘုရား) တကာဝ·ရေ ဒါဖြင့်ဘယ်လိုကြံစည်ရမတုံးဆိုတဲ့အလုံးဟာယနေ့ ပေါ်လာပြီ.... (ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ ဘဲယ်လိုကြံစည်ကြမလဲဆိုတဲ့ အရေးဟာ အရေးကြီးလာပြီ....(မှန်ပါ့) မကြီးဘူးလားဗျာ....(ကြီးပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီတုင် ကောသလမင်းကြီးက အရှင်ဘုရား....တဲ့ တပည့် တော် ကြားခဲ့သ၍ မော်ခဲ့သ၍ မောက်ခဲ့သ၍၊ လူထုအင်အား နဲ့တကွ အလုံးစုံ တပ်တောင်တာဗိုလ်ထုနဲ့အားပြပြီး ခေါင်းမှာ အဘိသိက်သွန်းတဲ့ ရှင်ဘုရင်မို့ အားပြပြီး လာငြားသော်လဲ ဒီ တောင်လေးလုံး ကြိတ်တဲ့အထဲမှာတော့ တပည့်တော်လဲ လုတ်စ ရာ မမြင်ဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ လူတ်စရာမြင်တာကို ပြောရလို့ရှိယင်ဖြင့်၊ ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမစရိယာဘဲ ရှိတော့တယ်လို့ ဆိုလိုက်ပါတယ်-(မှန်ပါ့)တရားကို ကျင့်ဘို့ဘဲ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)

တရားကို ကျင့်လိုက်တဲ့အခါ သမစရိယာဆိုတဲ့အတိုင်း တရားနဲ့ ညီညွတ်အောင် ကျင့်လိုက်လို့ ခန္ဓာမရှိတဲ့ အလုပ်လုပ်လိုက်ရလို့ ရှိယင်ဖြင့် တောင်ကြီတ်ပဲထဲမှာ ကျုပ်ကို ပါစရာမြင်သေးရဲ့လား....(မပါနိုင်ပါဘူးဘုရား)သဘောပါကြပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာဆုတောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းကိုဖြင့် ယနေ့ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ သံဝေဂရအောင်လို့ ဟော-တယ်လို့ ဒီလိုမယူလိုက်ပါနဲ့ နော်-(မှန်ပါ့ဘုရား) ခင်ဗျားတို့ ကောန်အကြိတ်ခံရလိမ့်မယ်လို့ ယူလိုက်ပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘုန်းကြီးက သံဝေဂရအောင်လို့ တရားပလွှင့်ပေါ်ရောက်တာနဲ့ တကာတကာမတွေ့ တရားအားထုတ်စေချင်တာနဲ့-သြော်-ဒါကြီးပြပြီး ချောက်ဟောတယ်လို့ ဒီလို မယူလိုက်ပါနဲ့....(မှန်ပါ့)ချောက်ဟောတာလား....ကိုယ့်တောင်နဲ့ ကိုယ် ကြိတ်လျက်ဘဲလား....(ကိုယ့်တောင်နဲ့ ကိုယ် ကြိတ်လျက်ပါဘုရား) ချောက်တာတလုံးမှမပါ-ပါဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာတကာမတွေ့ကသာ သားနဲ့ပြုံး၊သမီးနဲ့ပြုံး၊ပစ္စည်းရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားကလေးရလို့ ဒီအထဲမှာ တောင်ဓတ္တကြိတ်လူကာနီးတောင် မသိလို့ ပြုံးတုန်းရှိသေးတယ်- (မှန်လူပါဘုရား) အင်မတန် မဆိုးဝါးကြဘူးလား....(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့်ဒီတောင်ကြိတ်ပဲထဲမှာ တောင် လေးလုံးကြား မွေးတဲ့ပဋိလ် တကာဝတို့ ဦးခင်မောင်တို့ လွတ်ရေး ကျွတ်ရေး မြင်သေးရဲ့လား....(မမြင်ပါဘူးဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီတောင်ကြိတ်ပဲထဲ တောင်လေးလုံး ကြားမှာ မွေးဖွားရတဲ့ အလုပ်ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုလို့ နတ်ပြည်လဲ ဒီတောင်ရှိတာဘဲ၊ ဗြဟ္မာပြည်မှာကော....(ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ကိုက နတ်ဖြစ်ချင်လို့ ကျုပ်တို့ကိုက ဗြဟ္မာ ဖြစ်ချင်လို့ တောင်ထဲမှာမွေးဖွားရတာ-(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပြီ နော်....(ရှင်းပါပြီ) ကျုပ်တို့ကိုက—(နတ်ဖြစ်ချင်လို့ပါ) ကျုပ် တို့ကိုက....(ဗြဟ္မာဖြစ်ချင်လို့ပါ) အင်း....ဟင်....ကျုပ်တို့ကိုက လူဖြစ်ချင်လို့-(မှန်ပါ့)တောင်ထဲမှာ ဘာဖြစ်ရသလဲ....(မွေး ဖွားရပါတယ်)။

သြော်—ခင်ဗျားတို့ အမွေးလဲကုန်ပြီ-(မှန်ပါ့)လဲကုန်ပြီနော် ဦးခင်မောင် ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ....(အမွေးလဲပါတယ် ဘုရား) အမွေးလဲပြီတဲ့ တကာတကာမတို့ တောင်လေးလုံး ကြားမှာ သွားမွေးတယ်....(မှန်ပါ့)။

တောင်ကလဲ အမြင်နည်းတဲ့တောင်လား- လေးဘက် လေး တန်က စုစည်းပြီးကြိတ်တဲ့တောင်လား....(လေးဘက် လေးတန် က စုစည်းတဲ့တောင်ပါဘုရား)။

လေးဘက်လေးတန်က စုပြီးကြိတ်တဲ့တောင်ကြားမှာ ကျုပ် တို့ လူ့ပြည်တောင်ကြားမွေးလို့ရှိယင်လဲ အကြိတ်ခံရမှာဘဲ.... (မှန်ပါ့)နတ်ပြည်တောင်ကြားမွေးယင်ကော....(အကြိတ်ခံရမှာ ပါဘဲ) အခုတော့ဖြင့် ဘယ်နေရာမျှားရောက်နေကြပါလိမ့်.... (တောင်ကြားထဲမှာရောက်နေပါတယ်ဘုရား)။

တောင်ကြားထဲ ရောက်နေတယ်-(မှန်ပါ့)တကာတကာမတို့ ကြုံစည်ကြပေတော့၊ အခုအချိန်မှာ အချိန်ကလေးကျန်သေးတယ်....(မှန်လှုပါဘုရား)အခုအချိန်မှာ-(အချိန်ကလေးကျန်ပါသေးတယ်ဘုရား) အချိန်ကျန်သေးတယ်နော်.... ပေါ့ပေါ့နဲ့ ဒီတရားကို မနဲ့ဝလိုက်ပါနဲ့၊ ကိုယ့်ဖြစ်စဉ်အကိုက်ကို ပြော နေတယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား)ဘယ်လိုပါလိမ့်....(ကိုယ့်ဖြစ်စဉ်အကိုက်ကို ပြောနေပါတယ်ဘုရား) ကိုယ့်ဖြစ်စဉ်အကိုက်ကိုပြောနေတယ် ဆိုတာ တကာတကာမတွေ့သေချာကြပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း....ဒီတရားသာနာကြတယ်၊ တကာ တကာမ တွေ့က တရားနာတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် ကိုယ့်မိတ်ဆွေနဲ့ ကိုယ့်သင်္ဂဟနဲ့ ပြောကြဆိုကြလို့ ပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ့)တရားတောင်မှ နှုလုံးမသွင်းနိုင်ဘူး၊ မိတ်ဆွေတွေ့ဆုံတဲ့အခါမှာ အသံတွေဘာတွေထွက်ပြီးပြောကြဆိုကြနဲ့ တောင်ကြားထဲရောက်နေတယ်ကြိတ်လှုပြီဆိုတာ တကာတကာမတွေ့သေချာကြပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဆူတာပါလိမ့်....(ကြိတ်လှုပြီဆိုတာ မသိလို့ဆူတာပါဘုရား) အဲ....နောက်တော့ ဒီတောင်ကြားရောက်ပြီဟော့-လွတ်ရေး ကျတ်ရေးဆိုတဲ့ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမစရိယာဆိုတဲ့ ခန္ဓာဝိပဿနာရှုတဲ့အလုပ်သာ ငါလုံပ်နေတော့ မယ်၊မင်းတို့နဲ့ ငါစကားမပြောတော့ဘူးတောင်နီးလွန်းလို့လို့(မှန်ပါ့ဘုရား)

ငြိမ်ငြိမ်နေပြီး စောစောရောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က စောစောအားထုတ်ကြပါ။ စောစောလဲလာကြပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ရိပ်

မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) အဲဒီတော့ ဟောင်းကြားထဲမှာသေ ခါနီးပျော်တော့မကောင်းပါဘူး(မှန်ပါ့)တယောက်တယောက် နှုတ်ဆက်တာတောင် မင်းလဲသိပြီးပြီ ငါလဲသိပြီးပြီ။ တောင် ကြားမှာဟေ့.... (မှန်ပါ့)ဆိုတော့ ကောင်းသေး ရဲ့လား.... (မကောင်းပါဘူး)။

အဲ-ဒါကြောင့် တကာ တကာမတို့ ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနေပြီး ကိုယ် ဟာကိုယ် ကိုယ့်တောင်ကလေးနဲ့ကိုယ်၊ကိုယ့်နေရာကလေး ကိုယ် ခင်းပြီးသကာလ ကိုယ် ဟာကိုယ် ခန္ဓာစိုက်နေ၊ ဘာ့ ကြောင့်တုံး....တောင်တွေကြိတ်နေတာ နိုးလှန်းလို့ လှုတ်ရေး ကျွတ်ရေး လုပ်နေတယ်....(မှန်လှပါဘုရား) မကောင်း ဘူးလား တကာ တကာမတို့.... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ မသိတော့ကို ဟိုကလာတယ်၊ တွေ့ရတာ ဝမ်း သာလိုက်တာ၊ တယောက်နဲ့ တယောက် ဆုံဘိုဆိုတာ မလွယ် ဘူးလို့ လုပ်မနေနဲ့ သေခါနီးက ရိပ်မိပလား....(မှန်ပါ့)။

ဘာကြောင့် မလုပ်နဲ့လို့ ဆိုသလဲ.... (သေခါနီးလို့ပါ) ဟာ....သေခါနီး ဒီအသံ ထွက်ဘို့မလိုဘူး၊ အသေသာ ဖြောင့် အောင်လုပ်ဘို့....(မှန်ပါ့) မလိုဘူးလား....(လိုပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တကာ တကာမတို့ သေခါနီး ပျော်ကိုဖြင့် ရှောင်ကြပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဘာ-မှာပါလိမ့် (သေခါနီးပျော် ကို ရှောင်ရမှာပါ) သေခါနီးပျော် ရှောင်ကြပါလို့ ဦးဝ.... သတိပေးလိုက်ပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဦးခင်မောင်....အခု ပျော်နေတာက နက်ဖြန် တောင်ကြိတ်ပဲမှာ သေချင်သေမယ် နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အခု ပျော်နေတာ ပြုံးနေတာတွေက ဘာပျော်ဆိုကြမယ်၊ (သခါနိုးပျော်ပါဘုရား)အဲဒီတော့ နာလဲမနာကြနဲ့တော့ ခင်ဗျားတို့ ပျော်ပုံကတော့ အရှုပ်ဆိုးတယ်.... (မှန်ပါ့) မဆိုးဘူးလားဗျာ (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)ဘာပျော်တဲ့ဗျာ(သခါနိုးပျော်ပါဘုရား)။

ဟာ....မကောင်းပါဘူးဗျာ....၊ သခါနိုးဖြင့် လှတ်ရေး ရှာရမယ်....(မှန်ပါ့)ခင်ဗျားတို့က ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသလဲ(ပျော်နေပါတယ်)။

အံမာလေး....ငါးကလေး အပေါ်က ရေမရှိတော့ဘူး၊ စုန်တွေက စားတော့မယ်၊ ရေက ကုန်နေပြီ....(မှန်ပါ့)ဒါတောင်မှ သူတို့က အတောင်ကလေး ယှက်ပြီးသကာလ ပြေးနေသေးတယ် ဆိုယင် တိရစ္ဆာန်မိုက် မိုက်နေတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရေခမ်းယင် နက်ဖြန် စုန်တို့ ကျီးတို့အစာ မဖြစ်ပေဘူးလား (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ရေကလဲ ခမ်းနေပြီ....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီ အထဲ အတောင်ယှက်ပြီးသကာလ ဟိုပြေး ဒီပြေးနဲ့ ဦးခင်မောင်.... ပျော်နေဦးမယ်ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီ ငါးကလေးတွေ့ ကုန်းပေါ်ကနေကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ကဲ့ရဲ့စရာမကောင်းဘူးလား....(ကောင်းပါတယ်ဘုရား)ဟ....သခါနိုး ပျော်-ပျော်နေကြတာ-(မှန်ပါ့)ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ-(သခါနိုး ပျော်-ပျော်နေတာပါ)။

အဲ....ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ပြောကြ ဆိုကြ ပြုံးကြ ရှင်ကြတာ ဘုန်းကြီးများ ဝမ်းသာပါတယ်၊ သို့သော် ပျော်ပုံ အချိုးမကျလို့....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဘယ်နှယ်ကြောင့် အချိုးမကျ

သလဲ....(သခါနိုးပျော်-ပျော်နေလို့ပါ)အချိုးမကျဘူး၊ သခါနိုးပျော်လဲဖြစ်နေတယ်၊ တောင်က ကြိတ်လျက်ကိုး၊ ဇရာကလဲ မကြိတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါ့) မရဏက အသက်ပျောက်အောင် ကြိတ်မယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဇရောက ကြိတ်ဆဲ.... (မှန်ပါ့) မရဏက အသက်ပျောက်အောင် ကြိတ်မယ်ဆိုတာကလဲ တကာ တကာမတို့ ငြင်းဘို့လို့ သေးသလား....(မလိုပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီလို ဒီအထဲမှာ သခါနိုးပျော်စောဖြင့် ကျုပ်တို့ဖြင့် ပြောလဲ မပြောလို့တော့ပါဘူး၊ ဆိုလဲ မဆိုလို့တော့ပါဘူး၊ အလွတ်ရုံးတဲ့ နည်းသာ ကျုပ်ဖြင့် ပြေးသွားပါတော့မယ်လို့ ကိုယ့်အရေးကိုယ် ဂရုစိုက်....(မှန်လှပါဘုရား)ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တကာ တကာမတွေ့ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်တုန်းက ဗုံးတွေ့နဲ့ လေယာဉ်ပျံတွေ့နဲ့ ဝဲနေတော့ သူများအရေး စိုက်နေသေးသလား.... ကိုယ့်အထုပ်ကိုပြင်ပြီး ကိုယ်အရင်ပြေးတာဘဲလား.... (ကိုယ်အရင်ပြေးတာပါဘဲဘုရား)။

အဲဒီလို ပြေးရမှာ- အဲဒီလို ပြေးရမှာ....(မှန်ပါ့)ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီ) ဒီအထဲ ဘယ်သူ့မှ ငဲ့မနေနဲ့၊ အမေကဲလဲ သူ့တာဝန်နဲ့သူ ကြိတ်လျက်၊ အဖေကကော.....(သူ့တာဝန်နဲ့သူကြိတ်လျက်ပါ)သားကလေးတွေကကော.... (သူ့တာဝန်နဲ့သူကြိတ်လျက်ပါ)ကိုယ့်မှာကော....(ကိုယ့်တာဝန်နဲ့ကိုယ် ကြိတ်လျက်ပါ)။

ကိုယ့်တာဝန်နဲ့ကိုယ် ကြိုတ်လျက် ဖြစ်ပြီးသကာလ နေတာဘယ်သူ့ ၈့စရာ ရှိသေးသတုံး တကာတကာမတို့ ကိုယ်အလှတ်ရုန်းဘို့ အရေးကြီးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) အရေးမကြီးဘူးလား (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

သား၄့နေယင် သားဆဲရတာနဲ့ ကိုယ့်တောင်က ကိုယ့်ကို အရင်ကြိတ်ပစ်လိုက်လိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)ဒီသားကလေးကလဲ လှတ်မှာလားလို့ မေးတော့....(မလှတ်ပါဘူးဘုရား) သူ့တောင်က သူ့ကို ကြိတ်မှာဘဲ....(မှန်ပါ့)

အဲဒီတော့ကို သားသမီး ခင်လို့ရှိယင်လဲ တောင်ကြိတ်ပဲ့ကလှတ်ရေးကို သင်ပေးပါ(မှန်ပါ့) ကိုယ့်ကိုယ့်ကို သနားယင်လဲ (တောင်ကြိတ်ပဲ့ လှတ်ရေးလုပ်ပါ)တောင်ကြိတ်ပဲ့က လှတ်ရေးကိုသားလျှင် ကြိုးစားပါဆိုတာ ဟောထိုက် - မဟောထိုက်....(ဟောထိုက်ပါတယ် ဘုရား) သဘော ပါကြပလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

ဟာ.... ဘုန်းကြီးက ခုနင်က ပြောတဲ့စကားကို တကာတကာမတ္ တပြန်အုပ်ရမယ်နော်.... (မှန်ပါ့) သံဝေဂရအောင် ပြောတာလား!...ကိုယ့်ဖြစ်စဉ်နဲ့ကိုက်နေတာလား....(ကိုယ့်ဖြစ်စဉ်နဲ့ ကိုက်နေတာပါဘုရား)။

ကိုယ့်ဖြစ်စဉ်နဲ့ ကိုက်နေလို့ရှိယင်ဖြင့် သေခါနီး ပျော်မလုပ်ကြနဲ့....(မှန်ပါ့)ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ)ဦးခင်မောင်....ဘာ မလုပ်နဲ့လို့ မှာသတုံး.... (သေခါနီးပျော်— မလုပ်နဲ့လို့ မှာပါတယ်....) သေခါနီးပျော်-ဆိုတဲ့ အင်မတန် ကြောက်စရာမကောင်းဘူးလား.... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

သေခါနိုးပျော်ဆိုတာခုနင်ကငါးကလေးတွေဟာ တိရစ္ဆာန်လား လူလား....(တိရစ္ဆာန်ပါဘုရား) အင်း ရေလဲမရှိဘူး၊ နက် ဖြန်ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ ကျီးတို့ ငှင်းတတို့ စုန်တို့၏အစာ ဖြစ်ရမယ် (မှန်ပါဘုရား) ကိုမြင်ရှေ့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား.... (ဖြစ်နိုင်ပါတဲ့ယ် ဘုရား) ရေမှမရှိတော့ဘဲကိုးဗျ.... (မှန်ပါ)။

အဲဒီ့အထဲ ငါးကလေးတွေကပျော်ကြ- ရွှင်ကြတယ်ဆိုလို့ ရှိယင် သြော်.... တိရစ္ဆာန်များး တယ်မိုက်ပါကလား၊ နက်ဖြန် သေခါနိုးတောင် ဒီနေ့ပျော်တုန်း.... (မှန်ပါ) ဘာ့ကြောင့်တုံး တိရစ္ဆာန်စိတ်ရှိနေလို့ မသိလို့.... (မှန်ပါဘုရား)ဆိုထိုက်သလား (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီထဲ တကာတကာမတွေ ပျော်နေတာ ဘယ်နှယ်ဆိုမလဲ (တိရစ္ဆာန်စိတ်ရှိလို့ မသိပျော်- ပျော်နေတာပါ) တိရစ္ဆာန် စိတ်ရှိလို့ မသိလို့ ဆိုတာ ဘုန်းကြီးကတော့ မဆိုပါဘူး၊ ဖြစ် စဉ်က ကိုက်နေတယ်.... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘုန်းကြီးကတော့ မဆိုပါဘူး၊ တကာတကာမတွေက အို.... တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ အစရှိသည်နဲ့ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ မဟုတ်တာတွေလဲ ပါရဲ့ ဟုတ်တာတွေလဲ ပါရဲ့ ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ)။

အဲဒါတွေ ရှောက်ပျော်နေမယ် ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် တောင်က ကြီတ်တာကလဲ တော်တော်နာနေပြီ.... (မှန်လှပါဘုရား) ဒီ-အ ထဲကနေပြီး မသိပြော-ပြောနဲ့ မဟုတ်တာတွေ ရှောက်ပျော် နေမယ်ဆိုလို့ ရှိယင် သေအောင်ကြိတ်လိုက်ပါလိမ့်မယ် ခင်ဗျား တို့.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောပါကြပလား.... (ပါ-ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တဲကာမတွေ့ အိမ်မှာ သားနဲ့ ပျော်ပျော် သမီးနဲ့ ပျော်ပျော် ကိုယ့်အရေးကိုကိုယ်လုတ်အောင် ရှုန်းပါ(မှုန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လိုမှာပါလိမ့်.... (ကိုယ့်အရေးကို ကိုယ်လုတ်အောင် ရှုန်းရပါမယ်)။

ကိုယ့်တောင်က ကိုယ့်ကြိတ်လျက်ကိုးဗျ.... (မှုန်ပါ့) ကိုယ် ယူလာတဲ့ ဇရာမရဏက ကိုယ့်ကြိတ်လျက်.... (မှုန်ပါ့) ခလေး မှာကော (ကြိတ်လျက်ပါဘုရား) သူ ယူလာတဲ့ ဇရာမရဏက... (သူ့ကိုကြိတ်လျက်ပါ) အေး....မောင်ကလေး ဖားကလေးတွေ့ မှာကော.... (ကြိတ်လျက်ပါဘဲ)။

ကြိတ်လျက်ဘဲ ဖြစ်နေတော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အလုတ်ရှုန်းမှ သာလျှင် ရမယ်၊ မောင်-ဆွဲနေလို့လဲ ကိုယ် မလုတ်ပေဘူး.... (မှုန်ပါ့ဘုရား)။

ဆွဲနေခြင်းကြောင့်လဲမောင်ကလေး မကြိတ်ပါစေနဲ့ဆိုလို့ သူယူလာတဲ့တောင်က သူ့ကြိတ်မှာဘဲ၊ လုတ်ပါ့မလား (မလုတ်ပါဘူး)၊

အဲဒါတွေ့ သေသေချာချာ သိတော့မှ သြော်.... အတ္တာဟိ အတ္တနော နာထော= ကိုယ့်အရေးသာ ကိုယ်ကြီးပါကလား.... (မှုန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့ ခင်ဗျန်းမက ခင်ဗျန်းယောကျ်ားကို ဘာပူစရာရှိသတုံးလို့ ပြောငြားသော်လဲ မယုံနဲ့....(မှုန်ပါ့)။

မင်းက ပူစရာမရှိတာက ကိစ္စမရှိဘူး၊ ငါ့မှာ တောင်ကြိတ်နေပြီလို့သာ ပြန်ပြော.... (မှုန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

မိန်းမလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ယောကျ်ားလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ မင်း ဘာပူစရာရှိသလဲ ငါရှာကျေးတယ် အို-ရှာကျေးတာကလဲ စား ရင်းမတွန်နဲ့ လျာထွက်သေရဲ့ချီရဲ့ တောင်ကြိတ်လို့ပြော.... (မှန် ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) လှတ်ရေး ကျတ်ရေး မြင်ကြ ရဲ့လား.... (မမြင်ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ကောသလမင်းကြီးက ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမစရိယာဘဲ ရှိတယ်ဘုရားတဲ့ တောင်ကြိတ်ပဲ့ လှတ်ဘို့ရာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဝိပဿနာအလုပ်ဘဲ ရှိတော့တယ် (မှန်ပါ့) ဝိပဿနာ အလုပ်လုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ့်ခန္ဓာမမှန်းပေဘူးလား ဗျာ(မှန်းပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ့်ခန္ဓာ ဖြစ်ပျက် မြင်တော့ -ကိုယ့်ခန္ဓာ ဖြစ်ပျက်မှန်း တော့ကိုယ့်ခန္ဓာကြီးကို မင်းဟာဒုက္ခသစ္စာဘဲ၊မလိုချင်တော့ဘူး ဆိုတဲ့ မဂ်ဉာဏ် လားလိုက်တော့ ခန္ဓာဖြစ်သေးရဲ့လား....(မဖြစ် ပါဘူးဘုရား)။

တောင်တွေဟာ သူတို့ဟာ သူတို့သာ အချောက် ကြိတ်ရ မှာဘဲ၊ အစိုကြိတ်တော့ မရတော့ဘူး.... (မှန်ပါ့) ရနိုင်သေးရဲ့ လား.... (မရနိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် တကာတဲ့ကာမတို့ တောင်ကြိတ်ပဲ့က လှတ်တဲ့ တရားဟာ ဘယ်သူပါလိမ့်မလဲဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဝိပဿနာဘဲ (မှန်လှ ပါဘုရား) ရှင်းကြပါလား.... (ရှင်းပါပြီ)တောင်ကြိတ်ပဲ့ကလှတ် မည့်တရားက(ဝိပဿနာပါဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒါကလေးမှ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမ တွေက ဒီလောက်အမြင်အထင် ကိုယ့်မှာလဲရှိနေလျက်သားနဲ့မှ

လွတ်ရေး ကျွတ်ရေး မလုပ်သေးဘူးဆိုလို့ ရှိယင်လဲ လူစိတ်မရှိလို့(မှန်ပါ့)ခုနင်က ငါးကလေးတွေလိုဖြစ်နေဘယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသလဲ.... (ငါးကလေးတွေလို ဖြစ်နေပါတယ်)။

ငါးကလေးတွေဟာ ရေကလဲခန်းပြီ၊ တကာ တကာမတို့ အဲဒီမှာ အဆောင်ယှက်ပြီးသကာလ ဟိုမြူးလိုက် ဒီမြူးလိုက်ဆိုလို့ရှိယင် ဘာပျော်လဲ.... (တိရစ္ဆာန်ပျော်ပါဘုရား) သခါနီးပျော်.... (မှန်ပါ့)။

သခါနီးပျော် ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပျော်ပါလိမ့်မလဲဆိုတော့ တိရစ္ဆာန်မို့.... (မှန်ပါ့) သခါနီးပျော် ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပျော်ပါလိမ့်.... (တိရစ္ဆာန်မို့ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့မှာလဲ တောင်တွေကိုယ်ကိုယ်တိုင် အကြိတ်ခံရပလား.... (ခံရပါပြီဘုရား) မသေတာတမယ် ကျန်တော့တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

မသေတာတမယ်ဘဲ ကျန်တော့တယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဒီအထဲကနေပြီး ပြုံးကာရွှင်ကာနဲ့ ကိုယ့်အရေးတော့ ကိုယ်အားမထုတ်ဘဲနဲ့ တကာတကာမတွေ လောကွတ်တွေ များနေကြမယ် ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒီလောကွတ်ဟာ အဘိုးကော တန်ပါရဲ့လား....(မဘန်ပါဘူးဘုရား)ကိုယ့်အသေကော လွတ်ပါရဲ့လား....(မလွတ်ပါဘုရား)။

သြော်....တကာ တကာမတို့ လောကွတ် ဟူသမျှ သည်းကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် သေခြင်းဆိုး သေချင်လို့ ဒီလောက်များတာဘဲလို့ ဆိုယင်ကော....လွဲပါ့မလား....(မလွဲပါဘူး)။

ခုနင်က ပြောတဲ့ ဝိပဿနာ အလုပ်သာ ကြိုးစားတော့၊ သူဘဲ လွတ်စရာရှိတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ) ပစ္စည်းနဲ့ ပေးတော့လဲ ဒီတောင်ကြီးတွေကရပ်မှာလား.... (မရပ်ပါဘုရား)သားနဲ့ သမီးနဲ့ တားပြန်ယင်ကော(မရပ်ပါဘုရား) ဆွေနဲ့ မျိုးနဲ့ တားပြန်ယင်ကော(မရပ်ပါဘုရား) မင်းနဲ့ စိုးနဲ့ တားပြန်ယင်ကော.... (မရပ်ပါဘုရား)။

မရပ်ဘူး၊ သူတို့ကို အကြိတ်ခံနေရတာ တကာတကာမတို့ (မှန်ပါ့)မင်းတွေ စိုးတွေကိုက ဘာဖြစ်နေသလဲ.... (အကြိတ်ခံနေရပါတယ်)။

အဲဒီတော့ ဒါကြောင့် ကောသလမင်းကြီးက တပည့်တော်လဲ မတတ်နိုင်ဘူးဘုရား၊ တပည့်တော်လဲ အကြိတ်ခံပြီး သေပဲဝင်ရမှာဘဲ၊ အဲဒီတော့ အကြိတ်လွတ်တဲ့ နည်းကို တပည့်တော် လျှောက်ထားရလို့ ရှိယင် အရှင်ဘုရား....ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ ဆိုတဲ့ ဝိပဿနာ အလုပ်ဘဲ ရှိပါတော့တယ်(မှန်ပါ့) ဒါဘဲ ကြိုးစားမှဘဲ(မှန်ပါ့)ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တောင်ကြိတ်ပဲက လွတ်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့နည်း ဘဝမျှားစွာ သံသရာကလဲ တောင်ကြိတ်လို့ သေခဲ့ရတာ အင်မတန် ရှင်းလင်းပြီး သကာလ နေတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးတို့တကာတကာမတွေ့ ဒီတခါဖြင့်ကိုယ့်အရေး ကိုယ်ကျင့်ကြပါတော့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်သူ့ ၈့စရာ လိုသေးသလဲ (မလိုပါဘုရား) သေသေချာချာဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားကြပါနော် ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ၈့လို့

ရှိယင်ဖြင့် ရေနစ်တဲ့လူ ၈ လို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ ကိုယ်ပါရောနစ်တာဘဲ....(မှန်ပါ့)။

ရေနစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် သွားဆယ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သူက ဆွဲမိဆွဲရာ ဆွဲလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ခုနင်က ဆယ်တဲ့ လူဟာဘာ ဖြစ်သွားသလဲ....(သူပါနစ်ပါတဲ့ယ်ဘုရား)။

အဲ.... ခင်ဗျားတို့ အခု သားတွေ ခင်တာ သမီးတွေ ခင်တာ ဆွေတွေခင်တာ မျိုးတွေခင်တာ တော့ သူတို့က ရေနစ်နေတဲ့ အထဲမှာ ကိုယ်က သွားကူတာနဲ့ တူတယ် ဦးခင်မောင်ရ(မှန်ပါ့ဘုရား) ကိုယ်ပါ နစ်ချင်လို့....(မှန်ပါ့) ဘယ်လို ဆိုကြပါ့မလဲ.... (ကိုယ်ပါနစ်ချင်လို့ပါ)။

အဲ....ခင်ဗျားတို့ သားခင် မြေးခင် ဆွေခင် မျိုးခင် စိန်ခင် မြခင် ဆိုတာ တွေဟာ ဘာထင်ကြသတုံး....(ကိုယ်ပါနစ်ချင်လို့ ပါဘုရား) ကိုယ်ပါနစ်ချင်လို့.....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ် သနားပါတယ် ဆိုတာ မှန်ပါရဲ့လား....(မမှန်ပါဘူးဘုရား) ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ် သနားပါတယ် ဆိုတာ အင်မတန် ရိုင်းနေပြီ....(မှန်ပါ့)သဘော ကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ကိုမြရွှေတို့ ဦးဇင်ရင်တို့ ကိုယ် ဟာ ကိုယ် ရှုန်းကြရလိမ့်မယ်....နော် (မှန်ပါ့) ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက် ချကြမလဲ....(ကိုယ် ဟာကိုယ် ရှုန်းကြရမှာပါဘုရား) ကိုယ် ဟာ ကိုယ် ရှုန်းလို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ သစ္စာသိအောင်လုပ် (မှန်ပါ့)။

ဒီဘက်က တောင်ကြီး နှစ်လုံးကလဲ ဘာသစ္စာ....(ဒုက္ခသစ္စာ ပါဘုရား) အင်း....ကိုယ်ခန္ဓာဘဲ ဒီဥစ္စာနော်....(မှန်ပါ့)ဒီဘက်က တောင်ကြီး နှစ်လုံးကကော....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒီဘက်က တောင်ကြီး နှစ်လုံးကကော....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အရှေ့ဘက် နေတဲ့ လူကို အရှေ့ဘက် တောင်ကကြီတ်မှာဘဲ (မှန်ပါ့) တောင်ဘက် မေ့ဖုံးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကော....(တောင်ဘက် တောင်က ကြီတ်မှာပါ) မြောက်ဘက်မေ့ဖုံးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်(မြောက်ဘက်တောင်က ကြီတ်မှာပါ)အနောက်ဘက်မေ့ဖုံးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ....(အနောက်ဘက် တောင်က ကြီတ်မှာပါဘဲ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဘယ်သူမျှား လွတ်ရေးကျတ်ရေး ရှိသေးသလဲ....(မရှိပါဘူးဘုရား) ကိုင်း-ကောသလ မင်းကြီးက ပြောလိုက်တယ် အရှင်ဘုရား ....ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ ဆိုတဲ့ ဝိပဿနာ ဉာဏ်အလုပ်ဘဲ ကိုးစားရာ အားထားရာ ရှိပါတော့တယ်၊ သူကတော့ဖြင့် အဇရံ-လို့ ဆိုတာကိုးဗျ(မှန်ပါ့)အဇရံ= မအိုရာဖြစ်သော၊ အမတံ=မသေရာဖြစ်သော ဆိုတော့ တောင်ကြီတ်မလွတ်ဘူးလား....(လွတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မအိုရာ မသေရာ သွားတဲ့ ကျုပ်တို့ ခန္ဓာဖြစ်ပျက်ကို မြင်အောင်လုပ်ပါ၊ ခန္ဓာဖြစ်ပျက်ကို မှန်းအောင်လုပ်ပါ၊ ခန္ဓာကြီးနဲ့ နေရတာ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ ဆိုပြီး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဒီဒုက္ခသစ္စာကြီး မလိုချင်လို့ ရှိယင်ဖြင့် အားထုတ်တဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား ခန္ဓာ ရပါ့မလား....(မရပါဘူး)။

ခန္ဓာရမှ ဒီတောင်တွေ ကြီတ်မှာ(မှန်ပါ့) ခန္ဓာမရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ....(တောင်မကြီတ်ပါဘူးဘုရား) တောင်ကြီတ်လွတ်တယ် ဆိုတာ လေချာကြပလား....(သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ အိမ်ရောက်တဲ့ အခါ ကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် သြော်.... မနေ့က ကြိတ်ထားတာ အတော် ဒဏ်ရာ ပီနေပြီ၊ ယနေ့ ဒီ့ထက် သေခါနီးအောင် ကြိတ်ပြီ ဆိုတာ မနေ့ကထက် ယနေ့ အကြိတ်ပြင်းထန်တယ်(မှန်ပါ့ဘုရား) မပြင်းထန်ဘူးလား....(ပြင်းထန်ပါတယ်ဘုရား)။

တနေ့ထက် တနေ့ အိုလာတယ် ဆိုတာ တကာ တကာမတို့ အိုချင်လို့ အိုတာလား၊ တောင်ကြိတ်လို့လား....(တောင်ကြိတ်လို့ပါ့ဘုရား)။

အင်း....ဒီလောက်နဲ့ သူရပ်မှာလား၊ အသေကြိတ်ဦးမှာလား (အသေကြိတ်ဦးမှာပါဘုရား) အသေကြိတ်ဦးမှာ ဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါတွေ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိတော့မှ သြော်.... ဒို့သည်ကားလို့ ဆိုယင် တောင်ထဲ မွေးဖွားတယ်ဆိုတော့ တကာ တကာမတို့က လူဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုယင် ဇရာမရဏတောင်ထဲ မွေးဖွားရပါလို့၏။ နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုယင်ကော....(ဇရာမရဏတောင်ထဲ မွေးဖွားရပါလို့၏)ပြဟ္မာဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုယင်ကော(ဇရာမရဏတောင်ထဲ မွေးဖွားရပါလို့၏)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ကိုက တောင်ထဲ မွေးဖွားရပါလို့၏ ဆိုလို့ တောင်ကြိတ်တာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ခင်ဗျားတို့ မျက်စိလည်မှု၊ ဘာ့ကြောင့်မျက်စိလည်သတုံးဆိုတော့ဇရာမရဏကိုဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိလို့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဘာမသိဘာတုံး....(ဇရာမရဏကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိတာပါဘုရား) အေး.... ဒါဖြင့် ဇရာမရဏသည် ဒုက္ခသစ္စာဆိုတော့ ဇရာ

မရဏသည် ရုပ်၏ဇရာ နာမ်၏ဇရာဆိုတော့ ရုပ်ရှိယင်လဲ ရုပ်ဇရာလာမယ်.... (မှန်လှပါ) နာမ်ရှိယင်.... (နာမ်ဇရာလာပါမယ်)။

ကဲ.... ဘာကောင်းသေးသတုံး.... (ဘာမှမကောင်းပါဘူး) ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဇရာမရဏလွတ်တဲ့ အရေးဟာဖြင့် ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာဆိုတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်ဘဲရှိတော့တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဘဲ ကြိုးစားကြပါစို့ဆိုတာ တပဲ့လုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ချဘို့ကောင်းပြီ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာ့ကြောင့်တုံး.... ဘယ်သူမှ ဒီအထဲ အန္တရာယ်မကင်းဘူးဆိုတာ ပေါ်နေတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တောင်က အသီးအသီး တကာ တကာမတွေ ဒီတကာတကာမတွေမှာ တနေ့ထက်တနေ့ အိုအောင်ကြိတ်တယ်၊ တနေ့ထက် တနေ့ သေအောင်ကြိတ်တော့မယ်၊ ဇရာမရဏကလေ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘယ်သူ အန္တရာယ်ကင်းလို့ ဘယ်သူဘေးရှင်းပါလိမ့်.... (ဘယ်သူမှ မကင်းပါဘူး) အဲဒီတော့ ဒီတရားတပဲ့လုံး ဒီဆရာကော ဒီ တကာ တကာမတွေကော ဘာလုပ်ကြမှာတုံး ဆိုတော့ တောင်ကြိတ်ပဲ့မှ လွတ်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်ရလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့)။

ခန္ဓာမရှိတဲ့အလုပ်ကို.... (လုပ်ရမှာပါဘုရား) သဘောပါကြပလား.... (ပါ-ပါပြီ) ဘာလုပ်ရမယ်.... (ခန္ဓာမရှိတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ရပါ့မယ်) ခန္ဓာမရှိယင် ဇရာမရဏကော.... (မရှိပါဘူး) မရှိဘူးဆိုတာ သေချာပြီမဟုတ်လား.... (သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာမရှိတဲ့အလုပ်ဟာ အကောင်းဆုံး.... (မှန်လှပါဘုရား) ခန္ဓာမရှိတဲ့အလုပ်သည် အကောင်းဆုံးဆိုတော့ လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာတော့ ခန္ဓာမရဘူး.... (မှန်ပါ့) ခန္ဓာမရတော့ ဒီခန္ဓာမရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ခန္ဓနိရောဓော နိဗ္ဗာနံဆိုတဲ့ အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ဆိုယင် လွဲပါ့မလား....(မလွဲပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခန္ဓာမရှိအောင် လုပ်တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ တောင်ကြိတ်ပဲမှ လွတ်ပါတယ်(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ.... (တောင်ကြိတ်ပဲမှ လွတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... ဒါကို တကဲ့ဘ တကာမတွေ ဘုန်းကြီးက ပြောရတယ်၊ သြော်.... သူတို့ ပြုံးတာကိုလဲ သူတို့ ကြီးပွားကြလို့ ပြုံးကြတယ်၊သားကလေးတွေ သမီးကလေးတွေက ပညာအရည်အချင်းကလေးတွေ ပြည့်စုံလာတော့ ကိုးစားရာ ဖြစ်လာလို့ ပြုံးကြတယ်၊ လူလားမြောက်လာလို့ ပြုံးကြတယ်၊ သြော်....တိရစ္ဆာန်ပြုံး-ပြုံးနေတာကိုး.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုယ်ကို တောင်ကြိတ်နေတာတော့ သိရဲ့လား.... (မသိပါဘုရား) မသိတော့ သူဟာ လူပြုံး-ပြုံးတာ ဟုတ်သေးရဲ့လား (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား) အင်မတန် လွဲမနေဘူးလား.... (လွဲနေပါတယ်)အဲဒါကြောင့် ဒီအလွဲတွေပေါ်အောင်လို့ ဒါသံယုတ်ပါဠိတော်က ထုတ်လာတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောပါကြပလား.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘကာ တကာမတို့ ကောသလမင်းကြီးကို ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက တကာကြီး....အရှေ့ကတောင်ကြီး

ကလဲတကာကြီးကြိတ်ပြီ၊ ကြိတ်တော့မလို့ လိမ့်လိမ့်လာနေပြီ၊ တကာကြီး ဘယ်လိုကြံစည်မတုံး....တောင်လေးလုံးကဲ့ဖြင့် လာပြီတဲ့....။

အရှင်ဘုရား....ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမစရိယာဘဲ အားကိုးရာ ရှိပါတော့တယ်ဆိုတော့ တကာ တကာမတွေ့ သူတော်ကောင်းအကျင့်ဘဲ အားကိုးရာ ရှိပါတော့တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်.... (သူတော်ကောင်းအကျင့်ဘဲ အားကိုးရာ ရှိပါတော့တယ်)ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ)။

သူတော်ကောင်းအလုပ်ဘဲ အားကိုးရာရှိပါတယ်ဆိုတော့ ဒီအလုပ်ဟာ ဘုန်းကြီးပြောတဲ့ ဝိပဿနာက မဂ်ဉာဏ်ကူးတဲ့ အလုပ်ဟာ မလုပ်-မဖြစ်တဲ့အလုပ်လို့ မှတ်ကြစမ်းပါ....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်.... (မလုပ်-မဖြစ်တဲ့ အလုပ်ပါဘုရား) မလုပ်·မဖြစ်တဲ့ အလုပ်ဆိုတော့ အသေလွတ်တဲ့အလုပ် ဖြစ်နေသောကြောင့် ခင်ဗျားတို့က အသေကို မရှာပါနဲ့တော့....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ) တောင်လေးလုံးကြားမှာ မမွေးချင်ပါနဲ့တော့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အသေလွတ်အောင်သာ ရှောင်ကြရှားကြပါဆိုတော့ တကာတကာမတို့ ဒါ ကိုယ့်အရေးဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား) သူများ အရေးလား....ကိုယ့်အရေးလား....(ကိုယ့်အရေးပါဘုရား)အေး....ဒါ့ကြောင့် ကိုယ့်အရေး မသိတော့ တောင်ကြားမှာပြုံးနေတယ်(မှန်ပါ့ဘုရား)ကိုယ့်အရေး မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က (တောင်ကြားမှာ ပြုံးနေပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့နဲ့အားလုံးဘဲ အရင်းအချာတော့ချည်းဘဲ၊ ဒီ တောင်ကြား ပြုံးနေတာ ဘုန်းကြီးက မကျေနပ်နိုင်ဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား) သြော်....ထူလွန်းတယ်၊ အ-လွန်းတယ်လို့ မဆိုထိုက်ဘူးလား.... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

သူပြုံးနေတာက သူ့ဟာ အန္တရာယ်ကင်းလို့ ပြုံးတာလား....အန္တရာယ်ကြားထဲ ပြုံးတာလား.... (အန္တရာယ်ကြားထဲ ပြုံးတာပါဘုရား) အန္တရာယ်ကြားထဲ ပြုံးနေတော့ သြော်....သူ ထူလွန်း အ-လွန်းလို့ ဘုန်းကြီးတို့လို အမြင်ကျယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များက ကျေနပ်နိုင်စရာ ကောင်းရဲ့လား.... (မကောင်းပါဘူးဘုရား)။

အခု ခင်ဗျားတို့ကဘဲ အခု ဘုန်းကြီးတရားကို နာရလို့ တောင်ကလဲ သေသေချာချာ ကြိတ်နေတာ သေသေချာချာသိတော့ ခင်ဗျားတို့အောက်က ခလေးဘုက ပျော်လိုက်တာနဲ့ ပါးလိုက်တာနဲ့ နေတဲ့အခါ သြော်....ခလေးများ ဘာမှမသိရှာဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင်လဲ သံဝေဂ မရပေဘူးလား (ရပါတယ်ဘုရား)။

အဲ....ထို့အတူဘဲတဲ့ ယနေ့ကစပြီး တကာ တကာမတွေဖြင့် သြော်... တောင်ကြီးလေးလုံးကဖြင့် လာနေပြီ၊ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)တောင်ကြီး လေးလုံးကဖြင့်.... (လာနေပါပြီဘုရား)တနေ့ထက် တနေ့လဲ....(နီးလာပါပြီ) နီးလာပြီနော်....။

အင်း.... အခု တောင်တလုံးက ကြိတ်ထားတာလဲ တော်တော် အိုလာပြီ....(မှန်ပါ့) နောက်တလုံး ကြိတ်ယင် ဘာဖြစ်မယ်ထင်ကြသလဲ....(သမ္မာပါဘုရား)။

သေရုံဘဲ ကျန်တော့တယ်ဆိုတော့ မြင့်မားတော့ ဘယ်နှယ် လုပ်ပြီးသကာလ ထွက်လဲထွက်ဘို့ မရနိုင်ဘူး.... (မှန်ပါ့) မြင့်တာကလဲ အထက်ဆုံး ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် မြင့်တာကိုး (မှန်ပါ့) လေးဘက်လေးတန်ကလဲ ရှိနေတယ်ဆိုတော့ တကာသစ်တို့....မောင်မြတို့....ဘယ်နှယ်လုပ် ရှုနိုးမလဲ.... (မရှုနိုင်ပါဘုရား) ရှုနိုးနိုင်စရာ ရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘူး)။

အဲဒီလို မရှိတဲ့အထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ အမှေးလွဲတာသည် ဘာဖြစ်လို့ အမှေး လွဲပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ခင်ဗျားတို့ ဆုတောင်းလွဲလို့....(မှန်ပါ့)ပေါ်ကြပလား-(ပေါ်ပါပြီ) ဘာပါလိမ့်....(ဆုတောင်းလွဲလို့ပါဘုရား)။

လူဖြစ်ရပါလို့၏- တောင်ကြားမှေးရပါလို့၏.... (မှန်ပါ့) နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏....(တောင်ကြားမှေးရပါလို့၏) ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလို့၏.... (တောင်ကြား မှေးရပါလို့၏) စကြဝတေး မန္ဒာတ်ဖြစ်ရပါလို့၏.... (တောင်ကြားမှေးရပါလို့၏)။

တောင်ကြားမှေးလို့ပေါ့၊ စကြဝတေးတယောက် အခုရှာတွေ့သေးရဲ့လား.... (မတွေ့ပါဘူး)တွေ့ကြသေးရဲ့လား (မတွေ့ပါဘူး) ဘယ်သွားကုန်သတုံး.... (သေကုန်ပါတယ်) တောင်ကြိတ်ပွဲမှာ သေပွဲဝင်ကုန်ပြီ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) တကာတကာမတွေ့ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက် ချမလဲ.... (တောင်ကြိတ်ပွဲမှာ သေပွဲဝင်ကုန်ပါပြီ)။

စကြဝတေး အသာထားစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားတို့ ဘုံးဘွားဘီဘင်တွေဟာ ခင်ဗျားတို့ကို တခါတည်း မကြင်နာလို့ စွန့်ပစ်သွားကြတာလား၊ တောင်တွေ မတွန်းလှန်နိုင်တာနဲ့ သေပွဲ

ဝင်လိုက်ရတာလား.... (တောင်တွေ မတွန်းလှန်နိုင်တာနဲ့ သေပဲ့ ဝင်လိုက်ရတာပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့အတွက် စိတ်ကိုမချဘူး၊မချ ပေမဲ့လဲ တောင်ကြိတ်တာနဲ့ သေရရှာတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ မျိုးရိုးက တောင်ကြိတ်ခံပြီး သေပဲ့ ဝင်တဲ့ မျိုးရိုးဘဲလားလို့ မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဆရာ ဘုန်းကြီးသာ ခေါင်းမဆောင်တော့ဘူး ဆိုယင် ဒီ-အမျိုးထဲ ဖြစ်မယ်.... (မှန်ပါ) မဖြစ်ပေဘူးလား....(ဖြစ်ပါတယ်) သစ္စာ မသိတဲ့ အမျိုးထဲသွားဖြစ်မယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဦးခင်မောင်ရေ.... သစ္စာသာမသိလို့ရှိယင်ဇရာမရဏာတောင် ကြားဖြစ်မှာဘဲဗျ.... (မှန်လှပါဘုရား) လူဖြစ်ရပါလို၏၊ ဇရာ မရဏာ တောင်ကြား ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဇရာမရဏာကလူဖြစ်တဲ့အထဲ ပါလာတယ်.... (မှန်ပါ) မပါဘူးလား.... (ပါ-ပါတယ်) ရှင်း ကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီတောင်ကြားက လွတ်အောင် အသင်မင်းကြီး စိတ်ကူးစမ်းပါလို့ ဘုရားရှင်က မေးလိုက်တော့ အရှင်ဘုရား ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမစရိယာသာရှိတော့တာဘဲ (မှန် ပါဘုရား) ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ သိရော့ ပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ)။

ဝိပဿနာ မဂ်ဥာဏ်အလုပ်ဘဲ တကာတကာမတို့ အားကိုးရာ ရှိတော့တယ်(မှန်ပါ)ဒီ့ပြင်ဘာရှိသေးသတုံး(မရှိပါဘူးဘုရား) ဘာမှမရှိဘူးဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီနေ့ ဘုန်းကြီးမျှားကလဲ ပြောရတာ တကာတကာမတွေ့ကလဲ နားလယ်ပါးလယ်ရှိလို့ အတော်ဝမ်း သာစရာ ကောင်းတဲ့နေ့ဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) နောက်ကိုမပြုံး ကြနဲ့နော်.... (မှန်ပါ့) ပြုံးချင်လို့ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဟာဒီ တောင်တွေ လွှတ်တဲ့နေရာရောက်တော့ ပြုံးတော့.... (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

တောင်ကြားထဲမှာ ပြုံးတာကတော့.... (မကောင်းပါဘူး ဘုရား) လူပြုံးလား.... တိရစ္ဆာန်ပြုံးလား.... (တိရစ္ဆာန်ပြုံးပါ ဘုရား) သီပြုံးလား.... မသီပြုံးလား.... (မသီပြုံးပါဘုရား) ဝိဇ္ဇာပြုံးလား- အဝိဇ္ဇာပြုံးလား.... (အဝိဇ္ဇာပြုံးပါဘုရား)။

အဲ....မသီပြုံးဟူသ၍သည်ကားဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ကောင်းလို့ ပြုံးတာလား....တဲ့ သူ့မှာ ရှူးလို့ပြုံးတာလား.... (ရှူးလို့ပြုံး တာပါဘုရား) ဒါဖြင့်ဗျာ.... ကိုယ်.ကိုယ်- ကိုယ်လဲ အရှူးလဲ မဖြစ်ရအောင် ကိုင်း....အလွတ်ရှုန်းတဲ့နည်းသာလျှင် ဝိပဿနာ အလုပ်ဘဲ ရှေ့တွင်တွင်ကြိုးလုပ်ပြီး မဂ် ဆိုက်အောင်ဘဲ လုပ်ပါ တော့မယ်ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီတောင်ထဲမှာ မမွေးဖွားတော့ဘူး.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သစ္စာသိပကောဗျာ့....(မှန်ပါ့) သစ္စာသိကတည်းက လူခန္ဓာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ နတ်ခန္ဓာ.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) အင်း....ဒါတွေ့ မရချင်ဘူး ဆိုကတည်းက တောင်ကြားမွေးသေးရဲ့လား (မမွေး ပါဘူး) မွေးတော့ တကာတကာမတွေ့သည် တောင်လွှတ်ရာ မှာ မနေရပေဘူးလား.... (နေရပါတယ်)။

တောင်လွတ်ရာသည် နိဗ္ဗာန်ဘဲ၊ ဇရာမရှိရာသည် နိဗ္ဗာန်၊ အဇရံ=မအိုရာစင်စစ်ဖြစ်သော၊ အမတံ=မသေရာ စင်စစ်ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ=နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ မအိုရာ မသေရာနိဗ္ဗာန်ဘဲ....(မှန်ပါ့)တောင်လွတ်တဲ့နေရာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ.... (တောင်လွတ်တဲ့ နေရာပါဘုရား)ကိုင်း–ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ယုံကြပလား....(ယုံပါပြီဘုရား) မယုံယင် ခင်ဗျားတို့ ဘိုးတော် ဘဝးတော် ဘယ်သွားကုန်သတုံးသာ ကြည့်လိုက်ပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား) မယုံယင်-မယုံယင်....(မှန်ပါ့)။

ဘိုးတော် ဘဝးတော် ဘယ်သွားကုန်သတုံး....(တောင်ကြိတ်လို့ သေကုန်ပါပြီဘုရား) တောင်ကြိတ်ပဲ့ သေပဲ့ဝင်ကုန်ပြီ....(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား(ကျပါပြီ)ဒါတွေက မယုံရမှာမျှားရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘူးဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ရှေးက မင်းကောင်း မင်းမြတ် တော်ကောင်းမင်းကောင်း မင်းမြတ်လို့ သာ ခေါ်လိုက်ရတယ် ဘယ်သွားကုန်ပါလိမ့်....(တောင်ကြိတ်ပဲ့ သေပဲ့ဝင်ကုန်ပါပြီဘုရား)တောင်ကြိတ်ပဲ့သေပဲ့ဝင်ကုန်ပြီဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါပြီ ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ချစ်ခင်တဲ့ အင်း....သားကလေးတော် သမီးကလေးတော် တချို့စွန့်ပစ်လိုက်ရတာကလေးတော်လဲ ခင်ဗျားတို့ စွန့်ချင်လို့လား-၊ သူတော်ငန်းသူ ပီပြီးသေကြ တာလား....(သူတော်ငန်းသူ ပီပြီးသေကြတာပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား-(ပေါ်ပါပြီ)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမစရိယာသာ လုပ်ကြပါစို့....၊ တောင်ကြီတ်ပဲ့က လှတ်တာ ဒါဘဲရှိတော့တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)အံမာလေး မသိလို့ ပြောရတာက တရားဟောရတာထက် ကြာသေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အခုဟာ တရား မဟောရသေးဘူး၊ ဘာပြောနေတယ်ထင်သလဲ....(မသိလို့ပြောနေတာပါ) မသိလို့ပြောနေရတာ၊ ဟ-ရှောင်စမ်းပါ၊ ဟ-ရှောင်စမ်းပါ၊ နှင့်တောင်ကြီးတွေ လာနေတဲ့ယ်- ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ တရားလားတဲ့-၊ ရှောင်နဲ့ည်း ရှားနည်းကို မသိတာနဲ့ လက်တို့နေရတာလား....(ရှောင်နည်း ရှားနည်းမသိလို့ လက်တို့နေရတာပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ကလဲ နားကလဲမထောင်၊မျက်လုံးကလဲမမြင်၊ခက်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်းမှ မပြောပါနဲ့တော့ အတော်ခက်နေတာဆိုတာပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါ တကာတကာမတွေ တောင်လေးလုံးဖြင့် ရှင်ဘုရင်သွားတော့ ဘုရားကပြောလိုက်တယ်- (မှန်ပါ့)ရှင်ဘုရင်ကတော့ သူတို့ငါးပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ပြီးသကာလ လာခဲ့ရတယ်ဆိုတော့ မင်းအားတွေပြတာဘုရား-၊တပည့်တော်တို့ အဘိသိက် သွန်းထားတဲ့ မင်းဆိုတာ ဒီလိုမှ အားမပြယင် ဂျမ်းသူပုန်တွေ ထကုန်မှာပေါ့(မှန်ပါ့)အံမာ-သူက ခပ်ကြားကြားရယ်....(မှန်ပါ့)။

ဒီတွင် ဘုရားက တောင်လေးလုံးတရား သူ့ဟောတာ....(မှန်ပါ့)ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)လွှတ်ရေး ကျွတ်ရေးရှိသေးရဲ့လား(မရှိပါဘူး)အဲ-ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ကော(မရှိပါဘူး)။

ကဲ....လွတ်တဲ့နည်းကို အခုဘုန်းကြီးက ပြောပြီ၊ ဘာကျင့်ကြ
မယ်....(ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမစရိယာကျင့်ရပါမယ်) ဝိပဿနာနဲ့
ခန္ဓာကို မြင်အောင်လုပ်-(မှန်ပါ့)ခန္ဓာမြင်အောင်လုပ်ပြီးသကာ
လ ဒီခန္ဓာမြင်တဲ့အခါကျလို့ ရှိယင် မမှန်းပါနဲ့ဆိုလို့ မရဘူး....
(မှန်ပါ့)။

မမှန်းပါနဲ့ဆိုလို့ရပါ့မလား .... (မရပါ ဘုရား) နိဗ္ဗာန်
ဉာဏ် တက်လာမယ် .... (မှန် ပါ့) မှန်းလာတဲ့ တနေ့ကျတော့
ဒီခန္ဓာကြီးဟာ ဒုက္ခသစ္စာ အစစ်မှန်း သိသွားတော့ လိုချင်ပါ
ဦးမလား .... (မလိုချင်ပါဘုရား) မလိုချင်ယင် နောက်ခန္ဓာ
တောင်ကြားမှာ ဖြစ်ဦးမလား....(မဖြစ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာမလိုချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဦးဇင်းရင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တာဘဲ
(မှန်ပါ့) ခန္ဓာ မလိုချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ....(နိဗ္ဗာန် ရောက်ပါ့တယ်
ဘုရား) ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်ယင် ခန္ဓာ မလိုချင်တဲ့ အလုပ်ကို
လုပ်ရလိမ့်မယ်(မှန်ပါ့ဘုရား) နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်ယင်....(ခန္ဓာမလို
ချင်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ရပါမယ်) ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ)။

ခန္ဓာလိုချင်ယင် တောင်ကြား သေပဲ့ဝင်ပြီ....(မှန်ပါ့) ခန္ဓာ
မလိုချင်ယင်ဖြင့် တောင်ကြိတ်ပဲ့မှလွတ်ပြီ(မှန်ပါ့)သဘော ပါကြ
ပလား.... (ပါ-ပါပြီ) ခန္ဓာမလိုချင်ယင် (တောင်ကြိတ်ပဲ့မှ လွတ်
ပါပြီ) တောင်ကြိတ်ပဲ့မှလွတ်ပြီ ဆိုတာ သဘောကျပလား(ကျ
ပါပြီ) ကိုင်းဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ တောင်ကြိတ်ပဲ့က နေ့ပြီး
သကာလ .လွတ်ရေး ကျွတ်ရေး ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမစရိယာ ဘုပ်
ကြပါစို့....။

ကဲ-ဒါဖြင့် ယနေ့ တကာ တကာမတို့ အထူးမှတ်စရာ ကလေးက သံယုတ်ပါဋ္ဌိတော်ဘဲ ထည့်ပေးပါ့မယ်၊ သမထ မပါဘဲနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့နည်း ပြောမယ်(မှန်ပါ့ဘုရား) သမထ မပါဘဲနဲ့ (နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့နည်း ပြောပါ့မယ်)။

သမထ မပါဘဲနဲ့ ခုနင်က တောင်ကြိတ်ပဲမှလွတ်ရတဲ့ နည်း ဘုရားရှင်ကိုက ဟောတာ(မှန်ပါ့) ဘုရားကိုက သေသေချာချာ ဟောတာပါ တကာ တကာမတို့....ငါဘုရား သာသနာ ဟေ့.... သမထကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်တာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဘုရားက ဖွင့် ဟောတယ်....(မှန်ပါ့) ဝိပဿနာကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်တာကွတဲ့ (မှန်ပါ့) ဝိပဿနာ မဂ်ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်တာကွ၊ သမထ ကြောင့် နိဗ္ဗာန်မရောက်ဘူးကွတဲ့၊ သေသေချာချာ ဟောတာ နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အေး....ဒါကြောင့် အဲဒီ တရားကို နာရမှာ ဖြစ်ပြီး သကာလ နေတော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ သေသေချာချာ သြော်....ဒို့ဆရာ ဘုန်းကြီးပေးနေတာ သမထ မပါဘူးနဲ့....၊ သမထဟာ နောက်လိုက်ကြီး သူ့ဟာသူဝင်ပြီး နောက်လိုက်နေ တာ၊ စင်စစ် ဝိပဿနာ ရှေ့သွားဆိုတာ မှတ်ရမယ်....နော်.... (မှန်ပါ့) ဝိပဿနာ ရှေ့သွားဆိုတာ မှတ်ရလိမ့်မယ် ဦးခင် မောင်ရေ(မှန်လှပါဘုရား) ကိုင်း....ဒါဖြင့် ပြကြပါစို့....။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဘုရားဖြစ်လာတဲ့ အခါ ကျလို့ ရှိယင်ဖြင့်တဲ့ နောက်ဆုံးပိတ် အကျိုးပေးတဲ့ ဘဝဆိုတော့ ဦးခင်မောင်တို့ ဦးဝတို့ အလွန် အကျိုးပေး လိုက်တယ်....(မှန်ပါ့ ဘုရား) ဆီတွေပျားရေတွေ ဆိုတာ ချောင်းစီးပြီး လာတယ်.... (မှန်ပါ့)။

ချောင်းရေတွေလို စီးလာတယ်၊ ဘုရားဆီကို အလှူအတန်း လာကြတာတွေ....(မှန်ပါ့ဘုရား) အဝတ်သက်နှံးတွေ ဆိုတာလဲ လှည်းအစီး ငါးရာ တထောင်နဲ့ လာလာပြီး ပုံကြတယ်၊ ဦးခင်မောင် တကယ် ဒီအတိုင်း ချိုင့်ကလေးနဲ့ ထည့်ပြီး အရှင်ဘုရား သက်နှံးလှူပါ၏လို့ ဒီလိုမဟုတ်တော့ဘူး၊ တခါတည်း လှည်းအစီး ငါးရာ တထောင်နဲ့ လာပုံကြတာဘဲ့....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီလောက် ကျအောင် သူ့အကျိုးပေးကလဲ သန်ပြီး သကာလ နေတော့ နောက်ဆုံးပိတ် ဘဝကိုးဗျ....(မှန်ပါ့)ဒါနဲ့ တပည့်သား မြေး တွေကလဲ မြတ်စွာဘုရားကို မှီပြီးသကာလ ဆွမ်းသက်နှံး ကျောင်း ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတွေ ဦးခင်မောင် အကုန်ပေါသပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့)။

အကုန်ပေါတော့ ဘုရားမပွင့်ခင် ကတည်းက ဘုရားလုပ်နေတဲ့ တိတ္ထိတွေက ရှိသေးတယ် (မှန်ပါ့) ဘုရားမပွင့်ခင်က ဘုရားလုပ်နေတဲ့ တိတ္ထိတွေက ရှိသေးတော့ ဘုရားလဲပွင့်လာပါရော ဦးဝရေ နေကြီးထွက်လာတဲ့အခါပိုးစုန်းကြူး အရောင်ပျောက်သလို တိတ္ထိတွေဟာ စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဦးခင်မောင် ဖြစ်ကုန်ပြီ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တိတ္ထိတွေ စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဖြစ်ကုန်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့်....တဲ့ တိတ္ထိ ခေါင်းဆောင်တွေက အစည်း အဝေး ဖွင့်တယ်....(မှန်ပါ့) ဒီမှာ အရင်တုန်းကတော့ဖြင့် စားရ သောက်ရ ဝတ်ရ ပါတယ်၊ အခုတော့ဖြင့် ရှင်ကြီးရေ ဒါတမ ပွင့်ပေါ်လာကတည်းက စားရ သောက်ရ ဝတ်ရ ဆိုတာ ဒီမှာ အတော်ချို့တဲ့သွားပြီ။

အဲဒီတော့ ရှင်ကြီးဂေါတမဟာ ဘယ်လိုဟောတယ် ဘယ်လို ဆိုတယ် ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ သူ့မှာ နည်းကောင်းတော့ ရှိတယ်၊ အဲဒီ နည်းကောင်းကို ဒို့အထဲက ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ လူတယောက် လှုတ်ပြီး သကာလ ရှင်ကြီးဂေါတမ ပြောပုံဆိုပုံ၊ အဲဒီ နည်းကို သွားသင်ရလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒို့မှာ နဂိုရှိတဲ့ နည်းနဲ့ အခုသွားသင်လို့ ရတဲ့ နည်းနဲ့ ရောပြီး ဟောရပြောရယင် ဒို့လဲ ပေါ်မျှားမှာဘဲ....(မှန်ပါ့)။

ဦးခင်မောင်ရေ ကြံပုံစည်ပုံပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)အဲဒီလို ကြံပုံစည်ပုံတွေ ဖြစ်ပြီး သကာလ လာတာနဲ့ သုသိမ ဆိုတဲ့ ပရိဗိုဇ်ကို တိတ္ထိခေါင်းဆောင်ကြီးက ခေါ်လိုက်တာဘဲ၊ ဟေ.... သုသိမ လာပါဦးကွ၊ ဒို့မှာဖြင့် အမျိုးသားကာကွယ်ရေး ဆိုတာ လုပ်ပေးပါဦး၊ ဒို့ အကုန်ဆင်းရဲကုန်ပြီ၊ ရှင်ကြီးဂေါတမ ပေါ်ကတည်းက ဒို့မှာဖြင့် စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဖြစ်ကုန် ပါတယ် (မှန်ပါ့)။

အဲဒါကြောင့် မင်းကလဲ ဒီအထဲမှာ ဗေဒင်အရာမှာလဲ မင်းက တော်တော်ကို တတ်တဲ့ ပဂိုလ်၊ အခုတခါ ဂေါတမ ဘုရားဆီမှာ မင်း-နည်းသွားပြီးသကာလ ယူရမယ် ဆိုယင် မင်းက အမြန် ဆုံး ယူခဲ့ပါ၊ အမြန်ဆုံးယူခဲ့ပြီးသကာလ ဒို့ကိုပြန်ပြော၊ ဒို့ကလဲ ဒို့ရှိတဲ့တရားနဲ့ မင်းဆီက တရားနဲ့ရောကြီးပြောရဟောရလို့ရှိယင်ဖြင့် ဒို့လဲစားမှ သောက်မှ နေမှထိုင်မှ အကုန်ချောင်မှာဘဲ၊ ကဲ-ဒါဖြင့် ဒို့အမျိုးသားတွေ ကယ်ဆယ်ပါ ဆိုပြီးသကာလ အဆိုသွင်းတာဘဲ....(မှန်ပါ့)။

အဆိုသင့်းတော့ ဟိုကလဲ တိတ်ဆိတ် ဖြစ်ပြီးသကာလ နေတော့ ဘယ်လို လုပ်ရမှာတုံးတဲ့၊ အို-သွားသင်ရမှာ မင်းကြာဏ်ကောင်း တယ်....(မှန်ပါ့) ဟာ-ဒါ အမျိုးသား ကယ်ဆယ်ရမယ် အမျိုး သား ကူညီရမယ် ဆိုလို့ ရှိယင် ကျုပ်လုပ်မယ်....တဲ့၊ သုသိမကပေါ့ လေ....(မှန်ပါ့)ပရိပိုဏ်တွေ-ပရိပိုဏ်တွေ....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ သုသိမ ပရိပိုဏ်က စဉ်းစားလိုက်တယ်၊ ဂေါတမ ဘုရားဆီ သွားရတော့မယ် ဆိုလို့ ရှိယင် ဘယ်သူ့ဆီ အရင်ဝင်ရ ပါ့မတုံး၊ တိုက်ရိုက်ဝင်လို့တော့ သူ့မင်းတွေ စိုးတွေနဲ့ တရား ဟောချိန်တွေနဲ့ တော်တော်နဲ့ လက်ခံဘို့ တွေဘို့ကို အချိန်မရ နိုင်ဘူး ဆိုပြီးသကာလ အရှင်သာရိပုတ္တရာဆီ ဝင်ရမလားလို့၊ သူစိတ်ကူးလိုက်တယ်၊ ဟာ-အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ဆီ ဝင်ရမလား.... စိတ်ကူးလိုက်တယ်။

အို....သူတို့က အရှင်သာရိပုတ္တရာက ပညာတေဒဂ်ရတွေ့၊ အ ရှင် မောဂ္ဂလ္လာန်က တန်ခိုးတေဒဂ်ရတွေ့၊ ဥပါလိတို့ကျပြန်တော့ ဝိနည်း တေဒဂ်ရတွေ့၊ ပုဏ္ဏတို့ ကြည့်ပြန် တော့လဲ တရားဟော တေဒဂ်ရတွေ့၊ ဒါတွေ့ မဟုတ်သေးပါဘူး၊ အားလုံးတေဒဂ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ချည်းဘဲ၊ အရှင် အာနန္ဒာဆီ ကပ်မှဘဲ၊ အရှင်အာနန္ဒာဟာ ဘုရားနဲ့ အရင်းဆုံး၊ သူ့ဆီဝင်မှတော်မယ်ဆိုပြီး သကာလ တကာ တကာမတို့ သူ့ဆီဝင်မှ တော်မယ်ဆိုပြီး သကာလ သုသိမပရိပိုဏ် က အရှင်အာနန္ဒာဆီ ဝင်လိုက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရှင်အာနန္ဒာဆီ တန်းဝင်ပြီး အရှင်အာနန္ဒာ....အရှင်ဘုရားတို့ သာသနာတော်မှာ ဟောဘဲ့တရားတွေ တပည့်တော် တိတ်တိတ်တော့ ခေါင်းဆောင်ပါဘဲ၊ သို့သော် ကြည်ညိုလွန်းလို့ အရှင်ဘုရား

တို့ဆီဘဲ သက်န်းဝတ်ပြီး ဒီပညာတွေဘဲ သင်တော့မယ်၊ ဒီဥအယူဟာ ဘယ်ဟုတ်မှမဟုတ်ဘဲ ဆိုပြီး သကာလ တပည့်တော် ဒီလို စိတ်ကူးနဲ့ လာခဲ့ပါတယ်(မှန်ပါ့)ညာပြီပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့) စင်စစ်တော့ တရားခိုးမလို့....(မှန်ပါ့)။

တရားခိုးမလို့ လာတာဆိုတာ တကာ တကာမတွေ ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား) အဲ့....တရားခိုးမလို့ လာတာပါဘဲတဲ့၊ အဲဒီတော့ အရှင် အာနန္ဒာကတော့ အဲဒီ အချိန်မှာ သူက ဘာမှ မဖြစ်ဘူး၊ သောတာပန်သာ ဖြစ်နေတော့ သြော်....တိတ္ထိခေါင်းဆောင်ကြီးက ဒို့သာသနာ ဘုရားသာသနာ ကြည်ညိုပါတယ် ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ရိုးမှ-ရိုးရဲ့လား....၊ ဟုတ်မှ-ဟုတ်ကဲ့လား၊ အကဲခတ်တယ်....(မှန်ပါ့)။

အကဲခတ်တဲ့ အခါကျတော့ အိုး-ငါတော့ အကဲမခတ်တတ်ဘူး မတတ်နိုင်ဘူး၊ ဘုရားဆီခေါ်သွားမှာဘဲ ဆိုပြီး သကာလ သုသိမပရိဗိုဇ်ကို တကာ တကာမတို့ ဘယ် ခေါ်သွားပါလိမ့်....(ဘုရားဆီ ခေါ်သွားပါတယ်)။

အဲ အရှင် အာနန္ဒာက ဘုရားဆီခေါ်သွားတယ်၊ ဘုရားဆီရောက်တဲ့ အခါကျတော့ ဟော-အာနန္ဒာ ဘာလို့ လာသတုံး....ဒီလိုဘဲဘုရား သုသိမပရိဗိုဇ်က တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်ကြီး ကြည်ညိုလွန်းလို့ သက်န်းဝတ်ပြီး ပညာသင်ချင် ပါသတဲ့ဘုရား....။

ဘုရားက စဉ်းစားလိုက်တယ်၊ အရိုးဘဲလား အဆန်းဘဲလား၊ တွေ့ရတော့မှာကိုးဗျ၊ မတွေ့ရပေဘူးလား....(တွေ့ရပါတယ် ဘုရား)အဲဒီတွင်မှ ဘုရားသခင်က သြော်....အဆန်းဘဲ၊ တရားခိုး

မလို့ လာတာ၊ ဘုရားကသိပြီ (မှန်ပါ့) ဘယ်နှယ်သိပါလိမ့်.... (တရားခိုးမလို့ လာတာပါဘုရား)။

တရားခိုးမလို့ လာတာလို့ သူသိပြီးပါပြီ တကာ တကာမတို့ (မှန်ပါ့) တရာခိုးမလို့ လာတာလို့ သိပြီးပြီ၊ ဒီအသိတွင် မကသေးဘူး၊ ဟိုဘက် တချက်ထပ်ပြီးသိတယ်၊ တရားခိုးရင်း ရဟန္တာဖြစ်လိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့)။

ဘယ်နှယ်ချက်ပါလိမ့်.... (နှစ်ချက်ပါဘုရား) ကဲ-ဘုရားကတော့ နှစ်ချက်မြင်ပြီ၊ သူကတော့ ခိုးတာတချက်သာ မြင်တာကိုး (မှန်ပါ့) သဘောပါကြပလား....(ပါ-ပါပြီ) ပဌမတော့ ဘယ်လို မြင်ပါလိမ့် ....(တရားခိုးမလို့ပါ) နောက်တော့ ဘုရားကဘယ်လိုဆက်မြင်ပါလိမ့်....(တရားခိုးရင်း ရဟန္တာဖြစ်မယ်)။

တရားခိုးရင်း ရဟန္တာဖြစ်လိမ့်မယ် (မှန်ပါ့) အဲဒါ သူးမြင်တော့ ညီတော် အာနန္ဒာ....ဒီသုသိမကို ရဟန်းခံပေးလိုက်ကွာ၊ ဘုရားက ခွင့်ပြုလိုက်တယ်၊ သုသိမကတော့ တကာ တကာမတို့ သူ့အကြိုက် ကျသွားပြီ ဟာ....ငါဝင်လာတဲ့ အပေါက်ကတော့ အပေါက်ကောင်းဘဲ (မှန်ပါ့) ဒီသာသနာက တရားတွေတော့ ကောင်းရတော့မှာဘဲ ငါတော့ဖြင့် တိတ္ထိတွေ့ ကယ်တင်နိုင်တော့မှာဘဲ ဆိုပြီး သူ့စိတ်ထဲကတော့ ကျေနပ်နေတာပေါ့လေ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘုရားကလဲ မသိဘူး ငါ့အကြံကို၊ ညီတော် အာနန္ဒာကလဲ မသိဘူး၊ ငါတော့ဖြင့် နေရာကျပြီ ဆိုပြီး သကာလ ရဟန်းခံပေးလိုက် ဆိုကတည်းက ဦးခင်မောင် အတော်ကျေနပ်သွားတယ်.... (မှန်ပါ့) ဘုရားကတော့ သိပြီးသား နော်....(မှန်ပါ့)။

ဘုရားကတော့ သိပြီးသားပေါ့ တကာ တကာမတို့၊ ရှေးဦးစွာ တရားခိုးလိမ့်မယ် ဆိုတာလဲ သိပြီးသား၊ တရားခိုးရင်း မတ္ထာနဲ့ ဘာတုံး .... (ရဟန္တာဖြစ်မယ် ဆိုတာလဲ သိပြီးသား) ရဟန္တာဖြစ်မယ်ဆိုတာ သိလို့ ရဟန်းပြုပေးလိုက်လို့ ပြောတာ(မှန်ပါ့) ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

အဲဒီ ဇာတ်ထုပ်မှာ တကာ တကာမတို့ အဲဒီပါဠိတော် အခု ပြောတဲ့ ပါဠိတော်မှာ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သေသေချာချာ ဟောတာက ဒီနေ့သိပ် ဆုံးမယ်မဟုတ်လို့ သမထ မပါဘဲနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်တယ် ဆိုတဲ့ သူ့ပြောတာ....(မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

သမထ မပါဘဲနဲ့ ....(နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ပါတယ်) ငါဘုရား သာသနာတော်မှာ သမထကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ သဘော ကျပလား....(မှန်ပါ့) ဝိပဿနာကြောင့်သာ.... (နိဗ္ဗာန်ရတာပါ) ဝိပဿနာကြောင့်သာ နိဗ္ဗာန်ရတာ ဆိုတာ ဒီနေရာမှာ ဘုရားဖွင့်ချလိုက်တယ် (မှန်ပါ့)သဘောပါပလား (ပါ-ပါပြီ)။

သမထကတော့ တကာ တကာမတို့ ကောင်းကင်ပျံ-မြေလျှိုး သူတပါးစိတ်တွေ့ သိပေါ့ဟျာ....(မှန်ပါ့) အင်း....ဟင် ဘယ်နေရာ ဘာရှိ ဆိုတာ အမြင်အထင်တွေ့ ပေါက်ပေါ့ဟျာ၊ ဒါဟဲ့ သူ့သတ္တိပါ (မှန်ပါ့)ခုနင်က ဒီခန္ဓာထဲမှာ အဝိဇ္ဇာထုကို ဖေါက်ဘို့ ကျတော့ ဝိပဿနာ မဂ်မှ ဖေါက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘော ကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ခန္ဓာထဲမှာ ရှိတဲ့ ဖြစ်ပျက်ကလေးတွေ့ မြင်ဘို့ရာ ကျတော့ သမထက ဖေါက်လို့ကို မရဘူး (မှန်ပါ့)ရသေးရဲ့လား....(မရ

ပါဘူး) သူက သမာဓိ လမ်းဆုံးနေတာကိုး....(မှန်ပါ့) သဘော ကျပလား....(ကျေးပါပြီ) ပညာကမှ ဖေါက်နိုင်တယ်.... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ သမထသည် ငါဘုရားသာသနာတော်မှာ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကရော အဋ္ဌကထာဆရာကရော သမထကြောင့်နိဗ္ဗာန်ရောက်တာ မဟုတ်ဘူး သုသိမရေ့....၊ ဝိပဿနာကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်တာ၊ ဝိပဿနာမဂ်ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်တာဟ-လို့ ဆိုတာ သူ သေသေ ချာချာ ဖေါ်ပြောတာ....(မှန်ပါ့)။

ငါဘုရားသာသနာတော်မှာ သမထကိုအနှစ်သာရရှိတယ်လို့ သေသေချာချာ ဟောတာ မဟုတ်ဘူး(မှန်ပါ့)သဘောကျပလား (ကျေးပါပြီ) ဘယ်ဟာကိုသာ အနှစ်သာရရှိတယ်လို့ ဟောသတုံး ဆိုတော့ ဝိပဿနာမဂ်ကိုသာ အနှစ်သာရရှိတယ်လို့ ငါသေသေချာချာ ဟောတယ် ဆိုတာ ဒီနေရာမှာလာတာ(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါကြောင့် တကာ တကာမတွေ့ ဘုန်းကြီးပေးတဲ့ ဝိပဿနာအလုပ်ကို တကာ တကာမတွေက မငြင်းမဆန်ဘဲနဲ့ တောင်ကြိတ်ပဲမှု လုတ်ရတဲ့ အလုပ်ဖြစ်လေသောကြောင့် ဒီခန္ဓာကိုယ် မကြည့်ယင် မဖြစ်ပါ....(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျေးပါပြီ)။

ခန္ဓာကိုယ် ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် စိုက်သာကြည့်....၊ အနိစ္စအချက် ဒုက္ခအချက် အနတ္တအချက်တွေ့ ပေါ်မှာပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) ပေါ်လာလို့ ရှိယင်ဖြင့် တနေရာမှာတွေ့လိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာမတွေ့ စောင့်သာကြည့်နေတကိုယ်လုံးဟာ အနိစ္စအချက်တွေ့ အကုန်ပြောတော့မှာဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဦးခင်မောင် တနေရာ တွေ့ဘို့အရေးကြီးတယ် (မှန်ပါ့)တနေရာ တွေ့ယင်ဘဲ ဒီဟာ သဲလွန်စရလို့ လိုက်သွားသလို ပေါ့ဗျာ အကုန်မှတွေ့ပေဘူးလား....(မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီလို တွေ့တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် သြော်....အနိစ္စချည်း ပါလား....၊ အနိစ္စဆိုတာ ဒုက္ခသစ္စာပါကလား....(မှန်ပါ့) အနိစ္စဆိုတာ ဘာတဲ့....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) အနိစ္စဟာ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ၊ ဘာမှ ငြင်းမနေနဲ့....(မှန်ပါ့)။

တကာတကာမတို့ ဒုက္ခသစ္စာ ဆိုတာ တခြားလား အောက်မေ့နေတယ်၊ မဟုတ်ပါဘူး ဒီအနိစ္စဟာ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ) အနိစ္စဟာ ဘာတဲ့....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) အနိစ္စဟာ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာထဲမှာ ရှိလျက်နဲ့ တွေ့အောင်သာ ရှာပေတော့ .... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီ မတွေ့တာကတော့ ဘုန်းကြီးက ဒီနေ့ သုသိမ အသာကလေးထားပြီးတော့ ဆုံးမှာ မဟုတ်လို့၊ မတွေ့တာက ခင်ဗျားတို့မှာ ဒါက တဲကာတကာမတွေ့ ဉာဏ်ဆိုပါတော့ဗျာ၊ မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ဆရာဘုန်းကြီးက ခင်ဗျားတို့ ကူညီထားတဲ့ ဒီနည်းနဲ့ ကြည့်ပါဆိုတဲ့ ဉာဏ်၊ အဲဒီဉာဏ်ရှေ့မှာ ဦးခင်မောင် အဝိဇ္ဇာက တချက်ခံတယ်၊ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒီဉာဏ်ရှေ့မှာ ဘယ်သူ တချက်ခံသတုံး....(အဝိဇ္ဇာတချက်ခံပါတယ်) အဝိဇ္ဇာရှေ့နားက တခါ ခန္ဓာက တချက်ခံတဲ့ယ် (မှန်ပါ့) ဒါ့ကြောင့် တကဲာတကာမတို့ ဟောဒီနိဗ္ဗာန် မပေါ်

လာတာ(မှန်ပါ့)ဟောဒီ ဒါနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင် အဝိဇ္ဇာက တချက် ကွယ်ထားတယ်(မှန်ပါ့)အဝိဇ္ဇာဖယ်မှ ခန္ဓာကို တွေ့မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ခန္ဓာ ဒုက္ခသစ္စာ တွေ့မယ်။

အဲဒီ ခန္ဓာဒုက္ခသစ္စာ ဖယ်နိုင်မှ ဒီဘက်က နိဗ္ဗာန်သွားတွေ့မယ် .... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါနှစ်ချက် ဖယ်လိုက်ယင် ရပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပဌမ ဘာဖယ်ရမယ် .... (အဝိဇ္ဇာဖယ်ရပါမယ်) ဒုတိယ ဘာဖယ်ရမယ်....(ခန္ဓာ ဖယ်ရပါမယ်)။

အဲ....ခန္ဓာဖယ်တော့ ခန္ဓာမရှိတဲ့ အခါကျတော့ သူ လာပေါ်တယ်(မှန်ပါ့)နိဗ္ဗာန်ဟာ ဒါကြောင့် ဒီဥာဏ်နဲ့ဟာ တကာ တကာမတို့ အနိဿကလေး ဆိုတာ မှတ်ပါ....(မှန်ပါ့)။

ဒါဖယ်နည်း ရှားနည်းကို တကာ တကာမတွေ နက်ဖြန် သုသိမပရိဗ္ဗိုဒ် ဝတ္ထုနဲ့ တကွ သေသေချာချာ ရှင်းပြတော့ကို မင်္ဂ ဥာဏ် ဖိုလ်ဥာဏ် အနိဿကလေး ဆိုတာ ပေါ်လာလိမ့်မယ်....နော် (မှန်ပါ့)။

ကနေ့တော့ နာရီစေ့တဲ့ အတွက် တော်ကြဦးစို့....။

သာဓု....သာဓု....သာဓု....။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အာမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း
မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့
ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

ခန္ဓာဒေါ်ရာ

ဉာဏ်သွားရမည့် တရားတော်

(၅-၃-၆၁)

တရားနာပြီးသည့်နောက်ကို ခန္ဓာ ဉာဏ် လှည့်ပါ၊ ခန္ဓာ ဉာဏ်လှည့် ပြီးသကာလ ခန္ဓာထဲမှာ ပြနေတဲ့ တရားတွေကို ဉာဏ်နဲ့ အမှန်သိအောင် လုပ်ပါလို့ဆိုတာ တိုက်တွန်းပါတယ် နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တရားကိုလဲ နာရမယ်၊ ခန္ဓာကိုလဲ ဉာဏ်လှည့်ရမယ်၊ ခန္ဓာထဲ ဉာဏ်နဲ့ လှည့်လိုက်ပြီ ဆိုမှဖြင့် ခန္ဓာက ပြောပါလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်ဟာ အနိစ္စ ခန္ဓာကိုယ်ပါဘဲ၊ ကျုပ်ဟာ ဒုက္ခ ခန္ဓာကိုယ်ပါဘဲ၊ ကျုပ်ဟာ အနတ္တ ခန္ဓာကိုယ်ပါဘဲ၊ ကျုပ်ဟာ ဒုက္ခသစ္စာဘဲလို့ ခန္ဓာကပြောပါလိမ့်မယ် .... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်သူပြောတဲ့မှ မယုံနဲ့ ခန္ဓာကပြောတာ ယုံပါ....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီ ခန္ဓာက ပြောပြီဆိုမှဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေက စိုက်ပြီးကြည့်ပါ သူပြောတာကို....(မှန်ပါ့)။

ဒါ့ကြောင့် တကာ တကာမတွေ မမေ့ပါနဲ့၊ ဟိ ပဿိကော ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ သဘောကျတယ် မဟုတ်လား....(မှန်ပါ့ဘုရား)ခန္ဓာ

ဘ ဘယ်လိုမျှား ခေါ်လေ့ ပြောလေ့ ရှိပါလိမ့်....(ဟေ ပဿီးကာလို့ ခေါ်ပါတယ်)။

အဲ....လာပါ ရှုပါလို့ ခဏခဏ ခန္ဓာက ခေါ်တယ်....နော်(မှန်ပါ့) ဟေ=လာခဲ့ပါ၊ ပဿ=သူ့ကိုရှုပါ၊ ခန္ဓာက မခေါ်ဘူးလား....(ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ခန္ဓာက အမြဲတမ်း ခေါ်နေတာဘဲ၊ အဲဒါလက်နဲ့ မသွားဘဲနဲ့ မျက်လုံးနဲ့ မသွားဘဲနဲ့ ဥာဏ်ကလေးနဲ့ သွားပေးလိုက်စမ်းပါ....(မှန်ပါ့) ခန္ဓာက ခေါ်တာ ဘာနဲ့သွားရမယ်....(ဥာဏ်နဲ့သွားရပါမယ်)။

အဲဒါကြောင့် ဘုရားကလဲ သန္ဒိဋ္ဌိကော သာမံပဿိတပ္ပေါ=ကိုယ်တိုင်မြင်အောင် သွားပါ၊ သန္ဒိဋ္ဌိကောနဲ့ သွားလိုက်နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

သန္ဒိဋ္ဌိကောနဲ့ တကာတကာမတွေက သွားလိုက်ပြီ ဆိုမှဖြင့် အခေါ်သမားနဲ့ အသွားသမားသည် အခေါ်သမား ကလဲ အနိစ္စက ခေါ်မှာဘဲ၊ အသွားသမားက ဥာဏ်ဖြစ်ရမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အခေါ်သမားက အနိစ္စ....(မှန်ပါ့ဘုရား)
အသွားသမားက ဥာဏ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။
အခေါ်သမားက....(အနိစ္စပါဘုရား)။
အသွားသမားက....(ဥာဏ်ပါဘုရား)။

အဲဒီ ခေါ်ရာကို ဥာဏ်နဲ့ သွားပြီဆိုမှဖြင့် တကာတကာမတို့ကိုယ့် ခန္ဓာ အကြောင်း ကိုယ်ကောင်းကောင်း သိပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) မသိပေဘူးလား....(သိပါတယ်ဘုရား)။

ကိုမြရွှေတို့ တကာ ဦးဇင်ရင်တို့ မသိပေဘူးလား .... (သိပါ တယ်ဘုရား) ခေါ်ရာကိုသာ အနိစ္စက ခေါ်ရာကိုသာ ဥာဏ်က သွားပေးပါ(မှန်ပါ့) အနိစ္စခေါ်ရာကို....(ဥာဏ်ကသွားပေးပါ)။

ခန္ဓာကိုယ် တကိုယ်လုံးကဖြင့် ဝေဒနာ ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ ယားတယ်လို့ ကြည့်လိုက်ပြန်လဲ ကြည့်သည်နဲ့ တပြိုင်နက်တည်း ပျောက်သွားလို့ အနိစ္စက ခေါ်တာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

စိတ်ကလေးတွေကလဲ ဘယ်စိတ် ပေါ်ပေါ် နောက်ကနေပြီး ကြည့်ပါဦးမယ် ဆိုပြီး သန့်ဦးကောနဲ့ = သာမ ပဿိတပ္ပေါ ဆိုတဲ့ အတိုင်း ကိုယ်တိုင်လဲ လိုက်ကြည့် လိုက်ပါရော တကာ တကာ မတို့ အနိစ္စက မရှိတာကဘဲ ကျုပ်ဖြင့် မရှိတော့ဘူး၊ ကျုပ်ဖြင့် သေပါပေါ့၊ မှပြောဘူးလား....(ပြောပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို ခန္ဓာက သူ့အသေကို သူပြောတဲ့ အခါ ကျုပ်တို့ တကာ တကာမတွေက ဥာဏ်ကလေးနဲ့ လိုက်-လိုက်တဲ့ အခါ ကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် သူများအသေ ကိုယ်မြင်တာလား မိမိအသေ မိမိမြင်တာလားဆိုတဲ့ဟာ အကဲခတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ် ချက်ချကြမလဲ.... (မိမိအသေ မိမိမြင်တာပါဘုရား) မိမိ အသေ မိမိမြင်တဲ့ ဥာဏ်ဘဲလို့ ဆိုလို့ ရှိယင် လွဲပါ့မလား....(မလွဲပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ မိမိအသေဆိုတာ ဘာပါလိမ့် မတုံး.... ဆိုတော့ "မရဏမွေ ဒုက္ခသစ္စံ" ဆိုလဲ ဟုတ်တာဘဲ နော်.... (မှန်ပါ့)ဖြစ် ပျက်သည် ဒုက္ခသစ္စာဘဲလို့ ဆိုတာလဲ ဟုတ်တာဘဲ....(မှန်ပါ့)။

ဘာဖြစ်လို့တုံး.... "သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာပိ ဒုက္ခာ" လို့ ဟောထားသောကြောင့် တကာ တကာမတွေ သိတဲ့အတိုင်း

တဲ့၊ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးကဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကြီးပါတည်း၊ဒုက္ခသစ္စာအဖြစ်နဲ့ ခေါ်လေ့ ပြောလေ့ ရှိပါတယ်....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာအဖြစ်နဲ့ ခေါ်လေ့ ပြောလေ့ ရှိတာကို တကာ တကာမတွေက တက္ခာနဲ့ မလိုက်နဲ့၊ ဒေါသနဲ့ မလိုက်နဲ့၊ ဉာဏ်နဲ့ လိုက်ပါလို့ သတိပေးလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) တက္ခာနဲ့(မလိုက်ရပါဘုရား)ဉာဏ်နဲ့....(လိုက်ရပါမယ်) ဒေါသနဲ့....(မလိုက်ရပါဘုရား)။

ယား-ယားလွန်းလှတယ်ဆိုပြီး ခန္ဓာကိုယ်က ဝေဒနာ ပေါ်နေတာ ယား-ယားလွန်းလှတယ်ဆိုပြီး ကုပ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒေါသနဲ့ လိုက်တယ်နော်.... (မှန်ပါ့) ယားလိုက်တာ စိတ်များပျက်ပါပေါ့။ ပခုံးကိုက ယားတာဘဲ၊ ရင်ကိုက ယားတာဘဲ၊ မျက်နှာကိုက ယားတာဘဲဆိုယင်ဖြင့် စိတ်များပျက်ပါပေါ့—ဒေါသနဲ့ လိုက်တယ်နော်....(မှန်ပါ့)။

အဲဒါကြောင့် ဟိ=လာခဲ့ပါ၊ ပဿ=ကျုပ်ကို ရှုပါလို့ ယားတဲ့နေရာက ခေါ်ခေါ်၊ဝမ်းထဲက စိတ်တွေက ခေါ်ခေါ်၊ မျက်လုံးစိတ်က ခေါ်ခေါ်၊တကာ တကာမတွေက သန္ဒိဋ္ဌိကောကိုယ်တိုင်မြင်အောင် လိုက်ရမယ်၊ ဉာဏ်နဲ့ လိုက်ကြစမ်းပါနော်-(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာနဲ့ လိုက်ကြမယ်.... (ဉာဏ်နဲ့ လိုက်ရမှာပါ) ဉာဏ်နဲ့ လိုက်ကြစမ်းပါဆိုတော့ ခန္ဓာကလဲ မခေါ်တဲ့အချိန် ရှုပါ့မလား (မရှုပါဘုရား) အဲ....ဉာဏ်က မလိုက်မိတဲ့အချိန် ဖြစ်မှာစိုးလို့ ယနေ့ ဒီတရား စ-ပြောပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခန္ဓာကတော့ မခေါ် မရှိဘူးဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ကြပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဉာဏ်က မလိုက်မိမှာ အင်မတန် စိုးရိမ်

ရတယ် တကာသစ်တို့....နော်.....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဦးခင်မောင်တို့.... ဘာ စိုးရိမ်ရပါလိမ့်.....(ဥာဏ်ကမလိုက်မိမှာ စိုးရိမ်ရပါတယ်)။

ဥာဏ်မလိုက်လို့ ရှိယင် ဒေါသ တဏှာ လိုက်ပါလိမ့်မယ်၊ တဏှာလိုက်ယင် တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒေါသလိုက်လို့ ရှိယင် ဒေါသ သောက ပရိဒေဝ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) မဖြစ်ပေဘူးလား....(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒီလိုဆိုတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆက်မသွားပေဘူးလား....(ဆက်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဆက်သွားတော့ တဘဝ တခါတဲ့ည်း ယားလိုက်တာနဲ့ တခါတည်း နာလိုက်တာနဲ့ ဟို....အနာဂတ်ဘဝပါ ခန္ဓာကြီးရတယ်....(မှန်ပါ့)ဒုက္ခသစ္စာခန္ဓာကြီးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ အကျိုးပေးတွေ့ပြီးဆုံနေရလိမ့်ဦးမယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဟိုပဿိကောက ခေါ်တာကို ဘာနဲ့ လိုက်ကြမယ်....(သန္ဒိဋ္ဌိကောနဲ့ လိုက်ရပါမယ်)။

သန္ဒိဋ္ဌိကောနဲ့ လိုက်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် .... တဲ့ တကာ တကာမတို့ ဥပမာ ယားတဲ့နေရာကလေး ပခုံးက ယားတယ်၊ ယားတာကလေး ဥာဏ်နဲ့ လိုက်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် သြော်....ယားတာကလေးဟာလဲ ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားတာဘဲလို့ ဥာဏ်ကလေးက မသိလိုက်ဘူးလား.... (သိလိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

သိလိုက်တော့ ယားခြင်းကြောင့် ဒေါသ သောက ပရိဒေဝ နောက်က လိုက်သေးရဲ့လား.... (မလိုက်ပါဘူး) အဲ....ဥာဏ်နဲ့ လိုက်-လိုက်တဲ့အတွက် -အကာလိကောဆိုပြီး ဒေါသ သောက

ပရိဒေဝတွေ ချုပ်သွားတယ်....(မှန်ပါ!)မချုပ်ဘူးလား....(ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ....အကာလိကော အခါမလင့် အကျိုးပေးပစ်လိုက်တော့ တကာ တကာမတွေ အပါယ်သွားမည့်တရားတွေ ဝင်ခွင့် ရ-သေးရဲ့လား....(မရပါဘူး) အဲဒီ အပါယ်သွားမည့်တရားတွေ ဝင်ခွင့်မရတာ အကာလိကောလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ ဒီဥစ္စာ သုံးလေးခါရှိပြီ ဆရာက-ဟောဒါက ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာက ဟိပဿိကော၊ ဥာဏ်က ဘာတုံး....(သန္ဒိဋ္ဌိကောပါ)သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ အဲဒီတော့ ဟိပဿိကော ခေါ်ရာကို ဘာနဲ့ လိုက်ရမလဲ....(သန္ဒိဋ္ဌိကောနဲ့ လိုက်ရပါမယ်) သန္ဒိဋ္ဌိကောနဲ့ လိုက်ရမယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒီလို လိုက်-လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဥာဏ်နဲ့ လိုက် ÷ လိုက်တော့ ဖြစ်ပျက် ဝိပဿနာမဂ်၊ သွားမကိုက်ဘူးလား.... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒေါသနဲ့ မလိုက်တဲ့အတွက်တဲ့ ယာလိုက်တာကျုပ်ဖြင့် စိတ်ကိုပျက်လို့ဆိုတဲ့ ဒေါသ သောက ပရိဒေဝတွေကော လာသေးရဲ့လား....(မလာပါဘုရား)။

ဥာဏ်နဲ့ လိုက်-လိုက်တော့ မလာဘူး၊ မလာဘော့ ဒီဟဲရားတွေဟာ မကောင်းတဲ့တရားတွေဟာ တခါတည်း တကာတာကာမတွေ သန္တာန် ချုပ်မသွားဘူး လား.....(ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ အကာလိကော=အခါမလင့် အကျိုးပေးချလိုက်တာ (မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား....(ကျေပါပြီ)ဝမ်းထဲအကုသိုလ်တွေရားတွေ ရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘူး) ဒါ ဘာပါလိမ့်ဗျာ-(အကာလိကောပါဘုရား)။

အကာလိကော = အခါမလင့် အကျိုးပေးပစ်လိုက်တယ်၊ ချက်ခြင်းလိုက်လိုက်လို့နော်၊ မလိုက်ယင် ဒီလိုဖြစ်မယ် မဟုတ် ဘူးဆိုတာ သေချာကြပလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တကာ ဇာကာမတွေ ဒါ အလုပ်တရားကို စ-ပြီးပေးနေပါတယ်....(မှန်ပါ့)အလုပ်တရား ဒီ အတိုင်းလိုက် ရမယ်ဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

ပေါပဿိကောက....(အခေါသမားပါဘုရား)။

သန္ဒိဋ္ဌိကောက .... (အလိုက်သမားပါဘုရား)။

အကာလိကောဆိုတာက အကျိုးပေး အထမြောက်တာ.... (မှန်ပါ့)အကာလိကောက....(အကျိုးပေးအထမြောက်တာပါ) လုပ်ခြင်းကြောင့် အပါယ်တံခါးပိတ်တယ်၊ အပါယ်သွားမည့် တရားတွေ အကုန် ပိတ်သွားတယ်.... (မှန်ပါ့) လုပ်လို့ရတာ၊ မလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အပါယ်တံခါးပိတ်တယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါ့မလား-(မဆိုနိုင်ပါဘူး)။

အဲဒါတွေ ဉာဏ်နဲ့လိုက်ပြီးကြည့်တော့မှ သြော်....ဒီသည် ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် တရားဂုဏ်တော်ဟာ သွက္ခာတော ဘဂဝတ်ဝဓမ္မော= ဘုရားက ကောင်းအောင် ဟောပါလျက် သားနဲ့ ဒီ့က အသုံးမချတတ်လို့ ခက်နေတယ်.... (မှန်ပါ့) ဘုရားက ဘာတဲ့(ကောင်းအောင် ဟောပါတယ်)။

"သက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော" ဘဂဝတာ=မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ဓမ္မော=တရားကို၊ သက္ခာတော= ကောင်းအောင်ကို ဟောနေတယ်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်ကို ကျင့်စဉ်ဟောပါတယ်....နော်.... (မှန်ပါ!) ဘယ်လိုမျှား ဟောလိုက်ပါလိမ့်.... (နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် ဟောပါတယ်)။

နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့ ကျင့်စဉ်ကို ဟောလိုက်ပါလျက်သားနဲ့ တကာ တကာမတွေက မကျင့်တတ်ဘဲ ဖြစ်ပြီး မသုံးတတ်ဘဲ ဖြစ်ပြီးသကာလ နေသောကြောင့် ဒီနေ့ ဒီဥစ္စာကို မောင်မြဘို ဆက်ပြောမယ်....နော်....(မှန်လှပါဘုရား)။

ကဲ.... တကာ တကာမတို့ ဟိုပယ်ဒီကောဆိုတာက ခန္ဓာက အနိစ္စက အခေါ်သမား.... (မှန်ပါဘုရား) သန္ဒိဋ္ဌိကောက်.... (အလိုက်သမားပါဘုရား) အကာလိကောက.... (အခါမလှင့် အကျိုးပေးပါတယ်)။

အခါမလင့် အကျိုးပေးတယ်ဆိုဘာ အပါယ်ဟံခါးပိတ်ပေးတာ.... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ဘာပါလိမ့်.... (အပါယ်ဘံခါး ပိတ်ပေးတာပါ)။

အဲဒီဘော့ အပါယ်ဘံခါး ပိတ်ချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သန္ဒိဋ္ဌိကော-လိုက်မှဘဲ ပိတ်ဘယ်....(မှန်ပါဘုရား) သန္ဒိဋ္ဌိကောမလိုက်လို့ရှိယင် (မပိတ်ပါဘုရား) မပိတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာပလား (သေချာပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် တကာ တကာမတွေက ပေါ့ပေါ့ တန်တန်မနေပါနဲ့၊ အခု ဒီနေ့ပြောတာ စကား၊ ကာရိုသေးတယ်၊ သုံးလုံးခင်ဗျားတို့ ဥာဏ်ဆဲနှာ ရောက်သွားပြီ....(မှန်ပါဘုရား)မဆက်သေးဘူးလား.... (ရောက်ပါပြီဘုရား)။

ဒီဟာကလေးက ဘာတဲ့.... (ဟိပဿ ကောပါဘုရား) လာပါ ရှုပါလို့ ဒါ ခန္ဓာက ခေါ်တယ်.... နော်.... (မှန်ပါ့) ခန္ဓာက ခေါ်တော့ ဘာနဲ့လိုက်ကြမယ်....(သဒ္ဒိဋ္ဌကောနဲ့ လိုက်ရပါမယ်)။

အဲ....သဒ္ဒိဋ္ဌကောဆိုတာ သာမံ ပဿတဗ္ဗော၊ သာမံ=ကိုယ်တိုင်၊ ပဿတဗ္ဗော=ဘာပါလိမ့်မတုံးလို့ မြင်အောင်လိုက်ပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာပါလိမ့်မတုံးလို့ မြင်အောင် လိုက်-လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဘာတွေ့ဆဲသတုံး ဒီနေရာ.... (အကာလိကော တွေ့ပါတယ်) အနိစ္စဘဲ တွေ့တယ်.... (မှန်ပါ့)။

ရှိတာတွေ့ဆဲသလား- ဖြစ်ပြီးမရှိတာ တွေ့ဆဲလား.... (မရှိတာ တွေ့ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဉာဏ်နဲ့ လိုက်-လိုက်တော့ မရှိတာ တွေ့ခေတာ့ မရှိတာကအနိစ္စ၊ ဉာဏ်ကလေးက....(မဂ္ဂပါဘုရား)။

ဟော.... ဉာဏ်က မဂ္ဂဖြစ်သွားတော့ မင်သည် ကိလေသာကို ဖြတ်ပါတယ်လို့ ဆိုတော့ မင််လိုက်တဲ့အတွက် ဒီဘက်က အကာလိကော=အခါမလင့် အကျိုးပေးတဲ့ အပါယ်သွားတဲ့တရားတွေ လာဆေးရဲ့လား.... (မလာပါ ဘုရား) သေချာ ပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီသုံးလုံးဟာ တကာ တကာမတွေက စဉ်းစားကြည့် စမ်းပါလား၊ ဩဿ်....ဒိုသည်ကားလို့ ဆိုယင် နှစ်လုံးက အလုပ်-လုပ်ရမယ်၊ တလုံးက အလိုလိုပြီးတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) နှစ်လုံးကတော့ အလုပ်-လုပ်ရမယ်.... (မှန်ပါ့)။

သူကတော့ ခေါ်လိမ့်မယ်၊ ဉာဏ်နဲ့ လိုက်ရမှာ၊ တဏှာနဲ့ မလိုက်နဲ့၊ ဒေါသနဲ့ မလိုက်နဲ့၊ မောဟနဲ့ မေ့မနေနဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ) တဏှာနဲ့လဲ.... (မလိုက်

ရဘူး)ဒေါသနဲ့လဲ....(မလိုက်ရဘူး)မောဟနဲ့လဲ မေ့မနေနဲ့.... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဤကဲ့သို့ ဒီသုံးချက်ရှောင်ပြီး ဦးခင်မောင် သန့်ဦးကော— သာမံ ပဿဝိတဗ္ဗောဆိုတဲ့အတိုင်း ကိုယ်တိုင်ဥာဏ်နဲ့သာလိုက်၊ ကိုယ်တိုင်မြင်အောင် လိုက်-လိုက်စမ်းပါ.... (မှန်ပါဘုရား)။

လိုက်-လိုက်လို့ရှိယင်ဖြင့် ၁-မခေါ်ရာကို ၂-က လိုက်-လိုက်လို့ ရှိယင် ၃-ဟာ အလိုလို ကိစ္စပြီးတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ၃-ဟာ အပါယ်တံခါးပိတ်တာ ဘယ်နှယ်တုံး (ကိစ္စပြီးပါတယ်ဘုရား) အလိုလို ကိစ္စပြီးပါတယ်ဆိုတာ ကောင်းကောင်းကျေနပ်ပလား (ကျေနပ်ပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် တကာတကာမတို့ အခုပြလိုက်သဖြင့် သြော်.... သမထ ပါနေသေးသလားဆိုတာ ဒီအထဲ ကြည့်လိုက်.... (မပါ ပါဘုရား)မပါတော့ဘူး။

ပါသေးရဲ့လား(မပါတော့ပါဘုရား)မပါတော့ဘူး-သမထ မပါတော့ဘူး၊ မနေ့က ဘုန်းကြီးက စကားခင်းထားခဲ့တယ်၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟေ.... သုသိမ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်မှာ သမထကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့ မဟုတ်ဘူးကွ။

သမထ၏ အကျိုးကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဝိပဿနာကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်တာလို့ဆိုတာလဲ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အလိုတော်ကျ ပြောလိုက်တဲ့ အဋ္ဌကထာ ဆရာတွေကလဲ ဤအတိုင်းပြောလို့ ဒီမှာ ရှေ့ပိုင်းမှာ အလုပ် ပြတာ အဲဒါ သွားချင်လို့.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိ ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒါက ဘာတဲ့.... (ဟိပဿိကောပါဘုရား) ဟိပဿိကော ဆိုတော့ ခန္ဓာက ခေါ်တယ်.... (မှန်ပါဘုရား) မခေါ်ဘူးလား.... (ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာက ခေါ်တဲ့အခါကျတော့ မယုံယင် တကာ တကာမတွေက ညအခါ ကြမ်းပိုးကလေးဖြစ်ဖြစ် သန်းကလေးဖြစ်ဖြစ် ကိုက်လို့ရှိယင် လက်ကလေးနဲ့ မလိုက်ဘူးလား (လိုက်ပါတယ်ဘုရား) ခေါ်လို့သွားတာ.... (မှန်ပါ) မခေါ်ယင် သွားကို မသွားဘူး....(မှန်ပါဘုရား)လက်နဲ့သွားတာ တကာတကာမတို့ မသွားဘူးလား.... (သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဘယ်သူက ခေါ်သတုံး.... (ခန္ဓာကပါဘုရား) ဟိပဿိကောဆိုတဲ့ ခန္ဓာက ခေါ်တယ်၊ ဝေဒနာကခန္ဓာကနေပြီး ခေါ်နေတယ်.... (မှန်ပါ) ကျုပ်ယားတယ် ယားတယ် လာ-ဖျောက်ပေးပါ၊ မခေါ်ဘူးလား.... (ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခန္ဓာ အခေါ်သမားသက်သက်ဘဲဆိုတာ အဲဒါလက်နဲ့ လိုက်တာကတော့ ပျောက်ခြင်း အလိုရှိတဲ့ တဏှာနဲ့ လိုက်တာ....(မှန်ပါဘုရား) ယားတာ ပျောက်ခြင်း အလိုရှိတဲ့ ဘာနဲ့ လိုက်တာတုံး.... (တဏှာနဲ့လိုက်တာပါဘုရား)။

အဲ-တဏှာနဲ့ မလိုက်နဲ့တဲ့က-၊ ဘုရားက တဏှာနဲ့ လိုက်လို့ရှိယင် တဏှာဥပါဒါန် ကံ သွားလိမ့်မယ်-(မှန်ပါဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)တဏှာနဲ့လိုက်ယင်....(တဏှာ ဥပါဒါန်ကံ သွားပါလိမ့်မယ်)။

တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန ပစ္စယာ ကမ္မဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝပစ္စယာ ဇာတိဆိုတော့ ဇရာမရဏ မသွားပေဘူးလား

(သွားပါတယ်ဘုရား) ဒါနဲ့ ဘာနဲ့လိုက်လိုက်–လို့ပါလိမ့်....
(တဏှာနဲ့လိုက်-လိုက်လို့ပါဘုရား)။

ကဲ–ဒါဖြင့် ဘုရားကရော ဆရာဘုန်းကြီးကရော ဘာနဲ့လိုက်ရမတဲ့တုံး....(ဥာဏ်နဲ့လိုက်ရမှာပါဘုရား)ဘယ်ပါဦးတော်က ဟောထားသတုံး....(သန္ဒိဋ္ဌိကောပါဘုရား) သန္ဒိဋ္ဌိကော သာမံ=ကိုယ်တိုင် (ဝါ) ဥာဏ်နဲ့ ကိုယ်တိုင်၊ ပဿိတဗ္ဗော=မြင်အောင်လိုက်ပါ။

မင်းမြင်အောင် လိုက်ပါဆိုတာ ကိုယ်တိုင်မြင်အောင်လိုက်ပါ (မှန်ပါ့)ကိုယ်တိုင်ဥာဏ်နဲ့မြင်အောင်လိုက်ပါဆိုတာသဘောကျ ကြပလား....(ကျပါပြီဘုရား)ဥာဏ်နဲ့မြင်အောင်လိုက်-လိုက်တော့ ဘာတွေ့သလဲ....(အနိစ္စတွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တွေ့တာက အနိစ္စ၊ ဟုတ်လား-(မှန်ပါ့) လိုက်တဲ့ဥာဏ်က(မဂ္ဂပါဘုရား)ဒီဘက်က ခုနင်က အပါယ်သွားကြောင်းဘရားတွေ့ချုပ်တာက ဘာတဲ့တုံး....(နိရောဓ)သမုဒယချုပ်တာဆိုချင်ဆို၊ အကာလိကော=အခါမလင့် အကျိုးပေးတာလို့ ဆိုချင်ဆို၊ အတည့်ချည်းဘဲ- (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒါက ဝိပဿနာ ရှုစရာ၊ဒါကဝိပဿနာရှုတာ ဒီဘက်က ချုပ်သွားတာက ဝိပဿနာ ရှုခြင်းကြောင့် အကျိုးပေးတာ-(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီဘက်က ဝိပဿနာ ရှုစရာ-(မှန်ပါ့)တကာ တကာမတို့အပြကိုလဲကြည့်၊ ဒါမှ ခင်ဗျားတို့ အကုန် ရှုဘတ်မယ်နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီအလုပ်ကို အခုပြောတာမှ နားမလည်တော့ပါဘူး-၊ ဘာ မျှားပြောနေပါလိမ့် ဆရာဘုန်းကြီးက ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျား တို့ ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီ အောက်မေ့ပါ....(မှန်ပါဘုရား)ဦးခင် မောင် ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်....(ကိုယ်ကျိုးနည်းပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်ကျိုးနည်းပြီဆိုတာက ခန္ဓာက ခေါ်ရာကို-ခန္ဓာဆိုတာ က ခန္ဓာငါးပါးရှိတယ်၊ ရူပကွန္ဓာက ခေါ်ချင်ခေါ်လိုက်လိမ့် မယ်-(မှန်ပါ့) ဝေဒနာကွန္ဓာကကော.... (ခေါ်ပါတယ်ဘုရား) သညာကွန္ဓာကကော....(ခေါ်ပါတယ်ဘုရား) သင်္ခါရကွန္ဓာက ကော(ခေါ်ပါတယ်ဘုရား) ဝိညာဏကွန္ဓာ ဆိုတဲ့ စိတ်ကကော (ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)ခေါ်ချင်ရာခေါ်၊ခင်ဗျားတို့က ဉာဏ်နဲ့ ချည်းလိုက်ရမယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဉာဏ်နဲ့ချည်းလိုက်လိုက်လို့ရှိယင် ခေါ်တာ ဟူသမျှသည် အနိစ္စချည်းဘဲ....(မှန်ပါ့) လိုက်တာ ဟူသမျှသည် မဂ္ဂချည်းဘဲ (မှန်ပါ့)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ခေါ်ရာကိုလိုက်ခဲ့သည် ရှိသော် အကာလိကော ဆိုတဲ့ ခင်ဗျားတို့အပါယ်သွားကြောင်း တရားတော်ဟာ အလိုက် ကောင်းလို့ ချုပ်သွားတယ်-(မှန်ပါ့) အလိုက် မကောင်း ယင် (မချုပ်နိုင်ပါဘူး) မချုပ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာပလား....(သေ ချာပါပြီ)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒါကရှုစရာနော်....(မှန်ပါ့) ဒါက-ရှုတာ၊ ဒါ က ရှုခြင်းကြောင့် အကျိုးပေးတာ-(မှန်ပါ့)သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) ဒါက ဘာပါလိမ့်....(ရှုစရာပါ)ဒီဘက်က....(ရှုတာ ပါ) အင်း....ဟင်....ဒီဘက်ကကော.... (ရှုခြင်းကြောင့် အကျိုး ပေးတာပါ)။

ရှုခြင်းကြောင့် အကျိုးပေးတာ ခင်ဗျားတို့ အပါယ်တံခါး ပိတ်ပစ်လိုက်တယ်-(မှန်ပါ့)အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီးသကာလဒီမင်္ဂ နိဗ္ဗာန်တံခါးကို အရောက်ပို့ပေးလိုက်တယ်(မှန်ပါ့)သဘော ကျပလား....(ကျပါပြီ)။

သြော်....ဒါဖြင့် တရား စ-ကာရှိသေးတယ်၊ဒို့မှာ ဒီအတိုင်း လုပ်လို့ရှိယင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့-ဒုက္ခခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန် တထောင့်ငါးရာကိလေသာချုပ်ငြိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန် ဇာတိဇရာမရဏာ တို့၏ ကုန်ရာဆုံးရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ဟာ သြော်....မရောက်မရှိတော့ဘူး၊ ဒီအတိုင်းလိုက်ရုံဘဲ - (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီ) ဒီအတိုင်း ကြိုးစားပါဆိုတာဖြင့် တိုက်တွန်းပါတယ်....(မှန်ပါ့)။

ကဲ....သန္ဒိဋ္ဌိကော ဆိုတာက သာမံပဿိ တဗ္ဗော=ကိုယ်ပိုင် ဉာဏ်နဲ့လိုက်ရမှာ-(မှန်ပါ့ဘုရား)သမထပါဓေးသလား....(မပါ ပါဘုရား) ပါဓေတဲ့ ပါတယ်ထား၊ဓေါင်းမဆောင်နိုင်တော့ဘူး (မှန်ပါ့)ဓေါင်းဆောင်နိုင်သေးရဲ့လား(မဆောင်နိုင်ပါဘုရား)

ဓေါင်းမဆောင်တော့ဘူးတဲ့ တကာတကာမတို့ သမထ ဓေါင်းမဆောင်ဘူး သမထကနောက်လိုက်ဖြစ်နေတယ်၊ မကင်းရာ မကင်းကြောင်း သဟဇာတအဖြစ်နဲ့လိုက်တာ(မှန်ပါ့)။

သဟဇာတအဖြစ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ရေယ္ယူရာမှာ ဦးခင်မောင်ရေ ခွက်က မကင်းလို့ပါလာတာ(မှန်ပါ့)ရေယ္ယူတာဟာ ကျုပ်တို့ ရေသောက်ချင်တာလား.... ခွက်သောက်ချင်တာလား.... ပြောစမ်းပါဦး....(ရေသောက်ချင်တာပါဘုရား)။

သို့သော် မကင်းတရားအဖြစ်နဲ့ တော့ ခွက်နဲ့ ယှဉ်မှသောက်ရတဲ့အတွက် ဟုတ်သား....၊သောက်ရတာကတော့ ခွက်သောက်ရတာမဟုတ်ပါဘူး....(မှန်ပါ့) ဘာသောက်ရတာတုံး.... (ရေသောက်ရတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ခွက်ကအမောပြေတာလား.... ရေကအမောပြေတာလား....(ရေက အမောပြေတာပါဘုရား) အဲဒီမှာလဲတဲ့ သမထဆိုတဲ့ သူနဲ့တွဲနေတဲ့ သတိတို့ ဝိရိယတို့ သမာဓိတို့က သမထတွေပါဘဲတဲ့၊ မကင်းလို့ ခွက်အဖြစ်နဲ့ ပါလာတာ....(မှန်ပါ့)။

တကယ်ကျုပ်တို့က ကိလေသာ အမောပြေအောင်ကတော့ တကာ တကာမတွေ ဝိပဿနာပညာတည်းဟူသော ရေကမှ ကိလေသာ အမောကို ဖျောက်စေနိုင်တယ် .... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ပလား....(ပေါ်ပါပြီ) ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒါ သေသေချာချာ ဝင်ထု သက်သေသာဓကနဲ့လဲ ထုတ်ပြပါဦးမယ်၊ တကာတကာမတို့ သုသိမ ပရိဗ္ဗိုဇ် ဟောတဲ့ နေရာဌာန ရှင်းပါလိမ့်မယ်....နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ဒီအလုပ်ကို တကာတကာမတို့ ရှင်းသွားပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါက ဘာတဲ့.... (ဟေ် ပဿိကောပါ) ဟေ်-က ဘာတုံး.... (လာပါ)ပဿ-က ဘာတုံး(ရှုပါ) ဟော သူကဖြင့် လာပါရှုပါ လာပါရှုပါလို့ ဦးခင်မောင် ခေါ်နေတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဦးခင်မောင်က ကျောပေးနေယင်တော့ မတတ်နိုင်ဘူး (မှန်ပါ့)တကာတကာမတွေက ကျောပေးနေယင်(မတတ်နိုင်ပါဘူး)

သူကတော့ မခေါ်ဘူးလား.... ခေါ်သလား .... (ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ့ သူခေါ်တာကို ကျောပေးပြီး သကာလ မနေပါနဲ့ ခင်ဗျားတို့ကာ၊ ဥပမာ သူကခေါ်ရှာတယ်၊ ထမင်းဆာတယ်၊ တကာတကာမတို့ ထမင်းဆာတယ် ဆိုတော့ ဆာလောင်မွတ်သိပ်တဲ့ လောဘသော်၎င်း၊ ဆာလို့ သည်းမခံနိုင်တဲ့ ဒေါသသော်၎င်း၊ ဝမ်းထဲက မခေါ်ဘူးလား....(ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....ဒါဖြင့် ဆာလောင်မွတ်သိပ်တဲ့ ဒေါသကလေးဟာလဲ ဖြစ်ပြီးပျက်တာဘဲ အနိစ္စလို့ ဉာဏ်နဲ့ လိုက်ရမယ် မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါဘုရား)အို....ကျုပ်ဖြင့် ထမင်းဆာလိုက်တာ စိတ်ကို ပျက်လို့ ဆိုတော့ ဒေါသနဲ့ သွားလိုက်တာ(မှန်ပါ) အလိုက်ကာလဲနေတယ်....(မှန်ပါ) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

အဲဒီလို ဒေါသနဲ့ အလိုက်လဲတဲ့ အခါကျတော့ မယားကထမင်းကမကျက်သေး၊ယောကျ်ားကလဲ ထမင်းဆာ၊ ရန်ဖြစ်ရုံ ရှိတော့တယ်....(မှန်ပါဘုရား) မလိုက်တတ်လို့ ပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါဘုရား) မလိုက်တတ်တော့ ကိုမြင်ရှေ့ ဘယ်နှယ် ဖြစ်ကုန်သလဲ....(ရန်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါခင်ဗျားတို့ကရန်တော့ ဖြစ်တတ်တယ်တဲ့၊ရန်ပြေအောင်တော့ မလုပ်တတ်ဘူး .... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) အခု ရန်ပြေနည်း-နည်းရပါပလား(ရပါပြီဘုရား)။

ထမင်းဆာတယ် ဆိုတော့ လောဘကလေးဟာ ဖြစ်ပြီးပျက်တာဘဲလို့ သန္ဒိဋ္ဌိကောနဲ့ လိုက် (မှန်ပါ) မလိုက်ရ ပေဘူးလား (လိုက်ရပါတယ်ဘုရား) သူက ဟိ ပဿိကောကိုး၊ ဆာမှန်းသိအောင်ကို ပြောနေတာ....(မှန်ပါ)။

ကျုပ်ဆာပြီ၊ ကျုပ်ဆာပြီ၊ ကျုပ်ဆာပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ လာခဲ့ကြ-လာခဲ့ကြ လာခဲ့ကြလို့ မခေါ်ဘူးလား ....(ခေါ်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က ဒေါသနဲ့ သွားလိုက်၊ လောဘနဲ့ သွားလိုက်၊ ဉာဏ်နဲ့မှ မသွားလိုက်ဘဲ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဉာဏ်နဲ့ သွားလိုက်တော့ ဆာလောင် မွတ်သိပ်တာ ကလေးက ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်.... (မှန်ပါ) အနိစ္စက ခေါ်တယ်ဆိုတော့ ဦးဇင်္ဂ ရင် မမိဘူးလား....(မိပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ထမင်းဆာတဲ့ အခါကော သွားတတ်လာတတ်ပလား....(သွားတတ်လာတတ်ပါပြီဘုရား)ဘာနဲ့သွားကြမယ်....(ဉာဏ်နဲ့ သွားပါမယ်) ဉာဏ်နဲ့ သွားရမယ်၊ ဆာတာကတော့ ခေါ်တာ အမှန်ဘဲနော်....(မှန်ပါဘုရား)။

ခြင်ကလေးကိုက်တယ်၊ကိုက်တဲ့ နေရာ ဒုက္ခဝေဒနာကလေးက အယား ဖျောက်ပေးပါလို့ မခေါ်ဘူးလား .... (ခေါ်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က လက်နဲ့ တော့သွားပြီး ခြင်-စိတ်ဆိုးတယ် ဆိုတော့ ဒေါသနဲ့ သွားလိုက်တာကိုး....(မှန်ပါ့)။

ဒီ ခြင်ပုန်းတွေကြောင့် ခက်တာဘဲ၊ တညလုံး အိပ်ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ဖြင့် စိတ်များပျက်ပါပေါ့ အစရှိသည်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ကလဲ ရှေလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ ရှေတယ်ဆိုတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တန်းတာ (မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘာနဲ့ သွားရမလဲ....(ဉာဏ်နဲ့ သွားရပါမယ်)ဉာဏ်နဲ့ သွားလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ယားတဲ့နေရာကလေးဟာ တကယ်ဘဲ ယားတာဘဲလား သာမန် ယားတာဘဲလား၊ ဒါကလေးဟာ အနိစ္စကလေး တမျိုး ပေါ်လာတာဘဲလို့ ကြည့်လိုက်ပါဗျ....

(အနိစ္စကလေး ပေါ်လာတာပါဘုရား) ဘယ်နှယ် ဖြေကြမဲ့ယ် (အနိစ္စကလေး ပေါ်လာတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အနိစ္စ နောက်က ဥာဏ်လိုက်-လိုက်တာပေါ့ (မှန်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ယားတဲ့ ဝေဒနာက အနိစ္စ၊ ဥာဏ်လိုက်တာက မဂ္ဂ၊ ခုနင်က ဒေါသ သောက ပရိဒေဝတွေ့ သေတာက တကာတကာမတို့ သိတဲ့ အတိုင်း အကာလိက၊ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အနိစ္စ၊ မဂ္ဂ၊ အကာလိက၊ ဒီလို ဖြစ်ကြပါတယ်(မှန်ပါ့) ဒါက ဘယ်နှယ် ဆိုကြမယ်....(အနိစ္စပါဘုရား)လိုက်တာက....(မဂ္ဂပါဘုရား) အင်း....ဟင်....ဒီဘက်က ချုပ်တာက....(အကာလိကပါ) ပေါ်တာက....(အနိစ္စပါ) လိုက်တာက .... (မဂ္ဂပါ) အကျိုးပေးတာက....(အကာလိကပါ)။

ဒီလိုချည်း သွားရမှာ၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဒီလိုနဲ့ ပြီးသွားတာဘဲ၊ အားလုံးသော အရိယာတွေဟာ ဒီလိုနဲ့ ပြီးသွားတာဘဲ၊ ဒီ အကာလိကနဲ့ဘဲ အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်ပြီး နိဗ္ဗာန် တံခါးပွင့်သွားတယ်....(မှန်ပါ့)။

အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်တယ် ဆိုကတည်းက ဒီတရားဟာ နိဗ္ဗာန်ဘဲ သွားတော့တယ်၊ ဒီ ပြင်သွားသေးရဲ့လား.... (မသွားပါဘုရား) သေချာကြပလား....(သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ယနေ့ တရားစ-စခြင်းဘဲ ခင်ဗျားတို့ အလုပ်နည်းပေးနေတယ် ဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)စိတ်ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ဒီအတိုင်းလိုက်၊ ဝေဒနာရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ (ဒီအတိုင်းလိုက်) ဝေဒနာ ပေါ်ရာလိုက်ပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပေါ်တဲ့နေရာတွေတော့ ဘူန်းကြီး နေ့တိုင်း လိုလိုဘဲ ပြောနေတယ်၊ သူ့ကိုချည်း ထပ်ပြောနေလို့လဲ ဒီ့ပြင်ဟာတွေ မစုံဘဲ နေမှာစိုးလို့....နော်.... (မှန်ပါဘုရား) ကျေနပ်ကြပလား (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီဥစ္စာ မြန်မြန်လုပ်ရမည့် အလုပ်လား....နှေးနှေး လုပ်ရမည့် အလုပ်လား.... (မြန်မြန်လုပ်ရမည့် အလုပ်ပါဘုရား) ကျုပ်က အကျိုးပေး ဆိုလို့ရှိယင် ခပ်သွက်သွက် ကြိုက်တယ်၊ နှေးနှေးကန်ကန်ဆိုလို့ရှိယင် မကြိုက်ဘူးဆိုတာ လူတိုင်းပါးစပ်မှာ ရှိပါလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ အခုလုပ်ယင် အခုအကျိုးပေးမယ်ဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား) ဒါကြောင့် အကာလိကော.... အခါမလင့် အကျိုးပေးတယ်ကွ.... (မှန်ပါ) ဗေဒင်မေးတာကမှ ခင်ဗျားတို့ နောက် ခြောက်လရှိ အကျိုးပေးပါလိမ့်မယ်၊ ပြော ချင်ပြောနေဦးမယ်.... (မှန်ပါ) မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါ)။

ဒါက ဘယ်အချိန် အကျိုးပေးမှာတုံး.... (အခု အကျိုးပေး မှာပါဘုရား) အခုလုပ် အခုအကျိုးပေးမှာ....(မှန်ပါ)သဘော ကျပ်လား.... (ကျပါပြီ) ယတြာချေနေဘို့ လိုသေးသလား.... (မလိုပါဘူး)ယတြာ ချေမနေပါနဲ့၊ ဟိုပဿံကော ခေါ်ရာကို ဘာလုပ်ရမတုံး.... (သန္ဒိဋ္ဌိကော လိုက်ရပါမယ်)။

လိုက်ယင် ဒါ ဘာဖြစ်သွားသတုံး.... (အကာလိကော ဖြစ် ပါတယ်) အကာလိကော ဖြစ်နေတော့ တကာ တကာမတို့ ယတြာချေတာ—ဒါ ယတြာချေတာ အစစ်လို့ မှတ်ပေတော့.... (မှန်ပါဘုရား) ကိုလေသာ-ရန်သူတွေ ချေမှုန်းပစ်တာ.... (မှန်ပါ)။

မကောင်းကျိုးပေးတာက ဘယ်သူကပေးတာတုံး....(ကိလေသာက ပေးတာပါ) ကိလေသာတွေက ပေးတာမဟုတ်လား.... (မှန်ပါ့)အဲဒါတွေ ခြေမှုန်းပစ်လိုက်တယ် ဆိုကတည်းက ခင်ဗျားတို့ ယတြာ ယပ်ရှစ်စင်းတို့ လိုသေးရဲ့လား(မလိုပါဘုရား) မလိုပါဘူး၊ စက္ကူယပ်ကလေးတွေ ခပ်လို့လဲ မဖြစ်ပါဘူး ခင်ဗျားတို့ လုပ်တာ.... (မှန်ပါ့)ဖြစ်ကောဖြစ်ကဲ့လား....(မဖြစ်ပါဘုရား)။

မဖြစ်ပါဘူး အလကားဘဲ၊ ယတြာဆိုတဲ့အဝိုင်း ပရိယာယ် လုပ်နေတာနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ကဲ.... ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ.... ဝိပဿနာအလုပ်- လုပ်တတ်ပါပလား....(လုပ်တတ်ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်သူခေါ်ရာ ဘယ်ဝါနဲ့လိုက်မယ်.... (ဗဟိပဿဝေါကောခေါ်ရာ သန္ဒိဋ္ဌိကောနဲ့ လိုက်ရပါမယ်) လိုက်ခြင်းကြောင့် ဘယ်လိုမျိုး အကျိုးပေးပါလိမ့်.... (အကာလိကော အကျိုးပေးပါတယ်) အကာလိကောဆိုတာ အခါမလင့်ကို အကျိုးပေးချလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဗောဓိပင်နဲ့ ရှေ့ပလ္လင်ပေါ်မှာ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူတွေ တိုက်ဖျက်တဲ့ဥစ္စာ တော်တော်ကြာကြာ တိုက်ရသလား....တဲ့၊ ဗဟိပဿဝေါကော ခေါ်ရာကို သန္ဒိဋ္ဌိကောနဲ့ လိုက်တာနဲ့ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတွေငြိမ်းတဲ့အကျိုးပေးသွားတယ်....(မှန်ပါ့) မပေးဘူးလား....(ပေးပါတယ်ဘုရား) သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီဝိပဿနာမင်က လောကုတ္တရာမင် ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ အားလုံးတရားနာကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ပင်ပင် ပန်း ပန်းနဲ့အဓေးကြီးကလဲလာကြရတယ်။ ဒီမှာနေကြထိုင်ကြရတာ ကလဲ တိုးတိုးဝှေ့.ဝှေ့.ဆိုသလို နေကြရတဲ့အထဲမှာ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ ယနေ့ဒီသုံးလုံးပြောတာကို အသဲစွဲမှတ်ပါ-(မှန်ပါ့ဘုရား) အရေးအကြီးဆုံးဘဲ- (မှန်ပါ့) သဘောကျကြပလား....(ကျပါပြီ)။

ဝေဒနာကခေါ်တယ် ဟိပဿိကောဘဲ- (မှန်ပါ့) စိတ်က ခေါ်ယင်ကော (ဟိပဿိကောပါဘဲ)စိတ်ပေါ်ယင် ခေါ်ပြီ သာမှတ်ပေတော့၊ဝေဒနာပေါ်ယင်ကော(ခေါ်ပါတယ်ဘုရား) ရုပ်တွေ့ ဖေါက်ပြန်လာယင်ကော....(ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)ခေါ် တာဘဲ။

သညာသင်္ခါရတွေ့ ဖေါက်ပြန်လာယင်ကော....(ခေါ်တာ ပါဘဲဘုရား)။

အဲဒီတော့ မခေါ်ကဲ့အချိန်တော့ မရှိဘူး(မှန်ပါ့) မလိုက်တဲ့ အချိန်ရှိတယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား) မခေါ်တဲ့အချိန်တော့....(မရှိပါ ဘုရား) မလိုက်တဲ့အချိန်ကတော့....(ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဘုရားအဆူဆူနဲ့ လဲရတာက ဒီ ဟိပဿိကော နောက်က သန္ဒိဋ္ဌိကော မလိုက်မိလို့ လဲတာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဟိပဿိကော နောက်က....(သန္ဒိဋ္ဌိကော မလိုက်မိလို့ လဲ တာပါဘုရား) သန္ဒိဋ္ဌိကော မလိုက်မိတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ဘုရား အဆူဆူနဲ့.လဲတော့ တရားအဖုံဖုံနဲ့.လဲလဲရတယ်—(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဘုရားနဲ့လဲတာက ဒါလောက်အရေးမကြီးဘူး၊ ဘုရားဟောထားတဲ့တရားနဲ့လဲတာက သာပြီး ကိုယ်ကျိုးနည်းတယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဘုရားနဲ့လဲတာက- ဒီလောက်ကိုယ်ကျိုးမနည်းသေးဘူး(မှန်ပါ့)တရားနဲ့လဲတာက (ကိုယ်ကျိုးနည်းပါတယ်ဘုရား)ခေါ်ရာမလိုက်မိတာကိုးဗျ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘုရားမရှိမှ ကျွတ်တမ်းဝင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘုရားနဲ့လဲပြီးသားဘဲ....(မှန်ပါ့)တရားနဲ့မလဲတာနဲ့ ဘာဖြစ်ကုန်ကြသလဲ (ကျွတ်တမ်းဝင်ကြပါတယ်ဘုရား)ခင်ဗျားတို့ကော အခုကျွတ်တမ်းဝင်နိုင်ပါသေးတယ် ဆိုတာကော သေချာပလား(သေချာပါပြီ) ကိုင်း-ဒါဖြင့် ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်ကြစမ်းပါဆိုတာသတိပေးလိုက်ပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဟာ....ဒီလိုဖြင့် မလုပ်တော့ဘူးဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ မလုပ်တဲ့အချိန်မှာ ဟိုမှာ ခင်ဗျားတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တန်းပြီဆိုလို့ရှိယင် လောဘ ဒေါသ၊လောဘဆိုလို့ရှိယင် တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ မလာပေဘူးလား....(လာပါတယ်ဘုရား)ဒေါသဆိုယင် ဒေါသ သောက ပရိဒေဝ အဝိဇ္ဇာ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)မောဟဆိုလို့ရှိယင် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ ဝိညာဏ်၊မလာပေဘူးလား....(လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ ဒီကနေပြီးသကာလ ငါ လာလို့ရှိယင် အဆင်သင့် ဖြစ်အောင်ဆိုပြီးသကာလ ငရဲမီး မွေ့ပြီးသကာလ ငရဲအိုး တယ်နေတာသာ မှတ်ပေတော့....(မှန်လှပါ) မလိုက်မိယင်-မလိုက်မိယင်....(မှန်ပါ့)၊

ကိုမြင်ရှေ.... ချောက်တယ် ထင်သလား.... အမှန်ဘဲလား.... (အမှန်ပါဘဲဘုရား) တကာ တကာမတွေ့ သေသေချာချာ ယုံရဲ့လား....(ယုံပါတယ်ဘုရား)။

မယုံယင် ဝတ္ထုကလေးတခု ထုတ်ပြမယ်နော်.... (မှန်ပါ့) မယုံလို့ရှိယင် ဝတ္ထုကလေးတခု ထုတ်ပြမယ်၊ တိုတိုကလေး ထုတ်ပြမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီအလုပ် မဟာကြစေနဲ့....(မှန်ပါ့)။

လူ့ပြည်မှာ ဘုရားကို နဒ္ဒိယဆိုတဲ့ ကျောင်းတကာဟာ လူ့ပြည်မှာ ကျောင်းဆောက်လုတယ်(မှန်ပါ့) နဒ္ဒိယဆိုတာ ဘုရားလက်ထက်ကလေ....(မှန်ပါ့)။

နဒ္ဒိယ ကျောင်းတကာဆိုတာ ကြားဘူးပါလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့)အဲဒီ လူ့ပြည်မှာ ကျောင်းဆောက်လှူတော့ နံတ်ပြည်မှာသူမသေခင်က ဦးခင်မောင်....ဘုံဗိမာန်တွေ့ ပေါက်နေတယ်.... (မှန်ပါ့) မပေါက်ဘူးလား....(ပေါက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်ထဲကနေ ဆောက်လိုက်တာတုံး.... မေးတော့ လူ့ပြည်က ဆောက်လိုက်တာ....(မှန်ပါ့) ဘယ့်နှယ်ပြောကြမလဲ....(လူ့ပြည်က ဆောက်လိုက်တာပါဘုရား)။

လူ့ပြည်က ဆောက်လိုက်တော့ နတ်ပြည်မှာ ဘာဖြစ်နေသလဲ.... (ဘုံပေါက်နေပါတယ် ဘုရား) သေပလားတဲ့... အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ....(မသေသေးပါဘူးဘုရား)မသေခင်က ဘုံပေါက်နေတယ်....(မှန်ပါ့)ကုသိုလ်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ကုသိုလ်ဘုံ ပေါက်နေတယ်....(မှန်ပါ့)။

ကဲ.... မသေခင်က ခင်ဗျားတို့က အကုသိုလ်တွေ့ တဏှာညပါဒါန် ကံတွေ့ခဲ့ပြီး လုပ်နေကြမယ်ဆိုတော့ ဒါအကုသိုလ်တွေ့ မဟုတ်လား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ....ခင်ဗျားတို့ ဘုံဘယ်မှာ ပေါက်မယ် ထင်ကြသတုံး.... (အပါယ်မှာ ပေါက်မှာပါဘုရား) အဆင်သင့် ဟိုက ကြိုနေမှာပေါ့....(မှန်ပါ့) လာခဲ့....လာခဲ့....နဲ့။ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ အလကားနေတာကို ဘုန်းကြီးက ဝမ်းမသာလို့ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့၊ ငရဲမီးမွေးပြီး ငရဲအိုး တယ်နေတော့လဲ ကြည့်မကောင်းလို့....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ချောက်တာလား....အဟုတ်လား.... (အဟုတ်ပါဘုရား)။

ခုနင်က နန္ဒိယ လူ့ပြည်မှာ သေပလား ဘုံပေါက်နေတော့ (မသေသေးပါဘူး) မသေကြောင်း ဘုန်းကြီး နည်းနည်းကလေး ရှင်းပြပါဦးမယ် ဦးခင်မောင်ရ....(မှန်ပါ့ဘုရား)

ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ကြီးက ဆွမ်းခံသွားတယ်၊ မှန်ကဲ့ ဒီနေရာ နန္ဒိယ ကျောင်း မဆောက်သေးတော့ ဘုံမပေါက်သေးဘူး— (မှန်ပါ့) နောက်တာနဲ့ သွားတဲ့အခါကျတော့ နတ်သမီးတွေနဲ့ ဘုံကြီးက ထူးထူးခြားခြား သူ့နားမှာ လာပေါက်နေတယ်။

ဟာ....မနှက်က ငါဒီနေရာ ဆွမ်းခံလာတုန်းက ဘယ်သူမှ မရှိဘူး၊ ဘုံလဲ မရှိဘူး၊နတ်သမီးတွေလဲ မတွေ့ပါဘူး၊ယနေ့ ဒီနေရာကြီး ဘာဖြစ်နေတာတုံး....။

အရှင်ဘုရား .... လူ့ပြည်မှာ နန္ဒိယ ကျောင်းဆောက်လို့ ဒီမှာ သူ့အတွက် ဘုံပေါက်ရပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့က အကြိုအဆိုအဖြစ်နဲ့ စောင့်နေရပါတယ်....နတ်သမီးတွေက။

အဲဒီတော့ သူ့ကို အရှင်ဘုရားက အခု ဆွမ်းခံပြန်ယင် လူ့ပြည်ပြန်မှာဖြစ်သောကြောင့် နဒ္ဒိယ ပြောလိုက်စမ်းပါ၊ နဒ္ဒိယ ကျောင်းတကာကို၊ မြန်မြန် လူခန္ဓာ တည်းဟူသော မြေအိုးနဲ့ တူတဲ့ လူခန္ဓာ စွန့်ပြီး ရွှေအိုးနဲ့ တူတဲ့ နတ်ဘုံကို မြန်မြန်ကြွခဲ့ပါဆိုတာ မှာလိုက်တဲ့အကြောင်း ပြောလိုက်ပါ....။

ကဲ....သေသေချာချာ မှာလိုက်တာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား(ခိုင်မိပါပြီ)ဒါဖြင့် သေမှပေါက်တာလား....မသေခင်က ပေါက်တာလား....(မသေခင်က ပေါက်တာပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့လဲ မနည်းဘူးနော်....(မှန်ပါ့)ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) ခင်ဗျားတို့ကော နည်းမလား....(မနည်းပါဘူး)ဒယ်အိုးပေါင်း ဘယ်လောက် ထင်ကြသတုံး.... (မရေမတွက်နိုင်ပါဘုရား)။

မရေမတွက်နိုင်ဘူး၊ အဲဒါ ဒီကနေငြိမ်းကော မဖြစ်ဘူးလား-(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)ဒီကနေ ငြိမ်းလဲဖြစ်တယ်....(မှန်ပါ့) ဒီကနေ တယ်တာကိုးဗျ....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဒီကနေ တယ်တော့ ဒီကနေ ငြိမ်းကော....(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဟာ....ထုံးစံအတိုင်း တပည့်တော်တို့ မတတ်နိုင်ဘူးဘုရဲ့၊ အရောင်းနဲ့ အဝယ်နဲ့ နေရတာ၊ သားစာ သမီးစာ မလောက်တော့ လုပ်ရမှာဘဲဆိုတော့—အို....သေယင် အဆင်သင့်၊ ကဲ....သွားပေတော့၊ သေယင် ဘယ်တော့မှ ဆွမ်းကိုသွတ်မနေနဲ့၊ အဲဒီ သေသေချာချာ ရောက်တယ်၊အမျှဝေလဲ ငါခေါ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာသာ မှာသွား....(မှန်ပါ့)။

ကိုမြရွှေ....ကြမ်းကြမ်းဟောတာ မဟုတ်ဘူးနော်....၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က တနေ့ ဘယ်လောက်တန်းသတုံး....(မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား) သဘောကျကြပလား.... (ကျပါပြီ)တဏှာ ဥပါဒါန်ကံ-တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ ဒေါသ သောက ပရိဒေဝ အဝိဇ္ဇာသခ်ၤါရ၊ ဘယ်လောက်များ-များကြသတုံး.... (မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား)။

အဲဒါတွေက ဘာလုပ်တာတွေတုံး....ဆိုတော့ ငရဲမီးမွေးပြီးငရဲအိုး တယ်တာချည်းဘဲ.... (မှန်ပါ့) ဘာများလုပ်ပါလိမ့်.... (ငရဲမီးမွေးပြီး ငရဲအိုး တယ်တာပါဘုရား)။

အဲဒါ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့တုံးလို့ မေးလို့ရှိယင် ဒီ ကျောင်းဆောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပေါ့ဗျာ ခင်ဗျားတို့လဲ၊ ငရဲကျောင်းဆောက်ကြတာ... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာကျောင်းဆောက်ကြပါလိမ့်....(ငရဲကျောင်း ဆောက်ကြတာပါ)။

ငရဲကျောင်းဆောက်ကြတာ၊ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ တွေက ဘာတွေချည်း ဆောက်သလဲ.... (ငရဲကျောင်းဆောက်ပါတယ်) အဲ မီးမွေးတယ်၊ ဒယ်အိုး တယ်ပေးတယ်၊ ဒီ ကံ တွေကဲပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ အခု ဆရာဘုန်းကြီးနဲ့ တွေ့တုန်း အမျိုးမျိုး အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံဘဲ ဆုံးမသွန်သင်ပါတယ်ဆိုတော့ ကုသိုလ်လဲ ကောင်းကျိုးပေးတဲ့ နေရာ ကြိုပြီး စောင့်နိုင်တာဘဲ ဦးခင်မောင်ရေ....(မှန်ပါ့ဘုရား) အကုသိုလ်ကလဲ အကျိုးပေးမယ် ဆိုတော့ ဘယ်နှယ်တုံး....(ကြိုပြီးစောင့်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ....ဘယ်ဟာ စောင့်တာကြိုက်သတုံး....(ကုသိုလ်စောင့်တာကြိုက်ပါတယ်) မရဘူး၊ မရဘူး၊ မလုပ်မှ-မလုပ်ဘဲ မရဘူး၊ခင်ဗျားတို့ အာကြိုက်လုံပ်မနေနဲ့၊ ဒီဥစ္စာမြန်မြန်လုပ် (မှန်ပါ့)ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါ ပေါ့ပေါ့တန်တန်နဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ ရှေ့ကလဲ မကယ်နိုင်ဘူး စိန်ကလဲ မကယ်နိုင်ဘူး(မှန်ပါ့ဘုရား)ကယ်နိုင်ပါ့မလား(မကယ်နိုင်ပါဘုရား) ဆွမျိုး ဉာတကာတွေ့ ကကော....(မကယ်နိုင်ပါဘုရား)။

ကိုယ်လုပ်ထားတာ ကိုယ့်ဘုံကို ကိုယ်စံရမှာဘဲ....(မှန်ပါ့) အကုသိုလ်လုပ်လဲ အကုသိုလ်အတိုင်း ခံရုံဘဲ၊ ကုသိုလ် လုပ်ထားပြန်လဲ .... (ကုသိုလ်အတိုင်း စံရုံပါဘဲ) ကုသိုလ် အတိုင်း စံရုံဘဲ ဆိုတာ သေချာကြပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ လင့်ကိစ္စလား၊ မယားကိစ္စလား၊ သားကိစ္စလား၊ သမီးကိစ္စလား....ဟိုမှာ ငရဲအိုးတွေ့ ဘာတွေ့ တယ်တာ ကိုယ့်ကိစ္စလား ဆိုတာ အကဲခတ်.... (ကိုယ့်ကိစ္စပါဘုရား) ကိုယ့်ကိစ္စ ကိုယ်လုပ်ကြတာ....(မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒီအိမ်မှာ တကာမက လောဘရှိယင် တကာမက ဒယ်အိုးတွေ့များတယ် (မှန်ပါ့) တကာက လောဘကြီးယင်....(တကာက များပါတယ်ဘုရား) သားသမီးတွေ့က လောဘကြီးနေယင် (သားသမီးတွေ့က များပါတယ်)။

အဲ သူ့အိုးနဲ့ သူသာ မှတ်ပေတော့ (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) အဲဒီတော့ ကိုယ့်မိုးကို ဒီကနေမှေးပြီး ကိုယ့်အိုးကို ဒီကနေတယ်တာ ဒီကနေမင်္ဂနဲ့ ငြိမ်းယင်ကော မရဘူးလား (ရပါတယ်ဘုရား)။

ရပါတယ် ဦးခင်မောင်-ရ၊ မုဆိုးတွေ့ အဂုံလိမာလ တို့ဟာ ငြိမ်းသွားကြတာ မဟုတ်လား .... (မှန်ပါဘုရား) လုပ်ပြီးသား အကုသိုလ်တွေ့ ဘယ် နှယ်တုံး .... (ငြိမ်းသွားပါတယ်) ဘာနဲ့ ငြိမ်းသတုံး....(မဂ်နဲ့ ငြိမ်းပါတယ်ဘုရား) မဂ်နဲ့ ငြိမ်းရတယ် ဆို တာ ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲ....ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ အခု ဆရာဘုန်းကြီးနဲ့ လဲတွေ့၊ ဆရာ တော်တွေ့ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံတွေ့ နဲ့လဲ ခင်ဗျားတို့ နာကြားရ တော့ သြော်....ငြိမ်းချိန်ကလေး ရှိသေးတယ်-(မှန်လှပါဘုရား) ဘာကလေး ရှိသေးသလဲ .... (ငြိမ်းချိန်ကလေး ရှိပါသေးတယ် ဘုရား)။

ဒါကလေးကို ပြောပြောသလဲ လုပ်ရမှာလား နှေးနှေးဘဲလား (ပြောပြောသလဲ လုပ်ရမှာပါဘုရား)ခင်ဗျားတို့ ဘုန်းကြီးရှေ့ကျမှ ပြာလို့မဖြစ်ဘူးနော်.... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပြာမှ.... (မှန်ပါ)။

ဘုန်းကြီးကတော့ဖြင့် အကျိုးစီးပွားကို ညီအကိုမောင်နှမ အမေမိဘဆိုသလိုဘဲ အကုန် အလိုရှိလို့ ပြောတာဘဲ.... (မှန်ပါ) ကိုယ့်ဟာကိုယ် ငြိမ်းမှ ရမယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ဘယ်သူငြိမ်း လို့မှ မရဘူး၊ ဘုရားငြိမ်းလို့လဲ မရဘူး.... (မှန်ပါဘုရား)။

ကမ္မဝိပါကော အစိန္တေယျောကဲ့....တဲ့၊ မကြံစည်နဲ့တဲ့၊ သူ့ ကြောင့်ဖြစ်တာ ငါမငြိမ်းနိုင်ဘူး....တဲ့(မှန်ပါဘုရား)ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ) ဒါဖြင့် တရားကြောင့်ဖြစ်တာ တရားနဲ့ငြိမ်းယင် တော့.... (ရပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... ဆေးကြောင့် မှားတာကို ဖြေဆေးနဲ့ လိုက်ယင်.... (ရဲပါတဲ့ယ်ဘုရား) အရင်သောက်ဆေး မှားနေတယ် နောက် သောက်ဆေးအဖြေနဲ့ လိုက်ယင်.... (ရပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က အမှားတော့ သောက်တတ်တယ်၊ အဖြေကျတော့ ဖြေးဖြေးမှဆိုတော့ သေတာကောင်းပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီလို ကျမနေဘူးလား.... (ကျနေပါတယ်) အင်မတန် မဆိုးဝါးဘူးလား.... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဆေးသောက် မှားထားတာက ဘယ် လောက်ကြာပြီတုံး.... (မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား) ဒီဘဝတွင် ဒီဘဝတွင်....ဖြေဆေးကျတော့ တော်တော်သောက်မိကြပလား လို့ မေးတော့ အခုမှ ပျိုးတုန်းရှိပါသေးတယ်ဘုရား - ဆိုတော့ သေတာကောင်းတယ်လို့ ပြောတာ မမှားဘူးဗျ.... (မှန်ပါ့) မှား ရဲ့လား(မမှားပါဘုရား)။

ကဲ.... ဒီကရှေ့ ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမလဲ.... ခပ်သွက်သွက်လုပ်ရ မယ်.... (မှန်ပါ့) ဦးခင်မောင် ဘာလုပ်ရမတုံး.... (ခပ်သွက်သွက် လုပ်ရပါမယ်) ခပ်သွက်သွက်ဘဲ၊ ခင်ဗျာ့အရွယ်နဲ့ဆို သေကာ နီးနေပြီ၊ သွက်နိုင်သရွေ့ သွက်မှ ရမှာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိကြ ပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) တကာ တကာမတို့ ဖြေးဖြေးဆိုယင် လုံးဝမရဘူးဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား.... (ပေါ်လာပါပြီ)။

အေး.... ဒါ့ကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ရောင်းဝယ် စားသောက်နေ တာတွေဟာ တဏှာဥပါဒါန် ကံချည်း လုပ်နေတာဘဲ(မှန်ပါ့) သီလဘက်က မပျက်လို့ရှိယင်လဲ ဝိပဿနာဘက်က ပျက်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သီလဘက် ကတော့ ဘယ် သူ့ ကို မှ မ လိမ် ဘယ်သူ့ ကိုမှ မကောက်လို့ ရှိယင် သီလဘက်ကတော့ မပျက်ပါဘူး၊ ဝိပဿနာဘက်ကတော့ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ- တဏှာ ဥပါဒါန် ကံချည်း သွားတာဘဲ ပျက်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

အဲဒီတော့ သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ကျွဲ သူမျှားဟာ ခိုးတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သတ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ လိမ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွဲပ်တော့ ဒီစေ့းဝယ်လို့ ဒီစေ့းရောင်းတာဘဲ၊ ကျွဲပ် ဘာ အပြစ်ရှိရမလဲ ဟော.... သူက သိလဘက်က အပြစ်မရှိဘူး၊ ဝိပဿနာဘက်က ကိလေသာ ပွက်ထနေပြီ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ဝိပဿနာဘက်ကတော့ ... (ကိလေသာ ဗုက်ထနေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ လဲတဲ့ဆင်ခြေဟာက တကာတကာမတို့ မသိလဲ-လဲနေတယ်ဆိုတာဘဲလို့ သာ မှတ်လိုက်ကြစမ်းပါဦး (မှန်ပါ့ဘုရား) သိလဲလား–မသိလဲလား.... (မသိလဲပါဘုရား)။

ကဲ.... ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ငရဲမီးတွေကို ဒီကနေပြီး မေးတယ်၊ ဒီကနေပြီး ဒယ်အိုးတယ်တယ်၊ ဒီကနေပြီး ငြိမ်းယင် ဖြစ်နိုင်- မဖြစ်နိုင်.... (ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီကနေပြီး ငြိမ်းကြဝို့.....နော်.... (မှန်ပါ့) ဒီက တယ်ယင် ဒီကဘဲ ငြိမ်းတာပေါ့ဗျ.... (မှန်ပါ့) သဘော ကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဟိုမှာသွားပြီး ဘယ်သူက မီးတွေ ဟုန်းဟုန်းတောက်အောင် လုပ်သတုံး....၊ ဒီက အကုသိုလ်ကံက သွား-တယ်တာ....(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဟိုမှာ ဒယ်အိုးကြီး ထူထူထဲထဲကြီး ဘယ်သူလုပ်ထားသတုံး.... (ဒီက အကုသိုလ်ကံက လုပ်ထားပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒီက ကုသိုလ်နဲ့ ငြိမ်းတာပေါ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မရဘူးလား.... (ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒီကနေ မင်္ဂကုသိုလ်နဲ့ ငြိမ်းလိုက်မယ်ဆိုယင် တကာ တကာမတို့ စတူဟာပါယေဟိစဝိပ္ပမုတ္တော=အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်တယ်ကို့ လို့ ဘုရားက သေသေချာချာ မဟောဘူးလား.... (ဟောပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ လွတ်တယ်ဆိုတာ သေသေချာချာသိလျက်သားနဲ့ ခင်ဗျားတို့က မြန်မြန်လွတ်တာကြိုက်သလား-နှေးနှေးမှလွတ်တာ ကြိုက်သလား.... (မြန်မြန်လွတ်တာကြိုက်ပါတယ်) ကဲ....မြန်မြန် လုပ်ပါဗျ.... (မှန်ပါ့) မြန်မြန်လုပ်ပါလို့ ဆိုဘာ သဘောပါကြပလား.... (ပါပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း.... ဒါဟာ မြန်တဲ့အထဲမှာ ဘုန်းကြီးက တကာတကာမဲ့ တွေကို မြန်သထက်မြန်စေချင်လို့ ခင်ဗျားတို့ တိုက်တွန်းလုံး ကလေးတလုံးလဲ ပေးလိုက်ပါဦးမယ်....နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တိုက်တွန်းလုံးတဲလုံးက ဒီလိုပါ၊ တိုက်တွန်းလုံးက တကာ တကာမတွေ ခင်ဗျားတို့ အမိဝမ်းခေါင်းထဲမှာ လူခန္ဓာရယ်လို့ ခန္ဓာငါးပါး ပဋိသန္ဓေ နေလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့) လူတိုင်းဘဲ ဒီလိုနေကြတာပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့)။

အမိဝမ်းခေါင်းထဲ နေလိုက်တော့ ဒီအပေါ်မှာက ဇရာနဲ့ မရဏ ရွက်ပြီးသကာလ ကျုပ်တို့က လာခဲ့ရတယ်....(မှန်ပါ့)ဇရာ မရဏ ရွက်ပြီး ခန္ဓာက လာခဲ့ရတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘော ကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဘာရွက်ပြီး လာခဲ့ရသလဲ.... (ဇရာမရဏရွက်ပြီး လာခဲ့ရပါတယ်) အဲ့....ဇရာမရဏ ရွက်လာရတော့ နင်အိုဟဲ့ နင်သေဟဲ့ဆိုတာ နဂိုရိုက်တည်းက ပါလာတာ၊ဘယ်သူဖြုတ်လို့မှ မပြုတ်ဘူး (မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘာ ရွက်ပြီး မွေးဖွားလာခဲ့ရသလဲ.... (ဇရာ မရဏ ရွက်ပြီး မွေးဖွားလာခဲ့ရပါတယ်)ဒါဖြင့် ဇရာ မရဏရွက်ပြီး မွေးဖွားလာတော့ ဇရာ မရဏနဲ့ အသက်ထွက်ရလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာက ပေဒင် မမေးနဲ့တော့ သေချာနေပြီ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

နဂိုရိုက ပါလာတာ....(မှန်ပါ့) ဟုတ်ပလား.... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း....နဂိုရိုက ပါလာတော့ သတ်တော့ ဘယ်သူ သတ်မှာတုံး မေးလိုက်တော့....(ဇရာ မရဏ သတ်မှာပါ)။

ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုတော့ နဂိုရိုက ပါလာတယ်.... (မှန်ပါ့) နဂိုရိုက ပါလာတယ် ဇရာပိ ဒုက္ခသစ္စံ မရဏမ္ပိ ဒုက္ခသစ္စံ ဆိုတော့—ဟာ....ဒီ ဒုက္ခသစ္စာကြီးကော ဘယ်က လာသတုံးဆိုတော့ အို....ခန္ဓာက ဒုက္ခသစ္စာမို့ ကျုပ်တို့ အတူတူ လိုက်လာတယ် ပြောတာပေါ့....(မှန်ပါဘုရား) ခန္ဓာက ဘာသစ္စာတုံး.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒုက္ခသစ္စာပေါ်မှာ ဒုက္ခနှစ်ခုက ဆင့်ပြီး ပါ-မလာဘူးလား....(ပါလာပါတယ်ဘုရား)အဲ့....ကျုပ်တို့က အပေါ်

ချင်းမို့ လိုက်လာတာဘဲတဲ့....(မှန်ပါ့)ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)ခန္ဓာက ဘာသစ္စာတုံး....(ဒုက္ခသစ္စာပါ)သူ့အပေါ်မှာ ရွက်ထားတဲ့ ဇရာ မရဏကကော....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘဲ)။

သြော်....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာသည် ဘာရွက်ပြီး မွေးလာသတုံး.... (ဒုက္ခသစ္စာရွက်ပြီး မွေးလာပါတယ် ဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာက ဒုက္ခသစ္စာရွက်ပြီး မွေးလာတယ်....(မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

အဲ-ဒီတော့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ ဆရာများက တကာ တကာမတို့ မြေထဲက ပေါက်လာတဲ့ မိုက်လေးတွေ မြင်ဘူးပါ လိမ့်မယ်-(မှန်ပါ့)မမြင်ဘူး-ဘူးလား-(မြင်ဘူးပါတယ်ဘုရား)။

မြေထဲက ထိုးထွက်လာတဲ့ မိုက်လေးတွေလေ....(မှန်ပါ့)အဲဒီ မို့၏ထိပ်ပေါ်မှာ တကာ တကာမတို့ စဉ်းစားကြည့်စမ်း မြှုမှုန်မှု ပါပါ့မလား....(ပါ-ပါတယ်ဘုရား) ဟ....ဘယ့်နယ်ကြောင့် ပါလာသလဲ....(မြေထဲက လာလို့ပါ) သြော်....မြေထဲက လာတာ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့ကလဲ ဒုက္ခသစ္စာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ရ-ထားလို့ ဇာတိ ဒုက္ခထဲက ထိုးထွက်ခဲ့ရတော့ ဇရာ မရဏ ဒုက္ခတွေဟာ တကာ တကာမတို့ ကြီးတဲ့အထဲ မြှုပ်မှုန်တွေ ပါလာတယ်.... (မှန်ပါ့) မပါဘူးလား....ပါသလား....(ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခုနင်က မို့ကလေးဟာ တကာ တကာမတွေ သမင် ဒရယ် ဂျီငယ် စိုင် ဆတ်တွေကလဲ မစား၊လူကလဲ မနှုတ်ဘူးဆိုလို့ ရှိယင် သူ ရွက်လာတဲ့ မြေ-ရေတွေက သူ့ကို အောက်ပြားကျ

သွားတယ်....(မှန်ပါ့)သူယူလာတဲ့ ပိုးတွေက သူ့ကို စားတယ်-(မှန်ပါ့) ပြားကျသွားတာဘဲ....(မှန်ပါ့) မသေရဘူးလား.... (သေရပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမှာ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်သူကမှ ဒါးနဲ့မခုတ် ဒုတ်နဲ့မပစ်ဘဲနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ယူလာတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ပြားပြီးတော့ သေရလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)သူများက မသတ်ရဘူး.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ယူလာတာက စိတ်ချလက်ချနဲ့ နေဘို့ရာလား....ကိုယ့်ဟာနဲ့ ကိုယ် သေမင်းပါလာတာလား....(ကိုယ့်ဟာနဲ့ ကိုယ် သေမင်းပါလာတာပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဒီ သေမင်းကလဲ ခွဲလို့ ခွဲလို့ ရရဲ့လား....(မရပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီတခါသာ အသေခံပါက္ခာ၊ နောက်တခါ အသေမခံဘူးဆိုပြီးသကာလ ဒီ ခန္ဓာ မရအောင် လုပ်မှသာလျှင် ဒီအပါယ်လေးပါးတွေလဲ ခန္ဓာမရှိတော့ မီးတွေလဲ သူ့ဟာသူငြိမ်း၊ ဒယ်အိုး ပုက်ပုက်ဆူနေတာတွေလဲ သူ့ဟာသူသိမ်း၊ မဖြစ်ပေဘူးလား....(ဖြစ်ပါတယ်)။

ဒါ့ကြောင့် ခန္ဓာမရမှ ချမ်းသာမယ်ဆိုတဲ့ဘာ မပေါ်လာသေးဘူးလား.... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား) ခန္ဓာ ရယင် ဒါချည်း ထွက်ပိုးလာဦးမှာဘဲ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာ ဖြစ်ချင်သေးရဲ့လား(မဖြစ်ချင်ပါဘုရား)ဖြင့် ချင်ယင်လဲ ဇရာမရဏ ရွက်ရလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘော ကျပလား....(ကျပါပြီ) ဟို-အမှု ဒီ-အမှုကော မရွက်ရပေဘူးလား....(ရွက်ရပါ့တယ်) ကဲ....သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီဟာကလေးကလဲ တနေ့တခြား သိမယ်ဆိုတ်ာကော သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)အိုမှကလဲ တနေ့တခြား ဦးခင်မောင်....ထူးထူးလာတယ်....(မှန်ပါ့) မျက်လုံးသွားပုံ ထူးတယ်၊ အရေတွန့်လိုက်ပုံ....(ထူးပါတယ်)။

ဘာဖြစ်လို့တုံး....သူ သိလာတယ်....(မှန်ပါ့) သိလာတယ် သဘောကျပြီနော်....(ကျပါပြီ)အဲ့ဒါ သိထက်မက သိလို့ရှိယင် ပြားပြီး သေရုံဘဲရှိတော့တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဖြေးဖြေးလုပ်လို့ တော်ပါ့မလား....အသိက စောသွားလို့ရှိယင်ဖြင့် ခက်ရချည်ရဲ့-(မှန်ပါ့) မခက်ပေဘူးလား....(ခက်ပါတယ်)ကဲ....ဒါဖြင့် ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမယ်....(မြန်မြန်လုပ်ရပါမယ်ဘုရား) အိမ်ပြန်-မြန်သလောက်ကို မြန်မှ နေရာကျမယ်....(မှန်ပါ့) တရားပဲပြီးယင်အိမ်ပြန်ကျတော့ သိပ်တိုးတာ ခင်ဗျားတို့က အဲဒီအိမ်ပြန်-မြန်သထက်ကို မြန်မှနေရာကျမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ အိမ်ပြန် မမြန်တာ ခင်ဗျားတို့ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ မရောက် မရှိပါဘူး၊ နောက်ကျတာနဲ့ အရင်ရောက်တာဘဲ ကွာမှာပါဘဲ(မှန်ပါ့)။

ဒီ မရဏကဖြင့် တကာ တကာမတို့ နောက်ကျ-အရင်ကျရယ်လို့ မရှိဘူး၊သူ သိချင်တဲ့အချိန် သိချလိုက်လို့ရှိယင် ခလေး-ကလေးလဲ သွားတာဘဲ....(မှန်ပါ့) လူလတ်ကလေးတွေကော.... (သွားပါတယ်ဘုရား)အပျိုအရွယ် ကလေးတွေကော.... (သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် သူက ပါပြီးသားလဲဖြစ်နေတယ်၊ သတ်မယ်လို့ကလဲ သေချာပြီးသား ဖြစ်နေတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဒါမြန်မြန်- သူမြန်မြန်မလုပ်ခင် ကျုပ်တို့ဥာဏ်က မြန်မြန် လုပ်ပစ်လိုက်ပါ....(မှန်ပါ့) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဘုန်းကြီးက ကဗျာကရာ အလုပ်ခိုင်းနေတယ်လို့ ခင်ဗျားတို့က ထင်သလား၊ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်က ကဗျာကရာ လုပ်မှတော်မယ်လို့ ဆိုတာက အမှန်ထားပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ခန္ဓာကိုယ်ကဘာတုံး.... (ကဗျာကရာလုပ်မှ တော်မှာပါ)။

ကဗျာကရာလုပ်မှရမှာ၊ ခင်ဗျားတို့က သားကလေး ကြီးမှသမီးကလေး လူလားမြောက်မှ နေရာ ချထားပြီးမှနဲ့ ဘာနဲ့ဆင်ခြေတွေက လဲမနေနဲ့....(မှန်ပါ့)ဆင်ခြေတွေ့လဲမနေနဲ့ လဲသ၍ အလဲချည်းဘဲဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောပါပလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ သုသိမဆက်ကြပေတော့မြန်မြန်လုပ်ကြပေတော့ နော်.... (မှန်ပါ့) သုမသိလုပ်နည်းကို မြန်မြန်လုပ်ကြပေတော့ ဦးခင်မောင်....(မှန်ပါ့)။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းသုသိမဆိုတာ ရှိတယ်၊ တကာတကာမတို့ ဘုရားလက်ထက်ကနော်.... (မှန်ပါ့) ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း သုသိမဆိုတာရှိတယ်၊ ခေါင်းဆောင်ကြီးပါတဲ့ တပည့်ခပါင်း ငါးရာတထောင်နဲ့ နေတာပါ။ သူတို့ တပည့်ပေါင်းငါးရာတထောင်နဲ့နေတဲ့ တိတ္ထိပရိဗိုဇ်တွေလဲ ဦးခင်မောင် ပုံလို့ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ပုံနေတဲ့အထဲမှာ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ တိုးပြီးသကာလ ပုဉ္စဉ်ထွန်း ပေါ်ပေါက်ပြီး ဗောဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင်ပေါ်မှာ ဘုရားရယ်လို့ ဖြစ်ပြီးသကာလလောတော့ တန်ခိုးတွေကလဲပြ နောက်ဆုံးပိတ်ဘဝမို့ အကျိုးပေးတွေကလဲ သန်လိုက်တဲ့ ဖြစ်ခြင်းဟာ ဦးခင်မောင် ပြောစရာ မရှိဘူးပေါ့ဗျာ.... (မှန်လှပါ)။

နတ်တွေ ဗြဟ္မာတွေကလဲ လာကြ၊ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ပူဇော်ပသကြဆိုတော့ ဒီတန်ခိုးကြောင့်ဘဲ သြော်....ဒီကိုယ်တော်ကြီးမှ ဘုရားဘဲဆိုတာ ဘုရားစင်စစ်တွေ့ကြတယ်၊ နဂိုရိုက တိတ်တိုတွေက ဘုရားလုပ်နေတာ.... (မှန်ပါ့)။

အဲဒီမှာ တွေ့ကြတဲ့အချိန်ကျတော့ ဘုရားစစ်ကို တွေ့တော့ ခုနင်က ဘုရားတုတွေက တန်ခိုးကလဲမပြနိုင်၊ အမှန်အကန်ကလဲ မပြောနိုင် ဖြစ်ပြီးသကာလနေတဲ့ ဟန်ဆောင်ဘုရားတွေ ဖြစ်နေတော့ ဦးခင်မောင်ရေ လပ်သပ်ပကာတွေ တနေ့တခြား နည်းပါးသွားတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဆွမ်းကွမ်းလောင်းမည့်လူ မရှိ၊ အဲဒီတွင်မှ တိတ်တို အစည်း အဝေးပဲ ဖွင့်ပါတယ်၊ ပရိဗိုဇ်တွေ အစည်းအဝေးပဲဖွင့်တယ်၊ ဟော သုသိမ လာဦးကွ၊ ဒို့မှာဖြင့်ရှင်ကြီးဂေါတမ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပေါ်လာကတည်းက ပိုးစုန်းကြူးသဖွယ် ဖြစ်ပြီး နေလကြီးက ဖုံးသွားပြီကွာ၊ စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဝတ်ရမဲ့ နေရမဲ့ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

အဲဒီတော့ ဒို့အထဲမှာတော့ မင်းဘဲ ဗေဒင်လဲတတ်တယ်၊ ဥာဏ်လဲကောင်းတယ်၊ ဂေါတမ ဘုရားဆီ သွားပြီးသကာလ မင်းသည်ကားလို့ဆိုယင် ပညာသင်ပါ၊ ပညာသင်ပြီး မင်းပြန်

လာခဲ့၊ ပြန်လာပြီးသကာလ ဒို့သိထားတဲ့တရားနဲ့ မင်းယူလာတဲ့တရားနဲ့ တဝက်စီရော ဟောရလို့ရှိယင် ဒို့လဲ လပ်သပ်ပကာပေါ့မယ်၊ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ကောင်းတဲ့ စိတ်လား.... မကောင်းတဲ့ စိတ်လား အကဲခတ်စမ်းပါဦး.... (မကောင်းတဲ့စိတ်ပါဘုရား) မကောင်းတဲ့စိတ်ပေါ့လေ၊ လာဘ်ပေါချင်တာသာရှိတာကိုး၊ ကိုလေသာ ခေါင်းပါးချင်တာပါရဲ့လား.... (မပါ-ပါဘူး)။

အေး....အဲဒီလို ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ ဘုန်းကြီးတို့တကာတကာမတွေနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ဖြစ်နေတယ် ဦးခင်မောင်(မှန်ပါ့) တကာတကာမတွေက စီးပွားသာဖြစ်ချင်တာ၊ နိဗ္ဗာန်မရချင်ဘူးရိပ်မိပလား.... (မှန်ပါ့) ဘာကိုသာဖြစ်ချင်သတုံး.... (စီးပွားသာ ဖြစ်ချင်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် လာဘ်သာ ပေါချင်တာပေါ့ဗျ-သူဟာ.... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ) အဲဒါ တကာတကာမတွေ ဒါလဲကိုလေသာ တပ်ကြီးတခု ခံနေတယ်လို့ မှတ်စမ်းပါ နော်.... (မှန်ပါ့)။

ကိုလေသာမာရ်နတ်ကပေါ့.... (မှန်ပါ့) မာရ်နတ်ကတော့ဆယ်ပါးတောင်ရှိတယ်၊ ရှည်နေမှာစိုးလို့ နောက်မှကြုံဘဲ့အခါပြောမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ တိတ္တိတွေမှာလဲ ဒီလိုဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ သုသိမ-ကလဲ ကဲ....ကိုယ့်အမျိုးသား ကယ်ဆယ်ရေးဘဲ၊ အားလုံးလဲ ပြတ်တော့မယ်၊ ငတ်တော့မယ်ဆိုသဖြင့်

သူ ကယ်ဆယ်မယ်၊ ဒါဖြင့်ဘုရားဆီသွားပြီး ပညာခိုးမယ်၊တရား ခိုးမယ်ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တရားခိုးမယ်ဆိုပြီးသကာလ တရားခိုးမယ်ကြံတော့ သူကလဲ ပညာသည်ဖြစ်ပြီးတော့ အတော်ပါးတယ်၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ ကပ်ဝင်ရမလား.... အရှင် မောဂ္ဂလ္လာန်နဲ့ ကပ်ဝင်ရမလား၊ အရှင် ဥပါလိနဲ့ ကပ်ဝင်ရမလား.... အရှင် ပုဏ္ဏနဲ့ ကပ်ဝင်ရမလား.... သူက အကုန်သိနေတယ်.... (မှန်ပါ့)။

အို....ဘုရားနဲ့ အနီးကပ်ဆုံးက အရှင် အာနန္ဒာဘဲ၊ သူ့ကို ကပ်ဝင်မှ နေရာကျမယ်.... (မှန်ပါ့) သူက အချိုးအတည့်ပါ ကလား ဦးခင်မောင်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အရှင် အာနန္ဒာကပ်ပြီးဝင်မှ နေရာကျမယ် ဆိုပြီး အရှင် အာနန္ဒာဆီသွားလိုက်ပါတယ်၊ အရှင် အာနန္ဒာ....အရှင်ဘုရားတို့ သာသနာ ကြည်ညိုလွန်းလို့ တပည့်တော်သည် သာသနာတွင်း ဝင်ပြီးသကာလ ရဟန်းလုပ်ချင်ပါတယ်တဲ့.... (မှန်ပါ့)။

သို့သော် အရှင်အာနန္ဒာကတော့ အဘိညာဏ်တို့ ဘာတို့ မရတော့ ဦးခင်မောင်-အကဲခတ် ခက်နေတဲ့ယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) တကာ တကာမတို့ အရှင်အာနန္ဒာက ဘာဖြစ်နေသလဲ....(အကဲ ခတ် ခက်နေပါတယ်ဘုရား)။

အကဲခတ် ခက်တယ်၊ ဒီဥမ္မာလဲ ခေါင်းဆောင်ထဲက၊ ပေဒင်မ္မာလဲ သူက ကမ်းတဖက်ခတ်အောင်တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲဖြစ်တယ်၊ ဒီအထဲက ဒို့သာသနာ ကြည်ညိုပါတယ်ဆိုတော့ ဒါဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ့မလား သို့သော်လဲ ငါတော့မရိပ်မိဘူးလေ ဘုရားဆီ

ကျမှဘဲ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးပြောသလို လိုက်နာရုံဘဲ ဆိုပြီး၊ သုသိမကို ဘုရားဆီခေါ်သွားတယ်၊ သုသိမ ပရိဗိုဇ်ကို ဘယ်ခေါ်သွားပါလိမ့်.... (ဘုရားဆီခေါ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲ-ဘုရားဆီခေါ်သွားတဲ့အခါကျတော့ အရှင်အာနန္ဒာက ဘဲ လျှောက်လိုက်တယ်၊ ရှေ့ဆောင်လုပ်ပြီး အရှင်ဘုရား ဟော ဒီ သုသိမပရိဗိုဇ်က တပည့်တော်တို့ သာသနာကြည်ညို၊လွန်းလို့ ဒီသာသနာတော်တွင်း ဝင်ပြီးသကာလ ပညာတွေသင်ပြီး တရားမမှတ်ိုးစားပရစေလို့ လျှောက်ပါတယ်ဘုရား- ဆိုကော သုသိမကို ဘုရားက နှစ်ချက်ကြည့်လိုက်တယ် တကယ်ကြည်ညို တာလား-ဒို့သာသနာကို ဆိုတော့ မကြည်ညိုဘူးဆိုတာ ပေါ်လာတယ်- ဥာဏ်ထဲမှာ....(မှန်ပါ့)။

ဘယ်လိုပေါ်ပါလိမ့်-(မကြည်ညိုဘူး ဆိုတာ ပေါ်ပါတယ် ဘုရား) မကြည်ညိုဘူး တရားခိုးဘို့လာတာဆိုတာ တခါတည်း ဥာဏ်ထဲမှာ ပေါ်လာတယ်....(မှန်ပါ့)ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ) သာသနာ ကြည်ညိုတာလား....မကြည်ညိုဘူးလား....(မကြည် ညိုပါဘူးဘုရား) မကြည်ညိုဘူး၊တရား သူ့ ခိုးဘို့လာတယ်၊ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါလဲသိတယ်။

တခါနဲ့ဝက်ထပ်ဆက်ပြီးသကာလ ဘုရားက ဦးခင်မောင် ကြည့်လိုက်ပြန်တယ်နော်....(မှန်ပါ့)ဩော်....ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာခိုးရင်း မတ္တန့်. ရဟန္တာဖြစ်မှာဘဲ....(မှန်ပါ့)။

ခိုးရင်းမတ္တန့်ကျင့်တော့မှာကိုး....၊ကျင့်စမ်းမယ်သူ့ ကျင့်စမ်း ယင်ရဟန္တာဖြစ်မှာဘဲဆိုတော့ ဘယ်နှစ်ချက်မြင်သတုံး(နှစ်ချက် မြင်ပါတယ်) ခိုးမှာဆိုတာလဲ သိပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာ တကာမတွေ့ ခိုးမှာဆိုတာကော-(သိပါတယ်ဘုရား) ခိုးရင်းမတွန်နဲ့. သူသည် ကျင့်တဲ့အတွက် ဘာဖြစ်မလဲ....(ရဟန္တာ ဖြစ်ပါမယ်)။

ကဲ-သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်မကဘူး တကာ တကာမတွေ့ ရဟန္တာဖြစ်မယ်-(မှန်ပါ့)ဒါနဲ့ အရှင်အာနန္ဒာကို အာနန္ဒာ သုသိမကို ရောချိုးပြီး ရဟန်းခံပေးလိုက်ကွ။

ဒီတော့ ခုနင်က သုသိမပရိဗိုဇ်က အကြံဖြင့် အောင်ပေါ့လို့ ဦးခင်မောင် အောက်မေ့တယ်-(မှန်လှုပါဘုရား)သူ ခိုးဘို့ ဝတ္ထရားအချိန်ရောက်ပြီဆိုပြီးသကာလ သူ့စိတ်ထဲ ဝမ်းသာတာ ကတမျိုး၊ ဘုရားခွင့်ပေးလိုက်တာကတမျိုး-(မှန်ပါ့ဘုရား)ရိပ်မိ ကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတို့တဲ့-၊ ခိုးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တောင်မှ နိဗ္ဗာန်ဝင်နိုင်သေးတဲ့- ဒီမှာ အလိုရှိလို့ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ့ ရရမယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ရရမယ် ဆိုငြားသော်လဲ ခင်ဗျားတို့က ဒီဟာက လုပ်ယူမှ- ဧဟိပဿိကေါ ဓေါရာကို သန္ဒိဋ္ဌကောနဲ့ လိုက်မှ အကာလိကော ဖြစ်မှာကိုး....(မှန်ပါ့ဘုရား)မလိုက်ယင်တော့.... (မရပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါဟာ ခင်ဗျားတို့ ဒီမူသုံးခုကို မဖျက်ဘဲနဲ့ တဏှာတကာမတို့ လုပ်ကြမယ်ဆိုယင်တော့ ခင်ဗျားတို့ဟာရမှာ ဘဲ၊ဟိုမှာသူခိုးတောင်ရဟန္တာဖြစ်ဦးမှာကိုး-(မှန်ပါ့)ဟုတ်လား- ခင်ဗျားတို့က မခိုးလို့ ပေါ့နေယင်လဲ မပြောတတ်ဘူးပေါ့လေ။

ဟို-ပုဂ္ဂိုလ်ကံတော့ အရေးတကြီး ခိုးတာဘဲ၊ သူက ပုံ၌ တွေ့ဆိုယင် အကုန်မှတ်တယ်....ကိုမြရွှေရ၊ အရေးကြီးတာအကုန် မှတ်တယ်-(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(မှန်ပါ့)။

ခင်ဗျားတို့က ကုသိုလ်ဖြစ် နာနေတာလား....၊ ကိုယ်ကိုယ် တိုင် နိဗ္ဗာန်လိုချင်တာလား- ပြောကြစမ်းပါဦး....(နိဗ္ဗာန်လိုချင် တာပါဘုရား) ဟုတ်ကြရဲ့လား....ဟုတ်ယင်လဲ ဘုန်းကြီးအပင် ပန်းခံရတာ ဝန်မလေးပါဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဟာ....တရားနာတာ ကုသိုလ်ရတယ်ဟေ့၊ ဒါလောက်နဲ့ တော့ လာကိုမလာနဲ့ မကိုက်ဘူး ဒီဥစ္စာ-(မှန်ပါ့)ရိပ်မိပလား- (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)အပါယ်တံခါး ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဖွင့်ထားတာ ကြီး ပိတ်နည်းလာယူပါတယ်ဘုရား....၊ ပိတ်နည်းအလုပ်ကိုဘဲ လုပ်ပါမယ်ဆိုယင် နေ့တိုင်းလာ ကောင်းတယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် ယခုတော့ဖြင့် တကာတကာမတွေ အရင်း အချာကွဲလဲ ဖြစ်ပြီးနေတဲ့အတွက်တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာလဲ ပြောဆိုလာတဲ့အတွက်- သြော်....ကိုယ့်အရေးဟာ ကိုယ်လုပ်မှ ပြီးမယ်ဆိုတာ လူတိုင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုယ့်အရေးကိုအမေကလုပ်ပေးလို့ကော....(မရပါဘုရား) မရဘူး။အဖေကလုပ်ပေးလို့ကော.... (မရပါဘုရား) ဆွေမျိုး ဥာတကာက လုပ်ပေးလို့ကော.... (မရပါဘုရား) ကိုယ့်ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကကိုယ့်ဝမ်းထဲက တန်းနေတာဘယ်သူကော လာဖြတ် လို့ ရမှာတုံး....(မရပါဘုရား)။

ကိုယ့် ဝမ်းထဲကနေပြီး အပါယ်နဲ့ သွားဆက်လိုက်၊ ကိုယ့် ဝမ်းထဲကနေပြီး နတ်ပြည်နဲ့ သွားဆက်လိုက်၊ တကာတကာမတွေ့ (မှန်ပါ့) အမေနဲ့ဆက်တာဟုတ်သေးရဲ့လား (မဟုတ်ပါဘုရား)။

ကိုယ့် ဝမ်းထဲကပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က တကွာ ဥပါဒါန် ကံ-နတ်ပြည်ဇာတိ၊ ဒီလိုသွားဆက်တယ်၊ တကွာဥပါဒါန်ကံအပါယ်လေးပါးဇာတိ-သွားဆက်လိုက်တယ်-(မှန်ပါ့)ကဲ- အမေနဲ့ဆက်တာဟုတ်သေးရဲ့လား (မဟုတ်ပါဘုရား) ဟိုကလာလတ္တံ့ ဘဝနဲ့ချည်း မဆက်ဘူးလား.... (ဆက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ကိုယ့် အဆက်ကို ကိုယ်ဖြတ်မှဖြစ်မယ်.... (မှန်ပါ့) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ဘာပါလိမ့်.... (ကိုယ့် အဆက်ကိုကိုယ်ဖြတ်မှဖြစ်ပါမယ်) သဘောပါပြီနော်- (ပါ-ပါပြီ)။

အဲဒီတုံ့ သူသိမဲ့က ဘုရားဆီရောက်ပြီးသကာလသွားတော့ သူကချက်ကောင်း ချောင်းနေတယ်၊ ဘုရားဆီမှာ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်လာမတုံး၊ လာလို့ ရှိယင် သူတို့ဆရာ၏ အကြီးဆုံးစကားဆိုတာတော့ ရှိမှာဘဲ၊ အဲဒီ အကြီးဆုံး စကားကို မရ-ရအောင် ဖမ်းမယ်သူ၊ သူကတရားခိုးဘို့ဘဲ အရေးကြီးနေတာကိုး.... (မှန်ပါ့) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သူက သတိ လစ်ပါ့မလား.... (မလစ်ပါဘူး) ခိုးမဲ့လူက လစ်စရာတော့ မရှိဘူးပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့) ကဲဒါနဲ့တင်နေ့သဉ္ဇ ဒုစ်ရက်သုံးရက်နေတော့ တကာတကာမတို့ သီတင်းကျွတ်တဲ့အချိန်ကျတော့ ရဟန်းတွေက တောထဲမှာဝါတွင်းသုံးလ အားထုတ်ကြတာ ရဟန္တာတွေ့ ဖြစ်ပြီး သကာလ ပြန်လာကြတယ်၊ ပြန်လာကြတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင် ဘုရားကျောင်းတော် ဝင်ကြတဲ့

အခါ အင်း-ဒီကိုယ်တော်တွေ ထူးတယ်၊ တောကလာတဲ့ကိုယ်တော်တွေ၊ ဒီကိုယ်တော်တွေဘုရားဆီဝင်ကြတယ်၊ အဲဒီမှာစကားထူးတော့ပါမှာဘဲ၊ ငါနောက်ကလိုက်မှ တော်မယ်....။

သူက တရားခိုးဘိုဘဲ အရေးကြီးနေတာဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား) ဦးခင်မောင်ဘာအရေးကြီးနေတာလဲ· (ခိုးဘိုဘဲအရေးကြီးနေပါတယ်) အဲဒီ အရေးကြီးပြီးသကာလ နေတာနဲ့ တကာတကာမတို့ကိုယ်တော်တွေက ကြလာပြီးသကာလ ဘုရားဆီ ရောက်နေတယ်၊ သူကလဲနောက်ကထိုင်စောင့်ပြီး ရောထိုင်နေတာဘဲ။

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဘယ်နှယ်တုံး ခမနီယံ ယာပနီယံ ဆိုတဲ့အတိုင်း ကျန်းမာကြရဲ့လား ချမ်းသာကြရဲ့လား....၊ သူတော်ကောင်းတရားများ ဘယ်နှယ်များနေကြသတုံး၊ အို တပည့်တော်တို့တော့ ပဋိသန္ဓေကုန်ပါပြီဘုရား....။

တကာတကာမတွေ ဘယ်လိုလျှောက်ပါလိမ့်.... (ပဋိသန္ဓေကုန်ပါပြီ....တဲ့) ပဋိသန္ဓေကုန်တယ်ဆိုတာ တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ ဇာတိ၊ ဇာတိက ပဋိသန္ဓေမဟုတ်လား.... (မှန်ပါ) ဇာတိကုန်ပါပြီဆိုတော့ ဒါကုန်တဲ့အဓိပ္ပါယ် မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါတယ်)။

တဏှာ ဥပါဒါန် ကံ ကုန်ကတည်းက ဇာတိက ဘယ်နှယ်နေသလဲ.... (ကုန်ပါတယ်) အဲဒီတော့ တပည့်တော်တို့- ခီဏာဇာတိ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ပဋိသန္ဓေလဲကုန်ပါပြီဘုရား....၊ ကျင့်စရာကိစ္စတွေလဲ ကျင့်ပြီးပါပြီ။

တကာတကာမတို့ ပဋိသန္ဓေလဲကုန်ပါပြီ....တဲ့၊ ကျင့်စရာကိစ္စတွေကော....(ကျင့်ပြီးပါပြီတဲ့) အဲ့-အခုဘုန်းကြီးဆီမှာတရားနာ

ကြတဲ့ တကာတကာမတွေ့ မသေမခြင်း ကျင့်ရမယ်လို့ ဒီလိုမ အောက်မေ့ပါနဲ့.... (မှန်ပါ့) ကျင့်စရာကုန်တဲ့အခါကျတော့ သူ့ ကုန်ပါတယ်....(မှန်ပါ့) သူ့လမ်းက လမ်းဆုံး ရှိတာကိုး၊ အစရှိတော့အဆုံးရှိတယ်.... (မှန်ပါ့)။

ဩော်.... ဝိပဿနာဆိုတာ ဘယ်လိုမျှားလုပ်ရမှာပါလိမ့်.... မသေမခြင်းဘဲလား....၊ မဟုတ်ပါဘူးတကာတကာမတို့ ကျင့်စရာကုန်တဲ့အခါ ရှိပါသေးတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မရှိပေဘူးလား.... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

" ခိဏာဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ " ကရဏီယံ=ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ ကတံ=ပြုပြီးပြီဆိုလို့ရှိယင် နောက်က လိုက်စရာလိုသေးသလား.... (မလိုပါဘုရား)။

" နာပရံ ဣတ္ထတ္ထာယာတိ ပဇာနာတိ တဲ့ "၊ တဆယ့် ခြောက်ချက်သော မဂ်ကိစ္စဟာ တကာတကာမတို့ နောက်ထပ် ပေါ်ဘို့ လိုသေးသလား.... (မလိုပါဘုရား) မဂ်ဆိုတာ တကြိမ်ပေါ်ပြီး-ပြီးကြတာဘဲမဟုတ်လား.... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါတွေ့ကို ခုနင်က ရဟန္တာကြီးတွေ့က ရဟန္တာဖြစ်လာလို့ လျှောက်တဲ့အခါကျတော့ သူကအောက်မေ့တယ်၊ ပဋိသန္ဓေနေမှုကုန်ပြီလို့ ပြောတယ် ဒီကိုယ်တော်တွေ့၊ ပဋိသန္ဓေနေမှုကုန်တယ်ဆိုလို့ ရှိယင် နည်းတဲ့ သတ္တိမဟုတ်ဘူး၊ သူက ဒါလောက်တော့ နားလည်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီလိုနားလည်ပြီး သကာလ ကိုယ်တော်တွေ့နဲ့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်တော်မူပြီး-ကဲ.... အာဂန္တုတွေ့ ဝမ်းမြောက်စရာဘဲ၊ ကိုယ့်ကိစ္စကိုယ်သိမ်းပြီးလာကြတဲ့အတွက် သိပ်ဝမ်းသာတယ် ဘုရားက.... (မှန်ပါ့)။

ဘုရားကတော့ သိပြီးသားကိုးဗျ၊ ဒီ တပည့်သားမြေးတွေကို အပါယ်သွားမည့် ကိစ္စတွေ နောက်ပဋိသန္ဓေနေရမည့် ဇာတိဒုက္ခတွေသိမ်းလာတယ်ဆိုတော့ အဖလုံပ်တဲ့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဝမ်းမသာ ပေဘူးလား.... (သာပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီတော့ သူမျှား ဝမ်းသာတာထက်ကိုယ် ဟာကိုယ် ဝမ်းသာနိုင်အောင် လုပ်ကြစမ်းပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သူမျှား ဝမ်းသာတာထက်....(ကိုယ် ဟာကိုယ် ဝမ်းသာအောင်လုပ်ရမယ်)လုပ်ကြစမ်းပါဆိုတာ တိုက်တွန်းရမယ်။

ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ ရာဇဝတ်မှု သူမျှားက လွတ်လိမ့်မယ်ပြောတာနဲ့၊ကိုယ် ကိုယ်တိုင် ဒီဂရီ နားထောင်ပြီး လွတ်ရတာနဲ့ ဘယ်ဟာက ဝမ်းသာသလဲ....(ကိုယ် ကိုယ်တိုင် နားထောင်ရတာက ဝမ်းသာပါတယ်)။

သူမျှားကတော့ နားခံသာအောင်ပြောတာ၊ လွတ်ပါလိမ့်မယ်ဆိုတာက မဟုတ်ဘူးလား.... (မှန်ပါ့) ကိုယ် ကိုယ်တိုင် ဒီဂရီ နားထောင်လို့ လွတ်လာတဲ့ အခါကျတော့မှ တကာ-တကာမတို့ သိပ်ဝမ်းသာရမယ်မဟုတ်လား.... (မှန်ပါ့)။

ဒီမှာလဲ ကိုယ် ကိုယ်တိုင် မဂ်စစ် ပေါ်လာလို့ သိတဲ့အခါကျမှ ငါအပါယ်လေးပါး လွတ်ပြီဆိုတာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သိရတဲ့ယ်၊ (မှန်ပါ့ဘုရား) အဲဒီလိုကျအောင် လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်လဲ ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)ပေါ်ပြီနော်....(ပေါ်ပါပြီ)။

ကိုင်းဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့ သုသိမ-က ဒီရဟန်းတွေပြောတာ နားထောင်ပြီးသကာလ ရဟန်းတွေက ပဋိသန္ဓေနေမှု ကုန်

ပါပြီဘုရား၊ လုပ်စရာ ကိစ္စတွေလဲ အကုန် ချောချော မောမော ပြီးပါပြီဘုရား၊ နောက်ထပ်လဲ လုပ်စရာ မရှိတော့ပါဘူး။

ဒီလို ပြောတော့ သုသိမ-က ဩော်....ဒီကိုယ်တော် တွေဟာ သေသေချာချာ သူတို့နိဗ္ဗာန်ရတာဘဲ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့ ကိုယ် တော်တွေဘဲလို့ သူသိတယ်။

သူသိတာနဲ့ ဦးခင်မောင်ဇရ- ဒီကိုယ်တော်တွေကလဲ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ကျောင်းကို ကြွကြ တာပေါ့ဗျာ၊ ဘုရား လျှောက်ထား ပြီး ဘေးက ကျောင်းတွေ ကြွကြတော့ ဒီကြွကြတဲ့ ရဟန်းတွေ နောက် လိုက်တာဘဲ....(မှန်ပါ့)။

ကြွတဲ့ ရဟန္တာတွေနောက်လိုက်ပြီး သကာလ ရဟန္တာတွေက ထိုင်ကာ ရှိသေးတယ်-အရှင်ဘုရားတို့-အရှင် ဘုရားတို့ ဘုရားဆ လျှောက်ခဲ့တာ တပည့်တော် ကြားတယ်၊ ပဋိသန္ဓေနေမှု ကုန်ပြီ ဆိုတော့ ရဟန္တာဖြစ်ပြီလို့ အရှင်ဘုရားတို့ပြောတာဘဲ၊ နောက် ထပ် လုံပ်စရာကိစ္စလဲ မရှိဘူးလို့ အရှင်ဘုရားတို့ လျှောက်တယ်၊ အဲဒါလဲ တပည့်တော်ကြားတယ်၊အဲဒါအရှင်ဘုရားတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီလို့ ဆိုတာ အရှင်ဘုရားတို့ လျှောက်တာဘဲ၊ သူက ရိပ်မိ တယ်....(မှန်ပါ့)

အဲဒီတော့ အရှင်ဘုရားတို့ ရဟန္တာဖြစ်တာဟာ ကောင်းကင် ပျံနိုင်ရဲ့လား၊ မေးတာက တလဲဖြစ် နေတယ်.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား....(မှန်ပါ့) ရဟန္တာဖြစ်တာနဲ့ ကောင်းကင် ပျံနိုင် တာနဲ့တခြားစီဘဲ....(မှန်ပါ့) ရဟန္တာဖြစ်တိုင်း ကောင်းကင်ပျံ နိုင်တာမှ မဟုတ်ဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ကောင်းကင် ပျံနိုင်တာက

စျာန်လမ်းကမှ ပြန်နိုင်တာ.... (မှန်ပါ့) သဘော ကျပြီလား.... (ကျပါပြီ)။

ကောင်းကင်ပျံ နိုင်ရဲ့ လား၊ မြေရှိုး နိုင်ရဲ့ လား၊ ရေပေါ်မှာ လမ်းသွားနိုင်ရဲ့ လားတဲ့၊ သူက စျာန်လမ်းချည်း မေးတာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) သူတပါး စိတ်ကို သိရဲ့ လားဆိုတော့ အဘိညာဏ်လမ်း မေးလိုက်ပြန်တယ်.... (မှန်ပါ့) ဒိဗ္ဗစက္ခုဆိုတဲ့ဥာဏ်နဲ့ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးထဲမှာရှိတဲ့ သဲတွေ့ မြင်ပါရဲ့ လား၊ ပတ္တမြားတွေ့ မြင်ပါရဲ့ လား ဆိုတော့ စျာန်လမ်းချည်း မေးချလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ ဟိုကိုယ်တော်တွေက ရိပ်မိတယ်၊ ဩဩ....သုသိမတယ်ခက်ပါကလား....၊ တယ်ခက်ပါ ကလား....ဒို့က ဝိပဿနာလမ်းနဲ့ ရဟန္တာဖြစ်လာတာ၊ သူကစျာန်လမ်း နိဗ္ဗာန်မရောက်တဲ့ လမ်းနဲ့ သူကလှမ်းမေးနေတယ် ဆိုတော့ ဟို ကိုယ်တော်တွေက တိုတိုဘဲဖြေလိုက်တယ်။

"ပညာဝိမုတ္တာ မယံ သုသိမ" သုသိမ=သုသိမ ပရိဗိုဇ်၊မယံ=ငါတို့သည်၊ပညာဝိမုတ္တာ=ပညာနဲ့မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ရခဲ့တယ် (ဝါ)ကိလေသာမှလွတ်ခဲ့တယ်၊ ပညာတလုံးထဲနဲ့ရခဲ့တယ်၊ စျာန်မပါဘူးလို့ ပြောချလိုက်တဲ့ယ်၊ ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘာတဲ့တုံး....(ပညာနဲ့ ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့ပါတယ်)ခုနင်ကတရားပြန်ကောက်လိုက်တော့ မကိုက်ဘူးလား....(မှန်ပါ့)ဒီကဖြစ်ပျက်ဟောဒီက မဂ်ဆိုတော့ ပညာ ဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီက အကာလိကော=အခါမလင့် အကျိုး ပေးတယ် ဆိုတော့

မဂ်က သတ်ပစ်လိုက်ပြီဆိုတော့ ဒါရဟန္တာ ဖြစ်တော့တာပေါ့.... (မှန်ပါ့) မဖြစ်သေးဘူးလား....(ဖြစ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ဟိုကိုယ်တော်တွေ့ကပညာဝိမုတ္တာမယံသုသိမ-သုသိမ=သုသိမ ပရိဗိုဇ်၊မယံ=ငါတို့သည်၊ ပညာဝိမုတ္တာ=ပညာနဲ့ကိလေသာတို့မှ လွတ်တယ်၊ သဒ္ဒါကျပြီလား....(ကျပါပြီ)။

အဲဒီမှာ အဋ္ဌကထာ ဆရာက သုသိမ နိဗ္ဗာနကာ ငါတို့မှာ စျာန်မရှိပါဘူးကွာ၊ သုက္ခဝိပဿကာတဲ့ စျာန်ဆိုယင် နည်းနည်းမှ ဝမ်းထဲမှာမရှိဘူး၊ စျာန်ချောက်ပါတယ်တဲ့၊ ဘဘော ကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ပညာမတ္တေနဝဝိမုတ္တာ=ပညာနဲ့သာကိလေသာမှလွတ်လာခဲ့တာပါ၊ စျာန်ကိုမပါခဲ့ ပါဘူးတဲ့၊ ဒါ ဟိုကိုယ်တော်တွေ့ကဖြေတာ၊ ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ပညာနဲ့ဝိပဿနာရှုပြီးသကာလ ငါတို့ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်လာခဲ့ပါတယ်ကွာ၊ စျာန်မပါ-ပါဘူး၊ နိဗ္ဗာနကာ သုက္ခဝိပဿကာ-လို့ ဖွင့်လိုက်ပါတယ်၊ အဋ္ဌကထာဆရာက နိဗ္ဗာနကာဆိုတာ စျာန်မရှိဘူး၊ သုက္ခဝိပဿကာဆိုတာ စျာန်ချောက်ပါတယ်လို့ ပြတာ၊ ပညာမတ္တေနဝဝိမုတ္တာ=ပညာနဲ့သာလျှင် ကိလေသာမှ လွတ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ခဲ့တာပါ... (မှန်လှပါ) ရှင်းကြပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ဘာနဲ့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ခဲ့သလဲ....(ပညာနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက် ခဲ့ပါတယ်) ပညာနဲ့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ခဲ့တယ် ဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ဟိုက ဖြေတာကတော့....ဦးခင်မောင် အရှင်းသား ဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)တကာသစ် ဘယ်နှယ်တုံး....(ပြောတာကရှင်း ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီနော်.... ကိုမြရွှေတို့ ဦးဇင်္ဂရင်တို့ကော.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပြောတာကလဲ ရှင်းလိုက်တာ၊ပညာနဲ့ သူကိလေသာမှလွတ် ခဲ့တယ်.... (မှန်ပါ့) ပညာနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ခဲ့တယ်၊ ပညာနဲ့ ကို လေသာတွေ့ ချုပ်ငြိမ်းရုပ်သိမ်းပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ခဲ့တယ် ပြော တာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

သူကတော့ ကျေနပ်ကဲ့လား.... (မကျေနပ်ပါဘူး) ဘာ ကျေနပ်မတုံး ဦးခင်မောင်ရဲ့၊ ဘာမှမပါတဲ့လူက အရမ်းမေး တာကြီးဘဲ.... (မှန်ပါ့) သမထလဲ မလုပ်ဘူးဘူးဗျ၊ ဝိပဿနာ ကော.... (မလုပ်ဘူးပါဘုရား) မလုပ်ဘူးဘဲနဲ့ဆိုတော့ သူ သဘောကျနိုင်ပါ့မလား.... (မကျနိုင်ပါဘုရား)ဟို-ရဟန္တာတွေ ဖြေတာက မှားသလား-မှန်သလား.... (မှန်ပါတယ်)။

ပညာဝိမုတ္တာ မယံ သုသိမ-ကိုး.... (မှန်ပါ့)အဋ္ဌကထာဆရာ ကလဲ သုသိမ မယံ နိဗ္ဗာနကာ=စျာန်မပါ ပါဘူးက္ခ၊ သုက္ခဲ ဝိပဿကာတွေ့၊ စျာန်ကိုချောက်နေပါတယ်၊ ပညာမတ္တောနေဝ ဝိမုတ္တာ=ပညာတခုထဲနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရလာတာပါ.... (မှန်ပါ့) ဒါအ ဋ္ဌကထာဆရာက ဖြေလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီ ရဟန္တာတွေက ဖြေတာကို အကျယ်ဖြေလိုက်တာပါဘဲ.... (မှန်ပါ့) ဒီလိုဖြေလိုက်တော့ တကာတကာမတို့ သုသိမ-က သ ဘောမကျဘဲ ဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ့) ဘယ်သူက သဘောမ

ကျသတုံး.... (သုသိမ-က သဘောမကျတာပါ) သိလို့သဘော မကျတာလား – မသိလို့သဘောမကျတာလား.... (မသိလို့ သဘောမကျတာပါဘုရား) မသိလို့သဘောမကျတာ အင်မတန် ခက်တယ်....(ပျန်ပါ့) ရှင်းပလား တကာတကာမတို့.... (မျှန်ပါ့ ဘုရား)။

သမထလဲ မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိပဿနာလဲ မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဝိပဿနာနဲ့လွတ်လာပါတယ် ပြောတော့ သူသိပါဦးမလား ဦး ခင်မောင်....(မသိပါဘုရား) နဂိုရိုက်မှ သမထ ဝိပဿနာမကဲ့ တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကိုး.... (မျှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်....(နဂိုရိုက်မှ သမထ ဝိပဿနာမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ) အဲဒီတော့ ဝိပဿနာပညာနဲ့ ကိ လေသာမှလွတ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ခဲ့ပါတယ်လို့ သေသေချာချာ ပြောတာ သူကကျေနပ်ပါရဲ့လား.... (မကျေနပ်ပါဘုရား)။

မကျေနပ်တော့ ရဟန္တာကြီးတွေကို သူကလျှောက်ပြန်တယ်၊ အရှင်ဘုရားတို့ ရှင်းပါဦးဘုရား....၊ တပည့်တော်တော့ဖြင့် အ ရှင်ဘုရားတို့ပြောတဲ့စကား အင်မတန်ကျဉ်းနေတဲ့အတွက် ရှင်း ဘို့ရန်အကြောင်းကို အရှင်ဘုရားတို့ သည်းခံပြီးသကာလ တပည့် တော်ကို ရှင်းပါဦးဆိုတော့ ရဟန္တာတွေက ရိပ်မိတယ်၊ ဘာမှ နားမလယ်တဲ့လူ ဘာနဲ့ရှင်းရမှန်းမသိဘူး.... (မျှန်ပါ့) ရိပ်မိပ လား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ဘာမှနားမလယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ.... (ဘာ နဲ့ရှင်းရမှန်းမသိဘူး)။

ဘာနဲ့ရှင်းရမှန်းမသိဘူးဆိုတော့ ကွာ....ကဲ မင်းနာလယ်ချင် လဲလယ်တော့၊ မလယ်ချင်လဲနေတော့လို့ ရဟန္တာတွေက ပြန် ပြောတယ်.... (မျှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

မင်းနားလယ်ချင်လဲ လယ်တော့ မလယ်ချင်လဲ နေတော့၊ ဒို့တော့ဖြင့် ပညာဆိုတဲ့ ဝိပဿနာနဲ့ ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ဒါဘဲပြောလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့) သူတို့ဖြစ်တာတော့ မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါတယ်)။

အဲဒီတော့ သူ ဘုရားဆီသွားလိမ့်ဦးမယ် တကာတကာမတို့၊ ဒီ သုသိမ မကျေနပ်ဘူး.... (မှန်ပါ့) မကျေနပ်ဘူး၊ နားမလယ်လို့ မကျေနပ်တာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သို့သော် သူမကျေနပ်တာအသာထား၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီပညာတလုံးတည်းနဲ့ မဂ်ရတယ်ဆိုတာကော သေချာပလား.... (သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဘုရားဆီကို မသွားနိုင်ဘူး၊ နာရီက၀ဲ့လို့.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ယနေ့ ဒီတွင် သိမ်းကြဉီးစို့.....။

သာဓု...သာဓု....သာဓု။

ကျေးငှးတော်ရှင် အာမရပူရမြို့ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း
မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့
ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

ခန္ဓာဝန်ထမ်း ခရီးကြမ်း

သွားရပုံ တရားတော်

(၇-၃-၆၁)

ခန္ဓာဝန်ကြီး ထမ်းပြီးသကာလ အခု သုံးဆယ့် တဘုံမှာ လည်း နေရတယ်နော်(မှန်ပါ့) ခန္ဓာဝန်ကြီးထမ်းပြီး ဘယ်မျှးလည်နေ ရပါလိမ့်....(သုံးဆယ့် တဘုံလည်း နေရပါတယ်ဘုရား)သုံးဆယ့် တဘုံမှာ လည်ရတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ တကာ တကာမတို့ ခန္ဓာကိုယ် ကြီးက ခန္ဓာဝန်ထုပ်ကြီးလို့ မှတ်ထားလိုက်စမ်းပါနော်....(မှန်ပါ့ ဘုရား)။

ကိုယ့်နာမည်ကလေးတွေ့ ကိုယ့်နာမည် ကလေးတွေက အထမ်းသမားလို့ နာမည်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလေးတွေက အထမ်းသမားလို့ မှတ်ထားစမ်းပါ နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ခန္ဓာ ကိုယ်ကြီးက ဘာပါလိမ့်....(ဝန်ထုပ်ကြီးပါဘုရား) နာမည်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က.... (အထမ်းသမားပါဘုရား)။

အဲဒီ အထမ်းသမားကို တကာ တကာမတွေက သြော်....မိမိ ခန္ဓာဝန်ကြီးလဲ မိမိနာမည်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ထမ်းပြီးသကာလ နေ တုန်းမှာ ဝန်ထုပ် တင်ပေးတာ ဘယ်သူပါလိမ့် မတုံးလို့ မေးတဲ့

အခါကျတော့မှ သြော်....တဏှာက ထပ်ထပ်ပြီး တင်ပေးနေတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တဏှာက ဝန်တင်သမားပေါ့....(မှန်ပါဘုရား)ဘဲယ်လို မှတ်ကြပါမယ်....(တဏှာက ဝန်တင်သမားပါဘုရား)။

သြော်....ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေမှာ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးက ဝန်ထုပ်ကြီး၊ နာမည်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အထမ်းသမား၊ နာမည်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အထမ်းသမားမှာ တဏှာ တည်းဟူသော ဝမ်းထဲမှာ ရှိတဲ့ ကိလေသာက သားဝန်ကလေး တင်ပေးလိုက်၊ သမီးဝန်ကလေး တင်ပေးလိုက်၊ ဒီအမေအဖေကဘဲ ထမ်းရပြန်တယ်ဆိုတော့ ဝန်တင်ပေးသမားက တကာတကာမတို့ စဉ်းစားကြည့်စမ်း ...တဲ့ သနားတတ်တဲ့ လူလား-မသနားတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လား ဆိုတာလဲ အကဲခတ်ရမယ် .... (မသနားတတ်တဲ့ လူပါဘုရား)မသနားတတ်တဲ့တရား (မှန်ပါ) ဘယ်သူပါလိမ့် မသနားတတ်တဲ့ တရား....(တဏှာပါဘုရား) တဏှာလောဘဘဲ ဆိုတာ သဘောကျကြ ပလား .... (ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ဒီ တကာ တကာမတွေက ကိုယ်ခန္ဓာဝန်ကြီးကိုလဲ ထမ်းရပြန်၊ ကိုယ်ခန္ဓာဝန်ကြီးကို နာမည်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက မည်သူ မည်ဝါဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ထမ်း၊ ကိုယ်ဝန်ထုပ်ကြီးကလဲ တနေ့ တခြား မထမ်းနိုင်တဲ့ အခြေအနေရောက်အောင် တနေ့တခြား လေးလေး-လေးလေး လာပါတယ်၊ ပိုတော့ ထမ်းနိုင်ကြသေးရဲ့လား....(မထမ်းနိုင်ပါဘုရား)။

မထမ်းနိုင်လေ တကာ တကာမတွေမှာ သားသမီးက ငြမ်းမြစ်ကျအောင် ပွါးလေလေ ဆိုယင်ကော လွဲပါ့မလား (မလွဲပါဘုရား) သားသမီးက ငြမ်းမြစ်ကျလေ (ပွါးလေလေပါဘုရား)

အဲဒီဟာတွေဘဲ ဘယ်သူက ထမ်းပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတဲ့ အခါ ကျတော့ ဒီဝန်ထမ်းသမားကဘဲ ထမ်းတာပါဘဲ(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာ တကာမတွေ ဘယ်သူက ထမ်းပါလိမ့်.....(ဝန်ထမ်း သမားက ထမ်းပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဟာ နဂိုရိုက ကိုယ့် ဝန်ကြီးက လေးရတဲ့အထဲမှာ သားဝန် သမီးဝန် ဆွေဝန် မျိုးဝန် မင်းဝန် စိုးဝန်တွေလဲ တကာ တကာမတွေက မထမ်းရဘူးလား....(ထမ်းရပါတယ်ဘုရား)။

ဝန်ထုပ်ပေါင်း ဘယ်လောက် တုံးလို့ မေးယင် ဘယ် နှယ်ပြောမလဲ....(မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား) ဦးဝ မရေတွက်နိုင်ဘူး ဆို တာ သေချာတယ်....နော်....(သေချာပါတယ်ဘုရား) မရေတွက် နိုင်တဲ့ ဝန်ထုပ်တွေကို တကာ တကာမတွေ ငယ်ငယ် တုန်းက ဒီလောက် များသလား....၊ ကြီးမှများသလား....(ကြီးမှများပါ တယ်ဘုရား)။

ရော....ခက်လိုက်တဲ့ ဖြစ်ခြင်း၊ တကာ တကာမတွေ စဉ်းစား ကြပါတော့ မထမ်းနိုင်တဲ့ အချိန်မှာ ဝန်ထုပ် များနေပါကလား (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လိုပါလိမ့်.... (မထမ်းနိုင်တဲ့ အချိန်မှာ ဝန် ထုပ် များနေပါတယ်ဘုရား)။

မထမ်းနိုင်တဲ့ အချိန်မှာ ဝန်ထုပ်တွေက တခါတည်း သားဝန် လဲ အို-ငါဘဲ ရွက်ဆောင်ရမှာဘဲ၊ သမီးတာဝန်လဲ ငါဘဲ ရွက်ဆောင် ရမှာဘဲ၊ မြေးတာဝန်ကော....(ငါဘဲ ရွက်ဆောင်ရမှာပါဘဲ)။

မြေးက-မြစ်ကလေးတွေ ကျအောင် မိမိက အသက်ရှည် နေ ပြန်တော့ကော.... (မိမိဘဲထမ်းရမှာပါဘဲ) ကိုယ်ဘဲ ထမ်းရမယ် ဆိုတဲ့ အဖိုပါယ် မရောက်ဘူးလား....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ချေဒ်....တကာ တကာမတို့ ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်စမ်းပါ၊ ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်စမ်းပါ၊ ကိုယ်ဝန်ထုပ်နဲ့ ကိုယ်နဲ့မျှရဲ့လား .... (မမျှပါဘုရား) မမျှတဲ့ အခါမှာ တခါတလေ ညမျှားနဖူးပေါ် လက်တင်ပြီး ဝန်မျှားလေးပြီး ခက်ပါသေးရဲ့မျှား ညည်းလုံးမျှားထုတ်နေသေးတယ်....(မှန်လှပါဘုရား)ဘယ်နှယ်ကြောင့် ညည်းလုံး ထုတ်တာတုံးလို့ မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ဦးခင်မောင်ရေ-ဝန်ထုပ်လေးလွန်းလို့....(မှန်လှပါဘုရား)။

တကာ တကာမတွေ့ ညကျယင် နဖူးပေါ် လက်တင်ပြီး စဉ်းစားတဲ့ အခါ သားအတွက်ကလဲ ဝန်ကြီးလိုက်တာ၊ သမီးအတွက်က ဝန်ကြီးလိုက်တာ၊ သူက မွေးဖွါးလာတာ တွေ့က ဝန်ကြီးလိုက်တာ၊ တခါ အမြတ်တော်ကြီး ဥပစာခွန် အစရှိသည်တွေ့ ဒီဝန်တွေ့ကလဲ ထမ်းပြီးသကာလ နေရပြန်တော့ တွေးလေတွေးလေ ဝန်ကြီးဟာ လေးလေးလာတော့ အသက်ရှူတောင် မမှုန်အောင် လေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)မလေးကြဘူးလား....(လေးပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒါ တကာ တကာမတွေ့က စဉ်းစားပါလား....၊ ချေဒ်.... သံသရာ့ခရီးသည် ဝန်ထမ်းသမားမှာ ဝန်သေးသေး ထမ်းရတာလား၊ ကြီးကြီးထမ်းရတာလား....(ကြီးကြီးတမ်းရတာပါဘုရား) ကြီးကြီးထမ်းရတယ်နော်....(မှန်ပါ့) အဲဒီတော့ တကာ·တကာမတွေ့က မသိလို့ တဏှာကလဲမြေးကလေးလာပြန်လဲ အို-မင်းဘဲတာဝန်ယူလိုက်လေ၊ မြေးက မွေးလာတဲ့ မြစ်ကလေးကျအောင် ကိုယ်က အသက်ရှည်နေတယ်၊ ကိုယ်ကဘဲ တာဝန်ယူတယ် .... (မှန်ပါ့)။

တကာ-တကာမတွေ သနားတဲ့ သဘောမျှား ပါရဲ့လား.... (မပါ-ပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့ကလဲ တဏှာတည်းဟူသော တရား ကို ငါ့ကို ဝန်ထုပ်တင်ပေးနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ပါလား ဆိုပြီး သကာလ မင်းနဲ့-ငါနဲ့ မပေါင်းဘူးဆိုတဲ့ ဥာဏ်က မလာဘူး၊ သူတင်ပေးတာကို ဟုတ်ပ....ဆိုပြီး ထမ်းနေတာသာ မျှားတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) မဆိုးဝါးဘူးလား....(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါနဲ့ တကာ-တကာမတွေ အချို့ သေသွားတဲ့ အခါကျ တော့ အမောဆိုက်ပြီး တခါ သားစိတ်မချ-သမီးစိတ်မချ-ပစ္စည်း စိတ်မချ ဝန်တွေပိပြီး သေသွားကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဟကာသစ် အင်မ တန် မမျှားဘူးလား....(မျှားပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့်ဝန်ပိသေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကောင်းရာသုဂတိ လားနိုင်ပါ့မလားလို့ မေးကြည့်ကြ စမ်းပါဦး....(မလားနိုင်ပါဘုရား)။

ဩော်....ဒီထဲကလဲ ခင်ဗျားတို့က ခုထက်ထိဘဲ ကိုယ့် သား သမီးမရှိလို့ ရှိယင် သူမျှား သားသမီး မွေးစားချင်၊ ဝန်ထုပ်တခု လျော့တယ်ထင်လို့ တင်တင်ပြီး ထမ်းချင်တဲ့ အဓိပ္ပါယ်တွေက လဲ မပါဘူးလား....(ပါ·ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ တဏှာကပြောသ၍ ခင်ဗျားတို့ကလဲ အယုံအကြည် ရှိပြီး သကာလ သေချင်းဆိုး သေချင်လို့ ဒါလောက်တောင် တဏှာပြောတာ နားထောင် တာလားလို့ တကာသစ် မေးဘို့ ကောင်းတယ်....(ကောင်းပါတယ်ဘုရား) မမေးသင့်ဘူးလား.... (မေးသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် တကာ-တကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ထမ်းရတဲ့ ဝန်ထုပ် ပေါင်းက ရေတွက်နိုင်ရဲ့လား....(မရေတွက် နိုင်ပါဘုရား) အ

တင်သမားက ဘယ်သူပါလိမ့်ဗျာ.... (တဏှာပါဘုရား)အထမ်း သမားက တကာ-တကာမတွေ့....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီ ထမ်းတာ ထမ်းရပါစေတော့၊ ဝန်ထုပ်တွေကလဲ ကြီးလိုက်တာ-များလိုက်တာကလဲ ပုံနေတာဘဲ ဆိုတာလဲ ရှိပါစေတော့၊ ဘယ်လမ်းကို အထမ်း ခိုင်းသတုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ဒီကနေ စျေးချို - စျေးချိုကနေပြီးသကာလ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ကိုယ့်အရောင်းအဝယ် ရှိတဲ့ဆီ သွားကြတော့ လမ်းမှာလဲ တကာ-တကာမတို့ လေပူ၊ နေပူ၊ အညှော်တွေ့၊ ဖုံတွေ့၊ မြူတွေ့၊ပိုးကောင်တွေ့မရှိတော့ဘူးလားဗျာ....(ရှိပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....ဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့ ဝန်ထုပ် ထမ်းရတာကလဲ ကြီးပြန်၊ ဓဒ-ပါး လမ်းကြမ်းလဲ သွားရပြန်.... (မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်....(ဝန်ထုပ် ထမ်းရတာလဲကြီးပြန်၊ ဓဒ ပါး လမ်းကြမ်းလဲ သွားရပြန်ပါဘုရား)။

ဝန်ထုပ်က အင်မတန် ကြီးပါတယ် ဆိုတာ သေချာကြ ပလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား) ဝန်ထမ်းရတဲ့လူက ထမ်းတဲ့ဝန်ထုပ်နဲ့ တကာ တကာမတို့ ထမ်းတဲ့ဝန်ထုပ်နဲ့ကော မျှပါရဲ့လား (မမျှပါဘူးဘုရား) ဒီထဲမှာ ဓဒ-ပါး လမ်းကြမ်းမှာ အထမ်းခိုင်းတာ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီကနေပြီး တဲကာတကာမတို့ အိမ်ကလာခဲ့ရတယ်ဆို လမ်းမှာ ကားတွေ့ရှောင်ခဲ့ရတာနဲ့၊ ခလုတ်ကင်းတွေ့ကြည့်ပြီးလာခဲ့ရတာနဲ့၊ အောက်ကမြေခိုးတွေ့ မှုတ်တာကို ကြည့်ပြီးသကာလ လာခဲ့ရတာနဲ့၊ အပေါ်က အပျဉ်ရိန်တွေ့ လှမ်းမိုးနေတာတွေ့ကလဲ ဓဒ-ပါးလမ်းကြမ်းထဲမှာ မဆန့်မပြဲ ဝန်တွေ့ ထမ်းပြီးသကာလ

တကာတကာမတို့ သွားနေရတဲ့ဟာ ယနေ့စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ၊ သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

လမ်းကဘာလမ်းတဲ့ (၉၆-ပါးလမ်းပါဘုရား) ၉၆-ပါးလမ်းကြမ်း.... (မှန်ပါဘုရား) သံသရာ့ခရီးသည်က ဝန်ထမ်းသမား (မှန်လှပါဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးကြီးက ဝန်ထုပ်ကြီး.... (မှန်ပါ့) နောက် ဒီ ခန္ဓာငါးပါးကြီးပေါ်၌ သားသမီး၊ ဆွေမျိုး ဥစ္စာ ကာတွေကိုလဲ ကိုယ်က ပေးချင် ကမ်းချင် လက်ဆောင်ထိုးချင်တဲ့ စိတ်ကရှိပြန်တော့ ဝန်ထုပ်တွေက ဆက်မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝန်ထုပ်တွေကလဲ များပြန် တကာတကာမတို့ ၉၆ ပါးလမ်းကြမ်းလဲ အသွားခိုင်းပြန်၊ စီးပွား အရှာခိုင်းတယ်ဆို တာမှတ်လိုက်စမ်းပါ ကိုမြရှေ.... (မှန်လှပါဘုရား) ၉၆-ပါးလမ်းကြမ်းအသွားခိုင်းတယ်.... (မှန်ပါ့)။

ဒီကနေပြီး ရန်ကုန်သွားတယ်၊ မတော်ဗုံးတွေ ဘာတွေနဲ့ တွေ့ယင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ.... (မှန်ပါ့) ဆီးချုပ်ဝမ်းချုပ်နဲ့ ကိစ္စဆိုတာကတော့ ပါသေးတယ်.... (မှန်ပါ့) အစားအသောက်တွေ တွေ့ကရာစားသောက်သွားမှာမို့ တွေ့ရာစားပြီးသွားရတဲ့ ဥစ္စာ ရောဂါအဆိပ်တွေက ဦးခင်မောင် ဖြစ်နိုင်-မဖြစ်နိုင်.... (ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ့တကာမတွေ တဏှာက ဝန်ထုပ်ထမ်းပြီး ၉၆-ပါးလမ်းကြမ်းမှာ အပြေးခိုင်းတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ဘယ်လို ခိုင်းပါလိမ့်.... (၉၆-ပါး လမ်းကြမ်းမှာ အပြေးခိုင်းပါတယ်ဘုရား) အပြန်ကျတော့ကော တကာတကာမတို့ အနှေးဘဲပြန်

စေသလား- အပြေးဘဲ ပြန်စေသလား.... (အပြေးဘဲ ပြန်စေပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်.... ဒီတကာတကာမတွေတဲ့၊ ဒီသမုဒယသစ္စာ ဝန်ပေးသမား သူ တင်သ၍ ခင်ဗျားတို့လက်ခံပြီး ဓဒ-ပါး လမ်းကြမ်း အပြေးခိုင်းတာလဲ သူဘဲ၊ ဝန်ထုပ်တွေ ပိုပိုတင်တာကကော.... (သူပါဘဲဘုရား) အပြေးခိုင်းတာကော.... (သူပါဘဲဘုရား)။

တသံသရာလုံး ဦးခင်မောင် လျှောဆွက်ပြီး ဗိုင်းဗိုင်းလဲသေခဲ့ရတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) တသံသရာလုံး ဘယ်လိုမျှး သေခဲ့ရသလဲ.... (လျှောထွက်ပြီး ဗိုင်းဗိုင်းလဲ သေခဲ့ရပါတယ်) လျှောထွက်ပြီး ဗိုင်းဗိုင်းလဲ သေခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေခြင်းကောင်းမျှး ကြုံခဲ့ကြရဲ့လား.... (မကြုံခဲ့ရပါဘုရား)။

အင်မတန် တကာတကာမတွေ့အဖြစ်ဆိုးလွန်းလို့ ပြောပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါဘုန်းကြီးက ပြောတယ်လို့မယူပါနဲ့၊ ခန္ဓာဝဂ္ဂသံယုတ် ဘာရဝဂ်မှာ သေသေချာချာလာပါတယ်တဲ့၊ အဲဒါ တကာတကာမတွေကမသိတော့ သားကလေးမွေးလာလဲ ကိုယ့်တာဝန်ဘဲ၊ သမီးကလေး မွေးလာကော.... (ကိုယ့်တာဝန်ပါဘဲ)။

ကိုယ့်တာဝန်ဘဲ၊ သူကမွေးဖွားလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ့ ကျပြန်တော့ကော (ကိုယ့်တာဝန်ပါဘဲဘုရား)အင်း.... ခင်ဗျားတို့ဟာကျော်ပေါ်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ဝန်ထုပ်ကြီးနဲ့ မျှသေးရဲ့လား.... (မမျှပါဘုရား) မမျှတော့ အသက်အရွယ်ကလဲကြီးပြန်၊ ဝန်တွေကလဲ ပိပြန်.... (မှန်ပါ့)။

ဦးခင်မောင် ဘာတုံး.... (အသက်အရှယ်ကလဲ ကြီးပြန်၊ ဝန်တေ့ကလဲပိုပြန်) ဦးခင်မောင်တို့ နဂိုရိုလူပျိုတုန်းက ဒီလောက် ဝန်ထုပ်များရဲ့လား မေးချင်တယ်.... (မများပါဘူးရှား) အခု အသက်အရှယ်ကလဲကြီးလာပြီ၊ ဝန်ထုပ်က ပိုမလာဘူးလား.... (ပိုပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်.နှယ်တုံး၊ မထမ်းနိုင်တဲ့အချိန်နဲ့. ဝန်များတဲ့အချိန်နဲ့. ကြုံပါပေါ့လား.... (ကြုံပါတယ်ဘုရား)တကာသစ် ဘာတဲ့တုံး.... (မထမ်းနိုင်တဲ့ အချိန်နဲ့. ဝန်များတဲ့အချိန်နဲ့.ကြုံပါတယ်ဘုရား) မထမ်းနိုင်တဲ့အချိန်နဲ့. ဝန်များတဲ့အချိန်နဲ့.ကြုံတယ်၊ ကြုံတဲ့အခါကျတော့ စားမည့်လူ သောက်မည့်လူတွေကလဲ ကိုယ်.ကျေပေါ်မှာ များနေတော့ ရှေးကလို နှေးနှေးလုပ်ရသလားလို. မေးပြန်တော့လဲ ဘယ်.နှယ်ဖြေကြမယ်.... (ခပ်သွက်သွက် လုပ်ရပါတယ်ဘုရား)။

ဟာ.... ဒါဖြင့် အပြေးခိုင်းပြီး အရှာခိုင်းတယ်....(မှန်ပါ) တကာ တကာမတို့ ဘယ်လိုအရှာခိုင်းပါလိမ့်....(အပြေးခိုင်းပြီး အရှာခိုင်းပါတယ်ဘုရား) အပြေးခိုင်းပြီးသကာလ ရှာစေတယ် ဆိုတာ ရိပ်မိပလား.... (မှန်ပါဘုရား) ဘယ်လိုများ ရှာစေပါလိမ့်.... (အပြေးခိုင်းပြီး ရှာစေပါတယ်ဘုရား)။

အပြေးခိုင်းပြီးရှာစေတယ်ဆိုတော့ လမ်းက လမ်းကောင်းလား.... (လမ်းကြမ်းပါဘုရား) ဘာလမ်းတဲ့.... (၉၆-ပါး လမ်းကြမ်းပါဘုရား)အံမာလေး တကာတကာမတွေရဲ. မကြားဘူးတဲ့ လမ်းကြီးပါကလား.... (မှန်ပါဘုရား)။

လမ်းမှာ လေပူနေပူတွေကလဲ ဓဖ-ပါးရောဂါ ဝေဒနာတွေ ပေးနေတာဘဲ မဟုတ်လား....(မှန်လှုပါဘုရား) အညောင်အသင်း အိမ်သာနံ့တွေဘာတွေကကော ....(မှန်ပါဘုရား)ဓဖ-ပါး လမ်းကြမ်းမှန်ပါရဲ့လား....(မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလမ်းမှာ ဝန်ထုပ်တွေက မဆန့်မပြဲ ထမ်းလာတယ်၊လမ်းလဲ သူတို့ဆိုတာတွေက ပါလျက်ဘဲ(မှန်ပါ့)သားဘို့ သမီးဘို့ ဆွေဘို့ မျိုးဘို့ ဆိုတာ တွေကလဲ ကိုမြင်ရှေ့ မပါဘူးလားဗျာ....(ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် လမ်းမှာလဲ ဒီဝန်တွေက ထမ်းလျက်ဘဲ ဆိုယင်ကော လွှဲပါ့မလား....(မလွဲပါဘုရား) တကာ တကာမတို့ ထမ်းရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ဝန်ထုပ်နဲ့ မျှရဲ့လား....(မမျှပါဘုရား)။

လမ်းကကော ကောင်းရဲ့လား....(မကောင်းပါဘုရား) ဘာလမ်းတဲ့တုံး....(ဓဖ-ပါးလမ်းကြမ်းပါဘုရား) ဓဖ-ပါးလမ်းကြမ်းမှာ အပြေးဘဲသွားရသလား နှေးနှေးဘဲ သွားရသလား.... (အပြေးသွားရပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....သေခြင်းဆိုးတော့ကပ်နေပါပေါ့ကလား....(မှန်ပါ့ဘုရား) တကာ တကာမတွေက မြည်တယ် တွန်တယ်လို့ မအောက်မေ့လိုက်ပါနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်စဉ်ဆိုးလွန်းလို့ ပြောပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်စဉ် ဘယ်နှယ်နေသလဲ (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

အင်မတန် ဆိုးပါတယ် ဆိုတာ မပေါ်လာဘူးလား....(ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား) အဲဒါတောင်မှ တကာ တကာမတွေ ကလဲ ဝန်ချရာဌာန ဘယ်မှာ နေပါလိမ့်မလဲလို့ ဆိုတာ ဝန်တင်မှန်း မသိတော့ ဝန်ချရာဌာနဘယ်မှာပါလိမ့် မလဲ ဆိုတာ မသိဘဲ ဖြစ်

နေတယ် .... (မှန်လှုပါဘုရား) ဘယ်.နှယ် ဖြစ်နေကြပါလိမ့်....
(ဝန်ချရှုဌာန မသိဘဲ ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဝန်ချရှုဌာနမသိဘဲ ဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ့) ဘာဖြစ်လို့
ဒီတကာတကာမတွေ့ ဝန်ချရှုဌာန မသိပါလိမ့်မတုံး မေးတော့မှ
ဝန်ဘင်ပုဂ္ဂိုလ်မှ မသိလို့ ရှိယင် ဝန်တွေ့ထမ်းနေရတာလဲ သိပါ့မ
လား.... (မသိပါဘုရား)။

သမုဒယသစ္စာမှ မသိတော့ သမုဒယသစ္စာပေးတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ
ဝန်တွေ့ကိုလဲ ထမ်းနေရတာ ကိုယ်တိုင်သိသေးရဲ့လား.... (မသိ
ပါဘုရား) မသိသေးတော့ ၉၆-ပါး လမ်းကြမ်းကို ပြေးနေရ
ပါကလားဆိုတာလဲ ဖေါ်ပြောမှသာလျှင် အခုသံယောဇဉ်လိုက်
ပြီးပြောကြရတာ.... (မှန်ပါ့) စင်စစ်သိတဲ့ အမျိုးဟုတ်ပါရဲ့
လား.... (မဟုတ်ပါဘုရား) လူဆိုယင် ရှာစားရမှာဘဲ ဒီလိုဘဲ
အောက်မေ့တာဘဲ.... (မှန်ပါ့)။

လူဆိုယင်ဘာတဲ့.... (ရှာစားရမယ်) အံမာလေး ဖြစ်မှဖြစ်
ရပလေ တကာတကာမတို့၊ ဒါကြောင့် အားလုံး မသာတွေ့
ရှောက်ပြီးသကာလ အသုဘသေတ္တာတွေ့ ရှောက်ကြည့်လိုက်တဲ့
အခါကျတော့ အင်း....သားဝန် သမီးဝန် ဆွေဝန် မျိုးဝန်တွေ့
ထမ်း၊ လမ်းကြမ်းပြေးပြီး သကာလ သေပဲ့ ဝင်ရတာတောင်မှ
သြော်မထမ်းချင်တော့ဘူးဆိုပြီး သေသွားတာလား၊ ထမ်းချင်
ရဲ့.တန်းလန်းနဲ့ သေသွားတာလား.... (ထမ်းချင်ရဲ့.တန်းလန်းနဲ့
သေသွားတာပါ)။

သားကလေးမှာချင် သမီးကလေးမှာချင် ပစ္စည်းကလေးကို
လဲ ခဲ့ဝေပေးချင် လူ့.အောက်ကျမှာလဲ စိုးရိမ်နဲ့ စိတ်ချလက်ချ

သေသွားတာလား တကာတကာမတို့ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး ဝန်ထမ်းချင်လျက် တန်းလန်းနဲ့ သေသွားတာလား.... (ဝန်ထမ်းချင်လျက်တန်းလန်းနဲ့ သေသွားတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြတော့ ဝန်ထမ်းသမား အသေဆိုးကလေး.... (မှန်ပါ့) ဘယ်နှယ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ.... (ဝန်ထမ်းသမားအသေဆိုးပါဘုရား) မနာကြနဲ့ နော်.... (မှန်ပါ့) မှန်ကောမှန်ရဲ့လား.... (မှန်ပါတယ်ဘုရား) ဝန်ထမ်းသမားကောဟုတ်ပါရဲ့လား.... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အို..... ခလေးကလေးတယောက် ရတယ်ဆိုကတည်းက တကာတကာမတို့ ညမအိပ်ရ နေ့မအိပ်ရ ဝန်ထမ်းနေရတာကော.... (မှန်ပါတယ်ဘုရား) ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကိုလဲ ဆေးတိုက်ပြီး ဝန်ထမ်း နေရသေးတယ်.... (မှန်ပါ့) ဒီခလေးကျန်းမာရေးလဲ ရှင်ခွင်ထဲက မချန်ိုင်အောင် ထမ်းနေရသေးတယ်.... (မှန်ပါ့)။

ဒီအထဲ သား လင် ခင်ပွန်းတို့၏ မျက်နှာကြည်သာအောင် ချက်ပြုတ်ပြီးသကာလ မနိုင်ဝန်တွေလုပ်နေရသေးတယ်.... (မှန်ပါ့) အံမာလေး တကာတကာမတွေ ခင်ဗျားတို့မို့ ပြုံးနိုင်တာနော်....၊ ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)ဘယ်လိုမျိုး မှတ်ရပါလိမ့်....၊ မိုက်လွန်းလို့ပြုံးနိုင်တာ (မှန်ပါ့)။

တကာတကာမတို့ ဘယ်လိုခကြောင့် ပြုံးနိုင်တာပါလိမ့်.... (မိုက်လွန်းလို့ပြုံးနိုင်တာပါဘုရား) ဦးခင်မောင်ကိုယ်တိုင်လုပ်ကြည့်တော့ ဘယ်နှယ်တုံးဗျာ၊ ပြုံးကွက်ကိုပါသေးရဲ့လား.... (မပါ-ပါဘုရား)။

အဲဒီမှာ တကာတကာမတွေက ခလေးကလဲ တဖက်နဲ့ ဈေးရောင်းတာကလဲတဖက်နဲ့ သား လင် ခင်ပွန်း ကြည်သာအောင်

ထမင်းချက်ချင်တာကလဲ တဖက်နဲ့ အံမာလေး တကာတကာမ တွေ့ ဒီထဲကနေပြီး သကာလ ပြုံးနိုင်တာ တော်တော်ရှုးလို့ မဟုတ်ဘူးနော်.... (မှန်ပါ့)။

ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချကြမလဲ.... (တော်တော်ရှုးလို့ မဟုတ် ပါ ဘုရား) အရှုးသန် လွန်းလို့ ဆိုစမ်းပါဗျာ.... (မှန်ပါ့) ဘကာဝ.... ဘယ် နှယ်ဆိုမယ်.... (အရှုးသန်လွန်းလို့ ပါဘုရား) အရှုးမှ ဘာမှမသိအောင်ရှုးနေတယ်၊ သစ္စာလေးပါး မသိလို့ ရှုးနေတယ်၊ သဘောပါကြပလား... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတို့ ဒီကလဲ ဝမ်းထဲကရှုး၊ သား လင် ခင်ပွန်း ကြည်သာအောင် သူတို့ဝန်တွေကိုလဲ ထမ်းရ၊သား မယားကြည်သာအောင် ယောကျ်ားတွေကလဲ ဝန်တွေထမ်းရ၊ ဒီလိုနေရတာ တကာတကာမတွေသည်ကားလို့ ဆိုယင်ဖြင့် စိတ် အေးလက်အေး ဘဝင်အေးအေးများ အချိန်ပါကြရဲ့လား.... (မပါ-ပါဘုရား)။

မပါဘူးနော်....၊ နေဝင်လို့သာ အလုပ်သိမ်းလိုက်ရတယ်၊ အလုပ်ပြီးတယ်လို့များ ရှိရဲ့လား.... (မရှိပါဘုရား) နက်ဖြန် ဘို့ ချန်တားတာတွေများ ရှိသေးလား....(ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အံမာလေး ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ တကာတကာမတို့ အပြတ်အသတ် ကို မဖြစ်ပါကလား.... (မှန်ပါဘုရား) ဖြစ်ပါရဲ့လား.... (မဖြစ် ပ့ါဘုရား) အံမာလေး ကြောက်စရာ ကြီးပါကလား တကာ တကာမတို့.... (မှန်ပါ့)။

ဒါ ဘယ်လောက်ကြာကြာ လုပ်ရမှာတုံး....၊ အို....သေခါ နီး လျှာထွက်အောင် လုပ်ရမှာဘုရဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်

လို မှတ်ကြမယ်.... (သေခါနီးလျှာထွက်အောင် လုပ်ကြရမှာပါ ဘုရား) အတော်မဆိုးဝါးဘူးလား....(ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါမျှား ခင်ဗျားတို့က ဖီးနိုင် လိမ်းနိုင် ပြုပြင်နိုင်သေးတယ် ဆိုတော့ အတော်ခက်နေတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) တကာတွေက လဲပြင်နိုင် ဆင်နိုင် ကြွားနိုင် ဝါနိုင် သေးတယ်ဆိုတော့ ဘယ့်နှယ်ဖြစ်နေသတုံး.... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

အတော် ခက်နေတယ် ဆိုတာ တကာဝ သေချာပလား.... (သေချာပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဝန်ထမ်းသမားဟာ ကြွားချိန်မျှား ရှိပါရဲ့လား.... (မရှိပါဘုရား) ၉၆–ပါး လမ်းကြမ်းမှာ တဏှာကအတင်းလိုက်မောင်းတာနဲ့ ပြေးရတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ သက်သာခွင့်ရပါရဲ့လား.... (မရပါဘုရား)။

သေတဲ့ အခါကျပြန်လို့ ရှိယင် သွားရော့ဟဲ့ - အပါယ်ဆိုပြီးသကာလ တဏှာက တွန်းချလိုက်သေးတယ်၊ အပြေးလဲအမောင်းခိုင်းသေးတယ်၊ လမ်းလဲ လျှာထွက်သေအောင် လုပ်လိုက်သေးတယ်၊ နောက်ဘဝကျလဲ အပါယ် ပို့လိုက်သေးတယ် ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့မို့ဘဲ သည်းခံနိုင်ပါပေတယ်၊ အံ့လဲ အံ့စရာကောင်းပါပေဗာယ်....(မှန်လှပါ) ဆိုထိုက်·မဆိုထိုက်....(ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီနေ့က စပြီး ကြပ်ကြပ်သတိထားစမ်းပါ၊ တဏှာ ခိုင်းတာ မလုပ်ဘူးဟော့၊ တကာ တကာမတွေ့ တော်လှန်ကြစမ်းပါ (မှန်ပါဘုရား) ဦးခင်မောင် ဒီနေ့ကစ၍ ဘာလုပ်ရမယ်.... (တဏှာ ခိုင်းတာ တော်လှန်ရပါမယ်ဘုရား)။

တဏှာက ဒီလမ်းသွားရမယ်၊ ဒီလမ်းက သွားခိုင်းလို့ ရှိယင် မသွားဘူးကွာ၊ ခင်ဗျားတို့ရဲပါရဲ့လား.... (ရဲပါတယ်) အင်း....

အတော်ကို ငြိမ်ထွက်သွားတယ်၊ မရဲဘူးဗျ....ကြောက်စရာ သိပ်ကောင်းတယ်....ငယ်ကြောက်ဖြစ်နေတယ်....။

ဦးခင်မောင် ဘာကြောက်ဖြစ်နေသတုံး....(ငယ်ကြောက်ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား) ငယ်ကြောက်ဖြစ်နေဘယ် ဆိုတော့ တသံသရာလုံးက ဘယ်တော့မှ တော်မလွန်ဘူးတော့ကို တဲကာတကာမတို့ ငယ်ကြောက်ဖြစ်နေတယ် ဆိုတာ ဦးဝ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီငယ်ကြောက်ကို ခင်ဗျားတို့ မကြောက်ပါနဲ့၊ သူ့ကို ကျုပ်တို့က မဂ်နဲ့ အပြုန်အလှုန် တိုက်ရမယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

မဂ်နဲ့ မင်းသေအောင် တိုက်လို့ရှိယင် ဒီအပေါ်မှာ ဝန်ထုပ်တွေ့ မတင်တော့ဘူး....(မှန်လှပါဘုရား)ဓဖ-ပါးလမ်းကြမ်းလဲ အပြေးမခိုင်းတော့ဘူး....(မှန်ပါ့) လျှာထွက်သေတဲ့ အလုပ်ကော....(မခိုင်းပါဘုရား)ရပ်စဲသွားတယ်(မှန်ပါ့) အပါယ်လေးပါး ပို့တဲ့ အလုပ်ကော....(ရပ်စဲသွားပါတယ်)။

ရပ်စဲဇာတ်သိမ်းသွားမယ် ဆိုတာ မသေချာဘူးလား (သေချာပါတယ်ဘုရား)အဲဒါကြောင့်ခင်ဗျားတို့အခုအချိန်မှာမပျော်ကြပါနဲ့၊ နွားကပိန်ပိန် ဝန်က ခုနစ်ရာလောက် တင်လာမယ် ဆိုယင် ကုန် ခုနစ်ရာ လောက် တင်လာမယ် ဆိုယင် ဦးခင်မောင် ကြည့်ကောင်း-မကောင်း....(မကောင်းပါဘုရား)။

သို့သော်လဲ နွားရှင်ကတော့ ငွေလိုချင်တာနဲ့ တင်မှာဘဲ....(မှန်ပါဘုရား) သူငွေရတို့သာ အရေးကြီးတယ်၊ နွားပိန်တာ အရေးကြီးရဲ့လား....(မကြီးပါဘုရား)ခင်ဗျားတို့လဲ ပိန်ပိန်နဲ့ဘဲ

သွားမကွာ၊ လာဟာ စားမကောင်းဘူး၊ စားမကောင်းလဲ သွား သာသွားကွ၊ မင်းမသွား ခက်ကုန်ရောပေါ့....။

တကာ တကာမတို့ ပိန်တယ်လို့ စားမကောင်းတယ်လို့ကော တဏှာက အခိုင်းလွတ်ပမလား....(မလွတ်ပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့ ကကော ကြည်ကြည်သာသာ သွားတာဘဲလား၊ မသွားဘူးလို့ကော တော်လှန်သေးသလား....(တော်မလှန်ပါဘုရား)ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ....(ငယ်ကြောက်ဖြစ်နေပါတယ်)။

ငယ်ကြောက်ဖြစ်နေတယ် (မှန်ပါ့) တကာ တကာမတွေ အာလွန်ဆိုးနေပြီ ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား) အဲဒီတော့ တသံသရာ လုံးကို ဒီနေ့ ဉာဏ်ဖြန့်ပါတော့လို့ တကာတဲကာမတွေ သတိပေးလိုက်တယ်နော်....(မှန်ပါ့)။

ခန္ဓာမနိုင်ဝန်လဲ လမ်းရသေးတယ်၊ ၉၆-ပါး လမ်းကြမ်းလဲ အသွားခိုင်းသေးတယ်၊ အပြေးလဲ နောက်က ရိုက်ပြီး နှင်သေးတယ် ဆိုတော့ ဦးခင်မောင် ကောင်းသေးရဲ့လား....(မကောင်းပါဘုရား) ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့မှာ အသေကောင်းသေတာ ကြိုက်သလား....၊ လျှာထွက်သေတာ ကြိုက်တဲ့ တဏှာလားလို့ မေးကြည့်စမ်း....(လျှာထွက်သေတာ ကြိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

တိုတို ပြောကြပါစို့ တကာ တကာမတို့ သေခြင်းဆိုး သေတာ ကြိုက်တဲ့ တဏှာ(မှန်ပါ့ဘုရား) သေပြီးသည်၏ အခြားမဲ့ဌ၊ ခွေးသေမှ လင်းတစာ ဖြစ်သေးတယ်၊ ကျုပ်တို့ အပါယ်ပို့ပေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ကဲ....စိတ်နာစရာ မကောင်းဘူးလား (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမယ် .... (တော်လှန် ပစ်ရပါမယ်) တကာ တကာမတို့ ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ၊ ခင်ဗျားတို့ အရှင်သခင်

ကြီးက အတော်ကြီးကျယ်နေပြီ (မှန်ပါ့ဘုရား) မကြီးကျယ်ဘူးလား....(ကြီးကျယ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ....မင်္ဂလာပါး တကာတကာမတို့ သူ့ကိုဖြတ်နိုင်တဲ့ တရားရှိလိမ့်မယ်မျှား ထင်သလား....(မရှိပါဘုရား) ဘယ်သူတုံးဗျာ.... ခင်ဗျားတို့ကို ကယ်မည့်ယူမည့်တရား ဘယ်တရားပါလိမ့်....(မင်္ဂလာပါဘုရား)။

ကိလေသေ မာရေန္တော နိဗ္ဗာနံ ဂစ္ဆတိတိ မင်္ဂလာကိုး....၊ ကိလေသေ=ခုနင်က ခိုင်းတတ်-ဝန်တင်တတ် ၉၆-ပါးလမ်းကြမ်းကို အပြေး ရိုက်ပြီး ခိုင်းတတ်တဲ့ ကိလေသာ၊ အပါယ်လေးပါး ပို့တတ်တဲ့ ကိလေသာကို၊ မာရေန္တော=သတ်လျက်၊ နိဗ္ဗာနံဂစ္ဆတိ= နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ မင်္ဂလာ၊ မင်္ဂလာ၏ ဆိုတော့ သူ့ကို မရလို့ရှိယင် ဒီ ကျွန်စာရင်းကတော့ မလွတ်တော့ဘူး....(မှန်ပါ့) သဘောပါကြလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

သူ့ မရလို့ရှိယင်....(ကျွန်စာရင်းမလွတ်ပါဘုရား) ကျွန်စာရင်းက လွတ်စရာမျှား မြင်သေးရဲ့လား .....(မမြင်ပါဘုရား) ခေါင်းဖြုစ့ယ်ဂျိုးတွေလဲ ဘာဖြစ်သတုံး....၊ ခိုင်းနေမှာဘဲ (မှန်ပါ့) ဦးခင်မောင်ရေ....(ခိုင်းနေမှာပါဘဲဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးက ပြောရတယ်၊ နွားမျက်မှန် တပ်ခိုင်းတယ်လို့ ဘယ်သူမှ မရှိဘူးကွ၊ လူမျက်မှန် တပ်ပြီး သကာလ လုပ်ပါဦး ဆိုပြီး ခိုင်းနေတာတွေက ရေတွက်နိုင်ကြရဲ့လား.... (မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား)။

နွားကို မျက်မှန်တပ်ပြီး ခိုင်းတာမျှား တကာသစ် မြင်ဘူးရဲ့လား....(မမြင်ဘူးပါဘုရား) တော်ပြီကွာ ဒီ နွားကို မခိုင်းချင်

တော့ဘူး၊ ဘေးမဲ့လွတ်လိုက်တာ ကောင်းတယ်ဆိုပြီး ဦးခင်မောင် နွားရှင်က ခိုင်းသေးရဲ့လား....(မခိုင်းပါဘုရား)။

ဒီမှာ ကိလေသာ တည်းဟူသော နွားရှင်ကတော့ တကာတကာမတွေကို မျက်မှန်တပ်ပြီးခိုင်းတယ်၊ တောင်ဝှေးထောက်ပြီးတော့....(ခိုင်းပါတယ်)သနားတဲ့စိတ် ပါ-ပါရဲ့လား....(မပါပါဘုရား) ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီ့ထက်ကြီးတဲ့ ရန်သူမျှားရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သမုဒယသစ္စာကို ဘုရားက ပဟာတဗ္ဗနဲ့ ပယ်ရမယ်တဲ့ (မှန်ပါ့) ဘယ်လိုတဲ့ တုံး....(သမုဒယသစ္စာကို ပဟာတဗ္ဗနဲ့ ပယ်ရမယ်) စာဆိုလား ခင်ဗျားတို့ကို နှိပ်စက်လွန်းလို့လား.... (နှိပ်စက်လွန်းလို့ပါဘုရား) သဘောပါကြပြီ....နော်....(ပါ-ပါပြီ)။

ဘုရားက အပယ်ခိုင်းတာကို ခင်ဗျားတို့က လက်ဘတ်မှေးမျှင်သလား....တဲ့၊ ဘုရားကတော့ အပယ်ခိုင်းတယ်၊ သမုဒယသစ္စာဆိုတာ ပဟာတဗ္ဗနဲ့ ပယ်ကွ၊ မခိုင်းဘူးလား.....(ခိုင်းပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ကတော့ ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသတုံး.... အို....ကိုယ်လောဘ ကလေးရှိလို့ ဒါကလေးရလိုက်သေးတယ်....(မှန်ပါ့) အံမာ....ခင်ဗျားတို့က လက်သတ်မှေးဖြစ်နေတယ်၊ရိပ်မိကြပလား (ရိပ်မိပါပြီ) ခင်ဗျားတို့က ဘာဖြစ်နေသတုံး....(လက်သတ်မှေးဖြစ်နေပါတယ်)။

ဒီမှာ ဒီလောဘ ကလေးနဲ့ ဒီအချိန် ဒီအရွယ်က လုပ်ခဲ့လို့ အခု ဒီအချိန်မှာ သားတွေ၊ သမီးတွေ၊ မြေးတွေ ဝန်ထမ်း ချင်

သေးတယ်၊အံမာလေး ဝန်ထမ်းတာတောင် ကြွားနေသေးတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘေးကမျှား ကြည့်ကြစမ်းပါဦး တကာ-တကာမတို့၊ နွားပိန်ပိုန်မှာ၊ ဝန်ခုနစ်ရာ တင်လာတော့ နွားရှင်တောင် ခင်ဗျားတို့ ရိုက်ထုတ် ချင်သေးတယ်.... (မှန်ပါ့)၊ မထုတ်ချင် ဘူးလား.... (ထုတ်ချင်ပါတယ်)။

ဒီမှာလဲ အရိယာ မျက်လုံးတပ်ပြီး ဦးခင်မောင်-ကြည့်စမ်းပါ၊ သူတို့ သားသမီး ရှစ်ယောက် - ကိုးယောက်- တဆယ်.... ဟုတ်လား.... (မှန်ပါ့) ဒီ.ပြင်လဲ အိမ်မှာ လုပ်ဖေါ် ကိုင်ဘက် တွဲနဲ. ဆိုယင် မနည်းလှဘူး၊ ဒါတွေကို ဒီလင်မယား ကဘဲ ရှာကျွေး နိုင်တယ်....ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ တော်တော် ထမ်းတဲ့ ဝန်လား အလွန် အလွန်ကို. မိုက်လွန်းလို့ ထမ်းတာလား မေးကြည့်စမ်း.... (အလွန် အလွန် မိုက်လွန်းလို့ ထမ်းတာပါ ဘုရား)။

ဝန်သာ ထမ်းရတယ်၊ ဒီဝန်တွေက တနေ့ တခြား တိုးပွားလာတဲ့ဝန်လား၊ တကာ-တကာမတို့ လျှော့သွားတဲ့ ဝန်လား.... (တိုးပွားလာတဲ့ ဝန်ပါ ဘုရား) ကိုယ်ကတော့ အားအင် ဗလ ဘယ်လို ဖြစ်နေသတုံး....(လျှော့ပါတယ်ဘုရား) ကိုယ်က အားအင်ဗလကလျှော့တယ်၊ ဝန်ကတနေ့တခြားကြီးတယ်....(မှန်ပါ့) တကာ-တကာမတို့ သဘောပါပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ခင်ဗျားတို့ အိပ်ယာဝင် နဖူးပေါ် လက်တင်တဲ့ အခါကျတော့ အသက်ရှူတာကို သူမျှားရှူတာနဲ. မတူဘူး.... (မှန်ပါ့) ခပ်ပြင်းပြင်းရှူတယ်.... (မှန်ပါ့) ဘယ်.နှယ်ကြောင့် ခပ်ပြင်းပြင်းရှူပါလိမ့်....(ဝန်လေး လွန်းလို့ပါဘုရား)ဝန်လေး

လွန်းလို့.... (မှန်ပါ့) တကာ-တကာမတို့ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ပါ
လိမ့်....(ဝန်လေးလွန်းလို့ ပါဘုရား)။

ဝန်လေးလွန်းလို့ -ဝန်လေးလွန်းလို့ လို့ တွေးလေ ကျုပ်ဖြင့်
စိတ်ထဲ ပျက်လေဘဲ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဘာပါလိမ့်.... (ဝန်လေးလို့ပါ
ဘုရား) ဝန်ပိ လေးလွန်းလို့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်နေရာ ပိ
သလဲ.... အိပ်ယာထဲမှာ.... (မှန်ပါ့) ဟာ.... တော်သေးတယ်....
သေခါနီး ဒို့ထက် ပိဦးမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အခု ဟာက
ပရိယာယ်ပိ ရှိသေးတယ်.... (မှန်ပါ့)။

ဦးခင်မောင်ရေ၊ သေခါနီး စိတ်မချ-လက်မချနဲ့ ပိဦးမှာ
တွေ့ မရှိဘူးလား....(ရှိပါတယ်ဘုရား) ဩော်....အပါယ်သွား
လောက်အောင် ခင်ဗျားတို့ မိုက်ဦးမယ် ဆိုတဲ့ အခိုပါယ်ကော
ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့ ဝန်ပေးသမား ဘယ်သူတုံး....
(တဏှာပါဘုရား) ဝန်ချရာ ဌာန နိဗ္ဗာန်.... (မှန်ပါ့) တဏှာ
သတ်ယင် နိဗ္ဗာန် ရောက်မယ်.... (မှန်ပါဘုရား) တဏှာ သတ်
ယင်....(နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါမယ်) နိဗ္ဗာန်ရောက်မယ်ဆိုတာ သေချာ
ပလား....(သေချာပါပြီ)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့.... သံသရာကြီးထဲမှာ ခင်
ဗျားတို့ လည်ခဲ့ရတာဟာ ဓဓ-ပါး လမ်းကြမ်းမှာ မနှိုင်ဝန်
ကြီးထမ်းပြီး၊ အပြေး အလွှား သွားပြီး လည်ခဲ့ ရတာကို ဗျ....
(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျုပ်ပါပြီ)။

သံသရာ ကြီးထဲမှာ မနှိုင်ဝန်.... (ထမ်းခဲ့ရပါတယ်ဘုရား)
ဓဓ-ပါး လမ်းကြမ်းမှာ.... (ထမ်းခဲ့ ရပါတယ်) အပြေးသွား
ရတယ်....(မှန်ပါ့) အံမာဓလေး.... ဒီနေရာကနေပြီး၊ ဒီဝန်ချပြီး

ဦးခင်မောင် ဟိုဘက် ခန္ဓာတခု ရပြန်တော့ ဟိုဘက်ဝန် ထမ်းပြန်တယ်.... (မှန်ပါ့) ဒီဝန်ချ,ပြီးဘော့ ဘာလုပ်ရပြန်သလဲ.... (ဟိုဘက်ဝန် ထမ်းရပါတယ် ဘုရား) ဟိုဘက်ဝန် ထမ်းရတယ် ဆိုတော့ ခင်ဗျားကို ဝန်နဲ့ ပြတ်ဘူးရဲ့လား.... (မပြတ်ဘူးပါဘုရား)။

အံမာလေး.... နွားပခုံး သွားကြည့်တဲ့ အခါကျတော့ ဦးခင်မောင်ကိုက အင်း.... နွားသမား မိုက်လိုက် တာကွာ.... မပြောကြဘူးလား....(ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ပနိုင်ဝန် အထမ်းခိုင်းတယ်၊ သူ့ဘိုသာ သူသိတယ်၊ နွားအကြောင်း ဘာမှ မသိရှာဘူး.... (မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့လဲ ကိုယ့်အဓကြောင်းကိုယ် ဘာမှမသိဘူး....(မသိပါဘုရား)။

ဒီဝန် ထမ်းပြီးတော့ ဟိုဘက်ဝန် ဘာလုပ်ရ ပြန်သတုံး.... (ထမ်းရပြန်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ပခုံးနဲ့ ဝန်နဲ့ ဘယ် နှယ်နေသလဲ.... (မပြတ်ပါဘုရား) ပြတ်သေးရဲ့လား.... (မပြတ်ပါဘုရား) လမ်းက ဘာလမ်း တဲ့.... (၉၆-ပါး လမ်း ကြမ်းပါဘုရား) ၉၆-ပါး လမ်းကြမ်း၊ ဝန်ကလဲ ပြောင်းလိုက် ရတာ မနည်းဘူး ထမ်းလိုက်ရတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

သွားတဲ့ အခါကျတော့ အပြေးလား-အနှေးလား.... (အပြေးပါဘုရား) အံမာလေး.... တကာ-တကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ဇာတ်သိမ်းတော့ မတော်ဘူး အရုပ် ဆိုးကုန်ပြီ.... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ) ခင်ဗျားတို့ ဇာတ်ဟာ အခု သေသေချာချာ သိအောင် ပြောတဲ့ အခါကျတော့ အသက်ရှူတောင် မမှန်ဘူး၊ မှန်ကြရဲ့လား.... (မမှန်ပါဘုရား)။

အသက်ရှူတောင် မမှန်တော့ ဘယ်နှယ်ကြောင့် မမှန်တာ ပါလိမ့်....(ဝန်လေးလွန်းလို့ပါဘုရား)ဝန်လေးလွန်းလို့နော်.... (မှန်ပါ့) လမ်းကကော....(လမ်းကြမ်းပါဘုရား)နှေးနှေး သွား ရသလား.... (မြန်မြန် သွားရ ပါတယ်ဘုရား) ဦးခင်မောင် တော်တော့-တော်တော့ ဒီဇာတ်သိမ်းမှ တော်မယ်....(မှန်ပါ့)

တကာ-တကာမတို့ ဘယ်နှယ် ဆိုပါ့မလဲ....(ဒို့ ဇာတ်သိမ်းမှ တော်မှာပါဘုရား)။

ဒီဇာတ် မသိမ်းယင် တော်ပါ့မလား.... (မတော်ပါဘုရား) ကိုင်း ဒါဖြင့် ဇာတ်သိမ်းတဲ့တရား ခင်ဗျားတို့ လုပ်မလား....(လုပ် ပါ့မယ်ဘုရား) သိပလား ကိုယ့် အဖြစ်ဆိုး....(သိပါပြီဘုရား) သိပြီ နော်.... (မှန်ပါ့) ပရိယာယ်လား - အဟုတ် တွေ့နေ ရတာလား....(အဟုတ်ကြီးတွေ့နေရတာပါဘုရား) အဟုတ် တွေ့နေ ရတာဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် မြို့ထဲ ရွာထဲမှာ ဦးခင်မောင် ရှောက်ကြည့် နော်....၊ ဘယ်အိမ်ဖြင့် စိတ်ချမ်းသာ-လက်ချမ်းသာနဲ့ အေးအေး ချမ်းချမ်းနေရလေတယ်၊ ဘယ်မှမသွားရ၊ ဘယ်မှမလာရ၊ ဘယ်မှ မရှာရ၊ ထမင်းလက်ဆေးစားပြီးသကာလ စိတ်သောကတွေပါရ ငြိမ်း တဲ့ အိမ် ရယ်လို့ မြို့ထဲမှာ တအိမ်မှ မရှိဘူး.... (မှန်ပါ့) ရှိပါ့မလား.... (မရှိပါဘုရား)။

အို....သူ့ဝန်နဲ့-သူနဲ့ဟာဖြင့် ဒေါင်ချာ စိုင်းအောင် ထမ်းနေ တာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မထမ်း ဘူးလား-ထမ်း သလား.... (ထမ်းပါတယ်ဘုရား) ဒီလောက် အရုပ်ဆိုးဟဲ့ ဘဝကြီးဟာ.... ခင်ဗျားတို့က လူဖြစ်ကျိုးနပ်ပြီလို့ မျှား အောက်မေ့မနေကြနဲ့....

(မှန်ပါ့ဘုရား) ကျွန်ဖြစ်ကျိုး နပ်ပြီဆိုယင် တော်သေးရဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) လူဖြစ်ကျိုး နပ်ကဲ့လား....(မနပ်ပါဘုရား)။

မွေးကတည်းက ကိုယ့်ဝန် ကိုယ်ထမ်း၊ ကိုယ့်ဝန် ကိုယ် မထမ်းနိုင်တုံးက အမေကထမ်း၊ ကိုယ့်ဝန်ကိုယ် ထမ်းနိုင်တဲ့ နေ့ကျတော့ ကိုယ့်ဝန်ကိုယ်ထမ်း၊ ကိုယ်က ပဉ္စာတာတွေကျတော့ ကိုယ် ထမ်းနိုင်တဲ့ နေ့ကျတော့ ဦးခင်မောင်ကြီးတို့များ အို.... စိတ်ကို ပျက်စရာကြီး ထမ်းနေရတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)

တကာသစ်တို့ကော.... (ထမ်းရပါတယ်ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) စားတဲ့ထမင်းနဲ့ ထမ်းရတဲ့ဝန်နဲ့ ကဲ-တကာ-တကာမတို့ အလေးချိန်ကြစို့ရဲ့၊ ချိန်ယင်.... (ထမ်းရတဲ့ဝန်က များပါတယ်) ထမ်းတဲ့ဝန်က များတယ်၊ စားတဲ့ အလေးချိန်က....(နည်းပါတယ်ဘုရား)။

သြော်....အငတ် ထားခိုင်းတာပါကလား.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘာလုပ်ပါလိမ့်....(အငတ်ထားခိုင်းပါတယ်ဘုရား) ဘယ်သူပါလိမ့် လက်သည်....(တဏှာပါဘုရား) ဒီလောက် အရုပ်ဆိုးတာတောင် ခင်းဗျားတို့ကလဲ ငယ်ပေါင်းမို့ မမေ့သေးဘူး ဆိုတော့ ခက်သေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) မပြောထိုက်ဘူးလား-ပြောထိုက်သလား....(ပြောထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

တကာ-တကာမတို့ ယနေ့ပြောနေတဲ့ တရားဟာ ဝိပဿနာနဲ့ ဖြတ်မှုရမယ်ဆိုတာ သိပါစေလို့၊ အရုပ်ဆိုးတာ သိမှ သာလျှင် ဦးခင်မောင်ရေ ဖြတ်ချင်လိမ့်မယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)

အရုပ်ဆိုးတာမှ မသိယင် ကိုယ်ဟာ ကလေးနဲ့ကိုယ်ဆိုယင် တခါတည်း ပျော်နေမှာဘဲ....(မှန်ပါ့) မပျော်ဘူးလား.... (ပျော်ပါတယ် ဘုရား)။

အေး.... ဒါ့ကြောင့် အခုတော့ ပျော်စရာအချက်၊ အလက်၊ အကွက်ရှိရဲ့လား....(မရှိပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့ အသက်ကြီးမှာနဲ့ မြေးတွေ-မြစ်တွေက ခင်ဗျားတို့ အပေါ်မှာ အမွေတောင်းမှာနဲ့တော့ ကိုက်များ နေလိုက်ဦးမှာ.... (မှန်ပါ့) တကယ်သေသေချာချာ ကိုက်တယ်(မှန်ပါ့)မကိုက်ပေဘူးလား—ကိုက်မလား.... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုက်မယ် ကိုယ်က မရှာနိုင်တဲ့ အချိန်ကျမှ သူတို့အတောင်းအရမ်း ထူမှာနဲ့တော့ ဦးခင်မောင်.... (ကိုက်ပါတယ် ဘုရား) သေသေချာချာ ကိုက်မယ်ဆိုတာ သဘောကျ ပလား.... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် အိုခြင်းနဲ့ ဆင်းရဲနဲ့တော့ ခင်ဗျားတို့ ရော့တော့ မယ်....(မှန်ပါ့) ခန္ဓာကိုယ်က အိုခြင်း.... (မှန်ပါ့) သားတွေ-သမီးတွေက အမွေလိုချင်လို့ နှိပ်စက်လို့ ခိုးကြ ဝှက်ကြတာက ခင်ဗျားတို့ စိတ်ဆင်းရဲလာမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အိုခြင်းနဲ့ ဆင်းရဲနဲ့ဟာ တဲ့မှ-တဲ့ဖြစ်ပါ့ မလား.... (တဲ့ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) သေခြင်းနဲ့ ဆင်းရဲနဲ့တော့.... (တဲ့ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) တဲ့မိမှာဘဲဆိုတာ သေချာကြပလား.... (သေချာပါပြီ)။

ဒီထဲ တကဲ-တကာမတွေ အိုခြင်းနဲ့ ဆင်းရဲနဲ့ တဲ့ဘာတွေ တပုံကြီးပါတယ်.... (မှန်ပါ့) မပါဘူးလား.... (ပါ-ပါတယ်

ဘုရား) သေခြင်းနဲ့ ဆင်းရဲနဲ့ တွဲမှာကော.... (ပါ-ပါတယ် ဘုရား) အဲဒါ တကာ-တကာမတွေ ဘယ်သူတင်တဲ့ ဝန်တွေကြောင့် အိုခြင်းနဲ့ ဆင်းရဲနဲ့ တွဲရတာတုံး.... (တဏှာ တင်တဲ့ ဝန်ကြောင့်ပါဘုရား)။

သေခြင်းနဲ့ ဆင်းရဲနဲ့ တွဲရတာလဲ ဘယ်သူ့ကြောင့်ပါလိမ့်.... (တဏှာကြောင့်ပါဘုရား) တဏှာ၏ လက်ချက်ဘဲဆိုတာ ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါ့ပြီဘုရား)ကိုင်းဒါဖြင့် ဒီတဏှာကို ခင်ဗျားတို့ ယနေ့အကြီးဆုံး ရန်သူသာ မှတ်ပေတော့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် (အကြီးဆုံးရန်သူပါဘုရား)အကြီးဆုံးရန်သူလို့ သေသေချာချာ မှတ်ပါ တကာ တကာမတို့....။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဒီ တဏှာသတ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ကျုပ်တို့ဝန်ချရာ အရပ်ကို ရောက်ပါပြီ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီတဏှာ သတ်ယင် .... (ဝန်ချရာအရပ် ရောက်ပါပြီဘုရား) သဘောပါပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား) ဒီ တဏှာ သတ်ယင် ဝန်ချရာအရပ် ရောက်ပါပြီ ဆိုတာဖြင့် ငြင်းနေဘို့ လိုသေးသလား....(မလိုပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတဏှာဟာ ပေါင်းသင်းထိုက်တဲ့ တရားလား၊ တကာ တကာမတို့ စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ ခြေနဲ့ကန်ပစ်ရမည့် တရားလား....(ခြေနဲ့ကန်ပစ်ရမည့် တရားပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့က သားလဲ မခင်ပါနဲ့၊ သမီးလဲမခင်ပါနဲ့၊ ပစ္စည်းလဲ မခင်ပါနဲ့၊ ဝတ္ထုရားအတိုင်းသာ သားလဲကျွေးတာပေါ့၊ သမီးလဲ ကျွေးတာပေါ့(မှန်ပါ့ဘုရား) ခင်တလုံးတော့ ထည့်မနေပါနဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

မင်္ဂလသုတ်မှာလဲ ခင်ရမယ်လို့ မပါဘူး၊မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ အာမိအဖများ လုပ်ကျေးရမယ်သာပါတယ်၊ပုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟော သားသမီးများ မယားများကို သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ရမယ်လို့ပါတယ်၊ ခင်ရမယ်တော့ မပါဘူး....(မှန်ပါ့) ပါသေးရဲ့လား....(မပါ-ပါဘူး)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့က မင်္ဂလသုတ်က ဘုရားဟောတာ၊ကျွပ်တို့ သုတ်က ဒီသုတ်မဟုတ်ဘူး (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား(ကျပါပြီ) ကျွပ်တို့ သုတ်က မင်္ဂလာသုတ် မဟုတ်ဘူး ဆိုတော့ အမင်္ဂလသုတ်က ခင်ဗျားတို့ ရထားတာကို(မှန်ပါ့ဘုရား)ဦးခင်မောင် ခင်ဗျားရထားထာ ဘာသုတ်ပါလိမ့် (အမင်္ဂလသုတ်ပါဘုရား)။

ဘုရားက ဘာသုတ်ဟောသလဲ (မင်္ဂလသုတ် ဟောပါတယ်) ခင်ဗျားတို့ ရထားတာက....(အမင်္ဂလသုတ်ပါဘုရား) ဒါနဲ့များ ခင်ဗျားတို့အမ အန္တရာယကင်းများ ကင်းနေတာ တော့·တော သေးတယ်၊ အမင်္ဂလသုတ် ရထားတာကိုး....(မှန်ပါ့)ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကဲ....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ တဏှာ သတ်ယင် ဝန်ချရာ အရပ် ရောက်ပါပြီ(မှန်ပါ့)တဏှာ ဘာနဲ့ သတ်ကြမယ်....(မင်္ဂလနဲ့ သတ်ပါမယ်) မင်္ဂလနဲ့ သတ်ရမယ် ဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား....(ပေါ်လာပါပြီ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာ တဲကာမတို့ ကျွပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ တသက်လုံး ဆင်းရဲတသက်လုံး ဝန်ထမ်းသမား တသက်လုံး သခြင်းဆိုး တသက်လုံး တကာ တကာမတို့ ကြည့်မကောင်းတဲ့ အဖြစ်၊ ဒါတွေဟာ တဏှာ၏ လက်ချက်ချည်းဘဲ ဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား....(ပေါ်လာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီတဏှာကို ဘယ်အခါ ကာလမှ ကျုပ်တို့က ဦးခင်မောင် ရန်သူရယ်လို့ မသိခဲ့ကြဘူး....(မသိခဲ့ကြပါဘုရား) အခုတော့ဖြင့် ယနေ့ ပြောလိုက်တော့ အကြီးဆုံး ရန်သူဆိုတာ ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူ့ မသတ်သ၍ ကာလပတ်လုံး ကျုပ်တို့ ကျွန်သပေါက်တွေ့ အဖြစ်မှ လွတ်နိုင်ပါ့မလား(မလွတ်နိုင်ပါဘုရား) ဝန်ထမ်းသမား ကူလီအဖြစ်မှကော (မလွတ်နိုင်ပါဘုရား) သေခြင်းဆိုး အဖြစ်မှကော....(မလွတ်နိုင်ပါဘုရား) အိုခြင်းဆိုး အဖြစ်မှကော....(မလွတ်နိုင်ပါဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာ ထကာမတွေ့ ဒါကြောင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟေ့-တဏှာ ယောကျ်ား လက်သမား၊ ခန္ဓာဝန် လုပ်ရတော့မယ်လို့ မအောက်မေ့နဲ့၊ နောက်ငါမထမ်း ဘူးက္ခ၊ မပါဘူးလား....(ပါ-ပါတယ်ဘုရား)။

အနေက ဇာတိသံသာရံ ဆိုတာ အနေကဇာတင်တဲ့ အခါကျတော့ ဟေ့-တဏှာ ယောကျ်ား လက်သမား နောက် ခန္ဓာဝန်ကို မင်းလုပ်ရတော့မယ်လို့ မင်း မအောက်မေ့နဲ့ ခန္ဓာဝန်ထမ်းတဲ့ ဘဝမှာ ငါသည် ကူလီအဖြစ်မှ လွတ်ပြီက္ခ(မှန်ပါ့ဘုရား) ကိုမြင်ရှေ့ မပြောဘူးလား....(ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ့လဲ ဘုရားတပည့် ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဝန်ထမ်းသမားနဲ့ သေချင်သလား၊ ဘုရားလို့ လွတ်ပြီး သေချင်သလား.... (ဘုရားလို့လွတ်ပြီး သေချင်ပါတယ် ဘုရား) ဟုတ်ကြရဲ့လား....(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က အင်မတန်ဆိုးတယ်နော်၊ လမ်းသွားတာတောင်မှ သားကလေး လက်တဖက်က ဆဲခြင်တယ်၊ သမီးကလေး ပွေ့ခြင်တယ် ဆိုတော့ ဝန်မပါယင် ကို ခင်ဗျားတို့က ကြောင်တက်တက် ဖြစ်နေတယ်....(မှန်လှုပါဘုရား)။

ဘယ်နှယ် ဖြစ်နေသလဲ .... (ဝန်မပါယင် ကြောင်တက်တက် ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား) ဩော်....ရှုန်းနေကျ နွားကိုး....(မှန်ပါ့) အဓိပ္ပါယ်က ဒီမရောက်ဘူးလား....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)ဘယ်လို ဖြစ်သွားလို့ပါလိမ့်(ရှုန်းနေကျနွား ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဩော်-တကာတကဲ့ာမတို့ ဘေးကနေ ကြည့်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင် မော်တော်ကားလာလို့ ရှောင်ရတဲ့ အခါမျိုး ခင်ဗျားတို့ လွတ်ဘို့အရေး အတော်ဝေးတယ်နော်....(မှန်ပါ့) မှဝေးဘူးလား (ဝေးပါတယ်ဘုရား)။

ဟိုဟာတန်းလန်း-ဒီဟာဖယ်ရနဲ့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် နေရာမကျပါဘူး၊ ဒါကြောင့် တကာ-တကာမတို့ ကိုယ် အရုံပ်ဆိုးတာ ကိုယ်သိကြပလား....(သိပါပြီဘုရား) ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဝန်ချရာ ဌာန ဘယ်ဟာပါလိမ့်....(နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား) ဝန်ပေးသမားက ဘယ်သူတုံး....(တဏှာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူ့မသတ်သ၍ ဝန်ချရာ ဌာန ရောက်ပါ့ မလား.... (မရောက်ပါဘုရား) ကိုင်း-ဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့ အလုပ်-လုပ်မှု တော်တော့မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ကဲ-ဒီအလုပ်ပြောကြတော့မယ်၊ တကာ-တကာမတွေ့....။

တကာ တကာမ တွေ့ သိတဲ့ အတိုင်း ဟောဒါ-ဝန်ထမ်းသမား.... (မှန်ပါ့)ဒါ ဘာပါလိမ့်....(ခန္ဓာ ငါးပါးပါဘုရား)

ဝန်ထမ်းသမား ခန္ဓာငါးပါး.... (မှန်ပါ့) ဒီဝန် ဘယ်သူ ပေး လိုက်တယ် ဆိုတဲ့အခါကျတော့မှ ဒါအဝိဇ္ဇာနဲ့တဏှာကပေးလိုက် တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာက ဒါ ခန္ဓာကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိဘူး၊ မသိတော့ တဏှာက လိုချင်တော့ ဒီ- ခန္ဓာငါးပါးကြီး ဝန်ထမ်း သမား မရဘူးလား.... (ရပါတယ်ဘုရား) ဝန်ထမ်း သမားဟာ ခန္ဓာ ဝန်ထုပ်ကြီး မရဘူးလား.... (ရပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ-ဒါဖြင့် ဒီဝန်ထုပ်ကြီး တဏှာပေးလိုက်တယ်ဆိုတာ သေ ချာပလား....(သေချာပါပြီ) သိတဲ့လူပေးတာလား—မသိတဲ့လူ ပေးတာလား.... (မသိတဲ့လူ ပေးတာပါဘုရား) ကြည့်လေ.... ဒီဘက်က ဘာပါလိမ့်.... (အဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) ဒီဘက်က.... (တဏှာပါဘုရား) မသိတဲ့လူကို တဏှာက ပေးပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)မသိတဲ့လူကို.... (တဏှာက ပေးပါတယ်ဘုရား)။

ပေးတော့ ဘာကြီး ရပါလိမ့်.... (ခန္ဓာငါးပါး ရပါတယ် ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးဝန်ထုပ်ကြီးရတယ်.... (မှန်ပါ့) သဘော ကျပလား....(ကျပါပြီ) ဘာရပါလိမ့်....(ခန္ဓာငါးပါး ဝန်ထုပ် ကြီးရပါတယ်)သိတဲ့လူပေးတာလား-မသိတဲ့လူ ပေးတာလား.... (မသိတဲ့လူ ပေးတာပါ ဘုရား) မသိတာက ဘာပါလိမ့်.... (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား) ပေးတာက ....(တဏှာပါဘုရား) ရတာက ဒီ-တကာ-တကာမတွေ....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ဒါကြီးဟာ တကာ-တကာမတို့ ခန္ဓာငါးပါးကြီး ဟာ စဉ်းစား ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့မှ ဒီ ခန္ဓာငါးပါး ကြီးသည် တကာ-တကာမတွေ သိတဲ့အတိုင်း အသုဘဒုက္ခသစ္စာ

ကြီး....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လို ဆိုကြမယ်....(အသုဘဒုက္ခသစ္စာ ကြီးပါဘုရား)အသုဘဒုက္ခသစ္စာကြီးကို ဥပမာမယ်-ဦးခင်မောင် ဆိုတဲ့ ဦးဝ,ဆိုတဲ့ နာမည်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဒီခန္ဓာငါးပါး ထမ်း ရတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်သူက ထမ်းရတာပါလိမ့်....(နာမည်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကပါ) ဦးခင်မောင်တို့ ဦးဝ,တို့က ထမ်းရတယ်ဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား) ဘာကို ထမ်းရသတုံးလို့ ဓမ်းတော့မှ အသုဘနဲ့ဒုက္ခသစ္စာကို ထမ်းရတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဒ္ဓာပါ ကြပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား) ဘာထမ်းရပါလိမ့်.... (အသုဘနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ထမ်းရပါတယ်) အသုဘနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာထမ်းရတယ်ဆို တာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့ ဒါကြီးထမ်းနေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည် တကာ-တကာမတို့ အသုဘ စစ်တယ်-မစစ်ဘူးဆိုဟာ ပြောဘို့ မလိုပါဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီကဓနု နတ်ပြည်-နတ်ပြည်က နတ် တွေ ကာဝတိ သာ စတုမဟာရာဇ်မှာရှိတဲ့ နတ်တွေဟာ တကာ တကာမတို့ တယူဇနာကနေ ကျုပ်တို့ အနံ့တွေ နံတယ်....(မှန်ပါ့ ဘုံရား)။

လူ့ပြည်က အနံ့တွေကြောင့် တဲယူဇနာ အောက်ကို မဆင်း ဘူး၊တယူဇနာအထက်မှာသာ သူတို့နေကြတယ် အသုဘနံ့တွေ က ထွက်လွန်းလို့....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောပါပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား) အသုဘဟုတ်-မဟုတ်.... (ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီ တယူဇနာကနေပြီး ဒီအနံ့တွေ ဘာဖြစ်သတဲ့တုံး....(နံ ပါတယ် ဘုရား)နံလို့ လူ့ပြည် လာရဲ့လား.... (မလာပါဘုရား)

ဘာဖြစ်လို့ မလာတာလဲ....(အသုဘနံ့တွေ့နံ့လွန်းလို့ပါ) အသုဘဖြစ်နေလို့ မလာတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)သဘောပါပလား.... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ အနံ့တွေ့ကတော့ ဒီလောက်က နံတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) တယ္ဟုနာက နံတယ် ဆိုတော့ သုဘမို့ နံသလား....အသုဘမို့ နံသလား....(အသုဘမို့ နံပါတယ် ဘုရား)။ ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဘုန်းကြီးတို့ တကာ-တကာမတွေ့ ဒါဖြင့် ဒီဟာကြီးထမ်းပြီးလည် နေရတယ် ဆိုတာက တကာ-တကာမတွေ့ သူများ အာလောင်းထမ်းပြီး လည်နေရတာလား-ကိုယ့်အာလောင်း ကိုယ် ထမ်းပြီးလည်နေရတာလား....(ကိုယ့်အလောင်းကိုယ် ထမ်းပြီး လည်နေရတာပါဘုရား)။

အသုဘကို ကိုယ့်အသုဘကို ကိုယ်ထမ်းပြီးတော့....(လည်နေရပါတယ်ဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ) ကိုယ့်အသုဘကို (ကိုယ်ထမ်းပြီး လည်နေရပါတယ်)က....ဒါဖြင့် ဦးခင်မောင်ကြီး အသုဘဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒါ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ လုပ်လိုက်ပါတော့ (မှန်ပါ) အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာ ဆိုတာ သေချာကြပလား....(သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီဟာကြီး မချရသၪ ကာလပတ်လုံး ဒါကြီးနဲ့ ဆိုယင် ဒုါကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးဟာ နိဗ္ဗာန်မှာ မရှိဘူး ဆိုတာ အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာမို့ မရှိဘူးပြောတာ (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ) ခန္ဓာငါးပါးဟာ ဘာသစ္စာပါလိမ့်.... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဆက်လိုက်ပါဦး အသုဘ၊ အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာ ဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာကြီးနဲ့ နိဗ္ဗာန်ကကော လက်ခံပါရဲ့လား.... (မခံပါဘုရား) ဘာကြောင့်ပါလိမ့် (အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာမို့ပါ) အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာမို့ လက်မခံဘူး တကာ တကာမတို့ (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ) အဲဒါကြောင့် ဒီခန္ဓာကြီး မရှိမှ နိဗ္ဗာန်က လက်ခံမှာ....(မှန်လှပါဘုရား)ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)ဒီခန္ဓာမရှိမှ ဘာပါလိမ့် (နိဗ္ဗာန်က လက်ခံမှာပါဘုရား) နိဗ္ဗာန်က လက်ခံမယ် ဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

ဒီခန္ဓာကြီး မရှိအောင်လဲ တကာ တကာမတို့ ဘယ်သူ့သတ်မှ မရှိမှာတုံး ဆိုတော့ ဒီတဏှာက တည်ထောင်ခဲ့တယ်....(မှန်ပါ့) ဒီအဝိဇ္ဇာက တည်ထောင်ခဲ့တယ် ခန္ဓာကို (မှန်ပါ့) မသိတာက (အဝိဇ္ဇာပါ) ဆုတောင်းတာက(တဏှာပါ) မသိလို့ဆုတောင်း တောင်းလို့ရတာက အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

မသိတာက....(အဝိဇ္ဇာပါဘုရား)တောင်းတာက(တဏှာပါ) အဲ....မသိလို့ ဆုတောင်းတော့ ရတာက ဘာတုံး....(အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ဒါဖြင့် သူတို့ နှစ်ခုသေမှ ဦးခင်မောင် ပြီးမယ်....(မှန်လှပါဘုရား) မောင်ထွန်းလိုင် သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား) သူတို့နှစ်ခု မသေသ၍ ကာလပတ်လုံး တကာ တကာမတို့ အေးအေးချမ်းချမ်းနေချိန်ရှိပါပလား(မရှိပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ကြ ပေတော့....တဲ့၊ မသိတာက ဘာတုံး.... (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား) လိုချင်တာက....(တဏှာပါ)ရတာက.... (အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာပါ) အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ရှင်းကြပါဦး ဘာတဲ့

(အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) မသိတာက (အဝိဇ္ဇာပါ) လို့ချင်တာက....(တဏှာပါ) ရတာက....(အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာပါ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာ တဏှာ၏ လက်ချက်ကြောင့် အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာကြီး ကျုပ်တို့ ထမ်းပြီး မလည်ရဘူးလား (လည်ရပါတယ်ဘုရား) သဘောပါကြပလား....(ပါ-ပါပြီ)။

လူ့ပြည်ရောက်ပြန်လဲ ခင်ဗျားတို့ ရှင်တုန်းလဲ အသုဘ (မှန်ပါ့)ရှင်တုန်းတော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ထမ်းတဲ့ အသုဘ၊ သေတော့ သူများထမ်းတဲ့....(အသုဘ ပါဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ) ရှင်တုန်းတော့....(ကိုယ့်ဟာကိုယ်ထမ်းတဲ့ အသုဘပါ)။

ကိုယ့်ဟာကိုယ် ထမ်းတယ် ဆိုတော့ ကိုယ်က ဒုန်းစက္ကားသွားဖြစ်တယ်....(မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) ကိုယ့်ဟာကို ထမ်းတယ်ဆိုတော့ (ဒုန်းစက္ကားသွားဖြစ်ပါတယ်) မနာပါနဲ့နော်....(မှန်ပါ့) အခု တရားနာလာကြတာ တဲကာ တကာမတို့ သူများက ထမ်းပို့သလား ကိုယ့်ဟာကိုယ်ဘဲ ထမ်းလာကြသလား....(ကိုယ့်ဟာကိုယ် ထမ်းလာပါတယ်ဘုရား)။

အံမာလေး ဘာ ထမ်းလာခဲ့ကြသလဲ.... (အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာကို ထမ်းပါတယ်) ဘယ်လူမျိုးမို့ ထမ်းသလဲ.... (ဒုန်းစက္ကားမို့ ထမ်းပါတယ်)ပေါ်ပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)ကျုပ်တို့မျိုးရိုးမကောင်းဘူးနော်....(မှန်ပါ့)။

ခန္ဓာ ဝန်ထမ်းသမား အဖြစ်ဟာ မကောင်းဘူးဆိုတာ ပေါ်ပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား) နာအောင်ပြောတာလား.... မှန်နေသလား....အကဲခတ်.... (မှန်နေပါတယ်ဘုရား) ဦးဝ နာအောင်ပြောတာလား....မှန်တာလား(မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ မျိုးရိုး ဒီခန္ဓာကို ထမ်းနေတဲ့ မျိုးရိုးဟာဖြင့် ဦးခင်မောင် အတော်ညံ့တဲ့ မျိုးရိုး....(မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ) ဒီ ခန္ဓာဝန်ထမ်းနေတဲ့ မျိုးရိုးဟာဖြင့် (ညံ့ပါတယ် ဘုရား) ဘာအမျိုးထဲ သွင်းကြမလဲ .... (ဒုန်းစက္ကားအမျိုးပါ ဘုရား)။

အံမာလေး ကြောက်စရာကြီးပါကလား....၊ ဒီတရားပဲကျမှ ဖြစ်ရလေခြင်းလို့တော့ မလုပ်ကြနဲ့နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား) နဂိုရိုက်ကိုက ဒီအတိုင်းဘဲ၊ ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ရှင်တုန်းတော့ ဘယ်သူထမ်းရသတုံး (ကိုယ့်ဟာကိုယ် ထမ်းပါတယ်) သေတော့ ဘယ်သူ ထမ်းသတုံး....(သူများထမ်းရပါတယ်) သူများထမ်းရတယ် ဆိုတော့ တကာ တကာမတို့ သေတဲ့ ဒုန်းစက္ကား ဝင်္ကာ ဒီဘဝကျတ်သွားတာနဲ့ သူများ ထမ်းရဘယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

မသေခင်ဘော့....(ကိုယ့်ကိုယ်တိုင် ထမ်းရပါတယ်) ဟာ.... ဒုန်းစက္ကားဝင် မကျတ်လို့ပေါ့....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)ဘာမကျတ်တာပါလိမ့်....(ဒုန်စက္ကားဝင် မကျတ်တာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ တသံသရာလုံး ကျုပ်တို့ ဘယ် အမျိုးအမည်နဲ့ အမှုထမ်းခဲ့ကြ သတုံး....(ဒုန်းစက္ကား အမည်နဲ့ အမှုထမ်းခဲ့ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီနော်... (မှန်ပါ့) ရှင်းလို့ရှိယင် ဒါဖြုတ်ကြပါစို့ဗျာ၊ အမျိုးလဲမကောင်းပါဘူး၊ ထမ်းရဘာလဲ မကောင်းပါဘူး(မှန်ပါ့) ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ထမ်းရတာကော.... (မကောင်းပါဘုရား) အမျိုးကကော.... (မကောင်းပါဘုရား) အမျိုးကလဲ မကောင်းလို့ ရှိယင်၊ ထမ်းရတာလဲ မကောင်းလို့ ရှိယင် တကာ တကာမတို့ ဒီ ခန္ဓာကြီး အခု ပေါ်လာပါပြီ....(မှန်ပါ့) ဘာ သစ္စာတဲ့ တုံး....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သုဘလား-အသုဘလား....(အသုဘပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာကို ကျုပ်တို့ ယနေ့ ထူးထူး ခြားခြား ကိုယ့် ခန္ဓာကိုယ်မြင်နေတယ် (မှန်ပါ့) ကဲ....ဆုတောင်းချင်ကြ သေးသလား....(မတောင်းချင်ပါဘုရား) အင်း....တဏှာဟာ အရမ်းသေသွားတာဘဲ(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့ ဝမ်းထဲမှာ ဒီတရားကလေး နာလိုက်တာနဲ့ တဏှာသေသွားတယ်....(မှန်ပါဘုရား) အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာလို့ သိတာက ဝိုင်္ဂော....(မှန်ပါ့) မလိုချင်တာက အလောဘ(မှန်ပါ အလောဘပါ) ကဲ....ဝိုင်္ဂောနဲ့ အလောဘ သွားဖြစ်တယ်(မှန်ပါ့)ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့်....(ဝိုင်္ဂောနဲ့ အလောဘ သွားဖြစ်ပါတယ်)။

ဟော....ဝိုင်္ဂောနဲ့ အလောဘ ဖြစ်တယ်ဆိုတော့ တကာ တကာမတွေ မှတ်လိုက် အဝိုင်္ဂောလဲ ချုပ်သွားတယ်....(မှန်ပါ့) လောဘကော....(ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား) ချုပ်သွားတော့ကို ဝိုင်္ဂောနဲ့ အလောဘ ဖြစ်သွားတယ်၊ သူ့ကို အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာလို့ သိလိုက်တဲ့ အတွက်....(မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဘယ်လို သိလိုက်ပါလိမ့်....(အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာလို့ သိလိုက်ပါတယ်ဘုရား) အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိလိုက်ဘူးလား....(သိလိုက်ပါတယ်ဘုရား) သိလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အသုဘဘဲ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ၊ အသုဘဘဲ ဒုက္ခသစ္စာဘဲလို့ တကာ-တကာမ တွေက ဒီခန္ဓာကြီး ရှုတော့မယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

အခုဟာက သညာသိ ရှိသေးတာကိုး.... (မှန်ပါ့) ပညာသိ ကျန်နေသေးတယ်၊ အခုဟာက ဘာတဲ့....(သညာသိပါဘုရား) နောက် ဘာသိ ကျန်ပါလိမ့်.... (ပညာသိကျန်ပါတယ် ဘုရား) ပညာသိကျန်နေသေးတော့ ဝိပဿနာ ပွားယူမှုရမယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လို လုပ်ရမယ်.... (ဝိပဿနာပွားယူမှု ရပါ့မယ် ဘုရား)ဝိပဿနာ ပွားယူမှုရမယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့ ဝိပဿနာ အလုပ်-လုပ် ရမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ - တကာမတို့ ဒီဘက်က ဝိပဿနာ ဆိုတာ မဂ္ဂင် ငါးပါးလို့ မနေ့က မပြောဘူးလား....(ပြောပါတယ် ဘုရား) ဒီအထဲ သမ္မာဒိဋ္ဌိက ဝိဇ္ဇာဘဲ.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိက ဘာပါလိမ့်....(ဝိဇ္ဇာပါ ဘုရား) ဝိဇ္ဇာ မဂ္ဂင်ဘဲ သူက.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါဘုရား) ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် တကာ-ဘကာမတို့ ဒီအထဲမှာ လောဘ ပါသလား၊ အလောဘသာ ပါတော့တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အလောဘသာ ပါတော့တယ်၊ မလိုချင်တာသာ ပါတော့တယ်....(မှန်ပါ့)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး-တပါးပါးကို တကာ တကာမတို့ ဘာလုံပ်ရမယ်....(ဝိပဿနာရှုရပါမယ်)ဝိပဿနာရှုရမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သိပြီးပြီ၊ အသုဘဒုက္ခသစ္စာဘဲ၊ အို....ဒါက ဆရာပြောလို့သိတာရှိသေးတယ်၊ ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့

ထိုးထိုးထွင်းထွင်း မသိရသေးဘူး....(မှန်ပါဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုသိရမယ်.... (ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ ထိုးထိုး ထွင်းထွင်း သိရမယ်) ကိုင်း ဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့ ဒီအထဲမှာ ဝေဒနာနဲ့စိတ်ကို ကြိုက်ရာရွေးကြစမ်း၊ သဘောကျပလား....(မှန်ပါဘုရား)။

ဝေဒနာကလေး တခုပေါ်လာတဲ့ယ် ဆိုလဲ တကာ-တကာမတို့ ဖြစ်တယ်၊ ယားတဲ့စိတ်ကလေး ဒီအပေါ်မှာ ပေါ်တယ်၊ ယားပြီး မပျောက်ဘူးလား....(ပျောက်ပါတယ်ဘုရား) သူမျှားသေတာလား....၊ မိမိဝေဒနာ သေတာလား....(မိမိဝေဒနာ သေတာပါဘုရား) ဒါဖြင့် မိမိသေတာပေါ့.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မိမိ သေတာသည် တကာ တကာမတို့ သုဘလား....အသုဘလား....(အသုဘပါဘုရား)မိမိသေတာသည် ဒုက္ခလား-သုခလား....(ဒုက္ခပါဘုရား)ဒါလက်တွေ့ပြပါပြီတဲ့ တကာတကာမတို့ ကိုယ့်လက်ကို လက်သည်းကလေးနဲ့ လက်မောင်းကလေးတခုကို ခြစ်ကြည့်ပါတဲ့၊ ခြစ်ကြည့်တော့ ဝေဒနာကလေး မပေါ်ဘူးလား.... (ပေါ်ပါတယ် ဘုရား) ဒုက္ခ ဝေဒနာပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီ အတိုင်း နေတော့ သုခ ဝေဒနာ.... (မှန်ပါဘုရား) သုခ ဝေဒနာလဲ ပျက်လျက်ဘဲ.... (မှန် ပါ) ဒုက္ခ ဝေဒနာကော....(ပျက်လျက်ပါဘဲဘုရား) ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ သုခ ဝေဒနာလဲ ဖြစ်ပြီးပျက်တော့ အသုဘဘဲ....(မှန်ပါဘုရား) ဘယ်သူသေတာပါလိမ့်....(မိမိသေတာပါဘုရား)မိမိဟာ ဝေဒနာကွန္ဒာကိုးဗျ....(မှန်ပါဘုရား)။

မိမိဟာ ဝေဒနာကခန္ဓာဖြစ်နေတာ့ ဝေဒနာကခန္ဓာ မသေဘူးလား.... (သေပါတယ်ဘုရား) သေတာသည် သုဘလား၊ အသုဘလား....(အသုဘပါဘုရား) သေတာသည် ဒုက္ခလား၊ သုခလား.... (ဒုက္ခပါဘုရား) အဲဒါကြောင့် ဖြစ်ပျက် မြင်အောင် ကြည့်စမ်းပါ.... (မှန်ပါဘုရား) ဝေဒနာ ကလေး တလုံးဟာ ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်၊ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်၊ စိတ်ကလေးတလုံးဟာကော (ဖြစ်ပြီးပျက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်....၊ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်လို့ ဒီက မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ကြည့်ပေးစမ်းပါ....(မှန်ပါဘုရား) တဲ့ကာ တကာမတို့ အိမ်ကျတော့ထိုင်- ထိုင်ပြီးသကာလ ပဌမတော့ လေကလေး မှန်မှန်၏။ မှန်မှန် ရှိုက်ပြီး နေရင်း မတွန့်နဲ့ ဟိုကယား - ဒီကယားနဲ့ လာလိမ့်မယ်၊ အဲဒါ လက်သည်းနဲ့ မဖျောက်နဲ့.... (မှန်ပါဘုရား) မဖျောက်ပါနဲ့ တကာ-တကာမတို့ အလုပ်သင် လွှတ်နေတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

အင်း.... ဘာပါလိမ့်မလဲဆိုတော့ ဝေဒနာကလေးဘဲ၊ အဲဒါသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် ဝေဒနာကလေးဘဲ၊ ဖောက်ပြန်လာတဲ့ဘဲ၊ ဝိပရိဏာမ လက္ခဏံ ဒုက္ခသစ္စံ ဦးခင်မောင်....(မှန်ပါဘုရား) ဘာတဲ့တုံး.... (ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ ဒုက္ခသစ္စံပါဘုရား) ဝိပရိဏာမ လက္ခဏ = ဖောက်ပြန် ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ = ဒုက္ခသစ္စာဘဲ့....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကလေးကယား တာလဲ နဂိုရိုက်မရှိဘူး၊ ခုမှ ပေါ်လာတာ .... (မှန်ပါ) နာတာကော.... (ခုမှပေါ်လာတာပါဘုရား) ဖောက်ပြန်လာတဲ့ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဦးဝ, ဟုတ်သလား....(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)အဲဒါ ဘာသစ္စာ တုံး... (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) အင်း....ဒါ ဒုက္ခသစ္စာပါကလား၊ ဒါ-ဖြစ်-ပျက် ဒုက္ခသစ္စာ ပါကလား....၊ ဖြစ်-ပျက် ဒုက္ခသစ္စာ ပါကလားလို့ ခန္ဓာကိုယ် လှည့်ရှု.... (မှန်ပါဘုရား)ပေါ်ရာကို လှည့်ရှုပါ။

လှည့်ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိုယင်ဖြင့် အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာ မမြင် ပေဘူးလား.... (မြင်ပါတယ်ဘုရား) မြင်တာက ဝိဇ္ဇာ-မလို့ချင်တာက အလောဘ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ) ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာနဲ့ တဏှာ မသေဘူးလား....(သေပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် မသိအောင်လုပ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာ၊ဆုတောင်းခိုင်းတဲ့ တဏှာ မသေဘူး လား....(သေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဝန်ကြီး နောက်ထပ်လာပါဦး မလား....(မလားပါ ဘုရား) ကျုပ်တို့သိပြီ၊ မထမ်းတော့ဘူး၊ ဒီအဝိပ္ပါယ်ရတယ် (မှန် ပါ့) သိပြီ ဆိုတာက ဝိဇ္ဇာဖြစ်တာ(မှန်ပါ့) မထမ်းတော့ဘူး ဆို တာက တဏှာ သေသွားတာ....(မှန်ပါ့) သိပြီ မထမ်းတော့ဘူး ဆိုတော့ နှစ်ချက်မပိုင်ဘူးလား....(ပိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

သိတာက ဘာပါလိမ့် .... (ဝိဇ္ဇာပါဘုရား) မထမ်းတော့ဘူး လို့ ဆိုတာက....(အလောဘပါ) အဲ....ခန္ဓာ မလို့ချင်တော့ဘူး ဆိုတာက တဏှာ ချုပ်တာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်း ပါပြီ) သိပြီ ဆိုတာက....(ဝိဇ္ဇာပါ) မထမ်းတော့ဘူး ဆိုတာက (အလောဘပါ) အလောဘ ဆိုတော့ တခါတဲ့သည်း ဒီအထဲမှာ တကာ တဲ့ကာမတို့ မဂ္ဂင် ကောင်းကောင်း ဆိုက်တယ် (မှန်လှပါ ဘုရား) မဆိုက်ဘူးလား....(ဆိုက်ပါတယ်)။

မဂ္ဂင် ကောင်းကောင်း ဆိုက်တယ် ဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီ) ဒါဖြင့် ဘယ်နေရာမှာ ပေါ်တဲ့ ဓမ္မ ဖြစ်ဖြစ် တကာ တကာမတို့ ဖြစ်ပျက်ရှုပေးပါ....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဝေဒနာတွေက အနှံ့အပြား ပေါ်လိမ့်မယ်နော်....(မှန်ပါ့) ဝမ်းသာတဲ့ ဝေဒနာ လာယင်လဲ ဘာ လုပ်ပ်ကြမယ်....(ဖြစ်ပျက် ရှုရပါမယ်) ဝမ်းနည်းတာကလေး ပေါ်လဲ....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)ယားတဲ့ ဝေဒနာပေါ်လာယင်.....(ဖြစ်ပျက်ရှုပေးရပါမယ်) နာတာ ပေါ်လာမယ်....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)။

မြင်တာကလေး ပေါ်လာယင်....(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်) မြင်တာလဲ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာကိုးဗျ၊ ကြားတာ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ ဘာလုပ်ရမလဲ....(ဖြစ်ပျက်ရှုပေးရပါမယ်) အဲ....ဖြစ်ပျက် ရှုပါ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာက တကာတကာမတို့က ရှုရတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့် အသေ ကိုယ်မြင်အောင် ပြတာပါ....(မှန်လှပါဘုရား) သဘော ကျပလား(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ကိုယ့်ခန္ဓာကြီးဟာ ဘာ သစ္စာတဲ့....(ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) ထည့်လိုက်ပါဦး အသုဘ(အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) ကိုယ့်ဟာကိုယ် သေခြင်းကြောင့်လဲ အသုဘ (မှန်ပါ့) သေတာသည် ဒုက္ခဖြစ်လေသောကြောင့်လဲ ဒုက္ခသစ္စာ(မှန်ပါ့) သဘော ကျပလား....(ကျပါပြီ) ဘာ သစ္စာတဲ့....(အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) အဲဒါ မြင်အောင်ကြည့်....(မှန်ပါ့)။

မြင်အောင်ကြည့် ဆိုတော့ သူမျှားမြင်အောင် ကြည့်ရမှာ လား၊ ကိုယ့်ခန္ဓာထဲ ပေါ်တာ မြင်အောင် ကြည့်ရမှာလား.... (ကိုယ့်ခန္ဓာထဲ ပေါ်တာ မြင်အောင် ကြည့်ရမှာပါ) အဲဒီတော့

ခန္ဓာကြိုးက ငါးပါးဖြစ်နေတော့ တပါးတည်း ကွက်ကြည့်ပါ (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ခန္ဓာက ဘယ်နှစ်ပါးတဲ့.... (ငါးပါးပါဘုရား) ငါးပါးဖြစ်နေတဲ့ အတွက် ဘယ်လိုကြည့်မယ်....(တပါးတည်း ကွက်ကြည့်ရပါမယ်) တပါးတည်း ကွက်ကြည့်၊ ဦးခင်မောင် ဝေဒနာဖြင့် ဝေဒနာ တပါးတည်းကြည့်၊ စိတ်ဖြင့် ဝိညာဏကွန္ဓာ တပါးတည်း ကွက်ကြည့်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိယင် စိတ်တွေထဲ ဝေဒနာ ပါသွားတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီ) ကဲ....ဒါဖြင့်လဲ ဒီလိုကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ တကာတကာမတွေ ဝိဇ္ဇာ ဆိုတာသည် ပညာပါဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီလို မြင်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ တကာ တကာမတို့ ဒီခန္ဓာကြိုးကို လိုချင် သေးရဲ့လား....(မလိုချင်ပါဘုရား) မလိုချင်တဲ့ အခါကျတော့ တကာ တကာမတို့ တဏှာ မဆိတ်ဘူးလား....(ဆိတ်ပါတယ်) ဥပါဒါန်ကော....(ဆိတ်ပါတယ်) ကံကော....(ဆိတ်ပါတယ်) နောက်ဘဝ လာဦးမလား....(မလာပါဘုရား)။

ဩော်....ဘယ်နှယ်ကြောင့် မလာပါလိမ့်မလဲ ဆိုတော့ အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာသိလို့....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက် ချမလဲ....(အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာသိလို့ပါဘုရား)ဘယ် ခန္ဓာပါလိမ့်....မိမိခန္ဓာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) မိမိခန္ဓာကို ဘယ်လိုသိရမယ်....(အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

အဲ....ခင်ဗျားတို့ သိတာကတော့ ပုပ်ညှဲနေမှ အသုဘ၊ဟုတ်လား....(မှန်ပါ့) အင်း....ဟင်....နာလှချေရဲ့လို့ အော်နေမှ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒီလို မယူပါနဲ့ တရားဓမ္မကလေးတခု ဖြစ်လိုက် ပျက်

လိုက် ဆိုယင် ဦးခင်မောင် ဘယ်လို ဆိုကြမလဲ....(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာဘဲ (မှန်ပါ့) ရိပ်မိကြပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) ဘာသစ္စာတဲ့လဲ....(အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခန္ဓာထဲမှာ ပေါ်ရာ စိတ်ပေါ်ယင် စိတ်ရှု၊ ဝေဒနာ ပေါ်ယင်....(ဝေဒနာ ရှုရပါမယ်) ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဘာမြင်ပါလိမ့်....(အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား) သူက အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒါက အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာ၊ မြင်တာက....(မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား) လိုချင်သေးရဲ့လား....(မလိုချင်ပါဘုရား)။

မလိုချင်တော့ တဏှာ ဥပါဒါန်တွေ မချုပ်ဘူးလား....(ချုပ်ပါတယ်)တဏှာ ဥပါဒါန်တွေ ချုပ်တယ် ဆိုကတည်းက ဟိုဘက် ဇာတိ ဇရာ မရဏ ဘယ်နှယ်နေသတုံး....(မလာပါဘုရား)မလာယင် နိဗ္ဗာန်သစ္စာ ဖြစ်ရတော့မယ် ဆိုတော့ ဟိုဘက်မှာ ခန္ဓာထမ်းဘို့ ထမ်းစရာ ခန္ဓာ ပေါ်သေးရဲ့လား (မပေါ်ပါဘုရား)။

ကိုင်း....ဒီထမ်းတဲ့ ခန္ဓာကြီးကို အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာ သိယင် နောက်ထမ်းတဲ့ ခန္ဓာ မပေါ်ဘူး....(မပေါ်ပါဘုရား)ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)ဒါကို မသိသေးသ၍ ကာလပတ်လုံး နောက်ထမ်းတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ဘယ်နှယ်နေကြသလဲ....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ပေါ်မယ် ဆိုတာ သေချာပလား(သေချာပါပြီ)ဒါဖြင့် ဒီဥစ္စာ တကာ တကာမတူ ဝင်္ဂီသပညာနဲ့ ဒီကိလေသာမှု လွတ်မသွားဘူးလား (လွတ်သွားပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် မနေ့က ဝတ္ထုကို နည်းနည်းပြန်ဆက်လိုက် (မှန်ပါ့) သုသိမ ပရိဗိုဇ်က မေးတော့ ရဟန္တာတွေက ဘယ်လို ဖြေလိုက်သလဲ....ပညာနဲ့ ဒီကိလေသာမှု လွတ်လာတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)

မဖြေဘူးလား....(ဖြေပါတယ်ဘုရား) ဘာနဲ့ လွှတ်လာသတဲ့လဲ....(ပညာနဲ့ ကိလေသာမှ လွှတ်လာပါတယ်ဘုရား)။

အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တဲ့ ပညာနဲ့ နောက် ကိလေသာတွေ လွှတ်တယ်ကွ....(မှန်ပါဘုရား) မတဲ့ဦးလား....(တော်ပါတယ်ဘုရား) အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တဲ့ ပညာနဲ့ ဘာလွှတ်သွားသတုံး(နောက် ကိလေသာတွေ လွှတ်ပါတယ်ဘုရား)နောက် ကိလေသာတွေ လွှတ်တော့ နောက် ခန္ဓာတွေကော....(လွှတ်ပါတယ်ဘုရား) လွှတ်တယ် ဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကိုပင်လျှင် ရဟန္တာတွေက ဖြေတာ တကာ တကာမတို့ မှန်ပါသလား....(မှန်ပါတယ်ဘုရား) သို့သော် သုသိမ သဘော ကျရဲ့လား....(မကျပါဘုရား)။

သူက ရဟန္တာဖြစ်လို့ ရှိယင် ဦးခင်မောင်ရေ ကောင်းကင်ပျံနိုင်ရမယ်၊ မြေလျှိုးနိုင်ရမယ် ဆိုပြီး စျာန်လမ်းချည်း မေးတယ် (မှန်လှပါ) စျာန်လမ်းချည်း မေးတော့ ဟို-ကိုယ်တော်တွေက စျာန်လမ်းက နိဗ္ဗာန်ရောက်လာတာလား....တဲ့ တကာ တကာမတို့ ဝိပဿနာလမ်းက ရောက်လာတာလား ..... (ဝိပဿနာလမ်းက ရောက်လာတာပါဘုရား)။

ဟိုက သမထက ရဟန္တာဖြစ်လာတာ မဟုတ်ဘူး....(မှန်ပါ) ဝိပဿနာက....(ရဟန္တာဖြစ်လာတာပါ) အဲဒီတော့ ရဟန္တာကြီးတွေက မဖြေဘူးလား....၊ ဟေ-သုသိမ၊ မင်းသည်ကားလို့ ဆိုယင် ဒို့ကို စျာန်လမ်းတွေ လာမေးနေတယ်၊ ဒို့က ဝိပဿနာလမ်းက ရဟန္တာဖြစ်လာတာလို့ အမှန်ဖြေတာဘဲ(မှန်ပါဘုရား)

ဖြေပင်ဖြေငြားသော်လဲ သုသိမ-က ဗဟုသုတက မရှိတော့ တကာ တကာမတို့ ကျေနပ်ပါရဲ့လား....(မကျေနပ်ပါဘုရား)။

မကျေနပ်တော့ မင်းသိချင်သိ- မသိချင် နေကွာ.... ဒို့သည် ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် စျာန်လဲ မပါ ပါဘူး၊ စျန်ချောက် ပါတယ်၊ ဝိပဿနာမျှနဲ့-ဝိပဿနာရှုတာနဲ့ ဒို့နိမ့်ဘဝန် ရပါတယ် ဖြေလိုက်တယ်....(မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)စျာန်ကော မပါဘူးတဲ့....(မပါ-ပါဘုရား) တကာ-တကာမတို့ ဘာနဲ့ ရသတုံး....(ဝိပဿနာနဲ့ ရပါတယ်)။

ဝိပဿနာမတွေ့နေဝ ဝိမုတ္တာကိုး....၊ ဝိပဿနာ မတွေ့နေဝ= ဝိပဿနာ မျှနဲ့ဘဲ၊ ဝိမုတ္တာ= ကိလေသာမှ လွတ်ပါတယ်တဲ့၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာက သေသေချာချာဖွင့်ပြတယ် (မှန်ပါဘုရား) ကျေနပ်ပလား.... (ကျေနပ်ပါပြီ) ဒါနဲ့ သုသိမ-က တကာ-တဲ့ ကာမတွေ့ ဒီကိုယ်တော်တွေ့ ဖြေတာကို သူ ရှင်းရှင်း လင်းလင်း နားလယ်ပါရဲ့လား....(မလယ်ပါဘုရား) မလယ်တာနဲ့ ဘုရား ဆီ သွားတယ်....(မှန်ပါ့)။

ဘယ်သွားပါလိမ့် .... (ဘုရားဆီ သွားပါတယ်) ဘုရားဆီ သွားပြီး သုသိမ-က ဒီ ကိုယ်တော်တွေ့ သူမေးတဲ့ အကျိုး အကြောင်းတွေ့ ဘုရားဆီ အကုန် လျှောက်တာပေါ့ဦးခင်မောင်ရေ....(မှန်ပါဘုရား) ဦးဝ, အကုန်လျှောက်ကယ်နော်....(မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုရား....တဲ့၊ ကိုယ်တော်တွေ့ ဖြေတဲ့ အဖြေဟာ တပည့်တော်မရှင်းဘဲ ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒီတော့ တပည့်တော်ကို သေသေချာချာ ရှင်းပေးပါဦးဘုရား၊ ဒီဥစ္စာ ဒီအတိုင်း ပစ်မ

ထားပါနဲ့ ဆိုတော့ "ပုဗ္ဗေခါ သုသိမ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ် ဟောတိ" ၁-နံပါတ် ဖြေလိုက်တယ်။

"ပုဗ္ဗေခါ သုသိမ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ် ဟော့တိ ပစ္ဆာ နိဗ္ဗာနေ ဉာဏ်" လို့ ဖြေလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)မြန်မာလို ပြန်လိုက်တော့ သေသေချာချာမှတ်ကြ၊ ရှေက ဝိပဿနာ မင်းခိုနဲ့ ရှုကွ....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

နောက်က လောကုတ္တရာ မင်ရှစ်ခု အလိုလို လိုက်လာလိမ့်မယ်လို့ ဖြေလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှေက ဝိပဿနာ မင်နဲ့ သာ ရှုပါတဲ့ ဦးခင်မောင်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) နောက်က မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး သောတာပန် ဖြစ်တဲ့မင် အလိုလို လိုက်လာပါလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့ ဒါဘယ်သူ ဖြေတာပါလိမ့်.... (ဘုရားကဖြေတာပါဘုရား)ပုဗ္ဗေခါ သုသိမ ဒါကပုဗ္ဗေနော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သုသိမ=သုသိမ၊ ပုဗ္ဗေ=ရှေးကာလ၌၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်=ဝိပဿနာမင်ဉာဏ်သည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ ရှေက ဝိပဿနာ မင်သာ ရှုကွ.... တဲ့၊ ပစ္ဆာ နိဗ္ဗာနေ ဉာဏ်.... တဲ့၊ ပစ္ဆာ=နောက်ကာလ၌....တဲ့၊ နောက်တော့ နိဗ္ဗာန် မြင်တဲ့ဉာဏ် လာမယ် တဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘော ကျပလား .... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ၁-နံပါတ်က အသုဘ ဒုက္ခဲသစ္စာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် တဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှေမင်က ဘာဖြစ်မယ်.... (အသုဘ ဒုက္ခသစ္စာ မြင်ပါမယ်) နဲ့ဒက် ဒီမင်တွေ အားကြီးလာတဲ့ အခါကျတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မလာဘူးလား.... (လာပါတယ် ဘုရား)

သူကတော့ နိဗ္ဗာန် မြင်တဲ့ ဉာဏ် လာပါလိမ့်မယ်တဲ့.... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့ ရှေပိုင်းက ဒီမင်္ဂလာပါဘဲနဲ့ ဒီနိဗ္ဗာန် မြင်နိုင်ပါ့ မလား....(မမြင်နိုင်ပါ ဘုရား) ဒါဖြင့် ဝိပဿနာ မင်္ဂလာသည် ဖြစ်-ပျက်ကို မြင်သည်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘော ကျပလား (ကျပါပြီဘုရား) သူရင့်လာလို့ ရှိယင် တကာ-တကာ မတို့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဖြစ်ရမယ်....(မှန်ပါ့)မဖြစ်လို့ ရှိယင် နေနိုင်ပါ့ မလား....(မနေနိုင်ပါဘုရား)။

အဲဒါကျတော့ ခုနင်က အမြင်မျိုးမဟုတ်ဘူးတဲ့၊ နိဗ္ဗာန်မြင် ပါလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) နိဗ္ဗာန်မြင်လို့ ရှိယင်တော့ သော တာပတ်္တိမဂ်အစစ်မှတ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါ ပြီဘုရား) ဒါဘယ်သူ ဖြေတာတုံး....(ဘုရားဖြေတာပါဘုရား) ဘုရားဖြေတာ့။

ပုဗ္ဗေခေါ သုသိမ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်=ရှေပိုင်းက ဝိပဿနာဉာဏ် နဲ့သာ ဖြစ်-ပျက်မြင်အောင်ရှု၊ ဘုရားက ဘာတဲ့-တကာတကာ မတို့....(ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ဖြစ်-ပျက် မြင်အောင်ရှုတဲ့)။

ရှေ့ပိုင်းက ဝိပဿနာ ဉာဏ်နဲ့ ဖြစ်-ပျက် မြင်အောင်ရှုတဲ့၊ နောက်ပိုင်းကျလာလို့ ဒီဝိပဿနာဉာဏ်ရင့်လာလို့ ရှိယင်ဖြင့် တဲ့၊ နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး လာလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဝေးသလား တကာ တကာမတို့....(မဝေးပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီး ဆုပေးတဲ့အခါ ခင်ဗျားတို့ သေသေ ချာချာ နားထောင်ရဲ့လား....(မှန်လှပါဘုရား) ဝိပဿနာဉာဏ် သည် မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုနိုင်

သည်ဖြစ်စေ....၊ မလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဝိပဿနာ ဉာဏ်မပါဘဲနဲ့ မဂ်ဉာဏ်က.... (မလာ-ပါဘုရား)မဂ်ဉာဏ် မရဘဲနဲ့လဲ နိဗ္ဗာန်မြင်ပါ့မလား.... (မမြင်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့ ရှေ့ ပိုင်းက ဘာ အားထုတ်ရမယ်....(ဝိပဿနာဉာဏ်အားထုတ်ရပါမယ်ဘုရား)ဝိပဿနာဉာဏ်ဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါးကြီး၏ ဖြစ်-ပျက်ကို မြင်တဲ့ ဉာဏ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

သူ ရင့်လာလို့ ရှိယင် ဘယ်ဉာဏ်လာမယ်.... (မဂ်ဉာဏ် လာပါမယ်....) မဂ်ဉာဏ်လာလို့ ရှိယင် ဘာမြင်မယ်....(နိဗ္ဗာန် မြင်ပါတယ် ဘုရား) နိဗ္ဗာန် မြင်တယ် ဆိုတာ၊ သေချာ ပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား) သဘောကျပြီနော်....(ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း....နာရီက စေ့သွားတယ် နက်ဖြန်မှ ဟော့ကြစို့....။

သာဓု-သာဓု-သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အမရပူရမြို့ မဂ်လာတိုက်ဟောင်း
မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့
ဦးချစ်ဆွေ ဓမ္မာရုံ၌ ဟောကြားတော်မူသော

အဓိပတိ ထား၍

အားထုတ်ရမည့် တရားတော်

(၈-၃-၆၁)

တကာ တကာမတွေ့ တရားအားထုတ်တဲ့အခါ ကျလို့ ရှိယင် ဖြင့် မရမရှိနိုင်တဲ့ နည်းသုံးပါးကို ဟောကြားတော်မူတယ် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက တရားအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် မျိုး အဓိပတိ သုံးပါးထားရမယ်လို့ ဟောထားတယ် (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

တရားအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်နှစ်ပါး ထားရမလဲ....(သုံး ပါးထားရပါမယ်ဘုရား) အဓိပတိ သုံးပါးထားရမယ်လို့ ဟော ထားတယ်....နော်....(မှန်ပါ့)။

တရားအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ အဓိပတိ ဘယ်နှစ်ပါး ထား ရမတုံး....(သုံးပါးထားရပါမယ်ဘုရား) သုံးပါးထားရမယ်လို့ တိကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိရိမှာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဟောပြီး သက္ခာလ ထားတာရှိတယ်....။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေလဲ တရားဟော ရတာလဲ ကြာပြီမို့ ဒီအဓိပတိသုံးပါး ကိုယ်ပိုင်ထားကြလို့ ရှိယင်

ဖြင့် မင်္ဂလာ ဖိုလ်ညဏ် မရ မရှိပါဘူး ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဧကန် သိပြီး ထားကြစမ်းပါ....(မှန်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဒီအဓိပတိ သုံးပါးကို တကာ တကာမတွေ သေသေချာချာ မှတ်ကြပါ(မှန်ပါဘုရား)။

အဓိပတိ သုံးပါးလို့ တိကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိရ်မှာ ဟောတော် မူတဲ့ အတွက် (၁) မိမိကိုယ်ကို အဓိပတိထား၍ တရားအားထုတ် ခြင်း၊ (၂) လောကကြီးကို အဓိပတိ ထား၍ တရားအားထုတ် ခြင်း၊(၃)တရားတော်ကို အဓိပတိထား၍ တရားအားထုတ်ခြင်း၊ ဘယ်နှစ်မျိုးပါလိမ့်....(သုံးမျိုးပါဘုရား)။

မိမိကိုယ်ကို အဓိပတိထား၍ .... (တရားအားထုတ်ပါတယ်) လောကကြီးကို အဓိပတိထား၍ .... (တရားအားထုတ်ပါတယ်) တရားဂုဏ်တော်ကို အဓိပတိထား၍ (တရားအားထုတ်ပါတယ်) ဘယ်နှစ်မျိုးပါလိမ့်....(သုံးမျိုးပါဘုရား)။

ဒီဘက်က ဘာပါလိမ့်.... (မိမိကိုယ်ကို အဓိပတိ ထား၍ တရား အားထုတ် ပါတယ်) ဒီဘက်က ဘာပါလိမ့်.... (လောကကြီးကို အဓိပတိထား၍ တရားအားထုတ်ပါတယ်) ဒီဘက်က ဘာပါလိမ့်....(တရားဂုဏ်တော်ကို အဓိပတိ ထား၍ တရားအား ထုတ်ပါတယ်)။

ကိုင်း-တကာ တကာမတို့ အားထုတ်တဲ့ နည်းကို ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် လေးသခေ်ျနဲ့ ကမ္ဘာတသိန်း ကာလ ပတ်လုံး စုဆည်းပူးတဲ့ ဉာဏ်တော်ကြီးနဲ့ ဒီတကာ တကာမတွေ ဒီအဓိပတိ သုံးပါးကို မချို့ယွင်းဘဲနဲ့ ကြိုးစားကြမယ် ဆိုလို့ ဆိုယင် ငါ၏ တပည့်သားတွေသည် အိုဘေး နာဘေး သေဘေး

တို့၏ လွတ်ရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရမယ်လို့ သေသေ ချာချာ ဟောထားတယ်....(မှန်ပါ၇ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒီတရားကိုဘဲ အားထုတ်ရင်းမတွန့်လဲ နှလုံးသွင်းပါ၊ အားမထုတ်မီ ရှေ့အဘို့ ကာလ၌လည်း ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်အဓိပတိထား၍တရားအားထုတ်ခြင်း၊လောကကြီးကို အဓိပတိထား၍ တရားအားထုတ်ခြင်း၊ တရား၏ ဂုဏ်တော်ကို အဓိပတိထား၍ တရားအားထုတ်ခြင်းဆိုပြီး တရားအားထုတ်နည်း ဘယ်နှစ်မျိုးပါလိမ့်....(သုံးမျိုးပါဘုရား)။

တကား၀-ရေ....သုံးနည်းတဲ့....နော်....(မှန်ပါ၇ဘုရား) ဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ဟောတာ ဖြစ်လေသောကြောင့် တကာ တကာ မတို့ မမှားဘူးလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ....(မှန်ပါ၇ဘုရား)။

ဒီအဓိပတိ သုံးပါးကို တကာ တကာမတွေက ညီညွတ်အောင် အားထုတ်မယ် ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့်... တဲ့ ဝိရိယ ပြင်းထန်ပြီးသကာလ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် မရ-မရှိပါဘူးလို့ သေသေ ချာချာ ဟောထားပြန်တော့ ဒို့တာဝန်လိုတာ ဒို့ဖြည့်မယ် ဆိုပြီး ဒီအဓိပတိ သုံးပါးကို တကာ တကာမတွေက ကြိုးစားပါလို့ ဆရာဘုန်းကြီးက တဆင့် တိုက်တွန်းတယ်....နော်....(မှန်ပါ၇ဘုရား)။

တဆင့် တိုက်တွန်းပါတယ်....တဲ့....၊ တကာ တကာမတွေက တရားအားထုတ်ပြီး အိမ်မှာ ဘုရားရှေ့မှာ ဖြစ်စေ-အိပ်ရာထဲမှာ ဖြစ်စေ-မီးဖိုခန်းမှာဖြစ်စေ-တရားအားထုတ်ပြီး သကာလ နေကြတယ်၊ လွတ်လပ်တဲ့ အချိန် အားထုတ်ကြတာပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ၇ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ အားထုတ်တဲ့ အချိန်ကျလို့ ရှိယင်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မြောက်လိုက်ပါတဲ့၊ ဘယ်လို မြောက်ရမလဲလို့ ဆိုလို့ ရှိယင်ဖြင့် ငါသည် စားစရာ မရှိလို့ တရားအားထုတ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဝတ်စရာမရှိလို့ တရားအားထုတ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး....။

နေစရာ ထိုင်စရာ မရှိလို့ တရားအားထုတ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဆေးဝါး အလိုရှိလို့ တရားအားထုတ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သံသရာကြီး အိုဘေး နာဘေး သေဘေး တွေကို ရှဉ့်လှန်း မှုန်းလှန်းလို့ တရားအားထုတ်တာဆိုတော့ ကိုယ်.ကိုယ်- ကိုယ် မြောက်ရာ မရောက်ဘူးလား....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

တကာ-တကာမတို့ သိတဲ့အတိုင်း ငါသည်....ဝတ်စရာမရှိလို့ တဲရား အားထုတ်တာလဲမဟုတ်ဘူး၊ စားစရာ မရှိလို့ တရားအား ထုတ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ နေစရာ ထိုင်စရာ အိမ်မရှိလို့ တရား အားထုတ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဆေးဝါး အလိုရှိလို့ တရား အား ထုတ်တာလဲမဟုတ်ဘူး။

ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏ အစရှိသော ဒုက္ခဘေးတွေမှ ကင်း ဝေးလိုသောကြောင့် ငါအားထုတ်တာ၊ ဒါကြောင့် ငါသည် ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိယင် လုံလဝိရိယနဲ့ ကြိုးစားလိုက်မယ် ဆိုပြီး သကာလ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဓိပတိထားပြီး ကြိုးစားလုံ့ပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား) ကဲ့ကိုယ် ကိုယ်ကိုယ်... (အဓိပတိထားပြီး ကြိုးစားရပါမယ်) ကိုယ့်.ကိုယ် ကိုယ်အဓိပတိထား၍ ကြိုးစားလုံ့ပါတဲ့ ဦးခင်မောင်ရေ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ပြန်ပြောပါဦးမယ် တခေါက်၊ တကာ-တကာမတို့ ငါသည် ဝတ်စရာမရှိလို့ တရားအားထုတ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ စားစရာမရှိလို့.... (တရားအားထုတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး) နေစရာ ထိုင်စရာမရှိလို့.... (တရားအားထုတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး) ဆေးဝါး မရှိလို့....(တရားအားထုတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး) အိုဘေး-နာဘေး သေဘေးတို့မှ လွတ်ရေးကို မျော်တွေးပြီးသကာလ တရား အားထုတ်တာ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ငါဟာ.... သာမည ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ဘူး၊ အိုဘေး-နာဘေး-သေဘေး တခုကိုသာ လွတ်ချင်လို့ တရား အားထုတ် ပါတယ်လို့ ဝိရိယ ပြင်းထန်ပေးလိုက်စမ်းပါ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီလို ဝိရိယပြင်းထန်ပေးလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာ-တကာမတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့ ဖြစ်-ပျက် အနိစ္စကလေး တွေဟာ ဒီလို အဓိပတိထားပြီး အားထုတ် လိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာ့ ပြင်လာလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောပါပလား.... (ပါပါပြီဘုရား)။

မိမိကိုယ်ကို အဓိပတိထားပြီး အားထုတ်ပါနော် .... (မှန်ပါဘုရား)အားထုတ်တတ်ပလား....(မှန်ပါဘုရား)ငါသည်ဘာတုံး....၊ ဝတ်စရာမရှိလို့ တရားအားထုတ်တာ မဟုတ်ဘူး.... စားစရာမရှိလို့ တရားအားထုတ်တာ မဟုတ်ဘူး-နေစရာ ထိုင်စရာမရှိလို့ တရားအားထုတ်တာ မဟုတ်ဘူး။

အိုဘေး-နာဘေး-ဘေဘေး လွတ်ရာကို ရည်မှန်း၍ တရားအားထုတ်ပါတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ဝိရိယ ပြင်းထန်ပြီး ကိုးစားလိုက်လို့ ရှိယင်ဖြင့် ခန္ဓာ၏ ဖြစ်-ပျက်ကို တခါတည်း မြင်လာ

လိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ဘာတွေ မြင်လာမယ်တင်သတုံး....(ခန္ဓာ၏ ဖြစ်-ပျက်ကို မြင်လာပါမယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာ၏ ဖြစ်-ပျက်ကို တခါတည်း မမြင်မရှိ၊ မြင်လာ လိမ့်မယ်ဆိုတာ တကာ့-တကာမတွေ သြော်....ငါဘာ့ကြောင့် မမြင်ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးလို့ရှိယင် ဒီ အဓိပတိ သုံးပါး လွှတ်နေလို့....(မှန်ပါ့ဘုရား)ဒီအဓိပတိ သုံးပါး မလွှတ်ယင် ဘာဖြစ်ရမလဲ.... (မြင်လာရပါမယ်ဘုဘုး)။

ဖြစ်-ပျက် အနိစ္စတွေ မြင်ရမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဖြစ်ပျက်အဆုံးနိဗ္ဗာန်ကို....(မြင်ပါမယ်ဘုရား) ဖြစ်ပျက်အနိစ္စကို....(မြင်ရပါမယ်ဘုရား)ဖြစ်ပျက်အဆုံးနိဗ္ဗာန်ကို....(မြင်ရပါမယ်ဘုရား) မြင်ရမယ် ဆိုပြီး အဓိပတိ သုံးပါးတွင်၊ ၁-နံပါတ် မိမိကိုယ်ကို အဓိပတိထားပြီးတော့ တကာဝ ကြိုးစားစမ်းပါ.... (မှန်လှပါဘုရား) ရ-ရမယ် မောင်ထွန်းလှိုင် ရ-ရမယ်နော်....(မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ၂-နံပါတ်က တကာ တကာမတွေ သတိထားလိုက်ပါဦး၊ တရားတော့ အားထုတ်တာဘဲ၊ တရား အားထုတ်ရင်း ရှေလိုချင်တဲ့စိတ်-ငွေလိုချင်တဲ့စိတ်- သားခင်တွယ်ဘဲ့စိတ်-သမီးခင်တွယ်တဲ့ စိတ်တွေလာလို့ရှိယင်ဖြင့် လောကကို အဓိပတိထား....။

မင်းဟာ.... တရားအားထုတ်နေတယ်လဲဆိုရဲ့၊ မင်းသန္တာန်ရှိတဲ့ ကာမဇိတက် ဆိုတဲ့ လောဘ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ဆိုတဲ့ ဒေါသကလေး တွေက၊ ဝိဟိံသဝိတက် ဆိုတဲ့သူတပါး ညှဉ်းဆဲချင်တာ

ကလေးတွေကော် ဝင်လာတော့ မင်းဟာ—မင်းက တဲ့ရားအားထုတ်နေတယ်ဆိုပြီး မင်းစိတ်ကို မင်းကိုယ်စောင့်နတ်ကလဲ့ သိတယ်၊ မင်းမရှက်ဘူးလား....၊ ကိုယ်.ကိုယ်ကိုယ် မေးရမယ် နော်....(မှန်လှပါဘုရား)။

မင်းကိုယ်စောင့်နတ်တွေကလဲမင်းကိုတခါတည်းသိတယ်၊မင်းဟာ မကောင်းတဲ့စိတ်ဝင်နေတယ် ဆိုတာ၊ မင်းဟာ- သူတော်ကောင်းယောင် ဆောင်နေတာ၊မင်း ကိုယ်စောင့်နတ်တွေက သိတယ်၊ ဘေးက တောစောင့်နတ် - တောင်စောင့် နတ်တွေက ကော.... (သိပါတယ်ဘုရား) အဘိညာဏ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ကော....(သိပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘေးက လောကကြီးက မင်းကို အကုန်သိနေတယ်၊ မင်းမရှက်ဘူးလား၊ မင်းမကြောက်ဘူးလား၊ မင်းဟာက စားစရာမရှိလို့ တရားအားထုတ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဝတ်စရာ မရှိလို့ တရားအားထုတ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ နေစရာ ထိုင်စရာမရှိလို့ တရားအားထုတ်တာလဲ၊ မဟုတ်ဘဲနဲ့ သံသရာကြီးမှ ထွက်ချင်လို့ အားထုတ်တယ် ဆိုပြီးသကာလ မင်းလာတဲ့ စိတ်တွေက အခုလောဘစိတ်-ဒေါသစိတ်-မောဟစိတ်တွေကမင်းမှာလာလာနေတယ်၊ အဲဒီတော့ မင်းကသာ မသိဘူး ထင်နေတယ်၊ မင့်ကိုယ်စောင့်နတ်ကစပြီး မင်းအရှုး လုပ်နေတာ သိတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်စောင့်နတ်က မသိပေဘူးလား.... (သိပါတယ်ဘုရား) ဒီနားမှာ ရှိတဲ့ တောစောင့်နတ်-တောင်စောင့်နတ်-အိမ်စောင့်နတ်တွေကကော.... (သိပါတယ်ဘုရား) တိုက်စောင့် နတ်က

ကော....(သိပါတယ်ဘုရား)အဘိညာဏ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကကော (သိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ မင်းမရှက်ဘူးလား....၊မင်းလောကကြီးရှက်ပါဦး၊ ရှက်ပြီး မင်းပိုကြိုးစားလိုက်ပါ၊ ဒါတွေ့ မလာစေနဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ဒါက ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဘုရားက မှာရသတုံး ဆိုတော့ တရားအားထုတ်မှ အဖျက်သမားတွေက လာတတ်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါဟာ ကိလေသာ မာရ်နတ်တွေလို့ ဟောလိုက်တာဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား) ဘာတွေ့တဲ့....(ကိလေသာ မာရ်နတ်တွေပါဘုရား) ကိလေသာ မာရ်နတ်တွေ့တဲ့တကာ-ပရဟာမတို့ သဘောပါကြပလား (ပါပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း—ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ တရားအားထုတ်ရင်း မတွန့်နဲ့ အိမ်ပြန်ချင်တဲ့ စိတ်ကလေးလာလိုက်တယ်၊ ဟုတ်လား.... စိတ်မချတဲ့ စိတ်ကလေး လာလိုက်တယ်၊ အရောင်းအဝယ် စိတ်ကလေးက ကြားထိုးဝင်လိုက်တယ်ဆိုယင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မင်းရှက်ဘူးလားမေးပါ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

မမေးသင့်ဘူးလား.... (မေးသင့်ပါတယ်ဘုရား) မင်းမရှက်ဘူးလား....၊ မင်းကိုယ်စောင့်နတ်ကလဲ မင်းဟာ— ဟန်လုပ်နေတယ်၊ သူတော်ကောင်းယောင် လုပ်နေတယ်ဆိုတာ မင့်ကိုသိတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ဒီနားမှာရှိတဲ့ တောစောင့်နတ်-တောင်စောင့်နတ် - သစ်ပင်စောင့်နတ်တွေကကော.... (သိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ လောကကြီးလဲ့မင်းမရှက်ဘူး၊ မင်းက တရားအားထုတ်ဘဲ့ ပုံသဏ္ဌာန် ဟုန်ပန်နဲ့ နေပြီး မင်းစိတ်ဓာတ့် ကတော့ ဖြင့် မဟုတ်ဘာဓာတ့ချည်းလာနေတယ်၊ လောကကြီးလဲ မင်းက မရှက်ဘဲကိုး....လို့ ကိုယ့် ကိုယ်-ကိုယ်ဆုံးမပါ.... (မှန် လှပါဘုရား)ဆုံးမပြီးသကာလ ရှက်ဘဲ့အခါကျတော့မှ ကဲ ...ပိုဒိုရိ်သစိုက်လိုက်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီလို ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ လာတဲ့ စိတ်တွေကို ကိုယ်စောင့်နတ်-တောင်စောင့်နတ်-ရှာစောင့်နတ်တွေကမြင်မှာ၊ သူတော်ကောင်းတွေကမြင်မှာ၊အာဘိညာဏ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက သိမှာစိုးတဲ့အတွက် ရှက်ပြီး ဝိရိယ ပိုကြိုးစား လိုက်ယင်လဲ တရားဟာ ရပါတဲ့ယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်နှယ်ချက် ရှိသွားပလဲ.... (နှစ်ချက်ရှိသွားပါပြီဘုရား)ဒါက လောကအဓိပတိထားတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း....အခု ခု-နံပါတ်ကို တကာ-တကာမတွေ ပြောပါဦးမယ်နော်....၊ ခု-နံပါတ်က ဘာပါလိမ့်မလဲ ဆိုတော့ ဘုရားက သွာက္ခာတောဘဂဝတာ ဓမ္မော-ဘဂဝတာ=မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ဓမ္မော= တရားကို၊ သွာ က္ခာ တော= ကောင်းစွာ ဟော ထား၊တာ၊ မင်းခန္ဓာကိုယ်ထဲ အနိစ္စရှိတယ်လို့ ဟော မထားဘူးလား....(ဟောထားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ မင်းကအနိစ္စတွေ၊ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အနိစ္စတွေ ရှိပါတယ်လို့ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော= ဘုရားက ကောင်းစွာဟောထားတဲ့တရား၊ တကယ်ရှိလို့ တကယ်သိပြီး ဟော့ထားတဲ့တရား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဦးခင်မောင် ရေ.... တကယ် ရှိသလား.... (တကယ်ရှိပါတယ် ဘုရား) တကယ်ရှိလို့ တကယ်သိပြီး ဟောထားတဲ့တရား၊ သန့်ဦး ကော=မင်းကိုယ်တိုင် မြင်ရမည့် တရား၊ အကာလိကော=အခါ မလင့် အကျိုး ပေးမည့် တရား.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မဆို နိုင်ဘူး လား.....(ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါဖွေ့ကန်တကယ်ဘုရားဟောတရားတော်တွေ့ မင်းက-တရားအားထုတ်သလိုလို နဲ့ မင်းမမြင်ဘူး ဆိုလို့ ရှိယင်မင်းဘုရား ပြောတာ မင်းက တလွဲလုပ်နေတာလား....၊ ဘုရားကကိုယ်တိုင် မြင်ရမယ်ဆိုတော့ မင်းက ဖြစ်ပျက်တွေ့မမြင်တော့ မင်းဟာ ဘုရားဟော တရားတော်ကိုအလေးအမြတ် မပြုလို့ မင်းဖြစ်နေ တာ.....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အကာလိကော=အခါမလင့် အကျိုးပေးရမယ်ဆိုတာ ကို လေသာ ရန်သူတွေ့ မလာရဘူးလို့ ဆိုထားတာ မင်းကို နေရာ မကျလို့ လာနေတာ.....(မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ တရားတော်ကို လေးစားပြီး သကာလ တရားက ကောင်းစွာ ဟောတော်မူတဲ့တရား၊ ကိုယ်တိုင်မြင်ရမည့် တရား၊ အခါမလင့် အကျိုးပေးရမည့်တရားကို မင်းက မမြင်ဘူးလို့ ဆို တော့ မင်းကိုက တရားကို လာဖျက်နေတာ၊ တရားကို မင်း သေ သေချာချာ ကြည့်ညိုလေးစားတဲ့ သဘော-ယုံကြည်တဲ့ သဘော် မရှိသောကြောင့် မင်း ဖြစ်ပျက်တွေ့ မမြင်တာ.....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်သူ့ ဆုံးမရမယ်.... (ကိုယ်.ကိုယ်-ကိုယ်ဆုံးမရပါမယ်) ကိုယ်.ကိုယ်-ကိုယ်တရားတော်ဂုဏ်ကို ကိုးစားပြီးသကာလ ကိုယ့် ကိုယ်-ကိုယ် ဝိရိယပြင်းထန်အောင်လုပ်ပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။ ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

၁-နံပါတ်က ဘယ်သူ့ အဓိပတိ ထားရမယ်၊
(မိမိကိုယ်ကို အဓိပတိ ထားရပါမယ်)
၂-နံပါတ်က ဘယ်သူ့ အဓိပတိ ထားရမယ်၊
(လောကကို အဓိပတိ ထားရပါမယ်)။

လောကကြီးကို ရှက်စရာကြောက်စရာတွေ မိမိသန္တာန်မှာ ဖြစ်နေလို့ရှိယင် လောကကြီးမင်းမရှက်ဘူးလားဆိုပြီး လောက အဓိပတိထားပြီး ကြိုးစားပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပါပလား....(ကျ-ပါပြီဘုရား)။

ဒီဟာက ဓမ္မတွေကို အဓိပတိသားပြီး ကြိုးစားရမယ်၊ ဓမ္မဆိုတာ ကောင်းစွာဟောထားတာ၊ကိုယ်တိုင်မြင်ရမယ်လို့ ပြောတယ်၊ အခါမလင့် အကျိုးဒပေးရမယ်လို့ ဟောတယ်။

ဒီလို ဟောထားပါလျက်သားနဲ့ မင်းက မမြင်ဘူး ဆိုတော့ မင်း ဓမ္မကို မလေးစားလို့ မင်းမမြင်တာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ ...(ဓမ္မကို မလေးစားလို့ မမြင်တာပါဘုရား)။

ဓမ္မကို မလေးစားလို့ —ဓမ္မကိုမင်းအဓိပတိ မထားလို့ မင်းမမြင်တာဘဲဆိုပြီး ဓမ္မဟာ မြင်ထိုက်တဲ့ တရားဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားတောင်မှ ကောင်းစွာဟောထားတဲ့တရား၊ ကိုယ်တိုင်မြင်ရမယ်လို့ ဟောထားတဲ့ တရား၊အခါမလင့် အကျိုးပေးရမယ်လို့ ဟောထားတဲ့တရားကို မင်းကမမြင်ဘူး ဆိုလို့ရှိယင် မင်းတရားကို အလေးအမြတ်မပြုလို့ မင်းမမြင်တာဘဲ.... (မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဤကဲ့သို့ စိတ်ထဲမှာ ဝိရိယပြင်းထန်ပြီး ကြိုးစားလိုက်မယ်ဆိုယင်ဖြင့် ဖြစ်ပျက် ဓမ္မတွေ မြင်ပါလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာ-တကာမဘို့ သဒ္ဓေဘပါပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။
ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက် ဓမ္မတွေ့ မမြင်ခြင်း၏ အကြောင်း ဘယ်နှစ်ကြောင်းပါလိမ့်.... (သုံးကြောင်းပါဘုရား) သုံးကြောင်းဆိုတာ သဒ္ဓေဘကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။
ကိုယ့်.ကိုယ်-ကိုယ် အဓိပတိ မထားလို့.လဲ.... (ဖြစ်ပျက် ဓမ္မ မမြင်ပါ)လောကကြီး မချက်မခြင်ကြောက်ဒေသာကြောင့်လဲ....(ဖြစ်ပျက်ဓမ္မ မမြင်ပါ) တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို မ လေး စား သောကြောင့်လဲ....(မမြင်ပါဘုရား)။
ဒါဖြင့် တကာ-တကာမတို့ ဒီလိုလုပ်ကြစို့.ရဲ့.နော်.... ကိုယ့်.ကိုယ်ကို အဓိပတိထားလို့.လဲ တရား အားထုတ်ပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။
လောကကြီးကို ရှက်ခြောက်ပြီး သကာလလဲ....(တရားအားထုတ်ပါ) သဒ္ဓေဘကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။
တရားတော်ဂုဏ်ကို လေးစားပြီး သကာလလဲ....(တရားအားထုတ်ပါ)။
ဒီလိုအားထုတ်လို့.ရှိယင် တကာဝ, ရေ သေသေချာချာရ-ရမယ်လို့. တိကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာ လာတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။
ဒါဖြင့် တကာတကာမတွေ့ ဒီမှာ ဘယ်.နှယ်ကြောင့် ဘုရားကလဲဟော၊ ဆရာဘုန်းကြီးကလဲဟော၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အနိစ္စတွေ့ရှိတယ်လို့.ဟောထားတော့ အနိစ္စမမြင်ပါဘူး ဆိုလို့.ရှိယင်ဖြင့် ကိုယ့်.ကိုလဲ အဓိပတိမထားလို့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပြီနော်.... (ရှင်းပါပြီဘုရား) လောကကြီးလဲ.... (အဓိပတိမ့်ထားလို့.) တရားဂုဏ်တော်တွေ့လဲ....(အဓိပတိမတားလို့.)

အဓိပတိ မထားလို့ မမြင်တာဆိုတာ သေချာကြပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား) ကိုင်း–ဒါဖြင့် အဓိပတိထားဟာ ဘယ့်နှယ်တုံး....(မြင်ရမှာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ့ ဘုန်းကြီးက ဆုံးမတယ်၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားတော့ ဓမ္မက္ခန္ဓာတွေက ဆရာတွေ့ဖြစ်နေလို့ ဓမ္မက္ခန္ဓာတွေကသူ့စာအုပ်ထဲ သူနေပြန်တော့လဲ သူကလဲလာပြီး မဆုံးမဘူးနော်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီ ဓမ္မက္ခန္ဓာတွေ့ ဘုန်းကြီးများကကြည့်ပြီးသကာလ တခါဆုံးမရပြန်တော့ အနိစ္စမရှိလို့ အနိစ္စ မသိတာလား....၊ အနိစ္စရှိလျက်နဲ့ အနိစ္စမသိကြတာလား....(အနိစ္စရှိလျက်နဲ့ အနိစ္စမသိတာပါဘုရား)။

အဲဒီသုံးချက်လိုနေတယ်၊ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အဓိပတိထား၍တရားအားမထုတ် သောကြောင့်ရင်း၊ လောကကြီးကို အဓိပတိ ထား၍.... (တရားအားမထုတ်သောကြောင့်ရင်း) တရားဂုဏ်တော်ကို အဓိပတိထား၍....(တရားအားမထုတ်သောကြောင့်ရင်း) မမြင်ရတာဆိုတာ သေချာကြပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ အဓိပတိ ဘယ်နှစ်ပါးထားပြီး ကြိုးစားရမယ်....(သုံးပါးထားပြီး ကြိုးစားရပါမယ် ဘုရား)။

၁.နံပါတ် ပြန်ပြောလိုက်ပါမယ်၊ ငါသည် စားစရာ မရှိလို့ ဝတ်စရာမရှိလို့၊ နေစရာမရှိလို့၊ ဆေးဝါးမရှိလို့ တရားအားထုတ်သည်မဟုတ်၊ လောကကြီး အိုဘေး-နာဘေး-သေဘေး

လွတ်ရာ ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန် ကိုသာ အရ ယူချင်လို့ တရား အားထုတ်တာဆိုပြီး သကာလ အဲဒီလို တခါတည်း စိတ်ထဲမှာ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်-ကိုယ် အဓိပတိထားပြီး ကြိုးစားလိုက်လို့ ရှိယင် ရ-ရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပြီ နော်.... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လောကကြီးထဲမှာလဲ မင်း ဒီတရားသာ ကြိုးစား၊ဒီ့ပြင် စိတ်တော့ ဝင်လာယင် မင်းရှက်စရာကြီး- ကြောက်စရာကြီး- မင်းကသာ သူမျှား မသိဘူးထင်နေတယ်၊ မင်းကိုယ်စောင့် နတ်တွေကစပြီး မင့်ကိုသိတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်တွေကကော.... (သိပါတယ်ဘုရား) မင်းမကောင်းတဲ့ စိတ်တွေ ဝင်နေတယ်ဆိုတာ သိတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒါတွေ ရှက်ကြောက်ပြီးသကာလ၊ ကဲ....ဒါတွေလဲ ရှက်စရာကြီး၊ ကြောက်စရာကြီးဆိုပြီး ဝိရိယ ပြင်းထန်ပြီး ကြိုးစားလိုက်ယင်လဲ ဖြစ်ပျက် မြင်ပါလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

တရားဂုဏ်တော်ကလဲ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာဓမ္မော၊ဘဂဝတာ = မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော = တရားကို၊ သွာက္ခာတော = ကောင်းစွာ ဟောထားတာ မင်းလက်ထဲကျမှ မကောင်းဖြစ်နေတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) မင်း-တရားတော် မလေးစားတဲ့ အတွက် သန္ဒိဋ္ဌိကော = ကိုယ်တိုင် မြင်ရမယ်လို့ကော မဟောဘူးလား....(ဟောပါတယ်ဘုရား) အကာလိကော = အခါမလင့်အကျိုးပေးရမယ်လို့ကော....(ဟောပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလိုဟောထားတဲ့ ဘုရားစကားတွေ၊ မင်းကဖျက်နေတာလားလို့ မေးကြည့်စမ်း....(မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ တရားတော်ကလဲ မှန်ပါပေတယ်၊ ဘုရားကိုလဲ ကြည်ညိုပါတယ်၊ တရားကိုလဲ လေးစားပါတယ်ဆိုပြီးသကာလ တရားအဓိပတိထားပြီး မြင်ရမည့်တရားမို့ မြင်အောင်လုပ်မဟာဆိုပြီး ဝိရိယစိုက်လိုက်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လာမယ်ထင်သတုံး (ဖြစ်ပျက်မြင်လာပါမယ်ဘုရား) မြင်တဲ့ဉာဏ်ကလေး ပေါ်လာလိမ့်မနော်....(မှန်ပါ့)ဒါဖြင့် အဓိပတိ ဘယ်နှစ်ပါးထားပြီး ကြိုးစားရမလဲ.... (သုံးပါးထားပြီး ကြိုးစားရပါမယ်)။

အဲဒါ ဘုန်းကြီးတို့တကာတကာမတွေ့ အပါယ်လေးပါး အို ဘေး နာဘေး သေဘေးတွေ့ကို တကယ်တမ်းရှဲ့ တကယ်တမ်း မုန်း တကယ်တမ်းကြောက်လို့ရှိယင် ဒီ အဓိပတိသုံးပါးကို တကာတကာမတို့ တပါးပါးထားပြီး ကြိုးစား ဦးခင်မောင် သေသေချာချာရတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုမြရွှေတို့ ဦးဇင်ရင်တို့ အဓိပတိ ဘယ်နှစ်ပါးပါလိမ့်....(သုံးပါးပါဘုရား) မိမိကိုယ်ကို အဓိပတိထား၍ တရားအားထုတ်ရခြင်း၊ လောကကြီးကို အဓိပတိထား၍(တရားအားထုတ်ရခြင်း) တရားဂုဏ်တော်ကို အဓိပတိထား၍ (တရားအားထုတ်ရခြင်း) ဒီ အားထုတ်ခြင်းသုံးမျိုး တခုခုနဲ့ အားထုတ်ယင် (ရပါတယ် ဘုရား) မင်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် မရမရှိပါဘူးတဲ့(မှန်ပါ့)သဘောပါကြပလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ လိုတာဖြည့်ပေးနေတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)

ဘာတရားပါလိမ့် အခုဟာ....(မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ရတဲ့တရား ပါဘုရား) လိုတာဖြည့်တဲ့ တရားဆိုတာ ကောင်းကောင်း သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ကဲ.... ၁-နံပါတ်ကဘာတဲ့ (မိမိကိုယ်ကိုအဓိပတိထားရမယ်) ၂-နံပါတ်က (လောကကြီးကို အဓိပတိထားရမယ်) ၃-နံပါတ်က (တရားဂုဏ်တော်ကို အဓိပတိထားရမယ်)နေရာကျပြီ ဦးခင်မောင်ရေ... နေရာကျပြီ၊ တခုခုက လိုနေလို.ရှိယင်လဲ တကာတကာမတို့ ဖြည့်ပေးကြပါ (မှန်ပါ့) ဖြည့်ပေးကြစမ်းပါဆိုတာကို တိုက်တွန်းပါတယ်....နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘုရားကတော့ဖြင့် ဒီသုံးခု တခုခုအဓိပတိထားပြီး ကြိုးစားယင် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ရ-ရမယ်ကွတဲ့၊ သေသေချာချာဟောပါတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီသုံးပါးနဲ့ ကြိုးစားကြပါစို့လို.ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဦးခင်မောင်ရေ.....ဒီသုံးပါးကို အဓိက ထားပြီးသကာလ ကျွတ်တို့ ကြိုးစားကြစို့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကြိုးစားကြစို့ ဆိုတော့ လွယ်ပါတယ် တကာတကာမတို့ ကြိုးစားဘို့ရာအချက်က ၁-နံပါတ်က ဝိပဿနာဥဒ္ဓေါက်၊ ၂-နံပါတ်က မဂ်ဉာဏ်၊ ၁-နံပါတ်အားထုတ်ယင် ၂-နံပါတ်အလိုလို ပြီးမယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

၁-နံပါတ် ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့အားထုတ်ယင် (၂-နံပါတ် အလိုလိုပြီးပါတယ်) ၂-နံပါတ် မဂ်ဉာဏ်ဟာ အလိုလိုပြီးမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

၁-နံပါတ်က ဘာပါလိမ့် .... (ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပါဘုရား) ၂-နံပါတ်က (မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား)အဲ....ဒီနှစ်ဉာဏ်နဲ့ကြိုးစားစမ်း ပါလို့ဆိုတာ သေသေချာချာ ဟောတယ်....နော် (မှန်ပါ့) ၁-နံပါတ် ဝိပဿနာ ဉာဏ်က တကာတကာမတို့ မဂ္ဂင်ငါးပါး (မှန်ပါ့) ဘယ်နှစ်ပါးပါလိမ့်.... (ငါးပါးပါဘုရား) မဂ္ဂင်ငါးပါး၊ အဲဒါ ဖြစ်ပျက်မြင်တယ်ဆိုယင် ကိုယ့်ဝမ်းထဲမှာ ဒီမဂ္ဂင်ငါးပါးဟာ ကိုယ်ပိုင်ရပြီလို့ အောက်မေ့ပါ.... (မှန်လှပါ) ဖြစ်ပျက်သာ မြင်လို့ရှိယင်.... (မဂ္ဂင်ငါးပါး ကိုယ်ပိုင်ရပါပြီဘုရား)။

မဂ္ဂင်ငါးပါး ကိုယ့်အထဲ ပေါ်လို့ မြင်ကာနော် (မှန်ပါ့ဘုရား) နို့မို့ယင် မြင်ကိုမမြင်ဘူးဆိုတာသေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

ဖြစ်ပျက်ဆုံးသွားတာကို ဆုံးသွားပြီလို့ ဆိုလို့ရှိယင်တကာတကာမတို့ သောတာပတ်မိုက်ကို ရပြီလို့ အောက်မေ့ပါတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရပြီ.... (မှန်ပါ့) သောတာပတ်မိုက်ဆိုတာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး (မှန်ပါ့) ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါ့ပြီ)။

ဒါဖြင့် ၁-နံပါတ်က ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်တယ်၊ သဘောကျပြီ.... (ကျပါပြီ) ၁-နံပါတ် ဝိပဿနာဉာဏ်က (ဖြစ်ပျက်ကို မြင်ပါတယ်ဘုရား) ကောင်းပြီ ဒီဟာ ဇောက်လာတဲ့အခါကျတော့ ကိုတဲ့ ၂-နံပါတ်မဂ်ဉာဏ် ပေါ်ပါလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သူကတော့ ဖြစ်ပျက်မမြင်ဘဲနဲ့ ဖြစ်ပျက် ဆုံးတာကိုမြင်တယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ၁-နံပါတ်က ဘာမြင်သတုံး....(ဖြစ်ပျက်မြင်ပါတယ်ဘုရား) ၁-နံပါတ်ရင့်ကျက်ပြီးသကာလ လာတဲ့အခါ ကျတော့ ၂-နံပါတ်မဂ်ဉာဏ်မပေါ်ပေဘူးလား.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) သူက ဘာမြင်ပါလိမ့် (ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာကိုမြင်ပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာကိုမြင်တယ်၊ ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာဆိုတာ တကာတကာမတွေ့ သေသေချာချာမှတ် နိဗ္ဗာန်ဘဲလို့ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဖြစ်ပျက်ဆုံးတာသည် (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား) နိဗ္ဗာန်ဘဲလို့ သေသေချာချာမှတ်ပါ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ ဩဝါ....ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟာ နှစ်ဉာဏ်ရဲ့ ရောက်ပါကလား.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်သည်.... (နှစ်ဉာဏ်နဲ့ ရောက်ပါတယ်ဘုရား) ၁-နံပါတ်က မိမိခန္ဓာကြီးကို ကြည့်လိုက်တယ်၊ ဝေဒနာကြည့်လိုက်လဲ ဝေဒနာဖြစ်ပျက်မြင်တယ်၊ စိတ်ကြည့်လိုက်လဲ စိတ်ဖြစ်ပျက်မြင်တယ်၊ ရုပ်ကြည့်လိုက်လဲ ရုပ်ဖြစ်ပျက်မြင်တယ်၊ မြင်ချင်တာမြင် ဒီ ၁-နံပါတ်ဉာဏ်ကတော့ ဖြစ်ပျက်ချည်း မြင်တယ်(မှန်လှပါဘုရား)။

၁-နံပါတ်ဉာဏ်ကတော့ ဘာချည်းမြင်ပါသတုံး.... (ဖြစ်ပျက်ချည်း မြင်ပါတယ်ဘုရား)ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ ရှိယင်လဲ တကာတကာမတွေ့က ခုနင်က အဓိပတိသုံးပါးနဲ့ ညီလို့ မြင်တာလို့ မှတ်လိုက်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အဓိပတိ သုံးပါးနဲ့ညီလို့နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ ရှိယင် အဓိပတိသုံးပါး တပါးပါးနဲ့ မညီသေးဘူးလား (ညီပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့်၁-နံပါတ်

ဥာဏ်သည် တကာတကာမတို့ ဘာကိုမြင်ပါလိမ့်.... (ဖြစ်ပျက်မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက်၊ ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက်၊ စိတ်ကလေးပေါ်လိုက် ပျက်သွားလိုက်၊ စိတ်ကလေးပေါ်လိုက် ပျက်သွားလိုက်၊ စိတ်ကလေးပေါ်လာလိုက် ပျက်သွားလိုက် အဲဒီ ဖြစ်ပျက် မြင်တာသည် ၁-နံပါတ်ဥာဏ်.... (မှန်လှပါဘုရား) ဒီဥာဏ် ရင့်လာတဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်တွေ မြင်ဖန်များလာတော့ တကာတကာမတို့ ဖြစ်ပျက် ကလေးဟာ ဆတ်ကနဲ ရှုရင်းမတွေ့ ပျောက်သွားတယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ကလေး ဆုံးမသွားဘူးလား.... (ဆုံးသွားပါတယ်ဘုရား) ဆုံးသွားတဲ့စွဲကို ဟောဒဆုံးသွားလို့ရှယင် ဒဥာဏ်လာလို့ ဒဥာဏ်က အဆုံးကိုမြင်တာဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား) ဒါသောတာပတ္တိ မဂ်ဥာဏ်ခေါ်တယ်....(မှန်ပါဘုရား) အပါယ် လေးပါး တံခါးပိတ်တဲ့ဥာဏ် (မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ) အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်တဲ့ဥာဏ်က ဘာမြင်ပါလိမ့်....(ဖြစ်ပျက်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်မြင်ပါတယ်ဘုရား) ဖြစ်ပျက် အဆုံးကို မြင်တယ်.... (မှန်ပါ)။

သေသေချာချာမှတ်ပါ အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်တဲ့ဥာဏ်က ဘာမြင်ပါလိမ့်.... (ဖြစ်ပျက်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်မြင်ပါတယ်) သြော်.... ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဥာဏ် ဘယ်နှစ်ဥာဏ်ပါလိမ့် (နှစ်ဥာဏ်ပါဘုရား) ဖြစ်ပျက်မြင်တာကတဥာဏ် (မှန်ပါ) ဦးခင်မောင်.... (မှန်လှပါဘုရား) ဖြစ်ပျက်တွေ ရှုရင်းမတွေ့နဲ့ ပျောက်ဆုံးသွားပြီးနှစ်မိနစ်သုံးမိနစ် ငါးမိနစ်ကျအောင်ဖြစ်ပျက်

တော့ ဆုံးသွားတဲ့ မြင်တဲ့ညာဏ်ဟာ ဘာညာဏ်တုံး (မဂ်ညာဏ်ပါဘုရား) ဒါဖြင့် ရှေ့မဂ်ညာဏ်၊ ဒါက နောက်မဂ်ညာဏ် (မှန့်ပါ့) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

ရှေ့မဂ်ညာဏ်က ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်သည်-(မှန်ပါ့) နောက်မဂ်ညာဏ်က (ဖြစ်ပျက်ဆုံးရာနိဗ္ဗာန်မြင်ပါတယ်) ဖြစ်ပျက်အဆုံးကိုမြင်တယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

တကာတကာမတို့ အားမလျှော့နဲ့၊ ဘုန်းကြီးသည်ကားလို့ ဆိုယင်အားလုံးသယ်ယူပို့ ဆောင်ဖြီးတင်ပို့ နေတယ်၊အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်ဘို့ရာအရေး သံသရာစခမ်းသတ်ဘို့ရာအရေးကိုဦးမြင့်ရှုတို့ ဦးဇံခင်တို့ ကယ်တင်နေတယ်နော်....(မှန်လှပါ)။

အဲဒီတော့ ဒီနှစ်ညာဏ်နဲ့ သာလုပ်ပါ၊ ၁-နံပါတ်က ဘာမြင်တဲ့ ညာဏ်ပါလိမ့်....(ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ညာဏ်ပါဘုရား)။

သူ ရင့်ကျက် လာလို့ ရှိယင် ၂-နံပါတ်ညာဏ် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်တဲ့ (မှန်ပါ့) သူက ဘာမြင်ပါလိမ့်....(ဖြစ်ပျက်ဆုံးရာနိဗ္ဗာန်မြင်ပါတယ်)ဖြစ်ပျက်အဆုံးဟာ ဘာပါလိမ့်-(နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)

ဩော်....ဦးခင်မောင် နိဗ္ဗာန်ဝေးသလား....၊ နီးသလား.... (နီးပါတယ်ဘုရား)။

တကာဝ နီးတယ်နော်-(မှန်ပါ့) နီးလျက်သားနဲ့ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဝေးနေကြပါလိမ့်မတုံးလို့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ခုနင်က အဓိပတိသုံးပါး တပါးပါး လိုနေတယ်-(မှန်လှပါဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဦးဘအုန်း ဘာ လိုပါလိမ့်ဗျာ...(အဓိပတိသုံးပါး တပါးပါး လိုပါတယ်ဘုရား)။

အဲ-တပါးပါးနဲ့သာ ကြိုးစားလို့ရှိယင် သူဋ္ဌာတော ဘဂဝတာဓမ္မော- သန္ဒိဋ္ဌိကော မြတ်စ္စာဘုရားက အနှီစ္စရှိတယ်လို့ ဟောထားတယ် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ....(မှန်ပါ့)။

မင်းတို့ ခန္ဓာကိုယ်တခုလုံးဟာ အနှီစ္စချည်းဘဲလို့ တကာဝ မဟောဘူးလား.... (ဟောပါတယ်ဘုရား) ဦးခင်မောင် မဟော ဘူးလား....(ဟောပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ-ဘယ်သူက ဟောတာတုံး....(ဘုရားကဟောတာပါ)။

အဲ....သူဋ္ဌာတော ဘဂဝတာဓမ္မော၊ ဘဂဝတာ=မြတ်စ္စာ ဘုရားသခင်သည်။ ဓမ္မော=တရားတော်ကို၊ သူဋ္ဌာတော=ဖြစ် ပျက်ရှိတယ် လို့ကောင်းစွာ ဟောထားတယ်-(မှန်ပါ့) မဟော ဘူးလား....(ဟောပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလိုဟောထားတာကို တကာတကာမတွေက တရားတော် မယုံတဲ့အတွက် မမြင်တာဘဲ....(မှန်ပါ့)။

သြော်....ကောင်းစွာ ဟောထားတဲ့ တရား ငါအကြည့်သုံ့ လို့သာ_ မမြင်တာဖြစ်ရမယ်ဆိုပြီး သကာလ သန္ဒိဋ္ဌိကော-ကိုယ် တိုင်မြင်အောင်ကြည့်မယ်ဆိုပြီး ဝိရိယသာ စိုက်ကြည့်လိုက်လို့ရှိ ယင် ၁-နှံပါတ် မင်္ဂရရမယ်- (မှန်ပါ့) မရပေဘူးလား....(ရပါ တယ် ဘုရား)။

ဘယ်မင်္ဂရကြမယ်....(၁-နှံပါတ်မင်္ဂရပါမယ်) ၁-နှံပါတ်မင် ရရမယ်။....(မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဘာမှမပူနဲ့တဲ့ ဖြစ်ပျက်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ အနှီစ္စရှိတာ ကြည့်ရတာလား- မရှိတာကြည့်ရတာလား.... (ရှိတာ ကြည့်ရတာပါဘုရား)။

ရှိတာကြည့်ရင် ရှိတာတော့ဖြင့် သိမှာပေါ့....(မှန်ပါ့)။
ဒါဖြင့်ရှိတာက အနိစ္စ၊ သိတာက ဝိပဿနာမဂ်....(မှန်ပ့ါ့)။
ရှိတာက (အနိစ္စပါ) သိတာက....(ဝိပဿနာမဂ်ပါ)။

အဲဒါရင့်အောင်လုပ်လိုက် တကာတကာမတွေ့-ဒါရင့်အောင်လုပ်လိုက်၊ ဒါရင့်အောင်လုပ်လိုက်ပါတဲ့။

ဒါ ရင့်အောင်လုပ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာတုံးဘုရ့ ပြောစမ်းပါဦး.... အို-ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတို့ ဒါ ရင့်အောင်လုပ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒါကိုဖြစ်ပျက်-ဖြစ်ပျက်နဲ့.ဖြစ်ပျက်နဲ့.ဒီမင်္ဂနဲ့.သာမြင်နေအောင် ကိုက်နေအောင်လုပ်လို့.ရှိယင် သူ့.ဟာသူရင့်လာတာဘဲ....(မှန်လှပါဘုရား)။

မြင်ပါမျှားတော့ ဘာဖြစ်လာသလဲ.... (သူ့.ဟာသူရင့်လာပါတယ်)။

သူ့.ဟာသူ ရင့်လာတဲ့အခါကျလို့.ရှိယင်ဖြင့် ရင့်လာတဲ့ အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်မြင်ပြီး ဖြစ်ပျက်မုန်းသွားလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့) မုန်းသည်နဲ့.တပြိုင်နက်တည်း ဒီဟာက ဆုံးသွားမယ်-(မှန်ပါ့)။

အဲဒီ့.အဆုံး ဒီကလဲဆုံးပါရော ဒီမင်္ဂပေါ်လာတယ်(မှန်ပါ့) သောတာပတ္တိမင်္ဂပေါ်လာတယ်။

တကာတကာမတို့ ဘာပေါ်လာပါလိမ့်.... (သောတာပတ္တိမင်္ဂပေါ်လာပါတယ်)။

အင်း-သူပေါ်လာတော့ ဘာမြင်ပါလိမ့်.... (နိဗ္ဗာန် မြင်ပါတယ်) ဖြစ်ပျက်အဆုံးကိုမြင်တယ်-(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ)။

ဘာမြင်ပါလိမ့်- (ဖြစ်ပျက် အဆုံး မြင်ပါတယ်) ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်မြင်တာ ဝိပဿနာမဂ် (မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက် အဆုံးမြင်တာက သောတံဝပတ္တိမဂ်-(မှန်ပါ့)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဖြစ်ပျက်မြင်တာက....(ဝိပဿနာမဂ်ပါ) ဖြစ်ပျက်အဆုံး မြင်တာက....(သောတာပတ္တိမဂ်ပါ) ဒါဖြင့်ဗျာ ဒီနှစ်ဉာဏ်တည်းနဲ့ ဦးခင်မောင် ကြိုးစားလိုက်မယ်ဆိုလို့ရှိယင် မရပေဘူးလား.... (ရပါတယ်)။

အကယ်၍ မရခဲ့သော် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့မှာ ခုနင်ကအဓိပတိသုံးပါးရှိတယ် (မှန်ပါ့)တပါးပါးချို့နေလို့.... (မှန်ပါ့) တပါးပါးအောင်ယင် မြင်ရမယ်....(မှန်ပါ့)။

သုံးပါးစလုံးတောင် မဟုတ်ပါဘူး တပါးပါးအောင်ယင်.... (မြင်ရပါတယ်)။

ဩော်....ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ မြတ်စွာဘုရားကောင်းစွာ ဟောထားတာ ကျုပ်တို့ မမြင်တာသည် ကျုပ်တို့ တရားမလုံးစားလို့ မမြင်တာ....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဦးခင်မောင် ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ....(တရား မလုံးစားလို့ မမြင်တာပါ)။

တကာတကာမတွေ့ ယနေ့ဟောတဲ့တရားသည်တဲ့ ပါဠိတော်လှတ်ပြီးသကာလ-ဘုရားဟောတာ လှတ်ပြီးသကာလ ဟောတာ မဟုတ်ပါဘူးနော်- (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒီနှစ်ဉာဏ်နဲ့ ဟောထားတာက ပါဠိတော်က သုသိမ ပရိုဗိုင်မှာ ဦးခင်မောင် သေသေချာချာရှိတယ်....(မှန်ပါ)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် သုသိမပရိဗိုဇ်ကိုဘဲ ရှင်းကြပါစို့.-ဦးခင်မောင် နော်....(မှန်ပါ့)။ တကာတကာမတို့ သုသိမ ပရိဗိုဇ်ကိုမမေ့ပါနဲ့.နော်....(မှန်ပါဘုရား)။

သုသိမပရိဗိုဇ်က တောထဲက ကြွလာတဲ့ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး အားထုတ်ပြီး ရဟန္တာတွေဖြစ်ပြီးလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ-အရှင်ဘုရားတို့ အရဟာတ္တမဂ် အရဟာတ္တဖိုလ် ရတယ်မဟုတ်လား....တဲ့ အေး-ရတယ်ကွာ....။

ရလို့ရှိယင်ကောင်းကင်ပျံပြီး မြေလျှိုးနိုင်ရဲ့လား-သူတပါး၏ စိတ်ကို သိပါရဲ့လား-တဲ့၊ ဦးခင်မောင် သူ ဘာတွေမေးနေတာတုံး....(သမထဈာန်လမ်းမေးနေတာပါ) လို့ရင်းဟုတ်ကဲ့လား (မဟုတ်ပါဘုရား)။

အရှင်ဘုရားတို့ နိဗ္ဗာန်မြင်ရဲ့လားမေးလို့ကယင်လဲ ဟိုကိုယ်တော်တွေက မြင်တယ် ပြောမှာဘဲ....(မှန်လှပါဘုရား)။

ကောင်းကင်ပျံနိုင်ရဲ့လား....မြေလျှိုးနိုင်ရဲ့လား- သူတပါး စိတ် သိပါရဲ့လား-ရေပေါ်ထိုင်လျှက်သွားနိုင်ပါရဲ့လား....မြေထဲကို ဒိအတိုင်းလျှိုးပြီးသွားနိုင်ပါရဲ့လား ဆိုတော့ ဘာတွေ့မေးနေတာတုံး....(ဈာန်လမ်းမေးနေတာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဟိုကိုယ်တော်တွေက ဘယ်နှယ်ဖြေလို့ကတယ် ဆို့တာကလေး ယနေ့တော့ဖြင့် တကာတကာမတို့ ကောင်းကောင်း ရှင်းပါလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒို့ဟာ ဒီနှစ်ဥဂၢဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ရလာတယ်- (မှန်ပါ့)ပေါ့ပြီ.... (ပေါ့ပါပြီ) မဲ့ပေါ့သေးဘူးလား....(ပေါ့ပါပြီဘုရား) ဘယ်

နှစ်ညာဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ရသလဲ (ဒီနှစ်ညာဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ရပါတယ်)ဒီနှစ်ညာဏ်နဲ့နိဗ္ဗာန်ရလာတယ် ဆိုတော့ဒီနှစ်ညာဏ်မှာလဲပညာပြဋ္ဌာန်းတာဘဲ၊ ဒီဘက်ညာဏ်မှာကော....(ပညာပြဋ္ဌာန်းပါတယ်)။

အဲဒါကြောင့် သူတို့က ဖြေလိုက်တယ်။ ပညာ ဝိမုတ္တာမယံသုသိမ....တဲ့။ သုသိမ=သုသိမပရိဗိုဇ်။ မယံ-ငါတို့သည်။ ပညာဝိမုတ္တာ=ပညာနဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်လာကြ၏၊ (ဝါ)ကိလေသာမှလွတ်လာ၏ဆိုတော့ ဇကာတကာမတို့ ပညာနဲ့ လွတ်လာတာ-(မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) ဝိပဿနာပညာ, မဂ်ပညာရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဘာနဲ့လွတ်လာတာလဲ....(ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာနဲ့လွတ်လာတာပါ)ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာနဲ့ ကျူပ်တို့သည် နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ် (ဝါ) ကိလေသာချုပ်ငြိမ်းခဲ့ပါတယ် ဆိုတော့သူ့ဟာအဖြေ မတည့်ဘူးလား....(တည့်ပါတယ်ဘုရား)။

သို့သော် ဘာမှအခံမပါတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် သုသိမပရိဗိုဇ်က တရားအခိုးလာတဲ့လူ၊ သူက အိပ်ဆောင် ဆိုတာလဲ နဂိုရိုက ဘာမှရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပါခဲ့သူမဟုတ်တော့ ကျေကျေနပ်နပ်ဘဲ ဖြစ်သွားသလား.... မကျေမနပ် ဖြစ်နေသလား ဦးဇင်မောင်ရ....(မကျေမနပ် ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)။

သုသိမ ကျေနပ်ကြရဲ့လား တကာ တကာမတို့....(မကျေနပ်ပါဘုရား) မကျေနပ်ဘူးတဲ့.... (မှန်ပါ့) အဲဒီတော့ အရှင်ဘုရားတို့.... အရှင်ဘုရားတို့က ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာနဲ့ ကိလေသာမှ လွတ်လာတယ်၊ကိလေသာလွတ်ငြိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန် ရောက်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ကိလေသာမှ လွတ်ပါတယ်လို့ ပြောတော့ အင်မ

တန် ကျဉ်းလွန်းပါတယ်ဘုရား အဖြေဟာ၊အကျယ်တဝင့်ကလေး ဖြေစမ်းပါဦး....။

ကိုမြရှေ....ဘယ် နှယ် တောင်းပန်သတုံး.... (အကျယ်တဝင့် ကလေး ဖြေစမ်းပါဦး)အကျယ်တဝင့် တပည့်တော်ဘို့ ဖြေစမ်း ပါဦးဆိုတော့ ကိုယ်တော်တော့က ဖြရှာပါတယ် ဦးခင်မောင် ရ...(မှန်လှပါဘုရား)။

သုသိမ...တဲ့-သုသိမ မယံ နိဗ္ဗာနကာ သုက္ခဝိပဿကာ၊ နိဗ္ဗာနကာ=ဒို့ စျာန်လမ်း မပါဘူးကွ၊ သုက္ခဝိပဿကာ=စျာန် ကို ချောက်ပြီးတော့ နေပါတယ်၊ စျာန် ချောက်တယ်ဆိုတာ စျာန် မပါဘူးဆိုတာ....(မှန်ပါဘုရား) ဝိပဿနာ မတွေ့နေဝ ဝိမုတ္တာ=ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ဒို့ ကိုလေသာမှ လွတ်ပြီး နိဗ္ဗာန်မြင် တာပါကွာ-ဆိုတော့ ဦးခင်မောင်....မရှင်းသေးဘူးလား....(ရှင်း ပါတယ်ဘုရား)။

စျာန် ပါသတဲ့လား....(မပါ-ပါဘုရား)စျာန်မပါတဲ့လမ်းနဲ့ ဒို့က ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ဘဲ နိဗ္ဗာန်မြင်သွားတာလို့ အကျယ် ဖြေလိုက်တယ်....(မှန်ပါဘုရား) ဦးဝ....ကျေနပ်ပလား....(ကျေ နပ်ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုပင် ဖြေငြားသော်လ တကာ တကာမတွေက စဉ်း စား...၊ဘာမှ အခံမပါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အဖြေမှန်ကို မသိဘူး.... (မှန်ပါဘုရား) တကာသစ်...ဘာတဲ့တုံး.... (ဘာမှအခံမပါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အဖြေမှန်မသိပါဘူး) ဦးဇင်ရင်တို့.... ကိုမြရှေတို့.... ဘာမှ အခြေခံမပါတော့ အဖြေမှန် သိပါရဲ့လား.... (မသိပါ ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေကတော့ သြော်....ဒီ နှစ်ဥာဏ်နဲ့ ရတယ်ဆိုတာ ကျေနပ်ပလဲ့း.... (ကျေနပ်ပါပြီ)အဲ....သုသိမထက်....အများကြီးသာပြီ....(မှန်ပါ့)။

ရှေ့ပိုင်းက ဖြစ်ပျက် မြင်တာက ဘာဥာဏ်.... (ဝိပဿနာဥာဏ်ပါဘုရား) ဖြစ်ပျက် အဆုံးမြင်တဲ့ဉာက.... (မဂ်ဥာဏ်ပါ) မဂ်ဥာဏ်ဆိုတော့ ဒီ နှစ်ဥာဏ်နဲ့ သူတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်လာခဲ့ကြတာ....(မှန်ပါ့)ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

ဒီ နှစ်ဥာဏ်နဲ့ ဘာဖြစ်လာသတုံး.... (ရဟန္တာ ဖြစ်လာပါတယ်) ရဟန္တာ ဖြစ်လာတယ်ဆိုတော့ သြော်....ရဟန္တာကြီးတွေကဖြေတာလား....သူများကဖြေတာလား....(ရဟန္တာကြီးတွေကဖြေတာပါ ဘုရား) ရဟန္တာကြီးတွေက ဖြေတာဖြစ်နေတော့ ကိုမြရှေတို့.... ဦးဇင်ရင်တို့.... ကျုပ်တို့က သံသယရှိဘို့ လိုသေးသလား....(မလိုပါဘုရား)မလိုတော့ပါဘူး။

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေလဲ ရှေ့ပိုင်းက ဝိပဿနာဥာဏ်နဲ့ ဖြစ်ပျက် မြင်အောင်လုပ်ပါ.....(မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဝိပဿနာဥာဏ် ရင့်လာလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဖြစ်ပျက်တွေ့ ဆုံးသွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုလဲ နောက်ဥာဏ်က မြင်ပါလိမ့်မယ် (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာ တကာမတွေ ဥာဏ်စဉ် ဘိပ် များပါသလားလို့ မေးယင် ဘယ်နှယ်ပြောကြမလဲ....(မများပါဘုရား) ရှဥာဏ်၊ သိန္ဓာဏ် ဒါဘဲရှိတယ်....(မှန်ပါ့)။

ဒီ ပြင်ဥာဏ်တွေဟာ ဝိပဿနာဥာဏ်ထဲ အကုန်ဝင်တာဘဲ—(မှန်ပါ့ဘုရား)အဖြစ် မြင်တယ်—အပျက် မြင်တယ်—အပျက်မှန်း

တယ်–အပျက် ဆုံးတယ်–အပျက် ငြိုးငဲ့တယ်–အပျက် လစ်လျှူ။ ရှုတယ်ခဲ့ပိုတာ ဒီဉာဏ်ထဲ အကုန်ဝင်တာဘဲ.... (မှန်လှုပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒီဉာဏ်ထဲ အကုန်ဝင်တာဘဲလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ....(မှန်လှုပါဘုရား) အင်း....ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါးတို့ဘာတို့ ဆိုတာရှည်နေတာ၊ အခု သေသေချာချာ ရဟန္တာကြီးတွေက ဟောတာကတော့ နှစ်ဉာဏ်နဲ့ တက်ခဲ့တယ်ပြောတာ (မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။

အခု ရဟန္တာကြီးတွေက ဘယ်နှစ်ဉာဏ်နဲ့တဲ့လဲ.... (နှစ်ဉာဏ်နဲ့ပါဘုရား)နှစ်ဉာဏ်နဲ့တက်ပြီး နိဗ္ဗာန်မြင်ပါတယ်လို့ သေသေချာချာ ဖြေပါတယ်....(မှန်ပါ့) ကျနပ်ကြပလား....(ကျနပ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့လဲ ဘယ်ဉာဏ် ဘယ်ဉာဏ် လုပ်မနေနဲ့ ဖြစ်ပျက် မြင်ယင် ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ(မှန်ပါ့)ရှုရင်းမတ္တန့် ဖြစ်ပျက်တွေ ဆုံးသွားလို့ အဆုံးကို မြင်လို့ရှိယင် ဘာဆိုကြမယ် (မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား) မဂ်ဉာဏ်ဘဲ၊ တော်ပြီ ဒီလောက်ဆိုလို့ရှိယင်၊ ခင်ဗျားတို့ ကြိုးသာကြိုးစားကြပါ....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီ မဂ်ဉာဏ် ၇-သွားလို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ဘာမှ မပူနဲ့တော့၊ ဘာမှ မပူနဲ့ အပါယ်လေးပါးဆိုတာ ကိုယ့်ဟာကို သိပြီးငါအပါယ်လေးပါး မရောက်ဘူး၊ငရဲ တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာ အသုရကာယ်ဘုံ ငါ မရောက်တော့ဘူး....(မှန်ပါ့) အနှစ်အရှဲ့ အဝဲမဖြစ်တော့ဘူး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမျိုး မဖြစ်တော့ဘူး....(မှန်ပါ့) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနတ်မျိုး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြဟ္မာမျိုးလဲ မဖြစ်တော့ဘူး.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အထက်မင်္ဂတွေကို သူ့ဟာသူ တခါတည်း တက်ပြီးသကာလ နိဗ္ဗာန်သာ သွားတော့မှာဘဲဆိုတာ မှတ်လိုက်ဟော့....(မှန်လှပါဘုရား) ဒါ ပူစရာ ရှိသေးရဲ့လား....(မရှိပါဘုရား)။

ဒါ့ဖြင့် ဘုန်းကြီးကလဲ နည်းကောင်း ပြတယ်၊ပါဠိတော်လဲ သေသေချာချာ ပြပြန်ဘော့ ဘာမှ ဘုန်းကြီးအပေါ်လဲ သံသယမရှိနဲ့၊ဘုရားအပေါ်လဲ သံသယ မရှိနဲ့. ဟို-ရဟန္တာကြီးတွေကလဲ ဒီအတိုင်း ပြောတာဘဲ၊ နောက် ဘုရားကလဲ တာဝန်ခံတာလာပါလိမ့်ဦးမယ်နော်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က ဘုရားဟောတဲ့အတိုင်း ဘုန်းကြီးပြောတဲ့အတိုင်း ၁-နံပါတ်ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့. ဖြစ်ပျက်မြင်ဘို့ အရေးဟာ ခင်ဗျားတို့ အရေး (မှန်ပါ့) ရင့်လာဘို့အရေးဟာလဲ ခင်ဗျားတို့ ပွားများမှု မျှားလို့ရှိယင် ဘာဖြစ်မတုံး.... (ရင့်လာပါတယ် ဘုရား) ရင့်လာယင် ဒီဉာဏ် ပျောက်ပြီး နောက်ဉာဏ် ပေါ်မယ်....(မှန်ပါ့)။

နောက်ဉာဏ်က ဘာကိုမြင်မယ် ထင်သတုံး.... (ဖြစ်ပျက်အဆုံးမြင်ပါတယ်) ဖြစ်ပျက်အဆုံးဆိုတော့ ခန္ဓာပါ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့) ခန္ဓာဟာကိုယ်လုံးဟာ ဖြစ်ပျက်ကိုး....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီ. ခန္ဓာကြီးပါ့ ပျောက်ပြီးသကာလ နိဗ္ဗာန် မြင်ပါလိမ့်မယ်....(မှန်လှပါဘုရား) ကိုင်း....တကာ တကာမတို့ ယနေ့ည တရားဖြင့် မြင်ပုံနှစ်ခု ထူးခြားပလား....(ထူးခြားပါပြီဘုရား)။

ဝိပဿနာဉာဏ်က ဘာမြင်မတုံး.... (ဖြစ်ပျက် မြင်ပါမယ် ဘုရား)မဂ်ဉာဏ်က ဘာမြင်မလဲ (နိဗ္ဗာန်မြင်ပါတယ်) ဖြစ်ပျက်

တော့ မမြင်ဘဲနဲ့ ဖြစ်ပျက် မရှိတာကို မြင်တယ်.... (မှန်ပါ့) သဘောပါပဲလား....(ပါ့ပါပြီ)။

အို....တယ် အဘိုးတန်ပါကလား....၊ ဒို့ နိဗ္ဗာန်ဟာ အဝေးကြီးလား မှတ်နေတယ်၊ နှစ်ဉာဏ်နဲ့ ဆက်လိုက်လဲ ကိစ္စပြီးတာဘဲဆိုတာကော ပေါ်ပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါနဲ့ သုသိမ-က အရှင်ဘုရားတို့၊အရှင်ဘုရားတို့က ပညာနဲ့ကိလေသာမှ လွတ်လာတယ်ဆိုလို့ တော့ အရှင်ဘုရားတို့က စျာန်လဲ မပါဘူး၊ စျာန်ချောက်ပြီးသကာလ ဝိပဿနာဉာဏ်က-နေပြီး မဂ်ဉာဏ်တက်ပြီး နိဗ္ဗာန် မြင်တာပါဘဲလို့ အရှင်ဘုရားတို့ပြောတာ ကျဉ်းလွန်းပါတယ်-ဆိုတော့ ဒီလောက် အကျယ်ပြောတာတောင် ကျဉ်းနေသေးတော့ သုသိမ....တဲ့ မင်း နားလယ်ချင်လဲလယ်တော့၊မလယ်ချင်လဲနေတော့၊ ဒို့ဖြင့် စျာန်မပါဘဲနဲ့ နှစ်ဉာဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ခဲ့တယ်....တဲ့.... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

စျာန် မပါဘဲနဲ့.... (နိဗ္ဗာန် ရောက်ခဲ့ပါတယ်) နှစ်ဉာဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ခဲ့တယ်၊ စျာန် မပါဘဲနဲ့....(နှစ်ဉာဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ခဲ့ပါတယ်)။

ကိုယ်တော်တွေက မင်း နားလယ်ချင်လဲ လယ်တော့၊ မလယ်ချင်လဲ နေတော့လို့ ဦးခင်မောင်....ဒီစကား ထုတ်လာတယ်....(မှန်ပါ့)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ရဟန္တာကြီးတွေ ဖြစ်ပါလျက်သားနဲ့ ဒီစကား ထုတ်ရပါလိမ့်မတုံးလို့ ဆိုတော့ သူတို့က သိတယ်၊

သြော်....သုသိမ ဒို့ဘယ်လိုပင် ဖြေငြားသော်လဲ သူ နားလယ်နိုင်တဲ့ ဉာဏ်စွမ်းမရှိဘူးလို့ သိတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် မင်းနားလယ်ချင်လဲ လယ်တော့၊ မလယ်ချင်လဲနေတော့၊ ဒို့တော့ဖြင့် နှစ်ဉာဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ခဲ့တာဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာ-တကာမတွေ့ ဘယ်လို မှတ်ကြမယ်.... (နှစ်ဉာဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါတယ်ဘုရား) နှစ်ဉာဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ သေသေချာချာဖြေပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါနဲ့ တကာ-တကာမတို့ သုသိမ ပရိဗိုဇ်က ကျေနပ်ရဲ့လား.... (မကျေနပ်ပါဘုရား) မကျေနပ်တော့ ဘုရားဆီသွားတယ်....((မှန်ပါ့ဘုရား)။

မကျေနပ်တော့ ဘယ်သွားပါလိမ့်....(ဘုရားဆီသွားပါတယ်ဘုရား)။

မကျေနပ်တော့ ဘုရားဆီသွားတယ်၊ ဘုရားဆီသွားပြီး အရှင်ဘုရား....တဲ့၊ တပည့်တော်ဟာ အရှင်ဘုရား ဆီက ခိဏာဇာတိစုသိတံ ဖြဟ္မစရိယံ ကတံကရဏီယံ နာပရံဣတ္ထတ္တာယာတိ ပဇာနာတိလို့ သူတို့က ပြောကြပါတယ်။ ဒါဟာ အရဟတ္တဖိုလ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို့ ပြောပါတယ်။

အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ပဋိသန္ဓေနေဘို့ မရှိတော့ဘူးလို့ ပြောလို့ တပည့်တော်က သွားမေးတယ်၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဒီအရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ် ဉာဏ်ရတယ်ဆိုလို့ ရှိယင် အရှင်ဘုရားတို့ကောင်းကင်ပျံ နိုင်ရဲ့လား-မြေလျှိုးနိုင်ရဲ့

လား၊ သူတပါးစိတ် သိရဲ့လေးလို့ ဆိုတာတွေ့ တပည့်တော်က သဘောမေးတာပါ။

မေးတော့သူတို့က ဒါတွေ့မဖြောဘဲနဲ့ ပညာနဲ့-နှစ်ဉာဏ်နဲ့ ကိုလေသာမှ လွတ်တဲ့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ခဲ့တယ်လို့ ဖြေတော့ တပည့်တော် နားမလယ်ဘူး။

ဦးခင်မောင် နားလယ်တယ်ပြောသလား.... (နားမလယ်ဘူးပြောပါတယ်)အဖြေကတော့ ကုန်နေပြီနော်....(မှန်ပါဘုရား)။

အားလုံး နောက်က တကာ-တကာမတွေ့ အဖြေက ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသလဲ....(ကုန်နေပါတယ်ဘုရား)။

အဖြေကကုန်နေပြီ၊ အဖြေက ဒီ့ပြင်လဲ ပြောစရာ ရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘုရား)အဲဒါကို သူကဘယ့်နှယ် ဖြစ်နေသလဲ.... နားမလယ်ပါဘုရား)။

နားမလယ်တော့ ဘုရားဆိုတော့ တကာသစ်တို့၊ မောင်မြတို့ သာရိပ်မိတာပေါ့၊ သြော်....ဒီကောင်ခက်သေးတယ်၊ သမထလမ်း ဝိပဿနာလမ်းမှ သူကမရှင်းဘဲကိုး....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့်ဘုရား....တဲ့၊ သုသိမ-က ဘုရားကတော့ သူမရှင်းဘူးဆိုတာ သိပြီးပြီနော်....(မှန်ပါဘုရား)သိပြီးတဲ့အခါကျတော့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက-သုသိမ မင်းက နားမလယ်ဘူး၊ နားမလယ်တော့ ငါရှင်းပေးပါဦးမယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် မင်းလာလျှောက်တာဘဲ။

ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား....၊ တပည့်တော်ကို ရှင်းပေးစမ်းပါဦးတဲ့.... (မှန်ပါဘုရား) သူကတော့ ခိုးဘိုးနော်၊ ခိုးဘိုလာတာ၊

မှတ်ပြီးယူသွားမှာဘဲ၊တကယ်ကျင့်မည့်လူကော ဟုတ်ကဲ့လား....
(မဟုတ်ပါဘုရား)။

ကျင့်မည့်လူမဟုတ်ဘူး၊ သူ တရားသူခိုးအဖြစ်နဲ့ ဝင်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ဘဲ သုသိမ-တဲ့ ငါဟောမယ် မင်းနားထောင်ဆိုပြီးတော့ ဟိုး-ကိုယ်တော်တွေအတိုင်းဘဲ ပုဗ္ဗေခေါသုသိမ စမ္မဒ္ဒိဂ် ဉာဏ်ဟောတိ၊ ပုဗ္ဗေ=ရှေးကာလ၌၊ စမ္မဒ္ဒိတိဉာဏ် = ဝိပဿနာဉာဏ်သည်၊ဟောတိ=ဖြစ်၏၊ ရှေ့က ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်တယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ပစ္ဆာနိဗ္ဗာနေဉာဏံ = နောက်ဉာဏ်က နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ဉာဏ်ဘဲ....(မှန်ပါဘုရား) ဘုရားကပြောလိုက်ပြန်တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ရှေ့ကဉာဏ်ဘာတဲ့....(ဝိပဿနာဉာဏ်ပါဘုရား)။

စမ္မဒ္ဒိတိဉာဏ်နဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် အဒ္ဓကထာဆရာက စမ္မဒ္ဒိတိဉာဏ်ဆိုတာ ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲကွယ်ဟော ရှေ့ပိုင်းက ပြင်ပျက်မြင်တဲ့ဉာဏ်.... (မှန်ပါဘုရား) နောက်ပိုင်းက မပြင်ဉာဏ်ဘဲကွ၊ဒီနှစ်ဉာဏ်နဲ့ ဒီ ကိုယ်တော်ခုတ္တ ရဟန္တာ ပြစ်လာသလဲ့ ဘုရားကယပ်မဖြည့်လိုက်ဘူးလား....(ဖြည့်ပါတယ်ဘုရား) ဒုဂ်း ကြဲရဲ့လား.... (ခွင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဟိုး-ကိုယ်တော်တွေဖြောနဲ့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဆီ မသက်သလို့ သွားပြီး မေးပြန်တာနဲ့ တကာတကာမဘို့ မြင်တဲ့အတိုင်းဘဲတဲ့၊ ငါဟောမယ်ဉာဏ်နဲ့ မင်ဉာဏ်ဘဲလို့ ဘုရားကလဲ နောက်ဆယ်မပြောဘူးလား....(ပြောပါတယ်ဘုရား)။

အဲ-ပုဗ္ဗေခေါ သုသိမ၊သုသိမ= သုသိမ၊ ပုဗ္ဗေ=ရှေးကာလ၌၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ=ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်၊ဟောတိ= ဖြစ်၏....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါဘဲဟောလိုက်တယ်၊ ပစ္ဆာ= နောက်ကာလ၌၊ နိဗ္ဗာနေဉာဏံ = နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တဲ့ မဂ်ဉာဏ်သည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏ဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်အဆုံးကိုမြင်တဲ့ ဉာဏ်ဘဲ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်နှစ်ဉာဏ်ပါလို့မှ....(နှစ်ဉာဏ်ပါဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ဟို-ကိုယ်တော်တွေပြောတာနဲ့ ဘုရားထံမသက်ဘူးလို့ သူလျှောက်ထားပြီး မေးတော့လဲ ဘုရားက ဟို-ကိုယ်တော်တွေပြောတာကိုတကာ-တကာမတို့ ကျော်လွန်ဖြေသလား၊ ဒီအတိုင်းဘဲလား....(ဒီအတိုင်းပါဘဲဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးခင်မောင် ဘုရားက ထောက်ခံချက် ပေးတာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဟို- ကိုယ်တော်တွေ ဟောတာကို ဘုရားဘယ်နှယ်ပါလို့မှ.... (ထောက်ခံချက်ပေးပါတယ်ဘုရား)ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ ဒီနှစ်ဉာဏ် လုပ်ရုံဘဲ....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်လိုစဉ်းစားကြမယ်.... (ဒီနှစ်ဉာဏ်လုပ်ရုံပါဘဲဘုရား)။

ဒီနေရာ ကြားစကားလေးတော့ သွင်းချင်တယ်တဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီနှစ်ဉာဏ်မှ မလုံပ်လို့ ရှိယင်ဖြင့် အပါယ်လေးပါး ခန္ဓာနဲ့ ဆပ်ကြပေတော့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက် ချကြမလဲ....(အပါယ်လေးပါး ခန္ဓာနဲ့ ဆပ်ကြပေတော့) အပါယ်လေးပါး ခန္ဓာနဲ့ ဆိုတာ တကာ-

တဲကာမတို့ အပြောလွယ်သလောက် မလွယ်ဘူးနော်....(မှန်ပါ့ဘုရား) လွယ်ပါ့မလား....(မလွယ်ပါဘုရား)။

ငရဲမီးကလေး ပိုးစုန်းကြူး လောက်ဟာတောင်မှ လှည်းခြောက်စီးတိုက်-ခုနစ်စီးတိုက်ရှိတဲ့ အစိုတွေကို ဝုန်းကနဲချလိုက်တာနဲ့ ပြောင်တာနဲ့ တချက်တည်း.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ငရဲမီးပုံကြီးဆဲ ကျုပ်တို့ ရောက်ရမယ်ဆိုတော့ ဦးခင်မောင်ခံနိုင်ရည်ရှိပါ့မလား.... (မရှိပါဘုရား) ဦးဇင်္ဂ ရင်တို့ ခံနိုင်ရည် ရှိပါ့မလား....(မရှိပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တကာတကာမတို့ ငရဲမီးငြိမ်းနိုင်တာဒီနှစ်ဘက်ဘဲရှိတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လိုဆိုကြမယ်.... (ငရဲမီး ငြိမ်းနိုင်တာ ဒီနှစ်ဉာဏ်ဘဲရှိပါတယ်ဘုရား)။

တိရစ္ဆာန်အတွက် သိမ်းနိုင်တာကော....(ဒီနှစ်ဉာဏ်ဘဲ ရှိပါတယ်ဘုရား) အပါယ်လေးပါးသိမ်းနိုင်တာကော....(ဒီနှစ်ဉာဏ်ဘဲ ရှိပါတယ်ဘုရား) အန္တု-အရဲ-အဝဲ ဘဝတွေမှ သိမ်းနိုင်တာကော....(ဒီနှစ်ဉာဏ်ဘဲရှိပါတယ်ဘုရား) အဆုံ-အ,အ တွေ အဖြစ်မှသိမ်းနိုင်တာကော.... (ဒီနှစ်ဉာဏ်ဘဲရှိပါတယ်ဘုရား)။

အပါယ်သွားမည့်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလူမျိုးထဲမှာပဋိသန္ဓေနေသောင့် သိမ်းနိုင်တာကော.... (ဒီနှစ်ဉာဏ်ဘဲရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဒီနှစ်ဉာဏ်ဘဲရှိတော့တယ်ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ-တကာမတွေက ဩော်.... ဒီလိုသိဘို့ဘဝကလဲ အတော်ခဲယဉ်းပါကလား....(ခဲယဉ်းပါတယ်ဘုရား) မခဲယဉ်းဘူးလား....(ခဲယဉ်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒီလိုသိဘို့ဘဝ အလွန်ခဲ့ယဉ်းတဲ့အထဲမှာ ဒီလိုသိပြီးသကာလ နေလျက်နဲ့ ဒီလိုသိရှိသလောက်အလုပ်-မလုပ်တော့ပါဘူးဆိုယင်ဖြင့် ခန္ဓာနဲ့အပါယ်လေးပါးဆပ်ကြပေတော့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်သူဆပ်ဝံ့ကြပါ့မလဲ.... (မဆပ်ဝံ့ပါ့ဘုရား) ဘယ်သူမှမဆပ်ဝံ့ဘူးဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား) အဲဒါကြောင့် ခန္ဓာနဲ့မဆပ်နဲ့၊ ဉာဏ်နဲ့ဆပ်ပစ်လိုက်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဘယ်လိုမှာပါလိမ့်(ခန္ဓာနဲ့မဆပ်ပါနဲ့၊ ဉာဏ်နဲ့ဆပ်ပါ)။

ဉာဏ်နဲ့ဆပ်ပါနော်....၊ ရှေးဦးစွာဝိပဿနာဉာဏ်၊ နောက်မဂ်ဉာဏ်နဲ့ဆပ်လိုက်လို့ ရှိယင် တကာ တကာမတို့ အကုန်ဇာတ်သိမ်းပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) အားငယ်စရာမျှားပါသေးသလား....(မပါ့-ပါဘုရား)။

အဲ....ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပျင်းတယ်၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ဖျင်းတယ်ဆိုလို့ ရှိယင် မင်းခန္ဓာနဲ့ အပါယ်ဆပ်မလားလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သာမေးကြည့်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သူဘယ်လိုအဖြေထွက်လာမယ်ထင်သတုံး....(မဆပ်ဝံ့ပါဘုရား)။

မဆပ်ဝံ့ပါဘူး၊ မဆပ်ဝံ့ယင် မင်း ဒီနှစ်ဉာဏ်ရအောင်လုပ်(မှန်ပါ့) ကိုယ့်ကိုယ်ကို တိုက်တွန်းပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)ဘုရားက ကောင်းစွာ ဟောထားတဲ့တရားကောင်းစွာ မြင်ရမယ်လို့ ဟောထားတဲ့တဲ့ရား၊မင်းသည်ကားလို့ ဆိုယင် အဓိပတိမထားလို့ မင်းမမြင်တာလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမပါလို့ သတိပေးလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဆုံးအမ အခက်ဆုံးမှာလဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဆုံးအမအခက်ဆုံးဆိုတာကော သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီထက်ကံကောင်းတော့ မရှိဘူး ခင်ဗျားတို့....(မှန်ပါ့ဘုရား) အဲဒီတော့ဘုန်းကြီးကတော့ ဖြင့် ဘုန်းကြီးနဲ့လဲတွေ့ကြပြီ၊ ဘုရား တရားတော်တွေနဲ့ တွေ့ရတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာ ကံကောင်းတယ်....(မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့ ဝမ်းထဲက ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ဉာဏ် ကောင်းဘို့လိုတယ်....(မှန်ပါ့) ဖြစ်ပျက်အဆုံးမြင်တဲ့ဉာဏ် ကောင်းဘို့(လိုပါတယ်ဘုရား)ကဲ.... ကံကောင်းရုံနဲ့ ကိစ္စပြီးပါ့မလား (မပြီးပါဘုရား) ဉာဏ်ကောင်းမှ ကိစ္စပြီးမယ်(မှန်လှပါဘုရား)သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ ခင်ဗျားတို့က အဖေက ချမ်းသာတယ်၊ ကံကောင်းတယ်၊ သူ့ဟာသူ ချမ်းသာလို့ ကံကောင်းငြားသော်လဲ အပါယ်လေးပါးက ဉာဏ်ကောင်းမှ ပိတ်မှာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အပါယ်လေးပါးကတော့.... (ဉာဏ်ကောင်းမှ ပိတ်မှာပါဘုရား) ဉာဏ်ကောင်းမှ ပိတ်မှာဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က ကံသာ ကောင်းချင်တာဘဲ ဉာဏ်ကောင်းချင်တာ ညည်းသံကို တခါမှ မကြားဘူး (မှန်လှပါဘုရား) ဖျင်းလိုက်တဲ့တကာတကာမတွေ ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ကံများခေလိုက်တာ ဒါဘဲ ညည်းနေတာဘဲ၊ဘယ်တော့များမှ တိုက်ကြီးတာကြီး ကားကြီးတွေနဲ့ နေရပါ့မလဲ ကံများခေလိုက်တာ လာတယ်၊ ဉာဏ်များခေလိုက်တာလို့ လွှာရဲ့လား

(မလာပါဘူး) အံမာလေး.... တကယ့်ကိုးစားရာ ကျတော့ သတိမထားမိဘူး.... (မှန်ပါ့) ခုနင်က အရိပ်ပြကလေး ခဏကလေး ကံကောင်းတာကျတော့ ဒီဘဝ မိဖုရားကြီးဟုတ်လား နောက်ဘဝ အပါယ် လေးပါးကျတော့ ခင်ဗျားတို့က လွန်းလိုက်တာ (မှန်ပါ့ဘုရား)ဥပရိ မိဖုရားကြီးတို့ ဟင်-ဒီဘဝမိဖုရားကြီး နောက်ဘဝနောက်ချေးပိုးမကလေးဆိုတော့ ကောင်းသေးရဲ့လား.... (မကောင်းပါဘူးဘုရား)။

အဲဒါ ကံစိမ့်သလို မခံရဘူးလား.... (ခံရပါတယ်) မိဖုရားကြီးဖြစ်တာလဲ ဘယ်သူ့ကြောင့် (ကံကြောင့်ပါ) နောက်ချေးပိုးမကလေး ဖြစ်တာကော(ကံကြောင့်ပါဘဲ) ဩော်....ခင်ဗျားတို့က ကံများ တယ်ခေသကိုးဆိုတော့ ကံဘဲ ခင်ဗျားတို့ ဖက်ပြီးသကာလ ထားကြတယ်၊ ဒီဥစ္စာက ပညာဝိမုတ္တာခေါ်မယ့် သုသိမ၊ ပညာနဲ့မှ အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်သွားတယ်ကွ၊ နိဗ္ဗာန်မြင်တယ်ကွ၊ဆိုတော့ ကံ မျော်သင့်သလား.... ဉာဏ်မျော်သင့်သလား.... (ဉာဏ်မျော်သင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ဦးခင်မောင် ဘာမျော်မလဲ.... (ဉာဏ်မျော်ပါမယ်ဘုရား) အို....ခင်ဗျားတို့ ဘုန်းကြီးရှေ့မို့ ပြောနေတာပါ၊ မြို့ထဲရွာထဲကျတော့ ကံ သမားချည်း ဖြစ်နေတာဘဲ.... ဒါကြောင့် ထီထိုးနေကြတာပေါ့ဗျ၊ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)ထီထိုးတာဟာ ဉာဏ်နဲ့ထိုးတာလား....ကံနဲ့ထိုးတာလား.... (ကံနဲ့ထိုးတာပါဘုရား)။

ကိုင်း....တကာတကာမတို့ ဉာဏ်နဲ့ ထိုးလို့ရှိယင်ဖြင့် နေရာကျမှာဘဲ၊ ကံနဲ့သာ ထိုးနေကြမယ်ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် နှစ်ကျပ်-နှစ်ကျပ်နဲ့မဲ့လှရော့မယ် ခင်ဗျားတို့လဲ.... (မှန်ပါ့)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ အပါယ်လေးပါးတံခါးပိတ်တာ ကံလမ်းလား.... ဉာဏ်လမ်းလား.... (ဉာဏ်လမ်းပါဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်တာ.... (ဉာဏ်လမ်းပါဘုရား) နိဗ္ဗာန်မြင်တာ ကံနဲ့ မြင်တာလား.... ဉာဏ်နဲ့မြင်တာလား.... (ဉာဏ်နဲ့မြင်တာပါဘုရား) သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

နိဗ္ဗာန်မြင်မှလဲ အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်တယ် မဟုတ်လား.... (မှန်ပါဘုရား) ကဲ....အားလုံးတကာတကာမတွေ့ကော ကျေနပ်ကြပလား.... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ကံလမ်းသည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ကို ဘယ်လိုလုပ်တတ်ပါသတုံးလို့ မေးဘို့ အရေးကြီးတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ကံကတော့ တခါတလေ နတ်ပြည်များး မြောက်တင်လိုက်တယ်....(မှန်ပါ) တခါတလေ နတ်ပြည်မှ ဒယ်အိုးထဲဝှန်းချလိုက်သေးတယ် (မှန်ပါ) ကံ....ကံ....(မှန်ပါဘုရား)။

ကံက ခင်ဗျားတို့ကို လူ့ဘောလုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပါတယ် (မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကံက ခင်ဗျားတို့ကို ဘယ်နှယ် လုပ်သလဲ (လူ့ဘောလုံးဖြစ်အောင်လုပ်ပါတယ်) လူ့ဘောလုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပါတယ် (မှန်ပါ) အထက်ခမြောက်ကန် လိုက်ပြန်တာလဲ ကံဘဲ၊ အထက်ကနေပြီး အောက်ကန်ချလိုက်ဘာကော (ကံပါဘဲ)။

အဲ....ကံကတော့ ဒီအတိုင်းဘဲသွားမှာဘဲ (မှန်ပါ့) ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကံကြောင့် လူကောင်း နတ်ကောင်း မဖြစ်ဘူးဆိုလို့ကော ရရဲ့လား..... (မရပါဘုရား) အင်း....ဟင် လူကောင်း နတ်ကောင်းတွေဘဲ အပါယ်လေးပါး မသွားဘူးလို့ကော ဆိုလို့ ရရဲ့လား.... (မရပါဘုရား) ဘယ်သူ့ သတ္တိပါလိမ့်.... (ကံသတ္တိပါဘုရား)။

ဉာဏ်သတ္တိကတော့ တကာ တကာမတို့အထက်ကိုသာ သွားရတော့တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဉာဏ်သတ္တိကတော့.... (အထက်ကိုသာ သွားရပါတယ်) အထက်ကိုသာသွားရတော့တယ်ဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့သည်ကားလို့ ဆိုယင် ဒီရဟန္တာကြီးတွေဖြတာက ဦးခင်မောင်-ပညာဝိမုတ္တာခေါ်မယ်သုသိမ၊ သုသိမ=သုသိမ။ မယ်=ငါတို့သည်၊ ပညာဝိမုတ္တာ=ပညာဉာဏ်နဲ့ ကိလေသာမှလွတ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ခဲ့တာဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဖေါ်ကိုဖြေတာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောပါကြပလား.... (ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ဘာတုံး....ကံလမ်းဖြေတာလား-ဉာဏ်လမ်းဖြေတာလား.... (ဉာဏ်လမ်းဖြေပါတယ်ဘုရား) သေချာပြီနော်....(သေချာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ.... ဒါနဲ့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ-ပုဗ္ဗေခေါသုသိမ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်၊ ဟော လာပြန်ပြီဘုရားကလဲ.... (မှန်ပါ့) ပစ္ဆာနိဗ္ဗာနေဉာဏ်တဲ့၊ မှလာဘူးလား.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ရှေ့ပိုင်းက ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်တဲ့၊ နောက်ပိုင်းက....(နိဗ္ဗာန်သိတဲ့ဉာဏ်ပါဘုရား) နိဗ္ဗာန်သိတဲ့ မဂ်ဉာဏ်.... (မှန်လှပါဘုရား) ဒါဖြင့် တိုတိုပြောကြစို့ တကာ-တကဲ့ဓမတို့ရဲ့နားလယ်မှု၊ဒါက စဉ်းစားပါနေတယ်။

ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဆို ဝိပဿနာဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာနေ ဉာဏ်ဆို မဂ္ဂဉာဏ်....(မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား) အဲဒီတော့ ရှေ့ပိုင်းက ဘာဉာဏ်.... (ဝိပဿနာဉာဏ်ပါဘုရား) နောက်ပိုင်းက.... (မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား)။

အဲဒါနဲ့အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီး လှတ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဘုရားကလဲ နောက်ထပ်မဆင့်ဘူးလား....(ဆင့်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလို ဘုရားကဖြေလိုက်ပြန်တော့လဲ အားလုံး တကာ တကာမတွေ့စဉ်းစားပါ၊ သုသိမ ဘာမှ အခံမပါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေသောကြောင့် ကျေနပ်ပါရဲ့လား.... (မကျေနပ်ပါဘုရား)။

မကျေနပ်တော့ ဘုရားကလဲ ဦးဝတို့ တကာသစ်တို့ ကိုမြတို့-သုသိမ-မင်းနားလယ်ချင်လယ်၊ မလယ်ချင်လဲနေတော့ ဖြေရပြန်ပြီ.... (မှန်ပါ့)။

မင်းနားလယ်ချင်လဲလယ်တော့- မလယ်ချင်လဲနေတော့ကဲ့ဒါတဲ့၊ ဒါဘုရား၏ သာသနာတော်မှာ မဂ်ဉာဏ်-ဖိုလ်ဉာဏ် ရတာ

ဟူသ၍ဟာ သမထ၏အကျိုး - သမထ၏အာနိသင် - သမထကြောင့်လို့ မင်းဘယ်တော့မှ မမှတ်နဲ့တဲ့၊ ဒီဖြလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောပါပလား....(ပါ-ပါပြီဘုရား)။

ငါဘုရားသာသနာမှာ မဂ်ဉာဏ်-ဖိုလ်ဉာဏ်ရကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဟူသ၍မှာသမထအကျိုး-သမထအာနိသင်-သမထကပြီးစေတယ်လို့ ဘယ်တော့မှ မင်းမမှတ်နဲ့တဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း-အဋ္ဌကထာဆရာကရော ဘုရားကရော အကုန် ဖြေချလိုက်တယ်....(မှန်ပါ့) နိဗ္ဗာန်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသ၍ ဒုက္ခခပ်သိမ်းငြိမ်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသ၍မှာဖြင့် သုသိမ-တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်၏တံခိုး ဝိပဿနာဉာဏ်၏အကျိုး ဝိပဿနာဉာဏ်ကြောင့် ပြီးတယ်လို့ မင်းသေသေချာချာမှတ်တဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်သူက ဖြေတာတုံး....(ဘုရားက ဖြေတော်ပါ့ဘုရား)ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)ပြန်ပြောပါဦးမယ် တကာတတာမတို့-ပြန်ပြောပါဦးမယ် ခင်ဗျားတို့ အင်မတန် အရေးကြီးနေလို့ သိလဲသိပါစေတော့လို့ နှစ်ဉာဏ်နဲ့ကိစ္စပြီးကြောင်းကိုလဲထင်ရှားပါစေတော့လို့ သေသေချာချာ ပြောနေတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဟေ့....သုသိမ-တဲ့ မင်းနားလယ်ချင်လဲလယ်၊ မလယ်ချင်လဲနေတော့ ဘုရားက (မှန်ပါ့) ငါဘုရားသာသနာတော်မှာ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ရတာဟူသ၍ သမထကြောင့် သမထအာနိသင် သမထက ပြီးစေတယ်လို့ မင်းဘယ်တော့မှ မမှတ်နဲ့တဲ့၊ (မှန်ပါ့

ဘူးရား) ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီ) ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အကျိုး ဝိပဿနာဉာဏ်ကြောင့်ရတယ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကြောင့် အကျိုး ပြီးတယ်ဆိုတာသာ မင်းသေသေချာချာမှတ်....(မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်သူကပြောနေတာလဲ....(ဘုရားက ပြောတာပါ) ဒီနှစ် ဉာဏ်ပြောတယ်ဆိုတာ သေချာပလား....(သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ နိဗ္ဗာန်လို့ချင်လို့ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ငြိမ်းချင်ပါတယ်ဘုရားလို့ ဆိုလို့ရှိယင်ဖြင့် ရှေ့ဝိုင်းက ဝိပဿ နာဉာဏ်ထားပါ-(မှန်ပါ့)ရင့်လာလို့ရှိယင် ဘယ်ဉာဏ် ပေါ် မလဲ....(မဂ်ဉာဏ်ပေါ်ပါမယ်)။

မဂ်ဉာဏ်ပေါ်ဇာတ့် သူပျောက်ပါတယ်-(မှန်ပါ့) သူ့ဟာသူ ပျောက်သွားတယ် (မှန်ပါ့) မပျောက်ပေဘူးလား.... (ပျောက် ပါတယ်ဘုရား) ဒီငါးပါး ပျောက်ပြီးသကာလ ရှစ်ပါးပေါ် မလာပေဘူးလား....(ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲ့ငါးပါးက အနိစ္စရောက်ပြီး ရှစ်ပါးက မဂ်အဖြစ်နဲ့ ပေါ်လာပါတယ်(မှန်ပါ့ဘုရား) အဲ့ဒါကြောင့် ဘုရားကပဋ္ဌာန်း ပါဦးတော်မျှားကျလာတော့ တကာတကာမတွေ့ သေချာလိုက် တာ သခ်ါရေ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဝိပဿီတဲ့။ သူ့ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ မြင်တာ ဝိပဿနာဉာဏ်က- (မှန်ပါ့) သူက သခ်ါရတဲ့ရားကို....(မှန်ပါ့)။

သခ်ါရေ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတောဒီသခ်ါရတရား တွေကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ လို့မြင်တာက ဝိပဿတိတဲ့ ဝိပဿနာ ဉာဏ် (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါပဋ္ဌာန်းပါဦးတော်-၊ သခ်ါရတရားကို

အနိစ္စလို့မြင်တာက.... (ဝိပဿနာဉာဏ်ပါ ဘုရား) သဘောကျ ပလား....(ကဲ့ပါပြီ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်အတွက်တော့ ဘုရားက ပဋ္ဌာန်းပါဋ္ဌေတော်မှာ ဒီလိုဟောဘယ်ဆိုတော့ မသေချာသေးဘူး လား ဦးခင်မောင်....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

သန်ါရေ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော် အနတ္တတော ဝိပဿတိ။ ဒါကအနိစ္စဒုက္ခအနတ္တပါကွာတဲ့။ဒါက ဝိပဿနာဉာဏ်ပါ-(မှန်ပါ့) သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)သန်ါရတရားကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တလို့မြင်တာကဘာဉာဏ်ပါလိမ့်(ဝိပဿနာဉာဏ်ပါဘုရား)

အဲ ဝိပဿနာဉာဏ်လဲ ဆုံးပါရော တကာတကာမတို့ နိဗ္ဗာန်မဂ္ဂဿဆိုတော့ ဒီ နိဗ္ဗာန်မဂ္ဂဿ ကျတော့ ဝိပဿနာ ပါသေးရဲ့ လား....(မပါ-ပါဘုရား) ဝိပဿနာ မပါဘူးတဲ့။

နိဗ္ဗာန် မဂ္ဂဿ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယောလို့-ဟောလိုက် ပြန်တော့ တကာတကာမတို့ သိတဲ့အတိုင်းတဲ့ စကားလဲအင်မတန် ကြီးပါတယ်။ မှန်တာကလဲ ပဋ္ဌာန်းပါဋ္ဌေတော်ဖြစ်နေလို့ အင်မ တန်မှန်၊သံယုတ်ပါဋ္ဌေတော်နဲ့ ပဋ္ဌာန်းနဲ့တထပ်ထဲ သွားနေတယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ နိဗ္ဗာန်မဂ္ဂဿ ဆိုသဖြင့်သန်ါရေမဂ္ဂဿလို့လာရဲ့ လား....(မလာပါဘုရား) ဒါဖြင့် ဒုက္ခအဆုံး နိဗ္ဗာန်မြင်တာက ဘာဉာဏ်ဆိုကြမယ်....(မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား)သန်ါရဒုက္ခ မြင်တာ ဘာဆိုကြမယ်....(ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပါဘုရား)။

အဲ့ သန်ါရဒုက္ခ မြင်တာကဝိပဿနာဉာဏ် ဒုက္ခအဆုံးနိဗ္ဗာန် မြင်တာက....(မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား) မဂ်ဉာဏ်ဆိုတာ သေချာကြပ လား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဘယ်နှစ်ဥာဏ်နဲ့ ကိစ္စပြီးပါလိမ့်မတုံး.... (နှစ်ဥာဏ်နဲ့ ကိစ္စပြီးပါတယ်ဘုရား) နှစ်ဥာဏ်နဲ့ ကိစ္စပြီးတယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ ဘယ်လိုမျှား အားထုတ်ရမှာပါလိမ့်မတုံးဆိုတာကော သံသယ ရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘုရား)။

ကိုယ်ခန္ဓာကိုယ်ကြည့်ပြီး စမ်းသပ်ကြည့်နေ၊ အသက်ကလေး မှန်မှန်ရှူ။ ရှူပြီးသကာလ စိုက်ကြည့်တော့ ဟိုကယာ၊ ဒီကနာ၊ ဟို-စိတ်ကလေးပေါ်လာ၊ ဒီ စိတ်ကလေးတွေ့ ပေါ်လာ၊ ပေါ်လာတာကလေးတွေက ခုနင်ကလဲ မရှိဘူး၊ အခုလဲ ရှာမတွေ့ပြန်ဘူး၊ ခုနင်က မရှိဘူး၊ အခု ပေါ်လာပြီ၊ ပေါ်လာပြီး သူ ရှာမတွေ့ဘူး-ဆိုတဲ့ဥစ္စာသည် တကာ တကာမတို့ အဲဒါခန္ဓာထဲက အနိစ္စတွေ့ ပြနေတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ယာယင်ယာယင်တဲ့နေရာ အနိစ္စရှု၊ စိတ်ကလေးပေါ်လာ၊ပေါ်လာတဲ့နေရာ....(အနိစ္စရှုရပါမယ်) မျက်လုံးထဲ မြင်စိတ်ကလေးပေါ်လာယင် မြင်စိတ်ကို....(အနိစ္စရှုရပါမယ်)ကြားစိတ်ကလေးပေါ်လာယင်....(အနိစ္စရှုရပါမယ်) ကြားစိတ်ကလေးရှု၊ သူဟာသည်-"အဒဿနတော၁ အာယန္တိ၊ ဘဂ္ဂါဂစ္ဆန္တိအဒဿနံ" မမြင်ရာအရပ်က ပေါ်လာတဲ့ယ်၊ ချုပ်တော့လဲ မမြင်ရာအရပ်ဘဲသွားတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) မမြင်ရာအရပ်က ပေါ်လာကယ်၊ ချုပ်သွားတော့လဲ....(မမြင်ရာအရပ် သွားပါတယ်)။

ကဲ....ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာဆရာက ဥပမာနဲ့တကွ ပြလိုက်တယ်၊ ကောင်းကင်မှာ လျှပ်စစ်ကလေးတွေ တကာတကာမတွေက မော့ကြည့်နေတာပေါ့၊ တိမ်ကြားထဲက ဖျတ်ကနဲ ထွက်မလာဘူးလား....(ထွက်လာပါတယ်ဘုရား) ဝင်ပြန်တော့ကော.... (ဖျတ်ကနဲပါဘုရား) ဆြော်.... အဲဒီ အတိုင်းသာမှတ်ပါ....(မှန်ပါဘုရား) ဒီမျက်လုံးထဲ ပေါ်လာတဲ့စိတ်ကလေးဟာ ဖျတ်ကနဲ ပေါ်လာပြီး ဖျတ်ကနဲ ချုပ်သွားတာဘဲ....(မှန်ပါ)ဟို-လျှပ်စစ်ကမှ မြင်ရသေးတယ်နော်.... (မှန်ပါ)။

ဒီဟာကတော့ ဆြော်....ပေါ်လဲပေါ်တယ်၊ ရှိလဲမရှိဘူးလို့ မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ ရှုရှုပေး....(မှန်ပါ)နားထဲကြားတဲ့စိတ်ကလေးရှု၊ နှာခေါင်းထဲ နံတဲ့စိတ်ကလေး....(ရှုရပါမယ်) လျှာပေါ်စားတဲ့စိတ်ကလေး....(ရှုရပါမယ်) ကိုယ်ပေါ်မှာ ယားတဲ့ယံတဲ့ စိတ်ကလေး....(ရှုရပါမယ်)ကိုယ်ပေါ်မှာ ကောင်းတဲ့စိတ်ကလေး.... (ရှုရပါမယ်)ဝမ်းထဲမှာ ဝမ်းသာတဲ့စိတ်ကလေး....(ရှုရပါမယ်) ဝမ်းနဲတဲ့စိတ်ကလေး.... (ရှုရပါမယ်) ဥပေက္ခာထားတဲ့စိတ်ကလေး....(ရှုရပါမယ်)ဒေါသထားတဲ့စိတ်ကလေး....(ရှုရပါမယ်) သောကဖြစ်တဲ့စိတ်ကလေး....(ရှုရပါမယ်) သံသယဖြစ်တဲ့စိတ်ကလေး....(ရှုရပါမယ်) ကုက္ကုစ္စဖြစ်တဲ့စိတ်ကလေး.... (ရှုရပါမယ်) အကုန် ရှုရမယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား... (သေချာပါပြီ)။

အဲဒါ သင်္ခါရတရားတွေမို့ သင်္ခါရတရား ပျက်တတ်သည်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ....(မှန်ပါဘုရား) သင်္ခါရတရား....(ပျက်တတ်ပါသည်) ပေါ်လာတာ သင်္ခါရ၊ ပျက်သွားတာ အနိစ္စ....

(မှန်ပါ့ဘုရား) ပေါ်လာတာ....(သခ်ါရပါ) ပျက်သွားတာ.... (အနိစ္စပါ)။

အဲဒါကြောင့်သဗ္ဗေသခ်ါဆု အနိစ္စာ(မှန်ပါ့) ပေါ်လာတာ (သခ်ါရပါ) ပျက်သွားတာက....(အနိစ္စပါဘုရား)အဲဒါပါဠိထဲ သွင်းလိုက်၊သဗ္ဗေသခ်ါဆု....(အနိစ္စာပါဘုရား)အဲ....သခ်ါရဟာ ပျက်တယ်ကွ....တဲ့(မှန်ပါ့)သဘောပါပလား....(ပါပါပြီ)။

အဲဒါကလေးတွေ့ တကာ တကာမတွေ့က ရှုလိုက်တဲ့အခါ ကျတော့ အပျက် မြင်တာသည် ဝိပဿနာမဂ်.... (မှန်ပါ့) အပျက်အဆုံးမြင်တာသည် လောကုတ္တရာမဂ်.... (မှန်ပါ့)အပျက် မြင်တာသည်....(ဝိပဿနာမဂ်) အပျက်အဆုံး မြင်တာသည်.... (လောကုတ္တရာမဂ်ပါဘုရား) လောကုတ္တရာမဂ်ဆိုတာ သေချာ ပလား....(သေချာပါပြီ)။

အဲဒီတော့.... သုသိမကိုလဲ ဘုရားက ဘယ်နှစ်ဥာဏ်ဟောပါ လိမ့်....(နှစ်ဥာဏ်ပါဘုရား) ရဟန္တာကြီးတွေကလဲ.... (နှစ်ဥာဏ် ပါဘုရား) နှစ်ဥာဏ်ဘဲဟောတယ်။

အဲဒီတော့ သုသိမ-က ဘုရားဟောတာလဲ မကျေနပ်သေးဘူး (မှန်ပါ့ဘုရား)မကျေနပ်တော့ နက်ဖြန်ကျလာတော့မှသုသိမကို ရဟန္တာဖြစ်အောင် ဟောတဲ့တရား လာလိမ့်ဦးမယ်.... (မှန်ပါ့) သုသိမ ရဟန္တာဖြစ်ဦးမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီရဟန္တာဖြစ်ပြီးတော့မှ မင်းကောင်းကင်ပျံ နိုင်သလား၊ မြေလျှိုးနိုင်သလားဆိုတာ ဖုတ် မီးနဲ့ဖုတ်ချည်ပါလိမ့်ဦးမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒါနက်ဖြန်မှနာကြ၊ယနေ့တော်ကြဦးစို့။

သာဓု - သာဓု သာဓု-။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အမရပူရမြို့ မဂ်လာတိုက်ဟောင်း
မိုးကုတ်-ဆရာတော်ဘုရား၊ မန္တလေးမြို့
ဦးချစ်ဆွေ မမွာရုံဌ ဟောကြားတော်မူသော

တရားနာနည်း

နိဿည်းတရားတော်

(၉-၃-၆၁)

နားက ဘုန်းကြီးပြောတာကို နာပါလို့ သတိပေးလိုက်တယ်နော်.... ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ် လှည့်ကြပါလို့ ထပ်ပြီး သတိပေးလိုက်ရပြန်တယ်နော်.... (မှန်ပါ့)။

တရားကတော့ဖြင့် တကာတကာမတွေ့ နားကထောင်မှရမှာဘဲ ဉာဏ်ကတော့ဖြင့်.... (ခန္ဓာလှည့်ရပါမယ်) ဉာဏ်ကတော့ဖြင့် ခန္ဓာလှည့်ရလိမ့်မယ်၊ ဘာ့ကြောင့်တုံးလို့ ဆိုလို့ရှိယင် နားကတော့ဖြင့် ထောင်တတ်ရုံဘဲရှိပါတယ်၊ နားက ကြားတတ်တဲ့သတ္တိ မှတ်တတ်တဲ့သတ္တိ ဒါလောက်ဘဲရှိပါတယ်တဲ့၊ခန္ဓာထဲဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတဲ့ မြင်တတ်တဲ့သတ္တိကတော့ ဉာဏ်ကမှမြင်တတ်တဲ့သတ္တိရှိတယ်လို့ မှတ်ထားပါနော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ 'ဒေသနာဉာဏာနုသာရေန ဉာဏ် ပေသေန္တိသာဉာဏ်ကုတ္တရဿဟောတိ' ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး တရားဟောတဲ့အခါကျတော့ တရားပဲ့အဆုံးမှာ ဦးခင်မောင်တို့ ကျတ်တမ်းဝင်ကြတယ်လို့ မပါလားဗျာ....(ပါပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဘယ်လိုမျှားနာလို့ ပါသ့ဉ်းပါလိမ့်မတုံးလို့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့က မေးလို့ရှိယင်ဖြင့် ဦးဝ.... ဒီဟာနဲ့ဉ်းထောင်ကြည့်ပါနော်.... (မှန်ပါ့)။

ဒေ့သနာဉာဏာ နုသာရေန = ဘုရားဟောတော်မူတဲ့ ဒေသနာဉာဏ်ကို အစဉ်လျောက်သဖြင့်၊ ဉာဏ် ပေသေန္တိသ = နားကတော့ တရားနာတာပါဘဲ ဉာဏ်ကတော့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲလှတ်ပေးရမယ်....(မှန်ပါ့)။

ဉာဏ်က ဘယ်လှတ်ပေးရမယ်.... (ခန္ဓာကိုယ်ထဲ လှတ်ပေးရပါမယ်) ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲ လှတ်ပေးကြပါလို့ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ လှတ်ပေးကြပါလို့ ခင်ဗျားတို့ သတိပေးလိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့)။

အဲဒီလို ဖြစ်လာတဲ့အခါကျတော့ နားက နာပြီးသကာလ ဘုန်းကြီးဟောတဲ့တရားဘုရားဟောတော်မူတဲ့တရားတွေ့ နားက နာပြီး သကာလ ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ လှတ်ပေးပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒေသနာဉာဏာနုသာရေန = ဟာတဲ့ ဒေသနာဉာဏ်ကို အစဉ်လျောက်သဖြင့်၊ ဉာဏ် = ဉာဏ်ကို၊ ပေသေန္တိသ = ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာလှတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲဉာဏ်က လေးလှည့်ပါနော်.... (မှန်ပါ့)။

ဘာဖြစ်သ့ဉ်းမတုံးဆိုတော့ ဉာဏ်တ္တရဿဟောတိ = အမြတ်ဆုံး မဂ်ဉာဏ် ဖြစ်သ့ဉ်းလိမ့်မက့ာ.... (မှန်ပါ့) အမြတ်ဆုံး မဂ်

ဉာဏ်ဖြစ်သွားတဲ့အခါကျတော့ တရားနာရင်း ကိုယ့်ဟာကိုယ် သောတာပန်ဖြစ်သွားမယ်....(မှန်ပါ့)။

ဦးခင်မောင်ရေ.... တယ်အာဘိုးတန်ပါကလား....(အာဘိုးတန်ပါတယ်ဘုရား) အားလုံးတကာတကာမတွေ ဘုရားလက်ထက်က တရားနာနည်းနော်.... (မှန်ပါ့) ဘုရားလက်ထက်က တရားနာနည်း ဦး၀....တို့ ဂရုစိုက်ပါ။

ဒေသနာဉာဏာနုသာရေန= မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူတဲ့ ဒေသနာဉာဏ်တွေကို- ဒေသနာဉာဏ်တွေကို နားကထောင်ပြီးသကဲ့လ ဩော်.... ဒီလိုဟောနေပါကလား၊ ခန္ဓဲကိုယ်ကြီး အကြောင်း ဒီလိုဟောနေပါကလား....လို့ နားကထောင်ရမယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

နားကထောင်ပြီးသကာလ ဉာဏ်ပေသွန်သဲ၊ ဉာဏ်= မိမိသွန်သင်နှန်ပါတဲ့ ဉာဏ်ကလေးကို၊ ပေသွန်သဲ= ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ လွှတ်လိုက်စမ်းပါ.... (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် နားက တရားကိုနာ၊ ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်လှည့် (မှန်ပါ့) နားကဘာတဲ့....(တရားနာရပါမယ်) ဉာဏ်ကဘာတဲ့ (ခန္ဓာကိုယ် လှည့်ရပါမယ်) ခန္ဓာကိုယ်လှည့်....(မှန်ပါ့)။

တကာတကာမတွေ ဒါ- ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီလောက် အရေးတကြီး ပြောနေပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ဒီအချိန်မှာ သမာဓိပညာတွေကလဲ ကောင်းတဲ့အချိန် ဖြစ်နေတော့ တရားနာရင်းနဲ့လဲ ဘုရားလက်ထက်က ဘယ်သူ သောတာပန်တည်တယ်၊ ဘယ်သူ သကဒါဂါမ်, ဘယ်သူ အနာဂါမ်, နဒ္ဒတို့

များဟောလိုက်တာ ရဟန္တာကျအောင် တည်တာတွေ ရှိပြီးသ
ကာလနေတာ ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပါလိမ့်မတုံး မေးမှာစိုးတဲ့အ
တွက် ဩော်.... သူတို့တရားနာတာက နားက တရားကိုနာပါ
တယ်၊ ဥာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ လွှတ်လိုက်သောကြောင့် (မှန်
ပါ့) ဥာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အရှေ့ခိုင်းလိုက်သောကြောင့်
ဥာဏ်ထက်ပြီးသကာလ ထက်တဲ့မဂ်ဥာဏ် ပေါ်လာတယ်လို့
ပြောတာပါ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ဒီတရားနာနည်းအတိုင်း ဘုန်းကြီး
တို့ တကာ ကကာမတွေကလဲ ဒီအတိုင်းနာကြရလိမ့်မယ်နော်....
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်ဆရာတော်ဟောလို့ ဘယ်လိုဘဲနာနာ၊ ဘယ်မှာဘဲ နာ
နာ- ဩော်.... နားက တရားနာရမယ်၊ ဥာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
စေလွှတ်ရမယ်.... (မှန်ပါ့) ဦးခင်မောင်.... ဥာဏ်ကဘာဝဲ့...
(ခန္ဓာကိုယ်ထဲ စေလွှတ်ရပါမယ်ဘုရား)။

စေလွှတ်ပါမျှားလာတော့ ဥာဏ်ကဆင်းလာလိမ့်မယ် ... (မှန်
ပါ့) အဲဒီ ဥာဏ်ထက်လာလို့ ရှိယင်ဖြင့် တကာ တကာပေတွေ
အဲဒီ ထက်တဲ့ဥာဏ်က ပယ်ထိုက်တဲ့ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်က
ပယ်ထိုက်တဲ့ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ ....ဆိုတဲ့ တရား
တွေဟာ ပယ်ပြီးသားဖြစ်သွားတယ်.... (မှန်ပါ့)။

ဩော်....ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ တရားနာ
နည်း နိဿျည်းကို အခု ဆရာဘုန်းကြီးက ပေးလိုက်ပြန်တော့
တရားနာရင်းကို ကိုစွပြီးနိုင်တဲ့ သဘောတွေလဲ အဋ္ဌကထာဆရာ

ရေးထားတဲ့အတွက် ဦးခင်မောင်ရေ ဒီနာနည်းကို လက်မလွှတ်ပါနဲ့ (မှန်ပါဘုရား)။

တကာဃစ်-ဘာတဲ့တုံး.... (ဒီနာနည်း လက်မလွှတ်ပါနဲ့) ဦးဇင်ရုပ်တို့ နာနည်းပေမဲ့ အရေးကြီးတယ်နော်....(ကြီးပါတယ် ဘုရား)။

နာနည်းပေမဲ့ တကာတကာမတို့ အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ကြပါ....(မှန်ပါ့)တရားနာတာ ဘုန်းကြီးကပြောတယ်၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ရုံကလေး မနာလိုက်ပါနဲ့.... (မှန်ပါ့) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြတ်သည့်တိုင်အောင် နာလိုက်ပါ.... (မှန်ပါ့) ဦးခင်မောင် ဘယ်လိုမှာသတုံး.... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြတ်သည့်တိုင်အောင် နာလိုက်ပါ)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြတ်သည့်တိုင်အောင်နာလိုက်ပါလို့ ဆိုတော့ နောက်-ဒီလုပ်နဲ့ လဲပြပါလိမ့်မယ် တကာတကာမတို့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြတ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကဗေမေတဿ ကောဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ=ဆိုတာ ဦးခင်မောင် မဖြတ်တာ.... (မှန်ပါ့ မဖြတ်တာပါ) မဖြတ်တဲ့ ပါဠိတော်နော်.... (မှန်ပါ့)။

ဗေမေတဿ ကောဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောတိ=ဆိုတာက ဖြတ်လို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တာပြောတာ (မှန်ပါဘုရား) ဒဲ့ဒါကြောင့် တကာတကာမတွေက နားကဘာလုပ်ကြမယ်.... (နာရုပါမယ်ဘုရား) နားကဖြင့် တရားဘဲ ဘုန်းကြီးဟောတဲ့ ဝိပဿနာတရားဘဲ နာရမှာဘဲ (မှန်ပါ့)။

သို့သော် နာရုံကလေးနဲ့ ပြီးသလားလို့ မေးတဲ့အခါ ကျွတော့ မမှတ်သဝန ကုသိုလ်ကလေးနဲ့ တကာတကာ [illegible] မရောက်နိုင်သေးတော့ ကိုယ့်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ကိုယ်ပြဟံတော့ ကို ဥာဏ်က ခန္ဓာထဲလှတ်လိုက်တော့ ဥာဏ်က ဝေဒနာတွဲ့ ပဋိဂ္ဂါလ်ဟာ ဝေဒနာကို ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်၊ စိတ်ကြိုက်ဟဲ့ ပဋိဂ္ဂါလ်ဟာ စိတ်ကို ဖြစ်ပျက် ရှုပြီးသကာလ နာနေလိုက်တဲ့အခါ ကျွတော့-ဟော....ဦးခင်မောင်တို့....ဦးဝတို့....ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြင့်ဒါ ရောလားဗျာ.... (ပြတ်ပါတယ်ဘုန်းး)။

အဲဒါ ဥာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဖစလှတ်လိုက်တဲ့အတွက် နော်-(မှန်ပါ့)ဉာဏ်က စေလှတ်လိုက်တော့ ပဝိယသနာ ဥာဏ်က ကိုယ့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဖြေထားလိုက်တော့ နောက်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြတ်တဲ့ ပဝိယသနာ ဥာဏ်က ရင့်ကျက် လာပြန်တော့ ဉာဏ်က အဲဒီခန္ဓာကိုယ်ထဲ လှတ်လိုက်လို့ ရင့်ကျက်လာပြန်တော့ လဲ-ဉာဏ်တွေရသေး=ဥာဏ်သည်ဘဲ့၊ ဥာဏ်ရသေး-အထူးသဖြင့် မြတ်လာတဲ့ယ်....(မှန်ပါ့)ကြီးကျယ်လာဘယ် ထက်မြက်လာတယ် ဆိုတာပါဘဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီဥာဏ်တွေ့ ထက်မြက်လာပြီဆိုတော့ ဟကာတကာမဟို့ ခုနင်က ဖြစ်ပျက်တွေ့မမြင်ဘဲနဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တဲ့ ဥာဏ်မြင်ကြီး တခုဖြစ်လာတယ်လို့ ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဦးခင်မောင်တို့ တကာဝလို့ မှတ်မိပလား....(မှတ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ပဌမ ဥာဏ်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲလှဘ်ဘော့ကို မရှင်းခဲ့ဘူးပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့)လှတ်ပါမျှားလာခဲတော့ ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ....(ရင့်လာပါတယ်ဘုရား)။

ရင့်လာတော့ မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ပြီးသကာလ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကြီး ဘယ်နှယ်နေပါလိမ့်.... (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား) ဟာ့- ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်တယ်ဆိုတော့ စာလိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ခန္ဓာလိုတော့ တကာတကာမတို့ ဒုက္ခပြတ်တာပါလား....(မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာလိုတော့ ဘာတဲ့-(ဒုက္ခပြတ်တာပါဘုရား) ခန္ဓာအလိုတော့ ဒုက္ခပြတ်တာသိတော့ ဒုက္ခနိရောဓော နိဗ္ဗာနံ- (မှန်ပါ) သဘောကျပလား-(ကျပါပြီ) ဒုက္ခဿအန္တံ ကရိဿတိ၊ဒုက္ခဿ=ဒုက္ခ၏၊အန္တံ=အဆုံးကို၊ကရိဿတိ=ထက်တဲ့ဉာဏ်ကမျက်မှောက်ပြုနိုင်၏ လို့ သံယုတ်ပါဠိတော်ကြီး အရုဏဝတီသုတ်မှာ ဟောထားတော့ သြော်-ဉာဏ်ထက်လာလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒုက္ခအဆုံး မြင်တဲ့ ဉာဏ်လာတော့ ဒုက္ခကို မရှိတော့ပါကလားဆိုတာ တကာဝတို့ ဦးခင်မောင်တို့ ပေါ်လာကြပြီနော်(ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့တကာတကာမတွေ့ တရားလဲနာကြပါ။ ဘယ်မှာမဆို တရားနာကြပါ နာပြီးသကာလ နာနည်းတော့ဖြင့် ဒီနည်းမပြောင်းပါနဲ့လို့ သတိပေးလိုက်ပါတယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

နားကဘာတဲ့-(တရားနာရမယ်) ဉာဏ်က(ခန္ဓာကိုယ်လှည့်ရပါမယ်)လှည့်ဖန်များတော့ ဉာဏ်ဘာဖြစ်သလဲ....(ထက်ပါတယ်ဘုရား)

ထက်လာလို့ ရှိယင်ဖြင့် ဒီဉာဏ်သည် နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုပြီ(မှန်ပါဘုရား) နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုယင် ခန္ဓာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှယ့်နေသလဲ....(ပြတ်ပါတယ် ဘုရား) ဒါဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟောတဲ့အတိုင်း-

ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ။
အာတာပီနော စျာယတော ဗြဟ္မဏဿ။
အထဿ ကခ်ါ ဝပယန္တိ သဗ္ဗာ။
ယတော ပစ္စယာနံ ခယ အဝေဒိ တ....။

သြော်....အကြောင်းတရားတွေ့ ချုပ်သွားတာဖြင့် သိလိုက်ပါပြီ ဆိုတော့ ဒုက္ခအကြောင်းတွေ့ ချုပ်မသွားသေးဘူးလား....(ချုပ်ပါတယ်)အဲ့ ဒုက္ခချုပ်တာ ဘာခေါ်ကြမယ်....(နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

သြော်....ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ နားက ဘုန်းကြီးတရားကို နာပါ၊ ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲလှည့်ပါ၊လှည့်ဖန်များ ဉာဏ်ထက်လို့ ရှိယင် ဒုက္ခအဆုံးမြင်ပါတယ်....(မှန်လှပါဘုရား)။

သေသေချာချာမှတ်ပါ တကာတကာမတို့ အင်မတန်ကြားရကြုံရခဲတယ်။ကုသိုလ်ဖြစ်ရုံကလေးမနာလိုက်ပါနဲ့ ဆိုတာကလေးဟာ ကုသိုလ်ဖြစ်ယင်ဘဲ ဘုန်းကြီးတို့က အများကြီး ကျေနပ်ပါပြီ၊ အခုတော့ဖြင့် ဉာဏ်တွေကလဲ ထက်လာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ့ဆရာဘုန်းကြီးကလဲ နည်းပေးပြီးသကာလ ဘုရားကလဲနည်းပေးထားပြီးရှိပြန်တော့ သြော်....ဒို့သည် သံသရာမရှည်ပါနဲ့တော့ ဆိုပြီးသကာလ သံသရာပြတ်ချင်တော့ နားက တရားကိုနာ၊ ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်လှတ်....(မှန်ပါ့)။

နားက(တရားနာ) ဉာဏ်ကတော့(ခန္ဓာကိုယ်လှတ်ရပါမယ်)အဲ့-ခန္ဓာကိုယ်ကြည့်လိုက်၊ ကြည့်ဖန်များယင်ဒီဉာဏ်ဘာဖြစ်မယ်

(ထက်မြက်လာပါတယ်ဘုရား)အဲ-ထက်မြက်လာလိမ့်မယ်၊မလာပေဘူးလား....(လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ထက်မြက်လာသည်နဲ့တပြိုင်နက်တည်း ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ ဉာဏ်တွေရသွားဟောတာ-ဆုတ်အတိုင်း ဉာဏ်ထက်မြက်လာပါရော၊ ဒုက္ခချုပ်တဲ့နိဗ္ဗာန်မြင်ရပါပြီ(မြင်ရပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ အထူးတလည် အားထုတ်စရာရှိသေးသလား....။ ဒီနေရာမှာဘဲ ကိုယ်ပါရမီ ကိုယ်ဉာဏ်စွမ်းအလိုက် ကိစ္စမပြီးနိုင်ပေဘူးလား....(ပြီးနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ....ဒါကြောင့် ဘယ်နေရာဘဲပြီးပြီး၊ အလွယ်နဲ့ပြီးလဲ အကောင်းဆုံးပါဘဲ၊ ပြီးဘို့ရာအရေးသာ ကျုပ်တို့ကြီးပါတယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား) မောင်မြတို့ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)နားက ဘာလဲပ်ကြမတုံးဟေ့....(နားကထောင်ရပါမယ်)။

နားက ခန္ဓာငါးပါး ဘုန်းကြီးဟောတဲ့ ဝေဒနာဖြစ်ပျက်, စိတ်ဖြစ်ပျက်, ရုပ်ဖြစ်ပျက်တွေ့ သူဟောနေတာ နာတာပေါ့ဗျာ-(မှန်ပါ့ဘုရား) ဉာဏ်က မကြားဘူး တကာတကာမတို့ရဲ့ ကြားတာကဲ့ နားက ကြားတာ....(မှန်ပါ့)။

နားကကြားတဲ့ တရားတွေ့ကိုမှ ဉာဏ်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ လွှတ်ကြည့်ရမယ်-(မှန်ပါ့)သြော်....ကြားတဲ့အတိုင်း-ကြားတာက ဖြစ်ပျက်တွေ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ သဗ္ဗညုဉာဏ်ရာအနိစ္စာရယ်။ အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာတွေ့သာရှိတယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာ နားက ကြားတောင်မှ ဉာဏ်က တကယ်ရှိ-မရှိ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဝေဒနာလာတယ်....(မှန်ပါ့ ဝေဒနာပါတယ်)။

ဝေဘန်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဥာဏ်နဲ့ တွေ့သွားလိမ့်မယ်-(မှန်ပါ့)ဘယ်လိုပါလိမ့်....(ဥာဏ်နဲ့တွေ့သွားပါလိမ့်မယ်) ဥာဏ်နဲ့ တွေ့သွားတဲ့အခါ ဟာ-ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်နဲ့ ဝိပဿနာမဂ်နဲ့ ကိုက်ပါ့ပါ့လား....ဆိုပြီး ကြိုးစားပြီးသကာလ တကာတကာ့ မတွေ့ ဒီ ထိုင်ရင်းရှုလိုက်တာပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့)။

ရှုလိုက်တော့ ဒီ-ဥာဏ်သည် ရှုဖန်များလာတော့ခန္ဓာကပဋမတော့ ဖြစ်ပျက်တွေ့တာနည်းတယ် နော်....(မှန်ပါ့) နောက်ကျတော့ဖြစ်ပျက်တွေက တစပ်တည်းဖြစ်ပြီး မလာပေဘူးလား....(လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ လာတဲ့အခါကျတော့ဖြင့် ဦးခင်မောင်တို့တကာဝတို့ ဥာဏ်ထက်လို့ မှတ်ပေတော့....(မှန်လှပါ) ဥာဏ်ထက်တော့ ဒီဥာဏ်သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် တကာတကာမတို့တဲ့ ဒီထက်ပိုထက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒါတွေဒုက္ခသစ္စာဘဲလို့ ပိုင်းခြားချလိုက်တော့ ဒုက္ခတွေချုပ်မသွားဘူးလား- (ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒုက္ခတွေချုပ်သွားလို့ရှိယင်ဖြင့် တဏှာချုပ်လို့ ဒုက္ခချုပ်တာဘဲ(မှန်ပါ့ဘုရား)ဒီဥာဏ်ချုပ်လို့ (ဒုက္ခချုပ်တာပါဘုရား)ဝိစိကိစ္ဆာချုပ်လို့....(ဒုက္ခချုပ်တာပါဘုရား)။

အဲ.... ဒုက္ခချုပ်တဲ့ ခုနင်က နိဗ္ဗာနံမဂ္ဂဿနိဗ္ဗာနံဖလဿ အာရမ္မဏ ပစ္စယေန ပစ္စယော ဆိုတဲ့ မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ် ပေါ်လာတယ်- (မှန်ပါ့) မပေါ်လာ ပေဘူးလား....(ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် အင်မတန်ကံကောင်း အကြောင်းသင့်ပြီး သကာလ နေတဲ့အခါ တရားနာနည်းနိဿည်းကိုလဲ တကာတကာမတွေက အမှန်အကန်ရပြန်တော့ ဒို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် ဆရာဘုန်းကြီးမေးလဲ ဖြေမက္ခ-၊သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ဉာဏ်နဲ့လဲခန္ဓာကိုယ်မေးတဲ့အခါ လှည့်နေမယ်က္ခ(မှန်ပါ့)လှည့်ပန်များယင် ဉာဏ် ဘာဖြစ်လာမလဲ(ထက်လာပါမယ်)ထက်လာလို့ရှိယင် ခန္ဓာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘာဖြစ်မလဲ (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား) ပြတ်မယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် ယနေ့ ထူးထူးလည်လည်ဘဲ ဒီ တကာ တကာမတွေ တရားနာနည်း နိဿည်း ပြောရပါတယ်ဆိုတာကော သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒီဥစ္စာ ဘယ်မှာလာပါလိမ့်မလဲလို့ မေးတဲ့အခါ ကျတော့မှ တကာ တကာမတို့ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးရဲ့သား ကာလဆိုတာ ကြားဘူးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ ကြားဘူးကျပါပြီ ဦးခင်မောင်.... (မှန်ပါ့) အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးရဲ့သား ဘယ်သူပါလိမ့်....(ကာလပါဘုရား)။

အေး....ကာလဆိုတဲ့သား ရှိတယ်နော်....၊ဒါကလေး နည်းနည်း နားထောင်ပါဦး၊ ပြီးတော့မှ သုသိမကို ပြောတာပေါ့.... (မှန်ပါ့) တကာ တကာမတို့ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးရဲ့သား ဘယ်သူပါလိမ့်....(ကာလပါဘုရား)။

အေး....ကာလ-ကာလ-နော်....(မှန်ပါ့) အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကတော့ သောတာပန် တည်ပြီးသကာလနေတော့တယ်၊

ဦးခင်မောင်ရေ....(မှန်လှုပါဘုရား) သူ့သားက တေလေဖြစ်နေတယ်.... (မှန်လှုပါ)သူက သောတာပန်၊ သားက္ ဘာတုံး....(တေလေပါဘုရား)။

အင်း....အဖေကသောတာပန်-သားက တေလေဖြစ်နေတော့ အဖေ လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့ ရင်သွေးဖြစ်တဲ့သားကို ဘယ်နည်းနှင့်မှ အပါယ်သွားတာ မကြည့်နိုင်ဘူး....(မှန်ပါ့)။

အပါယ်သွားတာ မကြည့်နိုင်တာနဲ့ ကွာ....ကာလတို့မျှားမိုက်လိုက်တာ၊ တနေ့မှာ ငါမှာ သံဃာငါးရာ နေ့တိုင်း ဖျာတွေခင်း ယာဂုတွေကပ် ဆွမ်းချိန်-ဆွမ်းကပ်လို့ ဒီလောက် သာသနာတော်ကြီး ငါ ချီးမြှောက်ပြီးသကာလနေတာ ကူဖေါ်လောင်ဖေါ်မရ၊ တရားနာဖေါ်မရ၊ နေ့တိုင်း အနုမောဒနာပြု တာလဲ ဒီအိမ်ပေါ်မှာ ဒီတိုက်ပေါ်မှာ ဒါလဲ အနုမောဒနာပြုဖေါ်မရဘူး၊ ငါ့ရှေ့တွင် ဒီအကောင် အပါယ်သွားတာတော့ ငါသည် အဖဖြစ်ပြီး မေတ္တာကရုဏာတွေက မျှားလွှန်းလို့ သူ့ကိုဖြင့် မကြည့်နိုင်ဘူးဆိုပြီးသကာလ လောကကြီး၌ ငွေနှင့် ဖြားယောင်းလို့ရှိယင်ဖြင့် မရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တော့ ရှားပါတယ်ဆိုပြီးသကာလ ဦးဝ-ရေ....ငွေနဲ့ ဖြားယောင်းတယ်နော်....(မှန်လှုပါဘုရား) ဘာနဲ့ ဖြားယောင်းသလဲ....(ငွေနဲ့ ဖြားယောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ငွေနဲ့ ဖြားယောင်းရပြန်တယ်၊ ကာလ-ရေ....အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးက ခေါ်လိုက်တယ်၊ လာစမ်းပါဦးကွ၊ မင်းကွာ....ဘုရားကျောင်းတော်မှာ ငါ ကျောင်းတကာလဲ ဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒီဘုရားကျောင်းမှာ မင်းနဲ့လဲ အင်မတန် အကျွမ်းဝင်တဲ့

သံဃာတွေဟာ အကုန်ရှိနေတာဘဲ၊ တနေ့တလေမျှား ကျောင်း သွားပြီး ဥပုသ် စောင့်လို့ ရှိယင်ကွာ....အဖလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က မုံ့ဘိုးတရာပေးမယ်ဟေ့.... (မှန်လှပါဘုရား) ဘယ်လောက် ပေးပါလိမ့်....(ကရာပါဘုရား)။

အဟုတ်လားလို့၊တရာဆိုပေမဲ့ ရှေးဥကတော့ ဦးခင်မောင် အဘိုးတန်တယ်နော်....(မှန်ပါဘုရား) အခု တရာမျိုးနဲ့ သွား မတွက်နဲ့၊ ရှေးဥက အဘိုးဘန်ဘယ်လို့ မှတ်ထားပါ....(မှန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ တရာပေးမယ်ဆိုတော့ အဟုတ်လားလို့-မေးတယ် ဟုတ်ပါတယ်ကွ၊ ငါဘယ်လိမ်လိမ့်မတုံး၊သောတာပန်က ဘယ် လိမ်လိမ့်မတုံး ဦးခင်မောင်.... (မှန်လှပါဘုရား) ဦးဝ....လိမ်ပါ့ မလား....(မလိမ်ပါဘူးဘုရား)။

အဲ....မလိမ်တာနဲ့-ငါ မလိမ်ပါဘူးကွ၊ မင်း တနေ့တည်း ဥပုသ်စောင့်၊ ပြန်လာလို့ ရှိယင်ဖြင့် သေသေချာချာ ဥဒ္ဒတရာ ပေးပါမယ်ဆိုတော့ ကဲ....ကောင်းပြီ ကျုပ် ဥပုသ်သွားစောင့် မယ်ဆိုပြီးသကာလ ဘုရားကျောင်းတော်ဝင် အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်တဲ့ ကျောင်းမှာဘဲ သွားလိုက်တယ်၊ သွားပြီးသကာလ ဥပုသ်စောင့်သလိုလို ဘာလိုလိုနဲ့ တကာဝ-ရေ....ကျောင်းမှာ အိပ်ပြီး ပြန်ခဲ့တာပေါ့....(မှန်လှပါဘုရား)။

သူက ဥဒ္ဒတရာလို့ချင်လို့ သွားတာကိုး-(မှန်လှပါ)ဥဒ္ဒတရာ လို့ချင်လို့ သွားတာ ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ သူသည် ဥဒ္ဒရာဘို့ ဘဲ တကာသစ်တို့ အရေးကြီးနေတယ်....(မှန်လှပါဘုရား)သီလ

ဆောက်တည်ဘို့ သူ့အရေး ဟုတ်ပါရဲ့လား.... (မဟုတ်ပါဘူး) ငွေရဘို့အရေးက သူ့အရေးပေါ့ဗျာ....(မှန်လှပါကဲ့ရှုး)။

အဲဒီလိုနဲ့ဘဲ သူသွားပြီး ဆောက်တည်ပြီးသကာလ တည အိပ်ဘယ်ကျောင်းမှာ၊ မနက်ကျတော့ ဘုရားနဲ့တကွ သံဃာ ငါးရာကလဲ အိမ်ကြွလာတဲ့အခါ သူက နောက်ကနေပြီးလိုက်လာ တာပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါဘုရား)။

အဖလှုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အိမ်ပြူတင်းပေါက်ကနေပြီး ထွက်ပြီး ကြည့်လိုက်တယ်၊ ဩဿ်....ငါ့သားဖြင့် ညစာတောင် မစားဘဲ နဲ့ ဥပုသ်စောင့်လာတဲ့ဥစ္စာ သူ့အစေခံတွေကို ယာဂုတို့ ဘာတို့ ပြင်ထားကြပါကွာ၊ ကာလဟာ ဥပုသ်စောင့်လာတယ်ဟေ့-လို့ ဆိုပြီးသကာလ ဘုရားနဲ့အတူ အိမ်ပေါ်တက်လာပြီးသကာလ ဘုရားကို ဆွမ်းတွေ ဘာတွေ ယာဂုတွေကပ်၊ သံဃာတော်တွေကပ်၊ ကာလလဲ အစေခံတွေပြောထားလို့ သူလဲ ဆာလာတယ်ကွ၊ မင်းတို့က မြန်မြန်ပြင်ပြီး ဆင်ပြီး ကျွေးကြ မွေးကြကွဆိုတော့ ဦးခင်မောင် ဘုရားနဲ့ သံဃာတွေကတော့ ဘုဥ်းပေးနေပြီ၊ ကာလက ဇွန်းတောင် မကိုင်ဘူးတဲ့ ယာဂုသောက်ဘို့....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့ မကိုင်သတုံးမေးတဲ့အခါကျတော့ ငွေမရယင် မသောက်ဘူးကွတဲ့....ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်....(ငွေမရလို့ မသောက်တာပါ) ငွေမရ·မသောက်ဘူးဆိုတော့ တကာသစ် သေချာပြီဗျ.... (မှန်ပါ့) ဘယ်လို သေချာသတုံး....(ငွေမရယင် မသောက်ပါဘူး) ငွေမရယင် မသောက်ဘူးဆိုတော့ ဦးခင်မောင်....အခက်ကြီးပါလားဗျ....ဟင်....(မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီလို ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကလဲ ဆွမ်းတွေ့ ဆန်ပြုတ်တွေ့ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ကြိုက်တတ်ရာရာတွေမှာ သူ့မှာ သူဌေးဖြစ်လို့ အကုန် အစုံအလင် ကပ်ပြီးသကာလ သူ့သားဆီ လာရှာတာပေါ့၊ သမုဒယကတော့ တကာတကာမတို့ သောတာပန်ပေမဲ့ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာသာ ပယ်သေးတာကိုး.... (မှန်လှပါ) သမုဒယ ၄ ပိုင်း-၁ ပိုင်းသာဆိုတော့ ၄ ပိုင်း-၃ ပိုင်းက ကျန်နေသေးတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ....ဒါနဲ့ သူ့သားဆီ လာတယ်၊ ဟော့....ကာလ....၊ မင်းမနေ့ညက ဥပုသ်စောင့်တယ်၊ ထမင်းကလဲ ဆာလှမှာပေါ့၊ ယာဂုသောက်ပါလား....၊ ဟာ....မသောက်ဘူးဗျာ....။

ဟ....ဘယ့်နှယ်ကြောင့် မသောက်တာတုံး....တဲ့၊ အို....ငဲ့တရားပေးမယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ငဲ့တရား ရမှ သောက်မယ်၊ အံမာလေးဗျာ....ယာဂုသောက်ဘို့ကို ငဲ့တရား ပေးရဦးမယ်တဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)တကာ တကာမတို့ လွယ်ရဲ့လား.... (မလွယ်ပါဘုရား) သဒ္ဓါဆိုတာ ပါရဲ့လား....(မပါ-ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ သဒ္ဓါဆိုတာ မပါဘဲ ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ အဖေလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့ ဦးခင်မောင်-ကြည့်မနေနိုင်ဘူးပေါ့ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါနဲ့ ငဲ့တရောယူပြီး ဒီနားချတော့မှ သူ့ကို ပေးတော့မှ တကာ တကာမတို့ ခုနင်က်ပြောတဲ့ ယာဂုကို သောက်ပါတယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တကယ် သဒ္ဓါတရားပါရဲ့လား မေးယင် ဘယ့်နှယ်ပြောမလဲ.... (မပါပါဘုရား) မပါ-ပါဘူး၊ သို့သော် အဖေ

လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ယဉ်းသွင်းရတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ခင်ဗျားတို့ သားတွေ သမီးတွေလဲဒီလိုဘဲ ဟ....သံဃာတော်တွေ ဝတ်ချကြဟာ၊ ဟ့....ဆွမ်း,ကွမ်းကပ်ချေပါဟာ၊ ဟ.... ကျောင်းသွား ဘာကလေး ပို့ချေပါဟာ.... အစရှိသည်နဲ့ ဒီလို ယဉ်းသွင်းကြရတာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သူလဲ ယဉ်းသွင်းရှာတာဘဲ။

ဒါနဲ့ ငွေတရာရတော့မှ ယာဂုသောက်ပြီးသကာလ ဒီနားမလာပါဘူး၊ သူ့ဟာသူ ငွေတရာ သုံးဖြုန်းပြီးသကာလ ဦးခင်မောင် ကုန်တာဘဲ.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ ငွေတရာနဲ့ ကျောင်းတော့ တခေါက်သွားဖေါ်ရပြီကွ တော်ပြီ၊ ဒီအကောင် နောက် ၄-၅ ရက် နေတဲ့အခါကျတော့ ကာလ လာပါဦးကွ၊ ငွေနဲ့ ဖြားယောင်းလို့ ရမှန်းသိပြီ၊ ကျောင်းသွားလို့ပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့)ကျောင်းသွားတယ် ဆိုကတည်းက နည်းနည်းတော့ အာဘိုးတန်လာပြီ.... (မှန်ပါ့)။

ဒါနဲ့ ကာလရေ.... ဒီတခါတော့ကွာ တထောင်ဟော့.... စေ့းတက်သွားတယ်၊ ဒီတခါတော့ ကျောင်းသွားပြီး တရားကလေးတပုဒ်ထည်းမှတ်၊ မှတ်လို့ရှိယင် တထောင်ပေးမယ်ကွ....တဲ့ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဟုတ်ပါ့မလား....တဲ့ အို....မင်းနှယ် အရင်တရာတုန်းက သေချာပြီးသားဘဲ မင်းဟုတ်ပါ့မလားလို့ မေးမနေနဲ့တော့ သွားသာသွား၊ တရားတပုဒ်ထည်းမှတ်မိလို့ ရှိယင် တထောင်၊ ဂါထာ ၄-ပါဒရှိတဲ့အနက်က ရှစ်လုံးလောက် မှတ်မိယင်ဘဲ သူက တထောင်ပေးတော့မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲ....ဒါနဲ့ အရင် ငွေတွေကလဲ သူဟာ ရတာသိနေတာနဲ့ ဒီတခါတော့ သွားမှာဘဲ၊ ငွေတထောင်ဆိုတော့ နည်းတာမဟုတ် ဘူးဆိုပြီးသကာလ တကာ တကာမတို့ ငွေတထောင်ပေးပြီး ကျောင်းတော်သွား၍ တရားနာခိုင်းလိုက်တယ်၊ ဥပုသ်စောင့်ပြီး တရားနာခဲ့တဲ့ကွ....တဲ့။

ဒီတော့ ဘုရားတရားကို နာရှုတာဘဲ နားကနာလိုက်၊ ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲ မလှုတ်တော့ ပျောက်ပျောက် သွားတယ်.... (မှန်ပါ့)။

နားကတော့.... (နံ့ပါတယ်ဘုရား) ဉာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲ မလှုတ်တော့.... (ပျောက်ပျောက်သွားပါတယ်) မဖြစ်သေးပါ ဘူး၊ ငါမှာ မှတ်မိမှ တထောင်ရမှာ.... ဂွကျနေတာက၊ရိပ်မိကြ ပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုမှ တထောင်ရမှာတုံး.... (မှတ်မိမှ တထောင်ရမှာ ပါ) မှတ်မိမှ တထောင်ရမှာဖြစ်နေတော့ တကာတကာမတို့.... ဒီအတိုင်း မှတ်လို့တော့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ နားကတွင်မှတ်လို့ တော့ မဖြစ်ဘူး၊ ခန္ဓာထဲမှတ်မှရမှာ.... ပေါ်လာတယ်.... (မှန် ပါ့) တကာတကာမတို့ ဘယ်လိုမှတ်ရမှာတုံး.... (ခန္ဓာထဲမှတ်မှ ရမှာပါဘုရား)။

အေး.... ခင်ဗျားတို့လဲ ကာလအမျိုးတွေမို့ ဟောနေရတယ် နော်.... ရိပ်မိကြပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)ခင်ဗျားတို့လဲ တော်တော် ကြာ အိမ်ကျတော့ ဘုန်းကြီး ဘာဟောလိုက်ပါလိမ့်၊ အို....ခ လုတ်တိုက်တာနဲ့ မေ့လိုမေ့၊ စိတ်ကူးရုတ်တာနဲ့ မေ့လိုမေ့ တကာတကာမတို့ ကိုယ်နဲ့ကာလနဲ့ အတူတူဘဲ မကျဘူးလား (ကျပါဘယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့်....တဲ့ ဒီလိုလဲ မဖြစ်ကြပါစေနဲ့ ဆိုပြီးသကာလ ခုနင်က စကတည်းက ဒေသနာဉာဏ်သာရေန= ဉာဏ်ပေသေန္တသ ဉာဏ်တွေရသ ဟောတိ=ဆိုပြီးသကာလ ဒီ-အင်္ဂကထာပါဠိကို ဦးခင်မောင် ရေ.... ကိုးကားထားပြီး ဒီ-ဝတ္ထုထုတ်ခဲ့ရတယ်နော်....(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ ဘုရားက သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာတွေ ဟောလိုက် သဗ္ဗေသင်္ခါရာဒုက္ခာတွေ ဟောလိုက်၊ကာလကနားကတော့ကြားပါရဲ့ ဘယ်ဟာ အနိစ္စ၊ ဘယ်ဟာ ဒုက္ခရယ်လို့ သူမသိဘူး.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ မဖြစ်ပါဘူး ဆိုပြီးသကာလ မောင်မြရေ ခန္ဓာကိုယ်ထဲလှည့်လိုက်တယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ လှည့်လိုက်တော့ ခန္ဓာကိုယ်ကဖျတ်ဖျတ်- ဖျတ်ဖျတ်နဲ့ ပျက်စီးနေတာကလေးမြင်တော့ သြော် ဒါ အနိစ္စပါကလား....သြော်.... ဒါ ဒုက္ခပါကလား သြော်.... ဒါ....အနတ္တဘဲဆိုတော့ သြော်....အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဟောတာ ဒီ.ပြင်ဘာမှမဟောဘူး.... (မှန်ပါ့) ဒီလို သူနာတာပေါ့ဗျာ.... နော်....(မှန်ပါ့) ဘယ်ကြည့် နာပါလိမ့်.... (ခန္ဓာကြည့်နာပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာကြည့်နာရင်းနဲ့ တကာတကာမတို့ ဉာဏ်က ခုနင်ကပြောသလို ဉာဏ်တွေရသ ဟောတိ= ဆိုတဲ့အတိုင်း ဉာဏ်ကအလွန်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တဲ့ ဉာဏ်ကြီးဖြစ်လာတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဉာဏ်ကြီးဖြစ်ပြီးသကာလ ဦးခင်မောင်ရေ.... နာရင်းမတ္တခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဉာဏ်လှတ်လိုက်တာ သောတာပန် တည်သွားတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ဘာဖြစ်သွားသလဲ.... (သောတာပန်တည် သွားပါတယ်ဘုရား) အဲဒါ ဓမ္မပဒမှာ လာပါတယ် တကာ တကာမတို့နော်.... ဒါ....ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံး နာနည်းမှန်လို့ ပေါ့.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီမှာလဲ ဘုန်းကြီးတို့ အမိအဖဆွေမျိုး ဥာတကာ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေ ဖြစ်နေတော့ နာနည်းမှန်ဘို့ကလဲ အရေးကြီး သေးတယ်.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဦးဝ-ရေ ဘယ်နှယ်တုံး (နာနည်းမှန်ဘို့အရေးကြီးပါတယ် ဘုရား) အားလုံးတကာတကာမတွေ သေသေချာချာမှတ်ပါ။ ကာလတရားနာနည်းကို အခုပြောတာ.... (မှန်ပါ) ဘယ်သူ့ တရားနာနည်းပါလိမ့် (ကာလ တရားနာနည်းပါဘုရား) အဲဒါ ကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေလဲ သြော်.... နားက တရားနာရမှာပါကလား၊ နာတဲ့တရားကို ဉာဏ်က ခန္ဓာထဲမှာ စေလွှတ်ရမယ်.... (မှန်ပါ) ထိုသို့ လွှတ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ နားကနာတဲ့ မှတ်သားမှုနဲ့ ဉာဏ်အမြင်နဲ့ သွားကိုက်ရမယ် (မှန်ပါဘုရား)။

ဦးခင်မောင်ရေ.... နားက.... (နားက မှတ်သားမှုနဲ့ ဉာဏ် အမြင်နဲ့ သွားကိုက်ရပါမယ်ဘုရား) ဘာ့ကြောင့်တုံးဆိုတော့ နားက ပဉ္စဒ္ဒါရဖြစ်နေတော့ နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်ဘူး(မှန်လှပါ) ဉာဏ်က မနောဒ္ဒါရဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ တကာတကာမတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်တဲ့ မဂ်ဉာဏ် ဖြစ်နိုင်တယ်.... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

အဲဒီတော့.... ဩော်.... ဒီတရားဟာ ခုနင်က သုသိမ ဟော သလို နာနည်းဟောတာ အတော် အဖရးကြီးပါကလားဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ တပဲ့လုံး မှတ်ပါ.... (မှန်လှပါဘုရား) အရေးမကြီး ဘူးလား.... (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

နို့မဟုတ်လို့ရှိယင် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ဟာ ဩော်.... တရားကို ဘုန်းကြီးက ပြောလဲ ပြောရှာတယ်၊ ကောင်းလဲ ကောင်းပါတယ်၊ ကျင့်ဘို့လဲကောင်းပါတယ်၊ ကျုပ်တို့က မလုပ်နိုင်ဘူး၊ ဒါနဲ့ ပြန်ပြေးတာဘဲ.... (မှန်ပါဘုရား)။

တရားက ကောင်းလဲ ကောင်းပါပေတယ်၊ မှန်လဲ မှန်ပါပေတယ်၊ ကိုယ်က မလုပ်နိုင်တာက ခက်တယ်၊ ဒါနဲ့ အားမထုတ်ဘူး ပြန်တာဘဲ သူကတော့ (မှန်ပါ) ခန္ဓာမှ မဟုတ်ဘဲကိုးဗျ (မှန်ပါဘုရား)။

အခုတော့ဖြင့် တကာတကာမတွေက ကျွေးကို မထားပါနဲ့ တော့ဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား.... (ပေါ်လာပါပြီဘုရား) တရားနာရင်း နားကဘာတုံး.... (နားက နားထောင်ရပါမယ်) အဲ....ဉာဏ်က ဘယ်လုတ်ပါလိမ့်.... (ခန္ဓာလုတ်ပါတယ်ဘုရား) အဲ.... အလုပ်ပါသွားပြီ၊ အလုပ်ပါသွားပြီ.... (မှန်ပါ) တကာ တကာမတို့ အိမ်ကျမှ ခလုတ်တိုက်ပြီး ဘုန်းကြီးတရား အဖြုန်း တီးတော့ မခံနိုင်ဘူးခင်ဗျားတို့.... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

လေးသခြေ့နဲ့ ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး ဆည်းပူးလို့ ရတဲ့ ဉာဏ်ခတော်ကြီးနဲ့ ဟောထားတဲ့ တရားကို သားရေး

သမီးရေး စီးပွားရေးကြောင့် ခလုတ်တိုက်တာနဲ့ ပျောက်ရမယ် ဆိုတော့ ဦးခင်မောင် အင်မတ်တန် မနာဘူးလားဗျာ.... (နာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ အကျွေးတော့ မပေးနိုင်ဘူး၊ လက်ငင်းဘဲ ယူကြပေတော့ (မှန်ပါ့ဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ) ဘာတဲ့တုံး.... (အကျွေးတော့ မပေးနိုင်ဘူး၊လက်ငင်းဘဲ ယူရပါမယ်) လက်ငင်းကို ယူသွားမှ တကာတကာမတို့ လက်ငင်း ဆိုတာက နားကဘာလဲပ်ရမယ်.... (နာရပါမယ်) ဥာဏ်က ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို (လွှတ်ရပါမယ်)။

လွှတ်ပါမျှားယင် ဘာဖြစ်မယ်.... (ထက်ပါတယ် ဘုရား) အဲ.... တနာရီအတွင်း လွှတ်လိုက်ရတဲ့ဥာဏ်သည်....တဲ့ အမျှားကြီး ထက်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ဦးခင်မောင်ပေါ်လာရောပေါ့ဗျာ.... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) မပေါ်လာပေဘူးလား.... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

နို့မဟုတ်လို့ ရှိယင်တော့ခင်ဗျားတို့က စနေအင်္ဂါဂြိုဟ်ကသိပ် ရှေ့တယ်၊ဘယ်နေ့ကျမှ ရက်ကလဲ မကောင်းသေးဘူး၊ ပြဿဒါးက စ-နေတယ်ဘယ်နေ့ကျမှ၊ တရားအားထုတ်တာတောင် ပြဿဒါး ရှေးနေလို့ မဖြစ်ပါဘူး(မှန်လှပါဘုရား)။

တချို့ တကာတကာမတွေက အခုခေတ့ အလကားနေဦးမယ်၊ တန်ခူးလလောက်မှ၊ အို....ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေ(မှန်ပါ့)တန်ခူးလ သင်္ကြန်ကျတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့က သင်္ကြန်မကျခင် သေနိုင်တဲ့ဥစ္စာ ဒါလဲ ကြည့်တာမဟုတ်ဘူး၊ သင်္ကြန် စောင့်ချင်စောင့် နေတာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အင်မတန်မဆိုးဝါးဘူးလား.... (ဆိုးဝါးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့မှာ သဿတ ဒိဋ္ဌိကလဲရှိတယ် ဦးခင်မောင်ရေ.... (မှန်လှုပါဘုရား) သကြန် ကျအောင် ကိုယ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ခိုင်တယ်မြဲတယ်လို့ မယူလိုက် ဘူးလား.... (ယူလိုက်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒါ ဘာဒိဋ္ဌိပါလို့မ်.... (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ဩော်.... ခင်ဗျားတို့ပြောတာတော့ ဝမ်းသာရ မလိုလိုနဲ့ ဝမ်းထဲက ဒိဋ္ဌိကလဲ အပါယ်ချနေပါကလား.... (မှန်ပါဘုရား) ဩော်.... တပည့်တော်တို့ သကြန်ကျယင်ဘုရာ့ ဟော....သကြန် သုံးရက်၊ အစ်ဝန်းကလေးနဲ့ ထည့်လိုက်ဦးမယ် အကြိုရက်နဲ့ (မှန် ပါ့) နောက်ကျတဲ့အခါကျတော့ သိကြားမင်းကောင်းကင်ဘက် သွားတဲ့နောက်တောင်မှ လိုက်ပို့ကဲ့တရက်နဲ့ ဘယ်နှစ်ရက် ကျ သွားသလဲ.... ငါးရက်.... (မှန်ပါ့)။

အဲဒီကျယင်တော့ သေသေချာချာ ကြိုးစားမယ်၊ ဆိုင်ဘဲ့ ဘာတော့ပိတ်ပြီးသကာလ ဦးခင်မောင်မလာဘူးလား.... (လာ ပါတယ်ဘုရား)။

သကြန်ကလဲ အဝေးကြီးကျန်သေးတဲ့ယ်၊ အဝေးကြီးကျန် သေးတယ် (မှန်ပါ့) မကျန်ဘူးလား တကာတကာမတို့ (ကျန် ပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အဲဒီ့ကျအောင်ဘဲ ခိုင်ပါမယ်၊ တည်တံ့ ပါမယ်လို့ တာဝန်ခံ ပေးထားသလား....(မပေးထားပါဘုရား)

ဒါဖြင့်ခင်ဗျားတို့အထင်နဲ့ ခန္ဓာဖြစ်စဉ်နဲ့ တခြားစီ(တခြား စီပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့အထင်နဲ့.... (ခန္ဓာဖြစ်စဉ်နဲ့တခြားစီပါ -ဘုရား)။

အဲဒီတခြားစီကိုလဲ မရိပ်မိဒေါ့ ထင်ရာပြောနေတာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ဦးခင်မောင်ကြီးတို့ ပြောမိသလား.... (ပြောမိပါဘယ်ဘုရား) ဟာ.... ခင်ဗျားက စ-ပြောယင် တပဲ့လုံးဘဲဗျာ ဒီအတိုင်းကျနေတာဘဲ.... (မှန်ပါ့)။

အဲဒါကြောင့် တကာတကာမတွေ့ ဒီအပြောတွေ့ဟာ ဘယ်က လာတယ်ဆိုတာလဲ ရိပ်မိပလား(ရိပ်မိပါပြီ သဿတဒိဋ္ဌိက လာပါတယ်)။

အေး.... သဿတဒိဋ္ဌိကသက်ြန်ရက်ကျအောင် ဒီ-ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ခိုင်တယ် မြဲတယ် တည်တံ့တယ်ဆိုတဲ့ဒိဋ္ဌိ ပါ-မပါ.... (ပါ-ပါတယ်ဘုရား) ပါတော့ ဒါ-ဘာဒိဋ္ဌိဆိုကြမလဲ (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

သြော်....ခင်ဗျားတို့ မသိတဲ့ တကာ တကာမတွေ့ မသိတဲ့ အခေါ်ကြီး ခေါ်လိုက်ကြတာ....သြော်.... ငါ့မြေးကလေးတွေ့ တော်လိုက်ကြတာ သက်ြန်တင်း ကြိုးစားမလို့တဲ့.... (မှန်ပါ့)။

ဦးခင်မောင်....ဒီလိုဘဲ သာမုခေါ်ချင်လဲ ရမ်းခေါ်ချင်ခေါ် မိလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သူပြောနေတာက ဘာ ဒိဋ္ဌိလဲ.... (သဿတဒိဋ္ဌိပါ) ဟာ....သူ့ ဒိဋ္ဌိ သာမုခေါ်မိရာ ရောက်နေတယ်....(မှန်ပါ့) သူ့ ဒိဋ္ဌိက အပါယ်သွားမည့် ဒိဋ္ဌိ၊ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ မှန်းခြေဟူသ၍ဟာ သဿတဒိဋ္ဌိက လာတာ....(မှန်ပါ့ဘုရား) မောင်မြ....ဘယ်က လာသတုံး.... (သဿတဒိဋ္ဌိက လာပါတယ်ဘုရား) ပေါ်ပလားကွ.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရက်ရွှေ့နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျှား ဘာဒိဋ္ဌိနဲ့ ရွှေ့သလဲ.... (သဿတဒိဋ္ဌိနဲ့ ရွှေ့ပါတယ်)ဒါဖြင့် ဘယ်အလုပ်ကလေးပြီးမှ ဆိုတာကော.... (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား) အင်း....ဟင့်....ဘယ်သူကလေး ကျန်းမာလာမှ ဆိုတာကော.... (သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား) ဘယ်အလုပ်ကလေး စာရင်းချုပ်ပြီးမှ ဆိုတာကော....(သဿတဒိဋ္ဌိပါဘဲ)။

ဩော်.... ခင်ဗျားတို့မှာ သဿတဒိဋ္ဌိက အတော် ကြောက် စရာကောင်းနေပါကလား....(မှန်လှပါဘုရား)ဩော်....ရက်ရွှေ့ တာဟူသ၍ ဘဲယ်သူပါလိမ့်....(သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား)။

ကဲ....နောက်ကို ရွှေ့ဝံ့ယင်ရွှေ့ဗျာ၊ အဲဒါ အပါယ်သွား တဲ့ ဒိဋ္ဌိသာ မှတ်ပေရော့၊ ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ) သဿတ ဒိဋ္ဌိဟာ ဘယ်လောက် ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်ဆိုတာ ပေါ် ပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

အဲဒီ ဝတ္ထုကို မထုတ်ပါဘူး အလွန်ရှည်နေမှာစိုးလို့ နော်.... (မှန်ပါဘုရား) ရှည်နေမှာစိုးလို့ ကာလဝတ္ထုကိုဘဲ ဆုံးအောင် နည်းနည်းပြောလိုက်ပါဦးမယ်။

ကာလဟာ တကာ တကာ်ဘမတို့ နားကတော့ တရားနာတာ ဘဲနော်....(မှန်ပါ)နာရင်း နာရင်းနဲ့ နားက နာရုံနဲ့ ပျောက် ပျောက်သွားတယ် .. (မှန်ပါ)ဒါနဲ့ မရပါဘူး၊ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် မှာ မှတ်မှပါဘဲဆိုပြီး ကာလ မမှတ်ဘူးလား.... (မှတ်ပါတယ် ဘုရား) မှတ်ရင်းမတ္တ ဥာဏ် ခန္ဓာကိုယ်ထဲ လှုတ်လိုက်တော့ မောင်မြ-ရေ... တကာသစ်တို့ နေရာကျမသွားဘူးလား.... (ကျ သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဥာဏ် ဘယ့်နှယ်ဖြစ်သွားသလဲ.... (ထက်မြက်သွားပါတယ်) ထက်မြက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဥာဏ် ထက်တယ်ဆိုတာ မဂ် ဆိုက်သွားတာ....(မှန်လှပါ) မဂ် ဆိုက်သွားတော့ သောတာပန် တည်သွားတယ်....(မှန်ပါဘုရား)။

တကာ တကာမတို့ တေလေ သောတာပန်တည်သွားတာ မြင်လိုက်ကဲ့လား....(မှန်ပါဘုရား) ဘယ့်နှယ်ကြောင့် တည်ပါ လိမ့်မတုံး....ဥာဏ် ခန္ဓာကိုယ် လွှတ်လို့....(မှန်ပါဘုရား)ဘယ့် နှယ်ကြောင့်တုံး....(ဥာဏ် ခန္ဓာကိုယ် လွှတ်လို့ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် တကာ တကာမတို့ ဒီအထဲ နာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အပြင်ဘက်က နာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဥာဏ်ကဖြင့် ခန္ဓာကိုယ် လွှတ် ပါဆိုတာကိုဖြင့် လေးစားစွာနဲ့ဘဲ ခင်ဗျားတို့အကျိုးကြည့်ပြီး သကာလ ကာလဝတ္ထု သက်သေသာဓက လုံလောက်သော ကြောင့်ဘဲ တိုက်တွန်းပါတဲ့ယ်....(မှန်ပါဘုရား)မတိုက်တွန်းသင့် ဘူးလား....(တိုက်တွန်းသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

နို့မဟုတ်လို့ ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ရှေးနာနည်းနဲ့ ဆိုလို့ရှိယင် ဖြင့် လမ်း ခလုတ်တိုက်တောင် မခံပါဘူး၊ ဦးခင်မောင် ...ခံ သေးရဲ့လား....(မခံပါဘုရား) အဲဒီလောက် ထိအောင်ဘဲ အရှုပ် ဆိုးတော့ ကောင်းနိုင်သေးရဲ့လား....(မကောင်းနိုင်ပါဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ ကိုယ့်အရေးကို ခင်ဗျား တို့ ဖြုန်းတီးပစ်တာကော မရောက်ဘူးလား.... (ရောက်ပါတယ် ဘုရား) အဘိုးတန်တဲ့ မမ္မရတနာတွေကို ခလုတ်တိုက်တာနဲ့ ဖျောက်ဖျက်လွှတ်လိုက်လို့ရှိယင်လဲ ခင်ဗျားတို့သည်တဲ့ အဘိုး တန် မသုံးတတ်ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်လဲ ရောက်ပါတယ်.... (မှန် ပါ) မရောက်ဘူးလား....(ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အေး.... ဒီလိုလဲ မဖြစ်ကြပါစေနဲ့ ဆိုတာလဲ အားလုံးဘဲ တောင်းပန်ရပြန်တယ်....(မှန်ပါ့)ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဒါနဲ့ ဦးခင်မောင်....ကာလ ဘာဖြစ်သွားသတုံး.... (သောတာပန်တည်သွားပါတယ်ဘုရား)။

အင်း.... ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဖြစ်သွားပါလိမ့်.... (ခန္ဓာကို ဉာဏ်စိုက်လို့ပါ ဘုရား) ခန္ဓာထဲ ဉာဏ် လွှတ်လိုက်တာနဲ့.... (မှန်ပါ့) ဉာဏ်ထက်ပြီးသကာလ ဘာ ဖြစ်သွားသလဲ....(သောတာပန် ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား) သောတာပန် တည်သွားတယ်၊ ဒါနဲ့ တကာတကာမတို့ကာလ-တရားနာနည်း သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါနဲ့ဘဲ မနက်မိုးလင်းယင် သောတာပန်တည်ပြီး ညက သူကောင်းကောင်းမွန်မွန် အိပ်လို့ တရားမမှတ္တ နှုလုံးသွင်းလို့ ဒီလိုနဲ့နေပြီး မနက်ကျလာတဲ့အခါကျတော့ သံဃာငါးရာဘုရားက ရှေ့က-နေပြီးသကာလ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးအိမ်ဘဲ ထုံးစံအတိုင်း ဦးခင်မောင်....ဦးဝ—ကွလာခဲ့တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကွလာတော့ အဖလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ကရဏာကမကင်းဘဲကိုး....(မှန်ပါ့)အပြင်ဘက် ပြူတင်းပေါက်က ထွက်ကြည့်တယ်၊ ဘုရားလဲ ပါလာပြီ သံဃာငါးရာလဲ ကွတယ်၊ ငါ့သား ကာလ-ကလဲ နောက်က ပါလာတယ်၊ သူ့သားကာလ အရေးတကြီးထားကြည့်တာပါ....(မှန်လှပါဘုရား) ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သူ့သား ကာလ အရေးတကြီးထားပြီး ကြည့်လိုက်တော့ အို....ကာလ အရင်နဲ့ မတူပါကလား....၊ အရင်တုန်းကတော့ ငွေရတော့မှာဘဲဆိုပြီး ပြုံးကာရွှင်ကာနဲ့ လာခဲ့တယ်၊အခုအခါ ဖြင့် ကာလဟာ ကွန်ပြူတာသိပ်ကောင်းပါလား....၊ စက္ခုကွန်ပြူတာ အောကချလု့၊ နေပု-ထုင်ပုံလ သပသပရပရပ်၊ ကာလတော့ ဖြင့် နေရာကျလာပြီထင်တယ်၊ သူ့အဖက အကဲခတ်တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ သူ့စိတ်ထဲ ကာလ-က ပူလာတာက တကာတကာမ တို့ ဒီပြင်ဟာ ဘာမှမပူဘူး၊ အိမ်ကျလို့ရှိယင် ကာလ ရော့ ငွေတထောင် ယူတော့ဆိုပြီး လူသိနတ်ကြား ပေးမှာစိုးရိမ်တယ်၊ ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

အရင်တုန်းကတော့ ယာဂုတောင် မသောက်တဲ့လူ.... (မှန်ပါ့) ဦးခင်မောင်....အခု ပြောင်းသွားလိုက်တာ ရိပ်မိပလား-(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘယ်နှယ် ပြောင်းသွားသတုံးဗျ....(လူသိနတ်ကြား ပေးမှာကို ကြောက်ပါတဲ့ယ်) ပစ္စည်းပေးမှာကို ကြောက်နေတယ်... (မှန်ပါ့) ပစ္စည်းပေးမှာကို အို....ငါ့ကို ငွေတထောင် ယူချင်လို့ ကာလ တရားသွားအားထုတ်နေတယ်ဆိုလို့ရှိယင် ကိုယ်ကျိုး ဖြင့်နည်းပေါ့....(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါနဲ့ သူ့စိတ်ထဲမှာဖြင့် ဒီပြင်ဟာ ဒါလောက် မပူဘူး တကာတကာမတို့၊ ကာလ ငွေယူတော့မလားဆိုတဲ့ အသံကြား ရမှာ သိပ်ကြောက်တယ်....(မှန်ပါ့)။

ဦးဝ·ရေ.... မထူးဘူးလားဗျာ.... (ထူးပါတယ်ဘုရား) ဒီဌိ ဝိစိကိစ္ဆာကလေး ပယ်လိုက်ကာ ရှိသေးတယ် ဟိရိသြတ္တပ္ပတွေ ကပ်လာတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒီဌိဝိစိကိစ္ဆာကလေး ပယ်လိုက်ကာရှိသေးတယ် ဟာကပ်လာသတုံး....(ဟိရိသြတ္တပ္ပကပ်လာပါတယ်ဘုရား) ဟိရိဆိုဟာ ရှက်တယ် သြတ္တပ္ပဆိုတာ-သူများ ကြားသွားမှာလန့်တယ်....(မှန်ပါ့) ဘူဝဟာသူရှက်၊ သူဟာသူ လန့်ပြီး သကာလတကာဘကာမတို့ ဒုနတယ်ဆိုတာကော-ပေါ်လာပလား ...(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါနဲ့ သူအရေးအကြီးဆုံး ဓြောက်လန့်နေတာ ပေါ်ကြပြီနော်-(မှန်ပါ့)အိမ်ပေါ် အတက်မှာ သူ့အဖေအနာထပ်ဏ်သူဌေးကြီးက ကာလဌေတထောင်ယူတော့မလားကွ-၊ ဒါမေးလိုက်မှာစိုးတယ်။ အဖေဆိုတော့လဲ မေးချင်မေးလိုက်မှာ- (မှန်လှပါဘုရား) အရင်တုန်းက ယာဂုမသောက်ခဲ့တာကလေးက ရှိနေတယ်-(မှန်ပါ့)ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

အရင်တုန်းက သူဌေမရတော့ ဘာဘဲ့-(ယာဂုမသောက်ပါဘုရား) အေး-ယာဂုတောင် မသောက်ဘဲ ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ ဒီတခါတော့ဖြင့် အဖေကဘဲ လောကွတ်မျှားမျှားထားရပုရနေတော့ ကာလ စားလစားကွ၊ ဌေတထောင်ယူချင်ယူကွလို့ အရင်မှ သူ ဖျက်ထားတာကလေးကို ပြန်ပြီးတော့ လောကွတ်လုပ်လိုက်လို့ ရှိယင် သူအရှက်ဆုံးဘဲတဲ့....(မှန်လှပါ)။

တကာတကားမတို့ ဌေရမှာဘာဖြစ်သလဲ(ရှက်ပါဘယ်ဘုရား) ဌေရမှာ ရှက်နေတယ်ဆိုတာ ဘာဖြစ်လို့ ရှက်တာတုံးဗျာ....

(သောတာပန်တည်လို့ ပါဘုရား) သောတာပန်တည်လို့၊ ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ငွေ့လိုက်ရှာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ မရှက်ပါဘူး ဘာဖြစ်လို့ တုံး-၊ သောတာပန်မတည်သေးဘူး ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)ကဲ- ခင်ဗျာ့တို့ မရှက်တာလဲ ရှိပါစေတော့ နောက်တော့ ရှက်ပါလိမ့်မယ် ကြိုးစား....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကြိုးစားယင် ဘာဖြစ်လာမယ်ထင်သတုံး (သောတာပန်တည်ပါမယ်) ရှက်လာမယ်၊ ကြောက်လာမယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

ဒါကြောင့် အဝတ်တွေဖုံးလွှမ်းပြီးသကာလနေတာ ဟိရိဩတ္တပ္ပရှိတယ်လို့ ဆိုတာ မဟုတ်ဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား) သူတော်ကောင်းအလုပ်တွေ သူတော်ကောင်းမကြိုက်တဲ့ ပြောသံ ဆိုသံတွေ ကိုယ်က ပြောမိဆိုမိမှာ သိပ်ကြောက်တယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။

အဝတ်တွေဖုံးတယ် အုပ်တယ်ဆိုတာ လှချင် ပချင်လို့ အုပ်တာ။ ဟိရိဩတ္တပ္ပမှ ဒီလောက်မဟုတ်ဘဲ တကာတကာမတို့....(မှန်ပါ့)ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတကာမတို့ သောတာပန်တည်မှ ခင်ဗျားတို့ အကြောက်အရှက် ဇာတ်သိမ်းမယ်-(မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းပြီနော်—(ရှင်းပါပြီ)။

ကဲ-ဒါဖြင့် ကာလကလဲ နောက်ကလိုက်လာ-၊ ဘုရားကလဲ ရှေ့ကကြွလာ- အဖေလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ကာလငွေပေးချင်လို့ မျော်နေတာနဲ့ဆိုတော့ ဦးခင်မောင် ကာလနဲ့ သူ့အဖေနဲ့ကန့်လန့်ဖြစ်ပြီ-(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

အရင်တုန်းကတော့ မပေးလို့ ကန့်လန့်-(မှန်ပါ့) အခုဟာဘော့ပေးမှာကြောင့်-(ကန့်လန့်ပါဘုရား) ဘယ့်နှယ် မထူးခြားဘူးလားဗျာ.... (ထူးခြားပါတယ်ဘုရား) အခုတော့ ကာလ-ကပေးမှာဘဲ စိုးရိမ်နေတယ်ဆိုတာ ပေါ်လာကြပလား....(ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

ဒါနဲ့ အဖေလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ပြောထားတာပေါ့လေ-ကာလ လာပြီကွ၊ မင်းတို့အစစခံတွေ့ သေသေချာချာကာလကို လိုတာထုတ်ပေး လိုဘာကျွေး၊ ငါ့သားဟာအင်မတန်မှ တရားမှတ်လာလိမ့်မယ်ကွ။ ဒီနေ့အင်မတန်နေရာကျနေပြီ၊ အရင်လာပုံနဲ့တော့ မူတော့ အတော်ခြားနားတယ်၊ ပြာရိပြာယာတွေ့မဟုတ်တော့ဘူးဆိုပြီးသကာလ ဘုရားနဲ့ သူ့အဖေတကာကြီးနဲ့ ဦးခင်မောင်သွားပြီးစကားပြောဘယ်....(မှန်ပါ့) ကာလထူးခြားလာတယ်ဘုရား- အင်း-ဒီကာလဲသောတာပန်ကိုးဗျ-(မှန်ပါ့) ကာလ ထူးလာတယ်ဘုရာ့....။

ဘယ့်နှယ့်ထူးသတုံး တကာကြီးရ ပြောစမ်းပါဦး-အရင်တုန်းကတော့ဘုရား ကာလ့သည်ကားလို့ ဆိုသို့ရှိယင်ဖြင့် ငွေ့တရာပေးပြီး မင်းသည်ကား ကျောင်းသွားပြီးတရက်ဥပုသ်စောင့်တရာပေးပါမယ်ဆို ပြန်လာတဲ့အခါကျတော့ ယာဂုတွေ့ဘာတွေ့တိုက်တဲ့အခါ သောက်ကိုမသောက်ဘူးဘုရား- ဘာလို့မသောက်သတုံးမေးတော့ ငွေ့တရာမပေးလို့ ကျုပ်မသောက်ဘူး။ အခုတော့ သူ့ဟာသူ မြိန်ရေရှက်ရေသောက်ပြီးသကာလ နေလိုက်တာ ငွေ့အကြောင်းစကားကို မပြောတော့ဘူး-(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဟာ-တကာကြီး ဘာပြောမတုံး၊ မခပြောတော့ဘူးဆိုပြီး ဂါထာတခု ဘုရားက သောတာပန်တည်ယင် ဒီစိတ်ပေါ်တယ်

ဆိုတဲ့ ဂါထာ ရွတ်ပြ လိုက်တယ်- (မှန်ပါ့ဘုရား) တကာတကာ မတွေ့ သေဓ့သချာချာမှတ်ရလိမ့်မယ်....(မှန်ပါ့)သေသေချာချာ မှတ်ရလိမ့်မယ် တကာတကာမတို့....(မှန်ပါ့)။

ပထဗျာ ကေရဇ္ဇေန၊ သဂ္ဂဿ ဂမနေနဝါ။
သဗ္ဗလောကာ ဓိပဇ္ဇေန၊ သောတာပတ္တိဖလံ ဝရံ။

ပထဗျာ=မြေတပြင်လုံးကို အစိုးရတဲ့လေးကျွန်းသနင်းစကြာ မင်းဖြစ်တဲ့ အဖြစ်ဆိုတဲ့ အကျိုးပေးတွေ ရှိတယ်တဲ့....(မှန်ပါ့) လေးကျွန်းသနင်း စကြာမင်းအဖြစ်ဟာ အဲဒါတော်တော် မြတ်တယ်လို့ ထားတာဘဲ။အခု သူ ရထားတဲ့ သောတာပတ်ဖိုလ် လောက်မမြတ်ဘူးတကာကြီးရ-တဲ့၊ ငွေတထောင်လောက်တော့ မဖြုံလောက်တော့ဘူးတဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

လေးကျွန်းသနင်း စကြာမင်းစည်းစိမ်ပေးတောင် မယူတော့ ဘူးတဲ့(မှန်ပါ့ဘုရား)အဲဒါထက်မြတ်နေတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

တကာတကာမတို့ လေးကျွန်းသနင်း စကြာမင်းစည်းစိမ်ကြီး ဟာ ဘာတဲ့....(မမြတ်ပါဘူးဘုရား)အဲ–သောတာပတ်ဖိုမဂ်၊သော တာပတ်ဖိုလ်က မြတ်နေတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

သဂ္ဂဿ ဂမနေနဝါ=နတ်ပြည်ရောက်သည်ထက်လဲ....။ နတ် ပြည်က အင်မတန်ချမ်းသာ အင်မတန်ကျန်းမာ ပဒေသာပင် ဆွတ်စား။ အဲဒီဟာတွေပေးလဲ တကာကြီးတဲ့ မယူတော့ဘူးတဲ့ သူ့ သောတာပတ်ဖိုလ် လောက် မမြတ်ဘူး–(မှန်ပါ့ဘုရား)နတ် စည်းစိမ်ပေးလဲ မယူတော့ဘူးတဲ့–(မှန်ပါ့)။

သဗ္ဗလောကာဓိပစ္စေနတဲ့=အို....လောကကြီးတခုလုံး အကုန် အစိုးရတဲ့စည်းစိမ်တွေ မင်းယူတော့ပေးလဲ သူ့သောတာပတ်ဖိုမဂ်

သောတာပတ်ဖိုလ်လောက် သူသဘောမကျတော့ဘူးတဲ့ (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)။

သူကသာ မြတ်တော့တယ် တကာကြီးလို့ ဟောလိုက်ပါတယ်။ ဒီတော့ ငွေတထောင်ဟာ ပျောက်မသွားဘူးလား....(ပျောက်သွားပါတယ်) ဘာမျှားအသုံးကျသေးသလဲ....(ဘာမှအသုံးမကျပါဘုရား) ဘာမှအသုံးမကျဘူးဆိုတာ ပေါ်လာပလား....(ပေါ်လာပြီ)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတို့ ပထဗျာ ကေရင်္ဂုန်=မြေတပြင်လုံးအစိုးရတဲ့စကြာမင်း စည်းစိမ်ထက်လဲ သောတာပတ္တိ မဂ်ကမြတ်တယ်....(မှန်ပါ့) စကြဝတေးမင်းက အခု စကြဝတေးမင်းနက်ဖြန် ဒယ်အိုးထဲရောက်နိုင်တယ်....(မှန်ပါ့)။

ဒီနေ့စကြဝတေးမင်း နက်ဖြန်ဒယ်အိုးထဲမရောက်နိုင်ဘူးလား(ရောက်နိုင်ပါတယ်) ဘာတုံး သူ့မှာငါးပါးသီလ ရှိသေးတယ်(မှန်ပါ့)နိစ္စသီလရပလား....(မရသေးပါဘုရား)မရသေးပါဘူးအနိစ္စသီလ ရှိပါသေးတယ် ဦးခင်မောင်....(မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီစည်းစိမ်ထက်လဲ အများကြီးသာပါတယ်ဆိုတာ ပေါ်ကြပလား....(ပေါ်ပါပြီ) သဂ္ဂဿဂမနေနဝါတဲ့=နတ်ရွာသုဂတိဗြဟ္မာပြည် ရောက်ရသည်ထက်လဲ ဘာတုံး.... (မြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဟိုဟာတွေက နတ်ပြည်ကနေပြီး နတ်သမီးငါးရာနဲ့ ဒယ်အိုးထဲ ထိုးကြတယ်....(မှန်ပါ့)မကျဘူးလား....(ကျပါတယ်ဘုရား) ဗြဟ္မာကြီးတွေကကော တကာ တကာမတို့ ဝက်ဖြစ်ရတာတွေကော မရှိဘူးလား....(ရှိပါတယ်ဘုရား) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သောတာပတ္တိမဂ် ရပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်က ဒီကမ်းနဲ့ ဒီလမ်းကို အကုန်ရှောင်ပြီးသား ရှားပြီးသားဖြစ်ပါတယ် (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘာအားငယ်စရာရှိသလဲ....(မရှိပါဘုရား)ဟိုဟာ တွေထက် သာတယ်ဆိုတာကော တကာ တကာမတို့.... (သာပါတယ်ဘုရား) ထင်ရှားနေပြီဆိုတာ အားလုံး တကာဝတို့-ဦးခင်မောင်တို့ သေချာပလား....(သေချာပါပြီဘုရား)။

ယုတ်စွအဆုံး ဘုရားကအလုံးစုံလောကတခုလုံးကို တယောက် တည်းမင်းပြုပြီးနေတဲ့ စည်းစိမ်ထက်လဲ အခု သောတာပတ္တိ မဂ် သောတာပတ္တိဖိုလ်ကသာတယ် တကာကြီးတဲ့၊ ဒါကြောင့်ကာလ ဟာ- ငွေမတောင်းတော့ဘူးတဲ့....(မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါက တကာတကာမတို့ ဗဟုသုတလဲဖြစ်စေတော့၊ တရား နာနည်းလဲ ကိုက်စေတော့ဆိုပြီး အချိန် တော်တော်ကုန်သွား တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သို့သော်-အဘိုးတော့တန်သပေါ့ဗျာ.... (မှန်ပါ့) အဘိုးမတန်ဘူးလား....(တန်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်မတန်-တန်ပါတယ်တဲ့၊ တရားနာတဲ့ နိဿည်းမှာ ကာလ နည်းကို လိုက်ရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အားလုံးတပုံလုံး ဘယ် နည်းလိုက်ကြရမယ်.... (ကာလနည်း လိုက်ကြရပါမယ်ဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ပြောစမ်းပါဦး၊ နားကဘာလုပ်ကြမယ်.... (တရားနာရပါမယ်) နားကတရားနာမယ်၊ ဉာဏ်က.... (ခန္ဓာကိုယ် လှည့်ရပါမယ်ဘုရား)။

လှည့်ဖန်များယင် ဘာဖြစ်မယ်.... (ဉာဏ်ထက်လာပါတယ် ဘုရား) ဉာဏ်ထက်လာပြီး သောတာပန် တည်မယ်.... (မှန်ပါ့

ဘုရား) ကဲ....ကာလ ဒီအတိုင်းတည်တယ်....(မှန်ပါ!)ပေါ်ကြပ
လား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ့ ယနေ့ကစပြီးသကာ
လ ဘုန်းကြီးကလဲပြောနေတယ် တကာတကာမတွေ့ကလဲ ကြိုး
ကြိုးစားစားဘဲ၊ ကိုယ် အရေးကိုယ်သိပြီးသကာလ နာကြတော့
ကိုင်း....ဒီနည်းဘဲ လုပ်ကြစို့ရဲ့.... (မှန်လှပါဘုရား) ပေါ်ကြပ
လား....(ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ကာလနည်းဘဲ....(လုပ်ကြစို့ရဲ့) ကာလနည်းဘဲ လုပ်ကြစို့
ဆိုတော့ ဒီထဲရောက်တယ်ဆိုလဲ ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ ကာလလိုနေ....(မှန်
ပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့ သိပ်ပြီးတော့ စကားတွေ ပြောမနေနဲ့
ရိပ်မိပလား....(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သိပ်ပြီးကော့ စကားတွေ့ပြောမနေနဲ့၊ အချိန်စောစော လော
ဘို့လုပ်၊ အေးအေးချမ်းချမ်းရှိဘယ်ဆိုလဲ ဒီအတိုင်းဘဲ ကာလ
လိုဘဲ ခန္ဓာထဲသာ ဥာဏ်လွှတ်ထား.... (မှန်ပါဘုရား)။

ဟောထားတဲ့တရားတွေ့ ခန္ဓာထဲ ဥာဏ်လွှတ်ထားတာမေ့ပါ့
ဗျာ....(မှန်လှပါ) တရားကတော့ စုံပြီမဟုတ်လား.... (စုံပါပြီ
ဘုရား)။

အဲ–ဥာဏ်လွှတ်တာကလေး လိုနေသေးလို့ သောတာပန် မ
တည်သေးတဲ့....(မှန်လှပါဘုရား) ဥာဏ်သာလွှတ်ပြီးလို့ရှိယင်
တကာတကာမတို့ ဘာမှမပူနဲ့တော့.... (မှန်ပါ!) ရှင်းပြီနော်....
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း–ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ သုသိမ ပရိပုဏ် ဆက်ကြပါ
စို့၊ တကာတကာမတို့ အချိန်ကနည်းသွားပြီ....(မှန်ပါဘုရား)။

ဦးခင်မောင်-ရေ မနေ့က သုသိမ ပရိဗိုဇ်က ရဟန္တာကြီးတွေ ဖြေတာ ကျေနပ်ကဲ့လား.... (မကျေနပ်ပါဘုရား) ရဟန္တာကြီးတွေ ဒို့ ပညာနဲ့ကိလေသာမှလွတ်သွားတယ်ကွ တဲ့.... (မှန်ပါ့)။

ပညာနဲ့ကိလေသာမှလွတ်တယ်ဆိုတော့ တကာ-တကာမတို့ စာသုံးဖြစ်နေတယ်.... (မှန်ပါ့) ပညာနဲ့ ဖြစ်ပျက် အားထုတ်လိုက်တာနဲ့ဖြစ်ပျက်အဆုံးရောက်တဲ့-ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ရဟန္တာ အဖြစ် ရောက်ခဲ့ပါတယ်ကွာ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပညာနဲ့ ဖြစ်ပျက်အဆုံးမြင်ခဲ့ပါတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ပညာနဲ့....(ဖြစ်ပျက် အဆုံး မြင်ခဲ့ပါတယ်)။

အဲ-ပညာနဲ့ ဖြစ်ပျက်အဆုံး မြင်ခဲ့ပါတယ်ဆိုသဖြင့် သမထ မပါဘူးဆိုတာ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) ကိုင်း-ဒါနဲ့ ဒီရဟန္တာကြီးတွေပြောတာကို ဦးဝ-ရေ သုသိမ ပရိဗိုဇ်က တရား သူခိုးက ကျေနပ်ပါရဲ့လား....(မကျေနပ်ပါဘုရား)။

မကျေနပ်တော့ အရှင်ဘုရားတို့.... တပည့်တော်ကို ကျေနပ် အောင်မပြောဘူးဆိုပြီးသကာလကိုယ်တော်တွေက သူ့စရိုက်ကို လဲ သိပြီးသားနော်....(မှန်ပါ့)သူဟာ ဘယ်လိုပြောလို့မှ နားလယ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ဘူး ဘုရားဆီသွားမှာဘဲ....(မှန်ပါ့)။

အဲဒီတော့ သုသိမ နားလယ်ချင်လဲ လယ်တော့၊ မလယ်ချင်လဲနေတော့ ဒို့ဖြင့် ပညာနဲ့ဝိပဿနာရှုပြီးသကာလ ကိလေသာ ချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန်မြင်ပါတယ်ကွာ.... (မှန်လှပါ) ရှင်း ကြပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပညာနဲ့ ဖြစ်ပျက်ရှုပြီးသကာလ ဖြစ်ပျက်အဆုံးဖြစ်တဲ့ ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းတဲ့နိဗ္ဗာန်ကြီး ငါတို့မြင်ပြီး သကာလ

ရောက်ခဲ့ - ရခဲ့ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါ-ကွာ၊ မင်းသိချင်လဲ သိ၊ မသိချင်လဲနေ ဒါဘဲ.... (မှန်လှပါဘုရား) သဘောပါပလား.... (ပါ-ပါပြီ)။

ငါတို့မှာ စျာန်မပါ့-ပါဘူးကွ၊ စျာန်ချောက်ပြီးသကာလ ဝိပဿနာနဲ့ကိလေသာမှလွတ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်မြင်ရပါတယ်....(မှန်ပါ့) စျာန်မပါဘူးလို့ သေသေချာချာဖြေတာဘဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီတော့ စျာန်မပါဘူးဆိုငြားသော်လဲ တံကာ-တုကာမတို့ မဂ္ဂင်ငါးပါးကို ဘုန်းကြီးနည်းနည်းရှင်းပြလိုက်တော့ သေချာပါတယ်နော်....(မှန်ပါ့)သမာဒိဋ္ဌိ သမာသင်္ကပ္ပ-က ပညာမဂ္ဂင် (မှန်ပါ့) ဝိရိယ သတိ သမာဓိက သမာဓိမဂ္ဂင်.... (မှန်လှပါဘုရား)။

သို့ဆော်-တဲ့ဘက်အဖြစ်သာ ပါ-ပါတယ်ဟဲ့၊ သူတို့မပြဋ္ဌာန်းပါဘူး၊ ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့အခါမှာ.... (မှန်ပါ့) သမာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာသင်္ကပ္ပကသာ ပြဋ္ဌာန်းတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီသုံးခုက မပြဋ္ဌာန်းဘဲနဲ့ ဖြစ်ဖေါ်ဖြစ်ဘက်မို့ ပါသာပါတဲ့....(မှန်ပါ့)ကောင်းတယ်ပျံ-မြေလျှိုးတဲ့ စျာန်မဟုတ်ပါဘူး... (မှန်ပါ့) သမာဓိတည်ကာမျှ ဥပစာရသမာဓိလောက်နဲ့ ဖြစ်ပါတယ်၊ ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါ့ပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ တကာတကာမတွေ ရှုသာရှုပါ၊ ရပါတယ်....(မှန်ပါ့) အခုသေချာပြီမဟုတ်လား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါနဲ့ သုသိမသည် တကာတကာမတို့ ဒီကိုယ်တော်တွေ ဖြေလိုက်တာလဲ ဦးခင်မောင် မှန်လိုက်တာနော်.... (မှန်ပါ့) မှန်ပင်မှန်ငြားသော်လဲကျေနပ်မှု သူ့မှာရပါရဲ့လား....(မရပါဘုရား)။

မရတော့ ဘုရားဆီသွားလိုက်တယ် တကာတကာမတို့၊ ဘုရားဆီသွားတဲ့အခါကျတော့ အရှင်ဘုရား....အရှင်ဘုရားဆီက ခီဏာဇာတိ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ ကတံကရဏီယံ နာပရံ ဣတ္ထတ္ထာယာတိ လို့ လျှောက်သွားကြတဲ့ တပည့်တော်တို့ ပဋိသန္ဓေနေမှု ကုန်ပါပြီဘုရား၊ လုပ်စရာကိစ္စတွေလဲ ဘာမှမရှိတော့ဘူးလို့ လျှောက်သွားကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုတပည့်တော်လိုက်ပြီးမေးပါတယ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတို့ ရဟန္တာဖြစ်တယ်ဆိုယင် ကောင်းကင်ပျံနိုင်ရဲ့လား.... မြေလျှိုးနိုင်ပါရဲ့လား- အစရှိသည်ဖြင့် တပည့်တော်မေးတဲ့အခါကျတော့ သူတို့က ပညာနဲ့ကိလေသာမှလွတ်လာတာလို့ဖြေတော့ တပည့်တော်လဲ မကျေနပ်ဘူးဘုရား-။ ရဟန္တာဖြစ်ယင် သူကကောင်းကင်ပျံနိုင်ရမယ်၊ မြေလျှိုးနိုင်ရမယ် အောက်မေ့ထားတာကိုး....(မှန်ပါ့)။

ဒါနဲ့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောရှာတယ်။ ဟေ့-သုသိမ၊ပုဗ္ဗေခေါ် သုသိမ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံဟောတိ၊ပစ္ဆာနိဗ္ဗာနေဉာဏံ ဆိုပြီး မနေ့က ပြောတာကိုဘဲ ထပ်ပြောရတယ်-(မှန်လှပါဘုရား)။

နောက်ပိုင်းက မဂ္ဂင်၍စ်ပါးပေါ့ဗျာ....(မှန်ပါ့) ရှေ့ပိုင်းက မဂ္ဂင်ဘယ်နှစ်ပါးတုံး....(ငါးပါးပါဘုရား) အဲ-ပုဗ္ဗေခေါ်သုသိမ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ။ ပုဗ္ဗေ=ရှေ့ပိုင်းက၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ=ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ရှေ့ကဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ဖြစ်ပျက်မြင်တာဘဲ....(မှန်လှပါဘုရား)။

ပစ္ဆာနိဗ္ဗာနေဉာဏ်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်ချုပ်သွားပြီးသကာလ ဒီဘက်က ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့နိဗ္ဗာန်မြင်တာဘဲ....(မှန်ပါ့)မဂ်ဉာဏ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်မြင်တယ်.... (မှန်ပါ့) ဖြေ့ဉာဏ်က ဖြစ်ပျက်မြင်တယ်.... (မှန်ပါ့) နောက်ဉာဏ်က....(နိဗ္ဗာန်မြင်ပါတယ်)။

အဲ-ခင်ဗျားတို့ အားထုတ်ကြည့် တပဲလုံး အားထုတ်ကြည့် တကာတကာမတို့ တပဲလုံးအားထုတ်ကြည့်ပါ၊ ရှေ့ပိုင်းကသာ ဆိုယင် ဖြစ်ပျက်ဘဲမြင်မယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ဟာ-တပည့်တော်တို့ ဖြစ်ပျက်ဘဲရှိသေးတယ်ဆိုယင် မပူနဲ့တော့....(မှန်ပါ့)။

ဖြစ်ပျက်ဘဲရှိသေးတယ်ဘုရား၊ဖြစ်မှု ပျက်မှုကလေးတွေ့ခန္ဓာကိုယ်ယားတာကြည့်လိုက် မရှိတာဘဲတွေ့ပါတယ်။ စိတ်ကလေးတွေ့ ပေါ်လာတာလဲ စားချင်တဲ့ စိတ်ကလေးပေါ်လာတယ်၊ ပြန်တွေးလိုက်တယ် မရှိဘူးဆိုတာသိပါတယ်....၊ အို-ဒါဖြစ်ပျက်မြင်ပြီ ဆိုတာအောက်မေ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒေါသကလေးဖြစ်လာတယ်၊ ဒါကလေးက ရှိ-မရှိ ကြည့်လိုက်စမ်း ဦးခင်မောင်.... (မရှိပါဘုရား) တွေးစိတ်ပေါ်လာယင် ရှိသေးရဲ့လား·(မရှိပါဘုရား)မရှိတော့ မရှိတာက အနိစ္စ၊ သိတာက မဂ္ဂဆိုတာ မသေချာဘူးလား....(သေချာပါတယ်)။

အဲဒီတော့ ဒါ·ဝိပဿနာဉာဏ်မဟုတ်ဘူးလား(ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား) အဲ-ဝိပဿနာဉာဏ်လာလို့ရှိယင် သူ့နောက်က ဘာဉာဏ်လာမလဲ—(မဂ်ဉာဏ်လာပါမယ်)အနီးကလေး-(မှန်ပါ့)။

တကာတကာမတို့ ဝေးသလား....(မဝေးပါဘုရား) ဒီစားပွဲပေါ်မှာဘဲကြည့်ပါ၊ငါးခု-(မှန်ပါ့)ငါးခုနဲ့ရှစ်ခုဆိုတော့တကာတကာမတွေ့သိတဲ့အတိုင်း ငါးခုဆုံးလို့ရှိယင် ငါးခုရင့်ကျက်ယင် ဘာဖြစ်မယ်....(ရှစ်ခုဖြစ်ပါမယ်ဘုရား)။

ရှစ်ခုဖြစ်လို့ရှိယင် သောတာပတ္တိမဂ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှစ်ခုဖြစ်လို့ရှိယင်....(သောတာပတ္တိမဂ်ပါဘုရား) အဲ- ငါးခုရင့်ယင် ရှစ်ခုဖြစ်ရမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ငါးခု ရင့်ဘို့က ခင်ဗျားတို့တာဝန်-(မှန်ပါ့)ရှစ်ခုပေါ်မှူသည်ကားလို့ ဆိုယင် အနန္တရပစ္စည်း-(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အနန္တရ၏သတ်ဖို- (မှန်ပါ့) အနန္တရပစ္စယော=အခြားမရှိမှု၍ ကျေးဇူးပြုတယ်....(မှန်ပါ့)သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)သူနဲ့သူ အခြားရှိသေးရဲ့လား(မရှိပါဘုရား) မရှိတော့ပါဘူးဆိုတာပေါ်ပလား....(ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သူ ရင့်ဘို့ရာသာ အရေးကြီးတယ်....(မှန်ပါ့) နောက်ဆုံးပိုတ် ရင့်တဲ့ ဝိပဿနာမဂ်နဲ့ သောတာပတ္တိမဂ်နဲ့ဟာ အနန္တရပစ္စည်းပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သူက အနန္တရပစ္စည်း....။ ဦးခင်မောင် ဦးဝံ ဒီဘက်ကအနန္တရပစ္စည်း၏ပစ္စယုပ္ပန်ဆိုတော့ အကြောင်းနဲ့အကျိုး....(မှန်ပါ့) အနန္တရပစ္စယော=အခြားမရှိမှု၍ ကျေးဇူးပြုတယ်....(မှန်ပါ့)။

အနန္တရပစ္စယော ဘာတဲ့(အခြားမရှိမှု၍ကျေးဇူးပြုပါတယ်) အဲဒီဥာဏ် ရင့်လာလို့ရှိယင် ဒီဥာဏ်ပေါ်လာတော့ ကြားထဲမှာ ကိလေသာများ ခြားသေးသလား....(မခြားပါဘူးဘုရား)။

ဘာမှ မခြားဘူးတဲ့- သံယုတ်အဋ္ဌကထာလဲ သေသေချာချာဖွင့်တယ် ဒီဥစ္စာ၊ ဝိပဿနာဟာ အနန္တရပစ္စည်းဘဲတဲ့၊ မဂ်ဥာဏ်ဟာ အနန္တရပစ္စည်း၏ ပစ္စယုပ္ပန်အကျိုးတရားဘဲတဲ့ ဆိုတော့ မောင်ထွန်းလှိုင်တို့ အားငယ်စရာရှိရဲ့လား....(မရှိပါဘုရား)အင်မတန် ကျေးဇူးများပြီ....(များပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောလိုက်တယ်။ မင်းက ဟိုရဟန္တာတွေပြောတာ မင်းမကျေနပ်ဘူး ဆိုတော့ ငါ့ကိုလာမေးတော့လဲ ငါပြောရမှာပေါ့ကွာ-ဆိုပြီးဘုရားကပြောလိုက်တယ်။

သုသိမ ရှေ့ပိုင်းက ဝိပဿနာဉာဏ်၊ နောက်ပိုင်းက မဂ်ဉာဏ်ကွ....ဖြေလိုက်ပြီ- (မှန်ပါ့) ဘာဖဲ့တုံး-(ရှေ့ပိုင်းက ဝိပဿနာဉာဏ်၊ နောက်ပိုင်းက မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား)။

အဲ-ဒါဘဲကွတဲ့ ဟို-ကိုယ်တော်တွေဖြတာလဲဒါဘဲ-(မှန်ပါ့) တကာ တကာမတို့ ကောင်းကောင်း ကျေနပ်ပလား....(ကျေနပ်ပါပြီ) ရှေ့ပိုင်းက ဘာတုံး....(ဝိပဿနာဉာဏ်ပါ) နောက်ပိုင်းက....(မဂ်ဉာဏ်ပါ)။

အဲ-ဝိပဿနာဉာဏ်က ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်တယ်၊မဂ်ဉာဏ်ကနိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တယ်.... (မှန်လှပါဘုရား) မြင်ပုံချင်း သွားပြီးမထူးဘူးလား-(ထူးပါတယ်ဘုရား) အဲဒီတော့ဖြစ်ပျက်မြင်ယင်ဘဲခင်ဗျားတို့ ဘာပူစရာရှိတော့သတုံး....(မရှိပါဘုရား)။

ရင့်လာလို့ရှိယင်ဖြင့် အပျက်မြင် အပျက်မုန်း၊ မလာဘူးလား....(လာပါတယ်ဘုရား) ဒီ အပျက်တွေဟာ ဒုက္ခသစ္စာတွေပါကလားဆိုယင် ဆုံးတော့မှာဘဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား) မဆုံးပေဘူးလား....(ဆုံးပါတယ်ဘုရား)။

ဆုံးသွားလို့ ဒါ ဘာခေါ်ကြမယ်.... (နိဗ္ဗာန်ပါ ဘုရား) နိဗ္ဗာန်ဘဲဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်မှာသွားဖြစ်ပြီ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) မဖြစ်သေးဘူးလား....(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါလဲ တပဉ္ဇတော် နားပလယ်ဘူးတဲ့....(မှန်ပါ့)ဘယ်သူက ပါလိမ့်....(သုသိမ-ကပါ) ဒါလဲ နားမလယ်ဘူးဘုရား....တဲ့၊ကဲ.... မောင်မြ မခက်လားကွာ....(ခက်ပါတ်ယ်ဘုရား)ဦးဇော်ရင်-ဒါလဲ နားမလယ်ဘူးတဲ့၊ ကိုမြရွှေ....(မှန်ပါ့ဘုရား)မခက်ဘူးလားဗျာ-(ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့သာ အခု ဆရာဘုန်းကြီးက ခေါင်းဆောင်ပြီး သကာလ ပြလိုက်တဲ့အတွက် သြော်....ဒို့အလုပ်က ဝိပဿနာ အလုပ်၊ ဒို့က ဖြစ်ပျက် မြင်ဘို့အလုပ်က ဒို့အလုပ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)မဂ်လာဘို့အလုပ်က မဂ်အလုပ် (မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဖြစ်ပျက် မြင်ဘို့အလုပ်က.... (တပဉ္ဇတော်တို့ အလုပ်ပါဘုရား)မဂ်လာဘို့အလုပ်က....(မဂ်အလုပ်ပါဘုရား) မဂ်အလုပ် တဲ့၊ မဂ်က ပေါ်ပါစေဆိုလို့ ပေါ်တာမဟုတ်ဘူး၊ သူရင့်လာယင် သူ့ဟာသူပေါ်တာ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါ့ကြောင့် တကာ တကာမတို့ ဝါးနှစ်လုံးပွတ်တာ ပုဘို့ဟာသာ ပွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏အလုပ်....(မှန်ပါ့) ပူလှမကပူယင် မီး ထွက်လာတဲ့ဥစ္စာက ဝါးအလုပ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ)။

ပဌမ ပူအောင် လုပ်ရတာက.... ပွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အလုပ်၊ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) အဲ....ပူလှ-မက ပူတဲ့အခါကျတော့ မီးထွက်လာတာသည် တကာ တကာမတို့ ပွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ စွမ်းရည်သတ္တိ ကင်းပါရဲ့လား....(မကင်းပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ပူအောင်မပူတတ်သေးယင်ဖြင့် မီး မထွက်သေးဘူး....(မှန်ပါ့)ဒါဖြင့် ဖြိုင်ဖြိုင်မရှသေးယင် မင်္ဂမီး မထွက်သေးဘူး....(မှန်ပါ့)ဖြိုင်ဖြိုင်ရှယင်....(မင်္ဂမီးထွက်ပါတယ်ဘုရား) သဘောပါပလား....(ပါ-ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာထဲသာ ဉာဏ်လွတ်ပါဆိုတာ အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ စကားပါကလားဆိုတာ ပေါ်လာတယ်.... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား) မပေါ်လာဘူးလား.... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ....ဒါဖြင့် တကာ တကာမတို့ ဘုရားကလဲ ရှေ့ပိုင်းက "ပုဗ္ဗေခေါသုသိမဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဟောတိ၊ပစ္ဆာနိဗ္ဗာနဉာဏ်-(မှန်ပါ့) "ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဆို ဝိပဿနာဉာဏ်၊ တံ ပဋ္ဌမတရုံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ"—အဋ္ဌကထာဆရာက၊ ဒါ ပဋ္ဌမ သူ အရင်ဖြစ်တာဘဲကွ၊ ပစ္ဆာ နိဗ္ဗာနုံ ဝိပဿနာယ အာစိဏ္ဏန္တေ = ဝိပဿနာ ရင့်ကျက်လာလို့ ရှိယင်ကွာတဲ့ မင်္ဂဉာဏ် ပေါ်လာတယ်တဲ့.... (မှန်လှပါဘုရား)။

သူ ရင့်ကျက်ယင် ပေါ်လာတာဘဲတဲ့....(မှန်ပါ့)တံ ဒုတိယံ ဥပ္ပဇ္ဇတိတဲ့-မင်္ဂဉာဏ်ကတော့ ဒုတိယမှ ဖြစ်မယ်တဲ့၊သူ ရင့်ကျက်ယင် ဖြစ်တာဘဲတဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့အလုပ်က မီးထိုးဘို့အလုပ်ဘဲ၊ ဟင်းအိုးတော့ ဘာတော့ နူးနူးနပ်နပ်ရှိအောင် မီးထိုးဘို့အလုပ်ဟာ ခင်ဗျားတို့အလုပ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

နူးနူး ဖြစ်ဘို့ အလုပ် သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိယင် တကာတကာမတို့ သူ့ ဟာသူ ရေနွေးက လုပ်သွားမှာဘဲ.... (မှန်ပါ့

ဘုရား)မီးသာ ခင်ဗျားတို့က အဖန်ဖန်ထိုးဘို့ဘဲ....(မှန်ပါ!) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

ဒီလိုဟောပြန်တော့လဲ နာ်းမလယ်ဘူးလို့ သုသိမ-က ဖြစ်နေပြန်တော့ ဦးခင်ဗမောင်.... အတော်ခက်နေတယ်.... (မှန်လှုပါ) ကဲ....သုသိမ မင်း နားလယ်ချင်လဲလယ် မလယ်ချင်လဲနေတော့၊ လာရပြန်တာဘဲ....(မှန်ပါ!)။

ငါဘုရား သာသနာတော်မှာကွာတဲ့၊ "နာယံ သုသိမ မဂ္ဂေါ ဝါ ဖလံ ဝါ သမာဓိနိသံသော" မဂ်ဖိုလ်ရတာဟာ သမာဓိ အကျိုးလဲ့ မဟုတ်ပါဘူးကွတဲ့၊ သဘောကျပလား.... (မှန်လှုပါဘုရား) သမာဓိကြောင့် ပြီးတယ်လို့လဲ မယူလိုက်ပါနဲ့.... (မှန်ပါ!)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီ)။

သမာဓိကြောင့် ဖြစ်တယ်၊သမာဓိ၏အကျိုး၊သမာဓိကြောင့် ပြီးဆုံးတယ်လို့....ဒီလို မယူလိုက်ပါနဲ့တဲ့....(မှန်ပါ!) ဝိပဿနာ ပနေသာနိသံသောတဲ့ .... အဋ္ဌကထာဆရာက၊ ဝိပဿနာ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့်သာလျှင်တဲ့ နိဗ္ဗာန် ရတာပါတဲ့.... (မှန်လှုပါ) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ဘယ်သူ့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရသလဲ....(ဝိပဿနာ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့်ပါ ဘုရား)။

ဝိပဿနာကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရတာက္ခ....တဲ့၊ မဂ်ဖိုလ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သမာဓိ၏ စွမ်းရည်သတ္တိလဲ မဟုတ်ဘူး၊ သမာဓိကြောင့် ဖြစ်တယ်လို့လဲ မင်း ယူကို မယူနဲ့က္ခတဲ့....(မှန်ပါ!)ဝိပဿနာကြောင့် ဖြစ်တယ်လို့ မင်း သေသေချာချာယူ-(မှန်လှုပါဘုရား)ဆိုတော့ ဒီလိုပြောတာလဲ ဘုရားက ရှင်းမပြောဘူးလား....(ပြောပါတယ် ဘုရား)။

မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ရတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ့ကြောင့်လဲ.... (ဝိပဿနာကြောင့်ပါ) ဝိပဿနာဉာဏ်ကြောင့် ရတာ၊ ဟောဒီမဂ်ဉာဏ်ဟာ ဝိပဿနာဉာဏ်ကြောင့် ရတယ်,..(မှန်ပါ့)။

နောက်က မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟာ ရှေ့က ဝိပဿနာဉာဏ်ကြောင့် ရတာ....(မှန်ပါ့) ဒီ့ပြင်နည်းကြောင့် ရတယ်လို့ ဘယ်တော့မှ မယူနဲ့.....(မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား.....(ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ တကာ တကာမတွေ့ တိုက်တွန်းရတယ်၊ဒီဉာဏ် အားထုတ်ယင် ဒီဉာဏ်ရမယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီဉာဏ်ရလို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ ဘဝမျှားစွာက မိုက်လာတဲ့အကုသိုလ်တွေက အခု အပါယ်ပိုမလို့၊ ရှေးဘဝတွေက ပါလာတာလဲ တပုံကြီးနော်....(မှန်ပါ့)ဒီဘဝ မသိလို့ မိုက်ထားတာတွေ့ အပါယ်သွားဘို့တွေကော (တပုံကြီးပါဘုရား) အဲဒါတွေ့ကို ဒီဉာဏ်တွေ့က အကုန် မီးရှို့ပစ်လိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) အဲဒီ အကုသိုလ်တွေ့ အကုန်မီးရှို့ပစ်လိုက်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ)။

အဲဒီတော့ကျေးရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အေးအေးမနေပါနဲ့ ဒီဉာဏ်ရအောင်လုပ်ပါ (မှန်ပါ့ဘုရား)ဒီဉာဏ်ရအောင် လုပ်ပါဆိုတာ ဒီဉာဏ်ကို ကြိုးစား၊ ဒီဉာဏ်ကြိုးစားလို့ ထက်သန်ယင် ဒုတိယဉာဏ်ဟာ.... (အလိုလိုရပါတယ်ဘုရား) မရ-မရှိပါဘူးဆိုတာ သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီ) သေသေချာချာ ပေါ်ပလား.... (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တကာတက်ာမတို့ ဘယ်ဉာဏ်ကို ရှေ့ထားပြီး အားထုတ်ရမလဲ.... (ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ရှေ့ထားပြီး အားထုတ်ရပါ

မယ်) အဲ....ခင်ဗျားတို့က ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပျက်သာမြင်အောင် ကြည့်....(မှန်ပါ့) ယားလာယင် ယားတာကလေးဟာ ရှိသေး သလား.... မရှိဘူးလား.... ကြည့်စမ်း.... (မရှိပါဘုရား)။

မရှိတာဘာခေါ်မယ်.... (အနိစ္စပါဘုရား) သိတာက ဘာ ခေါ်မယ်.... (မဂ္ဂပါဘုရား) ဟော.... သိတာမဂ္ဂဆိုတာ ဒီငါးခု ပေါ်တာ (မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့ ဒီငါးခုပေါ်ပြီ (မှန်ပါ့)။

ဦးခင်မောင်.... ဒီငါးခု ပေါ်လာတဲ့ဥစ္စာ သာသနာတွင်း တရားလို့ သဘောကျ ပလား.... (ကျပါပြီ) ဪ.... တကာ တကာမတို့ စားချင်တဲ့စိတ်ကလေး ပေါ်လာတယ်၊ ဆာလိုက် တာဆိုတော့ အို....ဆာတာကလေးဘဲ တကာတကာမတွေ ရှိ-မရှိ ကြည့်ပါဦး.... (မှန်ပါ့) မရှိဘူးမဟုတ်လား.... (မှန်ပါ့)။

ဒါဖြင့် ဆာတာကလေးက အနိစ္စ၊ တွေးလုံးကလေးက (မဂ္ဂ ပါဘုရား) ဟော.... ဒီဥာဏ်ရတယ်၊ မရဘူးလား.... (ရပါတယ် ဘုရား) ဝိပဿနာ ဥာဏ်ဘဲ ပြန်ပြန်ရတယ် (မှန်ပါ့) ဒါဖြင့် ဒီဥာဏ်ကို ရဖန်များလို့ ရင့်လာလို့ ရှိယင် တကာတကာမတို့ ဒီဥာဏ် အလိုလိုပေါ်မယ်.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျ ပါပြီ)။

အဲဒီတော့ တကာတကာမတို့ တာဝန်က ၁-မှာတာဝန်ရှိ တယ်၊ ၂-ဟာ အလိုလိုပေါ်မယ်.... (မှန်ပါ့)။

၁-ကိုးစားယင် (၂-ဟာ အလိုလိုပေါ်ပါမယ်....) ၂-အလိုလို ပေါ်မယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား.... (သေချာပါတယ်) အဲဒီ တော့ တကာတကာမတို့ တာဝန်က ၁-မှာတာဝန်ရှိတယ်၊ ၂-ဟာ အလိုလိုပေါ်မယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

၁-ကြိုးစားယင်.... (၂-ဟာ အလိုလိုပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ၂-အလိုလိုပေါ်မယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား.... (ကောချပါတယ်ဘုရား) အဲဒီတော့ အားငယ်စရာရှိရဲ့လား.... (မရှိပါဘုရား) တကာတကာမတို့ ဒ-သုသမ ပရဗ္ဗဇသည် ဘုရားကုက ၁-နှစ်ဟောလိမ့်ဦးမယ် သူ့ကို.... (မှန်ပါ့) ၁-ညာဏ်အရင်ပေးပြီးပြဦးမယ်၊ ပြတဲ့အခါ ၂-ညာဏ် သူ့ဟာသူ ပေါ်ဦးမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ခိုးရင်းမတ္တန့်ကို ပေါ်ဦးမယ်.... (မှန်ပါ့)။

အဲဒီညစ်စာ သေချာတော့ တရားသူခိုးတောင် မဂ်ရသေးတာဘဲ၊ ဒို့ဟာ တရားလိုချင်လို့၊ တရားလိုချင်လို့ ရအောင်လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်မှာမရဘဲ ရှိမလဲ.... (မှန်ပါ့)။

ခိုးတဲ့လူတောင် ရဟန္တာဖြစ်သေးတယ်၊ တကယ် လိုချင်တဲ့လူ တကာတကာမတို့ ကိုယ်.ကိစ္စကိုယ်.ဉာဏ်နဲ့.စေလွှတ်ယင်မပြီးဘဲ ရှိပါ့မလား....(မရှိပါဘုရား) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီ)

အဲဒီတော့ သုသိမ-တနေ့ကကတည်းက တာဝန်ခံခဲ့တယ်၊ သူ့တည်ပုံပြောမယ်လို့ဆိုတာ ကာလကို ပြောချင်တာနဲ့. ဦးခင်မောင်ရဲ့.... အချိန်ကုန်သွားတယ်.... (မှန်လှပါ) ရိပ်မိပလား.... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ကဲ.... ယနေ့ ဒီတွင်ဘဲ တော်ကြစို့။

သာဓု....သာဓု....သာဓု

ဤတွင် အမှတ်စဉ်၄၅-ပြီးဆုံးပါပြီ။

(မှတ်စုရေးမှတ်ရန်)

ရန်ိုင်သောဌာနများ

☆

ဤအဖွဲ့မှ ရိုက်နှိပ်သော အမှတ် (၃-၄-၅) နှင့် နောက်ထုတ်ဝေလတ္တံ့သော စာအုပ်များကို အောက်ဖော်ပြပါ ဌာနများတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့

(၁) ဟန်ဇား ပင်ရင်း-၈၀၂-မဟာဗန္ဓုလလမ်း
(၂) ပညာအလင်းပြ စာအုပ်တိုက်- ၁၃၀-ဗိုလ်ချုပ်လမ်း
(၃) ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက စာစောင်-ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း
(၄) ယောဂီပုံနှိပ်တိုက်- ၂၄၅-လွှစ္စလမ်း
(၅) လှိုင်အင် ကုမ္ပဏီ-ဗိုလ်ချုပ်စျေးရှေ့တန်း
(၆) ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက်စောင်းတန်း ဦးချစ်တင်ဆိုင်-နှင့် အခြား စာအုပ်ဆိုင်များ

မန္တလေးမြို့

(၇) သစ်ဘရားသားအယ် (လ်) ရုံစျေးချိုတော်
(၈) အောင်မြန်မာ စက္ကူဆိုင်-အောက်လိုင်း စျေးချို
(၉) ဦးအောင်မြင့်- ဒေါ်သိန်းမြ- ပိုးကုန်သည်နှင့် ဆန်စက်ပိုင်-အိုးတော်ရပ် အမရပူရမြို့
(၁၀) ဦးဘထွေး-ဂျစ်ကားတံဆိပ် အထည်တိုက်- မုံရွာမြို့
(၁၁) ဦးမာတင်-ဆန်စက်နှင့်ဆီစက်များပိုင်ရှင်တာဂလေးရပ်-ဟသ်ာတမြို့
(၁၂) ဦးအောင်ကျော်-ကျောက်ကုန်သည်ကြီး- မိုးကုတ်မြို့